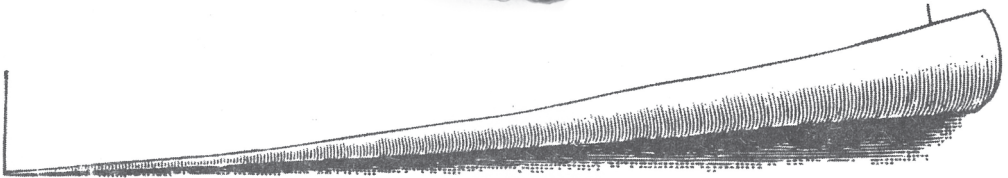

Издања Архива

Василије Ђ. Крстић
Драгослав Опсеница
Миле Станић

ВОДИЧ КРОЗ АРХИВ
СРПСКОГ УЧЕНОГ ДРУШТВА
1864–1892

SERBIAN ACADEMY OF SCIENCES AND ARTS

ARCHIVE EDITIONS

3/II

Vasilije Dj. Krestić
Dragoslav Opsenica
Mile Stanić

GUIDE THROUGH THE
ARCHIVE OF THE SERBIAN
LEARNED SOCIETY
1864–1892

Accepted at the 6th meeting of the Department of Historical Sciences
of June 29, 2016, according to the review of academician *Vasilije Krestić*

Editor
Full member of Academy
VASILIJE Dj. KRESTIĆ

BELGRADE 2017

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ

ИЗДАЊА АРХИВА

3/II

Василије Ђ. Крестић
Драгослав Опсеница
Миле Станић

ВОДИЧ КРОЗ АРХИВ
СРПског УЧЕНОГ ДРУШТВА
1864–1892

Примљено на VI скупу Одељења историјских наука
од 29. јуна 2016. године, на основу излагања академика *Василија Крестића*

Уредник
академик
ВАСИЛИЈЕ Ђ. КРЕСТИЋ

БЕОГРАД 2017

КЊИГА ЈЕ ОБЈАВЉЕНА ПОВОДОМ
ОБЕЛЕЖАВАЊА 175 ГОДИНА
СРПСКЕ АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЕТНОСТИ

Издаје
Српска академија наука и уметности
Београд, Кнез Михаилова 35

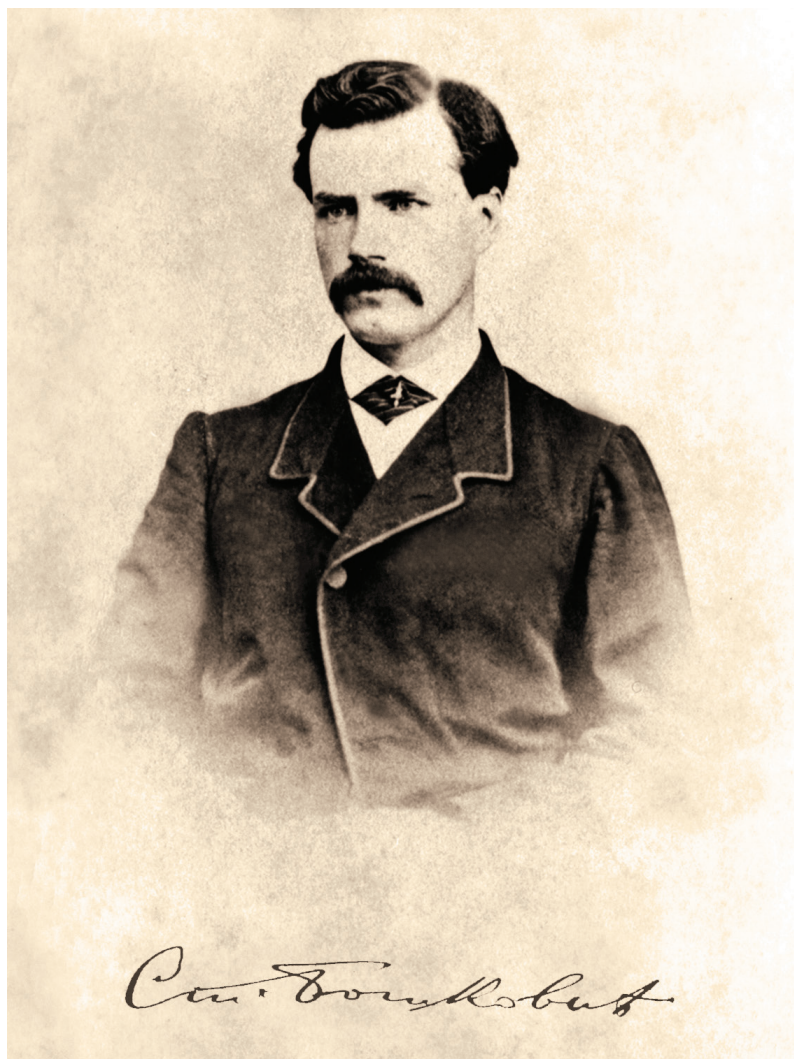
Идејно решење корица
Маја Јосифовић

Технички уредник
Мира Зебић

Лектор
Јелка Јовановић

Тираж: 600 примерака

Штампа
Планета принт

Председник Српског ученог друштва 1876–1877. године

1876. ГОДИНА

1. [1875–76-6] Београд, 22. јануар 1876.

Чланови предлагачи: архимандрит Н[ићифор] Дучић, П[антелија] Срећковић, В[ладимир] Јовановић – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Предлажу Одсеку да прими и предложи Збору Српског ученог друштва за почаснога члана Симу А. Игуманова, добротвора просвете и школа у Старој Србији.

Чланови предлагачи: [Гаврило] Витковић, [Милан] Ђ. Милићевић, [Милан] Кујунџић, [Мита] Ракић – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Предлажу Катарину Ивановићеву, прву и до тада једину уметницу, родом из Столног Београда, за почасну чланицу Српског ученог друштва.

Предлози, оригинали, први предлог је аутограф П. Срећковића, а други Г. Витковића с аутографима потписа других предлагача, 1 л.

2. [1875–76-7] Београд, 27. јануар 1876.

В[елимир] Валожич – [Српском ученом друштву]

Даје реверс на 25 примерака „Гласника“, књ. XLII које је примио у комисиону продају од Српског ученог друштва.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожича, 1 л.

У горњем левом углу листа је меморандум с утиснутим словима: ВЕЛИМИР ВАЛОЖИЋ КЊИЖАР У БЕОГРАДУ.

3. [1875–76-8] Београд, 3. фебруар 1876.

Богољуб Јовановић – Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Наводи да је чланак *Умирање учитеља основних школа у Србији* написао у намери да на видело изнесе нешто до тада непознато и да дру-

гима да повода да о предмету размисле. Унеколико је поправио чланак према мишљењу референта, а у интересу науке моли Одсек да саслуша његове примедбе на реферат В. Јакшића. Опширно их и са чињеницама наводи и закључује: „Из целог реферата види се да г. Јакшићу није по вољи што сам ову расправу написао. Мој је рад био и јесте само онда добар, кад за њега радим, а иначе не ваља.“ Подноси примедбе на реферат и моли Одсек да се на седници прочитају, јер су референти различитог мишљења, па да се тада донесе одлука. Приложио је и графичке таблице да се на седници Одсека прегледају.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 3 л. (повезани ка-напом)

4. [1875–76-9] Београд, 23. фебруар 1876.

М[илош] Зечевић – Одсеку историчко-државничком Српског ученог друштва

Обавештава да је прочитао *Археолошки-географска истраживања*, спис мајора Јована Драгашевића који му је Одсек поверио, и о њему подноси опширан извештај. Напомиње да је писац предузео да расветли знање о старој географији Балканског полуострва, и то о покрајинама које су биле у саставу српске државе, а чије је границе покушао да одреди. Служио се свим средствима која су му стајала на располагању да лоцира поједина места. Дело има историјску вредност и мисли да заслужије да се штампа у „Гласнику“, а писац награди „већом наградом од обичне“.

Реферат, оригинал, аутограф М. Зечевића, 2 л.

5. [1875–76-10] Београд, 20. март 1876.

Љуб[омир] Клерих, инже[њер], ред[овни] члан [Српског] ученог друштва – М[илану] Кујунџићу, секретару [Српског] ученог друштва и професору на Вел[икој] школи,

Обавештава га да му шаље расправу „о одређивању нападне тачке за центрифугалну силу“ и моли да сазове Математичко-јестаственички одсек, преда му рад и, када се оцени, да се у „Гласнику“ штампа.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Клериха, 1 + (1) л.

6. [1875–76-11] Београд, 7. јун 1876.

П[антелија] Срећковић, чл[ан] Срп[ског] уч[еног] друштва – Историјском одсеку Ученог српског друштва,

Обавештава да је прегледао и превео дело руског архимандрита Леонида *Српска књижевница у Хиландару и у манастиру Св. Павла у Светој Гори*. Наводи да је дело важно за историју књижевности, политичку историју и уопште за познавање развитка српског народа. Зато предлаже да се штампа у „Гласнику“.

Реферат, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 + (1) л.

7. [1875–76-14] без места и датума

[Јован] Драгашевић – Милану Кујунџићу, професору, секретару [Српског] ученог друштва,

Обавештава га да је добио писмо од Михаила Илића у којем тражи, у име Павла Ђорђевића, да се с Павловим чланком заврши или да му се врати. Зато моли Кујунџића да му по Стојану пошаље рукопис, па ће он с њим даље радити шта може.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Драгашевића, 1 л. с ковертом.

8. [1] Београд, 13. децембар 1876.

Ст[ојан] Бошковић – Милану Кујунџићу

Обавештава да му шаље још један концепт за друштво у Бордоу. Како није добио његов концепт, сам је урадио нешто на француском језику, иако одавно на њему није писао. Мислио је да га потражи код куће, али је у међувремену добио његов концепт и превод Бетанов. Дobar је, пун значаја и одликује се краткоћом. Наводи да му је жао што се сам мучио и из љубопитства је дао свој концепт Влади да га преда Бетану ради прегледа има ли и колико погрешака граматичких. Сад му је момак донео од Бетана концепт прегледан с малим исправкама, па да види, ако му се допадне, да препише и оставља му на избор. Ако данас писмо предају на пошту, ваљда ће приспети на време, а и да један дан касније стигне не шкоди. Наводи да му га не шаље на потпис. Сам ће после ручка свратити до њега.

Писмо, оригинал, аутограф С. Бошковића, 2 л. с прилозима:

1. [Београд, 12-13. децембар 1876]

У име Српског ученог друштва, председник, бивши министар просвете Ст[ојан] Бошковић, секретар, проф[есор] филозоф[ије] на акад[емији] [Милан Кујунџић] – Société nationale des Sciences naturelles de Sherbourg (Природњачком друштву у Шербуру)

Честитка поводом прве светковине Природњачког друштва у Шербуру.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

2. Београд, 22. децембар 1876.

Честитка поводом прве светковине Природњачког друштва у Шербуру.

Писмо, концепт, преведен на француски језик, 1 + (1) л.

9-1. [7-18] Москва, 9. јануар 1876.

Московский университет (Московски университет) – Српском ученом друштву

Адреса – део омота у којем су вероватно послате књиге за Друштво.

Омотница, део, 1 л.

На омотници су бордо воштани печат Универзитета, поштански печати из Москве, с границе, из Београда и белешка да је плаћен аустријски порто 28 гроша, српски 2 гроша и 20 пара, а укупно 30 гроша и 20 пара.

9-2. [7-1] Београд, 28. јануар 1876.

Михаило Ник. Илић, кап[етан] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 217 динара и 37,5 пара примљених од М. Кујунџића, секретара Српског ученог друштва за састав *Моравска клисура међу Овчаром и Кабларом* који је штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Н. Илића, 1 л.

9-3. [1884–85-136-215] Београд, 3. фебруар 1876.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовану Јовановићу у Марија Терезиопел (Суботицу) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-4. [7-2] Београд, 6. фебруар 1876.

С[има] М. Лозанић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 117,50 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као хонорар за рад *Анализа терме бање алексиначке* који је у „Гласнику“ штампан.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

9-5. [7-17] Београд, 9. фебруар 1876.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у злату спакован у груп вредности 1.980 гроша чаршијских да га пошаље др Вагрославу Јагићу у Берлин и наплаћену поштарину 9 гроша.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-6. [7-3] Београд, 14. фебруар 1876.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 94 динара примљена од секретара Српског ученог друштва као награду одређену за чланак *Морача и Осироџ*.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

9-7. [1884–85-136-212] Београд, 24. фебруар ? 1876.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Константину Цукићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-8. [1884–85-136-216] Београд, 24. фебруар ? 1876.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовану Станимировићу у Сабатку (Суботицу) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-9. [1884–85-136-217] Београд, 25. март 1876.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. Станимировићу у Марија Терезиопел (Суботицу) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-10. [1884–85-136-214] Београд, 13. април 1876.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ј. Станимировићу у Суботицу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 гроша и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-11. [1875-13-44–52] Београд, 17. април 1876.

Стојан Стефановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 205 гроша и 10 пара за плаћене рачуне, наведене под бројем 9 с подбројевима 12–20 [1875–13-52, 46, 45, 44, 47, 48, 50, 49, 51], и друге издатке набавке извршене од марта 1875. до марта 1876. године.

Рачун, оригинал, аутограф С. Стефановића, 2 л.

9-12. [1875–13-52] Варшава, 3. октобар 1875.

Варшавски универзитет – Српској словесности [Српском ученом друштву]

Део омота с пакета-пошиљке у којој су вероватно послате књиге за Друштво.

Адреса, оригинал, руски језик, 1 л.

9-13. [1875–13-46] Москва, 8. октобар 1875.

Неутврђена установа из Москве – Српском ученом друштву

Део омота с пакета-пошиљке у којој су вероватно послате књиге за Друштво.

Адреса-омот, 1 л.

На омоту је оштећен округао, бордо воштани печат, поштански печати из Москве, с границе, из Београда и белешка да је плаћен аустријски порто 7 гроша и 20 пара, српски 1 грош, а укупно 8 гроша и 20 пара.

9-14. [1875–13-45] Београд, 10. август 1875.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића, бакалина – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво од 26 гроша за три фунте свећа „Аполо Винер“* и једно туце машина.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

9-15. [1875–13-44] Сисак, 11. август 1875.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Шаље сандук са штампанм стварима преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки и мађарски језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је поштанска марка од 5 крајцара и поштански печат пријема од 25. X 1875. у Београду.

9-16. [1875–13-47] Београд, 30. децембар 1875.

Из дућана Спасоја Стојановића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво у Београду* од 10 гроша и 10 пара за једну фунту свећа „Миликерц“ и једно туце машина (палидрвца).

Рачун, оригинал, 1 л.

9-17. [1875–13-48] Београд, 5. новембар 1875.

Из тргови[не] С. Максимовић [и] Б. Стефановић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 8 гроша за једну фунту свећа „Аполо“.

Рачун, оригинал с белешком „Нап[л]аћено“, 1 л.

9-18. [1875–13-50] Москва, 31. јануар 1876.

Императорский московский университет (Царски московски универзитет) – [Српском ученом друштву]

Део омота у којем су вероватно послате књиге за Друштво и на којем је адреса примаоца.

Адреса-део омота, с универзитетским печатом за пакете, 1 л.

9-19. [1875–13-49] Беч, 5. март 1876.

Мориц Зокл, царско-краљевски државни шпедитер (K. k. Hof-Spediteur Moriz Sockl, Commissionär&Emballleur) у име Царске академије наука – Serbischen Gelehrten Verein (Српском ученом друштву)

Шаље један пакет с књигама преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар на којем је поштанска марка од 5 крајцара, 1 л.

9-20. [1875–13-51] Београд, 16. април 1876.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића, бакалина – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* од 18 гроша за две фунте свећа „Миликерц“ и једно пакло машина.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л.

9-21. [7-11] Београд, 20. април 1876.

М[илан] Алексић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за београдско [Српско] учено друштво од Милана Алексића мајстора ојачарског одје* од 96 гроша чаршијских за чишћење 2 оцака, два пута месечно (2 гр[оша] по оцаку) за време од 1. октобра 1875. до 1. априла 1876. и за чишћење 1 оцака, два пута месечно од 1. априла 1875. до 1. априла 1876.

Рачун, оригинал, 1 л.

На њему је графитном оловком написана белешка: „Плаћено истог дана“.

9-22. [7-16] Београд, 22. април 1876.

Књажевска српска телеграфска штација – [Српском ученом друштву]

Издаје *Таксалну квиту о најлаћеним по тарифи паксама за отпремање телеграфске дејеше* на 31 грош и 10 пара за телеграм из Београда у Праг.

Потврда (таксална квита), оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-23. [7-9] Београд, 30. април 1876.

Милован Ђ. Глишић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 527 гроша и 20 пара примљених из касе Српског ученог друштва за рад у канцеларији и Библиотеци Друштва, и то: 293 књиге заведене у каталог Библиотеке; 18 писама заведених у каталог Историјског архива; 7,5 табака преписаних записника Друштва; 734 наслова листа преписана за каталог књига и 114 насловних листића за каталог књига.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ђ. Глишића, 1 + (1) л.

9-24. [7-4] Београд, 6. мај 1876.

Димитрије Стојановић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 329 динара примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Двосироко преламање светлости*.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Стојановића, 1 + (1) л.

9-25. [7-10] Београд, 6. јун 1876.

Евгеније К. Миљковић, главни тотор – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Саборне цркве Свѣтог арханђела Михаила* од 98 гроша за свећу за митрополита, свештенство и жито, полијелеј и жито.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

9-26. [7-5] Београд, 9. јун 1876.

Панта Срећковић, члан Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 9 дуката за превод чланка архимандрита Леонида.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

9-27. [7-15] Загреб, [18. јул 1876. - датум пријема у Београду]

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послате књиге Друштву у „замотку“ (паketу) од 25 форинти аустријске вредности.

Товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је оштећен бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: Von Agram 423 и белешка за плаћени порто 10 пара, а отцепљена је поштанска марка и недостаје горњи десни угао где је била.

9-28. [7-13] Панчево, 5. децембар 1876.

Књижара „Браћа Јовановић“ – Српском ученом друштву

Шаљу пакет књига преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар на којем је поштанска марка од 1 крајцара, 1 л.

9-29. [7-12] Беч, 12. децембар 1876.

Царска академија наука – Српском ученом друштву

У њено име Мориц Зокл, царско-краљевски државни шпедитер шаље пакет књига тежине 5,5 кг преко Првог царско-краљевског привилегованог дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар на којем је залепљена поштанска марка од 5 крајцара, 1 л. Лист је са страна оштећен.

9-30. [7-6] Београд, 30. децембар 1876.

Богољуб Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 дуката цесарских и шест динара примљених из касе Српског ученог друштва као награда за чланак *Умирање учишћеља основних школа* штампан у XLIII „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 1 л.

9-31. [7-7] Београд, 30. децембар 1876.

М[илан] Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је из касе Српског ученог друштва примио плату за 1876. годину у вредности од 3.084 гроша чаршијска.

Потврда-признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

9-32. [7-8] Београд, [без датума] 1876.

За Стојана Стевановића послужитеља Српског ученог друштва његова жена Марија – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4.250 гроша чаршијских примљених из касе Српског ученог друштва као плату заједно с додатком за 1876. годину.

Признаница, оригинал, аутограф Милана Кујунџића, осим Маријиног потписа, 1 л.

9-33. [7-14] Љубљана, 4. јануар 1877.

Словенска матица – Српском ученом друштву

Шаље Друштву један пакет књига и једну ролну земљовида (карата).

Возни лист, оригинал, немачки и словеначки језик, 1 л.

На листу су штампана таксена марка од 5 крајцара, ударени елипсаст печат Матице и округао Ђумрука београдског, оштећен правоугаони с засеченим угловима, бордо воштани печат Матице и налепница: Laibach Stadt 223.

1877. ГОДИНА

1. [1876/77-2] [Београд, фебруар 1877]

Стојан Бошковић, председник и Милан Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – Ватрославу Јагићу, професору Берлинског универзитета

Моле га да у име Српског ученог друштва Леполду Ранкеу, професору и члану Друштва, изјави најлепше жеље поводом прославе обележавања годишњице доктората.

Писмо, концепт, немачки језик, 1 л.

2. [1876/77-3] Берлин, 1. март 1877.

В[атрослав] Јагић, проф[есор] – Српскомученомудруш[т]ву у руке господина председника Стојана Бошковића

Обавештава да је Ранке био веома обрадован када му је донео поздраве Српског ученог друштва. С великом благодарношћу је помињао

како Друштво ни пре десет година, а ни сада њега не заборавља. Молио је Јагића да председнику и преко њега Српском ученом друштву пренесе топлу захвалност. „Господин Ранке косну се у разговору незгода, које у пошљедње вријеме стигоше Србију, али дода (његове су ријечи) да све то није усколебало његове вјере у лијепу будућност Србије и испуњење оне мисије, коју има Србија на словенском југу“. И сам поздравља Друштво и изјављује да је „готов у подручју свога звања служити интересима сл[авног] ученог друштва.“

Писмо, оригинал, аутограф В. Јагића, 1 + (1) л.

3. [1876/77-4] Београд, 28. фебруар 1877.

Чланови одсека: Ст[ојан] Бошковић, Глиша Гершић – Одсеку за историјске и државне науке Српског ученог друштва

Наводе да их је јуна 1876. одредио Одсек да прегледају чланак *Сїѧнак ѡ дубровачком законѡку* Валтазара Богишића који је он послао за „Гласник“. Због ванредних прилика у земљи Одсек није имао састанке и зато тако касно Одсеку подносе извештај. Истичу Богишићев научни рад, опширно садржину чланка, врсте станка, парнице и белешку о станку у Црној Гори, Горњој Херцеговини и Албанији. Мисле да заслужује да се штампа у „Гласнику“ и награди највећом наградом која се даје.

Извештај, оригинал, аутограф С. Бошковића с Гершићевим потписом, 3 л.

4. [1876/77-6] [Београд], без датума

Имена књиѡара који дуѡују за ѡродѡше књиѡе [Срѡскоѡ] ученоѡ друшѡва.

Наведено је 13 књиѡара из Београда, Крагујевца, Алексинца, Новог Сада, Сомбора и Митровице с њиховим појединачним и укупним дугом.

Списак, оригинал, 1 л.

5. [1] Беч, 14. јун 1877.

К. Мајредер, члан Немачког оријенталног друштва – Српском ученом друштву

Обраћа се Друштву на препоруку Вука Врчевића. Обавештава да је предузео да изда *Библиоѡрафију ѡсловица свѡх народа*. Шаље штампане захтеве с молбом да их Друштво уметне у примерке својих издања која шаље научницима и другима како би му они послали потребне податке.

Писмо, оригинал, француски језик, аутограф Ц. Мајредера, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти је отцепљен део где је била поштанска марка.

Писмо је с прилогом:

захтев, датиран у Бечу фебруара 1877, штампан, француски језик, 2 x 2 л.

6. [2] Београд, 28. јун 1877.

Милутин Стокић, професор богословије – председнику Српског ученог друштва [Стојану Бошковићу]

Обавештава га да је још 1870, по нарочитој препоруци пок. Петра Карића, бившег управитеља Учитељске школе, као студент духовне академије у Кијеву превео од руског писца Мајкова дело *Пороџа код Јужних Словена*. Превод је послао Друштву из Кијева и од тада је прошло седам година. Све што је сазнао је да је у „Гласнику“ читао да је превод примљен и дат на оцену, па од тада нема никаква гласа о преводу. Жели да зна каква је судбина рада и моли га као председника да нареди да се превод пронађе и, ако није достојан да га Друштво прими, да му се врати. У противном, биће принуђен да рукопис тражи судским путем.

Писмо, оригинал, аутограф М. Стокића, 1 + (1) л.

7. [3] Београд, 29. јун 1877.

Ив[ан] Павловић – Одбору Срп[ског] ученог друштва

Наводи да је за први део домаће грађе за средњевековну политичку историју српску штампан прошле године под насловом *Жиџија краљ Срџбџскихъ* у II одељењу „Гласника“ књ. VII примио 73 дуката. Дело је награђено са четири дуката по штампаном табаку, а оно има 20 табака без два листа и по томе треба да прими 79 дуката. Секретар није хтео да урачуна предговор и садржину и мислио је да то треба да реши Одбор, па му се и обраћа за решење. Када је дело било у рукопису, предговор је био пред текстом, а садржина поред сваке главе текста. Приликом штампања садржина је извађена и стављена пред текст. Одсек исторички је решио да се дело, онакво какво му је у рукопису предао, награди са четири дуката по табаку, па сматра да се односи и на предговор и на садржину. Моли Одбор да о томе донесе такву одлуку да би могао да прими и остатак хонорара од шест дуката. Сматра да то треба да му се плати јер његов посао није сразмерно довољно награђен, и то тим пре што су и прости преписи награђивани по 6 дуката по табаку.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л.

8. [4] Београд, 30. јун 1877.

Одбор Српског ученог друштва – министру финансија [Владимиру Јовановићу]

Обавештава га да је до тада новце за рачун Српског ученог друштва из државне касе узимао секретар и благајник Милан Кујунџић који је одсутан. Зато је Одбор у својој седници одлучио да суму од 28.000 гроша пореских преузме његов члан Драгутин Милутиновић, инжењер Министарства грађевина. Моли министра за наредбу да се Д. Милутиновићу на признаницу исплати наведена сума из буџета.

Писмо, концепт, 1 л.

9. [5] Београд, 5. септембар 1877.

С[ава] Сретеновић, начелник за министра просвете и цркв[е-них] дела – Српском ученом друштву

Обавештава да у прилогу шаље извод буџета Српског ученог друштва ради управљања. Напомиње да је у многим позицијама државни буџет смањен и да се не може више ништа у тој рачунској години повећавати кредит ни у којој партији издатака.

Писмо, рукопис, аутограф потписа С. Сретеновића, 1 л. с прилогом:

Београд, 5. септембар 1877.

Извод Буџета Српског ученог друштва за рач[унску] 1877. годину, у којем је наведена укупна сума од 28.000 гроша пореских на помоћ Српском ученом друштву за све његове радове и на плату секретара.

Рачун, оригинал с потписима рачуноводитеља П. Ђ. Бесарић и начелника С. Сретеновића, 1 л.

10. Астраган, 29. јул 1877.

Астраханског епархијалног комитета мисионерског общества (Астраханског епархијалног комитета мисионарског друштва) Гаврил Паљмов, протејерј, члан комитета, Павел Уминскиј, деловођа – Александру Дмитријевичу Љубавском, дворском саветнику

Обавештавају да су с писмом од првог јуна примили и књигу *Кривични процеси* коју је послао за библиотеку Астраганског епархијског комитета. Изражавају му захвалност, желе да ступи међу чланове Комитета и, по његовој жељи, шаљу му Устав Православног мисионарског друштва и извештаје Комитета за 1871–72 и 1875–76 годину.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

11. [12] С[анкт] Петербург, 1. август 1877.

С[анкт]-Петербуршко славјанско благотворително общество (Санктпетербуршко словенско добротворно друштво), В. Ламански, председник, В. Аристов, секретар – Александру Дмитријевичу Љубавском

Обавештавају да је 1. маја 1877. на Главном скупу Петроградског словенског добротворног друштва, усвојен Статут. Шаљу га и моле Љубавског да им одговори да ли жели да постане члан Друштва и изнесе услове под којима се то може постати.

Писмо, оригинал, штампано, руски језик, 2 л. с ковертом (део) адресована је на А. Д. Љубавског у Вјазму, на којој је поштанска марка од 2 копејке поништена поштанским печатом.

12. Вјазма (Смоленска губернија), 8. септембар 1877. (према поштанском печату)

Александар Дмитријевић Љубавски, дворски саветник и кавалер, члан многобројних друштава – Српском ученом друштву

Упућује похвале Друштву, које по изузетној историји своје делатности превазилази учена друштва у Европи и Русији, и поклања своју књигу *Юридическая моноџрафија и исследование (Правна моноџрафија и истаживање)*, са жељом да се његови ставови размотре и његово ангажовање у Српском ученом друштву оствари. Аутор је двадесет два наслова књига које наводи.

Писмо, оригинал, руски језик, штампано и аутограф А. Д. Љубавског, 4 л. с ковертом.

Она је адресована на Љубавског од Царског виленског медицинског друштва на којој је округао, бордо воштани печат тога друштва.

Председник Српског ученог друштва 1878. године

1878. ГОДИНА

1. [1877-78-6] Београд, 21. јануар 1878.

А[рхи]е[пископ и] м[итрополит] с[рпски] Михаило – господину [вероватно Стојану Бошковићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је Иван Јастребов послао додатак додацима за историју Српске цркве, који у прилогу доставља, а којег нема, и моли да га приложи раније послатим рукописима. Јастребов моли, ако је могуће, да се његов чланак одвојено штампа у пет примерака. Треба да се штампају црквеним словима као прилози и документи старине.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита Михаила, 2 л.

На полеђини другог листа је белешка: „Који чланак да буде прештампан? О цркви?“, а потом испод ње „Ч. Мијатовићу и Н. Дучићу две расправе“.

2. [1877-78-7] Београд, 5. април 1878.

Референти: Ст[ојан] Новаковић, М[илан] Ђ. Милићевић – Одбору за науке историјске и државничке

Истичу да међу тамним питањима која се налазе у српској историји Немањина времена најтамније је питање о хронологији различитих догађаја који се тичу тога времена. Оно се заснива на несигурности података који се налазе у изворима. Сам избор такве теме за расправу показује да млади писац Иван Павловић има спреме, критичког ока и воље за расправу тежих питања. Расправа познаје прави научни метод којим се треба бавити таквим питањима. Заслужује да се објави у „Гласнику“ и награди са „шест дуката ћесарских“.

Реферат, оригинал, аутограф С. Новаковића с аутографом потписа М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

3. [1877-78-8] Београд, 5. мај 1878.

Др Н[икола] Крстић – Историјском одсеку Српског ученог друштва

Обавештава да је прочитао рукопис под насловом *Крајњи преглед казнене процедуре старине и наше*. Истиче да се на малом обиму не може

збити огроман предмет ни у најкраћим потезима. „Овде онде бачена по нека добра мисао све је, што се у овоме рукопису налази; а рукопис сам састављен је као оно новинарски чланци.“ Мисли да је рад површно израђен, па не може имати места у „Гласнику“ и нема научну вредност.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

4. [1877-78-9] Београд, 5. мај 1878.

С[тојан] Вељковић – Николи Крстићу, председнику Касац[иног] суда

Истиче да због званичних послова није у могућности да прегледа рукопис који му је „малочас“ послат. Скоро сигурно је реч о рукопису *Крајњи преглед казнене процедуре стране и наше.*

Писмо, оригинал, аутограф С. Вељковића, 1 л.

5. [1877-78-10] Београд, 30. мај 1878.

А[лиimpiје] Васиљевић, министар просвете и црквених дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је на његов предлог, књаз Милан М. Обреновић IV највишим решењем од 27. маја одобрио измене и допуне у Уређењу Српског ученог друштва од 3. јануара 1869. У прилогу, којег нема, шаље измене и допуне Уређења Српског ученог друштва с молбом да по њима предузме даље што треба.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа А. Васиљевића, 1 + (1) л.

6. [1] Београд, 26. септембар 1878.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

Обавештава да је прочитао грађу за новију српску историју од потпуковника Јована Мишковића, редовног члана Српског ученог друштва. Наводи да је грађа подељена на два дела. У првом је приступ, познате војничке личности у Јагодинском округу, бојишта и писма 1804–1815, а у другом о неколико познатих војничких личности из осталих крајева. Ту је и азбучни списак старешина из наведеног времена. Помоћу шест цртежа описани су с војничког, научног и стратегијског гледишта шанчеви и бојишта. То је драгоцену грађу која сасвим одговара програму и задатку Друштва и мисли да треба да се објави у „Гласнику“.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

7. [16] без места и датума

Уговор Стефана Првовенчаног с Дубровчанима из г. 1215–1219. Издао Др Констї. Јос. Јиречек, припремљен за штампу непотписани уводни текст Константина Јиречека, без текста рукописа уговора.

Чланак, оригинал, аутограф К. Јиречека, 3 л.

На првом листу изнад наслова графитном оловком написано је: „Коректуру Ст. Новаковићу“. Објављен је: „Гласник“ XLVII, 1879, 304–309.

Председник Српског ученог друштва 1879–1882. године

1879. ГОДИНА

1. [1878–79-2] Београд, 17. фебруар 1879.

Владимир Јакшић, сачлан Одсека – Одсеку за државничке и историјске науке Српског ученог друштва

Наводи да је у једној од прошлогодишњих седница Одсека решено да и он као други референт прегледа дело *Пошћанска сѣајисѣика Кнежевине Србије од 1858. до 1872. године* које је саставио Адолф Јакше, рачуноиспитач Главне контроле. Са задовољством га је прегледао и нашао да је целисходно израђено, иако је могло бити боље, с обзиром на материјал који је аутор при руци имао. Дело заслужује да се у „Гласнику“ штампа, иако би га требало пре штампати на другом месту имајући у виду рукопис за који је други формат подесан. Мисли да се аутору да награда највише 20 дуката.

Реферат, оригинал, аутограф В. Јакшића, 2 л.

2. [1878–79-3] Београд, 2. март 1879.

Др Н[икола] Крстић, члан [Српског] ученог друштва – Одбору за науке друштвене и историјске,

Наводи да му је Одбор поверио на оцену рукопис *Криѣика на Законик судскоѣ постоуѣика у кривичним делима* и о њему подноси опширан извештај. Истиче да писац није човек науке, него искуства. Хтео је да изнесе на видело главније недостатке нашег *Законика о кривичноме постоуѣику*. Критика није научно израђена и дело не би требало да буде штампано у „Гласнику“. Мисли да рукопис треба да се врати писцу.

Извештај, оригинал, аутограф Н. Крстића, 5 л. (повезани концем)

3. [1878–79-5] Београд, 26. март 1879.

Богољуб Јовановић – Одсеку за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Извештава да је по одлуци Одсека прегледао чланак Адолфа Јакшеа *Пошћанска сѣајисѣика Кнежевине Србије од 1858. до*

гине. Истиче да је писац у табеларним прегледима изнео колико је у појединим годинама и укупно свака пошта пренела приватних и званичних писама, аманета, путника, колики су приходи од такса и расходи на одржавање пошта. Наводи и шта није унето и приказано, а тебало је показати. Више пута понавља изразе. Није могао да пореди по две године и некоректно је радио при поређењу прихода и расхода. Мисли да табеларни део треба пустити у штампу, а увод изоставити или прерадити, па оставља Одсеку да реши. Најбоље би било да се штампа у публикацији званичне статистике.

Реферат, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 2 л.

4. [1878–79-4] Праг, 29. март 1879.

Едвард Јелинек, чиновник магистрата – [Српском] ученом друштву

Обавештава Друштво да је узео на себе да састави библиографију чешких дела, самосталних списа и оних објављених у разним часописима који се садржином тичу словенских народа. Урадио је библиографију чешких радова који се тичу Русије и Пољске. Започео је састављање које се тиче југословенских народа и њихове историје, па је слободан да Друштву понуди рад с више од 450 библиографских података и нада се да ће бити добро примљен и одговорити својој намени. Рад садржи библиографију до краја 1877. године, додатке и допуне. Моли да му Друштво пошаље неке своје публикације које се тичу проучавања српских и словенских ствари и биће захвалан на томе.

Писмо, оригинал, чешки језик, аутограф Е. Јелинека, 2 л. с прилогом:

библиографски картон и превод на српски, 3 л.

5. [1878–79-6] Београд, 16. мај 1879.

М[илош] С. Милојевић – Николи Крстићу, председнику Држ[авно]-истор[ијског] одсе[ка] Срп[ског] уч[еног] друш[тва]

Зато што одлази на пут, моли Крстића да у његово име саопшти Одсеку да у свој протокол, односно препис „хрисовуља“ стави: „Члан филолошког одсека Г. Новаковић, предложи, да се ради тачнијег обелоданања дечанских хрисовуља покрај преписача истих г Милојевића одреди још један члан друштвени, који ће с г. Милојевићем држати коректуру“, као што је г. Новаковић и предлагао, „а члан одсека филолошког и историјског г. Милојевић због слабости и одсуства свог предлаже, да се разреши од држања коректуре тога дела, и у исто време предлаже: да се, пошто је ово врло важна ствар, одреде три члана који ће држати коректуру овог дела и испод истог потписати се, да је верно ориџиналима напечатано. Од своје стране предлаже г. г. Новаковића, Дучића и Срећковића.

По овом предаде и преписе и ориџинале ради тачнијег издања.“

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Милојевића, 1 л. с ковертом. На коверти је оштећен квадратни, црн воштани печат с утиснутим иницијалима М. М. М. и гранчицама око њих.

6. [1878–79-7] Београд, 17. мај 1879.

Владимир Јакшић, члан друштва – Одбору за науке друштвене и историјске Српског ученог друштва

Обавештава да се одмах постарао да се састане с писцем статистичких таблица које се односе на српске поште када их је уочи Божића прошле године добио од секретара Друштва М. Кујунџића и по решењу одбора да их прегледа и о њима поднесе извештај. Замолио је писца, Адолфа Јакшеа, чиновника Главне контроле да и следеће три године, 1873, 1874 и 1875, табеларно среди. Обећао је то урадити, али не одмах због званичних послова. Тај додатак је завршио и Јакшић га је прегледао, па га шаље Друштву и препоручује да се у „Гласнику“ штампа.

Извештај, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 + (1) л. с прилогом:

Београд, 20. април 1879.

Адолф Јакше – [Владимиру Јакшићу]

Извештава да првој поштанској статистици додаје још три табеле за 1873, 1874. и 1875. годину. Истиче да је за то време отворено седам нових пошта и то у Рачи, Жагубици, Крепољину, Петровцу, Паланци, Салашу и Радујевцу. Оне у Паланци, Радујевцу и Рачи немају коње, у Жагубици, Крепољину и Петровцу имају по два и у Салашу четири коња.

Писмо, оригинал, аутограф А. Јакшеа, 1 + (1) л.

7. [1878–79-8] Београд, 18. мај 1879.

М[илан] Ђ. Милићевић, Милан Кујунџић, М[ита] Ракић, Ђорђе Павловић, Јован Бошковић – Одбору за науке друштвене и историјске

Француски књижевник и публициста Анри Тјер написао је књигу *La Serbie, son passé et son avenir*, од које су изашла два издања. За време првог и другог рата у уводним чланцима журнала „Le Salut Publie“ заступао је пред западним светом српску и словенску страну стављајући се на историјско и политичко гледиште. Потписници предлажу Одбору Анри Тјера за члана кореспондента Српског ученог друштва.

Предлог за избор, оригинал, аутограф М. Ракића с аутографима потписа других предлагача, 1 + (1) л.

8. [1878–79-9] Београд, 1. јун 1879.

Ђорђе Миловановић – Главном одбору Срп[ског] ученог друштва

Обавештава да је као члан Друштва поднео понуду да за време школског распуста по Србији прикупља грађу за Српски етнографски музеј. Главни одбор је решио да поднесе своје радове да би према томе за наведени циљ одредио средства. Истиче да није имао времена и средстава да по оближњим селима пропутује, па је код куће урадио неке ствари као пробу и додао је неколико претходних радова. Нада се да ће Главни одбор бити задовољан радовима и да ће га изаслати, а он ће се потрудити да његови радови буду још бољи. Моли Друштво да своје решење што пре саопшти.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Миловановића, 2 л.

9. [1878–79-10] Београд, 20. јун 1879.

Управа Српског ученог друштва, др Ј[осиф] Панчић, председник, Милан Кујунџић, секретар – министру просвете и црквених послова [Стојану Бошковићу]

Обавештавају да је Управа, ради бриге да се књижевном промету у Србији отворе повољнији путеви и да се уклоне сметње које то отежавају, одлучила да замоли министра да он Влади поднесе предлоге које саопштавају, и то: 1. да се за слање у *прекршћеном завијућку* уведу наредбе уведене у Међународној пошти, и то да се такве пошиљке могу препоручивати и да се њихова тежина од 200 грама повећа на килограм; 2. препреку брзом слању књига чини то што се аманети на линији Београд–Ниш могу слати три пута недељно, а у остала места једном, па да се *аманети* у *књиџама* могу предавати сваки дан за сва места поштанска, као што је и ван Србије; 3. да што пре ступи у живот плаћање преко пошта и поштанских упуница, бар за ограничене и мање суме; 4. да се и код нас за Србију уведу „пошиљања“ која се врше у суседству „per Nachnahme“ и која олакшавају промет. Још наводе да ко је имао прилике да искуси како често на поштама нестају књиге и новине из прекрштених завоја и осети како је неугодно претплаћивање на књиге за које не зна хоће ли угледати света тај ће разумети колико би књижевни свет био обрадован када би се испунили дати предлози.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

10. [1878–79-11] Београд, 20. јун 1879.

Управа Српског ученог друштва, др Ј[осиф] Панчић, председник, Милан Кујунџић, секретар – министру просвете и црквених послова [Стојану Бошковићу]

Прво истичу да на основу увида у годишње извештаје о стању и раду Српског ученог друштва, као и у најобичнији рад којег се Друштво подухвати види се да „не може напоредо да корача имовно стање друштвено. А како је тек при погледу у будућност! Да ли ће са увећаним радом друштвеним увећавати се одмах и средства за развитак овога рада? Напротив.“ Питају је ли потребно да пред министром просвете набрајају дужности које стоје пред Друштвом и пред науком код нас. „Племенитим духом нашег Високог Владаоца и сјајним пожртвовањем нашега народа отворене су нове области за сваковрсно изучавање. Па и онде где су нова искушења наишла на велики део нашега народа, и онде није ни мало мања потреба да се зналачком руком прибележи и овечи тековина народнога духа и срца, јер ко зна колико ће и како ће противстати утицају бог зна којих насилних ‚култура‘.

Па зар су и у колико намирене потребе испитивања геолошког, климатолошког, статистичког, археолошког, језикословног или уметничког у нашој отаџбини? Ко ће други да се побрине о томе ако неће Српско

учено друштво? И зар није потребе да и својим властитим радом у науци потражимо себи достојно место у свету, те да се и остало човечанство праведно заинтересује за наш опстанак? Или зар ће много помоћи нам школе, ако наука нема свога огњишта на коме ће се разгревати, чистити и уједињавати!?

Државна власт и сама је учинила признања достојну иницијативу да Српско учено друштво по уређењу своме постане озбиљан и свестан чинилац унапређењу науке. Ново уређење неодољиво тражи и нову имовну основу. Озбиљан рад нуди се само ономе који може да покаже озбиљну оцену. А на већа књижевна подухећа и на истраживања научна ван своје радионице не може се ни помишљати без довољних средстава.“ Зато је Друштво одлучило да ту потребу саопшти министру и моли га да употреби свој утицај код законодавне власти да се Друштву одобри државна помоћ од 24.000 динара годишње. Без те помоћи оно није у могућности да врши послове који му се сами јављају, а камили да подстиче нови рад и да одговори позиву свога новог уређења.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

11. [1878–79-12] Београд, 22. јун 1879.

Ст[ојан] Новаковић, С[ава] Сретеновић, Милан Кујунџић, М[ита] Ракић – Одбору за науке филозофске и филолошке

Наводе да Светислав Вуловић, професор у Вишој гимназији у Београду у нашој књижевности заузима видно место у критичкој и литерарно-историјској радњи, а одликује се „оригиналним, лепим и израђеним стилем и финим познавањем књижевнога језика српског.“ Зато га потписници предлажу Одбору да га он предложи за редовног члана Српског ученог друштва.

Предлог-реферат за избор, оригинал, аутограф С. Новаковић с аутографима потписа осталих чланова, 1 + (1) л.

12. [1878–79-13] [Београд, вероватно 22. јун 1879]

[Стојан Новаковић – Одбору за науке филозофске и филолошке]

Истиче да је Николај Савић Тихонравов, професор и ректор Московског универзитета заслужан за обелодањивање историје руске књижевности, нарочито средњовековне. Знаменитим својим рада издао је многе споменике апокрифске средњовековне руске књижевности, заједничке и руској и српској средњовековној књижевности. У тој области је и неке српске књижевне споменике издао први пут.

Белешка, аутограф С. Новаковића, 1 л.¹⁶

¹⁶ Највероватније је да је ово предлог за избор Николаја Савича Тихонравова за дописног члана Српског ученог друштва. Изабран је 24. VI 1879.

13. [1878–79-14] Београд, 23. јун 1879.

Управа Српског ученог друштва, председник Српског ученог друштва [др Јосиф Панчић], секретар [Милан Кујунџић] – министру просвете и црквених послова [Стојану Бошковићу]

Обавештавају да је члан Српског ученог друштва Драгиша Милутиновић, чиновник у Министарству грађевина, изјавио пред Уметничким одбором да му је немогуће те године наставити снимање архитектонских и живописних старина српских јер није добио дозволу за одсуство од министра грађевина. Одбор је препоручио Управи Српског ученог друштва да замоли министра да дозволи одсуство Милутиновићу. Имајући у виду како се брзо кваре и нестају видни остаци наше народне прошлости, како је нашем нараштају аманет да сачува бар оно што је затекло, како професор Валтровић није у стању сам да настави започети важан посао Управа Друштва моли министра просвете да поново представи министру грађевина истинску потребу Друштва и да се не ускрати дозвола Милутиновићу, и то тим пре што они радом долазе до општијих правила о старој уметности код нас и могу чинити стварну услугу и самом свом званичном послу у Министарству грађевина потпуним разумевањем и објашњавањем историјског развитка црквене грађевине у нашем народу.

Писмо, концепт, рукопис, 1 + (1) л.

14. [1] Београд, 30. јун 1879.

Управа Српског ученог друштва, председник Српског ученог друштва др Ј[осиф] Панчић, секретар Милан Кујунџић – министру просвете и црквених послова [Стојану Бошковићу]

Обавештава министра да је Српско учено друштво на свом скупу од 24. јуна 1879. одлучило, а министар је обећао да ће потпомоћи одлуку да се место секретара Друштва учини сталнијим и целисходнијим, и то тако што би му се дао положај какав приличи професорима Велике школе, да дужност и рад секретара „не буду само узредни, но да привежу за то место целокупну снагу једнога научника.“ Управа Друштва моли министра просвете, а у вези с актом од 20. јуна који се односи на повишицу средстава Друштва, да предложи „у овогодишњем буџету да се одреди нарочита позиција за секретара Српског ученог друштва са платом и повишицама професора Велике школе

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

15. [4] [Београд, јун 1879.]

Референти: К[оста] Алковић, профе[со]р Вел[ике] Школе, професор Д[имитрије] Стојановић – Управи Српског ученог друштва

Поднос *Извештај о делу „Књажевачки округ са картом“ од Јов. Мишковића ђен. штиабн. подјук. у редовној чл. Срп. уч. друштва*, о којем опширно говоре. Најпре истичу разлоге који су подстакли аутора на такав

рад. Наводе да је спис подељен у шест одељака: Границе и подела, Хидрографија, Орографија, Комуникације и старине, Етнографија и историја и Картографија о којима говоре и о неким дају примедбе. Сматрају да чланак треба да се штампа у „Гласнику“ и да је целисходно да се примедбе референата поднесу писцу на оцену, а оне за трећи и пети одељак треба кориговати.

Рецензија, оригинал, аутограф Д. Стојановића с аутографом потписа К. Алковића, 2 л.

16. [3] Београд, 1. јул 1879.

Јов[ан] Мишковић – [Љубомиру] Клерифу,

Обавештава га да је пронашао чланак Павла Ђорђевића *О електроболи-стичком пенглу* међу његовим заоставшим хартијама. Шаље му га с молбом да га прегледа, па ако је могуће да га преда Друштву за штампање. Тиме би потребно дело изашло на јавност, а Друштво оправдало свој издатак, јер је аутору пред први рат на име награде дало извесну суму. Моли га да у Друштву провери колика је награда била одређена за чланак и колико је покојни аутор узео да би се остатак могао издати његовој мајци

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Мишковића, 1 + (1) л.

17. [5] Београд, 17. јул 1879.

Јов[ан] Мишковић – секретару Српског ученог друштва [Милану Кујунџићу]

Обавештава га да је прочитао извештај референата о његовом чланку *Књажевачки округ са картом*. Углавном се слаже с напоменама у извештају и усвојио је све што се тиче именовања Бугар-Мораве, језика и песама. Није нашао за потребно да удешава опис тако да изгледа као да је тада писан. Не може задовољити жељу референата да наведе ширину путева и Тимока јер нема података. Слике за боља објашњења има, али их није приложио јер би отежало штампање чланка. Из рукописа је изоставио говор о два картама јер су нештампане и изменио је унеколико оцену Мачајеве карте. Истовремено шаље да се у Архиву Друштва чува и 16 писама из времена од 1813. до 1830. која могу имати историјску вредност, а која је употребио у свом чланку. Уз то шаље му на расположење и осам хартија које немају такву вредност. Све је то нашао у архиви покојног Милоја Теодоровића, из Црнче, бившег јагодинског војводе. Уступио му их је његов унук Аца Тодоровић, трговац из Јагодине. Моли га да одговори о пријему прилога и решење Одбора о чланку.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Мишковића, 1 + (1) л.

18. [6] Београд, 15. септембар 1879.

Ст[ојан] Новаковић – Милану [Кујунџићу]

Обавештава га да је у Москви умро познати руски историчар, дугогодишњи ректор и професор Московског универзитета Сергије Соло-

вјев. Требало би Друштво да му да парастос, као Палацкоме, и он ће то предложити Управи. Моли га да се постара за један састанак Управе те недеље. Шаље му трећи део своје *Грамајџике*.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића 1 + (1) л.

19. [7] Београд, 19. октобар 1879.

Влад[имир] А. Ђорђевић, председник друж[ине] „Братство“, Неш. М. Малдић, деловођа, богосл[ов] IV године – Српском ученом друштву

Наводе да је „Братство“, дружна ученика богословије у Београду установљена с циљем узајамног обавештавања и основала је још 1869. књижницу и читаоницу да би члановима дала што више знања као будућим народним учитељима. Због оскудних средстава у последње време није јој било могуће да набави одабране и ваљане књиге. Зато моле Друштво да им своја издања, ако је могуће, бесплатно шаље, на чему ће им дружина бити захвална.

Писмо, оригинал, аутограф Н. М. Малдића с аутографом потписа В. А. Ђорђевића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу је елипсаст печат у којем је около написано: ДРУЖИНА ЂАКА БОГОСЛОВИЈЕ БЕОГРАД, а у средини „БРАТСТВО“

20. [8] С[анкт] Петербург, 24. новембар 1879.

Драгутин Тедорович Чех, доктор филологије, доцент хемије, прави члан Царск[ог] друштва природословаца у Москви, почасни члан Нем[ачког] друш[тва] пчелара у Преславу, почасни члан Хрв[атског] и слав[онског] друш[тва] господ[арског], дописни члан Царск[ог] геол[ошког] друш[тва] у Бечу – Српском ученом друштву

Обавештава да је више пута тражио прилику да ступи у контакт са Српским ученим друштвом. Наводи да неколико година бави питањима из природних наука за која се у Србији и у другим југословенским земљама нико није интересовао. Лично не познаје никога ко се у Србији тиме бави. Тражио је од Симе Лозанића, којег познаје преко руске и немачке хемијске литературе, да се побрине за то да он као дописни члан Српског ученог друштва има прилику да директно саопштава своја природна истраживања. Истиче да је Друштву познато да је уназад неколико година објавио радове који се тичу Србије. Наводи који су то радови и где су објављени. Ако Друштво жели да он и убудуће на српском језику саопштава своје радове, примиће понуду с посебним весељем и трудиће се да и даље ради на корист Србије и југословенских земаља.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Тедоровича, 2 л.

21. [9] Бечкерек [Зрењанин], 26. новембар 1879.

Стева Николић, директор српскога ман[а]стира у Безд[и]ну
– Читаоници у Београду [Српском ученом друштву]

Обавештава да у прилогу шаље једну песму коју је певао у млађим годинама. Ако им се допада, нека је штампају, ако не, да му је врате, јер је уверен да би је у Лајпцигу „зацело примили и добро платити.“ Песму шаље да му не кажу да је „Швабина пишчина“.

Писмо, оригинал: 1 + (1) л. с прилогом:
песма без наслова, 1 + (1) л.

22. [1878–79-15] [Београд, 1879]

Лазар Крцалић, учит[ељ] – господину [вероватно Милану
Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да сутра путује у Москву. Долазио је и није га нашао код куће, па оставља цедуљу с поруком и молбом да нареди да се њему, Крцалићу издају „Гласници“ за архимандрита Леонида да би их са собом понео, јер је добио писмо с опоменом за „Гласнике“.

Писмо – порука на парчету папира, оловка, оригинал, 1 л.

1880. ГОДИНА

1. [1879–80-10] С[анкт] Петербург, 1. март 1880.

Императорское русское географическое общество (Царско руско географско друштво), по налогу Комисије председавајући у Одељењу етнографије, Леонид Мајков – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да Комисија коју је изабрало Царско руско географско друштво за разматрање програма студијске експедиције у Бугарску има част да пошаље Српском ученом друштву приложени листић, а подједнако и претходна мишљења у вези с тим предметом Александра Николајевича Пипина. Комисија при испуњењу повереног задатка рачуна посебно корисним да чује одзиве познавалаца (стручњака) словенских језика, старина и постојања. Она се нада да Српско учено друштво у сазнању дубоке важности темељног изучавања Словенства неће отказати своју моралну подршку делу којим се комисија занима. У случају благонаклоног одзива на ту молбу Комисија моли Друштво да то саопшти и наводи на које адресе.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л. с прилогом:

Записник Етнографског одељења Царског руског географског друштва са заседања одржаног 7. децембра 1879. године, штампано, 1 л.

2. [1879–80-11] [Београд, почетак априла 1880]

Управа Српског ученог друштва, председник др Ј[осиф] Панчић, секретар [Милан] Кујунџић – владици Арсенију Стојковићу

Поводом педесетогодишњице монашког живота и рада поздрављају славу свога почасног члана, цркви српској оданог службеника, народу озбиљног пријатеља. „Живео, радио, владико.“

Телеграм, концепт, графитна оловка, латиница. Писан је на листу огласа:

Загреб, почетком фебруара 1880.

Игор Вежић, канд[идат] проф[есорски]

Српски народе! Оглас за штампање књиге скупљених прича из митологије. Цена је 60 новчића, а сакупљачима је попуст 25%. Имаће 10 штампанх табака и чим сакупи 300 претплатника, књига ће се штампати.

Оглас, ћирилица, штампано, 2 л.

3. [1879–80-12] Будимпешта, 3. април 1880.

Арсен[ије] Стојковић, епископ – Др [Јосифу] Панчићу

Председнику и Српском ученом друштву усрдно благодари на поздравима поводом педесетогодишњице.

Телеграм, оригинал, попуњен штампан формулар, латиница, 1 л.

4. [1879–80-15] Београд, 1. мај 1880.

Милан Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – Катинки [Катарини] Ивановићевој

Прво наводи да су образовани људи у Србији поносни да „у храму уметности имају једну свештеницу“, своју сунароткињу, тј. Катарину Ивановић. Понос се претворио у одушевљење када је она патриотским чином показала у туђини да није заборавила свој народ. У знак тога поштовања Српско учено друштво је једногласно изабрало за свога почасног члана. Шаље јој диплому на чланство у Српском ученом друштву и наглашава „да сте Ви, племенита госпођице, прва женска особа, која је почаствована чланством у овоме Друштву.“

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

5. 1879–80-16. Београд, 26. мај 1880.

Петар Ј. Живковић, професор реалке – Кости Алковићу, председнику Одбора за науке јестаственичке и математичке Српског ученог друштва, професору Велике школе

Обавештава га да му као председнику Одбора за науке јестаственичке и математичке шаље у прилогу своју расправу да је објави у „Гласнику“. Она је из области пројективне геометрије и износи нешто ново, а урађена је самостално.

Писмо, оригинал, аутограф П. Ј. Живковића, 1 л.

6. [1879–80-13] Београд, 14. јун 1880.

Ђ[орђе] Миловановић – Уметничком одсеку

Извештава да је, по одлуци Српског ученог друштва да се почне прикупљати градиво за српски Етнографски музеј и да се стане на пут губљењу и заборава свега онога што на себи носи оригинални карактер и печат народнога, новчано подпомогнут на пут кренуо 5. јула. На путовању је, и поред спремне, воље и наклоности том послу, увидео с каквим је потешкоћама скопчано прикупљање Етнографског градива и њих истиче укратко. Као резултат рада на свом путу поднео је Уметничком одсеку збирку од 37 слика с 97 предмета и 21 листом које детаљно пописане наводи. Задатак од Друштва је био да обиђе космајски предео, а он је проширио и обишао села Грочанског и Колубарског среза. Напомиње да ће недовршене слике (скице) завршити и спремити за изложбу идуће године.

Извештај, оригинал, аутограф Ђ. Миловановића, 5 + (1) л.

7. [1879–80-17] Београд, 5. јул 1880.

А[лимпие] Васиљевић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава да у прилогу, који недостаје, Друштву шаље писмо Бутовског, директора Строгановске школе вештина из Москве из којег се види шта је он од вештина послао и шта тражи. Моли да му Уметнички одбор што пре да своје мишљење о употреби послатих предмета и шта би се Бутовском из Србије послати могло.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум Министарства просвете с државним грбом.

8. [1879–80-18] Крушевац, 3. септембар 1880.

Суд Окр[уга] крушевач[ког], за старатељ[ског] судију члан К[оста А.] Радовановић – [Српском ученом друштву]

Позива представника Српског ученог друштва да са осталим учесницима седмог октобра да своју реч старатељском судији поводом писаног тестаментa умрлог Живка Стошића, пешадијског поручника, који је од своје целе готовине у износу од преко 3.000 динара половину оставио Српском ученом друштву.

Наредба, оригинал, 1 л.

На листу је залепљено парче папира преко воштане масе са сувим печатом Суда Округа крушевачког.

9. [1879–80-19] Столни Београд, 20. септембар 1880.

Катарина Ивановић – [Српском] ученом друштву

Обавештава да је примила диплому за почасно чланство Српског ученог друштва с пропратним писмом. Мада ју је и пре Никола Крстић,

председник Касационог суда, обавестио о високом одликовању, ништа мање је није изненадило ни ово „да се нисам могла задржати суза умилења, видећ ово за мене најлепше, најблагодородније одликовање, одликовање за женску и у овом добу још нечувено.

Двогуба радост, двогуба утјеха даје ми заборавити многе премлоге непријатности, горка искушења, и са примјетним малоуважењем водита одтуђивања од стране оних, који су звани, да врлине – особито у свом роду уваже, одушевљење буде, – кад сам доживела код истог мог љубљеног рода обрт на лепше мишлење – уважење према једној скромној сликарки, а сотим и полу женском велељепно одликовање.

Одгонивши, Господо моја предрасуду векова – Ваша је слава кад ме у число славних мужава увршћујете. То је одсјај и сведочба вашег високог изобраења.

Народ који такве узвишеног мишлења синове има, немож а да се непрослави, немож а да место међ просвештеним народима не заузме.“

Изјављује велику захвалност, искрено и усрдно поздравља.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је квадратни, бордо воштани печат преломљен на два дела с нејасно утиснутим иницијалима и исечена је поштанска марка при чему је оштећен текст.

10. [1879–80-20] Београд, 3. октобар 1880.

[Управа Српског ученог друштва], заменик председника Српског ученог друштва [Никола Крстић], секретар Српског ученог друштва [Милан Кујунџић] – старатељском судији Суда Округа крушевачког

Обавештава га да Управа Српског ученог друштва не може никога да пошаље, по његовој наредби од 3. септембра, да лично присуствује расправи. Зато писменим путем изјављује да у име Друштва прима оно што је њему тестаментом остављено. Ако је потребно да пред судом неко заступа Друштво, нека судија сам постави привремено за заступника неког од судских чиновника који је правник и о томе известу Управу, која ће му, у случају потребе, послати пуномоћје.

Писмо, концепт, 1 + (1) л.

11. [1879–80-21] Крушевац, 8. октобар 1880.

Алекса С. Јовановић, старатељски судија Суда Округа крушевачког – др Николи Крстићу, председнику Касационог суда

Обавештава Н. Крстића, заступника Друштва, да су приликом саопштавања тестаamenta пок. Живка Стошића, пешадијског поручника, његова браћа Маринко и Марко изјавили да нису задовољни тестаментом зато што је покојник свој део очевине презадужио, па њима неће остати ништа од његовог дела имовине. Пошто оспоравају право наслеђа, наређено им је да за 30 дана поведу парницу.

Писмо, судско решење, оригинал, 2 л. с прилогом:
 Крушевац, 4. јун 1880.
 Живко Стошић, родом из Селевца Окр[уга] смедеревског, пешадиски поручник,
 Завештање,
 Тестамент, препис, оверен 8. октобра 1880. сувим печатом, 1 л.

12. [1879–80-14] Београд, 19. октобар 1880.

Садржај и фронтиспис за XLIX књигу „Гласника“ Српског ученог друштва, где је као година штампања наведена 1880, а у објављеном примерку је 1881.

Садржај и фронтиспис, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 л. На почетку листа плавом оловком је Кујунџићева белешка: „Нека се сложи још данас насловни лист и корице“, а на полеђини графитном оловком: „Ово ваља да се штампа као и пређе – (најпре а он је штампан) па Управа па најпосле протокол скупа 24. јун 1879. 19. окт. 1880“.

13. [1879–80-2] [Београд, после октобра 1880]

Јован Мишковић – Милану Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва

Пита га и моли да ли се мајци пок. мајора Павла Ђорђевића, којој је и ћерка скоро умрла, може дати аконто од новаца који су као награда с око 50 дуката одређени за Павлов чланак *О балистичком џенглу*. Чланак је одавно примљен да се штампа само да се неке слике поправе и то ради капетан К. Костић.

Визиткарта са текстом и ковертом.

На коверти је оловком написано: „издато већ одавна преко Мих. Илића“.

14. [1] Крушевац, 8. децембар 1880.

Суд Округа крушевачког – Српском ученом друштву
 Доставља препис тужбе Марка и Маринка Стошића као и *белешку* (записник) с рочишта Српском ученом друштву, које представља заменик председника др Никола Крстић, председник Касационог суда, с тим да у року од 30 дана достави свој одговор у два примерка.

Тужба, записник с рочишта, допуна тужбе, преписи, 3 л.

На полеђини трећег листа је белешка Николе Крстића: „Председник [Српског] ученог друштва је г. Стојан Бошковић министар на расположењу, њему треба предати. 5/1. [18]81.“

15. [2] Јагодина, 14. децембар 1880.

Владислав Тителбах, професор Јагодинске ниже гимназије – [Српском] ученом друштву

Обавештава да у прилогу шаље „12 комада по природи снимљених слика“ и моли Одбор за вештине да слике, ако су за Друштво корисне оцени и њега обавести колику би награду за њих примио. Наводи да је све време радио од када је у Србију дошао и бавио се озбиљним студијама етнографским, археолошким и обичајима српског народа, сликањем типова и народне ношње. Има доста нагомиланог материјала, нарочито из новозадобијених крајева. Подоста је и недовршених ствари јер материјалне околности не дозвољавају да их заврши. Зато се обраћа познатим родољубима Српског ученог друштва да га у раду потпомогну да би могао „све оно што народ Српски одликује од осталих словенских народа све оно што се временом ће изгубити, верно снимити могу и тачно обележити.“

Писмо, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Адреса - део омота у којем су послате слике у вредности 200 динара на којем је црвени воштани печат, 1 л.
2. *Опис слика у првој свезци од Влад[ислава]. Тителбаха проф[есора] архит[ектуре] 1881, 21 + (1) л.*

1881. ГОДИНА

1. [3] Београд, 2. јануар 1881.

П[етар] Ј. Живковић, професор реалке – Кости Алковићу, председнику Одбора за науке јестаственичке и математичке Српског ученог друштва

Обраћа му се као председнику Одбора за науке јестаственичке и математичке с молбом да објави у „Гласнику“ његову расправу *Проширење кружне еволуције*, коју у прилогу шаље. Урађена је самостално „и показује нам, докле моје знање у тој науци допире, неке нове математичке истине.“

Писмо, оригинал, аутограф П. Ј. Живковића, 1+(1) л.

2. [4] Прокупље, 23. јануар 1881.

Др Зах[арије] Ј. Угричић, председник Суд[а] Окр[уга] топличког – господину [вероватно Николи Крстићу]

Уверен је да ће га интересовати да сазна каквих све судских парница има у прокупачком крају. Зато га обавештава да је саставио два табеларна прегледа и то за кривична и грађанска дела која му у прилогу шаље.

Писмо, оригинал, аутограф З. Ј. Угричића, 1 + (1) л. с прилозима:

Прокупље, 22. јануар 1881.

1. *Табеларни преглед кривичних дела, која су била на расправу пред Судом окр. Топличког у 1880 години, 1 л.;*

2. Табеларни преглед рада судског по грађанским делима која су дошла у 1880^{ој} год. на распореду, 1 л.

3. [5] Београд, 26. јануар 1881.

Др Ј[осиф] Панчић – Јест[аственичко]-математичком Одсеку [Српског] ученог друштва

Обавештава Одсек да је Феликс Хофман по нашој земљи ради инжењерских и рударских сазнавања обраћао пажњу и на остатке старина. Нарочито оних које се на давнашњег преисторијског човека односе. Успео је и да понешто нађе што је вредно да се и осталом свету саопшти. Резултат тога је спис који је саставио под насловом *Трагови преисторијског човека у Србији* и подноси га на преглед и оцену. Наводи шта у делу излаже и описује, као и ауторов предлог да се образује стручна комисија за чување и проучавање наших старина уопште, а посебно оних које се односе на најстарију, ни писану, ни причану прастару историју и шта би и како чланови комисије требало да раде. Сматра да је спис вредан да се објави у „Гласнику“.

Рецензија, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 + (1) л.

4. [7] Москва, 3. април 1881.

Императорское общество истории и древностей российских при Московскомъ университѣтѣ (Царско друштво историје и старина руских при Московском универзитету), Иван Забјелин, председник – Српском ученом друштву

Преко књижаре А. А. Ланга доставља своје издање „*Чтение*” од 1873. до 1881, књ. I. Следеће књиге биће достављене по изласку из штампе. Извештавајући о томе моли Српско учено друштво да их обавести о пријему и да им заузврат достави сва своја ранија издања, као и будућа како буду била објављивана.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л. с ковертом
На коверти је залепљен штампан печат Друштва.

5. [6] Дрниш, „на свијетли четвртак“ [16. IV] 1881.

Богољуб Петрановић – [Српском] ученом друштву

Поново најскромније моли Друштво да му у крајњој невољи прикрене у помоћ и за његове три збирке српских народних песама пошаље све или пола да не пропадне сасвим. Нада се да ће првом поштом примити новац од Друштва.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

6. [8] Београд, 17. април 1881.

[Управа Српског ученог друштва], председник Српског ученог друштва [др Јосиф Панчић], секретар Српског ученог друштва Милан Кујунџић – [Суду Округа крушевачког или Светозару Арсеновићу]

Српско учено друштво овлашћује Светозара Арсеновића, правозаступника у Крушевцу, да га може пуноправно заступати у парници коју су браћа Живка Стошића, поручника пешадијског, покренула против његовог тестаментa којим је један део имовине оставио Друштву. Све потребне кораке може чинити у одбрану тестаментa као и исплаћивање такса и примање новца у име Друштва.

Овлашћење, концепт, 1 + (1) л.

7. [9] Београд, 22. април 1881.

Викентиј Васиљевић Макушев – Стојану Бошковићу, председнику Историјског одсека Српског ученог друштва

Овавештава га да је у пролеће 1869. био у Торину и у Универзитетској библиотеци истраживао словенске рукописе. Директор га је обавестио да има и источних рукописа, а међу њима и један *сиријски*. Замолио га је да види тај сиријски рукопис и веома се изненадио када је пред собом видео рукопис писан ћирилицом. Тај је рукопис богослужбени зборник за четири месеца од септембра до децембра, писан 1484. за владе Ивана Црнојевића, цетињског митрополита Висариона и епископа Вавиле. Сматра да извештај није без интереса за Српско учено друштво и моли председника да то објави на првом следећем заседању.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л. с прилогом:

Београд, 22. април 1881.

Макушев наводи документа која се односе на Јужне Словене и друге околне народе, а налазе се у архивима у Ђенови, Мантови, Милану, Палерму и Торину. Већином су писана на латинском и италијанском, а има их и на француском и шпанском језику, и то не више од 15 штампарских табака.

Списак, оригинал, 2 л. с преводом писма и списка, 1 л.

8. [10] Крушевац, 30. април 1881.

Суд Округа крушевачког – С[тојану] Бошковићу Београд, секретару Срп[ског] ученог друштва г[осподину] Кујунџићу

Позива Друштво на рочиште одређено 3. јуна 1881. у осам сати пре подне да се реши питање одбијања парнице Марка и Маринка Стошића.

Позив, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

Личности којима је упућен позив наведене су на полеђини.

9. [11] Београд, 6. мај 1881.

М[ихаило] Валтровић, професор, Драгутин С. Милутиновић, архитекта и инжењер, изасланици Српског ученог друштва за испитивање споменика црквене уметности – Уметничком одбору Српског ученог друштва

Прво обавештавају да сметње, које је 1879. званична страна правила једном од њих (Милутиновићу), претиле су да осујете њихово продужење испитивања споменика старе црквене уметности по Србији које је

започето 1871. После једногодишњег прекида настављен је рад. Одређено време током јула и августа „употребили смо да испитамо најстарију и најдагоценију грађевинско-уметничку творевину у нашој отаџбини, - прослављену Немањину Студеницу.“ Ту су испитивања отпочели 1877. у цркви краља Милутина, али идуће године нису продужена јер су радили у Старој Србији. Цртежи које су урадили већим делом су из студеничке лавре, а има их и из краљеве цркве. На увиђај подносе из Немањине лавре пописаних 18 цртежа с 30 листова, као и неколико отиснутих калупа, које наводе. Из краљеве цркве су орнаменти с прозорских потрбушја у храму и олтару и Св. Сава и отац му Св. Симеон Немања из храма. Ти су послови завршени прошле године, спречавани дугом кишом, мрачним данима и тронедељном грозницом једног изасланика. Све радове желе јавно да изложе. Захваљују Друштву на поверењу и помоћи и, да би поверење оправдали, они су се „озбиљно трудили, да свој посао савесно и с одушевљењем израдимо, што нам даје основа надати се, да Српско учено друштво ни у будуће неће заборавити на ово своје научно предузеће, које му је до сад пред образованим светом само на част служило.“

Извештај, оригинал, 2 л.

10. [13] Београд, 15. мај 1881.

Глиша Гершић, проф[есор] Вел[ике] школе – [Стојану Бошковићу], председнику Одбора [Српског] ученог друштва за историјске и државне науке

Моли га да пред Управу Српског ученог друштва изнесе његову изјаву усмено дату на седници Одбора за историјске и државне науке, а то је да му се за расправу која је у седници читана и примљена за штампу у „Гласнику“ „одреди награда одсеком“ да не чека док се одштампа. Рукопис је предао секретару Друштва и према величини рукописа Управа може имати поуздано мерило за правично одређивање награде. Више је чланака штампано у „Гласнику“, па зна да његова четири рукописна табака иду у један штампан. Овај има 27, па би то било шест и по штампанх табака. Моли Управу да према томе одреди награду.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Г. Гершића, 2 л.

11. [14] Софија, 23. мај 1881.

Учитељски збор у Софији, за све њих Стефанов – Српском ученом друштву

Учитељи који живе у Софији, њих 142 прослављајући помен на словенске просветитеље Ђирила и Методија, поздрављају Друштво и преко њега браћу Србе, љубитеље Словенства.

Телеграм, оригинал, бугарски језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

12. [15] Београд, 11. јун 1881.

Милош Милисављевић, пенз[ионисани] казнач[еј] (благајник) Подринс[ког] округа – господину [председнику Јосифу Панчићу или секретару Српског ученог друштва Милану Кујунџићу]

Напомиње да га је једном приликом пред његовом кућом усмено замолио да нареди да се Милисављевићу, кад се јави, дају нека потребна акта „на проучавање а можда и копирање“ из архиве Српског ученог друштва. То обећање није испуњено, па да неби заборавио поново га моли за такву наредбу.

Писмо, оригинал, аутограф М. Милисављевића, 1 + (1) л.

13. [12] [Београд, без датума 1881]

Одбор Српског ученог друштва – архиепископу Србије и митрополиту београдском господину Михаилу

Обавештава митрополита да ће по одлуци Уметничког одсека Драгутин С. Милутиновић, архитекта и инжењер и Михаило Валтровић, професор, продужити истраживања. Слободан је да га замоли да брижљивом препоруком на све манастирске власти изволи изасланицима друштвеним ставити на расположење отвореним врата свему што се тиче интереса научног и уметничког – те тако припомоћи овом раду драгоценом на част и историју свега народа нашег.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л.

14. [16] Београд, 16. јун 1881.

Г[аврило] Витковић, професор в[ише] гимн[азије] – председнику [Историјског и државничког одсека] Српског ученог друштва Стојану Бошковићу

Обавештава га да жели да продужи свој вишегодишњи рад на прикупљању српских историјских споменика и историјске грађе из старијег и новијег доба. Обишао је старе српске насеобине око Будима, Пеште, Сентандреје, а намерава сада да прође кроз старије српске војне насеобине у некадашњем Вараждинском генералату, где ће наћи знатну грађу за историју српску. По његовом прорачуну, за путовање по тим покрајинама за два месеца требаће до 1.000 динара. Ако Управа уважи предлог он ће сву грађу и споменике које пронађе поклонити Српском ученом друштву. Моли га да предлог изнесе Управи Друштва на решавање и да га извести о њеном решењу.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

15. [17] Београд, 21. јун 1881.

Ђ[орђе] Миловановић, учит[ељ] црт[ања] на Вел[икој] школи и члан Срп[ског] учен[ог] друштва – Уметничком одсеку Српског ученог друштва

Обавештава да је, по одлуци Одсека од јуна прошле године започета путовања да продужи рад на сакупљању етнографских радова по Ср-

бији, већ јула месеца кренуо на пут. Путовање је трајало пет недеља и за то време обишао је у Крагујевачком округу: Аранђеловац, Бању код Аранђеловца, Тополу, Ново Село, Рачу, Вучиће, Сипиће, Бадњевац, Крагујевац, Дивостин, Драчу, Забојницу, Кнић, Борач, Радиловиће, а у Рудничком: Мрчајевце, Пријељину, Горњи Милановац, Таково, Савинац, Мајдан и Јарменовце. Наводи шта је и у којем месту сликао, а највише је портрета. Моли Одсек да убудуће, ако путује на истраживања, то буде у другој половини јула, јер пре тога сви се сељаци налазе на пољу у радовима, и да се на путу задржи бар осам недеља.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Миловановића, 2 л.

16. [18] Београд, 22. јул 1881.

М[илош] Тенковић, сликар – господину [председнику Српског ученог друштва Јосифу Панчићу или секретару Милану Кујунџићу]

Обавештава га да је код њега пре неки дан др Владан (вероватно Ђорђевић) наручио неколико слика и питао га када може отпочети рад. Одговорио му је да ће га Српско учено друштво послати ради прикупљања етнографског материјала по Србији. Зато му није дао одговор када ће почети да ради, а обећао је за три дана да ће одговорити. Моли га да му по момку јави хоће ли бити изаслан и када да би могао да да одговор Владану.

Писмо, оригинал, аутограф М. Тенковића, 1 + (1) л.

17. [19] Београд, 30. јул 1881.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је својим актом од 15. маја молио да га оно извести које би му свеске „Гласника“ могло уступити, колико примерака и по којој цени ако не би било вољно да их бесплатно даје за библиотеке наших средњих школа. Како још није добио одговор, моли да га Друштво што пре обавести о томе.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Новаковића, 2 л. На полеђини другог листа је одговор:

Београд, 24. фебруар 1883.

Српско учено друштво – министру просвете и ц[рквених] п[ослова] Стојану Новаковићу]

Обавештава министра да тек сада, пошто је завршен преглед магацина књига Друштва, може да одговори на писмо од 30. јула 1881. У приложеном списку, којег нема у актима Друштва (он је у Министарству просвете), поред назива сваке књиге стављен је и број комада колико се од које може уступити. Бесплатно не може ништа уступити с обзиром на његова мала новчана средства. Вољно је да пристане на цену коју министар одреди знајући унапред да ће имати на уму и интересе Друштва и потребу књижица средњих школа.

Писмо, концепт.

18. [20] Ос[и]јек (у Горњој вароши), 3. август 1881.

Г[аврило] Витковић, проф[есор], члан Српског ученог друштва – председнику [Историјског и државничког одсека] Српског ученог друштва Стојану Бошковићу

Обавештава га да је на пут кренуо тек 20. јула и без своје кривице много је времена изгубио. Прво је свратио у Осиек да прегледа жупанијски архив. Нашао је доста занимљивих података за историју српских исељеника у Славонији и у Хрватској. Сутра полази у Нашице и прегледаће архив и библиотеку старог францишканског манастира, па наш манастир Ораовицу. Одатле намерава да оде у Печуј (некадашњу Петоцркву) јер је дознао да је ту бискуп његов земљак и стари познаник. Решио је да искористи познанство и да прегледа и проучи Печујски архив, јер је ту била стара српска владичанска столица пре Чарнојевићеве велике сеобе. Касније је наумио да посети и Северинску цркву где су важне царске повеље подарене Србима крајишницима и каснијим досељеницима у XV веку. Посетиће и манастире Пакру и Лепавину и места Плашко и Костајницу. За тај проширени програм биће му потребно више времена и новчаних средстава. Поднео је молбу министру просвете ради продужења одсуства до 1. септембра. Моли га да код Управе Друштва изрази да се новом одлуком повећа одређена сума од 720 на 1.000 динара.

Писмо, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа је и писмо:

[Београд], без датума

Ст[ојан] Б[ошковић] – секретару Српског ученог друштва
Милану Кујунџићу,

Моли га да се сазове састанак Управе Српског ученог друштва и по Витковићевој молби донесе одлука и да га о њој обавесте. Наводи да је у Одбору за историјске и друштвене науке било више гласова за то да се путни трошак Витковићу одреди према његовом предлогу, што је и у првој молби значило.

19. [21] Београд, 10. септембар 1881.

М[ихаило] Валтровић, члан Српског ученог друштва – секретару Српског ученог друштва [Милану Кујунџићу]

Изјављује да се слаже са одлуком неколицине чланова Уметничког одбора, којом се одређује новчана помоћ сликару Милошу Тенковићу да етнографске студије ради по Смедеревском округу.

Писмо, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа Кујунџић је графитном оловком написао: „Ово да уђе у протокол као одлука Одбора уметничког 22. јуна 881.“

20. [23] Београд, 6. октобар 1881.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – председнику [Историјског и државничког одсека] Српског ученог друштва Стојану Бошковићу

Обавештава га „о своме овогодишњем раду“ на истраживању и прикупљању историјске грађе и да би оправдао указано поверење којим га је Српско учено друштво за то почастовало о томе у прилогу подноси „кратак и приврмени извештај.“ Колико је успео да оправда поверење, оцениће Друштво. У извештају намерно није навео лица која су му у његовом раду патриотски помагала својим препорукама и обавештењима. Она залужују признања и захвалност, а на првом месту владика горњокарловачки Теофан Живковић, потом жупан Вировитичке жупаније Кршњави и поджупан Тоша Роглић, Јулије Пфалцфер, власник Ораховички, калуђери манастира Ораховице. „Ово сам сматрао за дужност напоменути у овом поверљивом писму, што у свом извештају нисам хтео напоменути и поименце огласити оне племените људе, да им не би наудио и излагао гонењу великохрватских занешењака.“ И поред братске предусретљивости на свим местима која му је чињена олакшицама, он је на путу потрошио више од 1.000 динара, па се нада да ће му Друштво надокнадити 300 динара. Он ће, по обећању, уступити Друштву ствари које је донео. На крају моли Бошковића да приложену писмену препоруку владике Теофана прочита члановима Управе Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 2 л.

На полеђини другог листа графитном оловком је написано: „да се штампа уз протокол састанка Управе С[рпског] у[ченог] друш[тва] од 7. октобра 1881“.

Писмо је с прилогом:

Београд, 6. октобар 1881.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – Српском ученом друштву

Обавештава да је Одбор (Одсек) за науке друштвене и историјске решио да он о трошку Друштва настави истраживање и прикупљање историјске грађе, књижевних и уметничких споменика старијег и новијег доба у Хрватској крајини и Вараждинском ђенералату. У ту сврху на име путних трошкова и помоћи тражио је 1.000 динара, а Друштво је одредило 720 динара. Одмах је кренуо на пут и прешао преко Осијека, Нашица, Ораховице и Пожеге до Плашкога. У тим местима нашао је доста грађе историјске, књижевне и уметничке и о њој подноси „приврмени кратак извештај“, а прилаже и предмете које је донео. Детаљно описује два дрвена и један типар на бакарној плочи. Поред њих су и четири печата из XVII века: по један манастира Ораховице у Славонији, Липљанског и Осовичког у Старој Србији и породични печат подвојводе Манастерлије, као и шест сребрних и шест бакарних новчића. Наводи да подноси „још и списак са кратким садржајем од 156 аката од 1745. до 1770, које сам исписао из званичних регистара, што се налазе у Архиву Вировитичке жупаније у Славонији. Из ових аката јасно се огледа судбина, историјски,

религиозни и друштвени развитак и живот нашега народа у Славонији и Хрватској, а наине живот оних Срба, који су у главном граду Славоније у Осијеку живели.“ С тим је приложио и оригиналне документе: седам из манастира Ораховице, Читлука и Дреновца, три православне општине у Шопрону с протоколом рођења, венчања и умирања од 1785. до 1806. године и одломак преписа *Законъ Схднїи людей, Цара Констїантїина великаџо*. Излаже садржај оригиналних аката, од којих је први: „Сведоцба Матије Чоенића Ректора Јежовитске колегије у Пожеги од 28. јануара 1744; у којој, на просбу калуђера Ораховичких, сведочи Ректор о часном и поштену животу њиховом и о том, како су калуђери поменутог манастира не само онда него и у радије доба под Турцима заслуге стекли за православну веру, што су многе Турке покрстили, и вели, да тамошњи народ Српски жели да и даље остане под духовном управом поменутих калуђера Ораховичких.“ Напомиње да је, поред предмета које је донео, дужан саопштити и оно шта је на месту побележио и што ће ускоро добити од дотичних лица. Међу њима је навео 13 рукописних књига (октоихе, молитвенике, типике, триоде, минеје, поменике, еванђеља) и навео записе с првог листа празничног минеја и с једног молитвеника. На крају наводи да је био и у Печују, који је важан за историју српских насељеника у Барањи. Ту би се дуже бавио да је добио продужење одсуства. Тражио је од угарског министарства дозволу да прегледа Државни и Саборски архив у Будиму и од пријатеља је добио уверење да ће му се рад одобрити.

Извештај, оригинал, аутограф Г. Витковића, 4 л.

Овај извештај био је сигниран под бројем 22, пре писма којем је прилог.

21. [24] Београд, 16. октобар 1881.

Чланови: М[илан] Ђ. Милићевић, Љ[убомир] Ковачевић, др Н[икола] Крстић, арх[имандрит] Н[ићифор] Дучић – [Српском] ученом друштву

Предлажу да се за дописног члана Српског ученог друштва изабере један од најбољих зналаца и писаца југословенске историје Марин Дринов, бивши професор Харковског универзитета, сада члан Државног савета Бугарске.

Предлог, оригинал, аутограф Љ. Ковачевића с аутографима потписа других чланова, 2 л.

На полеђини другог листа другим рукописом једно испод другог написано је: „Ивачковић Л. Стевановић А. Андријевић“, а испод тога, „примише“.

22. [25] Београд, 16. октобар 1881.

Предлагачи: П[антелија] Срећковић, Љ[убомир] Ковачевић, Г[аврило] Витковић – Одбору за историјске и друштвене науке Српског ученог друштва

За дописне чланове Српског ученог друштва предлажу: Гаврила Спиридоновича Дестуниса, Василија Васиљевског и Теодора Успенског, професоре Петроградског универзитета.

Предлог, оригинал, аутограф П. Срећковића с аутографима потписа других чланова, 2 л.

На полеђини другог листа прво је графитном оловком написано: „16 X“ и „уз протокол Одбора философског 21. нов. 881“, па плавом оловком: „имена тачно?“, а испод тога, опет грфитном оловком: „Ваља исписати од предлагача тачна имена, па да се даде у штампу. Од оних на скупу 22 нов. 1881 изабратих нису штампане дипломе“. Предлог је с прилогом: наведена дела Успенског, Флоринског и Васиљевског значајна за Србе, па је дело Флоринског прецртано, а на крају су додата Дестунисова дела и предлагачи су се потписали.

Библиографски подаци, 1 л. оштећен, недостаје текст у горњем делу.

23. [26] Београд, 16. октобар 1881.

Чланови друштва: А[лимпије] Васиљевић, Ст[ојан] Бошковић, Арх[имандрит] Н[ићифор] Дучић – Одбору за државне и историјске науке Српског ученог друштва

За почасног члана Српског ученог друштва предлажу Константина Петровића Побједоносцева, бившег професора Универзитета, а „сада министра црквених послова у Русији.“ Својим научним радовима „по правној струци заузима прво место у руској литератури, а што је добит у руској, то је у неколико добит и у словенској у опште, па наравно и српској књижевности.“

Предлог, оригинал, аутограф А. Васиљевића с аутографима потписа других чланова, 1 л.

24. [27] Београд, 16. октобар 1881.

Редовни чланови Српског ученог друштва: архимандрит Н[ићифор] Дучић, Светомир Николајевић, Милан Кујунџић, А[лимпије] Васиљевић, М[ита] Ракић, Ст[ојан] Бошковић, П[антелија] Срећковић – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

За редовног члана Српског ученог друштва предлажу Платона Кулаковског, професора на Великој школи у Београду и радника на пољу руске и српске књижевности. Превео је на руски језик *Мејрему*, написао литерарну студију о нашем песнику Мушицком, писао литерарне чланке на српском у „Отаџбини“, „Новом веку“ и на руском језику у многим периодичним списима и новинама.

Предлог, оригинал, аутограф Н. Дучића с аутографима потписа других чланова, 1 л.

25. [28] Београд, 12. новембар 1881.

Д[рагутин] С. Милутиновић, архитекта и инжењер, изасланик Срп[ског] уч[еног] др[уштва] за испитивање споменика старе српске уметности – Уметничком одбору Српског ученог друштва

Подноси *Извештај уметничком одбору Српског ученог друштва* и наводи да је испитивање споменика продужено и „ове године“, али је Михаило Валтровић био спречен да учествује. Рад је трајао шест недеља, а почео је у другој половини јула. Све време је провео у манастиру Жичи, а то је изабрао зато што је посао „већ прошлих година толико довршен, да је само још преостало, да се што више снимим од оног лепог живописа, коме пропаст прети.“ Зато је све време употребио на копирање живописа, „од којег још остаје добар део некопиран“, и наводи којих је пет цртежа урадио. Све их подноси на увиђај Уметничком одбору и када буде подесно време, они ће се јавно изложити, као и претходни. Најтоплије захваљује „Српском ученом друштву на његовој помоћи, без које се овај по Србију и српство частан посао јамачно не би могао ни одпочети.“

Извештај, оригинал, аутограф Д. С. Милутиновића, 2 л.

26. [29] Београд, 21. новембар 1881.

Светомир Николајевић, Ст[ојан] Новаковић, Милан Кујунџић, М[ита] Ракић – Одбору Српск[ог] ученог друштва за науку и филозофију

За почасне чланове Српског ученог друштва предлажу: 1. Константина Папаригопулоса, професора и историчара грчког. Његова велика *Историја Грчке* може се упоређивати с Гротовим делом, а написао је и важну расправу о досељењу Словена у Пелопонез; 2. Стефана Куманудија, професора у Атини који својим археолошким испитивањима долази у ред првих радника на том пољу; 3. Спиридона Лаомброса, професора на Атинском универзитету. Његов књижевни рад има велику важност за нас. Прикупио је велику грађу за књижевност средњовековне Грчке која баца јаку светлост и на наш културни живот.

Предлог, оригинал, аутограф С. Николајевића с аутографима потписа других предлагача, 1 + (1) л.

27. [30] Београд, 30. децембар [1881]

Ст[ојан] Бошковић – Милану Кујунџићу, секретару Срп[ског] ученог друштва у руке

Тражи од њега да „још сутра нареди да се одмах приложени овде завој рукописа са штампанм таблицама Споменика из талијанских архива по историји јужних Словена пошље г. Макушеву у Варшаву“ и наводи

коју ће адресу написати на пакету. Напомиње да треба додати да је пакет од Српског ученог друштва и да се стави његов званични печат да пакет с рукописом не би имао на руској граници или у Варшави посла с цензором. Библиотекар универзитетски предаће пакет Макушеву о чему су се они унапред споразумели. Табаци се шаљу Макушеву, да прегледа штампарске погрешке и да уради регистар, па ће то с предговором за књигу вратити да се одмах штампа. О свему томе му је Макушев писао октобра и одговорио му је јуче „да ће се данас или сутра рукопис са штампаним табацима послати у Варшаву по његовој жељи.“ Моли га да пакет добро завије и запечати друштвеним печатом зато што је „рукопис сав у листићима, па се може што изгубити“, као и да плати поштарину и препоруку, а ако је потребно, да му јави да и сам дође у канцеларију Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф С. Бошковића, 2 л. с ковертом.

На коверти је плавом оловком Бошковић дописао: „Пошљи уједно и последњи ‚Гласник‘ г. Макушеву“.

28. [1881–82-1] С[анкт] Петербург, 2. децембар 1881.

Царско-руско географско друштво

Месечна њленарна седница од 2. децембра 1881, на којој је председавао П. Семенов, потпредседник, а секретар Друштва В. И. Срезњевски поднео извештај о експедицији Пољакова на острво Сахалин и Адрианова у Кузњецку област.

Извештај, француски језик, штампано, извод из *Journal de St. Petersbourg*, № 333, 1 л.

29. [Београд], без датума

Др Н[икола] Крстић, Г[аврило] Витковић – [Одсеку за историјске и државничке науке Српског ученог друштва]

Наводи да је прочитао хартије које је Српском ученом друштву послао др Ђорђе Мушички, а предате су му да их разгледа и о њима поднесе свој извештај. Оне су сложене у 12 група и ради бољег прегледа о свакој групи ће посебно говорити. Прва група је о српским генералима, а белешке је написао подмаршал Сава Продановић из Ужичке Каменице. Ту се спомиње 16 генерала од 1759. до 1810. и наводи њихова имена редоследом како се наводе у белешци. Говори и о пореклу писца и да у биографским белешкама нема материјала за расветљавање историје српског народа. Поред генерала ту је и 16 српских обрштара (пуковника) у аустријској војсци од 1744. до 1810, чија имена такође наводи. Не сматра да би све то требало да се у целини штампају, а никако језиком којим су написане. Под бр. 2 је копија молбе датиране у Беловару 7. VI 1783, коју су цару Јосифу II поднели Срби Вараждинског генералата да се престане с насилним унијаћењем. Бр. 3 је писмо митрополита Павла Ненадовића од

10. августа 1749. српским општинама, манастирима, владикама и појединим Србима у којем се истиче важност образовања, па у том циљу да се подигну школе. Бр. 4 је препис писма директора српских школа Стевана Вујановског од 1. III 1810. митрополиту Стевану Стратимировићу. Бр. 5 је списак архимандрита од 1778. до 1804, али не прост списак, него неки вид протокола о њиховом постављењу. Бр. 6 је notiца коју је написао митрополит Стратимировић у Карловцима 1803. Он у њој тврди да је рукопис *Царосѣавника* или *Даниловог родослова* митрополитској библиотеци, по препоруци архимандрита Раића, приложио митрополит Викентије Јовановић Видак посредовањем проигумана хиландарског Тимотија између 1775. и 1779, а који је родом био Карловчанин. Спомиње се и Теодосије, калуђер хиландарски, родом Славонац, који је такође преписао *Царосѣавник* и рукопис је предао Алексију Којићу, Осечанину, као и препис живота Св. Симеона и Св. Саве. По том препису, епископ пакрачки Кирил Живковић штампао је у Бечу 1794. *Жиѣ свих сербских ѣросветиѣтелеј*. Notiца је кратка и могла би се у „Гласнику“ штампати. Седма група су у препису званична акта о томе да треба да се пропишу правила о правопису, од којих је први акт датиран 7. XI 1797. и прва два су писана латинским језиком. Ту проблематику Крстић опширније излаже. Под бр. 8 је оригинално писмо митрополита Ненадовића од 27. XI 1751. о горосечи шуме манастира Гргетеге, а под бр. 9 је оригинално писмо мађарског песника Фрање (Ференца) Казинција од 5. II 1812. владици Мушицком, из којег цитира неколико реченица. Истиче да би оба писма требало набавити за рукописну збирку Српског ученог друштва. Под бр. 10 је прича о Св. Стевану Штиљановићу и њу је писао Пајсеј, пећки патријарх у манастиру Шишатовцу 1531. За причу каже да би се могла штампати на подебном месту. Бр. 11 је извештај др Мушицког о убојној справи Милоша Обилића у Косовској битки и садржина извештаја позната је Одсеку. Под бр. 12 су notiце које је писао владика Мушички о гоњењу које су претрпели он и Рајић. Тај рукопис требало би набавити за збирку рукописа. Под бр. 13 је честитање Симе Милутиновића Сарајлије владичанства Мушицком. Не зна да ли је Симин оригинал или копија и то као рукопис може имати значење. На крају истиче да је др Ђорђе Мушички у свом писму Српском ученом друштву од 27. XI/9. XII 1880. рекао да шаље рукописе на откуп и оцену с молбом да их Друштво откупи и у „Гласнику“ штампа. Рукописи имају неког значаја и за умерену цену могу се откупити, а о штампању је говорио у извештају.

Извештај, оригинал, аутограф Николе Крстића, испод чијег се потписа потписао и Гаврило Витковић, 8 л.

На полеђини осмог листа је белешка: „Списи за штампу и оцену“.

1882. ГОДИНА

1. [1881–82-2] Брод на Сави, 30. децембар 1881 – 11. јануар 1882.

Др Ђорђе Мушицки, ц[арско]-к[раљевски] умировљени директор Карантина – господину [Јосифу Панчићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да је пре 14 месеци прву збирку рукописа под насловом *Грађа за њовесницу народа, Цркве, школе и књижевности Српске* поднео на оцену. Почетком јула 1881. донео је у Београд и другу рукописну збирку да је преда Српском ученом друштву. Дан када је хтео да преда рукописе дошао је код њега Гаврило Витковић и предложио да најпре њему те рукописе на преглед и ишчитавање преда. Он ће све рукописе у име Мушицког предати на првој седници Друштва и у исто време о садржају и важности њиховој извештај поднети, па други реферати неће бити потребни. С тим циљем и под тим условима предао му је другу збирку рукописа, неколико књига и писама Вукових, Шафарикових, Терлаићевих и Витковићевих које је на дар Друштву донео. Тим поводом више пута је писао Витковићу да му списак свих књига и рукописа пошаље и после толико месеци на писма није одговорио. Зато не зна је ли Витковић Друштву предао збирку, књиге и писма и шта је потом учињено. Присиљен је да замоли председника да га о свему обавести. У случају да још није предао Друштву рукописе, моли председника и опуномоћава га да од Витковића затражи и прими све рукописе, а њега с додатком списка извести. На крају га моли да он замоли оцењиваче прве збирке рукописа да своје реферате што пре поднесу да би Друштво било у стању да донесе решење.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 2 л.

На крају писма испод датирања је белешка: „Одгов. 22/II 882“, а на полеђини другог листа: „16. марта 1882. Упућује се Одбору историјском да Управи да извештај шта је са овом ствари.“

2. [1881–82-4] Београд, 17. јануар 1882.

Петар Ј. Живковић, професор реалке – [Стевану Здравковићу] председнику Одбора за науке јестаственичке и математичке Српског ученог друштва

Обавештава га да је написао расправу *Инволуција код сферних огледала* коју прилаже с молбом да је у „Гласнику“ штампа ако то заслужије. Она је израђена самостално.

Писмо, оригинал, аутограф П. Ј. Живковића, 1 л.

3. [1881–82-5] Београд, 13. фебруар 1882.

М[илан] Ђ. Милићевић, члан Друштва – Одбору за науке историјске и државничке

Обавештава да је прочитао рукопис покојног Лазара Арсенијевића (Баталаке) који му је Одбор поверио и о њему износи свој суд. Наводи да

рукопис прати догађаје који су се десили у Србији од Свиштовског мира до краја 1812, до скупштине у манастиру Враћевшници, где је гроф Ивелић предао Србима осму тачку Букурешког „трактата“. У рукопису се налази много интересантне грађе за српску историју Првог устанка. Писац није умео да се уздржи од полемике с руским агентима у Србији. Он сматра за своју дужност: 1. увек побијати мишљења која нису сагласна с његовим. Највише се љути на Русе и на Вука Караџића; 2. славити Карађорђа готово у свему; 3. у лепу светлост постављати Младена и Милоја где год се може; 4. противнике Карађорђевог судити веома оштро, готово их ставити у издајнике отаџбине. Међу противнике Карађорђевог ставља Миленка, Добрица, Вељка, Милана и посебно Милоша. И поред свих тих мана, мишљења је да рукопис треба да се штампа, „како би потомци имали у рукама суд једнога, ма и једностраног, бујног, и страшног сувременика.“ Само је неопходно да се спису да регистар имена и предмета, јер без тога не може да буде користан.

Мишљење, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 2 л.

4. [1881–82-6] Београд, 6. март 1882.

Јов[ан] Мишковић – пуковнику Стевану Здравковићу, председнику Одсека природно-математичког [Српског] ученог друштва

Обавештава га да у прилогу шаље дело пок. мајора Павла Ђорђевића *Елекџробалистички апарати за артиљерију и рачун вероватноће*, с писмом капетана К. Костића на надлежност. Поменуто дело има подужу историју коју наводи: дело је примљено у Друштву и одређена је награда 50 дуката, с тим да се дело по примедбама исправи. Покојник је дело примио да га исправи и добио је одређену награду. Оно се нашло у хартијама аутора после његове смрти. Пошто га је покојникова мајка замолила, Мишковић се обратио 1879. Клерићу за помоћ да се дело прими и награди у Друштву да би фамилија од тога какву помоћ добила, а не знајући претходне податке. Клерић је дао дело К. Костићу као стручњаку и пријатељу покојника. Он је у свом писму казао суд о делу. Све то Мишковић доставља председнику као надлежном да се дело преда Друштву као његова својина и да се по нахођењу употреби.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Мишковића, 2 л.

На полеђини другог листа написано је плавом оловком: „4^{то} писмо“, а испод тога другим рукописом: „16. марта 1882. у архив друштвени – а ко би хтео да настави да му се послужи“.

Писмо је с прилогом:

Београд, 11. фебруар 1882.

К. Костић, капетан – потпуковнику [Јовану Мишковићу]

Обавештава га да је скоро две године како му је достављен рад покојног Паје Ђорђевића да га за штампу приреди. Дошао је до закључка да је то могуће само ако се наново напише. То нема смисла јер је стар и за савремену артиљеријску науку нема важност коју је имао када се радио. Има и ствари које никако не могу да се разумеју, а и таквих које у ту

студију не припадају. Зато није потребно ни предузимати ништа, па цело дело враћа онакво какво му је предато.

Писмо, оригинал, аутограф К. Костића, 1 + (1) л.

5. [1881–82-3] [Београд, од 26. јануара 1881. до 16. марта 1882]

Д[имитрије] Стојановић, инспектор – председнику [Одбора за науке природно-математичке Стевану Здравковићу]

Обавештава га да је по одлуци Одбора (26. јануара 1881) одређен да да своје мишљење о расправи Петра Живковића *Проширење кружне еволвенте* која је поднета да се штампа у „Гласнику“. Пажљиво је прегледао спис и о њему председнику подноси извештај у којем истиче да садржина рада противречи самом наслову. „Сама расправа врло је занимљива и интересна, јер писац врло вешто изналази многа и лепа карактеристичка својства ових влакова а још вештије их примењује конструктивно.“ У раду се „поткрала једна доста замашна погрешка.“ Мишљења је да треба да се штампа у „Гласнику“ пошто је писац исправи.

Испод Стојановићевог извештаја Љубомир Клерих је дописао да је Живковић своју расправу по Стојановићевим примедбама исправио и њему је предао да је врати Друштву. И он се уверио у исправке и слаже се са Стојановићем да се рад може у „Гласнику“ штампати.

Извештај, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа написане су две белешке: „за „Гласник“ Српског ученог друштва“, па је графитном оловком дописана година 1882. и „16. марта [1]882. у Гласник (90 динара таб[ак])“.

6. [1881–82-7] [Београд], 16. март 1882.

„16. марта, [1]882

Даничићу:

Ко ће да попуни?

А треба за свакога који се баве историјом свом –

– Да ли ће то ући и у Речник академијски?

Колико екземплара ?“

Белешка, оригинал, аутограф М. Кујунџића, залепљена на 1 л.

7. [1881–82-8] Праг, марта 1882.

Професор др Бохумил Еиселт у име Одбора природословаца и лекара чешких – [Српском] ученом друштву

Моли Друштво да као први учени завод братског српског народа суделује на II састанку природословаца и лекара чешких који ће се, спојен с изложбом лекарско-природословном, одржати 14–18. по старом или 26–30. маја по новом календару и прилаже позив.

Писмо, оригинал, српски језик, 1 + (1) л. с прилогом:

позив за састанак Удружења чешких лекара и природословаца о Духовима 1882. у Прагу с програмом и учесницима састанка.

Позив, чешки језик, штампано, 2 л.

8. [1881–82-9] Београд, 14. мај 1882.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Српског ученог друштва – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

Извештава да белешке из србуља у сарајевској српској цркви, које је сабрао Мита Живковић, предавач на Великој београдској гимназији, имају вредност за историју српске књижевности. Мишљења је да треба да се приме и штампају у „Гласнику“, уз напомену да их треба „на чисто преписати“ и довести у бољи ред. Уз то „би ваљало наштампати и заглавке сарајевске крмчије“ и било би вредније „кад би их тачно упоредио са морачком крмчијом“, описаном у „Гласнику“ II одељка.

Извештај, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

9. [1881–82-10] Дубровник, 19. мај 1882.

Лука Зоре – господину [Милану Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да му је Шарић предао диплому којом је уврштен у дописне чланове Српског ученог друштва, као и писмо које прати диплому. Писао је и председнику Друштва, захвалио му на одликовању и молио га да његову „захвалу приопшти свима својим ученим друговима.“ Посебно пише Кујунџићу као секретару Друштва „очитујући Вам особиту моју харност на примљено одличје, које ће ме потакнути да прегнем са свом снагом, еда како год оправдам увјерење у ме постављено.“

Писмо, оригинал, аутограф Л. Зоре, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу су, као меморандум, утиснута сува слова: L. ZORE.

10. [1881–82-11] Задар, 6. јул 1882.

Ђорђе Николајевић, протопр[езвитер] – Српском ученом друштву

Обавештава да има вољу да поклони библиотеци Друштва две „старинске књиге, једна рукописна словенска, а друга штампана грчка“ које „овдје приклопљене“ шаље преко Царско-краљевске поште.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Николајевића, 1 + (1) л.

11. [1881–82-12] Обровац, 6. јул 1882.

Богољуб Петрановић – Српском ученом друштву

Обавештава да је у преписци с Друштвом од 1870. да му уступи своје четири збирке српских народних песама из Босне и Херцеговине да их оно о свом трошку изда. У жељи није успео, јер му је Друштво мало новаца (100 дуката) на откуп нудило. Одважио се да о свом трошку збирку изда и једну књигу јуначких песама је издао на велику своју штету. Многи скупљачи претплате примили су књиге, а новце претплатника потрошили, па нема ни књига, ни новца. Пропало му је 300 књига, а то је 600 форинти. Зато је решио да Друштву за прикладну цену прода две

збирке које су у Народној библиотеци остављене, као и трећу збирку српских народних песама са 63 песме од 280 листова. Док Друштво прегледа збирке или одлучује о томе да ли ће да их прима као материјал за књиге, моли га да му се нађе у невољи и помогне тиме да му одмах пошаље двадесет дуката, јер нема ни пребијене паре за своје издржавање. Напомоње да је био учитељ и Ливну, па се разболео, вратио се на опоравак и опет ће у Босну у Сарајево у реалну гимназију.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л.

На другом листу писма дао је и препис признанице којом је Стојан Новаковић 1870. примио две збирке народних песама да их чува у Народној библиотеци.

12. [1881–82-13] Београд, 10. јул 1882.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] – Српском ученом друштву
Обавештава да је пре 12 година отпочео помоћу Српског ученог друштва да у Аустроугарској тражи и прикупља грађу за српску историју, књижевне и уметничке споменике старијег и новијег времена. Истиче да је за тих 12 година пет пута обилазио разне крајеве и донео више од 3.000 мање-више важних списа, 90 протокола, 200 старих србуља и више споменика. О њиховој важности сведоче Стојан Новаковић, Емил Пико, Викентиј Макушев и други. Потом наводи свој програм по којем би наставио рад и те године. Према позиву који је добио од печујског католичког бискупа Фердинанда Дулинског, свога дугогодишњег познаника, прво би посетио Печуј, где су му на расположење стављени владичански, каптолски и жупанијски архиви и тамошње библиотеке. У Барањи су биле три владичанске столице у Печују (Петоцркви), Сечују и Мохачу све до 1733. Добио је дозволу од Управе Угарског саборског архива да прегледа и проучи документе тог архива у који до тада ниједан Србин није добио приступ. И од вировитичког великог жупана добио је дозволу да прегледа жупанијски архив, а моћи ће да прегледа и вуковарски и пожешки. У свој програм ставио је да прегледа и проучи Архив манастира Ходоша у Арадској жупанији. То је најстарији православни манастир у Угарској по уверењу И. Руварца. Ради тога подноси предлог Друштву да што пре реши о њему и одреди помоћ бар од 1.000 динара.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 3 + (1) л.

13. [1881–82-14] Коморан, 29. јул 1882.

Г[аврило] Витковић – брату Николи [Крстићу]

Обавештава га да је после њиховог растанка у Сентандреји отишао у Пешту и потом у Коморан, где је стигао 23. јула. Није ту затекао попа Ракића, али није узалуд време проводио. С тутором Михаловићем прегледао је архив и књижницу општинску. Ту је нашао веома важне листине још из 1401. године, још старије књиге и друге важне ствари. Све оне биће својина Друштва. Новцем неће моћи да подмири путни трошак и трошкове за пренос ствари до Београда. Моли га да својим утицајем код

секретара Кујунџића поради да му у Пешту пошаље још 12 дуката цесарских. Кујунџић зна да је Одсек историјски преко свог председника препоручио Управи Српског ученог друштва да одреди 80, а одредила је 58 дуката. Поред највеће штедње, смањена сума показала се веома малена. Кујунџић је био против смањења, али је прегласан. Познавајући га, уверен је да ће он тих 12 дуката издати. Поново га моли да код Кујунџића изради да му одмах пошаље 12 дуката у банкама телеграфском упутницом преко Земуна у Пешту и да му одмах одговори да зна на чему је.

Писмо, оригинал, 2 л. с прилогом:

Списак: 16 повеља, 3 заставе од свиле, 23 старе србуље, 2 x 1 л.

На једном од ових листова написано је графитном оловком: „Управа 20. нов[ембар] [18]82. бр. 78“, а на крају је Кујунџић забележио: „5. јан[уар] 1888. – да се приватно обавестимо, где су те ствари, има ли још на ђумруку или у полицији...“

14. [1881–82-15] Београд, 4. септембар 1882.

Суд вароши Београда – Стојану Бошковићу, министру на расположењу овде

Позив на рочиште одређено за 28. септембар 1882. у 8 сати пре подне према писму Суда Округа крушевачког по спору Марка и Маринка Стошића против Српског ученог друштва, које заступа Стојан Бошковић, а због поништења тестаента.

Позив, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу С. Бошковић је написао: „Сада је председник Српског ученог друштва професор др Панчић“.

15. [1881–82-16] Београд, 18. септембар 1882.

Министарство просвете и црквених послова, за начелника просветног одељења Ст[еван] Д. Поповић, секретар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му на употребу шаље један примерак Закона о таксама на радње.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Д. Поповића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

16. [1881–82-17] Београд, 28. септембар 1882.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквен[их] послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је време да се прибере грађа за *Државни шемајизам* за 1883. годину и моли Друштво да му пошаље списак својих чланова, састављен у форми у којој је штампан у *Шемајизму* за 1882.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

17. [1881–82-18] Београд, 30. септембар 1882.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му у прилогу шаље два примерка другог дела IV тома описа архиве руског *Государственога Совјета*, које му је доставио посланик руске владе у Београду за Српско учено друштво као поклон послат од Савета.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

18. [1881–82-19] Београд, септембра 1882.

М[илош] Зечевић – Одбору за науке историјске и друштвене Срп[ског] уч[еног] друштва

По одлуци Одбора, подноси веома опширан извештај о рукопису Лазара Арсенијевића-Баталаке, мада ни њега, нити назив дела нигде не помиње. Истиче да се дело не може назвати ни хроником ни историјом, него „неком врстом невеште и развучене полемике.“ Спис о којем реферише „не препоручује се ни разговетним приповедањем, ни јаким разлозима, ни одабраним изразима за овако озбиљан посао, ни чврстом везом међу узроцима и последицама, ни обилатошћу новог материјала историјског, ни довољном вештином у обрађивању тога материјала, ни беспристрасном оценом појединих лица и партија, ни тачним разликовањем главних од узредних ствари. Сем тога језик му је препун руских речи по немачкој синтакси, онакав какав се налази у актима по свима архивама нашим од пре двајестину година, а таква иста и ортографија, којом данас нико више не пише. Што се писац сувише понео за врховним вождом, то је по мојем нахођењу најмање, за шта би му се могло замерити; јер он није једини што се одушевљава тим даровитим војводом, ванредним јунаком, строгим но праведним старешином, који је изашао из средине нашега народа“. Одбор ће пресудити по извештајима одређених референата хоће ли се спис штампати о трошку Друштва уз остављена средства преминулог писца, али он, из наведених разлога, не може гласати за то.

Извештај, оригинал, аутограф М. Зечевића, 4 л.

19. [1881–82-20] Београд, 7. октобар 1882.

Др Н[икола] Крстић – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] ученога друштва

Обавештава га да има „важна узрока, да се за сад не отпочиње рад око печатања Баталакиних рукописа“, који и ревизију треба да прођу пре штампања. Жао му је што је спречен да дође на седницу, јер би можда усмено објашњење учинило сувишним даљи разговор о томе.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

20. [1881–82-22] Нови Сад, на Аранђеловдан [8/20. новембар] 1882.

Стеван В. Поповић, уредник „Српс[ких] илустр[ованих] новина“ – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је покренуо 1. јула 1881. лист „Српске илустроване новине“, којих је до тада изашло 32 броја. Тежња му је била да у српској књижевности „племенитом забавом, кореном поуком, споменима на славну историјску прошлост нашу порадићемо око ширења просвете и уметности нашег народа по свима крајевима.“ У тој намери потпомогло га је више од 60 српских писаца и уметника. Тај труд би остао узалудан да није било родољубивог пожртвовања српског штампара А. Пајевића, који је лист уз велике материјалне жртве издавао. Читалачка публика није се одазвала у таквој мери да би се могли подмирити велики трошкови. Тај немар приморао је Пајевића да изјави да од нове 1883. обуставља даље издавање листа. Моли Друштво да из својих фондова помогне да би лист и даље излазио. Изјављује да би се том помоћи штампало што више културних и историјских слика из свих српских крајева; да би известан број лепо укоричених примерака доставио Друштву на располагање; да би назначио суму којом би Друштво помогло излажење листа. Моли да га оно извести о својој одлуци најдуже до 15. децембра.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. В. Поповића, 2 л.

На полеђини другог листа Стеван Д. Поповић је написао: „Одлучено да се не заводи у протокол. Ст. Д. П.“, а графитном оловком Милан Кујунџић је писао: „Молба Ст[евана] Поповића, уред[ника] Ил[устрованих] Нов[ина] (још не саопштена, јер Српско) у[чено] друштво не издаје хонораре за новине које оно не контролише, но само проширује програм кад има да се штампа грађа за науку) Кујунџић“.

21. [1881–82-23] Загреб, 17. новембар 1882.

[Фрањо] Рачки – др [Јосифу] Панчићу

Обавештава га да је: „Ноћас умро Даничић јавите ову прежалостну вест Српском ученом друштву“.

Телеграм, оригинал, латиница, 1 л.

22. [1881–82-24] Београд, 20. новембар 1882.

Милан Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – др Н[иколи] Крстићу, председнику Касације, члану Српског ученог друштва

Обавештава га да је Управа Српског ученог друштва одлучила да га замоли да прегледа пресуду Суда Округа крушевачког, коју му шаље и наводи: „Ево резултата наше добити и наследства из Крушевца. У место пара веле нам да платимо 135 динара заједно са ђацима.“ Каже да не знају да ли треба да плате или да се туже и даље.

Писмо, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 2 л.

На полеђини другог листа су три белешке оловком. Прва је Кујунџићева: „У њега се нашло платио но га одриче? Он га није порекао. Ту нађимо и трош сведока“; друга „Нема места жалити се М С“ и „Има да се исплати“.

Писмо је с прилозима:

1. Крушевцац, 20. октобар 1882.

Пресуда,

Суда Округа крушевачког, надлежног у сѣору Марка и Маринка, браће Стошића из Селевца Округа смедеревског, које засиђуа њ. Милојко Дунић, пензионар из Крушевца, трошиву Српскога ученог друштва које засиђуа њ. Стојан Бошковић из Београда а овога Мил. Марковић ав...., којом се пресуђује да се поништи тестамент завештаоца Живка Стошића, пешадијског поручника од 4. јуна 1880.

Судска пресуда, оригинал, 3 л.

На другом листу је залепљен суви печат Суда Округа крушевачког, а на трећем је белешка адвоката Марковића: „Примио десетог новембра 1882. год. МС Марк“;

2. Београд, 22. новембар 1882.

Др Н[икола] Крстић – господину [Милану Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да му је као судији забрањено да парничној страни даје мишљење о предмету који може да буде и предмет грађанске парнице. Зато враћа послату пресуду и да нађе неког другог за ту ствар.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

На полеђини другог листа Кујунџић је оловком записао: „Саопштити Управи, да је пропало тражење С[рпског] у[ченог] друштва нов[ембар] [1]882“.

Прилози уз Кујунџићево писмо били су посебно сигнирани. Први - пресуда Суда Округа крушевачког заведена је пре писма којем је прилог под бројем [21], а други - Крстићево писмо заведено је под бројем [25] у 1881–82. години.

23. [1881–82-26] Београд, 22. новембар 1882.

Изасланици Српског уч[еног] др[уштва] за испитивање споменика старе српске уметности Драгутин С. Милутиновић, ред[овни] чл[ан] Срп[ског] уч[еног] др[уштва] и М[ихаило] Валтровић – Уметничком одбору Српског ученог друштва

Подносе *Извештај уметничком одбору Српског ученог друштва* и наводе да су одликовани поверењем Друштва да продуже испитивање споменика и „ове године“. Испитивање Жиче су знатно примакли свршетку и наводе 16 цртежа на 18 листова које су током године у Жичи израдили. Број није велики, али садржином представљених предмета је интересантан „зато што у највернијим копијама износи предмете, који су тек по

описивању лаика познати; а друго и с тога, што по неки цртежи хране предмет, којега до године можда више неће бити. Ово особито важи односно живописа, који у Жичи нагло пропада.“ Скоро половина наведених листова израђена је акварелом и није се могло више због мало лепих дана. Цртеже су ради изложити. Изјављују своју благодарност Друштву на помоћи и спремни су наставити и продужити рад.

Писмо, оригинал, аутограф Д. С. Милутиновића с аутографом потписа М. Валтровића, 2 л.

24. [1881–82-27] Љубљана, 5. децембар 1882.

За „Литерарни ин забавни клуб“, Антон Трстењак, др Јосип Старе – [Српском ученом] друштву

Братска је дужност да Српском ученом друштву као заступнику драгог српског народа изразе своје дубоко саучешће поводом смрти Ђуре Даничића, највећег југословенског језикословца, а велики губитак заде-сио је словенску науку. Искрено желе да пријатељске везе, које су сједињавале рад Ђ. Даничића и Ф. Миклошича, спајају српски и словеначки народ.

Писмо, оригинал, словеначки језик, 2 л.

На полеђини другог листа графитном оловком написано је „сажаљење за Даничића“ и „Саопштити Одбору“.

25. [1881–82-27] Београд, 8. децембар 1882.

Др Ј[осиф] Панчић, др [Лазар] Докић, Љуб[омир] Клерић, С[има] М. Лозанић – Одбору за природно-математичке науке

За чланове Српског ученог друштва предлажу: – за почасне: 1. Јоакима Баранда, чувеног палеонтолога у Прагу, 2. Хенрика Друета, члана Академије и познатог конхилиолога. Писао је у прошлој години о српским унионидама; – за коресподентне: 3. Фрању Тула, професора минералогije и геологије на Универзитету у Бечу, 4. Ђуру Пилара, професора минералогije и геологије на Загребачком свеучилишту, 5. Ђуру Златарског, референта за рударске послове у Министарству финансија у Софији, 6. Миту Петровића, професора природних наука на Сомборској препарандији; – за редовне: 7. Јована Жујовића, професора минералогije и геологије на Великој школи, 8. Петра Живковића, професора реалке.

Предлог за избор, оригинал, 1 + (1) л.

Овај документ – предлог за избор, иако има други датум и није прилог претходном писму из Љубљане, имао је исти број (сигнатуру) као и оно.

26. [1881–82-28] [Београд, децембар 1882.]

Др Ј[осиф] Панчић – господину [највероватније Милану Кујунџићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да се из списка изоставе Пилар (Ђуро) и Златарски (Ђура). У писму Здравковићу погрешно је ставио Странски, а други да се предло-

же. За Баранда и Тулу моћи ће и неки други члан нешто да каже. На крају, ако се поуздава да ће и та двојица бити примљени без примедби, каже да предложи и њих.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

27. [1881–82-29] Београд, 21. децембар 1882.

Чланови предлагачи: П[антелија] Срећковић, М[илош] Зечевић, Г[лиша] Гершић, В[ладимир] Јовановић – Одбору за друштвене и историјске науке

Предлажу за редовне чланове Српског ученог друштва: 1. Никанора Ружичића, професора Богословије и писца *Номоканона* Српске цркве; 2. Јована Авакумовића, члана Касационог суда, писца књига: *Важности казненога закона*, *Продужени злочин*; 3. Михаила Вујића, професора Велике школе, писца о научној вредности историје.

Сву тројицу предлажу као књижевнике који су способни и вољни да раде на друштвеном задатку.

За дописне предлажу: а) Гимотеја Фиоринског (Флоринског), професора Кијевског универзитета и писца: *Южные Славяне и Византија во второй четверти XIV века*; б) Саву Грујића, српског посланика у Атини и писца о војној организацији; в) Константина Јаковљевића Грота, писца књиге *Константиин Порфирогенит*.

Предлог за избор, оригинал, аутограф П. Срећковића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 л.

28. [1881–82-31] Београд, 28. децембар 1882.

Управа Српског ученог друштва, [Милан Ђ. Милићевић] зам[еник] председника, Милан Кујунџић, секретар Српског ученог друштва – министру просвете и црквених послова [Стојану Новаковићу]

Наводе да је Друштво увидело да је тешко променити одлуку у уређењу Српског ученог друштва да би оно имало свог сталног секретара. Зато је на скупу 22. новембра 1881. одлучило да бар привремено измени уређење Друштва тако да члан 27 гласи:

„Друштво има два секретара, или секретара и деловођа за послове уредника свију друштвених издања, главнога бележника на састанцима, библиотекара и архивара, благајника и руковатеља продаје друштвених књига.

Секретара и деловођу бира Друштво на годину дана. Но избор деловођа може се оставити и управи друштвеној која одређује круг послова: Секретар мора, деловођа не мора бити члан Српског ученог друштва. Плату секретару и деловођи одређује главни скуп, но може се и управа овластити да им плату одреди за годину дана. Ово важи и за привременог секретара.“

Саопштавајући одлуку Друштва, моле министра да не ускрати одобрење Владе.

Писмо, концепт, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л.

29. [1881–82-32] Београд, 27. јануар 1883.

М[ихаило] Петковић, Љ[убомир] Клерић, С[има] М. Лозанић, редовни чланови – Главном скупу Српског ученог друштва
Наводе да су 22. новембра 1881. овлашћени на Главном скупу Српског ученог друштва да прегледају рачуне Друштва до 1. новембра 1881. који су изнети у извештају Управе. Посао су извршили прегледајући рачуне од јануара 1880. до 1. новембра 1881. и поредећи их са документима, па Главном скупу Српског ученог друштва подносе извештај да су нашли да су потпуно уредни и тачни.

Извештај, оригинал, аутограф Љ. Клерића с аутографима потписа друга два члана, 1 + (1) л.

30. [1881–82-33] Београд, 27. јануар 1883.

М[ихаило] Петковић, Љ[убомир] Клерић, С[има] М. Лозанић, чланови Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Истичу да су овлашћени на Главном скупу Српског ученог друштва да прегледају рачуне изнете на скупу 22. новембра 1881. Пошто су их прегледали, замолио их је секретар Друштва да прегледају и рачуне до 1. новембра 1882. које је спремио за Главни скуп 30. јануара 1883. Прегледали су их и упоредили с документима и нашли да су у свему тачни и уредни.

Извештај, оригинал, аутограф Љ. Клерића с аутографима потписа друга два члана, 1 + (1) л.

31. [1881–82-36-1–4] Београд, 29. јануар 1883.

Омот у којем су рачуни и признанице Српског ученог друштва за 1882. и 1883. годину, обележен бројем 31 [36] и подбројевима 1–4. На њему је написано:

„I Свима окр. начелствима и управи вар. Београда
II обема учитељским школама

I

Чешће се до сад дешавало да су општинске

ПБр.

29. јануара 1883. у Београду.

Омот, 1 + (1) л.

Документима у омоту додали смо још један подброј и то: 31-5.

31-1. [36-1] *Рачуни Српског ученог друштва од 1. нов[ембра] 1881 до 1. нов[ембра] 1882. Благајник Милан Кујунџић*

Омот, 2 л.

На другом листу је као печат бордо воштана маса којом је запечаћен канап којим су с омотом били повезани приложени документи, па је одсечен.

У омоту су документа:

1. Београд, 27. јануар 1883.

Главни извод рачуна Српског ученог друштва од 1. нов[ембра] 1881. до 1. нов[ембра] 1882. с примањима исказаним у две ставке од 15.330 динара и 80 пара и давањима у осам ставки (А–З) од 18.107 динара и 66 пара, као и констатацијом да на терет 1883. године остаје свега 2.776 динара и 86 пара када се упореде суме примања и давања. Оверен је потписима овлашћених прегледача рачуна: М[ихаила] Петковића, Љ[убомира] Клерића и С[име] М. Лозанића, чланова Српског ученог друштва.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л;

2. Београд, 1. август 1882.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му је буџетом за 1882. рачунску годину на персонал друштвене канцеларије и на вршење задатака Друштва одобрено 15.283 динара и 80 пара.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Новаковића, 1 + (1) л;

3. Панчево, 3. јануар 1883.

Књижара „Браће Јовановића“ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун о књигама Српског ученог друштва у Београду*, са списком наведених непродатих књига, њиховом количином и ценом за 1882. и 1883. годину, као и износом од 220,20 динара прихода.

Рачун, оригинал, 1 л.

- 31-2. [36-2] *В. На путовања и екскурзије Српског ученог друштва од 1. нов[ембра] 1881 до 1. нов[ембра] 1882.* где су наведени датуми издавања, име и презиме примаоца и количина у укупном износу од 4.090 динара.

Омот, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л.

У омоту су документа:

1. Београд, 2. април 1882.

Влад[ислав] Тителбах, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 540 динара примљених од благајника Српског ученог друштва Милана Кујунџића.

Признаница, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 1 л;

2. Београд, 2. јун 1882.

Влад[ислав] Тителбах, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 720 динара примљених од благајника Српског ученог друштва Милана Кујунџића.

Признаница, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 1 л;

3. Београд, 1. јул 1882.
 М[ихаило] Валтровић, професор – [Српском ученом друштву]
 Као изасланик за изучавање српских црквених уметничких старина даје признаницу на 720 динара примљених из касе Српског ученог друштва на име путног трошка.
 Признаница, оригинал, аутограф М. Валтровића, 1 л;
4. Београд, 1. јул 1882.
 Драгутин С. Милутиновић, ред[овни] чл[ан] Ср[пског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 720 динара примљених из касе Српског ученог друштва на име путног трошка за двомесечно испитивање споменика старе српске уметности по Србији.
 Признаница, оригинал, аутограф Д. С. Милутиновића, 1 л;
5. Београд, 2. јул 1882.
 Ђ[орђе] Миловановић, учит[ељ] црт[ања] на Вел[икој] школи – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 540 динара примљених од секретара Српског ученог друштва на име попутнине ради етнографских снимања.
 Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Миловановића, 1 л;
6. Београд, 1. јул 1882.
 [Гаврило Витковић – Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 720 динара примљених из касе Српског ученог друштва по решењу Управног одбора Друштва од јуна ради истраживања споменика за српску историју и књижевност у Аустроугарској држави.
 Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, без потписа, 1 + (1) л;
7. Београд, 14. август 1882.
 Професор Г[аврило] Витковић, члан и изасланик Српског уч[еног] друштва – Српском ученом друштву
 Даје признаницу на 150 динара примљених накнадно од Српског ученог друштва на име „овогодишњег“ путовања.
 Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л;
8. Београд, 15. јануар 1882.
 Стеван П. Поповић, књиговезац – Српском ученом друштву
 Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду* од 343 динара и 10 пара за повезивање 1.000 „Гласника“ II одељак, књ. XIII; по 700 примерака „Гласника“, књ. XLIX и L; 200 примерака *Пендла...* Клерића и 18 кутија за дипломе.
 Рачун, оригинал, 1 л.
 На рачуну је поништена таксена марка од 10 пара и белешка исписана оловком: „плаћ[ено] 15. јан[уара] 82“, а на полеђини црвена воштана маса којом је запечаћен канап којим су били повезани приложени документи с омотом, па је одсечен.

31-3. [36-3] *Д. На пошћу и канцеларијске трошкове Ср[пског] у[ченог] друшћва од 1. нов[ембра] 1881 до 1. нов[ембра] 1882*, где су наведени датуми давања, на шта је давано, појединачан износ по ставкама и укупан од 200 динара и 25 пара.

Омот, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л.

На полеђини другог, празног листа је као печат црвена воштана маса којом је запечаћен канап којим су с омотом били повезани приложени документи, па је одсечен.

У омоту су документа:

1. Београд, 1. децембар 1881.

Из Радње Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друшћво овде* од 3 динара и 60 пара за две фунте свећа „Аполо“ и две оке гаса.

Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л;

2. Београд, 20. новембар 1881.

Л. Бреслауер – Српском ученом друштву

Даје потврду за поштански подвоз из Лајпцига на 6 колета (пакета), за које је плаћено 2 динара и 80 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „наплаћено с поштовањем Л. Бреслауер“ и на полеђини „24/11. Примео Сретен Ковачевић 6 колета“;

3. Београд, 15. фебруар 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 20 динара да га пошаље Царској библиотеци у Варшаву и наплатила је аманет 13 динара и 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

4. Београд, 16. фебруар 1882.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо библиотекару Универзитета у Варшави и наплаћену таксу за писмо и препоруку 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

5. [Београд, 1. март 1882 - датирано на полеђини]

Неутврђени – [Српском ученом друштву]

За пакетић послић у Панчево браћи Јован[овић] дат је 1 динар и *За пакетић у Варшаву*, 14 динара и 45 пара, укупно 15 динара и 45 пара.

Белешке, оригинал, 1 л;

6. Београд, 4. април 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 35 динара да га пошаље Матици српској у Нови Сад и наплатила је аманет 3 динара и 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

7. Београд, 4. април 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 56 динара да га пошаље Јужнословенској академији у Загреб и наплатила је аманет 11 динара и 60 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

8. Београд, 4. април 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 36 динара да га пошаље Читаоници у Цетиње и наплатила је аманет 13 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

9. Београд, 5. април 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 6 динара да га пошаље конзулу Јастребову у Шкутари (Скардар) и наплатила је аманет 2 динара и 65 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

10. Београд, 5. април 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 28 динара да га пошаље Луки Зоре у Дубровник и наплатила је аманет 7 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

11. Београд, 5. април 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 45 динара да га пошаље Спири Петровићу у Котор и наплатила је аманет 2 динара и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

12. Београд, 3. мај 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 28 динара да га пошаље Спири Петровићу у Котор и наплатила је аманет 9 динара и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

13. без места и датума

Наведене цене за куповину: фунту свећа, кутију воска, 12 рифа платна, канап, конац, 14 марака и два фрахта у укупном износу од 11 динара и 90 пара.

Белешка, оригинал, 1 л.

На њој је М. Кујунџић написао: „платих 18. маја 1882“;

14. Београд, 2. јун 1882.

[Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Јевте М. Павловића* на 65 динара за десет табака хартије – пергамент.

- Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну је потврда наплате: „Наплатио за Јевту М. Павловића Д Ј Живадиновић“ и таксена марка од 10 пара;
15. Санкт Петербург, 27. мај 1882.
 „Общ[ество] люубителей Древней письменности“ (Друштво љубитеља прастаре писмености) – Универзитету у Београду [Српском ученом друштву]
 Спроводни лист за послат пакет књига.
 Спроводни лист, оригинал, француски, немачки и руски језик, штампан формулар, 1 л.
 На листу је округао, бордо воштани печат Друштва љубитеља прастаре писмености;
16. Београд, 21. јун 1882.
 Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]
 Издају *Рачун за Српско учено друштво овде* од 1 динара и 50 пара за фунту свећа бечки „Аполо“.
 Рачун, оригинал с ознаком „Наплаћено“, 1 л;
17. Обровац, 20. јул 1882.
 Богољуб Петрановић – Српском ученом друштву
 Шаље Друштву збирку својих народних песама.
 Поштанска упутница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л. На упутници је одштампана поштанска марка од 5 крајцара и белешка: „поштарина 15 пар[а] динар[ских]“;
18. [1883-84/173-101] Коморан, 11. август 1882.
 Неутврђени – Гаврилу Витковићу.
 Шаље сандук књига преко Првог царско-краљевског овлашћеног дунавског паробродског друштва.
 Спроводни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и мађарски језик, с поштанском марком од 1 крајцара, 1 л. оштећен;
19. [1883-84/173-102] Коморан, 11. август 1882.
 Станица Коморан – Гаврилу Витковићу
 Даје предајни рецелис за један сандук књига послат Гаврилу Витковићу.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и мађарски језик, 1 л;
20. Београд, 23. септембар 1882.
 Прво царско-краљевско привилеговано дунавско паробродско друштво – Српском ученом друштву
 Издаје рачун за превоз пошиљке са сумом од 3 флорина и 18 крајцара.

Рачун, оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка да је дато укупно 10 динара за товарење и пренос, мерење, фрахт и марке и за лађу;

21. Београд, 23. септембар 1882.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљена два писма да их пошаље препоручено у Пешту и наплаћену таксу за писмо и препоруку 60 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л;

22. [1883-84-173-100] Будимпешта, 3. октобар 1882.

Павле Софрић – Гаврилу Витковићу

Шаље сандук књига преко Првог царско-краљевског овлашћеног дунавског паробродског друштва.

Спроводни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и мађарски језик, с поштанском марком од 1 крајцара, 1 л. оштећен;

23. Београд, 10. октобар или новембар 1882.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у два пакета вредности 62 динара да их пошаље Бугарском књижевном друштву у Средец и наплатила је аманет 35 динара и 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

31-4. [36-4] *Е. Ж. 3. 1881/2*

Омот, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л.

На полеђини другог, празног листа је као печат црвена воштана маса којом је запечаћен канап којим је с омотом повезано пет признаница и то су:

1. Београд, 1. новембар 1882.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 288 динара примљених од Српског ученог друштва као плату послужитељску за годину од 1. новембра 1881. до 1. новембра 1882.

Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, осим аутографа потписа Т. Милетића, 1 л;

2. Београд, 1. новембар 1882.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 576 динара примљених као своју плату послужитељску за годину од 1. новембра 1881. до 1. новембра 1882.

Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, осим аутографа потписа С. Јовановића, 1 л;

3. Београд, 1. новембар 1882.
Милан Кујунџић, секретар и благајник – [Српском ученом друштву]
Наводи да је примио из касе Српског ученог друштва своју секретарску плату од 1. новембра 1881. до 1. новембра 1882, свега 616 динара и 88 пара.
Потврда, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л;
4. Београд, 1. јул 1882.
М[илан] Кујунџић, секретар – [Српском ученом друштву]
Наводи да је издао Драгомиру Брзаку као писару из касе Српског ученог друштва од 1. новембра 1881. до 1. јула 1882. по 30 динара месечно, свега 240 динара.
Потврда, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л;
5. Београд, 30. октобар 1882.
Љубомир Стојановић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 120 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јули, август, септембар и октобар.
Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.
- 31-5. [36-5] *Рачунски протокол Српског ученог друштва од 1. новембра 1882,* где су наведена *Примања* датирана 28. децембра 1882. и 16. фебруара 1883. и датум примопредаје привременог секретара Стевана Д. Поповића и секретара Јована Бошковића и *Издавања* с 35 ставки од 1. новембра 1882. до 3. марта 1883.
Протокол, оригинал, 2 + (8) л.
На полеђини последњег листа преко канапа којим су повезани листови стављен је округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна и на врху је звезда са зрацима. Изломљен је и недостаје му део.

Председник Српског ученог друштва 1883–1887. године

1883. ГОДИНА

1. Беч, 30. децембар 1882.

Die Keiserliche Akademie der Wissenschaften (Царска академија наука), др Зигел, генерални секретар – Српском ученом друштву

Доставља Друштву на поклон своје *Sitzungsberichte philos[ophisch]-histor[ische]* (Извештаје Филозофско-историјског одека) Klasse, 1882, N° 100, Band 1, 2 Heft; N° 101, Band 1, 2 Heft; II Abth[ei][un]g 1882, N° 1–3, 4–5. *Sitzungsberichte math[ematisch]-naturw[issenschaftlichen]* (Извештаје природно-математичког одека) Klasse, II. Abtheil[ung] 1882. N° 3, 4–5, 6; III Abtheil[ung] 1–2, 3–5, 6–7; Register X.

Писмо – попуњен формулар, немачки језик, штампано и рукопис, 1 л.

На полеђини датирано: „10. фебруара 1883. Београд бр. 8.“

2. Загреб, 15. јануар 1883.

Југославенска академија знаности и умјетности, др Фр[ањо] Рачки, председник, др Б[огослав] Шулек, тајник – Српском ученом друштву

Наводе да се од много година уназад осећа жива потреба да се код нас повремено држе састанци књижевника и „гојитеља“ појединих научних струка. Такви састанци су код других народа (Талијана, Француза, Немаца, Руса) уродили „за народну просјвету обилним плодом“. На њима се могу расправљати општа питања која се тичу укупног просветног живота народног, као и питања која се односе на поједине научне гране. Расправљајући уживо та питања долази се до жељених резултата много пре и лакше него када се о њима писаним путем расправља. Осим тога, они дају и прилику да се људи који се истом науком баве и лично упознају и приближе. Ако се осећа потреба и велика корист тих састанака, тада се може расправљати о начину, времену и месту како, када и где да се држе. Академија мисли да би састанци, што се начина тиче, у почетку требало да буду општи у погледу струка и пленума. Како код нас још нема довољ-

но стручњака у појединим гранама наука да би се за сваку састанак могао држати, а има више заједничких питања, он би обухватио оне гране наука и књижевности којим се баве Академија и Српско учено друштво, као и друге матице и Бугарско књижевно друштво. То да ли би се која грана искључила или придружила, било би предмет каснијег расправљања и програма. Састанак би се поделио за поједине или сродне гране на више целина. Што се тиче народности књижевника који би могли да учествују, Академија мисли да састанак треба да буде општи и да обухвати учена и књижевна друштва Хрвата, Срба, Словенаца и Бугара, јер међу њима има у књижевности и народној просвети доста додирних тачака. Када ће се и где први састанак држати, одредиће се договорно, а могао би да буде 1885, јер докле ће се моћи обавити припремни послови. „Него прије свега треба, да учена и књижевна друштва славенскога југа прихвате овај предлог ове академије; јер ако га прихвате, пак обећају, да ће код састанка судјеловати тад ће ова академија нацртати програм о питањих, која би се на првом састанку разправљати могла, и припослати га свим друштвом, да јој своје мњење о њем дојаве.“ Зато Академија моли Друштво „да јој изволи о том знаменитом предмету чим прије своје цијењено мњење обзнанити.“

Писмо, оригинал, латиница, рукопис с аутографима потписа председника и секретара, 2 л.

На листовима у горњем левом углу утиснут је сувим жигом меморандум: „РЕЌАТ ЈУГОСЛАВЕНСКЕ АКАДЕМИЈЕ ЗНАНОСТИ И УМЈЕТНОСТИ“, док је на полеђини другог листа 24. фебруара 1883. Стеван Д. Поповић записао: „Да се саопшти свима одборима на мњење“.

3. Сливен (Источна Румелија), 20. јануар/1. фебруар 1883.

Х. В. Шкорпил, учитељ Реалне гимназије у Сливену – Кра-
л[евском] научном друштву [Српском ученом друштву]

Шаље Друштву *Геологическа карџа на Јужна Българија* (Геолошку карту јужне Бугарске) и *Ископаеми Богајисџива на цџлокујна Българија* (Рудна богатства целе Бугарске).

Писмо, оригинал, бугарски језик, аутограф Х. В. Шкорпила, 2 л.

4. [1881–82-34] Београд, 28. јануар 1883.

Јован Бошковић, Јов[ан] Туроман, Ђ[орђе] Малетић – Одбо-
ру филозофском и филолошком

Предлажу за почасног члана Српског ученог друштва Василија Вер-
решчагина, сликара, а за дописне чланове: 1. Тимотеја Флоринског, про-
фесора у Кијеву, византолога, писаца о Душану, 2. Стевана В. Поповића,
писца књига за децу, критичара, приповедача, Нови Сад, 3. др Илију Ог-
њановића, уредника „Јавора“, хумористу, писца лекарских дела за народ
– о гушобољи итд, Нови Сад, 4. Јована Живановића, филолога, Карловци,
5. Николу Вукићевића, педагога, Сомбор, 6. Миту Петровића, природња-
ка, писца школских књига, Сомбор, 7. Николу Живковића, писца црквене

историје итд, Раковац, Хрватска, 8. архимандрита Никодима Милаша, канонисту, Задар, 9. професора Ристу Ковачића, писца књижевно-историјских расправа, Котор.

Предлог за избор, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографима потписа Ј. Туромана и Ђ. Малетића, 1 л.

5. [1881–82-35] Београд, 29. јануар 1883.

Др Ј[осиф] Панчић – господину [Стевану Здравковићу, председнику Одсека за природне науке или Стевану Д. Поповићу, секретару или Владимиру Јовановићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава га да због слабости неће моћи да дође на годишњи састанак Српског ученог друштва. Моли га да има на уму да је он (Панчић) на седници одсека предложио странце (Јоаким Баранд, Ђуро Пилар и Странски) за чланове Друштва. У прилог предлога имало би се шта рећи о тим личностима, а то неће моћи да учини нико други осим њега који их познаје. Зато га моли да сматра да те личности нису ни предложене.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 + (1) л.

Панчић је у писму погрешно навео презиме Странски, а реч је о Георгију Николу Златарском. Види бр. 26 [1881–82-28] из 1882. и: Видојко Јовић, *Из историје геологије у Србији*, Београд, 2002, 63.

6. [4] Београд, 29. јануар 1883.

Министарство просвете и црквених послова, Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да оно може без икакве сметње по потреби одређивати плату своје персоналу и зато не налази за потребу предузимати кораке за промену Статута Српског ученог друштва коју је Управа Друштва предложила писмом од 28. децембра 1882. Извештава да је и Влада имала мишљење да је тешко остварити одлуку Друштва о сталном секретару. Она је буџетски текст преформулисала тако што је у једну суму спојила све одређене кредите. Буџетским законом Друштву је одобрено 15.283 динара и 80 пара *на персонал друшћивене канцеларије и на вршење друшћивеног задатка*. Пошто се Друштво може задовољити с једним секретаром као главним и из текста буџетског закона правилно се може извести закључак да је оно овлашћено организовати своју канцеларију, а томе послу не смета ништа ни Статут.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете. На полеђини другог листа секретар Стеван Д. Поповић је 17. фебруара 1883. написао: „Одлучено 17. фебр. 1883. на II састанку Управе, да се упуту уметничком одбору на мњење, па после да се донесе коначна одлука.“ Види и бр. 28. [1881–82-31] из 1882.

7. [5] Београд, 12. фебруар 1883.

Министарство просвете и црквених послова, Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Ђура Даничић у свом завештању изјавио да се његов гроб огради гвозденим оградом, да се постави мали споменик од камена и на њему напише само име и презиме, година рођења и година смрти. Новаковић налази да Српском ученом друштву припада част и најбоље доликује да изврши последњу жељу Ђуре Даничића, који је био његов члан. Позива Друштво да му јави је ли вољно да изврши задатак и, ако јесте, када би то урадити могло.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

8. [6] Београд, 13. фебруар 1883.

Редовни чланови Друштва: Д[имитрије] Матић, М[илован] Спасић, Ђ[орђе] Малетић, Дим[итрије] Нешић, Коста Црногорац, М[илан] Миловук, К[оста] Алковић, М[илош] Зечевић, Јов[ан] Туроман, Љуб[омир] Клерић, Д[имитрије] Стојановић, Јован Бошковић, Јован Ђорђевић, С[има] М. Лозанић, А[лиimpije] Васиљевић – Управи Српског ученог друштва

Према Уређењу Српског ученог друштва од 3. јануара 1869. и његових измена и допуна од 27. маја 1878, моле за одобрење да могу да саставе пети одбор у Друштву за ширење наука и књижевности по народу. Позивају се на поједине чланове Уређења и наводе како гласе. Зато траже да Управа нареди: „Саставља се пети одбор у Српском ученом друштву, за ширење наука и књижевности у народ.“ Задатак му је да шири у народу науке које су потребне за друштвени и народни развитак и напредак и у пет тачака истичу на који начин. У задатак одбора улазе све гране науке, па у њему треба да буду представници свих наука. Истичу и на који ће се начин подмиривати трошкови ширења наука у народ. Оно што је Уређењем прописано за све одборе, важи и за овај одбор. Када се Одбор установи, он ће Управи поднети још неке ближе одредбе о начину свога пословања и моле да се одлука Управе саопшти првопотписаноме, тј. Димитрију Матићу.

Предлог за формирање петог одбора, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографом потписа осталих предлагача, 2 л.

На полеђини другог листа је писмо В. Јовановића:

В[ладимир] Јовановић, председник Српског ученог друштва
– [Димитрију Матићу]

Београд, 17. фебруар 1883.

Обавештава да је Управа на својој седници од 17. фебруара 1883. одлучила да се предлагачи позову да саставе одбор за ширење наука и књижевности по народу. Управа усваја начела која су у акту изложена као прву основу за састављање одбора и почетак његова рада, задржавајући право да програм одбору одређује према средствима и потреби. Председник Друштва овлашћен је да сазове предлагаче на састанак ради конституисања одбора.

Пошто је позиве српског ученог друштва од 17. фе-
 бруара 1883 г., којима је се позива чланови друштва који су
 на свој месту изнемају, да идуће сутра у среду, 19. фебруара
 с. г., у 4 сазана са одве, на састанак ради конституиса-
 ња одбоје одбоја, на ширење наука и књижевности, у зградџи
 на нр. 1 - 15. Булеварског уређења.

Састанак је у сваком српског ученог друштва,
 у зградџи в. школе.

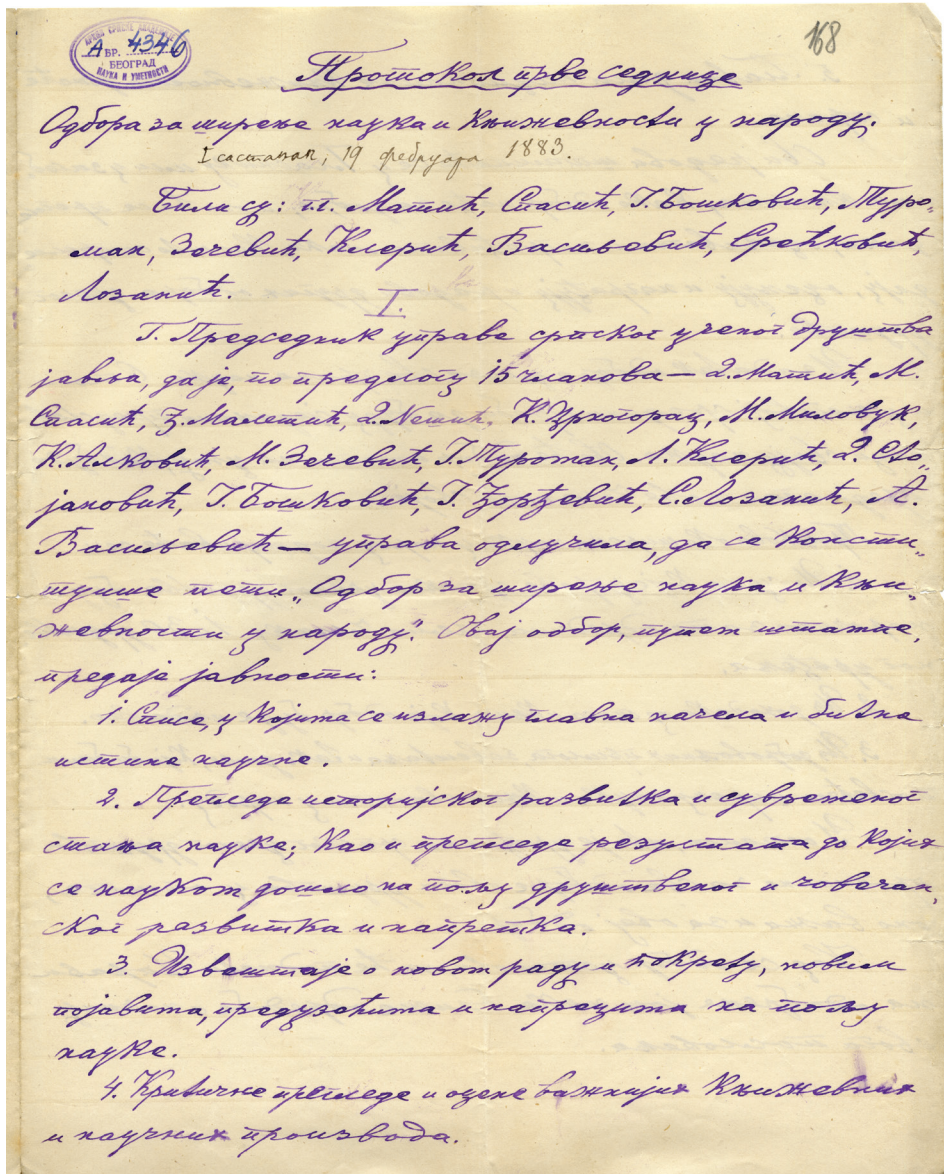
18. фебруара, 1883.
 у Београду.

Председник Друштва
 Л. Поповић.

Да идуће сутра на састанак позива:

Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јан. Милошевић. *Зван*
 Кола Ђурић. *Зван* Милошевић
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Кола Јанковић. *Зван*
 Јан. Зечевић. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*
 Јанковић Јељко. *Зван*

Позив именованим члановима Српског ученог друштва
 од 18. фебруара / 2. марта 1883. године за састанак ради конституисања
 Одбора за ширење наука и књижевности у народу (Петог одбора)
 (Архив САНУ, Записници Одбора-Управе, годишњих скупова, одсека-одбора
 од 1871. до 1892)

Записник (Протокол) 1. седнице Одбора за ширење наука и књижевности у народу Српског ученог друштва од 19. фебруара 1883. (Архив САНУ, Записници Одбора-Управе, годишњих скупова, одсека-одбора од 1871. до 1892)

5. Главна дела националне Книжевности донаше и стране.

Ова редова штампаше се у Теласкију или у засадним Кништа, како одбор каже за добро; и она ће се претомати, одређивати и издати онако, као што се претомати, одређују и издати у радова других одбора уреног друштва.

Уздавак одбора узме све стране науке. О тога и у истој средини треба да буду јединица издана књижевних наука. Ово ће одбор ишта на уму, кад буде издана нове главоје своје.

Прошкови ово ширења наука и народ подтириваће се:

1. Из средина које управља српског уреног друштва буде пароско за то одредила, према главоју 1 и 30 друштва које уредена.

2. Из доходака од средина и Кништа, које одбор буде издавао.

3. Из добровољних писмога, завештања и како даље, који би били посвећени ширењу наука и Книжевности и народу.

Уосталом, што је уреденом српског уреног друштва прописано за све одборе овога друштва у оштите, оно важи и за овај одбор.

Кад се одбор устави, он ће поднећи Управни на одобрење још неке ближне одредбе о начину свога послова.

II.

169

За председника овог одбора изабрани су: А. Васиљевић, а за привременог секретара С. М. Мозахић.

III.

Г. Г. Ђошковић предложио:

- а) За редовне чланове: г.г. Лазу Костића, ^{г.}Ђојицу Бакића, ^{г.}Лазу Мазаревића, ^{г.}професора Николе Рајчића, ^{г.}Тодора Милановића, ^{г.}Михаила Ђукића, ^{г.}Тодора Стејића, ^{г.}Милана Андоновића.
- б) За дописне чланове: г.г. Архиепископа Мишкога Ђукићара и г. Василија Берешакина.
- в) За дописне чланове: г.г. Владу Миланова Ђукића, ^{г.}Петра В. Стојковића, ^{г.}Петра Стојковића, ^{г.}Мишу Симаковића, ^{г.}ефимандрију Николића Милана.

Одбор прима све предложене чланове да их предложе главном скупу.

19 фебруара 1883 год
у Београду

Председник одбора заш.
рече наука и књиж. у Београду

Привремена секретара
С. М. Мозахић.

А. Васиљевић

I.

Гласно Учено Друштво изабало од свих
две врсте Књига: Гласника и Издавачки
Књига за народ.

Поједине свеске Гласника поштују ~~не~~
посред броја Књиге обележење: расарава, грађа,
рад нештога одбора.

II.

Из сваке врсте грађа могу узати
којице по више Књига.

Књиге не треба да су капацитет и
тежине: 10 до 20 табела; Гласник на ве-
ликој осити а остале на малој.

III.

Друштво ће сваке године отворити
предавачу на сва друштвена издања за
једну годину, обавезујући се да да ^{поједине} 4 до 6 Књига
рационалнога садржаја.

Предавач се у овај мих установљива
на 6 динара (или 3 фор. а. вр.) годишње. Динарска
цена дите бета него у предавачу.

IV.

Ради скучавања предавача, Друштво
ће све чешће у којима год може поделити
на неке Књижевне срезове. Оно ће се поднајати,
да у сваком грађовном срезу има по једнога со-
ветника друштвеног. Сви поверљиви стате
Друштву предавачу, а ово има своја издања
да их доставе предавачима. Поштажу

платате сваки пут ова страна, која шаље на
Каб послатак.

О провидији као и јавном значају и
захвалности поменути поверљива од-
луције Јарва (^{Делова} ~~Друштва~~) на предлог Петора
Водора.

V.

Шта ли у овим мах ваљало издати
у Копнама за народ:

Тешки региона српске историје, сваки на по се.
Преглед српске историје.

Народну економију.

О занатима и трговинском праву.

Право и дужност српског држављанина.

Писарство.

Својарство.

Потарство.

Видарство.

О беломе смољу и сирењу суда на итали-
јанску и швајцарску нараву.

Велик природних наука.

Луне (Lunes), Етнонологија свакдашње
та живота, с етнологија.

Смилс (Smiles), Помод сам себи } с етнес.

О дужности } Кога да
О карактеру } се пребе-
О индустрији } де и пре-
пази.

Мисли језне ошине о женама, с етнологија.

(Collection of British Authors, Tanchitz edition, vol. 506.)

Нешан таредина.

Културна хемија.

Кен (Kehn), Писмо о Душе и дојате индустрије

Кастелар, Уставине на Италију.

Омир, Проза, Лирике.

Хорације, Цицерон, Шекспир, Савустије Крста.

Српски језик.

Мексиканске драме.

Меланезиј, Историја Европе.

Избор главних дела руских, пољских и немачких.

Избор писаца дубровачких, даламанских, словенских и босанских, арабских векова, — туркицизам.

Књига о календарима.

Рих (Riehl), О породици.

О доматем басантију. — И тако даље.

О двојојстани светосавској књизи. Српској.

Из ових дела, која су била гласна или их неки

избор сам буре прикупљено, дигате се од 3 до 6 комада за једну кофичу, параваном садржија.

VI.

Книжарско издање дела Досијевих, Будових и Давидових.

III № 6

Предлог Јована Бошковића.

1. Да Петог Одбор најаве приватно, а да тиме предлози ^{уједиње}
Јренига Друштва стану у месоводе са пароудицом Вука Караџића,
Караџића, ради откупне права на прештамповање свих
дела Вукових.

2. Да Петог Одбор поново купи изда сва дела
Доситијева, Вукова и Давидовићева, у својим ^к ^м
има за народ.

3. Да овај Одбор идеје поверењем од свих ^(своја) ^{глава}
војни су му предлози, ^{састави} ^{направивши} ^{уједно} ^{за}
то и шире ^и ^{уједињен} ^{одбор}, како ^(се) ^{предмету} ^{Вукове} ^{во-}
сван из Беча у Београд; јер је ^{тако} ^{већ} ^{уједиње} ^{време},
по ^{што} ^{те} ^{се}, ^(својим) ^{нај} ^{месеца} ^{ове} ^{године} ^{(по} ^{новом}
Календару) ^{на} ^{прославу} ^{св.} ^{Марка} ^у ^{Бечу}, ^{та}
после ^{не} ^{било} ^{ни} ^{на} ^{уједињен} ^{(да} ^{захтемо}
~~кад~~ ~~било~~ ~~кад~~ ~~нај~~ ~~пречас~~.

Предлог Јована Бошковића за рад и деловање Петог одбора
(Архив САНУ, Записници Одбора-Управе, годишњих скупова,
одсека-одбора од 1871. до 1892)

9. [7] Београд, 15. фебруар 1883.

Д[имитрије] Матић, члан Српског ученог друштва – Управи Српског ученог друштва

Предлаже да се Друштво постара да састави регистар по садржини свих до тада штампанх „Гласника“ бригом Друштва. Без таквог регистра тешко је читаоцу да нађе шта жели да проучава из „Гласника“, па „то отежава постижење пожељне цели.“ Ако буде потребно он ће предлог и усмено образложити.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Матића, 2 л.

На полеђини другог листа секретар Стеван Д. Поповић је 17. фебруара 1883. написао: „Да се саопшти свима одборима: пристају ли и да ли је који члан што по томе радио.“

10. [8] Београд, 19. фебруар 1883.

Предлагачи, редовни чланови: Јован Бошковић, А[лиimpiје] Васиљевић, П[антелија] С. Срећковић – Српском ученом друштву, Одбору за ширење наука и књижевности у народу

За чланове Српског ученог друштва предлажу:

I. за редовне:

1. др Лазу Костића (списи: две књиге песама епских и лирских, две драме *Максим Црнојевић* и *Пера Седегинац*; приповедач; естетичар и есејиста: *Основе лепог у свешћу*, *О народним песмама*, *Поглед на једну лепо главу*, *О позоришним представљама*, *Живи јалимпесјети*, *Кријика на превод Илијаге*; преводилац Хомера, Шекспира, Булвера);
2. др Војислава Бакића (списи: *Über die Ronsseau'sche Pädagogik*, *Наука о васпитању ошћта и примењена*, *О механизму у школској настави*, *Поуке о васпитању деце у родитељској кући*, *Васпитач*, више педагошких расправа);
3. др Лазу К. Лазаревића (изврснога приповедача);
4. протосинђела Никанора Ружичића (писца *Системе црквенога права*, *Номоканона о браку* итд.);
5. Јована Ђ. Авакумовића (писца расправа и коментара о праву *Да ли један или два дома?*);
6. др Михаила Вујића (списи: *Историја као наука*, економски и финансијски списи);
7. Јосифа Печића (писца јестаственице за школу *О познавању човека*);
8. Милана Андоновића (писца *Космографије*).

II. за почасне:

1. Виктора, архијереја нишког (што потпомаже просвету материјалним средствима).
2. Василија Верешчагина, сликара.

III за дописне:

1. Никанора Грујића, владику пакрачко-славонског (списи: *Песме*, *Св. Сава*, *Благовести*, *Примедбе на Вуков превод Новога Завешта*, *Пројоведи* и друго).

2. Стевана В. Поповића, надзорника Текелијина завода у Будимпешти (оснивач српске књижевности за децу, приповедач, критичар).
3. др Стевана Павловића у Новом Саду (*Срби у Уџарској, Народни Сабор, Аџрикола, Живој Александра Великој* и друго).
4. др Илију Огњановића у Новом Саду (писца лекарских дела за народ, уредника „Јавора“, хумористу);
5. архимандрита Никодима Милаша, професора богословије у Задру (одличног канонисту).

Предлог за избор, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографима потписа друга два предлагача, 2 л.

11. [9] Лондон, 28. фебруар 1883.

Британски музеј – Српској академији наука [Српском ученом друштву]

Потврђује са захвалношћу пријем послатог „Гласника“.

Писмо, оригинал, енглески језик, 2 л.

12. [10] Брод, 21. фебруар/5. март 1883.

Др Ђорђе Мушицки, умировљени директор карантина – Српском ученом друштву

Обавештава да су две године и три месеца прошла откако је прву збирку рукописа под насловом *Грађа за њовјесницу цркве, народа, школе и књижевности српске*, а друга година од како је, преко члана Друштва Гаврила Витковића другу збирку рукописа историјског садржаја Српском ученом друштву на оцену поднео. За све то време оцена рукописа није дата, па је решио да сам изда рукописе и моли да му Друштво обе збирке рукописа што пре врати преко поште.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 2 л.

13. [11] Београд, без датума

С[теван] Рајичевић, управник Кр[аљевске] срп[ске] држ[авне] штампарије – Српском ученом друштву

Наводи да је познато да „Гласник“ Друштва неуредно излази и дуго се задржава у штампарији, а на штету угледа Друштва и на штету саме штампарије. Неуредност долази због тога што поједини писци, када коригују своје чланке, коректуру врло неуредно шаљу, па и слагач често мора да дангуби. Да би се та незгода и по Друштво и по штампарију уклонила, Управа штампарије мисли да би Друштво требало да одреди нарочитог коректора који би „Гласник“ уредно и брзо кориговао. Предлажући то, наводи да од Друштва зависи хоће ли убудуће „Гласник“ излазити уредно или неуредно.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Рајичевића, 1 л.

14. [12] Београд, 23. фебруар 1883.

Министарство просвете и црквених послова, Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да у прилогу шаље извод буџета за 1883. годину, с тим да је код Министарства финансија отворен кредит за све у буџету означене позиције.

Писмо, оригинал, аутограф С. Новаковића, 2 л. У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете. Писмо је с прилогом:

Српског ученог друштва Извод буџета за рачунску 1883. годину, од 15.283 динара и 80 пара на помоћ Друштву, плату персонала и за вршење задатка Друштва. Датиран је 22. фебруара 1883, а потписали су га министар Новаковић и рачуновођа Милан Вељковић.

Извод буџета, попуњен штампан формулар, 1 л.

15. [13] Београд, 24. фебруар 1883.

Ст[еван] Д. Поповић, привремени секретар – [Српском ученом друштву]

Списак књига Српског ученог друштва које се могу уступити Министарству просвете и црквених послова, у којем су наведени „Гласници“, књ. II, IV, V–VII, XII, XIV–XV, XVII, XIX–XX, XXIV–L, и „Гласници“ другог одељења од I–XIV.

Списак, 2 л.

16. [14] Београд, 2. март 1883.

Министарство просвете и црквених послова, Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Пошто је сазнао да је Српско учено друштво образовало нови одбор за ширење науке и књижевности у народу, на основу другог одељка првог члана Уређења Друштва моли Друштво да му ради надзора, који је по закону дужан да врши, што пре саопшти: којим средствима и како мисли да подмири трошкове који су потребни за рад одбора.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете.

17. [15] Београд, 7. март 1883.

Министарство просвете и црквених послова, Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Одговара на извештај Друштва од 24. фебруара 1883. да је од времена када је оно питано шта од својих издања може уступити Министар-

ству оно снабдело библиотеке средњих школа скоро свим „Гласницима“. Њих је претходни секретар кратким путем доставио. Остало је још неколико свезака којима Друштво или никако не располаже или не у броју потребном за подмирење свих књижица средњих школа. Потреба је да се за све средње школе набаве и друга издања Друштва осим „Гласника“. За тај циљ Министарству је потребно од „Гласника“ другог одељења 23 комада, и то: од I 24, од II 25, од III 25, од IV 26, од V 25, од VI 26, од VII, VIII и IX по 25, од X 26, од XI 25, од XII, XIII и XIV свеске по 26 комада. По 26 комада је потребно и од свих осталих дела која су о трошку Друштва издата. Ако Друштво може да уступи дела бесплатно, као што је и до тада чинило, нека пошаље све побројане књиге упола цене, ако се на то сагласи.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете.

18. [16] Београд, 6. март 1883.

Лаза Павловић, инжењер Минист[арства] грађевина – председнику [Српског ученог друштва Владимиру Јовановићу]

Обавештава га да му у прилогу шаље своју расправу с молбом да је преда надлежном одсеку на оцену и, ако одговара правилима и захтевима, да је штампа у „Гласнику“ под условима под којима се примају такви радови. Наводи шта је у расправи урадио, као и да у грађевинској пракси треба да се напусти метод који је научно одбачен и да се унесе оно најбоље што се код других напредних народа практикује. Циљ му је био да расправом *Одредба коефицијената јачине и њихова примена у грађевинској стирци*, коју у прилогу шаље, скрене пажњу меродавних стручњака на то да треба да се оснује механичка лабораторија са задатком да испитује јачине минерала и дрва и да те резултате саопштава јавности да се не би узимали отприлике.

Писмо, оригинал, аутограф Л. Павловића, 2 л. с прилогом:

Одредба коефицијената јачине и њихова примена у грађевинској стирци, рад Л. Павловића датиран 21. фебруара 1883. у Београду, 8 л.

19. [17] Београд, 10. март 1883.

М[илош] Зечевић – Одбору за науке друштвене и историјске Срп[ског] ученог друштва

Одлуком одбора одређен је да прегледа дело Јована Авакумовића *Један или два дома у законодавству* и о томе подноси извештај. Наводи да писац наглашава да што пре треба приступити ревизији Устава и да главна измена буде у томе да се једнодомни замени дводомним системом. У таквој реформи види гаранцију за правилан развитак свих наших уставова. Писац је у расправи спровео чврсту логичну везу утврђујући своје

мишљење доказима црпљеним из познавања унутрашњих прилика и наводима признатих светских научника на том пољу. Сматра да једном од првих правника и судија наших треба радо дати прилику да у „Гласнику“ исаже своје мишљење о тако важном питању у нашој земљи.

Извештај, оригинал, аутограф М. Зечевића, 1 + (1) л.

20. [18] Београд, без датума

Настас Петровић – Одсеку Српског ученог друштва за државне и историјске науке

Реферат о расправи „Један или два дома у законодавству“, по жељи Одсека после прегледа рада саопштава. Расправа је „написана врло развученим, тешким и веома мало српским стилем“, пуна је понављања, бесмислених израза. Питање, које је предмет расправе, није ново. Потом опширно говори о одељцима расправе и на крају констатује: „Забрањујући првом и другом дому сваку измену и допуну предлога на коју не би пристао државни савет, писац ове расправе није увидео да би место државног савета створио трећи законодавни дом, и то такав да би пред њим оба прва са свим ишчезавала.

Према свему томе, ја налазим да ова расправа не треба да се штампа у органу Српског ученог друштва.“

Реферат, оригинал, некомплетан, 5 л.

21. [19] Београд, 12. март 1883.

Управа Српског ученог друштва, [Владимир Јовановић], председник, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова, Стојану Новаковићу]

Управа Друштва на министрово писмо од 7. марта одговара да је одлучила да Министарству просвете упола цене уступи све тражене „Гласнике“ другог одељка и остала своја издања. Та цена важи и за претходно послат 431 „Гласник“ првог одељка који нису наплаћени. У прилогу за рачун Министарства просвете шаљу 583 комада књига различитих издања која по приложеном списку и рачуну вреде 776 динара и 80 пара, а упола цене 388 динара и 40 пара, као и за претходно послате књиге вредне 862, а упола цене 431 динар. Моле министра да нареди да се обе суме Друштву исплате.

Писмо, концепт, 1 л. с прилозима:

1. списак књига с наведеном појединачном ценом и бројем примерака. Број књига наведен у писму и у списку није идентичан, концепт 1 л.
2. белешка (вероватно део писма министру) у којој је реч о претходно послатом 431 „Гласнику“ првог одељка. Наведено је да се Управа мора држати чл. 49 Уређења Друштва који гласи: „Друштво ће поклањати и испод трошкова продавати своја дела, у намери да испуни свој задатак, по управној одлуци, а по правилима која друштвени скуп за то поставио буде.“ По томе што нема одлуке Управе о томе претходни секретар

није био овлашћен да тако велики број књига бесплатно достави. Управа је слободна да и те књиге понуди Министарству упола цене. Ако министар не би био вољан да их откупи, Друштво ће бити принуђено да тражи накнаду од претходног секретара.

Белешка – писмо, концепт, 1 л.

22. [20] Београд, 19. март 1883.

С[теван] Рајичевић, управник Кр[аљевске] срп[ске] држ[авне] штампарије – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је највишим решењем од 17. јула 1847. наређено да се „Гласник“ у Државној штампарији бесплатно штампа, а за све остале књиге које би Друштво издавало и штампало да се наплаћује само хартија и слог, а проценат да се не наплаћује. Према томе, а по примедбама контроле Управа државне штампарије моли Друштво да јој по приложеном рачуну исплати 4.213 динара и 93 паре за штампане књиге, наведене у рачуну.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Рајичевића, 1 л. У горњем левом углу листа штампан је меморандум Краљевске српске државне штампарије с државним грбом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 19. март 1883.

Краљевска српска државна штампарија – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 4.213 динара и 93 паре за штампање 1876. године 500 примерака *Пријовесџи С. Љубише*; 1879. године 1.000 примерака *Сѣтаро-српског речника*; 1880. године 750 примерака *Дечанске хрисовуље*, XI књига; 1881. године 1.000 примерака *Борбе добровољачког кора*; 1882. године 1.000 примерака *Monimenta e tabulario*; 1876. године 500 примерака *Орџојџери у Србији*.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

23. [21] Београд, 20. март 1883.

Никола Јовановић, начелник Министарства грађевина у пензији – Српском ученом друштву

Шаље штампан проспекат – оглас за претплату на свој *Грађевинско-технички књижевни оглас*, с надом да ће Друштво наћи да је „дело и за његову употребу и архиву“, па ће га помажућим путем прибавити и препоричити.

Проспекат – оглас, оригинал, штампан 2 x 1 + (1) л.

24. [25] Београд, 21. март 1883.

[Редовни чланови Друштва – Српском ученом друштву]

Списак 74 редовна члана из сва четири одбора, осам почасних и један дописни (Ђорђе Поповић) члан Српског ученог друштва који су

својим потписима потврдили или неко други у њихово име да су примили по један примерак „Гласника“, књ. LI првог и књ. XV другог одељка.

Списак, оригинал, 2 л.

25. [22] Београд, 24. март 1883.

Свет[ислав] Вуловић, деловођа Одбора за издавање дела пок[о]јног Ђуре Јакшића – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је из Библиотеке Српског ученог друштва примио рукопис покојног Ђуре Јакшића *Сѣаноје Главаши, ѿраѣегија*, „који је био на остави“ у библиотеци.

Потврда, оригинал, аутограф С. Вуловића, 1 л.

Испод потврде је и белешка секретара Јована Бошковића од 20. априла да је по један примерак „Гласника“, књ. LI, послао Ивану Павловићу у Париз и Ивану С. Јастребову у Призрен.

26. [23] [Сремски] Карловци, 25/13. март 1883. (примљено 24. марта)

Одбор за пренос костију Бранка Радичевића у Карловцима, председник Павао Кречаревић, гимназијски професор, благајник Коста Павловић Табаков, трговац, перовође Јован Пачариз и Павао Марковић, гимназијски професори

Српском народу. Пренесимо косѣи Бранка Радичевића

Позив свим родољубима, просветним, певачким и другим друштвима и задругама на прикупљање новчаних прилога за пренос костију Бранка Радичевића из Беча у Карловце.

Плакат бр. 8, ћирилица, штампано, 1 л. с прилогом:

лист 252. Одбор за ѿренос косѣију Бранка Радичевића у Карловцима Сѣисак добровољних ѿриложника у корисѣи ѿреноса косѣију Бранка Радичевића, празан штампан формулар у који се уписује: редни број, име и презиме, место и висина новчаног прилога, 1 л.

27. [24] без места и датума [настао најраније 1868]

Сѣисак друшѣиѣа и лица којима се у ѿромену или на ѿоклон шаљу књиѣе Српскоѣ ученоѣ друшѣиѣа услед различѣиѣих одлука одборских, у којем су наведена друштва, институције и лица из: I Србије, II Русије и III страних земаља.

Списак, ћирилица и латиница, штампано, 2 x 2 л.

Додат му је руком Стојана Новаковића написан списак за Нови Сад и Загреб, 1 л.

28. [26] Београд, 24. март 1883.

Проф[есор] Свет[ислав] Вуловић – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је из Библиотеке Српског ученог друштва примио по један примерак „Гласника“, књ. LI и књ. XV другог одељка за дописног члана Друштва професора Ватрослава Јагића.

Потврда, оригинал, аутограф С. Вуловића, 1 л.

29. [27] Београд, 24. март 1883.

[Чланови Друштва – Српском ученом друштву]

Списак 63 члана Српског ученог друштва који су својим потписима потврдили да су примили XIV свеску другог одељења „Гласника“ и *Историјске сѝоменике Јужних Словена* В. Макушева.

Списак, оригинал, 2 л.

30. [28] Београд, 29. март 1883.

М[илан] Ђ. Милићевић, члан Друштва – Одбору историјском Српског ученог друштва

Наводи да је по одлуци Одбора од 29. марта 1883. одређен да прегледа рукопис Панте Срећковића, који је одмах прочитао и о њему даје своје мишљење. Састав нема имена и у њему се прича о раду неких људи из Рађевине и Подриња од 1830. до 1834. године. Срећковић је прочитао оно што је о Подрињу и Подринцима написао Стојан Обрадовић, па је још 11. децембра 1872. написао свој састав највише по казивању Јована Мићића, пензионисаног судије, који је неко време био чиновник у Подрињу. Састав није као што су чланци за „Гласник“, него је једна белешка о догађајима у Подрињу 1830–1834. и о људима који су умешани у те догађаје. Истиче да за име једног села није чуо, а има сличних назива, да су неке ствари измишљене, а нека објашњења нису за „Гласник“. Када би аутор поново прегледао и поправио свој састав, могло би му се дати место за штампање у „Гласнику“ само као белешци која иде међу историјску грађу, а такав какав је – није за објављивање.

Извештај, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 2 л.

31. [29] Београд, 30. март 1883.

Љуб[омир] Ковачевић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је за Илариона Руварца, члана Српског ученог друштва узео „Гласник“, књ. LI и „Гласник“ другог одељења, књ. II.¹⁷

Реверс, оригинал, аутограф Љ. Ковачевића, 1 л.

32. [30] Београд, 1. април 1883.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Српског ученог друштва – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

Подноси Одбору реферат о расправи Ивана Павловића под насловом *О другом кршћењу Немањину*. Најпре истиче и то да, и да је писац и доказао да Немања није два пута крштаван, тиме се ништа не би осветлило у нашој народној историји. Расправа губи сву важност тиме што писац хоће да у лаж утера оба сина и живописца Немањина. Цела распра-

¹⁷ Не може се са сигурношћу тврдити да је у питању број два зато што је преко њега написан и римски број пет.

ва и сва тврђења Павловићева су по летописцу карловачком. Тврди да је расправа без историјски поузданијих факата, па и без важности за српску историју. Хоће ли је Одбор примити да се штампа, остаје му на вољу.

Реферат, оригинал, аутограф Н. Дучића, 3 + (1) л.

33. [31] Београд, 3. април 1883.

М[илан] Андоновић, професор Вел[ике] школе, др Мих[аило] Вујић, проф[есор] Вел[ике] школе, Јов[ан] Туроман – Управи Српског ученог друштва

Моле Управу да одобри да им се као члановима дају све до тада штампане свеске „Гласника“.

Писмо, оригинал, аутограф М. Андоновића с аутографима потписа друга два молиоца, 1 + (1) л.

34. [32] Београд, 5. април 1883.

С[ава] Сретеновић – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] уч[еног] друштва

Моли да и њега запише у списак чланова петог одбора Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф С. Сретеновића, 1 л. с ковертом.

35. [33] Рим, 5. април 1883.

Др Имбро И. Ткалац – [Јовану Бошковићу], секретару Српског ученог друштва

Обавештава да је примио књиге које му је послао, захваљује и моли га да Друштву изрази његову благодарност. „Желећи оставити ове књиге овдашњој великој библиотеци да се овде нађу и да јих се узмогне данас сутра који пријатељ нашег народа и наше књижевности послужити“ моли га да му пошаље: „Гласник“, књ. XXI, XXII, XXIII; „Гласник“ друго одељење, књ. X; Дреперову *Историју*; Пуцићеве *Сјоменике српске*, књ. II и Шафарикове *Acta archivi Veneti*. Ако их шаље, моли га да их пошаље Post-Paket, јер железницом би требао да плати пет пута више што књиге и вреде. На крају истиче: „Радујем се да ме Србија није заборавила и ако данас ништа не могу за народну књижевност чинити, и молим вас да примите мој усрдан поздрав из далеког света.“

Писмо, оригинал, ћирилица, аутограф И. И. Ткалца, 2 л.

36. [34] Београд, 7. април 1883.

Г[аврило] Витковић – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да се пун задовољства вратио лане у августу с путовања по средњој Угарској. С каквим је одушевљењем проучавао споменике, уверили су се и многи чланови Друштва који су посматрали светиње с тако успешног рада. Од тога га је људска пакост отргла, јер је пет месеци био у притвору, па није могао да испуни жељу да у октобру прошле годи-

не изложи ту драгоцену светињу српску. Не подноси Друштву уобичајен извештај о свом раду јер се оно о томе може уверити у сали Велике школе, где су изложене ствари које је лани донео. Сlike и неке ствари намењене су Народном музеју. Све остало уступа Српском ученом друштву као својину ако оно испуни обавезе које је он као изасланик морао да учини општинама и приватним лицима у замену за уступљене драгоцене ствари. У име тога моли да му Управа изда 1.200 динара да би испунио обаћања која је учинио у интересу рада.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

37. [35] Берлин, 11. април 1883.

Марија Кох (Marie Koch) – [Српском ученом] друштву

Обавештава Друштво да жели да преведе на немачки језик неколико прича из прве књиге *Српске народне приповејке њонајвише крајке и шалвие* Вука Врчевића, као што је превела неколико народних умотворина, па моли за дозволу. Моли Друштво да јој пошаље књигу пошто није могла да је добије. Наводи да је Врчевић писао да има песама о Ђерђелез Алији које је послао у Београд да се штампају. Радо би и ту књугу имала и пита када ће изаћи. Унапред захваљује.

Писмо, оригинал, српски језик, ћирилица, аутограф М. Кох, 2 л.

38. [36] Београд, 7/19. април 1883.

Српско учено друштво, потпредседник Друштва, инж[ењерски] пуковник [Стеван Здравковић], секретар [Јован Бошковић] – госпођици [Марији Кох]

Одговарају на њено писмо од 11. априла којим је тражено превеђење Врчевићевих приповедака и наводе да „Друштво се радује што сте ви предузели тај посао, јер ће то бити нов прилог за психологију читавих народа у светској књижевности немачкој, који ће бити на част српском имену, па вам радо и са захвалношћу у напред даје допуштење на превод, шаљући вам у накрсници, препоручено, прву књигу поменутих приповедака.“ Уз то јављају јој да је друга књига изашла 1882. у Дубровнику, а једна посебна у Панчеву 1881. и да ће јавити за песме када буду спремљене за штампу.

Писмо, концепт, 1 л.

39. [37] Београд, 7/19. април 1883.

Српско учено друштво, председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – Управи Државне штампарије

Одговарају на писмо Управе Државне штампарије од 19. марта 1883, а поводом дуга од 4.213 динара и 93 паре који треба да плате за штампање књига. Наводе и објашњавају одлуке које су у вези с тим доношене. Истичу да је повод за задужење Друштва Управи Државне штампарије и Главној контроли дало то што су књиге погрешно завођене. Навођена је њихова садржина, а не прави наслов: „Гласник Српског ученог друштва“, књ.

та и та *груџи одељак*. Моле Управу да одговор Друштва саопшти и Главној контроли, да би се избрисао наведени дуг, а у супротном ће бити приморано да тражи аутентично тумачење законских одредаба.

Писмо, концепт, 2 л.

40. [38] [Сремски] Карловци, 11/23. април 1883.

Одбор за пренос Бранкових костију, председник П[авао] Кречаревић, перовођа П[авао] Марковић – [Српском ученом] друштву

Извештавају да је Одбор за пренос костију Бранка Радичевића дознао да Друштво намерава истог дана и истом лађом с посмртним остацима песника Бранка да пренесе и посмртне остатке Вука Караџића. Наводе да је Одбор на својој седници од 10/22. априла одлучио да замоли Друштво да одустане од те своје намере и одложи пренос Вукових костију. Разлози за то су „што би тиме значај Бранкове свечаности по онострано српство као значај опште свесрпске свечаности, а исто тако значај Вукове свечаности по онострано српство много изгубило, пошто не би народ с обе стране могао на обе свечаности достојно учествовати, ако би се ове у исти пар обавиле“, као и то што нема још 30 година како је Вук умро, па његов гроб може још годину дана на миру да остане, те моле да Друштво уважи те разлоге.

Писмо, оригинал, 2 л.

41. [39] Београд, 13. април 1883.

Српско учено друштво, секретар Јован Бошковић – Књижари браће Јовановић

Обавештава да шаље 20 комада „Гласника“ књ. LI и 10 комада „Гласника“ II одељења, књ. XV.

С потврдом Књижаре од 7. маја 1883. да су књиге примљене.

Писмо, попуњен штампан формулар, 1 л.

42. [40] Београд, 13. април 1883.

Јов[ан] Туроман – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је за Новосадску гимназију примио 3 књиге „Гласника“: II одељак, књ. XIV и XV и књига LI.

Потврда, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 л.

43. [41] Београд, 20. април 1883.

Списак „Гласника“ *груџога одељка и осталих издања [Српског] ученога друштва и рачун за Министарство просвете*, у којем је наведено које су књиге „Гласника“ и других издања, број примерака и њихова цена с укупним износом од 388 динара и 40 пара.

Списак, 1 л.

Копија списка с тим подацима је и у прилогу броја 21 [19].

44. [42] Београд, 22. април 1883.

Српско учено друштво, председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – министру просвете [Стојану Новаковићу]

Одговарају министру на његово писмо од 2. марта 1883. године којим је питао: „којим средствима и како мисли учено друштво подмиривати трошкове који су потребни за вршење радње петого одбора?“ Наводе да је Управа на такво питање нашла за потребно да се обрати петом одбору, који је то према Статуту и извео и који већ броји 30 чланова, да он каже своју замисао и уопште мишљење о средствима и начину подмиривања трошкова. Изјава Одбора је стигла и Управа је по разматрању усвојила и саопштава одговор Друштва. Истичу да Друштво ради по изменама и допунама из 1878. Управа је наменила и скуп Друштва је одобрио и потврдио петом одбору пети део трошкова из буџета одређеног за ту годину. „Књиге за народ“, које Одбор намерава да издаје поред „Гласника“, не може и неће чинити постојећим средствима. За то треба набавити нова и она би била од: годишњих претплата, приватних прилога, завештања и добитка од увећане продаје књига. Тиме „рад петого одбора неће никако бити на штету осталима, а народу може бити од велике користи.“

Писмо, концепт, 2 л.

45. [44] Београд, 25. април 1883.

П. Павловић и М. М. Радуловић – Српском ученом друштву

Стављају до знања Одбору за издавање „Гласника“ и осталих књига које издаје Српско учено друштво да се у њиховој књиговезачкој радњи обављају сви књиговезачки послови по 20% нижој цени од цене која се плаћа за обављање тих послова садашњем књиговесцу израђује. Осим тога, снабдевени су тако да сваки посао солидније и брже обављају.

Писмо, оригинал, 2 л.

46. [45] Београд, 26. април 1883.

Гаврило Витковић, проф[есор] в[ише] гимн[азије] у пензији – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је прошле 1882. године путовао по горњој и средњој Угарској као његов изасланик ради прикупљања историјских и књижевних споменика српских и живео је шест недеља од 70 дуката, што није било довољно. Да би испунио своју обавезу, уместо извештаја подноси приложени штампан списак (којег нема у пилогу) ствари које је са тога путовања донео. Тај списак треба да буде „место извештаја, јер би свом даљем раду нашкодио, кад би поднео детаљисан и потпун извештај.“ У списку означене предмете подноси Друштву бесплатно и сматра да је испунио своје обавезе.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

47. [46] Београд, 28. април 1883.

Гаврило Витковић, проф[есор] в[ише] гимн[азије] у пензији
– Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је приликом путовања прошле 1882. године у Коморану и Острагону пронашао многе важне историјске, књижевне и уметничке споменике српске. Они су му уступљени условно, ако у замену да оно што је потребно тим општинама за њихове цркве. Да би своје обавезе према општинама и приватним лицима испунио, нуди Управи Српског ученог друштва у приложеном штампаном списку (којег нема у пилогу) обележене ствари подбројевима и наводи којим. Драгоцене споменике нуди Управи условно за 1.200 динара. Ако она не би хтела или могла његову понуду испунити, биће принуђен вратити те драгоцености онима од којих их је добио и оне ће се за увек изгубити.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

48. [47] Београд, 30. април 1883.

М[ихаило] Валтровић, члан Српског ученог друштва – секретару Српског ученог друштва [Јовану Бошковићу]

Обавештава га да му је писмом од 21. априла 1883. Божа Прокић, предавач Пиротске гимназије, јавио да је код њега долазио Сима Соколов, адвокат у Софији. Причао му је да један његов познаник у Софији има разних докумената на турском језику, важних за српску историју новијег доба. Већином су фермани, а набављени су из Цариградске библиотеке у којој је познаник Соколова био службеник. Соколов је обећао да ће се постарати да Српском ученом друштву бесплатно добави документа ако их оно жели и наводи којих 10 фермана, указа и извештаја. По Прокићевим речима познаник Соколова има још више од 20 докумената. Валтровић секретару то доставља на оцену и даљи поступак.

Писмо, оригинал, аутограф М. Валтровића, 2 л.

49. [43] Лондон, 1. мај 1883.

Британски музеј, директор Едв[ард] А. Бонд – секретару Српске академије наука [Српског ученог друштва]

Потврђује пријем и захваљује на послатом „Гласнику“ Српског ученог друштва, књ. XV.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, енглески језик, 2 л. с ковертом с које је отцепљена поштанска марка.

50. [48] Београд, 2. мај 1883.

П[антелија] Срећковић, члан [Српског ученог] друштва – Историјском и државничком одсеку Српског ученог друштва

Извештај Одбору историјском, [Српскога] ученога друштва о чланку „Друго кришење Немањино“ њ. Павловића којим истиче да Павловићева теза којом хоће да докаже да Немања није два пута крштаван није верна и да чланак нема историјску вредност.

Извештај, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.
Види и документ бр. 32. [30]

51. [49] Београд, 2. мај 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и црквен[их] послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да сва надлештва просветне и црквене струке имају нове печате за службене послове, удешене за Краљевину Србију. Тиме су дотадашњи употребљавани печати постали сувишни и треба да се врате Министарству просвете и црквених послова на уништење. Те печате треба сва надлештва просветне и црквене струке да му пошаљу до 15. маја 1883.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

52. [50] Београд, 3. мај 1883.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, М[илош] Зечевић – Одбору за науку друштвене и историјске Срп[ског] уч[еног] друштва

Подносе извештај о чланку *Црна Река* професора Драгољуба Јовановића. Истичу да је нов прилог за историју и етнографију Србије и да садржи доста историјских података којима се осветљава учешће народа тога краја у Првом српском устанку и даље до ослобођења од турске власти. Од појединих лица из Црноречког округа најбоље је описан, поред Хајдук Вељка, живот и рад војводе Милисава. Рад као историјска грађа има вредности и предлажу да се прими за други одељак „Гласника“.

Извештај, оригинал, аутограф М. Зечевића с аутографом потписа арх. Н. Дучића, 1 + (1) л.

53. [51] Београд, 3. мај 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Управи Српског ученог друштва

Одговара Управи Друштва на њено писмо од 22. априла 1883, односно одговора на његово питање којим средствима она мисли да финансира трошкове за рад новоформираног петог одсека. Наводи на који начин га је Управа о томе известила и закључује: „Цело ово схватање друштвеног задатка како га је Управа вршити почела, потпуно је несагласно са Уређењем Српског ученог друштва; услед тога је и располагање с новцем одређеним од стране државе несагласно не само са Уређењем наго и са текстом буџетског закона, на основу којег се троше кредити буџетом одређени.“ Образлаже који су друштвени задаци после измена Уређења из 1878. године, главни извори којима се подмирују потребе и да Управа није добила више средстава него што је имала пре, нити је одређен кредит. „Пошто је пак Управа Српског ученог друштва с одобрењем скупа узела као задатак друштвени што задатак друштвени није, и пошто је томе услед тога и кредит који је државним буџетом одређен, распоредила про-

тивно друштвеном Уређењу и противно наредби закона о буџету од 1 Јануара ове године, то сам на основу члана 2 Уређења Друштвеног и на основу члана 1. Закона о уређењу министарства просвете и црквених послова од 14 Јануара 1880. решио позвати Управу Српског ученог друштва, да своју радњу доведе у склад са својим уређењем, и да новцем датим Српском ученом друштву од стране државе располаже по одредби законској. У исто време јављам Управи да јој се државна помоћ Српском ученом друштву неће исплаћивати пре него што се радња друштвена с Уређењем и законском одредбом о помоћи у потпуну сагласност не доведе.“

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 3 л. (повезани канапом)

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

54. [52] Херцег-Нови, 5. мај 1883.

Одбор фондационалне школе „Бошковић-Ђуровић-Лакетић“, председник др Л[азар] Томановић, тајник Томо К. Поповић – Српском ученом друштву

Наводе да Фондационална (Задужбинска) српска школа за наутику и језике у Србани има своју библиотеку која би могла лепе услуге Српству у крају учинити, када би се српским књигама снабдела. Зато се молбом обраћају Друштву да оно своја издања заводу бесплатно шаље и да од издатих књига пошаље оне које може.

Писмо, оригинал, аутограф Т. К. Поповића с аутографом потписа Л. Томановића, 2 л.

55. [53] Беч и Карловци, 8/20. мај 1883.

Одбор за пренос костију Бранка Радичевића, у име Одбора председник П[авао] Кречаревић, перовођа П[авао] Марковић – Српском ученом друштву

Шаље проглас *Српском народу*, о дану преноса Бранкових костију у Карловце, 10/22. јули 1883.

Плакат, штампано, 1 л.

56. [54] Београд, 13. мај 1883.

Влад[ислав] Тителбах, проф[есор] уч[итељске] шк[оле] – Српском ученом друштву

Најискреније захваљује на поверењу што је прошле 1882. послат ради снимања старина и етнографских предмета. Нада се да ће Друштво бити задовољно и са шест цртежа које шаље у посебном пакету. Истиче да ће до 15. јуна поднети још 40 слика археолошких и етнографских и опширан извештај о свом путовању. Нада се да ће му Друштво и ове године поверити даље рад да би могао што боље и знаменитије ствари да истражи, опише и нацрта.

Писмо, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 2 л.

57. [55] Београд, 16. мај 1883.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученоме друштву]

Наводи да су председник и секретар Српског ученог друштва 16. маја 1883. у нарочитој аудијенцији краљу Милану Обреновићу предали четири књиге „Гласника“ и то LI и LII првог, а XIV и XV другог одељка. Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

58. [56] Брод, 16/28. мај 1883.

Др Ђорђе Мушички – Српском ученом друштву

Обавештава да се писмом од 19. фебруара/3. марта 1883. године обратио Друштву с молбом да му што пре поврати прву и другу збирку рукописа које је дао на оцену и до тада она није изречена, а да би их он сам издао. Прошло је три месеца, а рукописи му нису враћени, нити је добио одговор. Присиљен је да моли Друштво да га што пре извести из којих побуда њему нису враћене збирке.

Писмо, оригинал, аутограф, Ђ. Мушичког, 2 л.

59. [57] Краљево, 17. мај 1883.

М[илија] И. Бугарин, начелник окр[ужни] у пензи[ји] – Српском ученом друштву

Наводи да је на много места у отаџбини био са службом док је био млађи и учествовао је у народном ослобођењу, где је све муке с народом подносио. Интересовао се за народно ослобођење, пратио је догађаје, све бележио и тако написао своју историју. Да не би белешке пропале, шаље их Српском ученом друштву да их употреби и у „Гласнику“ штампа, а не тражи награду.

Писмо, оригинал, 2 л.

60. [58] Београд, 18. мај 1883.

Ст[ојан] Бошковић, члан Одбора – Одбору за науке друштвене и историјске

Обавештава да је прегледао чланак Панте Срећковића, који се бави описом догађаја којима се од 1815. до 1833. године спремало и извршавало ослобођење и сједињење са Србијом Подрињског округа – Јадра и Рађевине. У чланку је и критика *Грађе за историју Подрињског округа* Стојана Обрадовића. Сматра да се чланак може примити у „Гласник“. Материјал је за историју оног времена доста обилат и разнолик, а има и оних које могу отворити нове погледе на минуле догађаје и политичке раднике онога краја. Аутор би требало боље да распореди белешке и не слаже се с његовим начином и тоном којим говори о неким личностима.

Извештај, оригинал, аутограф С. Бошковића, 2 л.

61. [59] Београд, 20. мај 1883.

Ј[ован] М. Жујовић, професор Велике школе – господину
[Стевану Здравковићу, председнику Математичко-природ-
њачког одсека Српског ученог друштва]

Обавештава га да Јосиф Панчић и Љубомир Клерић, референти за његове расправе које је поднео Српском ученом друштву, сматрају да пре њихових реферата он треба да саопшти своје радове Математичко-природњачком одсеку Друштва, јер је постао његов члан. Ако је такво мишљење и председника, моли га да сазове седницу одсека на којој би он изложио садржину расправа. Он се 30. маја креће на пут у ревизију школа, па га моли да до тога времена сазове седницу.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. М. Жујовића, 1 + (1) л.

62. [60] Београд, 20. мај 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је оно 12. марта послало Министарству просвете и црквених послова књиге и „Гласнике“, од којих је неких послало више, а неких мање и никако није по захтеву. Наводи које су сувишне, а које недостају књиге и „Гласници“, па оне које недостају да пошаље накнадно, ако их има. Ако их нема, да јави како би се рачун по којем су исплаћене могао довести у сагласност и сувишне књиге вратиле Друштву.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

63. [61] Београд, 24. мај 1883.

Ђорђе Поповић, члан коресп[ондент] С[рпског] у[ченог] д[руштва] – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да у Министарству иностраних послова имају четири лица која добро знају турски језик и уз њихову помоћ он је саставио речник турских, персијских и арапских речи које су ушле у српски језик. Мисли да такав речник није сувишан. Нуди га Српском ученом друштву на издавање и као оглед прилаже речи под словом *a*. Речник би био обима од 12 до 15 табака. Ако би га Друштво примило за штампу, молио би 30 примерака за себе, а хонорар да се одреди према приликама.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Поповића, 2 л. с прилогом:

[Речник турских, персијских и арапских речи], 7 + (1) л.

64. [62] Париз, 25. мај 1883.

Ив[ан] Павловић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Захваљује му на послатом писму и желео је да му се од његових чланака одштапа по 20–30 примерака, а штампано је 100 примерака

само *Св. Луке*. Моли га да њему пошаље 30 примерака, а остало књижари В. Валожића ди их прода и да цена буде пола динара. Забележио је редослед којим би се штампали чланци које је послао. Питао га је и да ли је дужан Друштву зато што није знао да ли му је Кујунџић позајмице, које је тражио, слао од друштвених или својих пара, а то је често пре тога чинио и ни на једно писмо није му одговарао. Моли га да му пошаље 300 франака и за Друштво наплати од других чланака, а послаће и један нов прилог. Моли га да новац пошаље истога дана када добије писмо, али не у злату и наводи на који начи.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л.

65. [63] Београд, 29. мај 1883.

П[антелија] Срећковић – Историјском одсеку Српског ученог друштва

Подноси *Историјском одсеку Српског ученог друштва извештај о чланку г. И. Павловића: „Три појомка Немањина:“ а) О Константину Тешићу, б) О Калођу севастокрајору в) О Тоћи*, где говори да решавање тога питања у нашој историографији није нова ствар. Наводи ко је о томе писао и да Павловић доказује да је Растко Тоћи. За решавање тога питања констатује да су меродавни савременици тога времена, византијски историограф Хонијат и дневничар Фридриха Барбаросе, Ансберг, чије приче помиње, као и како Мавро Орбини назива најстаријег Немањиног сина. Павловићева мишљења тим изворима побија и констатује да: Стефан Првовенчани није имао петог сина, Растко није Тоћи и Калојан није Деша или Теша, па нека Одсек реши хоће ли се Павловићева расправа штампати у „Гласнику“.

Извештај, оригинал, аутограф П. Сећковића, 5 + (1) л.

66. [64] Београд, 29. мај 1883.

П[антелија] Срећковић – Одсеку историјском Срп[ског] уч[еног] др[уштва]

Подноси извештај *Одсеку Историјском Срп[ског] уч[еног] др[уштва] о аутобиографији Аџанасија Николића*. Истиче да се једна њена четвртина односи на казивања о Николићевом животу у Аустрији и да ту нема ништа вредно за српску историју, осим што је рођен у Брестовцу у Бачкој и да је уживао Стратимировићеву помоћ. Остало прича језиком званичних новина у којима се све може наћи, изузев „неколико ствари које су иначе познате“, на пример да је Аустрија 1842. водила двоструку политику, да је Кодриго потпомагао уставобранитеље. За себе је рекао да је основао учено друштво (Друштво српске словесности), пољопривредну школу, Апсенски завод итд. Срећковић наводи да је Николић био секретар Шабачког „обора“ и да је давао упутства за Гургусовачку кулу, где је Николић за прво рекао да је постављен, а друго не помиње. Млађи нараштај називао је „хукачима и комунцима“ и по правцу рада био је реакционар. Аутобиографија је врста личне самоодбране и панегирика. Има породич-

не вредности, а „за историју веома мало података може се у њој наћи“ и зато је мишљења да она треба да се чува у Архиву Друштва.

Извештај, оригинал, аутограф П. Сећковића, 1 л.

67. [65] Брод, 4. јун 1883.

Др Ђ[орђе] Мушицки – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Одговара на његово писмо од 2. јуна 1883. да је вољан за 50 форинти аустријске вредности Српском ученом друштву безусловно да уступи другу збирку рукописа. Прву збирку старих рукописа процењује на 150 форинти и моли га да то саопшти „на дотичном месту“ и настоји да се та ствар од Друштва већ једном реши. Прошло је две године и седам месеци откако је ту збирку рукописа поднео Друштву на оцену и откуп.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 2 л.

68. [66] Сарајево, 5. јун 1883.

Ц[арско]-к[раљевска] реална гимназија у Сарајево, Равна-тељство, Густав Јили, равнатељ – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да реална гимназија међу заводима Босне и Херцеговине заузима прво место, а основана је „да пружи запустеном народу луч праве просвјете“ и да има своју малу књижницу, основану помоћу владе и других „гојитеља васпитања“. Оскудева у потребним књигама, а новчана средства јој не допуштају да их набавља. Зато Управа у своје име и име целог учитељског колектива моли Друштво да јој поклони свој „Гласник“ и остала своја дела, „која ће се с највећом захвалношћу примити.“

Писмо, оригинал, латиница, аутограф Г. Јилиа, 2 л.

69. [67] Беч, 6/18. јун 1883.

Ј[ован] Јовановић [Змај] – Јовану Бошковићу, професору Велике школе и секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава да је Бошковићево писмо стигло у Беч када је он кренуо на пут у Москву, где је био три недеље, па зато није добио одговор. По повратку разговарао је с Мином Вукомановић о ономе шта је писмом тражио. Она је рекла да је Бошковићу одговорила преко Сретеновића и да ових дана по том послу иде у Београд, где ће моћи усмено да договори откуп и издавање Вукових књига. Договориће се с њом и око преноса Вукових костију и наводи да ствар треба да се убрза с одобрењем за пренос, да ће се гробље прекопати и коме се треба обратити. Он ће шта год може у вези с тим питањем „свесрдно и брзо учинити.“ О путовању и бављењу у Москви требао би „бар што год причати“, али се нада да ће се „лично састати и онда ћу ти се радо подвргнути строжајшем испиту.“

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Ј. Змаја, 2 л. с ковертом.

На коверти је у црвеној воштаној маси правоугаони печат без отисака и с ње је отцепљена поштанска марка.

70. [68] Будимпешта, 6. јун 1883.

Никола Арсеновић, југословенски етнограф и технолог – Јовану Бошковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава га да поштом шаље прво издање својих орнамената и техноматичког компендијума (подсетника). Пита га да ли је он с Друштвом у стању примити на себе да од 14 наведених публикација бар једну на српском језику изда и „бити ће Ваша и Ученог Друштва дика.“ Министарство просвете је под Стојаном Новаковићем доста штете у његовом раду направило и указ краљев и законодавног тела ногама погазило. Моли га да му истог дана, чим добије албуме, пошаље 40 форинти. Поздравља га као и Стојана Бошковића, Гигу Гершића, Михаила Валтровића, Драгишу Милутиновића и остале познате пријатеље.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Арсеновића, 2 л.

71. [69] Београд, 8. јун 1883.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан – Одбору историјском и државничком Српског ученог друштва

Обавештава да је по одборској одлуци прочитао *Биографију Аїтанасија Николића* и износи шта мисли о том саставу. Наводи да је Друштво пре доста година позвало своје чланове да дају податке о свом животу и раду јер је хтело да сабере што више поузданих података о животу и раду својих чланова. Николић је један од твораца Друштва српске словесности и на питања је одговорио „мало пространије“, написао је 52 табака о свом животу и раду, почињући од рођења а завршавајући га 28. августом 1875. и назвао га је *Биографија Аїтанасија Николића, верно својом руком написана*. Пре биографије има мали предговор писан на Благовести 1872. Аутор је рукопис запечатио, написао да се преда Српском ученом друштву и отвори после његове смрти, па је отворен на одборском састанку 18. маја 1883. и одлучено је да о њему своје мишљење дају М. Ђ. Милићевић и П. Срећковић. Милићевић истиче Николићеве карактерне особине и да се у биографији помињу живе личности како их је видео аутор. Иако је знао да ће се биографија читати после његове смрти доста се благо изражавао о противницима. Биографија није само грађа за животопис једног члана Друштва него и веома „добар прилог за историју српске књижевности; за историју српскога позоришта; за историју српских школа, српскога земљоделства, сточарства, и толико других културних мера у Србији“, па састав треба штампати у „Гласнику“.

Извештај, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 2 + (1) л.
(повезани канапом)

72. [70] Београд, 7. јун 1883.

Ст[ојан] Новаковић, Министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Гаврило Витковић, пензионисани професор гимназије београдске и члан Српског ученог друштва примио лане

од црквене општине коморанске многе старине, као рукописе, србуље итд. на име Друштва и за његов рачун. Њему је та ствар сасвим непозната а и општина коморанска му се обратила и пита за те ствари желећи да зна шта је с њима рађено. Позива управу Друштва да му јави је ли Витковић те старине предао Друштву или није. Ако је предао, шта је поименце предано и хоће ли се дати какав хонорар општини за то, јер се види да она то тражи.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

73. [71] Цетиње, 10. јун 1883.

Марко Драговић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да шаље материјале са жељом да буду наштампан у „Гласнику“. Продужиће штампање тих материјала ако им Друштво додели место у свом органу. Моли награду, ако је могуће, за штампан лист шест дуката, „но у свакоме случају остављам на подпуно ваше расположење односно награде.“ Наводи да је имао много труда и много трошка око скупљања материјала. Моли да му се одштампа 50 примерака „у одјелне књижице“. Ако би се књижице штампале тражи да се стави наслов који је написао на насловном листу, којег нема уз писмо.

Писмо, оригинал, аутограф М. Драговића, 2 л.

74. [72] Праг, 13. јун 1883.

Едвард Јелинек – Српском ученом друштву

Наводи да је управо тада сазнао да је у ЛП књизи „Гласника“ објављен његов рад *Bibliografie knih a stati českých tisk. se zemí jihoslovanských* (*Библиографија чешких књижа и чланака о јужословенским земљама*), учтиво захваљује и за случај потребе саопштава своју адресу у Прагу.

Писмо, оригинал, чешки језик, аутограф Е. Јелинека, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум: SBORNÍK SLOVANSKÝ statí z oboru národopisu, kulturní historie a dějin literárního i společenského života. V PRAZE.

75. [73] Београд, 14. јун 1883.

[Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва] – министру [просвете и црквених послова Стојану Новаковићу]

Одговара министру на његово писмо од 20. маја 1883. и наводи да је Министарству просвете и црквених послова за библиотеке средњих школа од издања Друштва послато више него што треба пет примерака „Гласника“ и по један примерак *Дубровачких сјоменика*, *Опис средњевековних дрвности у Св. Гори* и *Историјско Етнографски музеј*, укупне цене 12,80 динара, а одпола 6, 40 динара. Уместо поменутих књига траже се друге, од којих шаље онолико и оне којих још има, а то су:

„Гласници“, књ. II и VI по један примерак, књ. XIV пет примерака, један примерак *Библиографије*, и по два примерка *Народних њриповедака*, *Народних иџара*, *Народних њесама* и *Историје умноџа развића*, укупне цене 27 динара, а упола цене 13,50 динара. Када се одбије вредност књи-га које се враћају, Друштво треба да прими свега 7,10 динара.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

76. [74] Београд, 15. јун 1883.

Управа Српског ученог друштва, [Владимир Јовановић], председник, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова, Стојану Новаковићу]

Управа Друштва одговара на писмо министра од 3. маја 1883. у којем се оно позива „да своју радњу доведе у склад са својим уређењем“ и којим се јавља „да се државна помоћ Српском ученом друштву неће исплаћивати, пре него што се радња друштвена с уређењем и законском одредбом о помоћи у потпуну сагласност не доведе.“ Наводи да је до тада Друштво радило на основу Уређења и да је њихов рад у потпуној сагласности са законским одредбама, што детаљно образлаже и истиче да држава није никад сама специјално одређивала помоћ појединим одборима. Зато Управа Српског ученог друштва моли министра „да изволи дићи своју забрану са државне помоћи ученоме друштву, у интересу вршења друштвенога задатка.“

Писмо, концепт, аутографи Ј. Бошковића и В. Јовановића, 3+(1) л.

77. [75] Будва, 16. јун 1883.

Одбор за пренос костију Стефана Љубише, председник Вук Рачета – Управитељству Српског ученог друштва

Обавештава Управу Српског ученог друштва да ју је именовао за свога члана и повереника и моли је да „сваком приликом“ настоји да посвети пажњу преносу посмртних остатака Стефана М. Љубише. У прилогу шаље проглас народу и листу за сакупљање добровољних прилога.

Писмо, оригинал, штампано, 1 л. с прилозима:

1. Будва, 8. јун 1883.

Проџлас народу за преноса посмртних остатака Стефана М. Љубише из Беча у Будву, штампано, 1 + (1) л.

2. *Списак добровољних њриложника у користи њреноса костију Стефана Љубише*, празан формулар на којем су: редни број, име и презиме, место и прилог у форинтама или новчићима, 2 л.

78. [76] Карловци, 16/28. јун 1883.

Одбор за пренос костију Бранка Радичевића у Карловцима, председник П[авао] Кречаревић, перовођа П[авао] Марковић – Српском ученом друштву

Обавештавају да се приближава 10/22. јул, дан када ће се у Карловцима прославити пренос посмртних остатака песника Бранка Радичевића

из Беча на Стражилово. Тај чин најдостојније ће се увеличати ако сва просветна друштва у томе буду заступљена. Зато моле и позивају Српско учено друштво да изасланством из своје средине допринесе увеличању тога великога чина и надају се да ће се Друштво одазвати позиву.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа председника и перовође, 2 л.

79. [77] Београд, 17. јун 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да у његовом акту од 20. маја није означено да су тражене књиге од другог одељка „Гласника“. Зато у одговору на писмо Управе од 14 јуна 1883. враћа јој пет примерака књ. XIV и по један примерак књ. II и VI „Гласника“ које му је послала. Моли да му се у замену за њих пошаље од другог одељка „Гласника“ по један примерак књ. VI и X, по два примерка књ. I, II и III и пет примерака књ. XIV, а према томе и рачун да се исправи да би потом наредио да се исплати.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

80. [78] Будимпешта, 18/30. јун 1883.

Никола Арсеновић, етнограф – Јовану Бошковићу

Обавештава да је шестог прошлог месеца послао два фотографичка албума првог издања, и то орнаменте атласа а техничког компендијума на приватни преглед. Тада је молио да их у заједно с Друштвом прими и, ако су у стању да их штампају на српском језику, да му првом поштом пошаљу 40 форинти или да му албуме врате. Моли га да, истог дана када писмо добије, или новце или албуме у Будимпешту пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Арсеновића, 1 л.

81. [79] Париз, 20. јун 1883.

Ив[ан] Павловић – секретару Српског ученог друштва [Јовану Бошковићу]

Пита шта је с његовом ствари, односно новцем у Друштву и да ли ће моћи да му пошаље коју пару. Да ли је Кујунџић одговорио или на то чека? Интересује се и за свој предлог о преписивању докумената у париским архивима. Тражи да му пошаље 300 форинти, за које га је већ молио, јер је болестан и много се истрошио. Пита га да ли је министар просвете послао Савету његову молбу да му се продужи време за спремање на страни. Нада се да и Бошковић није гласао против, јер има ко ће се за то побринути. „Баш не ваљају посла мојим бив. професорима, што ми, на

сваком кораку, са највећим огорчењем сметају!“ Истиче да би га веома обавезао када би му саопштио судбину његове молбе Савету. Пита га је ли погледао његов предлог да наш, српски краљ узме име Стефан поред свог имена? Још није добио одштампан рад *Св. Лука* и моли га да се сви следећи чланци одштампају у 50 примерака.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л. с ковертом с које је исечена поштанска марка.

82. [80] Београд, 23. јун 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да његово писмо од 3. маја 1883. није послано „да би се отворила дискусија, него јој је упућено као акт надзорне државне власти, да би она по њему поступила.“ Зато се на писмо Управе Друштва од 15. јуна може одговорити само то да ће се помоћ почети издавати Друштву када оно свој рад „доведе у сагласност с онаким разумевањем уређења какво је у горе поменутом акту показано“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

83. [81] Беч, пре 25. јуна/7. јула 1883.

Одбор Српског академског друштва „Зора“ – [Српском ученом друштву]

Позива на Музикално-декламаторско вече које приређује с осталом српском омладином и уз помоћ Славенског певачког друштва 25. јуна/7. јула 1883. у спомен песнику Бранку Радичевићу.

Позив, оригинал, штампано, српски и немачки језик, 2 л.

84. [175] Код Св. Барбаре у Халозе, 5. јул 1883. [примљено 27. јуна 1883]

Божидар Раић, тајник свечаног одбора – Председништву [Српског ученог друштва]

Обавештава да ће се у Љутомеру 2. септембра 1883. прославити седамдесетогодишњица др витеза Фрање Миклошића, издавача књиге *Monumenta Serbica* и Одбор за прославу моли Друштво да присуствује прослави.

Писмо, латиница, словеначки језик, 2 л. с ковертом.

На коверти је елипсаста, зелена налепница с текстом у четири реда: В. RAIC ŽUPNIK PRI SV. BARBARI HOLOZAN и одсечена је поштанска марка. Коверат је био одвојен од писма и сигниран у рачунским документима за 1883–1884. годину под бр. 173-116.

Писмо је с прилогом:

Градци, 15. август 1883. [примљено 19. августа 1883]

Одбор за прославу – Српском ученом друштву

Позив с програмом (*Vabilo – vspered*) за прославу 70-годишњице
Фрање Миклошића у недељу 2. септембра 1883. у Љутомеру.

Позив, оригинал, словеначки језик, штампано, 2 л.

С другог листа је одсечена поштанска марка.

85. [82] Београд, 27. јун 1883.

П[антелија] Срећковић – Одсеку историјском Срп[ског] уч[е-
ног] друштва

Подноси *Извештај о чланку*: „*Порекло кнеза Лазара*“, г. И. Павло-
вића, у којем побија његову тезу да је кнез Лазар „син деспота Иваниша
а рођени брат Алтоманов.“

Извештај, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

86. [83] Београд, 28. јун 1883.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Срп[ског]
уч[еног] друштва – Одбору за друштвене и историјске науке
Српског ученог друштва

Подноси *Извештај* у којем наводи да Иван Павловић у чланку од
20 и неколико врста о пореклу кнеза Лазара тумачи натпис који је на гроб-
бу Иваниша Алтомановића у Дечанима. Из тог натписа, који је штампан,
тешко је категорички тврдити да је кнез Лазар син деспота Иваниша а
рођени брат Алтоманов и за то треба још других доказа. Када се на то
питање одговори с историјски поузданим доказима, тада ће се утврдити
у историји порекло кнеза Лазара. Тврдњу Павловићеву сматра као хипо-
тезу и није против тога да се она штампа у „Гласнику“, јер се тиме покре-
ће нерасправљено питање у нашој историји.

Извештај, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 + (1) л.

87. [84] Београд, 28. јун 1883.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Српског уче-
ног друштва – Одбору за друштвене и историјске науке Срп-
ског ученог друштва

Подноси *Извештај* о расправи Ивана Павловића *Три појтомка Не-
мањина* која има доста хипотеза. Павловић је покушао опширно да рас-
прави о потомцима Немањиним не слажући се с писцима који су пре
њег о томе писали: Руварцем, Матковићем и Јиречеком, а и они се не
слажу у мишљењима и тврђењима. Сама несагласност показује колика је
ту празнина и најасноћа. Само истражујући и расправљајући доћи ће се
до истине, а то је и задатак историчара и историје. Зато је мишљења да се
расправа са хипотезама може примити у „Гласник“.

Извештај, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 + (1) л.

88. [85] Београд, 30. јун 1883.

Глиша Гершић, проф[есор] Вел[ике] школе – Управи [Српског] ученога друштва

Обавештава Управу да је на последњој седници Одбора за историјске и друштвене науке поднео чланак под насловом: *Пољед на борбу међу центријализацијом и самоуправом (децентрализацијом), на зајџаду и у нас*. Чланак је требало прочитати на седници, али је било касно, па је одређено да се прочита у наставку седнице 1. јула и неће бити изнето на „данашњу“ седницу Управе Друштва. Нема изгледа да ће се седница Управе ускоро држати због „ферије“, па ће се и о награди за чланак решавати после распуста. Не би имао ништа против тога да се питање и касније реши када би се „налазио у нормалним околностима“, посебно што се тиче здравља. Са здрављем је у веома бедном стању и „болест се налази већ у таквој несносној и опасној стадији, да је за мене у пуноме смислу питање о самоме физичком опстанку“. Распуст би употребио за радикално лечење, а нема средства која су му за то потребна, сем онога што заради. Зато подноси молбу Управи да реши у начелу условно да се његов чланак награди према суми од штампаног табака, а под условима надлежног Одбора. Молбу објашњава и правда мученим и бедним положајем у којем се са здрављем налази.

Молба, оригинал, аутограф Г. Гершића, 2 л.

89. [86] Будапешта, 1. јул 1883.

Стеван В. Поповић, надзорник Текелијиног завода – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је избором Српске црквене пештанске општине и одобрењем угарског Министарства просвете он постао надзорник Просветног завода народног добротвора Саве Текелије. Од када је основан завод, пре 45 година, „цел му је била, да образује нашем народу ваљане и корисне синове“ и многим питомцима завод се поноси. Истиче да му је, по наредби оснивача завода, дужност да сваке недеље с 18 питомаца држи редовне састанке и да их вежба у српском језику и књижевности, да би после развили што обилнији рад на пољу српске књижевности. У научна средства којима се образују питомци завода спада и библиотека која има до 3.000 књига по разним струкама на страним језицима. У њој „једва ако имаде 300 свезака из старије српске књижевности, новијих производа српске књижевности нема у књижници готово никаквих те по томе нема ни издања Славнога Српског ученог друштва.“ Настоји да „сав Текелијин завод из темеља преустроји“, па и поред најбоље воље неће моћи одвојити средства за попуњавање заводске библиотеке. Зато моли Друштво да библиотеци завода поклони сва дотадашња издања, а и да будућа шаље на дар.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. В. Поповића, 2 л.

90. [87] Београд, 2. јул 1883.

Дим[итрије] Нешић, председник Главног просветног савета
– Јов[ану] Бошковићу, проф[есору] Вел[ике] школе

Извештава да је Главни просветни савет на свом 179. састанку одлучио да га замоли да једну тему из српског језика предложи за професорске кандидате. Моли га да с тим пожури, јер је ствар хитна.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Д. Нешића,
1 + (1) л.

91. [88] Ћуприја, 7. јул 1883.

Суд Општине ћупријске, М. Радонић, председник Суда, К.
Арамбашић, писар – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Општина ћупријска организовала забаву с игранком „у корист фонда за пренос костију оца српске књиге Вука Стев. Караџића и сина му по духу Бранка Радичевића.“ На забави је преко трошкова прикупљено 153 динара добровољних прилога. Сума се дели на два дела, тако да се једна половина употреби на пренос Вукових а друга на пренос Бранкових костију. Зато Суд за наведени циљ шаље 76 динара.

Писмо, оригинал, 2 л.

На првом листу је белешка: „монете 6 # [дуката] ћ[есарских]
по 12 = 72. у сребру 4. Свега 76.“

92. [89] Карловци, 8. јул 1883.

Одбор за пренос костију Бранка Радичевића у Карловцима,
председник П[авао] Кречаревић, перовођа П[авао] Марковић
– Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да је Одбор решио да дан после свечаности 11/23. јула 1883. карловачки и бечки одбор пред Српским ученим друштвом и Матицом српском положи „своје рачуне и уједно, да реше, где и какав има да се дигне Бранку споменик“. Зато најучтивије моле Друштво да из своје средине изабере пет чланова и тога дана да их пошаље у Карловце. Надају се да ће Друштво „у тако важној ствари својим меродавним гласом хтети суделовати“.

Писмо, оригинал, 2 л. с прилогом:

Карловци, 11/23. јул 1883.

Општи збор за подизање споменика Бранку Радичевићу, Антоније Хацић, председник, Јован Татић, перовођа и чланови збора

Српском народу

Проглас за подизање споменика Бранку Радичевићу, штампано, 2 л.

На полеђини другог листа написано је: „Пр[имљено] 31. август[уста] 1883.“

93. [90] Париз, 22. јул 1883.

Ив[ан] Павловић – председнику [Одбора Чупићеве задужбине Милану Ђ. Милићевићу]

Обавештава га да је Одбор историјски Српског ученог друштва одбио његов чланак *Друго кришћење Немањино* из разлога које ће референти изнети у рефератима који ће се штампати без чланка. Чини му се да је његов посао вредан бар толико пажње да не би његовом појавом био препотерећен ни омаловажаван часопис ма које српске дружине. Зато узима себи слободу да га упути Милићевићу да га изнесе пред Одбор Чупићеве задужбине ради штампања у „Годишњици Николе Чупића“. Ако ни ту не буде боље среће или ако „Годишњица“ неће још за неколико месеци изаћи, моли га да му рад врати.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л. с ковертом.

На другом листу је писмо:

Београд, 1. октобар 1883.

Милана Ђ. Милићевић – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Извештава да му је „сад“ дошао чланак, а „Годишњица“ је већ у продаји. Када ће следећа бити, не зна док се не скупи грађа и зато враћа чланак.

94. [91] Праг, 25. јул 1883.

Едвард Јелинек, уредник „Slavanského sborníka“ (Словенског зборника) – Српском ученом друштву

Моли да му се пошаљу отисак његовог чланка, објављеног у ЛП књ. „Гласника“ под насловом *Ческа библиографија у колико се тиче Јужних Словена до 1877. године*, и припадајући хонорар.

Писмо, оригинал, чешки језик, аутограф Е. Јелинека, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум: SBORNÍK SLOVANSKÝ statí z oboru národopisu, kulturní historie a dějin literárního i společenského života. V PRAZE.

95. [92] Београд, 25. јул 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – председнику Српског ученог друштва [Владимиру Јовановићу]

Истиче да ће председнику бити позната ранија одлука Српског ученог друштва да неким средњим школама оно шаље бесплатно свој „Гласник“. Тражи да му јави које су то школе и да ли им се „Гласници“ уредно шаљу. Ако их је престало слати, да му јави од када је и зашто престало то да ради. За остале школе, за које се Друштво није обавезало да ће слати бесплатно „Гласнике“, слаће их Министарству, а оно ће Друштву плаћати те књиге упола продајне цене.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

96. [93] Београд, 28. јул 1883.

М[илан] Ђ. Милићевић – секретару [Српског] ученог друштва [Јовану Бошковићу]

Јавља да му долази Данило Живаљевић с молбом да препише акт, који је предао Друштву прота Илија Новаковић 9. јуна 1871. године као завештање пок. Марије Миливојевићеве из М. Крчмара.

Писмо, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л. с ковертом и белешком, 1 л.

97. [94] Београд, 31. јул 1883.

Ј[ован] Ђ. Авакумовић – Српском ученом друштву

Наводи да су се два референта неједнако изјаснила о његовој расправи *Један или два дома у законодавству*. Милош Зечевић је предложио да се штампа у „Гласнику“, а Настас Петровић је био против тога. Прочитао је оба реферата, па је „узео слободу да укратко“ одговори на реферат Настаса Петровића. Образлаже и анализира све замерке и примедбе које су дате и Друштву оставља „да оцени: хоће ли, после овог мог одговора, печатати ову моју расправу у „Гласнику“, или ће ми је вратити.“

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. Ђ. Авакумовића, 5 + (1) л. (повезани канапом)

98. [95] Биоград, 15. август 1883.

Јанко Иблер (Desiderius), журналиста из Загреба – Управном одбору Срп[ског] ученог друштва

Обавештава Друштво да га је, од када је почео да се бави журналистиком и књижевним радом, заинтересовало „посебно и највише проучавање хрватске или српске литературе, те сам за то прије четири мјесеца дошао и у Биоград, желећи, да своје штудије за читаву полу наше опште литературе на саму извору страном зачнем а страном употпуним.“ Тај посао био му је омогућен и олакшан љубазношћу неких српских књижевника. „Они ме добростиво обдарише својим дјелима, која имаду исту вриједност за једну и другу полу једнога но двоименога народа, премда – на жалост – нијесу једнако позната у објема полама тога народа. – Ја ћу држати за дужност и част, да јих прикажем оној поли, која воли хрватско име, љубећи ипак једнаким жаром и друго име свога народа.“ Истиче и да му је „потреба – да могу своје штудије успјешно продужити и крају привести – оно велико благо српског духа и ума да присвојим, које је нагомилано у издањима славног Срп. ученог друштва. – Зато се услобођујем, те смјерно молим управни одбор тога славнога друштва, да ми благоизволи поклонити сва своја издања, која има.

Како се без проучења тих едиција не би могло ништа темељита и осјечна о српској књижевности говорити, а како је моја најтоплија жеља,

да о њој у савезу с хрватском књижевношћу (као једној цјелини) – чим узмогнем – проговорим“, нада се да Друштво неће одбити његову молбу.
Писмо, оригинал, латиница, аутограф Ј. Иблера, 2 л.

99. [96] Београд, 24. август 1883.

Владан Арсенијевић, професор и књижничар Српске учитељске школе у Карловцу – Управи Српског ученог друштва
У име Управе Српске учитељске школе у Карловцу моли Управу Друштва да тој школи поклони по један примерак „Гласника“, а колико би било могуће и осталих издања Друштва.
Писмо, оригинал, аутограф В. Арсенијевића, 2 л.

100. [97] Берлин, 27. август 1883.

Марија Кох (Marie Koch) – [Српском ученом] друштву
Обавештава Друштво да извршава пријатну дужност да захвали за допуштење да преведе на немачки језик народне приповетке Вука Врчевића. Истиче да ће се трудити да се достојно покаже. Моли да јој Друштво јави када народне песме које је скупио Вук Врчевић буду изашле из штампе.
Писмо, оригинал, ћирилица, српски језик, аутограф М. Кох, 2 л. с ковертом на којој је исечена поштанска марка. Коверта је била одвојена од писма и налазила се у рачунским документима за 1883. годину под бр. 173–120.

101. [98] Београд, 14. септембар 1883.

Д[рагољуб] К. Јовановић, проф[есор] – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]
Обавештава да ће Друштву поднети наставак рада о Тимочкој крајини са историјско етнографског гледишта. Као и у чланку *Црна Река*, и у овом ће бити непознатих чињеница за српску историју, чиме ће се поупити једна празнина. Моли га, пре него што поднесе чланак, да предложи Друштву да се хонорише раније примљен чланак и који се штампа у Државној штампарији. Оставља Друштву да према вредности награди спис.
Писмо, оригинал, аутограф Д. К. Јовановића, 1 + (1) л.

102. [99] Београд, 16. септембар 1883.

Ст[ојан] Новаковић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво да је време да се за државни шематизам 1884. године прикупи грађа, па моли да му пошаље списак својих чланова састављен у форми у којој је штампан у шематизму за 1883. годину.
Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Новаковића, 2 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

103. [100] Београд, 24. септембар 1883.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – министру [просвете и црквених послова Ђорђу Р. Пантелијћу]

Наводе да је Законом о државном буџету за рачунску 1883. годину одређена помоћ Српском ученом друштву „на плату персонала и на вршење друштвеног задатка 15.283,80 динара“. Током године од тога је издато 12.000 из благајне Министарства финансија, а остало је да прими још 3.283,80 динара. Управа моли министра да нареди да се и преостала сума по Закону о буџету изда Друштву.

Писмо, концепт, аутографи Ј. Бошковића и В. Јовановића, 2 л.

104. [101] Београд, 24. септембар 1883.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – Јужнословенској академији у Загребу

Извештавају да Друштво прихвата у начелу радо и са хвалом, при чему обећава своје суделовање по предлогу Академије да се поједина научна и књижевна друштва на словенском југу преко својих изасланика, као и поједини књижевници и стручни људи састају повремено на различитим местима. Ти састанци могу да буду веома корисни ако се њима буде управљало као што треба. Када би се радило сложено и по неком плану, пре би се долазило до смера него када се све оставља случају или слабој моћи појединаца, ма какве снаге они били. За програм о питањима која би се на првом састанку расправљала Друштво ће се изјаснити када му по обећању на мишљење буде поднесен нацрт. Извињавају се Академији што раније нису одговорили, јер Управа сама није могла то да уради у име целог Друштва. Позвала је све одборе да о томе искажу своје мишљење, па је одговор исход општег гласања. Напомињу да ће Академија добити шест књига „Гласника“ који су изашли за време те управе и да Друштво штампа радове непрестано, али их није отправљало „друштвима с којима смо у свези с тога, што нам је пређашњи министар просвете обуставио државну помоћ, па стога секретар није могао добити свога помоћника“. За појединости у сукобу с министром просвете скрећу пажњу на записнике у LIV књизи „Гласника“.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

105. [102] Париз, 25. септембар 1883.

Ив[ан] Павловић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да искористи прилику што је Милан Кујунџић у Београду и да израчуна његов рачун с Друштвом, па да му што пре пошаље од до-тадашњег хонорара или аконто. Наводи да му говори о одштампаном *Св. Луки*, а он није видео ниједан примерак и није их онолико поручио, па ако

има шта за то да плати, на то неће пристати. Тражи да му пошаље 50 примерака, а остало да да Валожићу

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л.

106. [103] Брод, 30. септембар/12. октобар 1883.

Др Ђ[орђе] Мушицки – Гаврилу Витковићу, умировљеном професору

Истиче да се, када је примио Витковићево писмо од 12. јула, није могао довољно начудити како је г. Крестић могао онако дуго, самовољно и без обзира на Друштво рукописе код себе задржати. Надао се да ће после повратка рукописе предати Друштву, али га секретар о томе не обавештава, па закључује да Крестић још није предао рукописе. Пита се докле ће он држати рукописе код себе. Да ли је дужан подносити штету од његове самовоље? Зар Друштво нема средства да га присили да врати рукописе? Навршава се трећа година од када је Друштву предао прву збирку рукописа, па леже код Крестића. Присиљен је да Витковића као пријатеља замоли да га преко његовог зета Јове Ристића, који ће му писмо донети, тачно извести о стању ствари његових рукописа. Да ли је Крестић рукописе предао, зашто никакав извештај није добио, када ће то бити и хоће ли се ускоро започети штампање рукописа? Моли га да и латински рукопис *Brevis naratio de fatis litterarum Iliricarum* преда зету Јови Ристићу да га што пре пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 2 л. с ковертом, оштећена

107. [104] Нови Сад, 7. октобар 1883.

Књижара „Луке Јоцића и друга“ – Јовану Бошковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Наводе да су писмом Друштва, а преко И. Огњановића, замољени да се изјасне да ли прихватају комисионо да продају књиге Друштва. Радо се томе позиву одазивају и моле да им се сва старија и најновија издања лађом пошаљу. Напомињу да се књиге Друштва код њих веома често траже, а циљ ће им бити да настоје што више књига да продају. Пристају на понуђени постотак, а у дужност ће спадати да подносе обрачун један пут годишње.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

108. [105] Котор, 10. октобар 1883.

Ст[ево] Врчевић – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Јавља му да су рукописи готови захваљујући његовом брзом и успешном заузимању, као и знању. Штампане списе мора да покупити из разних часописа, и пажљиво их препише, а оне који се лако могу набавити ће забележити и назначити број и годину. Тим послом мисли да олакша рад Управе, која би имала труда да покупи све радове Вука Врчевића, па

му треба времена. Моли да кашњење тумаче у добром смислу, а настојаће да што пре све пошаље заједно.

Писмо, оригинал, 2 л. с ковертом на којој је монограм ВС.

109. [106] Београд, 10. октобар 1883.

М[илан] Ђ. Милићевић, редовни члан – Одбору Српског ученог друштва за науке историјске и државничке

Наводи да је по одлуци Одбора од 7. октобра 1883. прочитао састав *Србија пре 150 година* који је Гаврило Витковић поднео за „Гласник“. То је опширан извештај Максима Ратковића, егзарха (изасланика) београдског митрополита, који га је 1733. послао да прегледа цркве у Београдској епархији, где је обишао цркве у Београдском, Смедеревском, Пожаревачком, Поречком и Ћупријском округу. Он садржи драгоцене податке и треба га штампати у „Гласнику“. С извештајем је и Витковићев предговор, којем није место да се штампа с њим, него на неком другом месту.

Мишљење, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

110. [107] Београд, 12. октобар 1883.

Српско учено друштво – министру спољних послова [Милану Богићевићу]

Обавештава га да је Друштво из Коморана од тамошње српске црквене општине добило знатан број старих српских књижевних и уметничких споменика. Они су уступљени Друштву у замену за друге ствари које су потребне коморанској цркви. Те ствари би најпоузданије доспеле на место опредељења у Коморан када би их Министарство спољних послова упутило преко српског заступништва у Будимпешти, а оно у Коморан. Моли Министарство спољних послова да га извести могу ли се ствари о којима је реч упаковане послати и министра да га извини што досађује, али је принуђен на то јер има примера да су пошилике Друштва нестале с лађе.

Писмо, концепт, 1 л.

111. [108] [Београд, без датума]

[Српско учено друштво] – Владимиру Ракићу, пароху коморанском и ђурском

Обавештава га да су ствари које шиље професор Гаврило Витковић Коморанској општини у замену за послате старине спремне за слање, само се чека одобрење Краљевског српског министарства спољних послова да се званичним путем пошаљу преко српског посланства у Пешти. Част му је да га о томе извести као председника Коморанске српске црквене општине, а ради знања и управљања.

Писмо, концепт, 1 л.

112. [109] Београд, 17. октобар 1883.

Милан Кујунџић, члан Срп[ског] уч[еног] друштва – секретару и благајнику Срп[ског] ученог друштва [Јовану Бошковићу]

Наводи да се по обичају и закону исплаћује у Друштву рад по првенству управине одлуке и по времену штампања. Зато га моли да на

признаницу Ивана Павловића исплати оно што припада за његове радове. По акту који су утврдили 13. октобра 1883. два бивша и један садашњи благајник Српског ученог друштва, „има оно у цепену свога председника преко хиљаде динара“, па је могуће да се исплати оно што тражи. Исплаћивање за Павловића је хитно, јер прекосутра иде на пут, па га моли да исплату изврши до сутра у 11 сати, када ће послати момка с признаницом.

Писмо, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 2 л.

113. [110] Београд, 18. октобар 1883.

[Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва] – Милану [Кујунџићу]

Одговара на његово јучерашње „презванично“ писмо да се рачуни не могу расправити, пречистити и у ред довести без докумената. Наводи да Кујунџић тврди да је Владимир Јовановић 1881. године од њега примио 25. августа 700, а 16. октобра 900, свега 1.600 динара, а Јовановић то пориче. Тужилац то треба и да докаже, али докази нису писма којима је тражен новац, него признанице којима се потврђује да је потраживање намирено. Саветује му да поднесе „оригиналне признанице или каже где су рачуни од 1881. и оригинални документи који иду уз њих. У опште дођи пре твога поласка, да коначно расправимо ту ствар. Не могу да ти једно не приметим. Учено друштво тебе чека четири месеца у Риму и 4 у Београду, ради ове ствари, а ти зар мени преклузивни рок од 24 часа. Лакше мало!“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

114. [111] [Рим] октобра 1883.

Милан Кујунџић, р[едовни] члан Друштва, и[меновани] посланик и п[уномоћни] министар њег[овог] велич[анства] у Риму – Српском ученом друштву

Обавештава да је професор Ристо Ковачић преко српског посланства у Италији упутио молбу да му Друштво помогне да изучи и испита насеобине српског народа у Напуљској области уколико су до данас сачуване. Шаље молбу и примећује да је Ковачић дорастао за тај посао, да се ту могу наћи многи важни подаци за историју живота и језика нашег и да би Друштво за тај циљ могло да одвоји бар 500 динара.

Писмо, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л. с ковертом.

На првом листу у горњем левом углу је меморандум Посланства Србије у Италији.

Писмо је с прилогом:

Рим, 21. јул 1883.

Ристо Ковачић, професор, члан Срп[ског] уч[еног] друштва – министру [Милану Кујунџићу]

Истиче „да је у јужној Италији јака српска колонија. Још их је до 6.000 који се нијесу поталијанили. Ови чувају језик и обичаје с којима су

дошли у почетку 16. вијека. Нема примјеса него италијанског, које је лако разабрати. Дакле веома бисмо били корисни кад би ми наше Српско учено друштво наредило да сађем на његове трошкове и све саберем вјерно, као оно што је сабирао наш Вук, па тад да разбирамо опет како нађете договорно да ће бити најбоље.“ Површно се неколико италијанских писаца осврнуло „на ону нашу браћу“. Да су то Срби из Албанског, Бокелског и Дубровачког приморја, нада се да ће потврдити њихове традиције. Зато „оно благо треба полако добро скупити: језик, дакле домаћи говор, пјесме, приповијетке, изреке, шале, игре, итд, све што има посла с језиком, па обичаје те живот, па предања, најзад што има у разних писаца и по архивима, а тако и по црквама, гробницама итд.“ Од Друштва не би тражио средства да их има, па моли министра да то предложи и да се што пре реши да би он могао да ради док је „још сасвим слободан, и јер старци умиру а старци боље памте што су слушали од својих и очева и ђедова, него данашњи“.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

115. [112] Дрниш, 18. октобар 1883.

Богољуб Петрановић – Српском ученом друштву

Обраћа се Друштву да има у виду његов положај. Бавио се сакупљањем драгоцених српских народних умотворина, па је „сустао и истрошио се, и сад ни једног новчића немам, а задува у прсима оће да ме загуши.“ принуђен је да живи и болује у братовој тежачкој кући. Моли Друштво да га се оно сети кад неће нико други и да му пошаљу „што још мислите“ новаца за три збирке песама које је послао Друштву, а примио је септембра 1882. године од бившег секретара Милана Кујунџића 20 дуката.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 2 л. с ковертом. На коверти је отцепљена поштанска марка, као и делови писма с недостатком текста.

116. [113] Београд, 19. октобар 1883.

Председник [Српског] ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – министру [просвете и црквених послова, Ђорђу Р. Пантелијћу]

Истичу да Друштво, и поред свакојаким сметњи, те године ради више него ма које друге. Под тадашњом управом издало је шест књига „Гласника“, а до Главног скупа мисли да изда још две. Зато уредништво у просторији Друштва мора да буде и пре и после подне. Уз то, Управа и пет одбора држе своје седнице наизменично два пута недељно. Ту се са-стаје и Одбор Чупићеве задужбине, а више пута држе се и професорски испити, као и седнице ради њих. „Све то не може бити у хладној соби; а хладна је стога што је у димњаку врло велика промаја, а гвоздена пећ, која је лане намештена, није удешена за регулисање промаје, нема ни обично-га кључа за задржавање жеравичне топлоте, него сва врелина изађе на цев

тако да дрва плану као слама. Мимо то, та се пећ још, опет због велике промаје, ужасно пуши, тако да се онда морају отворати прозори и врата да изађе дим (који нам је зачађавио и зидове), те тим соба постаје још хладнија, а Друштво према својим скученим средствима не може много издавати на дрва. Од 1863. до лане била је порцуланска пећ, у коју су се трпали пањеви.“ Због тога Друштво моли министра да уважи његове разлоге и код министра грађевина поради да он што пре изда „наредбу, (јер наступа зимње доба, кад ваља ложити), да се гвоздена пећ у Ученом друштву замени другом, удешеном за регулисање промахе [промаје] и ложење не само дрвима него и угљем (ради штедње и удеснијег грејања).“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

117. [114] Биоград, 28. октобар 1883.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Српског ученог друштва – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

Наводи да је по одлуци одбора прегледао *Извештај Максима Рајковића екзарха митрополија београдског*, којег је преписао Гаврило Витковић с оригинала који је својина Народне библиотеке бр. 270 и о томе даје свој *Извештај*. Истиче да је у извештају дато стање цркава, манастира и свештенства оба реда у Београдској епархији од 1733. и интересантна грађа за српску културну историју и статистику једног краја. Зато мисли да га треба примити и штампати у „Гласнику“. Преписивачев предговор ту није потребан јер је у њему све главније узето из Бартенштајнове књиге коју је с немачког превео на српски језик А. Сандић и што се у њему говори већ је употребљено у књизи *Срби у Угарској* Француза Пикоа, коју је превео Ст. Павловић у Новом Саду, а нешто је и познато. Мисли да предговор треба изоставити. Потребно је обратити „најживљу пажњу“ да ли су тачно исписана имена села, цркава, манастира итд. јер би грађа изгубила доста своје вредности ако би ту било грешака. Други део извештаја, где су само готово иста питања екзархова и одговори свештеника о црквеним тајнама и како се врше, требало би другачије и краће исписати и штампати. Извештају никако не одговара ни наслов који је дао преписивач: *Србија пре 150 година*, јер се он тиче само једне епархије.

Извештај, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 2 л.

118. [115] Београд, 28. октобар 1883.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, редовни члан Српског ученог друштва – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

Истиче да је с пажњом прочитао грађу за црногорску историју од 1804. до 1815. године коју му је Одбор предао на оцену и подноси извештај шта има вредно у тој историјској грађи. Навео је 12 докумената које садржи грађа. Иако је понешто од ње употребљено у Милаковићевој *Историји Црне Горе*, има доста сасвим нове и до тада непознате грађе за

историју Црне Горе и Боке, посебно суђење и смрт ученог „абата“ Долђија. Зато је мишљења да се сва грађа коју је нашао, преписао и послао Марко Драговић треба да се штампа о трошку Друштва и да се Драговићу са захвалношћу пошаље „Гласник“ у којем се грађа буде штампала.

Извештај, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 2 л.

119. [116] Панчево, 30. октобар 1883.

Књижара „Браће Јовановића“, браћа Јовановић – Јовану Бошковићу, Београд

Обавештавају га да су у „Slovincu“ читали да је Стево В. Врчевић предао дела свога покојног оца Вука Српском ученом друштву на издавање с изузетком дела која су својина других издавача. Они не знају која дела Стево убраја у својину других издавача, а они су „искључиви и неограничени власници од ова четири дела: 1) *Низ српских њриповедака*, 2) *Три главне народне свечаности*, 3) *Поимање народних свечаности* и 4) *Низ српских њриповедака*, друга књига, од којих су прве две књиге већ штампане, а друге две у рукопису“. Зато га моле да обрати пажњу на ту околност и, ако је која од тих књига Друштву понуђена, да предложи да их оно искључи из свог издавања. Не постоји уговор о литерарној својини између Србије и Аустроугарске, али су издавачи међу собом поштовали то право. Рукопис друге књиге *Низ српских њриповедака* Стево им није послао, мада им га је Вук уступио још за живота. Спремни су да на Бошковићеву жељу покажу оригинално Врчевићево писмо да се и сам увери у њихово право.

Писмо, оригинал, 2 л.

120. [174] [Београд до 31. октобра 1883]

М[илан] Ђ. Милићевић – Одбору Српског ученог друштва за науке историјске и државничке

Наводи да је Милија Бугарин из Краљева написао нешто што је слушао о догађајима у Србији од 1804. до „нашега доба“. О догађајима који су се дешавали раније од његовог времена он говори без икакве критике, па рад „није за штампу, а може стајати у архиви друштвеној.“

Извештај¹⁸, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

121. [117] Котор, 1. новембар 1883.

Ст[ево] В. Врчевић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је поштом послао на његово име све рукописе, као и у препису штампане списе покојног оца Вука Врчевића. С њима је и списак по којем ће видети које радове шаље с његовим примедбама за боље разјашњење онима који буду прегледали. Уверен је да ће с његовом

¹⁸ Извештај је читан 31. октобра 1883. на X састанку Одбора за историјске и државничке науке, а Записник је датиран 21. јануара 1884.

препоруком с Друштвом жељени уговор склопити и да ће услови потпуно одговарати имену и части Друштва, којем на срцу лежи цело Српство, поготово када узме у обзир да ће новац који одреди бити опредељен за пренос костију Вука Врчевића из Дубровника у родно место. Да би био миран да је све у реду стигло до Бошковића, моли га да му то јави.

Писмо, оригинал, аутограф С. В. Врчевића, 2 л. с прилогом:

Списак рукописа њок. ми оца Вука Врчевића предајних Српском ученом друштву у Биограду на прејлед и ојкуј, датиран у Котору 1. новембра 1883.

Списак, оригинал, 2 л.

Постоје мања општења текста на десним странама листова.

122. [118] [Београд, 1. новембар 1883]

[Јован Бошковић – Српском ученом друштву]

Експедиција књиџа Српскоџа ученоџ друштва 1. новембра 1883, где су наведена места: Загреб, Нови Сад, Сарајево, Карловци, Сомбор, Букурешт, Будимпешта, Лондон, Нови Сад, Берлин, Загреб, Беч, Љубљана, Софија, Беч, Брод и у њима институције и појединци којима су и које књиџе послате.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л. с прилозима:

1. без места и датума [из времена док је М. Кујунџић био секретар]

Списак институџија и појединаца којима се шаљу и које књиџе „Гласника“ првог и другог одељка, уз констатаџију да се позове Љуба Стојановић и замоли Брзак да му помогне да се „Гласник“ одмах пошаље.

Списак, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 л;

2. Београд, 16. април 1883.

Српско учено друштво – [Централној библиотеџи у Букурешту]

Списак „Гласника“ и других издања Српског ученог друштва послатих Централној библиотеџи у Букурешту у укупном износу од 110,40 динара.

Списак, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

123. [119] [Београд], без датума

[Јован Бошковић – Српском ученом друштву]

„Гласник“ LV. Списак места: Нови Сад, Загреб, Сарајево, Карловци, Сомбор, Букурешт, Будимпешта, Беч, Љубљана, Софија, Брод, Лондон, Берлин, Будишин, Америка, Ђаково, Задар, Колошвар [Клуж], Котор, Краков, Крижевац, Лавов, Минхен, Млеци, Рим, Париз, Праг, Сента, Панчево, Темишвар, Норвешка, Црна Гора, Чаково, Шербур, Земун, Херцег Нови, Карловац, Призрен, Атина, Фојница, Коморан, Вуковар, Петроград, Москва, Кијев Одеса, Кореница, Госпић, Варшава и у њима институџија и појединаца којима је послата LV књ. „Гласника“, као и да је послат књиџарима комисионерима, разним редакџијама, писџима чланака чија имена нису наведена.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.
Овом списку прикључен је несигниран готово истоветан списак с измењеним редоследом места при крају списка. Није назначено на шта се он односи, а написан је другом руком, 2 л.

124. [120] [Београд], без датума

Српско учено друштво – [институцијама]

Писмо и потврда пријема Друштва за слање издања у размену с другим установама и институцијама.

Писмо, штампан празан формулар, српски и француси језик, 1 л.

125. [121] Цетиње, 4. новембар 1883.

Марко Драговић, кандидат богословије Петоградске дух[овне] академије, секретар Књ[ажевског] цр[ногорског] мин[истарства] просв[ете] и цркв[ених] дјела и главни надзорник „Књажевског питомачког завода“ – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва и члану Управе српског археолошког друштва

Обавештава га да је у руским новинама прочитао о уређењу Археолошког друштва у Србији. Радује се свакој просветној установи српског народа, па и овој новој за сабирање и чување археолошког богатства. Истиче да ће и он колико му снага допушта радити у корист Друштва и словом и делом. Откако је дошао из Русије, радио је на сакупљању писаних и других старина и стараће се да нешто достави и Археолошком друштву. Моли га да од награде која би му следовала за рукопис који је послао Друштву узме 24 динара и плати за њега прилог за 1884. годину као члана утемељивача Српског археолошког друштва. Остали новац до 120 динара који се траже за члана утемељивача платиће идуће године или одједном или у пет рокова. Такође га моли да му одговори хоће ли бити новаца за његов рукопис којим се може платити наведена сума, а ако не буде примљен рукопис, он ће послати 24 динара.

Писмо, оригинал, аутограф М. Драговића, 1 + (1) л.

126. [122] Сомбор, 6. новембар 1883.

М[ита] Петровић, професор – председнику [Српског ученог друштва Владимира Јовановићу]

Обавештава га да му је Јован Бошковић, секретар Друштва, послао диплому с дописом у којем га извештава да га је Српско учено друштво 30. јануара 1883. изабрало за свога дописног члана. Моли га да Друштву изрази захвалност „за то одликовање, које далеко превазилази моје заслуге, и уједно обећање, да ћу се трудити, да се својим књижевним радом бар у будућности покажем достојан те почести.“

Писмо, оригинал, аутограф М. Петровића, 1 + (1) л.

127. [123] Шабац, 8. новембар 1883.

Јован Милинковић, јавни правоз[аступник] шабачки – Српском ученом друштву

Наводи да се Српско учено друштво више занима историјским и филолошким него другим књижевностима, па и такве књиге за своју библиотеку набавља. Сматра да ће се наћи чланова који ће се позабавити и књигама које говоре о нашим законима. Зато Друштву на поклон даје своју књигу *Кривична на законик кривичног постојања* с молбом да је прими за своју библиотеку.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Милинковића, 2 л.

128. [124] Београд, 15. новембар 1883.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [књи-
жарницама]

Обавештава књижаре да је Управа Српског ученог друштва још 17. фебруара 1883. одлучила да се позову књижари који у комисиону имају издања Друштва да поднесу рачун шта су продали, а шта је непродато. Моли их да то ураде и пошаљу рачун и новце, „тим пре, што се законом о буџету намењена помоћ друштву, због познате вам забране, никако још не издаје, са чега је Друштво, код обилнијега овогодишњег рада, у не малој оскудици.“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

129. [125] Београд, 19. новембар 1883.

Ђ[орђе] Р. Пантелијћ, заступник министра просв[ете] и цркв[е-
них] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да према Закону о порезу плаћању бећарског пореза подлежу званичници и служитељи појединих надлештава који имају годишњу плату мању од 640 динара. Тај порез наплаћује се крајем октобра сваке године. Ако бећарски порез није наплаћен у Друштву од таквих лица, ако их има, „има се неизоставно наплатити на крају овог месеца и послати управи вар[иши] Београда.“

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ђ. Р. Пантелијћа, 1 л. У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

130. [126] Сомбор, 20. новембар 1883.

Мил[ивој] Каракашевић – Управи Српског ученог друштва

Извештава да га је много изненадило писмо Друштва од 15. новембра 1883. Лично је пре три године предао молбу тадашњем секретару Милану Кујунџићу да му се у комисион издају књиге Друштва, па и поред уверавања није „до данас ни једне књиге од“ Друштва у комисион добио. Пре две године био је у Београду и молио је Кујунџића за решење молбе и, осим његовог обећања, није добио ниједну књиге. Зато не може да

претпостави да се од њега тражи „рачун тек онако од ока, него мора да је гдегод забележено да су ми књиге издане, или да ми се имају издати, али ја на жалост до данас не добих ни једне“. Сматраће за посебну част ако му Управа Друштва од „Гласника“ који на располагању стоје пошаље по један примерак, а од последња два по три примерка.

Писмо, оригинал, аутограф М. Каракашевића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листова је сувим словима меморандум у три реда: КЊИЖАРА МИЛ. КАРАКАШЕВИЋА У СОМБОРУ.

131. [127] Нови Сад, 20. новембар 1883.

Др Стеван Павловић – Српском ученом друштву

На послато одликовање (диплому) 7. септембра 1883. којим је изабран за дописног члана Српског ученог друштва изражава захвалност и свечано обећава да ће се „трудити, да се тога одликовања вредним“ покаже.

Писмо, оригинал, аутограф С. Павловића, 1 + (1) л.

132. [128] Карловци, 21. новембар 1883.

Јован Живановић – господину [секретару Српског ученог друштва Јовану Бошковићу или председнику Владимиру Јовановићу]

Обавештава да је примио диплому о избору за дописног члана Српског ученог друштва. Моли га да Друштву каже његову срдачну захвалност на великом одликовању и да ће „гледати из свих сила својих да и у напредак радим на унапређењу озбиљне науке“.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Живановића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа насликана је пчела у стилизованом квадрату.

133. [129] Карловци, 22. новембар 1883.

Управа Гимназије карловачке, [Стеван] Лазић, директор – Јовану Бошковићу, професору и секретару Српског ученог друштва

Моли га да Српском ученом друштву изјави срдачну захвалност за књиге поклоњене библиотеци Гимназије и за то прилаже признаницу, које нема уз писмо.

Писмо, оригинал, аутограф С. Лазића, 2 л.

134. [130] Загреб, 22. новембар 1883.

Др Ђ[уро] Пилар – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да је био пријатно изненађен његовим писмом од прошлог месеца из којег је сазнао да га је Српско учено друштво крајем прошле зиме изабрало за свога дописног члана. То је за његов рад на пољу науке неочекивано одликовање. Зато је „особито обвезан београдском ученом друштву и његовому предсједнику заради подиелене ми

академичке части, те им овиме своју дубоко ћућену захвалу изричем. Настојаћу да се њихова одликовања вриједним учиним.“ Захваљује секретару на уложеном труду и моли га да му пошаље Правила Друштва да из њих може да сазна своје дужности.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф Ђ. Пилара, 1 + (1) л.

135. [131] Рим, 24. новембар 1883.

Петар Убавкић – господину [секретару Српског ученог друштва Јовану Бошковићу или председнику Владимиру Јовановићу]

Обавештава да је примио диплому чланства Српског ученог друштва, а осећа се радостан што га је оно изабрало за редовног члана. Даје „тврда обећања, да ћу се и у будуће старати, да патриотским осећајима и даље мојом уметношћу нашу Отаџбину красим“ и искрено га поздравља.

Писмо, оригинал, аутограф П. Убавкића, 1 + (1) л. с прилогом:

подсетница – визиткарта с адресом у Риму, 1 л.

136. [132] Пирот, 29. новембар 1883.

Лаза Павловић, окруж[ни] инжењер – председнику Српског ученог друштва [Владевиру Јовановићу]

Извештава га да му је још у марту поднео своју расправу *Одредба којефицијената јачине* да је преда надлежном одсеку на оцену и о резултату га извести. Пошто није добио одговор, моли га поново да му јави резултат оцене надлежног одсека.

Писмо, оригинал, 2 л. с ковертом.

На коверти је отцепљена поштанска марка и оштећена адреса с делом текста.

137. [133] Будимпешта, 3/15. децембар 1883.

Милош Димитријевић, председник Надзорништва Текелијиног завода – Српском ученом друштву

Изражава своју најтоплију захвалност на богатом и корисном дару од 60 примерака „Гласника“ и других издања која је Српско учено друштво поклонило књижници (библиотеци) Текелијиног завода.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. Димитријевића, 2 л.

138. [134] Сплит, 4. децембар 1883.

Доимо Фортунато Караман – Српском ученом друштву

Шаље један примерак своје кратке студије о словенском националном јунаку Марку Краљевићу.

Писмо, оригинал, италијански језик, аутограф Д. Ф. Карамана, 1 + (1) л. с ковертом на којој је отцепљена поштанска марка.

139. [135] Париз, 6. децембар 1883.

Comité du Monument national de Jean-Jacques-Rousseau
Commission exécutive, President Aug. Castellant (Национални
одбор за подизање споменика Жан-Жаку Русоу, председник
Огист Каstellан – председнику [Српског ученог друштва
Владимиру Јовановићу])

На основу препоруке Јована Мариновића, српског посланика у Паризу, обраћа се Српском ученом друштву да се прими прикупљања прилога у Србији за споменик Ж. Ж. Русоу да би тако и Србија узела учешћа у одавању почести тој великој личности целог човечанства.

Писмо, оригинал, француски језик, рукопис и штампано, 2 л.

140. [136] Загреб, 11. децембар 1883.

Др П[етар] Матковић, тајник Академије – господину [вероватно секретару Српског ученог друштва Јовану Бошковићу]

Обавештава га да је Академија примила послате књиге Српског ученог друштва и разделене су како је у писму назначено. Нису послате књиге за др Матковића, С. Љубића, Народни музеј и Педагогијски књижевни збор. Књигу послату Друштву српске омладине на хрватском свеучилишту, којег више нема, предао је Народном музеју. Примили су и „Гласнике“, књ. од XLVIII до L, као и књ. XII и XIII другог одељка. Моле да се за поменуте чланове пошаљу књ. LI и XIV другог одељка. Дописни члан Друштва др Ђуро Пилар моли да се њему на Академију шаљу књиге.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф П. Матковића, 1 + (1) л.

141. [137] Беч, 11. децембар 1883.

Српско академичко друштво „Зора“ у Бечу, председник Мита Николић, деловођа С. Миросављевић – Председништву Српског ученог друштва

Обавештавају Српско учено друштво да је друштво „Зора“ одлучило да уз читаоницу оснује једну ваљану српску књижницу – библиотеку „из које би се сваки поједини међу нама могао у народном духу образовати.“ Средства друштва „Зора“ веома су малена за набавку најнужнијих књига. Зато су приморани да се обрате појединцима, нашим књижевним и научним друштвима с молбом да њима своја издања бесплатно уступе. У име „Зоре“ обраћају се молбом да им се бесплатно поклоне све свеске „Гласника“, а ако то није могуће, да им Друштво убудуће шаље своја издања.

Писма, оригинал, 2 л.

142. [138] Београд, 19. децембар 1883.

Ј[осиф] Пецић – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] учен[ог] друштва

Обавештава га да је „данас“ замолио министра да спор о субвенцији Српског ученог друштва било како реши, а најпре на задовољство Дру-

штва. Због пречих послова министар није успео до тада да прочита и размотри преписку о томе, па ће „сутрашњи дан употребити на то“ ако га што не спречи. То му поверљиво јавља поводом депеше коју је примио.

Писма, оригинал, аутограф Ј. Пецића, 1 + (1) л. с ковертом.

143. [139] Београд, 28. децембар 1883.

[Комисија Министарства грађевина – Српском ученом друштву]

Комисија, одређена решењем министра грађевина 22. децембра 1883, обавештава Друштво да је од предузимача Готлиба Вајнера примила уклањање старе и намештање нове фуруне (пећи) у соби Српског ученог друштва у Великој школи и предала је на употребу Друштву.

Уступно писмо, оригинал, 1 л.

Писмо је састављено у два иста примерка. Један је предат Српском ученом друштву и с потписом примио га је секретар Јован Бошковић, а други је дат Министарству грађевина и потписао га је члан комисије Ђ. Матејић.

144. [168] [Београд] без датума

В[ојвода] М[илорад] Г[еоргијев] Медаковић – Јовану Бошковићу, професору Вел[ике] школе, секретару [Српског] ученог друштва

Моли га да се пронађу рукописи које је још 1864. године предао г. Шафарику да се штампају и тако је остало. Предао је: 1. *Родословје свети Неманића, написано минејским словима* 2. *Грамајте руске 43*, преписане својом руком, осим три, из Млетачке архиве. Нада се да ће се молби одазвати и потрудити да пронађе у ком се одсеку налазе.

Писмо, оригинал, аутограф В. М. Г. Медаковића, 2 л. с ковертом

145. [170] Беч, без датума

Адалберт Свобода – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да има атеље за литографију у црној и бојевој штампи. Радио је као цртач за научне и уметничке институције, а радо би сарађивао и с Друштвом на тој врсти посла. Скреће пажњу да ради у атељеу и цинкографију, а може репродуковати оригиналне цртеже уметника. Наводи и за кога је радио.

Писмо, оригинал, немачки језик, штампано, 1 + (1) л. с прилогом:

Атеље Адалберт Свобода, немачки језик, штампано, 1 л.

146. [171]

Гласник Српског ученог друштва књига LI

Насловна страна и садржај

Фронтиспис, концепт, 1 л.

147-1–138. [173-1-145]

Омот у којем су била документа број 147 [173] с подбројевима 1–138 [1–145] и на којем је написано: „*Рачунска докуменџа Српског ученог друштва од 1. новембра 1882. године*”, а касније је графитном оловком додато „*до 1-XI-1883.*“

Омот, оштећен, на више места исцепан и листови одвојени, 2 л.

147-1. [173-1] [Београд], без датума

Јован Бошковић, секретар и благајник – [Српском ученом друштву]

Рачуни Српског ученог друштва за годину 1883. (од 1. нов[ембра] 1882. до 1. нов[ембра] 1883), с наведеним примаљима од 14.056,10 и издавањима од 13.698,31 динара, као и вишком од 357,79 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

На рачуну је и запис: „По сравнењу са приложеним документима нашли смо да је рачун овај тачан“, датиран у Београду 29. јануара 1884. и потом су га потписали чланови комисије за преглед рачуна: Михаило Петковић, Сима М. Лозанић и Љубомира Клерић. Запис је писан руком М. Петковића.

147-2. [Београд], без датума

[Јован Бошковић, секретар и благајник – Српском ученом друштву]

Од њроданих књиџа, наведен износ од 2.036,10 динара и *Од њрига на новцу*, наведен износ од 20,00 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-3. [Београд], без датума

[Јован Бошковић, секретар и благајник – Српском ученом друштву]

Плаџа секретарска, где је наведен износ по месецима и укупан од 1.205,60 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-4. Београд, 1. март 1883.

Стев[ан] Д. Поповић, привр[емени] секретар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 102 динара и 80 пара примљених из касе Српског ученог друштва на име плате која му припада за јануар и фебруар 1883. године. Навео је да је плату примио у монети: у сребру 100, а у бакру 2,60 динара.

Признаница, оригинал, аутограф С. Д. Поповића, 1 л.

147-5. Београд, 21. март 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за март.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-6. Београд, 15. април 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за април.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-7. Београд, 15. мај 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као секретарску плату за мај.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-8. Београд, 1. јун 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за јун.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-9. Београд, 1. јул 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за јул.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-10. Београд, 1. август 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за август.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-11. Београд, 21. септембар 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за септембар.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-12. Београд, 1. октобар 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за октобар.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-13. [Београд], без датума

[Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву]

Плаћа њисарска, с наведеним датумима када је и колико исплаћено Љубомиру Стојановићу за новембар, децембар 1882. и јануар 1883, као и од фебруара до септембра, а за октобар 1883. заједно с Михаилом Шљивићем и то укупно износи 360 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-14. Београд, 1. децембар 1882.

Љ[убомир] Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за новембар и децембар.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-15. Београд, 3. јануар 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-16. Београд, 5. фебруар 1883.

Љ[убомир] Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-17. Београд, 26. март 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за март.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-18. Београд, 30. април 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-19. Београд, 28. мај 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-20. Београд, 21. јун 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-21. Београд, 7. јул 1883.

Љуб[омир] Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-22. Београд, 24. август 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-23. Београд, 17. септембар 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

147-24. Београд, 12. октобар 1883.

Љубомир Стојановић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 25 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

На истом листу:

Београд, 30. октобар 1883.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Наводи да је за последњих пет дана октобра примио пет динара на име писарске плате.

147-25. [Београд], без датума

[Јован Бошковић секретар – Српском ученом друштву]

Плаће њослужитијелске, с наведеним износима исплаћеним за новембар и децембар 1882. и од јануара до октобра 1883. Стевану Јовановићу у укупном износу од 720 динара и Томи Милетићу од 288 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-26. Београд, 2. фебруар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-27. Београд, 26. фебруар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-28. Београд, 21. март 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за март.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-29. Београд, 13. април 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за април.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-30. Београд, 20. мај 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за мај.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-31. Београд, 27. мај 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за јун.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-32. Београд, 1. јул 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату послужитељску за јул.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-33. Београд, 1. август 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату послужитељску за август.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-34. Београд, 17. септембар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату послужитељску за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-35. Београд, 2. октобар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату послужитељску за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-36. Београд, 3. фебруар 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар и децембар 1882. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-37. Београд, 3. фебруар 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-38. Београд, 26. фебруар 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-39. Београд, 21. март 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за март.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-40. Београд, 13. април 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-41. Београд, 21. мај 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као припадајућу му плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-42. Београд, 21. јун 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-43. Београд, 15. јул 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-44. Београд, 23. август 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-45. Београд, 23. август 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-46. Београд, 22. октобар 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

На полеђини листа је округао, црвен воштани печат у којем
је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО

ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна и на врху је звезда са зрацима, а стављен је преко јемственика (канапа) којим су били повезани претходни документи – признанице и део њега је остао.

147-47. без места и датума

Записана рачунска белешка: „8. јула за кола до г-ђе Мине Вукомановић 5 дин[ара]“.

Белешка, оригинал, 1 л.

147-48. Београд, 7. јул 1883.

Јован Бошковић, редовни члан С[рпског] у[ченог] д[руштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва на име путног трошка у Карловце, као изасланик Друштва за пренос костију и прославу Бранка Радичевића, а према одлуци Управе од 30. јуна.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На истом листу:

Београд, 7. јул 1883.

Јован Ђорђевић, редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва на име истог циља и према истој одлуци.

147-49. Београд, 17. новембар 1882.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво Краљевине Србије* на 94 динара и 50 пара за повез 1000 примерака „Гласника“ II одељак, књ. XIV – *Историјски сјоменици Јужних Словена и околних народа*.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића, 1 л.

На рачуну је белешка: „Наплаћено“ и таксена марка од 10 пара.

147-50. Београд, 23. мај 1883.

Стеван П. Поповић, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво Краљевине Србије* на 186 динара и 15 пара за повез 1.000 примерака „Гласника“ II одељак, књ. XV – *Ортојдере у Србији*, по 700 примерака „Гласника“ књ. LI и LII и 150 примерака *Списак историјских, књижевних и уметничких сјоменика*.

Рачун, оригинал, аутограф С. П. Поповића, 1 + (1) л.

На првом листу је белешка: „Наплаћено“ и таксена марка од 10 пара, а на полеђини другог, празног листа, је округло, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено

стилизованим гранчицама са страна и на врху је звезда са зрацима, стављен преко јемственика (канапа) којим су повезани документи број 147 с подбројевима 47–50.

147-51. Београд, 6. април 1883.

Браћа Карапешивићи – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво овде* на 2 динара и 40 пара за једну кутију пера гвоздених.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

147-52. Београд, 3. март 1883.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за канцеларију Српског ученог друштва од Јевте М. Павловића* на 39 динара и 30 пара за по једно туце увлака за перо и плајваза, једну кутију пера, рис хартије, пола риса хартије за паковање, један дивит од бронзе и један комад воска црвеног.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су таксена марка од 10 пара и белешка да је наплатио у монети у сребру 39 динара и у бакру 30 пара за Јевту М. Павловића Д. Ј. Живадиновић.

147-53. Београд, 8. јануар 1883.

Из трговине Јањаћа Ђорђевића, бакалина – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Краљев[ско] српско учено друштво овде* на један динар и 90 пара за фунту „Аполо“ свећа и оку гаса.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено“, 1 л.

147-54. Београд, 21. април 1883.

Из трговине Јањаћа Ђорђевића, бакалина – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за [Српско] учено друштво у Великој школи* на 4 динара и 30 пара за по једну оку гаса дате 2. и 19. марта и 9. априла и две фунте свећа „Миликерц“, исто 9. априла.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено“, 1 л.

147-55. Београд, 15. фебруар 1883.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића, бакалина – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* на 3 динара и 60 пара за две фунте свећа, оку гаса и туце машина.

Рачун, оригинал с белешком „24/2. Наплаћено“, 1 л.

147-56. Београд, 10. март 1883.

К. К. Лазаревић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 72 динара за 3 хвата јасенових дрва дужине један метар са подвозом.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну је таксена марка од 10 пара.

147-57. Београд, 11. март 1883.

Илија Сечањац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 динара примљених из касе Српског ученог друштва за исечена 3 хвата јасенових дрва.

Признаница, оригинал, аутограф и испод крстића и имена И. Сечањаца потпис Т. Милетића, 1 л.

147-58. Београд, 4. фебруар 1883.

Јулиус Јакоб, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2 динара и 40 пара примљених из касе Српског ученог друштва за оправку 2 прозора.

Признаница, оригинал, 1 л.

147-59. Београд, 21. март 1883.

Готлиб Шит, лимар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 12 динара примљених из касе Српског ученог друштва за један умиваоник.

Признаница, оригинал с белешком „Наплаћено“, 1 л.

147-60. Београд, 31. мај [1883]

Пет[ар] Ј. Петровић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из браварске радње Пејтра Ј. Пејтровића. Кнез Михаила улица, број 7. За [Српско] учено друштво у Београду* на 3 динара и 60 пара за оправљање две браве и један нов кључ.

Рачун, оригинал, попуњен птампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка „Наплаћено“ и таксена марка од 10 пара.

147-61. Београд, 27. август 1883.

Панајот Вујанич, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 3 динара и 60 пара за урамљивање слике Ђуре Даничића и једно стакло на слици Ћирила и Методија.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну је белешка: „Сума наплаћена са благодарношћом“ с потписом П. Вујанича.

147-62. Београд, 9. децембар 1883.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на пет динара и 15 пара које је утрошио за потврду пуномоћја за Стојни Београд издану Г. Закићу, и то код кварта у Министарству и конзулату.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

147-63. Москва, 30. децембар 1882. [Београд, 8. јануар 1883]

Мос[ковско] император[ско] археологич[еско] общество (Московско царско археолошко друштво) – Српском ученом друштву

Спроводни лист за послату пошиљку – пакет књига Друштву.

Спроводни лист, попуњен штампан формулар, француски, немачки и руски језик, 1 л.

На листу су оштећена два округла, бордо воштана печата, а на полеђини је белешка: „плаћена такса за поштари[ну] 1 ди[нар и] 50 пара примио писмоноша А. Станић“.

147-64. Београд, 4. децембар 1882.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 14 динара да га пошаље Југославенској академији у Загреб и наплатила је таксу за аманет од 2 динара и 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-65. Београд, 19. фебруар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевско] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је примило 2 пакета књига за слање у Мохач.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка да је за пренос, мерење, фрахтове, марку и лађу дато укупно 5 динара и 20 пара.

147-66. Загреб, 27. фебруар 1883.

Југославенска академија знаности и умјетности – [Српском] ученом друштву

Поштански теретни лист за послате књиге у вредности 20 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је оштећен, округлао, бордо воштани печат Југославенске академије, налепница „Zagreb. – Záhřeb. 855“ и штампана поштанска марка од 5 крајцара, док је на полеђини написано: „порто поштанско 3. ди[нара и] 5 пара“ и датум „23. фебр. 1883. Београд“.

147-67. [Београд], без датума

[Јован Бошковић секретар – Српском ученом друштву]

Забележени новчани издаци дати: задрузи за књигу, за марку Трговачком суду, катанац и поштарине у укупном износу од 1 динар и 40 пара.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-68. Београд, 21. децембар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јохану Турјаку у Stuhlweisenburg (Штулвајзенбург – Столни Београд) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 55 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-69. Београд, 28. новембар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата три писма у Сомбор, Панчево и Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-70. Београд, 5. децембар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 4 динара да га пошаље Фридлендеру и сину у Берлин.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-71. Београд, 27. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је примило завежљај књига за слање реалној гимназији у Сарајево.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

147-72. Београд, 27. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је примило два завежљаја књига за слање Луки Јоцићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

147-73. Београд, 15. новембар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 4 динара и 55 пара за: под-
воз три сандука до Ђумрука, кола, амала, кантарију, за смештај у Ђумруку,
амале, две марке и два фрата, „репериње“ [обележавање] сандука и ексере.
Рачун, оригинал, 1 л.

147-74. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Палу Калману у Пешту.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

147-75. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Мађарској академији у Будимпешту.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

147-76. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање научном клубу у Будимпешту.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

147-77. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Кишфалудијево друштву у Пешту.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

147-78. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Румунској академији у Букурешт.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

147-79. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за слање у Букурешт.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

147-80. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за слање С. Н. Поповићу у Пешту.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

147-81. Београд, 22. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Ј. Поповића примило завежљај књига за слање Агенцији у Гомбош (Богојево).

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

147-82. Београд, 10. новембар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 6 динара и 90 пара за: три сандука и пет пакета набављених 8 фрахти и 8 марака; ношење сандука и пакета до Ђумрука; кантарију и амалима на преношење; купљена 2 кг. гвожђа за окивање сандука; бушење гвожђа, платно за опшивање пакета и ексер.

Рачун, оригинал, 1 л.

147-83. Београд, 8. новембар 1883.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 динара и 25 пара за наплаћене таксе за телеграм послат у Беч, предат 8. новембра 1883.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-84. Београд, 16. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Српској гимназији у Карловац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „за пренос књига до ђумрука и сме-
штај у лађу, за фракта и марку и кантарију платијо сам 70 пара
динарски Стеван Јовановић“.

147-85. Београд, 16. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Агенцији у Брод.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „за пренос књига до ђумрука и од
кантара у лађу и кантарију, за фракта и марку платијо сам 70
пара динарски Стеван Јовановић“.

147-86. Београд, 16. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „за кантарију пренос књига до ђу-
мрука и смештај у лађи за фракта и марку платијо сам 70 пара
динарски Стеван Јовановић“.

147-87. Београд, 16. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је од Јована Бошковића примило завежљај књига за
слање Агенцији у Сисак.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „за пренос до кантара и од кантара у
лађу и за кантариј[у] за марку и фракта платијо сам 70 пара
динарски Стеван Јовановић“.

147-88. Београд, 20. октобар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Југословенској академији у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-89. Загреб, 17. октобар 1883.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Пошћански ѿрејни листи за послате књиге у вредности 18 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је оштећен, округао, бордо воштани печат Југославенске академије, налепница „Zagreb. – Zágráb. 995“ и штампана поштанска марка од 5 крајцара.

147-90. Београд, 6. новембар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо професору Ђури Пилару у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-91. Београд, 6. новембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву

Потврђује да је примило завежљај књига за слање браћи Јовановић у Панчево.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „за овај фракт платијо сам 30 [пара] динарски Стеван Јовановић“.

147-92. Београд, 6. новембар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљених и послатих пет препорука у Карловце, Пешту, Сомбор и две у Задар и наплаћену таксу за писма и препоруке од 6 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-93. Београд, 29. октобар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Ђорђу Златарском у Софију и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 70 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-94. Београд, 10. новембар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена четири писма да их пошаље у Пакрац, Москву и у Рим два и наплаћену таксу за писма и препоруку од 8 динара и 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-95. Београд, 3. јануар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет да га пошаље Књижевном друштву у Софију и наплатила је таксу за аманет 5 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-96. Београд, 2. јануар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет да га пошаље Фрањи Миклошићу у Беч и наплатила је таксу за аманет 1 динар и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „за таксене марке на три аманета три марке 60 пара динарски Тома Милетић“.

147-97. Београд, 2. јануар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет да га пошаље Царској академији у Бечу и наплатила је таксу за аманет 1 динар и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-98. Београд, 2. јануар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет да га пошаље Матици словенској у Лајбах (Љубљану) и наплатила је таксу за аманет 1 динар и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-99. Сентандреја, 26. август 1883.

Павле Софрић – Гаврилу Витковићу

Пошћански шерејни лист за послате књиге у вредности 60 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски језик, 1 л.

На потврди су правоугаон, бордо воштани печат с иницијалима P S, налепница „Aus Szent-Endré 770.“ и штампана поштанска марка од 5 крајцара.

147-100. [103] Београд, 28. април 1883.

Г[аврило] Витковић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Управе Српског ученог друштва* на 39 динара и 40 пара за подвоз и путне трошкове око преноса старих споменика из Коморана и Сентандреје у Београд, по четири подвозна листа паробродског друштва.

Рачун, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

На рачуну је и потписана признаница да је примио наведени износ новца по одлуци Управе од 30. априла 1883.

147-101. [104] Београд, 13. октобар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног] дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је примило завежљај књига за слање браћи Јовановић у Панчево.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка Томе Милетића: „за фракт и марку таксену 20 пара“.

147-102. [105] Београд, 12. октобар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо др Илији Огњановићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-103. [106] Београд, 11. октобар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Марку Драговићу у Цетиње и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-104. [107] Београд, 21. мај 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена два препоручена писма од Јована Бошковића да их пошаље у Рим и Париз и наплаћену таксу за писма и препоруке од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-105. [108] Београд, 22. мај 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо др Јовану Јовановићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-106. [109] Београд, 5. јун 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Д. Претнеру у Рагузу (Дубровник) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-107. [110] Будимпешта, 6. јун 1883.

Никола Арсенивић – [Српском] ученом друштву, председнику [секретару] Јовану Бошковићу

Поштански тјерейни лист за послата два етнографска албума у вредности 40 форинти

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски језик, 1 л.

На потврди су поштанска марка, правоугаон, бордо воштани печат с иницијалима N A и налепница: „Budapest (vizivaros i. sz.) 54“.

147-108. [111] Београд, 14. јун 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо др Ђорђу Мушицком у Брод и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-109. [112] Београд, 22. јун 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 9 динара да га пошаље др Бидерману у Грац и наплатила је аманет 1 динар и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је графитном оловком написана белешка: „20 пара динарски марке таксене“.

147-110. [113] [Београд], без датума

[Јован Бошковић секретар – Српском ученом друштву]

Забележени новчани издаци дати за поштарину: два пута Пурићу, за новине „Gazette de Hongrie“, аманет браћи Јовановић и накрсницу у Софију и Љубљану у укупном износу од 1 динара и 15 пара.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-111. [114] Београд, 30. јун 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Мађарској академији наука у Будимпешту и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-112. [115] Београд, 8. јул 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва писмо у вредности 88 динара и послато Николи Арсеновићу у Будимпешту и наплаћену таксу за писмо, обезбеђење и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-113. [117] Загреб, 8. јул 1883.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Поштански тјерейни лисци за послат пакет књига у вредности 10 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су слабо отиснут округао, бордо воштани печат Југославенске академије, налепница „Zagreb. – Zágráb. 186“ и штампана поштанска марка од 5 крајцара.

147-114. [118] Београд, 19. јул 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Одбору за пренос костију Бранка Радичевића у Карловце и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-115. [119] Београд, 20. јул 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Марији Кох у Берлин и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 70 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-116. [121] Београд, 27. август 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића писмо у вредности 10 динара и послато Јохану Рокницеру у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо, обезбеђење и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-117. [122] Београд, 2. септембар 1883.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 11 динара и 90 пара за наплаћене таксе за телеграм послат у Лутенберг, предат 2. септембра 1883.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-118. [123] Београд, 16. септембар 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 90 [пара динарских]¹⁹ за
пренос једног сандука с књигама на Саву, мерење, марку и фрахт.
Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-119. [124] Београд, 27. септембар 1883.

Отправништво Првог ц[арско]-кр[аљевског] овл[ашћеног]
дунавског паробродског друштва – Српском ученом друштву
Потврђује да је од Српског ученог друштва примило завежљај књи-
га за слање П. Радуловићу у Карловац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

147-120. [125] Београд, 2. октобар 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 15 динара да га пошаље Ивану Павловићу у Париз и наплатила
је таксу за аманет 3 динара и 75 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је белешка Томе Милетића: „за фракт марке так-
сене – 20 пар[а] динарски“.

147-121. [126] Београд, 3. мај 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 19 динара да га пошаље Д. Претнеру, књижару у Дубровник.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је датирана 21. априла 1883. и потписана белеш-
ка Томе Милетића: „За 2. марке таксене за 2. фрахта по 10
– 20. п[ара] д[инарских]“.

147-122. [127] Београд, 3. мај 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Д. Претнеру, књижа-
ру у Дубровник и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-123. [128] Београд, 20. април 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо
Ивану Степановићу у Призрен и наплаћену таксу за писмо и препоруку
од 50 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

¹⁹ Овде није одређено речено о којем се новцу ради, па је вероватно да је реч о парама динарским.

147-124. [129] Београд, 2. мај 1883.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Ивану Павловићу у Париз и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 65 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

147-125. [130] Београд, 22. април 1883.

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 5 гроша чаршијских примљених од Српског ученог друштва за наплату коју је дао таљигашу за пренос „Гласника“ у Министарство просвете и црквених послова.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

147-126. [131] Загреб, датум нечитак [Београд-Сава, 18. јануар 1884]

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Поштански пререйни листи за послат пакет књига у вредности 10 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су преломљен и добро очуван, округао, бордо воштани печат Југославенске академије, налепница „Zagreb. – ZÁGRÁB. 516“, штампана поштанска марка, а на полеђини је белешка: „поштарина 1, 30 пар[а] дин[арских]“

147-127. [133] [Београд], без датума

Издаци Српског ученог друштва под насловом *Канцеларијски прибор*, где су наведене ставке: *Дијломе и писаћи прибор* с појединачним и укупним износом од 111 динара и 70 пара; *Освејљење* с 9 динара и 80 пара; *Оџрев* са 78 динара; *Сијни трошкови* с 26 динара и 75 пара; *Телеџрами, поштиа, погвоз* у укупном износу од 363 динара и 65 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На полеђини листа су белешка написана оловком: *Рачуни за 1883.* и округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна и на врху је звезда са зрацима, стављен преко јемственика (канапа) који је повезивао један део рачунских докумената за 1883. годину.

147-128. [132] [Београд] без датума

Издаци Српског ученог друштва под насловом *Ванредни трошкови*, где су заједно наведени износи за: *Траке, венци, парасијоси* у укупној суми од 463 динара и 75 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

147-129. [134] Београд, 15. новембар 1882.

Франц Енгелхарт, књиговезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Српском ученом друштву* на 10 динара за прављење једне траке и штампање златног написа на њој.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта с потписаном белешком: „Десет динара примио сам“, 1 л.

147-130. [135] Београд, 16. новембар 1882.

Рохус Вохник, градски баштован – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун з. председнику Српског ученог друштва* на 8 динара за један венац накићен цвећем за погреб српског књижевника Ђуре Даничића, професора Велике школе.

Рачун, оригинал, аутограф Р. Вохника с белешком „Наплаћено“, 1 л.

147-131. [136] Београд, 22. новембар 1882.

Михаил Гатковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трговине Михаила Гатковића за Српско учено друштво у месцу* на 23 динара и 15 пара за пантљике свилене.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „22/11 прими двадесет три динара и 15 пар[а] Михаил Гатковић“

147-132. [137] Београд, 20. децембар 1882.

За Главног татора, Јов[ан] Ј. Ђорђевић, трговац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Саборне цркве Светиога арханђела Михаила* на укупно 148 динара и 20 пара за покојног Ђуру Даничића на захтев Српског ученог друштва при парастосу Ђури Даничићу, у којем су наведене поједине ставке са новчаним износима.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком „Наплаћено“, 1 л.

147-133. [138] Београд, 15. јануар 1883.

К. Антоновић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из њомодне радње К. Антоновић књажев[ских] срп[ских] двор[ских] модискиња за многа поштовано Српско учено друштво у Београду* на 81 динар за риф бео атлас најфиније свилени за траке.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка: „Наплаћено с благодарношћу“ и таксена марка од 10 пара.

147-134. [139] Београд, 15. јануар 1883.

За Главног татора, Светозар Р. Младеновић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Саборне цркве Свѣтог арханѣла Михаила* на укупно 157 динара и 40 пара за парастос покојне Катарине Ивановић, уметнице на захтевање Српског ученог друштва, у којем су наведене поједине ставке с новчаним износима.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком „исплаћено 17. јануар 83“, 1 л.

147-135. [144] Београд, 16. фебруар 1883.

[Неко у име Владимира Јовановића, председника или Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу: „Примио сам из касе мин. финансије три хиљаде динара на име државне помоћи одређене овогодишњим буџетом Српском ученом друштву“

Потом је написано: „Монета:

100 полузлатн[ика]	по 10	[=]	1.000
	у сребру		2.000
[=]			3.000[динара]“.

Признаница, концепт, без потписа, 1 л.

147-136. [145] Београд, 29. април 1883.

[Владимир Јовановић], председник, [Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 4.000 динара примњених из касе Министарства финансија на име државне помоћи одређене Српском ученом друштву буџетом за 1883.

Потом је написано: „Монета:

200 полузлатника		[=]	2.000
	у сребру		2.000
свега			4.000 дин[ара]“.

Признаница, концепт, без потписа, 1 л.

147-137. [140] Београд, 6. август 1883.

[Српска напредна странка – Милану Кујунџићу, Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Штампарије Српске најредне странке за Милана Кујунџића, посланика из Рима* на 36 динара за једну траку наштампану за Српско учено друштво.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л. (оштећен)

На рачуну је с потписом белешка М. Кујунџића: „Ова је трака доиста учињена за С[рпско] у[чено] друштво на споменик К[неза] Михаила и ваља да се наведено исплати Кујунџи-“.

На полеђини је округао, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна и на врху је звезда са зрацима, стављен преко јемственика (канапа) који је повезивао један део рачунских докумената за 1883. годину.

1884. ГОДИНА

1. [1883-140] Костолац, 4. јануар 1884.

Михаил М. Јосифовић, учитељ – председнику Краљевског српског ученог друштва [Владимиру Јовановићу]

Обавештава га да је за кратко време учитељске службе прикупио приличну збирку књига куповином и поклонима од просветних пријатеља, па их ставља сваком љубитељу књига на расположење. Жели да у својој збирци има дела Српског ученог друштва. Зато га моли да код Друштва издејствује да му оно поклони до тада штампана своја дела, јер није у стању да их купи.

Писмо, оригинал, аутограф М. М. Јосифовића, 2 л.

2. [1883-141] Сарајево, 9. јануар 1884.

Густав Јили, равнатељ Велике гимназије у Сарајеву – Српском ученом друштву

У своје и у име учитељског збора изјављује најтоплију захвалност Српском ученом друштву за послате им књиге. Најуљудније моли да их и убудуће Друштво обдари својим књижевним делима.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Г. Јилиа, ћирилица, 2 л.

У горњем левом углу првог листа утиснут је меморандум: OBERGYMNASIUM SARAJEVO VELIKA GYMNAZIJA.

3. [1883-142] Фојница (Босна), 13. јануар 1884.

О. Доминик Гојсиловић, равнатељ самостана – [Српском ученом] друштву

Истиче да су многобројни посетиоци тог старог фрањевачког самостана, који је најбогатији старинама и књигама, приморали их да целисходније сместе књижницу по захтевима библиологије. Преуређујући нову просторију и правећи ормаре, исцрпели су средства, па не могу да набаве ни најважније књиге. „Ну најжалије нам је, да не можемо набавити целе збирке учених дела тог веле-славног друштва, које је у дугу низу година осветлило сваку тачку нашег народног бића.“ Моли да им Друштво поклони по један примерак свих својих дела, изузев прве три свеске „Гласника“ које имају.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа о. Д. Гојсиловића, ћирилица, 2 л.

4. [1883-143] Земун, на Св. Саву [14. јануар] 1884.

Јован Пециковић, јувелир – господину [председнику Српског ученог друштва, Владимиру Јовановићу]

Наводи да је он као шурак Јоксима Новића Оточанина био жртва његове породице коју је 10 година о свом трошку издржавао и потрошио је 8.000 форинти. Код себе има 1.000 табака рукописних дела Јоксимових. Нуди их на откуп и тражи 10.000 форинти аустријске вредности, за себе 8.000, а 2.000 Јоксимовој деци.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 2 л.

5. [1883-144] Земун, на Св. Саву [14. јануар] 1884.

Јован Пециковић – Владимиру Јовановићу

Истиче и посебно уверава унапред Јовановића да, ако Српско учено друштво буде купило рукописе Јоксима Новића Оточанина, од његових 8.000 форинти за себе задржи 100 дуката као дар.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 1 л.

6. [1883-172] Београд, 16. јануар 1884.

Управа Српског ученог друштва, председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – члановима Српског ученог друштва

Позив с дневним редом за годишњи скуп који ће се одржати на Три Јерарха, пре подне у 9 сати у сали Велике школе.

Позив, концепт, штампано и рукопис, 1 + (1) л. с прилозима:

1. *Годишњи скуј. Српскога ученог друштва. 30 јануара 1884.*

Дневни ред. концепт, 1 л.;

2. *О сјууању у свезу с румунском академијом,* концепт, 1 л.;

3. *Предлађачи рачуна,* концепт, 1 л.;

4. *Промене председника у одборима, а њо њоме и ујравних чланова, Редовни чланови Друштва који њрема чл. 8 њрелазе у ред њочасних,* концепт, 1 л.;

5. *Предложеници за чланове Друштва* – по одборима списак нових предложених редовних, дописних и почасних чланова, концепт, 1 л.

7. [1883-145] Београд, 17. јануар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Ђ[орђе] Р. Пантелијћ, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Обавештава да се пред њим дуже времена налази нерасправљено питање о Петом одбору Српског ученог друштва, чије је решење оно журно очекивало. Добио је времена и проучио акта о том питању. Увидео је да Управа Друштва оправдава рад с два основа и наводи која. Истиче да њено схватање прописа Уређења Друштва није правилно. Из њих је сасвим „јасно, да је друштву на првом месту и главни посао: да обрађује и

унапређује науке и уметности; а тек на другом месту, и то као споредни посао: да се стара о ширењу науке и књижевности у шире кругове.“ Први задатак је императиван, а други факултативан. Опширно образлаже своје виђење ставова изнетих у писмима од 24. септембра и 29. новембра 1883. Управе Друштва и одговара: „да ће очекивати од Управе Српског ученог друштва, да ми јави: да она сматра да пети одбор не постоји, пошто за њ нема нарочито набављених или одређених средстава. И чим добијем од Управе одговор, да она не сматра да је пети одбор образован, докле по уређењу Друштва не прибави нужна средства за радњу одбора под 5. чл. 15., ја ћу одмах дићи ону забрану, која је мојим претходником стављена на ону државну помоћ, која је на друштвену радњу од државе одређена.“

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ђ. Р. Пантелиј-ћа, 3 л. Листови су повезани канапом, а у горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

8. [1883-146] Београд, 17. јануар 1884.

Ј. Кочовић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Јована Бошковића примио расправу Марка Николића *О жиџном мейшљу*.

Реверс, оригинал, 1 л.

9. [1883-147] Београд, 18. јануар 1884.

Управа Српског ученог друштва, председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [редовним члановима који никад не долазе на одборске састанке]

Обавештава поједине чланове, а на основу чл. 8 Уређења Српског ученог друштва који цитирају, да је Управа на састанку од 17. децембра 1883. одлучила да редовне чланове који годину и више дана ниједном нису били на седници и не раде на Друштвеном задатку лично позове да дају изјаву о томе. Зато их она позива да писмено изјаве: „хоћете ли у напредак уредно долазити на састанке одборске или сте вољни начинити места млађим снагама. Ако до 25 овог месеца не одговорите ништа, сматраће се да сами желите прећи у ред почасних чланова; а на ваше место изабраће се други.“

На полеђини листа је списак: *Чланови друштва који никад не долазе на састанке* и наведени су: др А. Медовић, др Вл. Ђорђевић, Е. Јосимовић, др Ј. Машин, К. Црногорац, Мих. Петковић, др Сава Петровић, Стеван Пантелић, Фр. Зах, Милорад П. Шапчанин, Богољуб Јовановић, Владимир Јакшић, Коста Магазиновић, Стеван Р. Поповић, др Стојан Велковић, А. Андрејевић и А. Бугарски, па су плавом оловком прецртани: др Вл. Ђорђевић, К. Црногорац, Мих. Петковић, Милорад П. Шапчанин, Богољуб Јовановић, Владимир Јакшић, Стеван Р. Поповић, др Стојан Велковић, А. Андрејевић, а црвеном Фр. Зах.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

10. [1883-148] Београд, 18. јануар 1884.

Министарство спољних послова, за министра начелник М[и-та] Ракић – Српском ученом друштву

По наредби министра извештава Друштво да ће Министарство иностраних дела драге воље примити да преко Генералног конзулата у Будимшешти пошаље неке ствари српској општини у Коморану. Само ће трошак око слања ствари пасти на терет Друштва.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа М. Ракића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства спољних послова с државним грбом.

11. [1883-149] Београд, 20. јануар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Ђ[орђе] Р. Пантелијћ, заступник министра просвете и цркв[е-них] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Обавештава да су за књижнице средњих школа потребне LI, LII, LIII и LIV књига „Гласника“ и то од сваке по 25 примерака, да их Друштво пошаље Министарству, као и рачун, а цена је већ утврђена.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ђ. Р. Пантелијћа, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

12. [1883-150] Београд, 21. јануар 1884.

Архимандрит [Нићифор] Дучић, Љ[убомир] Ковачевић, В[ладимир] Јовановић, Јов[ан] Бошковић, редовни чланови Српског ученог друштва – Одбору за државне и историјске науке Српског ученог друштва

Истичу да је Артур Еванс, енглески научник, живео више година у Дубровнику и изучавао живот српског народа у Херцеговини и Босни. Давао је материјалну помоћ народу у Босни и Херцеговини у тешким приликама. Написао је и објавио књигу у Лондону с разноврсним материјалом за познавање Босне и Херцеговине. Као стручњак је изучавао, истраживао и описивао различите старине у околини дубровачкој, Херцеговини, Босни и Старој Србији. Пошто се и у Београду цене „његови књижевни и научни радови, који се највише тичу српскога народа, част нам је предложити га за дописнога члана Српском ученом друштву“

Предлог, оригинал, 1 л.

13. [1883-151] Београд, 22. јануар 1884.

М[илорад] П[оповић] Шапчанин, редовни члан Срп[ског] учен[ог] друштва – Српском ученом друштву

Изјављује да ће убудуће моћи да долазити на састанке Друштва, само моли да му служба позив саопштава код куће, а не у позоришту.

Писмо, оригинал, аутограф М. П. Шапчанина, 2 л.

14. [1883-152] Београд, 23. јануар 1884.

Владимир Јакшић, начелник Стат[истичког] одељења – Српском ученом друштву

Обавештава да је примио председничково писмо од 18. јануара којим га позива да јави хоће ли на редовне седнице долазити и радити на задатку Друштва. Наводи да се из послатих позивница види да има више од три седнице да он позив није ни добио. Ако је пре са седница и изостајао, био је спречен важним пословима или је био на путу, што му се често дешава. Када му се позив пошаље, доћи ће. Истиче да се из закључака седница Друштва види „као да ће се скорим и цело Друштво разићи, из узрока, што Влада годишњу помоћ Друштву више не мисли издавати, а без помоћи око платања [плаћања] друштвени издања и други издатак није ни мислити да ће оно са собственом снагом обдржати се моћи.“

Писмо, оригинал, аутограф В. Јакшића, 2 л.

15. [1883-153] Београд, 23. јануар 1884.

Коста Црногорац, редовни члан – господину [Владимиру Јовановићу, председнику или Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Одговара на послато писмо и изјављује да никада није био вољан да намерно изостаје са састанака „на којима се свагда што корисно чути и научити може.“ Два пута на долазак на седнице спречиле су га „озбиљне неприлике у кући код моје деце.“ Познати су му чл. 8. и 40. Устава Друштва и моли да пред Управу изнесе његово оправдање ако и убудуће због неприлика са састанка мора да изостане. Ако би се десило да на седницу не може да дође зато што би као председник Фонда за сироте ученике и ученице српских основних школа за исти дан заказао седницу чланова одбора пре председника одсека, моли да то Управа уважи.

Писмо, оригинал, аутограф К. Црногорца, 2 л.

16. [1883-154] Београд, 23. јануар 1884.

Ст[еван] Поповић, начелник М[инистарства] н[ародне] п[ривреде] – председнику Срп[ског] ученог друштва Владимиру Јовановићу

Одговара на писмо од 18. јануара и изјављује да му званичне дужности не дозвољавају ни да лично присуствује седницама Друштва, нити да ради на задатку Друштва и зато уступа своје место млађим снагама.

Писмо, оригинал, аутограф С. Поповића, 1 л.

17. [1883-155] Београд, 23. јануар 1884.

Др [Јован] Машин, сан[итетски] потпуковник – председнику Српског учен[ог] друштва, Влад[имиру] Јовановићу

Обавештава да је, и поред најбоље воље да учествује у раду Српског ученог друштва, спречен старошћу, честим боловањем, званичним и другим важним пословима. Изјављује да га то стање приморава да иступи из броја редовних чланова и моли га да према томе даље поступа.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Машина, 1 + (1) л.

18. [1883-156] Београд, 23. јануар 1884.

М[ихаило] Петковић – председнику Српског ученог друштва, Владимиру Јовановићу

На позив од 18. јануара одговара да је са редовних састанака Друштва изостајао само и једино стога што је током прошле године због грађења железнице био око шест месеци ван Београда у различитим интервалима. Истиче да ће и те године по истом послу ићи често на пут, а када то престане, долазиће на састанке као и прошлих година.

Писмо, оригинал, аутограф М. Петковића, 1 л.

19. [1883-157] Београд, 23. јануар 1884.

Богољуб Јовановић, редовни члан Срп[ског] ученог друштва – Владимиру Јовановићу, председнику Српског ученог друштва

Одговара на позив од 18. јануара и извештава да ће убудуће уредно долазити на састанке Одбора за науку друштвене и историјске. Положај у државној служби врло често га спречава, па није могао потпуно да одговори пропису чл. 8 Уређења Друштва и моли извињење.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 1 + (1) л.

20. [1883-158] Београд, 23. јануар 1884.

Др Владан Ђорђевић – Владимиру Јовановићу, председнику Срп[ског] ученог друштва

Наводи да су му „данас“ предали писмо од 18. јануара које је потписао он, В. Јовановић и Ј. Бошковић у име Управе и у „одговору на то – врло занимљиво писмо“ даје изјаву: „Истина је да ја од подужега времена не могу да стигнем у седнице друштвене, нешто због мојих честих службених путовања, рад којих по читаве месеце нисам у Београду, а нешто рад мојих разгранатих књижевних послова, које радим поред својих чиновничких дужности, али: ја сумњам да би ико од оних, који ми упутише горе пом[енуто] писмо, могао доказати, да ја, са 57 књига „Отаџбине“, са три годишња течаја „Народног Здравља“ и са толиким самосталним научним делима у „Срп. архиву за целокупно лекарство“ нисам „ни иначе радио на друштвеном задатку.“ Ко зна, можда ће какав литерарни историк у своје време констатовати, да сам ја, са наговешћеним књижевним и научним радовима, ако ништа више, а оно бар приближно допринео вршењу друштвеног задатка онолико, колико они чланови, који су само прилежно седели у дотичним седницама. Оно, душа ваља, има једна разлика. Да ја нисам имао ту несрећну мисао да својом иницијативом оснујем Српско лекарско друштво и књижевно-научни часопис „Отаџбину“, него да сам моје прилоге за историју (60 штампанх табака) и моје лекарске и хигијенске студије (150 штампанх табака) публиковао у „Гласнику Српског ученог друштва“, ја би за њих узео неколико хиљада динара хонорара, а овако сам из свога џепа толико хиљада заједно са радом поклонико српској

књижевности. То истина није било паметно с’ моје стране, али опет никад се не бих надао, да ћу за то добити ову сомацију, која је узор научењачког и колегијалног стила, права карактеристика научних бесамртника, а најмање сам се могао надати, да ће та сомација са одређеним роком од три дана бити потписана од Вас, господине, и од г. Бошковића, који сте по својим научним радовима први адеми у дијадеми нашег Ученог друштва, иако и ви нисте годинама долазили на седнице.

Читајући ту грозну претњу, да ћу бити у интересу научне службе, премештен за почасног члана, ако за три дана не обећам прилежније долазити на седнице, ја бејак, дошао у искушење да помислим једну врло грешну мисао, а то је: да је ова сомоција за то отпуштена, не би ли се на претстојећем главном годишњем скупу смањио број оних чланова, који при гласањима једног *ученог* друштва не воде ни мало рачуна о политичким партизанским амбицијама... Срећом завршетак тога монументалног писма показао ми је идеално чист мотив Управе за овај њен корак.

Не зазирање од незгодних гласача на главном скупу, него најузвишенија љубав к науци побудила је Управу да се сети једног параграфа друштвеног Уређења који тако живо подсећа на § 76. Закона о чиновницима грађ[анског] реда. Побуда је ова: наша наука и књижевност тако је срећна да су ето приспеле многе *млађе* научне снаге, које не могу да се развију само за то, што им ми, лењи *старици*, који никако не долазимо у седнице, запремамо место. Истина, ја би се од те пресуде могао бранити мојим крштеним писмом, из кога би Управа могла видети да ми је тек настала четрдесета година живота, да сам дакле тек настао у оно доба, када почиње прави озбиљни научни рад, али ја то нећу, јер кад помислим да има већ 23 године како се у јавности бавим књижевним и научним пословима, ја морам признати да Председништво Срп[ског] ученог друштва има право, и могу га уверити да ћу ја бити најсрећнији ако каквој млађој и бољој снази уступим моје место у [Српском] ученом друштву“.

Писмо, оригинал, аутограф В. Ђорђевића, 2 л.

21. [1883-159] Београд, 24. јануар 1884.

Предлагачи: члан[ови] Уч[еног] др[уштва] П[антелија] Срећковић, А[лимпије] Васиљевић, Јов[ан] Бошковић – Одбору за филозофију и филологију

Предлажу Едварда Фримана (Edward Freeman), веома познатог писца и пријатеља српског народа, за дописног, а маркиза Џона Бата (marquis John Bath), писца и члана палате лордова, пријатеља нашег народа, за *почасног* члана Српског ученог друштва.

После потписа предлагача написано је: „проф. Лука Зоре за дописног

М. Ваљав[е]ца ~ || ~

[Август] Лескин ~ || ~

Предлог, оригинал, 1 л.

22. [1883-160] Београд, 24. јануар 1884.
 Г[аврило] Витковић, Јов[ан] Бошковић, Н[ићифор] Дучић,
 архимандрит, [Гига] Гершић – Српском ученом друштву
 Предлажу Фрању Ваничека, директора Винковачке гимназије и пи-
 сца *Историје Војничке крајине* за почасног члана Српског ученог друштва.
 Предлог, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.
23. [1883-161] Београд, 24. јануар 1884.
 Јов[ан] Туроман, Ђ[орђе] Малетић, М[илорад] П[оповић]
 Шапчанин – [Српском ученом друштву]
 Предлажу Луку Зиму, професора Варајдинске гимназије за допи-
 сног члана Српског ученог друштва и наводе његових седам радова.
 Предлог, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 + (1) л.
24. [1883-162] Београд, 25. јануар 1884.
 А[лександар] Бугарски, архит[екта] Мин[истарства] грађе-
 в[ина] – председнику Српског ученог друштва В[ладимиру]
 Јовановићу
 Одговара му на писмо од 18. јануара и моли да га испише из редов-
 них и упише у почасне чланове Српског ученог друштва.
 Писмо, оригинал, аутограф А. Бугарског, 1 + (1) л.
 На првом листу у горњем левом углу је латинични монограм
 иницијала А. Бугарског.
25. [1883-163] Београд, 25. јануар 1884.
 С[тојан] Вељковић – председнику Српског ученог друштва
 Влад[имиру] Јовановићу
 На саопштење Управе Српског ученог друштва од 18. јануара јавља
 да је до тада случајним и другим приватним околностима био спречен да
 долази на одборске седнице, а нада се да ће му за идућу годину бити мо-
 гуће да учествује у раду Друштва.
 Писмо, оригинал, аутограф С. Вељковића, 1 + (1) л.
26. [1883-164] Београд, 26. јануар 1884.
 Др Мих[аило] В. Вујић – колеги [Јовану Бошковићу]
 Обавештава га да је због јаког назеба спречен да дође на седницу
 петог одбора, па је принуђен писмом да поднесе предлог за избор Емила
 де Лавелеја (Emile de Laveleye) за почасног члана. Ако би он, Ј. Туроман и
 још довољан број чланова Одбора пристали да предлог својим потписима
 подрже, моли „да га пред данашњу седницу V^{ог} одбора изнети изволите.“
 Писмо, оригинал, аутограф М. В. Вујића.
 На полеђини другог листа плавом оловком, другим рукописом
 написано је: „Шапчанин – уметн. Д. Ђурић – историја“, 2 л.
 Писмо је с прилогом:

[Београд, 26. јануар 1884]

Др Мих[аило] В. Вујић, проф[есор] Вел[ике] школе, Јов[ан]
Бошковић, Јов[ан] Туроман – петом Одбору за ширење наука
и књижевности у народу

Предлажу Емила де Лавелеја професора народне економије на Уни-
верзитету у Лијежу за дописног члана Српског ученог друштва. Поред
тога што ужива велики глас у целом научном свету, он „има и нарочитих
заслуга за српски народ, проучавајући и упознавајући страни свет са на-
шим економним приликама а нарочито са установом задруге као специ-
фично српским обликом фамилијарне привредне заједнице.“

Предлог, оригинал, аутограф М. В. Вујића, 1 + (1) л.

27. [1883-165] Београд, 26. јануар 1884.

Петти одбор. Сасџанак од 26. јан. 1884. Бр. 1

После дужег већања одлучено је да се предложи скупу да одлучи
да Друштво преко министра потражи од законодавне власти још 3.000
динара годишње помоћи, свега 18.283,80. Прошле је године, према Ста-
туту Друштва, установљен још један Одбор за ширење науке и књижев-
ности у народ.

Одлука, концепт, 1 л.

28. [1883-169] Београд, 29. јануар 1884.

Чланови Комисије за преглед рачуна: М[ихаило] Петковић,
С[има] М. Лозанић, Љуб[омир] Клерић – Српском ученом
друштву

Извештавају да су, према одлуци Главног скупа, прошле године,
прегледали рачуне Друштва за 1883. годину и нашли да су исправни.

Извештај, оригинал, 1 + (1) л.

29. [1883-166] Београд, јануара 1884.

Редовни чланови Српског ученог друштва: архимандрит
Н[ићифор] Дучић, Љуб[омир] Ковачевић, П[антелија] Срећ-
ковић, Јован Бошковић – Одбору за државне и историјске
наука Српског ученог друштва

Предлажу Саву Косановића, првог српског митрополита у Босни
после укидања Пећке патријаршије, познатог српског родољуба, који има
лепих заслуга и на српском књижевном пољу, за почасног члана Српског
ученог друштва.

Предлог, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића с аутографима
потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

30. [1883-167] Београд, јануара 1884.

Редовни чланови Српскога ученог друштва: архимандрит
Н[ићифор] Дучић, Љуб[омир] Ковачевић, П[антелија] Срећ-
ковић, Јован Бошковић – Одбору за државне и историјске
наука Српскога ученог друштва

Предлажу Јакова Ћудину, витеза, краљевског бележника у Сплиту, изврсног књижевника и песника који се више година трудио да упозна италијански учени свет са српском поезијом, историјом и књижевношћу, за дописног члана Српског ученог друштва да би на том пољу рада био јаче подстакнут и оснажен и да би му се јавно указали почаст и признање.

Предлог, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

31. [1] Ужице, 30. јануар 1884.

Љубомир Стојановић, професор de jure, предавач de facto – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да касно стиже његово прво писмо из Ужица. Узрок је рад који га је задржао дуже него што се надао. Жали се да је паланка неподесна за рад. Сем мало свијих књига, нема ни од кога да позајми, а за савет да пита некога, нема ни помена. Опис зборника доћи ће пред Одсек за науку филозофске и филолошке, а он се ретко састаје и, ако чланак оде на реферате, тада „ће га и бог тамо заборавити.“ Зато моли њега да га прегледа и Одсеку поднесе реферат и, ако се филолошки одсек не би скоро састао, мисли да би то могао да реши и историјски, чије су седнице много чешће. Ако рад буде примљен и Управа одреди хонорар мањи од 60 динара по штампаном табаку, моли га да он рад у његово име повуче, јер није рад да буде као с летописима. У случају да се одлучи да треба да се штампа, моли га да у космографији имена земаља стављена на почетку стави као наслове ради боље прегледности. Истиче да с уписом у чланство Археолошког друштва иде доста траљаво и да је мислио да зна паланачки живот. Знао је какав је дечији, ђачки, а сада какав је и грађански и да „веома сам ценио Београд и док сам био у њему, али сад га обожавам“.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 2 л. с ковертом. На коверти је елипсасти, бордо воштани печат у којем су писани иницијали Љ С.

32. [2] Београд, 30. јануар 1884.

Управа Српског ученог друштва, председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – министру [Ђорђу Р. Пантелићу, заступнику министра просвете и црквених послова, министру правде]

На министрово писмо од 17. јануара, а према решењу донетом на скупу Српског ученог друштва од 30. јануара 1884, Управа Друштва изјављује „да она сматра да Пети одбор не постоји, докле за њ нема нарочито набављених или одређених средстава“. Тиме више нема препрека да се скине забрана коју је претходни министар ставио на државну помоћ Друштву. Моле министра да што пре реши ствар да би могли да подигну новац, јер је „сутра“ последњи дан за подизање субвенција од прошле рачунске године у износу од 3.282,80 динара.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

33. [3] Београд, 30. јануар 1884.

Управа Српског ученог друштва, председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – министру [Ђорђу Р. Пантелијћу, заступнику министра просвете и црквених послова, министру правде]

Обавештавају министра да се Српско учено друштво уверило „о неудесности неких чланака свога уређења, при вршењу њиховом и практичној примени“. Зато је на скупу 30. јануар 1884. једногласно одлучило да је у Статуту потребно извршити неке измене, па наводе које и образлажу их. Моле министра да за изнете измене у Статуту Друштва изради највишу потврду.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

34. [4] Београд, 31. јануар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Ђ[орђе] Р. Пантелијћ, заступник министра просвете и црквен[их] послова, министар правде – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу Српског ученог друштва да је писано министру финансија да се Друштву обустављена државна помоћ одмах изда и да се убудуће издавање продужи пошто је Управа Друштва писмом од 30. јануара изјавила да она сматра да Пети одбор не постоји, а због којег је било обустављено давање државне помоћи.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ђ. Р. Пантелијћа, 1 л. У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

35. [5] Београд, 2. фебруар 1884.

Ст[еван] Д. Поповић – Јовану Бошковићу, професору Велике школе и секретару Срп[ског] ученог друштва

Обавештава га да му шаље у прилогу признаницу, које нема, да му изда 480 динара за рачун Милана Кујунџића. Наводи да је питао С. Новковића за биографије живих чланова Српског ученог друштва и он мисли да су негде тамо, а код њега је само биографија умрлог члана Адама Драгосављевића.

Писмо, оригинал, аутограф С. Д. Поповића, 1 + (1) л. с ковертом.

36. [6] Љубљана, 3. фебруар 1884.

Матица словенска, Фр[анц] Орешец, тајник и књижничар – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље издања Матице словенске у размену за издања Друштва, моли за потврду пријема и пита да ли би Друштво послало Матици „Гласнике“ који јој недостају.

Писмо, оригинал, словеначки језик, аутограф Ф. Орешца, 2 л.

37. [7] Београд, 4. фебруар 1884. (пслато 24. марта 1884).

Српско учено друштво, [Јован Бошковић], секретар – Милану Кујунџићу

Истиче да писац (Владимир Јовановић) на име хонорара за расправу треба да прими 4.635 динара, а примио је 4.270 динара по признаницама које се налазе код Друштва. Кујунџић тврди да му је дао још новца на име хонорара, а писац то пориче док се не докаже исправама, јер за сва примања има признанице. Да би се тај рачун пречистио, Управа моли Кујунџића да одреди време и лице када ће и пред ким предати Друштву доказ за своју тврдњу – уредну признаницу или писмо у ком писац признаје да је примио неку суму новца. У интересу је Друштва и њега да се рачун на чистац изведе.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

38. [8] Београд, 9. фебруар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Дим[имитрије] Маринковић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] посл[ова], министар правде – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је краљ указом од 7. фебруара уважио оставку заступника министра просвете и црквених послова Ђорђа Р. Пантелића и на то место поставио Димитрија Маринковића, министра правде.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Маринковића, 1 л. У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

39. [9] У Вуковару – Срему на Дунаву, 14. фебруар 1884.

Задруга српско певачка и занатлијска, Сава П. Лазић, председник задруге занатлијске, Д. Матић, тајник и С. Тепић, – Српском ученом друштву

Обавештавају Друштво да су се Српска певачка дружина и Занатлијска задруга ујединиле ради „братијскога зближења, упознавања, међусобнога унапређивања и поучавања на просветном пољу у опште, као једине и најплеменитије цели.“ Да би потпуно одговорили том позиву и задатку и могли саставити библиотеку свог Друштва, моле Друштво да им на поклон пошаље „Гласнике“ и друга издања и наводе на коју адресу.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је оштећен, на два места преломљен, бордо воштани печат.

40. [10] Београд, 16. фебруар 1884.

Живко А. Шокорац, писар Министарства финансије – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу да има намеру у „Тежаку“ да објави кратку биографију Атанасија Николића, бившег почасног члана Српског ученог

и Пољопривредног друштва. Дознао је да се Николићева аутобиографија налази у Српском ученом друштву, па моли за дозволу да је проучи и из ње прибележи радове који се односе на пољску привреду.

Писмо, оригинал, аутограф Ж. А. Шокорца, 2 л.

41. [11] Београд, 25. фебруар 1884.

Јован Бошковић, редовни члан Друштва – Одбору за науке филолошке и филозофске

Подсећа Одбор да тач. 5. последње воље Ђуре Даничића од 16/28. септембра 1882. гласи овако: „Право на прештампавање књижевних дјела својих, осим онијех, на која други ко има већ како право, остављам Српском ученом друштву у Биограду.“ По томе је Управа седмог априла 1883. у начелу усвојила да ће критички да изда сва књижевна дела првог филолога у Срба и Хрвата. Даничић је фебруара 1882. Државној штампарији и Бошковићу уступио да издају мање списе у две књиге. Чекали су да се за то излију нова ситнија минејска слова и тиме су дочекали да изврше Даничићеву последњу вољу. Мисли да је приличније да Српско учено друштво узме све у своје руке. Зато предлаже Одбору да одлучи да: „1° Српско учено друштво почиње ове године издавати *Сва књижевна дјела Ђ. Даничића*. – 2° Прва и друга књига донеће *Омање сѝисе и издања његова*. – За тим ће доћи *Ријечник из књижевних сѝарина срѝских, Облици срѝскога језика, Срѝска синѝакса* и тако даље. – 3° Редакција тога *академијског издања* поверава се тим и тим лицима, уз пристојну награду.“

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

42. [12] Земун, 26. фебруар 1884.

Књижара „Ђермекова и Матића“ – Управи Српског ученог друштва

Моли Управу да јој од књига које је Српско учено друштво издало пошаље по пет примерака у комисиону продају.

Писмо, оригинал, 2 л. с ковертом.

43. [13] [Сарајево] 5. март 1884.

Бег Капетановић – босанском владици [Сави Косановићу]

Мехмед бег Капетановић Љубушак обавештава митрополита Саву (Косановића) да се коњ којег му је продао не слаже с његовим, шаље му мало траве (херцеговачког дувана) и жели срећан пут, као и „да Бог даде да се сретно и весело с ваше нурије (епархије) здраво кући повратите“.

Писмо, ћирилица, аутографи М. Капетановића и митроплита Саве Косановића, 2 л. с ковертом.

44. [14] Београд, 6/18. март 1884.

Ф[илип] Христић – Јов[ану] Бошковићу, професору, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да се сутра у седам сати увече у Лондону држи велики банкет који су приредили пријатељи Србије за прославу српске

независности и двогодишњицу проглашења српске краљевине, као и да је „овога часа добио позивницу за учено друштво, коју част ми је спровести Вам“.

Писмо, оригинал, аутограф Ф. Христића, 1 + (1) л. с ковертом.

45. [15] Београд, [6. Март 1884]

Српско учено друштво, председник В[ладимир] Ј[овановић], секретар Ј[ован] Б[ошковић] – пријатељима Србије у Лондону

Поздрављају их и захваљују као пријатељима слободе и цивилизације источних народа.

Телеграм, концепт, француски језик 1 л.

46. [16] Ужице, 8. март 1884.

Владимир Зделар, предавач реалке – [Јовану Бошковићу] секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да је приложеноу расправу написао и спремио за „Гласник“ Српског ученог друштва и зато је шаље да се штампа ако је приме.

Писмо, оригинал, аутограф В. Зделара, 2 л.

На полеђини другог листа секретар Ј. Бошковић је 15. јула написао: „Одлука одборска. Оба математична списа да прочитају и оцене, умољавају се господу Д. Нешић и П. Живковић.“ Приложена расправа има наслов:

Нов начин конструције тангенције и нормале на ланчаницу (Ruttenlinie), а датирана је: „Март 1884. г. у Ужицу“, 2 л.

47. [17] [Београд], на Младенце [10/22. март] 1884.

П[антелија] Срећковић, члан Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да је решио да учини оно што може да би Пети одсек Српског ученог друштва за популарисање науке отпочео да ради. Ми немамо историје српског народа од VI до XII века. Он је после дугогодишњег рада написао и спремио за штампу *Историју српскога народа, ѿмом I. Жујанијско време 600–1159. г.*, која садржи 26–30 штампанх табака. Дело је потребно и ђацима и професорима средњих и нижих школа, али и сваком образованом Србину и може се продати до 3.000 примерака по три динара. Предлаже Управи да изда дело, а од добијеног новца прво да се исплати штампар, један део да иде на одбор за популаризацију науке, а други део њему као писцу и да му се да 40 књига за поклањање познаницима у иностранству.

Писмо, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

48. [136-18] Праг, 10. март 1884.

Едвард Јелинек – Српском ученом друштву

Захваљује за послату LP књ. „Гласника“ и за хонорар за рад *Bibliografie knih a stati českých tůk. se země jichoslovanských (Библиографција чешких књига и чланака о јужословенским земљама)*, објављен у тој књизи.

Писмо, оригинал, чешки језик, аутограф Е. Јелинека, 1 + (1) л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум:
SBORNÍK SLOVANSKÝ statí z oboru národopisu, kulturní historie a dějin literárního i společenského života. V PRAZE.

49. [18] Земун, 12/24. март 1884.

Мојо Медић, проф[есор], за учитељски збор Кр[аљевске] велике реалке – Председништву Српског ученог друштва

Истиче да се велика реалка развила из мале пре три године. Тиме су настале и веће потребе које се и дотацијама не могу подмирити за неколико година, а камо ли да се набави све што је потребно члановима учитељског збора да се усавршавају вредним научним делима. Учитељска књижница има првих XXV књига Српског ученог друштва, па моле да јој се поклоне све дотадашње књиге, почев од XXVI.

Писмо, оригинал, аутограф М. Медића, 2 л.

На првом листу дописано је: „Дир. Ђ. Себишановић препоручује молбу“.

50. [19] Рим, 15. март 1884.

R[еале] accademia dei Lincei (Краљевска академија Линчеи)
– [Српском ученом друштву]

Објављује смрт славног Квинтина Села, председника Краљевске академије Линчеи, који је умро 14. марта 1884. у Бјели.

Писмо, италијански језик, штампано, 1 + (1) л.

51. [20] Биоград, 16. март 1884.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – Одбору за друштвене и историјске науке Српског ученог друштва

Истиче да се у расправи Ивана Павловића о архиепископу Данилу, писцу Цароставника и о Јањи Кантакузину износе нова расветљавања шта је писао Данило, а шта други у Цароставнику. Упоредио је шта су до тада други писали о томе, као што су Јагић и Новаковић, али и своје мишљење. Иако се на више места не слаже с Павловићевим мишљењем, с обзиром на то да је студија нова, није празна и тиче се српске историје, мишљења је да треба да се прими у „Гласник“.

Оцена, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 л.

52. [21] Београд, 16. март 1884.

П[антелија] Срећковић – Одсеку историјском Српског ученог друштва

Даје мишљење о чланку Ивана Павловића *Књижевни радови архиепископа Данила II*. Истиче да су о томе писали В. Јагић и С. Новаковић и наводи где. Од њих се Павловић разликује својим циљем да свестраније разради то питање и мишљења је да рад треба да се штампа, као и његов други рад *Јања Канџакузин*.

Оцена, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

53. [22] Београд, 17. март 1884.

Никола Арсеновић, етнограф – Српском ученом друштву
Моли Друштвао да му у неприлици помогне бар с 30 дуката зајма да би избавио сандук с етнографском збирком који лежи у Земуну и понудио је српској влади на откуп.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Арсеновића, 2 л.

54. [23] Цетиње, 20. март 1884.

Марко Драговић, секр[етар] Мин[истарства] просв[ете] и цркв[ених] послова – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио LV књ. „Гласника“, у којој је штампан његов рад. Моли га да његову благодарност изрази Одбору за науке историјске и државне који је одобрио да се рад штампа, а и убудуће ће слати радове за објављивање. Исто тако моли да му јави хоће ли бити штампано неколико књижица (молио је 50) од објављеног рада и да ли је решено шта у вези с наградом. Нада се да му не замера што га моли да ради код Друштва да га оно изабере за дописног члана.

Писмо, оригинал, аутограф М. Драговића, 1 + (1) л.

55. [24] Београд, 21. март 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Дим[имитрије] Маринковић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Наређује да се чиновници „тога завода“ (Друштва) управљају по наредби донетој краљевим указом 14. марта 1884. којом ће се општенародни празници и државне светковине прослављати у целој земљи на наведени начин. Наређење је обавезно и тачно се њега треба држати, „иначе, ко не послуша, строго ће се казнити“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Маринковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

56. [25] Београд, 28. март 1884.

Влад[ислав] Тителбах, професор – Уметничком одсеку Српског ученог друштва

Обавештава да га је прошле године Уметнички одсек одредио за проучавање и цртање етнографских производа и старина. Спремао се за то и за припрему је потрошио више од 20 дуката. Због обустављене државне помоћи од путовања није било ништа. Моли да га Одсек „бар ове године“ пошаље с истим циљем да настави започета испитивања да му не би пропале ствари.

Писмо, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 2 л.

57. [26] Кијев, 28. март 1884.

Кијевское общество естествоиспытателей состоящее при императорскомъ Университетѣ Св. Владимира (Кијевско друштво природњака при Царском универзитету Св. Владимира) – Српском ученом друштву

Предлаже узајамну размену издања штампанх у 1884. години.

Писмо, оригинал, штампано, руски језик, 1 + (1) л.

58. [138] [Београд, без датума]

[Јован Бошковић, секретар – Управи или Скупу Српског ученог друштва]

Списак књиџа које има да пошаље у Русију Српско учено друштво. Гласник, I одељак 48–54; II одељак 12 – 15. Свеџа по II књиџа, где су наведене институције у Петрограду, Москви и Кијеву којима се шаљу „Гласници“ с констатацијом на крају да је послато марта 1884.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

59. [27] Атина, 12/24. април 1884.

[Константин] Папаригопулос – [Јовану] Бошковићу, секретару Српског ученог друштва.

Обавештава да је примио писмо и диплому за избор за дописног члана Друштва и захваљује.

Писмо, оригинал, француски језик, аутограф К. Папаригопулоса, 1 + (1) л.

60. [28] Праг, 3/15. април 1884.

П. Бота, председник, Коста Радојчић, тајник Српског литерарног друштва „Шумадија“ – Српском ученом друштву

Обавештавају да је Српско литерарно друштво „Шумадија“ у Прагу пре кратког времена основало књижницу. Слабог су материјалног стања и Матица српска их је помогла својим издањима. Немају ниједно издање Српског ученог друштва, „главног нашег центра просветног“, и обраћају се молбом да им пошаље неколика своја издања и тиме се да прилика „овдашњој српској омладини, да се упозна са многим лепом српском књигом.“ Надају се да Друштво, „коме је увек била главна цел, да шири просвету у све слојеве нашега народа“, неће одбити њихову молбу.

Писмо, оригинал, аутограф К. Радојчића, 2 л.

61. [29] Београд, 4. април 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Дим[имитрије] Маринковић, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Истиче да је Српско посланство у Цариграду јавило да је Иван Јастребов, руски генерални конзул у Призрену, приликом проласка кроз

Цариград предао Посланству, а да ће оно, по његовом налогу, згодном приликом послати Друштву христовуљу краља Стевана Дечанског, чија је копија штампана у „Гласнику“ и говори о епископији призренској. Извештава о томе с препоруком да се христовуља, кад буде послата, заведе у списак и чува у збирци таквих списа.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Маринковића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

62. [Београд, априла 1884]

Одбор грађана београдских – Српском ученом друштву

Поводом доласка престолонаследника Рудолфа и престолонаследниковице Стефаније у Београд (16. априла 1884.) за приређивање бакљаде организован је Одбор. Он је на седници од 7. (највероватније априла) одлучио да замоли Друштво да и оно са својим члановима суделује при ношењу бакљаде и да најдаље до 11. (највероватније априла) потпредседнику Одбора Науму Николићу, трговцу, достави имена чланова који ће суделовати у томе дочеку.

Писмо, оригинал, штампано и рукопис, 2 л.

63. [30] Београд, 11. април 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Дим[имитрије] Маринковић, заступник министра просв[ете] и цркв[ених] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Обавештава да по чл. 11. и 12. Закона о порезу од 2. октобра 1864. бећарски данак плаћају сви неожењени момци који служе и имају већу годишњу плату од 47,52 динара, а они који имају већу од 633,60 динара плаћају грађански данак. Наплаћивање пореза није се једнако и у исто време вршило, па је зато министар финансија 1. марта прописао правила, која наводи. Саопштава их свим надлештвима просветне и црквене струке да их поштују.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Маринковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом. Писмо је с прилогом:

Београд, 11. април 1884.

Ј. Пецић, начелник Просв[етног] одељка Министарства просв[ете] и цркв[ених] посл[ова] – [Српском ученом друштву]

Таблица по којој се наплаћује бећарски данак с прирезима.

Таблица, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. Пецића, 1 л.

64. [31] Београд, 13. април 1884.

Протосинђел Никанор, ректор богословије – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да Управи спроводи молбу Марка Бацковића, ученика IV разреда богословије, којом моли да му Друштво подари своја издања. Доставља молбу и умољава Друштво да му, ако је икако могуће, издаје у сусрет јер молилац то заслужује као ваљан ђак.

Писмо, оригинал, аутограф протосинђела Никанора, 2 л. с прилогом:

Београд, 13. април 1884.

Марко Бацковић, богослов IV године – Српском ученом друштву

Истиче да је родом из Црне Горе, племена Пјешиваца, и да се посветио богословским наукама, које завршава. Поред добре воље и сталног труда, није се за четири године могао довољно спремити да би свом народу, који је још на ниском нивоу образованости, могао користити колико жели. Зато се обраћа Друштву молбом да га оно помогне с неколико књига из своје библиотеке „како би наоружан са оружјем умног производа бујније и јаче у свом народу дјелати могао.“

Писмо, оригинал, аутограф М. Бацковића, 2 л.

На првом листу су две таксене марке од по 10 пара.

65. [32] Фојница, 14. април 1884.

О. Доминик Гојсиловић, управитељ манастира – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да Друштву прилаже захвалницу за одлуку да се манастирској библиотеци бесплатно доделе сва издања и наводи како и где да се пошаљу књиге. Књижничар манастира отац Батинић шаље поштом своја дела библиотеци Друштва.

Писмо, оригинал, рукопис, ћирилица, с аутографом потписа о. Д. Гојсиловића, 2 л. с прилогом:

захвалница, оригинал, ћирилица, 2 л.

66. [33] Загреб, 18. април 1884.

Јан[ко] Иблер (Дезидеријус) – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да шаље свој опширан реферат објављен у „Народним новинама“ о изашлој LV књ. „Гласника“. Мисли да ће њиме бити задовољан јер је најопширнији од свих дотадашњих приказа који су се појавили у новинама, изузев оног о Јовановићевој статистичкој расправи. Ристићеву студију није могао опширније и верније да исцрпи, јер су новине за које ради службене и не могу трпети противаустријска запажања. Мило му је што су му бесплатно додељене књиге Друштва. Нада се да је већ доказао да сваку књигу, коју из Србије добије, употреби за упознавање

књижевног живота. То му није тешко и не чини то из каквих интереса, „него само за то, јер сам дубоко увјерен, да смо један народ и да би се наша опћа књижевност имала схваћати као једна књижевна цјелина. А то појединачно за сада увјерење, надам се, да ће једноч бити увјерење опће и истина о којој неће нитко сумњати.“ Зато га моли да учини шта треба да би добио још књига.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Иблера, 2 л. с прилогом:
„Народне новине“, бр. 81 и 82 од 6. и 7. априла 1884, новински исечци, латиница.

67. [34] Београд, на Цвети 1884.

М[атија] Бан – [Српском ученом друштву]

Подноси *Крајњак извештај о Врчевићевим рукописима*, које је добио на преглед и то оне под бројевима 3, 4, 6, 12 и 13. Под бр. 3 су *Херцеговачке народне њјесме* о свим главним бојевима с Турцима 1875–1877, где су 23 песме, без прве и почетка друге. Под бр. 4 су јуначке песме Срба мухамеданске вере, а под 6 су песмице и припевке „раскалашна“ садржаја. Могу се штампати оне под бр. 3 и 4, а за штампу нису под бр. 6. Доста је брижљиво прикупио све што се односи на нашу стару митологију разних писаца, из народних песама и традиција, Вукова речника и то је под бр. 12, а мисли да Друштво не треба да их штампа. За штампу су 24 приповетке и 12 судских случајева, све из народног живота и Врчевић их је сам саставио, а то је под бр. 13. Жели да се из језика уклоне граматичке грешке.

Извештај, оригинал, аутограф М. Бана, 2 л.

68. [35] Београд, 21. април 1884.

Управа Српског ученог друштва, председник [Владимир Јовановић] секретар [Јован Бошковић] – министру просв[ете] и цркв[ених] послова [Димитрију Маринковићу, заступнику]

Обавештавају да је Друштво на свом скупу од 30. јануара 1884. донело одлуку да преко министра од законодавне власти затражи још 3.000 динара годишње помоћи да би по статуту могло развити и одбор за ширење науке и књижевности у народ. Сума није велика и ако не буде довољна Друштво ће се обратити и приватним добротворима, па се узда да ће министар ту ствар прихватити и да неће одбити одобрење те мале суме.

Писмо, концепт, 1 л.

69. [36] без места и датума

Подаци за секретара Ј. Бошковића који је на IV састанку Управе Српског ученог друштва 21. априла 1884. известио којих руских књига и из којих институција нема у Библиотеци Друштва.

Белешка, оригинал, аутограф није секретара Ј. Бошковића, 1 л.

70. [37] Будимпешта, 26. април 1884.

П[етар] Стеић, конзул Србије – Јовану [Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Извештава да је после много напора преко железнице успео да пошаље у Русију пакете књига и за трошкове је платио 23 форинте и 71 новчић. Шаље рачун на основу аутентичних докумената, а њих ће послати када му се јави да су пакети стигли на послату адресу. Уз то шаље и рачун за пошиљку коморанској православној општини која је још у конзулату, јер је парох Владимир Ракић, иако је неколико пута позиван да је прими, још није примио. Моли да му и једну и другу суму пошаље непосредно или преко Владе Стојановића, који ће му и друге суме слати.

Писмо, оригинал, аутограф П. Стеића, 2 л.

71. [38] Оксфорд, 2. мај 1884.

Артур Џ. Еванс – господину [председнику Српског ученог друштва В. Јовановићу или секретару Ј. Бошковићу]

Обавештава да је примио диплому поводом избора за дописног члана, захваљује и истиче: „Уклоњен са огњишта које имадох на земљишту приморске Србије – још једнако, на жалост, у туђим рукама – мени је овај доказ почаст и симпатија од стране ваше врсне академије двоструко пријатан.

Продужујући истраживања – грубо прекинута но већ и поновљена – на пољу историје и старине ваших земаља, ја ћу се потрудити да једног дана будем достојан одликовања које знам да још сувише мало заслужујем. На срећу, прошлост се не да угушити, и ја смем да видим у славној прошлости нашега народа огледало тако исто лепе будућности.

Покушаји појединаца пропадају, груба сила тренутно тријумфује над силом моралном, али народ траје, и, остајући веран себи самом, свршава као победилац!“

Писмо, оригинал, аутограф А. Џ. Еванса, француски језик, 2 л. и превод на српски Николе С. Јовановића Американца, 2 л.

72. [39] Београд, 2/14. мај 1884.

Владимир Јовановић, председник Српског ученог друштва – Comité du Monument national de Jean-Jacques-Rousseau Commission exécutive (Националном одбору за подизање споменика Жан Жак Русоу)

Извештава да се одазива позиву да буде иницијатор за прикупљање прилога за споменик Жан-Жаку Русоу у Србији. Истиче да је за то образован одбор и наводи имена чланова.

Писмо, концепт, француски језик, аутограф В. Јовановића, 1 л.

73. [40] Анкона, 3. мај 1884.

Ристо Ковачић, проф[есор], члан [Српског ученог друштва]
– Пре[д]седништву Српског ученог друштва

Истиче да је уважена његова жеља да проучи српску колонију у јужној Италији и Друштво је за то одобрило помоћ од 500 динара. Било би добро да пође на истраживање истог месеца да би с препорукама имао на руци учитеље и професоре у местима пре него се школе затвор. Зато моли Председништво да му пошаље одобрену помоћ од 500 динара.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

74. [41] Београд, 5. мај 1884.

Никола Арсеновић, етнограф – ученој дружини [Српском ученом друштву]

Моли Друштво да „по пријему достављене објаве (А)“ одреди једну комисију која би његову изложену збирку у Великој школи проучила и оценила, јер намерава да је прода као попуну уз ону збирку снимака која се налази у Народном музеју. Уз молбу се налази: 1) један дупликат исте молбе; 2) један плакат штампан о изложби у Вел. школи на срп. језику; 3) један штампан плакат на немачком језику о изложби у Пешти од 3. јуна 1883. г.; 4) Арсеновићева белешка – процена вредности свих изложених предмета на 1.400 дуката.

Писмо – молба, оригинал, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Београд, 5. мај 1884.

Никола Арсеновић, етнограф – уметничкој дружини [Уметничком одбору Српског ученог друштва]

Писмо-молба, исте садржине као и ученој дружини, 1 + (1) л.;

2. *Етнографска, технолошка и културно-историјска Изложба југословенског етнографа и технолога Николе Арсеновића од бечких, италијанских, београдских и више других државних, учених и уметничких дружина са похвалним дипломама увенчана*, плакат, штампан, ћирилица 1 л.;

3. Будимпешта, 3. јун 1883. SEPARAT-BEILAGE zur ersten Auflage des ARSENOVICS'schen südslavisch-orientalischen Ornamenten-Atlas und tehnomatischen Lehrcompendium, штампано, немачки језик, 1 л.;

4. Белешка: „46 екземплара из о[р]наменте атласа и 5 комада велики стошки слика коштају са правом умножена (у српском језику) 1400 дук. цар.“ коју је написао и потписао Н. Арсеновић, 1 + (1) л.

75. [42] Липиска, 12. мај 1884.

Др А[вгуст] Лескин – господину, [председнику Српског ученог друштва В. Јовановићу или секретару Ј. Бошковићу]

Обавештава га да је заједно с дипломом примио и писмо с радосним гласом да га је Српско учено друштво изабрало за дописног члана. Моли га да Друштву искаже срдачну захвалност на великој части коју му је указало.

Писмо, оригинал, српски језик, ћирилица, аутограф А. Лескина, 1 + (1) л.

76. [43] Кијев, 25. мај 1884.

Императорској Универзитетъ Св. Владимира (Царски универзитет Св. Владимира) – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да Универзитет од 7. до 9. септембра 1884. прославља педесетогодишњицу оснивања.

Писмо, оригинал, руски језик, штампано, 2 л.

77. [44] Београд, 4. јун 1884.

А[лимпие] Васиљевић, члан Одбора – Одбору за науке филозоф[ске] и историјске

Наводи да је по решењу Одбора прегледао расправу под насловом *Саморасиј у свејлосији науке и историје* коју је Никола Јовановић-Американац поднео Друштву и о њој даје реферат. Констатује да је она увод у веће дело: *Животи хенија или саморасији*, а то је научна теорија о томе шта је то *хеније* (геније) или *саморасиј*. Каквим се физиолошко-психолошким својствима одликују и одговарајући на то он разлику између генија и медиокритета своди на количину и то је, углавном, садржина расправе. Поред мањих, наводи и веће примедбе у вези с расправом: не налази да се ма с ког гледишта науке може правдати деоба човечанства на *саморасије* и *медиокријетете*; писац није начисто каква својства хоће да „саозначи“ тим називом; не може се сва разлика између генија и обичног човека свести на једну количину; психолошка страна расправе слабо је заступљена. Није противан да се расправа штампа ако одбор на то пристане и ако писац буде водио рачуна о неким примедбама, а што је обећао.

Реферат, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 6 л.

78. [45] Београд, 6. јун 1884.

Дим[итрије] К. Пешика, члан Ср[пског] др[уштва] „Црв[еног] крста“ – Вл[адимиру] Јовановићу, пред[седнику] Ср[пског] уч[еног] друштва

Обавештава да се Бартелеми Дипи, председник Белгијског друштва Црвеног крста и члан разних друштава обратио њему молбом да председнику Српског ученог друштва достави његова научна и корисна дела с приложеним писмом. Он ту услугу извршава и моли да га о резултату извести ако Друштво не би хтело да одговори непосредно.

Писмо, оригинал, аутограф Д. К. Пешике, 1 + (1) л. с прилогом: Брисел, 6. јун 1884.

Бартелеми Дипи – господину [Владимиру Јовановићу, председнику Српског ученог друштва]

Моли га за дејство да буде одликован Орденом Св. Саве. Наводи да је члан разних иностраних академија и научних друштава, као и своје научне радове, које шаље с неким брошурама и новинама.

Писмо, оригинал, француски језик, 2 л.

79. [46] Београд, 7. јун 1884.

Влад[ислав] Тителбах, професор – Српском ученом друштву,
Одеску уметничком

Наводи да га је Јован Бошковић, секретар, обавестио да треба поднети распоред рада на путу, па подноси *План иуџивања њо Србији*, у којем наводи места и пределе које ће посетити, а у појединим шта ће и снимити у окупацима: Пожаревачком, Ђупријском и Јагодинском.

План, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 2 л.

80. [47] Котор, 13. јун 1884.

Стево В. Врчевић, општински тајник – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да му је новембра 1883. послао све рукописе свога покојног оца Вука. Читао је да су рукописи примљени и дати одборима на преглед и процену. Прошло је седам месеци и још нема никаква гласа о њима. С многих страна он добија писма у којима га питају шта се догодило с рукописима и не зна шта да им одговори. Зато је приморан да му се обрати да га обавести о рукописима. Има ли наде да ће их Друштво примити. У противном, мора се обратити на неку књижару да би што пре постигао наумљену сврху, а то је пренос Вукових костију и за његов споменик.

Писмо, оригинал, аутограф С. В. Врчевића, 2 л.

81. [48] Београд, 14. јун 1884.

С[има] М. Лозанић – Јови Бошковићу, професору Вел[ике] школе.

Обавештава да Љ. Клериф није у Београду и рекао му је да замоли Бошковића да позове чланове Природњачког одсека на састанак 15. јуна у 5 сати поподне, а на дневном реду ће бити: *Анализа једног новог српског минерала* С. М. Лозанића и *Мајхематична расправа* П. Живковића.

Писмо, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 (+) 1 л. с ковертом.

82. [139] Београд, 15. јун 1884.

Суд вароши Београда – [Српском ученом друштву]

Доставља *Решење њо маси умр[лог] Лазара Арсенијевића Бајџа-Лаке бив[шег] члана Држав. савета у пензији*.

Решење, оригинал, 8 л.

На полеђини последњег листа је белешка: „Извршиоцима тестаментa пок. Лазара Арсенијевића Бата-Лаке, бив[шег] члана Држав[ног] савета у пензији г[осподи] Гаји Јеремићу и др Николи Крстићу, члановима Држав[ног] савета.“

83. [49] Беч, 15. јун 1884.

Друштво слависта Бечког универзитета – [Српском ученом друштву]

Шаље своја правила (Statuten des Vereines der Slavisten an der Wiener Universität).

Правила, оригинал, немачки језик, штампано, 2 л.

84. [50] Београд, 23. јун 1884.

Никола С. Јовановић „Американац“ – Одбору за филозофске и филолошке науке Српског ученог друштва

Наводи да је извештен о одлуци којом је Одбор условио свој суд о његовој расправи *Саморасиј у свејлосџи науке и историје* „од довршетка целог дела“, па тим поводом изјављује: „Формални програм студије, која горњи наслов носи, јесте доиста двострук, и то: опште-научни и специјално-историјски, али прва и израђена половина – она која се пред поштованим одбором налази – сачињава засебну целину, и писац с тога моли: да се о њој, као такој, коначан суд донесе.“ Одбор ће се лакше одазвати пишчевој жељи када зна да следећа половина његовог рада по стручној подели улога у Друштву иде на оцену Одбору за историјске и државне науке.

Писмо, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 2 л.

85. [51] Београд, 25. јун 1884.

Архимандрит Н[иџифор] Дучић, редовни члан Српског ученог друштва – Одбору за државне и историјске науке

Истиче да је *Расправа о цару Урошу* П. Срећковића, која му је предата на оцену, написана по до тада познатим изворима и у њој нема нових извора ни историјски непознатих чињеница, али има нових мисли које су, као и пишчеве дедукције о смрти цара Уроша, веома интересантне. У расправу су унете и пишчеве оцене летописа и извора за српску историју и епизоде из српске црквене историје. Расправе о смрти цара Уроша писали су: Срећковић, Мијатовић, архимандрит Руварац, Ковачевић и Качановски. Поводом њих уследила је полемика између Срећковића и Ковачевића и вођена је изван „Гласника“, а расправа је продужење те полемике и мисли да се она не преноси у „Гласник“.

Оцена, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 2 л.

86. [52] Београд, без датума

М[илош] Зечевић – Одбору за науке друштвене и историјске Срп[ског] уч[еног] друштва

Подноси извештај за *Расправу о Урошу* Панте Срећковића коју му је Одбор дао на преглед. Наводи шта је садржина расправе, од пишчеве оцене житија и летописа до доказивања да је Вукашин убио Уроша. Сматра да, онај ко је пажљиво пратио Срећковићеве радове, „није могао у њима опазити довољне вештине, која би разноврсност пробраног материјала тако савлађивала, да из њега састави јасну и за мање посвећеног у ствар читаоца лако прегледну слику – ко се у овоме слаже са мном, тај ће наћи и у овој расправи његовој таку оскудицу.“ И поред те мане предлаже да се расправа прими за штампање у „Гласнику“.

Извештај, оригинал, аутограф М. Зечевића, 1 л.

87. [53] Београд, 1. јул 1884.

Милован М. Марушић, свршени ђак Учит[ељске] школе – пре-
[д]седнику Српског ученог друштва [Владимиру Јовановићу]

Обавештава да је родом из Црне Горе и за време школовања није могао да прибави ниједну књигу. Моли председника да му, по могућности, поклони сва дотадашња издања Друштва „којима бих се умно развијао и усавршавао и чистом љубављу к отаџбини – Српству распаљивао, како бих тијем према снази убрзавао остварење велике српске идеје, идеје уједињења и свесрпског напретка цијелог српског народа, што ме од свега свагда најслађе и најватреније одушевљавало и одушевљава“.

Писмо, оригинал, аутограф М. М. Марушића, 2 л.

На полеђини другог листа је писмо:

Београд, 1. јул 1884.

Свет[омир] Николајевић – председнику [Владимиру Јовановићу]

Истиче да Марушића, који му се писмом обраћа и моли књиге, познаје као доброг и савесног младића, па зато његову молбу да му тражене књиге изда подржава. Познато му је да је Управа Друштва неким ђацима који полазе у удаљеније крајеве српске издавала своја издања, па не треба да одрече молбу.

Писмо, оригинал, аутограф С. Николајевића.

88. [54] France, Seine et Oise (Француска, Сена и уаза - департман), 4/16. јул 1884.

В[асилиј] Верешчагин – господину [Владимиру Јовановићу, председнику Српског ученог друштва]

Обавештава да је с писмом примио диплому на звање почасног члана Српског ученог друштва. Моли га да Друштву изрази његову благодарност и уважавање.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

89. [55] Београд, 5. јул 1884.

Россійско императорская миссія въ Сербіи (Руска царска мисија у Србији) – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је оно крајем прошле године изразило жељу да руска влада преузме на свој рачун испоруку издања Друштва непослатих до тог времена руским научним установама у околностима које неће зависити од садашње владе. Мисија је ту жељу саопштила Министарству иностраних дела и добила је одговор у којем се саопштава о пристанку Комисије за међународну размену издања да прими на свој рачун како доставу у Русију издања Српског ученог друштва, тако и њихово разашилвање назначеним руским научним установама. Мисија моли Друштво да ступи у непосредне односе с Комисијом.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

90. [56] Добриња (Округ ужички), 6. јул 1884.

Је. Лађевац, председник Општине добрињске – Српском ученом друштву

Обавештава да се у добрињској цркви у Округу ужичком налазе два стара рукописна јеванђеља, а једно има запис када је и ко га је писао. Она су „доста старинска па да се не би погубила у цркви или иначе упропастила, то је општина“ јеванђеља предала Димитрију С. Јовановићу, професору Београдске гимназије и ревизору основних школа за Округ ужички да их преда Српском ученом друштву као поклон Добрињске општине. Јавља ради знања и моли да се општина по пријему књига обавести.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Лађеца, 2 л.

С другог листа – адресе исечена је поштанска марка и написана је заповед председника Владимира Јовановића: „Пошто г. Димитрије Јовановић буде предао Друштву еванђеље, да се о томе извести општина. 10. јула, 1884. у Београду. ВЈ.“

91. [57] Рељево (Босна), 6. јул 1884.

Управа Српско-православне босанско-херцеговачке богословије, Петрановић, ректор – Српском ученом друштву

Обавештава да је Богословски завод примом бесплатно послату LV књигу „Гласника“. На том лепом и за Завод посебно важном дару управа се налази побуђена да изјави своју најтоплију благодарност Друштву и моли за извињење што није пре захвалила. Нада се да и убудуће Друштво неће заборавити Завод.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа ректора, 1 + (1) л.

92. [58] Београд, 12. јул 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Дим[имитрије] Маринковић, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар правде – Српском ученом друштву

Истиче да просторије у којима се налази Народни музеј не дају могућност за развијање музеја у мери у којој би могао да се развија. То је велика штета за установу којој се поклања много пажње и очекује се да потпуно одговори своме позиву. Покренуто је питање да се нађе зграда за потребе музеја и дошло се до одговора да ниједна приватна кућа није употребљива за тај циљ, па ни с преправкама, јер не би дала потребну висину, као ни довољно светлости и зидних површина. На крају се дошло до комбинације да би се циљ постигао за неки број година када би се Народном музеју уступили „садашњи локали Српског ученог друштва, ходник испред тих локала и једна соба у томе ходнику, која припада гимназији и послужитељева соба у истоме ходнику.“ Управа Српског ученог друштва, када о тој потреби размисли, јавиће Министарству да ли би се

оно могло настанити у некој засебној кући и под којим условима, а да се музеју уступе локали које држи.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Д. Маринковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

93. [59] Београд, 14. јул 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Ј[осиф] Пецић, по наредби заступника министра просв[ете] и цркв[ених] посл[ова], начелник Просв[етног] одељка – Српском ученом друштву

Одговара на писмо Управе Друштва од седмог јула да су коректни њени разлози да Друштво не спада у ред државних надлештава и да су његови чланови у исто време персонално чланови појединих државних надлештава или имају одређен службени положај у држави, па као такви имају своја одређења по прописаном реду за извршавање подворења о државним светковинама и не мора као засебна организација да чини подворење. Министарство није ни долазило на ту помисао да Друштву наређује другачију праксу од оне која је била. Оно је наредило да се наредба пошаље свима просветним надлештвима, па је случајно и погрешно послат акт и Друштву и за њега важиће дотадашња пракса.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ј. Пецића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

94. [60] Трст, 19. јул 1884.

Иван Рендић, кипар – Српском ученом друштву

Истиче да је посао који га је задржао у Црној Гори узрок да до тада није могао да одговори на писмо Друштва од трећег априла 1884. Сматра за особиту част додељено му одликовање и то не приписује толико својим slabим заслугама на уметничком пољу, колико оном циљу за којим Друштво тежи и за који он својим slabим силама ради. Прима са захвалношћу додељену му част дописног члана Друштва, обећава да неће сустати у свом раду и најсрдачније захваљује.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф И. Рендића, 1 + (1) л.

95. [61] Београд, 23. јул 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Ј[осиф] Пецић, по наредби заступника министра просв[ете] и цркв[ених] послова, начелник Просветног одељка – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље извод буџета за 1884. рачунску годину и да је под тим даном писано Министарству финансија да отвори потребни кредит за све позиције назначене у буџету.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ј. Пецића, 2 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум
Министарства просвете и црквених послова с државним гр-
бом. Писмо је с прилогом:

Београд, 23. јул 1884.

Српског ученог друштва Извод буџета за рачунску 1884. годину, од
15.283,80 динара на помоћ.

Извод, попуњен штампан формулар с потписима Димитрија
Маринковића, заступника министра просвете и црквених по-
слова, министра правде и Милана Вељковића, рачуновође
Министарства просвете, 1 л.

96. [62] Београд, 3. август 1884.

С[теван] Рајичевић, управник Краљевско-српске државна
штампарије – Српском ученом друштву

Обавештава да је Друштво актом од 29. марта 1884. захтевало да се
штампа материјал и Управа је то урадила, па га шаље с приложеним рачу-
ном, којег нема, у износу од 2.836 динара и 93 паре с молбом за наплату.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

У горњем левом углу листа је штампан меморандум Краљев-
ско-српске државна штампарије с државним грбом.

97. [63] Лондон, 27. август 1884.

Ив[ан] Павловић – господину [Јовану Бошковићу, секретару
Српског ученог друштва]

Наводи да му досађује, али да за то није највише крив. Пита шта је
с његовим хонорарем, јер му није до бесконачног чекања у иностранству.
Ако од тога нема ништа, барем да му каже да се не нада с те стране. Сма-
тра да је било довољно времена, скоро две године, да се расправи питање
о његовом старом рачуну с Кујунџићем. „Ако његове позајмице не фигу-
рирају у рачунима Уч. Друштва: значи да сам његов лични дужник; те да
ми цео хонорар од стране Друштва припада. Ако ли је иначе: пошљите ми
разлику – ако је има.“ Учинио би му услугу ако би послао нешто новца и
за оне нештампане, а одобрене чланке, јер није више државни питомац и
свака пара му је добродошла. Моли га да му што пре пошаље одбијени
чланак о другом крштењу Немањином, јер има прилику да га штампа на
другом месту. Изражава бојазан да не доводи у сумњу његову савест и
готовост у послу и добро расположење према књижевним радницима.
Истиче да би га веома задужио ако би му послао примерак *Историје
српског народа* П. Срећковића, као и сваку књигу „Гласника“ у којој буду
његови радови.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л.

98. [64] Будимпешта, 29. август 1884.

Др [Ђула] Паулер, архивист Краљевине [Угарске] – Уредништву „Гласника“ Академије наука [Српског ученог друштва]

Шаље брошуру о законима и прописима који се односе на архиве Краљевине Угарске (*Les lois et règlements concernant les archives du royaume de Hongarie*) с молбом да се уради њен приказ.

Писмо, оригинал, француски језик, 2 л.

99. [65] Београд, [6. септембар 1884]

Српско учено друштво, председник Владимир Јовановић, секретар Јован Бошковић – ректору Универзитета у Кијеву

Честитају педесетогодишњицу прославе оснивања Универзитета Св. Владимира у Кијеву.

Телеграм, концепт, 1 л.

100. [66] Атина, 17. септембар 1884.

Стефан А. Кумануди – Јов[ану] Бошковићу, секретару Српског друштва за литературу и науку [Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио писмо и диплому о избору за дописног члана. Захваљује, али изјављује да неће моћи активно сарађивати, јер је преоптерећен пословима.

Писмо, оригинал, француски језик, аутограф С. А. Куманудија, 2 л.

101. [67] Београд, 18. септембар 1884.

За Управу „Братства“, књижничар Стеван М. Димитријевић, богослов III године – [Управи Српског ученог друштва]

Истиче да „Братство“, дружина ђака Београдске богословије располаже тако малим средствима да не може да купи ниједну књигу Српског ученог друштва, па ни најновије издање *Историју српског народа* Панте Срећковића. Од велике би користи било за чланове дружина када би у својој књижници имали то дело. Зато Управа дружине моли Управу Српског ученог друштва да јој уступи бесплатно Срећковићеву *Историју српског народа*.

Писмо, оригинал, аутограф С. М. Димитријевића, 1 + (1) л.

102. [68] Београд, 20. септембар 1884.

Ј[ован] Ђорђевић – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] ученог друштва

Обавештава га да због слабости не може да дође на састанак одбора, па га моли да предложи одбору да се у смислу чл. 18 пословника изабере заменик за тај састанак.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Ђорђевића, 1 + (1) л. с ковертом.

103. [69] Рим, 25. септембар по римском 1884.

Ристо Ковачић, проф[есор] – пре[д]седнику [Српског ученог друштва Владимиру Јовановићу]

Најпре истиче да, да га не поштује од давнина, не би се усудио да му упути му молбу, а одавно је било када је он српску омладину разговарао изразом: „Да нијесам Србин, желио бих бити.“ Обавештава да је упутио министру Кујунџићу извештај о српским колонијама у Молизу, а уз извештај и писмо Српском ученом друштву Моли њега да се заузме да чланови на састанку одобре одмах трошак који је имао за књиге и слике да плати типографију. Премештен је из Анконе у Ђенову па до 6. октобра треба да исплати типографа у Анкони. Моли да му се одмах поштом пошаље у добро запечаћеном писму да би стигло на време и да га о томе телеграмом обавести, те да за то одузме новац. Завршава речима: „Господине, ја амо не жалим ни патње, ни труда за част и корист српства; нека ни Вама и Друштву не буде мучно облакшати ми барем у чем.“

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

104. [70] Рим, 26. септембар по римском 1884.

Ристо Ковачић, проф[есор] – господину и пријатељу [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Моли га да му не замери што му касно пише, јер је то требало да уради чим се вратио из српских колонија и сложио извештај, али је одмах морао у Рим. Извештај је послао Кујунџићу и он ће га послати Друштву. Последње поглавље у извештају фали, јер ће га послати за који дан док нешто у библиотекама проучи. Може извештај да буде и без тога поглавља, али је наумио да га дода да српству буде корисније. Нада се да ће то задовољити Друштво. Истиче да је оно дало 480 динара и сме да каже, да је другоме дало и 5.000, нити би нашао што је он нашао, нити би начинио добро које је он начинио, „јер овђе није било главно ништа друго него начин“ и у извештају га је описао. Као што је молио и председника моли и њега да му се новац што пре пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л. с прилогом:
Ковачићева визиткарта с написаном његовом новом адресом.

105. [71] Београд, 28. октобар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Ј[осиф] Пецић, по наредби заступника министра просв[ете] и цркв[ених] посл[ова], начелник Просв[етног] одељења – Српском ученом друштву

Обавештава да је време да се прикупи грађа за државни шематизам за 1885. годину и моли Друштво да му изволи послати списак својих чланова састављен у форми у којој је штампан шематизам за 1884. годину.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ј. Пецића, 1 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

106. [72] Дрниш, 29. септембар 1884.

Богољуб Петрановић – Јовану Бошковићу, професору, секретару Српског ученог друштва

Обавештава га да је с његовим писмом од 21. јуна примио 20 дуката за три његове збирке. Обраћа му се молбом да се за њега заузме код Друштва да му се остатак одмах пошаље, јер му је крајње потребан. Нада се да ће му бити послано још 40 дуката као коначна исплата. Наводи да је на путовање, гошћење и плаћање певача потрошио 1.000 форинти, па верује да ће му новце одмах послати.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 1 л. с ковертом
На коверти је отцепљена поштанска марка, оштећен текст адресе и има правоугаон, црвен воштани печат с писаним латиничним иницијалима „В Р“.

107. [73] Београд, 30. септембар 1884.

Архимандрит Н[и]ффор] Дучић, редовни члан Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Наводи у 19 тачака које документе садржи *Грађа за црногорску нову историју* и истиче да су сви ти преписи врло вредни, па мисли да треба да се приме и штампају у „Гласнику“, а преписивач да се награди како се обично награђује за преписивање грађе.

Извештај, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 2 л.
После Дучићевог потписа је и потпис Панте Срећковића.

108. [74] Крагујевац, 7. октобар 1884.

Пет. Јовичић, гимн[азиста] VII г[одине], председник друштвене „Подмладак“ – Српском ученом друштву

Истиче да је пре неколико година у вишој гимназији крагујевачкој установљена дружина „Подмладак“ којој је циљ умно обавештавање помоћу библиотеке и читаонице. Библиотека није снабдевена делима Српског ученог друштва и нема средства да их набави, па моли Друштво да јој се бар најновија издања бесплатно пошаљу. Богат материјал разрађен у издањима „моћи ће корисно послужити да се циљ друштвене не омаши“. Истиче да у једном члану статута пише да по престанку рада друштвене библиотека припада Народној библиотеци и то је разлог више да се жеља друштвене испуни.

Писмо, оригинал, аутограф П. Јовичића, 2 л.
На другом листу, коверти, је округао, црвен воштани печат, слабо отиснут и преломљен на два дела.

109. [75] Лондон, 7. октобар 1884.

Ив[ан] Павловић – Јовану Бошковићу, професору Велике школе, секретару Српског ученог друштва

Најусрдније захваљује на писму и послатим књигама. Жао му је што Кујунџић одговорио је с расправом о његовим позајмицама и наводи

које су. Истиче који се његови радови налазе у Друштву и моли га да пожури господу код којих су радови да се што пре објаве. У објављеним радовима има доста грешака. Жали му се и на скромност у висини његових хонорара, начин на који се радови оцењују и о томе опширно говори, а моли га и да се у Управи заузме да му се не чини неправда. „Мени можда смета што нисам члан Друштвени?“ Чуди се што до тада није изабран, а више је радова објавио у „Гласнику“ бар од четвртине чланова. Нада се да ће то исправити. Моли га да му пошаље радове када буду штампан, а признаницу његову и његове сестре да изузме и унушти или да њему пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л. с ковертом с које је отцепљена поштанска марка.

110. [76] Рим, 10. октобар 1884.

Ристо Ковачић, проф[есор] – Јовану Бошковићу, секретару Краљевског српског ученог друштва

Захваљује на одговору на његово писмо, као и на његовом и председниковом заузимању да му се уважи молба. Нису успели колико му је потребно, јер Кујунџић још није дао његов извештај. Послаће и други извештај, у којем ће анотирати песме, приповетке и друго што је у колонијама сабрао. Моли да га Друштво помаже не бадава и низашта, него наручивањем радње, а одужиће се многостуко.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 4 л. с ковертом.

На коверти су два елипсаста, црвена воштана печата у којима су слабо отиснути симболи и писана слова: *Ристио Ковачић* и отцепљена је поштанска марка.

111. [77] Анкона, 16. октобар 1884.

Ристо Ковачић, проф[есор] – многопоштованом и милом господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Опет моли да му се пошаље нешто новаца, бар да исплати типографа код којег се задужио ради израде слика за свој рад. Дешешом је молио Кујунџића да његов извештај преда Српском ученом друштву и мисли да га је оно већ примило.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

112. [78] Реклинец (село, Галиција), 18/30. октобар 1884.

Михаил Григоревич Гнатевич – Српском ученом друштву

Моли да му се подаре књиге издања Друштва, а он је спреман да пошаље извештаје о приликама у своме крају који би му се тражили.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

113. [79] Београд, 18. октобар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава да ће се за чување здања Велике школе од квара и сваке могуће штете, за одржавање реда и чистоће у задњу поставити један момак за домаћина куће. Ректор ће му прописати ближе дужности и поставити да може водити надзорништво над целим здањем. Биће одговоран за све што се у згради и око зграде дешава, па ће се уредити и његови односи према свима млађима у здању уколико то не буде предвиђено правилима ректора. То се мора усагласити договором старешина свих надлештава која су у здању школе. Зато моли Управу Друштва да ту ствар уреди договорно с ректором Велике школе онако како ће најбоље бити по интересе установа.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

114. [80] Загреб, 21. октобар 1884.

Југославенска академија знаности и умјетности, др Фр[ањо] Рачки, председник, др Б[огослав] Шулек, тајник – Председништву Српског ученог друштва

Позивају на свечано отварање Штросмајерове галерије које ће се обавити 9. новембра у 10 сати.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 2 л.

С писмом – позивницом је и концепт телеграма у две верзије, који је Друштво упутило као одговор:

„Од свих умјетника, наш народ броји сразмерно највише сликара, чија су дјела по црквама и иначе смјештена. Али прва права галерија слика чини епоху у животу свакога народа, јер се ту скупљају не само умјетничка дјела домаћих, него често и надмашни угледи напреднијих народа у оригиналу или копије.

Оваква појава на једном крају нашега народа изазива нашљедовање томе и на другом; ну и као самица она је добро и напредак цјелокупнога народа, с тога јој се сви срдечно радујемо. Живио народ хрватски и српски! Множили се добротвори његове просвјете као што је владика Јосип Ђурађ.“

„Умјетност је цвијет живота. Обрађивати њу, значи извити се над простотом природе, показује виши ступањ културе. А галерија слика, то је мијена у животу од епохалне вриједности. Поздрављамо је и радујемо јој се, као да је на нашој страни поникла; она је лијеп мирисни цветак свега народа хрватског и српског. А врлим трудбеницима слава и хвала!“

Телеграми, латиница, 2 л.

115. [81] [Београд, 21. октобар 1884]

† *Димитрије Машић*,

Биографски подаци поводом смрти објављени у рубрици „Београдске вести“ и читуља.

„Српске новине“, LI, 1884. бр. 233, (21. X), штампано, 2 л.

116. [82] Добриња, 24. октобар 1884.

Павле Ђукић Поповић, свештеник из Добриње – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је у „Српским новинама“, бр. 232 од 20. октобра 1884. прочитао записник Српског ученог друштва са састанка од 22. септембра, а где се говори о јеванђељима која је послала Добрињска општина. Она су послата на његов предлог „да се не би као важна старина каквим случајем сатарила и упропастила“. Наводи да је 25 година свештеник у Добрињи и познато му је да је и на другом јеванђељу био запис. „Уколико се сећам његове садржине колико сам могао разумети стајала је година писања, и ја сам на истом запису рачунао колико је година стара па се сећам да је било старије од оног другог на коме и сада има запис, и стајало је да је писано под брдом Кабларом на реци Морави при некаком владици ком се имена не сећам. Овај запис осекао је неки од гг [господе] учитеља овдашњих кријући од мене пре 10–12 год[ина] са том намером да га каквом испитачу старина пошље, шта је даље са записом било не знам, можда је упропаштен а можда и сада негде се налази. Знајући позитивно о овом запису сматрао сам за дужност ово вам доставити до знања, с’ тим да ово има будете доброту доставити до знања „Српском ученом друштву“ као прилог уз пошилање она два јеванђеља.“

Писмо, оригинал, аутограф П. Ђукића Поповића, 1 + (1) л.

117. [83] Београд, 2. новембар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

У вези с писмом од 21. априла 1884. обавештава Друштво да ће добити у своје време распоред буџета, па нека се према њему управља.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом. С овим писмом је и истоветно писмо без меморандума на чијој је полеђини написано: *Бр. 5 а*), па је испод тога подвучена линија и написано *С. а* у продужетку 1885, 1 л.

118. [84] Брисел, 5. новембар 1884.

Б[артелеми] Дипи (В. Дируу), председник Белгијског друштва Црвеног крста – председнику [Српског ученог друштва Владимиру Јовановићу]

Шаље Друштву на поклон своје списе и моли да га обавести шта је учињено по његовој представци упућеној му од члана Српског Црвеног крста, да му се додели Орден Св. Саве, који би он радо понео.

Писмо, оригинал, француски језик, 2 л.

На првом листу у доњем левом углу залепљен је суви печат Белгијског Црвеног крста.

119. [85] Земун, на Аранђелово [8/20. новембар 1884]

Јован Пециковић, јувелир – Српском ученом друштву

Наводи да је на XVII седници Друштва од 30. XII 1883. закључено да се од његове бивше понуде откупа свих дела Јоксима Новића Оточанина, откупе две књиге, али то није реализовано. Код њега су једанпут били Јован Бошковић и Гаврило Витковић и гледали су 1.000 табака рукописа, а како се то могло у једном часу? Зато му је речено да ће Друштво послати једно лице с пуномоћјем којем ће на реверс предати сва дела и да се изабрана задрже и накнада њему исплати, а остала да се врате. Моли да Друштво пошаље с пуномоћјем члана коме ће предати рукописе и да их оно све откупи „на обвезницу ма било то и на пет година дана без камате.“ Има још више од 200 старих књига од почетка века до 1848. године које нуди на продају. Моли да му се стави до знања када би изасланик код њега дошао.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 2 л.

120. [86] Анкона, 8. новембар 1884.

Ристо Ковачић, проф[есор] – Јовану Бошковићу, секретару Краљевског српског ученог друштва

Моли га да се заузме да га Друштво помогне да би што пре могао добро да настави своју започету радњу. Нада се да је Кујунџић дошао у Београд и предао оно што је он послао.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти је пет елипсастих, црвених воштаних печата у којима су слабо отиснути симболи и писаним словима је написано: *Ристио Ковачић*, а оштећена је тако што је с ње отцепљена поштанска марка.

121. [87] Задар, 12. новембар 1884.

Архимандрит др Н[икодим] Милаш – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да је један примерак свог рада о *Савинској крмчији* послао Друштву и ту је поменуо да *Сарајевска крмчија* из 1368. још није позната ученом свету. После се обратио митрополиту Сави Косановићу и он му је пре неколико дана послао доста подробан њен опис. Она је важна

по својој старини и много доприноси решењу питања о првобитном постанку словенског црквеног законика и његовој првобитној целини. Желео би да штампа реферат о *Сарајевској крмчији*, представљајући варијанте у њој упоредо с до тада познатим рукописним крмчијама старосрпским. Моли да га извести би ли тај његов рад могао наћи места у следећој књизи „Гласника“.

Писмо, оригинал, аутограф Н. Малаша, 1 + (1) л.

122. [88] Беч, 13. новембар 1884.

Љубомир Стојановић – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Шаље му једну стварчицу из бечке Дворске библиотеке за коју мисли да ће ваљати да се објави, а преписао је пре почетка предавања. Моли га да му јави има ли још шта да прими осим 180 динара које је изузео, ако је штампан опис његовог зборника и одређена награда за Милојевићев зборник и колико му за који посебно припада, па да дефинитивно признаницу пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 + (1) л.

123. [89] Јошан, крај Удбине у Лици, 19 новембар 1884.

М. Симеон Кончар, учитељ – Српском ученом друштву

Извештава да је за своју школу од неколико наших друштава добио издања, па је слободан да замоли Друштво да и оно, ако не сва, а оно бар нека своја издања пошаље.

Писмо, оригинал, аутограф М. С. Кончара, 1 + (1) л.

124. [90] Београд, 22. новембар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље Српском ученом друштву извод буџета трошкова Друштва за 1885. рачунску годину. За тај издатак отворен је кредит код Главне благајне о чему је писано и министру финансија, и то за све позиције које су у изводу означене.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 23. јул 1884.

Српског ученог друштва Извод буџета за рачунску 1884. годину, од 15.283,80 динара на име државне помоћи.

Извод, попуњен штампан формулар с потписима С. Д. Поповића, министра просвете и црквених послова и Милана Вељковића, рачуновође, 1 л.

125. [1885-122-78] Угарска, 25. новембар 1884.

В. С. Д. [псеудоним] – Српском ученом друштву

Наводи да се у последње време у слободним часовима бави изучавањем историје српског народа у Угарској и истиче да све више долази до уверења да су Срби у Угарској „доста криви данашњем нашем стању овде“. Разлог је што су слабо познавали праву историју српског народа и чинили су оно што није требало да чине. Зато је он, да би колико-толико допринео правом познавању историје Срба у Угарској, написао чланак и шаље „га као свог првенца“ Српском ученом друштву да га прочита и процени, па ако нађе за добро, да га у „Гласнику“ штампа. Напомиње да чланак не може да потпише правим именом због свог положаја као чиновник. Моли, какав год закључак у погледу чланка буде донело Друштво, да га достави његовом пријатељу Јовану Туроману, којег је умолио да води даљу бригу о томе.

Писмо, оригинал, аутограф В. С. Д. 1 + (1) л.

126. [91] Цетиње, 5. децембар 1884.

Марко Драговић, секретар Мин[истарства] просв[јете] и цркв[ених] дјела – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Обавештава да му шаље и четврти рукопис материјала за историју Црне Горе уз молбу да га да да се штампа у „Гласнику“. Сакупио је доста радова, али га је коштало врло много труда и имао је новчаних издатака, а нема ни од кога помоћи. Прикупио је и једну групу материјала из времена Петра II, коју је већ почео да сређује и, кад буде готова, послаће је. Моли га да Археолошком друштву да новца колико је дужан као члан утемељивач, а његовом брату Сави Драговићу, ученику гимназије, 50 форинти око 20. децембра, а ако нешто преостане од тога, опет брату Сави у јануару. Истиче непријатности због пута његове браће у Србију и поступке према попу Андрији у Црној Гори и у Србији.

Писмо, оригинал, аутограф М. Драговића, 1 + (1) л.

127. [92] Сарајево, 5. децембар 1884.

Митрополит Сава Косановић – Српском ученом друштву

Обавештава да Друштву доставља снимке на употребу. Они су из српске прошлости и описује њихове представе. Нажалост, делови писма недостају, па су описи некомплетни. Део који је комплетан гласи овако: „Назад неколике године фратри подигоше дрвени олтар на томе гробљу, али православни сељаци једне ноћи раскопају олтар и баце грађу у један поток. И околни Турци увјеравају да је то ришћанско гробље и негдашња њиова црква.“ Наводи да прецрте шаље засебно поштом и биће му мило ако га Друштво било којим путем обавести о пријему пошиљке.

Писмо, оригинал, аутограф митрополита С. Косановића, 2 л. с ковертом.

Оба листа су отцепљена с десне стране према средишњем делу, скоро до половине с недостатком текста.

На коверти је отцепљен и недостаје горњи десни угао где је била поштанска марка, а сачувани су штампани стилизовани писани иницијали М. С. К. и камилавка изнад њих.

128. [93] Београд, пре 9/21. децембра 1884.

Белешка у којој се наводи да су новине јавиле да др Леополд Ранке 9/21. децембра 1884. навршава 89 година живота и слави 60-годишњи књижевни јубилеј.

Белешка, 1 + (1) л. с прилогом:

Српско учено друштво, председник Владимир Јовановић, секретар Јован Бошковић – др Леополду Ранкеу, историчару, Берлин

Поводом његовог 89. рођендана и шездесетогодишњег књижевничког јубилеја изјављују да, слично као што Тројански рат не би био светски познат без Хомера, тако и српска борба за ослобођење не би била светски позната без његовог ваљаног дела о томе, које је само карика у ланцу његовог историјског рада.

Телеграм, концепт, немачки језик, 1 + (1) л.

129. [94] Београд, 10. децембар 1884.

Анта Алексић, члан [Српског] ученог друштва – Јов[ану] Бошковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава да је имао прилику да дуже време борави у Мачви и проучава поплавне прилике и уопште географске и економске односе. У приложеном спису систематисао је прикупљене податке и спремио их за штампу. Од опште је користи да се са стањем Мачве упозна шири круг читалаца и нарочито да се интелигенција заинтересује. Моли га да приложени спис поднесе за штампу и њему да да одговарајући хонорар. Напомиње да би било згодно да се штампа у засебној књизи као „Гласник“ II реда.

Писмо, оригинал, аутограф А. Алексића, 2 л.

130. [95] Београд, 11. децембар 1884.

М[илан] Ђ. Милићевић, М[ита] Ракић, Љ[убомир] Ковачевић, редовни чланови – Одбору за науке историјске и државне

Предлажу Емила Борграва, краљевског белгијског министра резидента и члана Краљевске академије наука у Бриселу, за члана кореспондента Српског ученог друштва. Он је пропутовао Србију уздуж и попреко и на тај начин упознао је земљу и народ. Потом је написао и штампао *La Serbie administrative, économique et commerciale*, дело које најпотпуније представља поменуте стране земље. Ради и на спису о цару Душану и уопште о Србима његовог доба и извод из тога је објавио. Из тога се види с колико историјске беспристрасности западном свету слика Душана и српски народ.

Предлог, оригинал, рукопис с аутографима потписа наведених чланова, 1 + (1) л.

131. [96] Београд, 18. децембар 1884.

Дим[итрије] Нешић, професор Вел[ике] школе – председнику Одбора природно-математичког Српског ученог друштва

Даје мишљење о радовима Ђорђа Рокнића и Владимира Зделара у којем износи да су познати и могу се наћи у свакој повећој школској књизи, па се зато не могу примити, ни у „Гласнику“ штампати.

Реферат, оригинал, аутограф Д. Нешића, 1 л. с прилогом:
Ђорђе П. Рокнић, *Инијеџрирање биномских диференцијала*, 6 л.
Рад В. Зделара види под бр. 46. [16] из 1884.

132. [97] Кузмин, 20. децембар 1884.

Милан Радојчић, учитељ – Српском ученом друштву у Београду

Обавештава Друштво да је српска основна школа у Кузмину прошле године основала своју књижницу и моли да јој поклони књиге уколико их у залихама има. „Тим ће сл[авно] друштво оставити вековечито име код ове младежи, а и ја ћу као њихов наставник за то дарезљиво дело врло захвалан бити“.

Писмо, оригинал, аутограф Милан Радојчић, 1 л.

133. [98] [Берлин], 22. децембар 1884.

Др [Леополд] Ранке, активан тајни саветник – Српском ученом друштву

Захваљује на телеграфској честитки.

Визиткарта с текстом, немачки језик.

134. [99] Чуруг (Угарска), 23. децембар 1884.

Управа Српске читаонице у Чуругу, Стеван Јанковић, председник, Глиша Сабљица, перовођа – Председништву Српског ученог друштва

Шаљу извод из записника своје годишње Главне скупштине на којој је закључено да се замоли Српско учено друштво да Читаоници подари све дотадашње „Гласнике“ и друга своја издања и да их и убудуће шаље. Новчане околности не допуштају да се књиге умножавају, а да је то „преко нужно, потврђује и та с' лепом појавом скопчана околност, да се у нашем месту радо и простији сељачки сталез, који и сачињава већину читаоничких чланова, бави читањем књига“.

Писмо, оригинал, 2 л. с прилогом:

извод из записника годишње Главне скупштине Чурушке српске читаонице од 16/28. децембра 1884, 2 л.

135. [100] Београд, 30. децембар 1884.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

У вези с актом Управе Српског ученог друштва од 30. јануара 1883. обавештава да није рад да чини тако делимичне измене у Статуту Друштва, јер ће бити боље да оно добије друго, ново уређење.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

С овим писмом је и препис истог писма, без меморандума, а на његовој полеђини је написано: *Бр. 5 б*), па је испод тога подвучена линија и написано *С. а у продужетку 1885.*

136. [101] Лондон, 31. децембар 1884.

Ив[ан] Павловић – Јовану Бошковићу, професору Велике школе, секретару Српског ученог друштва

Поново га моли, јер је у неприлици, да му пошаље што више може новца на име његових хонорара за штампане и примљене радове, а ако је могуће – 600 динара или 24 фунте. Ако не може сам то да уради, моли да то изнесе пред Управу. Моли да му пошаље свеске „Гласника“ у којима су штампане оцене на његове радове и да му на један дан пошаље његов чланак *Жене Ђ. Бранковића* пре слања у штампу, јер има да поткрепи једно своје нагађање у тој расправи.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л. с ковертом с које је отцепљена поштанска марка.

137-1. [136-1] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Преглед целокујиниѣ примања и давања Српског ученог друштва рачунске године 1884. с наведеним примањима у пет ставки од 20.192 динара и 12 пара и издавањима у седам ставки од 20.192 динара и 14 пара.

Преглед рачуна, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

137-2. [Београд], без датума

Списак примања [Српског] ученог друштва у рачунској години 1884, засебно наведен у пет ставки од 20.192 динара и 12 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-3. Београд, 31. јануар 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 3.283 динара и 80 пара примљених из касе Министарства финансија као остатак државне помоћи Српском ученом друштву одређене Законом о државном буџету за рачунску 1883. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-4. Београд, 31. јануар 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 3.000 динара примљених из касе Министарства финансија државне помоћи Српском ученом друштву према Закону о државном буџету за рачунску 1884. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-5. Београд, 20. март 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.000 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1884. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-6. Београд, 20. април 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.500 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1884. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-7. Београд, 16. мај 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.000 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1884. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-8. Београд, 20. јун 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 3.783 динара и 80 пара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1884. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-9. Београд, 17. август 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.000 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1884. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-10. Београд, 12. новембар 1884.

Председник Српског ученог друштва [Владимир Јовановић],
секретар [Јован Бошковић] – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 7.600 динара примљених из касе Министарства
финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску
1885. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-11. Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

*Списак хонорара за чланке у „Гласницима” у рачунској години
1884, у којем су наведена имена 30 аутора, називи дела и висина хонорара,
а у укупном износу од 10.493 динара и 35 пара.*

Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Хонорари из списка појединачно су исказани у признаница-
ма број 137 и подбројевима 12–17 и 20–44.

137-12. Београд, 2. фебруар 1884.

П[антелија] Срећковић, члан [Српског] уч[еног] др[уштва]
– [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 300 динара примљених из казначејства Српског уче-
ног друштва за четири расправе: 1. *Јелена царица*, 2. *Марија Оливерова*,
3. *Јевдокија и Дејан* и 4. *Мангрда*.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

137-13. Београд, 3. фебруар 1883.

Др Ј[осиф] Панчић, професор В[елике] школе – [Српском
ученом друштву]

Даје признаницу на 532 и ½ динара примљених од Јована Бошко-
вића, секретара Српског ученог друштва, као хонорар за чланак штампан
у LIII св. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

137-14. Београд, 5. фебруар 1884.

Д[рагољуб] К. Јовановић, проф[есор] – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 240 динара примљених од Српског ученог дру-
штва као хонорар за чланак *Црна Река* објављен у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Д. К. Јовановић, 1 л.

137-15. Београд, 29. јануар 1883.

Милан Кујунџић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 450 динара примљених да их преда Ивану Па-
вловићу, а за: по одлуци Управе Српског ученог друштва од 18. априла
1881, препис писама из XVI века, награда од 250 динара; по одлуци од 1.

- децембра 1881, за састав о Св. Луки, 120 динара и за *Белешке о краљу Милутићу* – 80 динара.
 Признаница, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 2 л.
 На истој признаници испод Кујунџићевог потписа Стеван Д. Поповић је написао: „Горњу суму новаца (четири стотине и педесет динара) примио сам ја место г. Милана Кујунџића“, датирао 2. фебруара 1884. у Београду и потписао се.
 На полеђини другог листа написана је графитном оловком белешка: „Издато 300 [+] 480 [=] 780 по одбитку 450 има да одради 330 или Кујунџићу да да.“
- 137-16. Београд, 6. фебруар 1884.
 Гига Гершић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 450 динара примљених из касе Српског ученог друштва као награду за расправу *Поглед на борбу међу централизацијом и самоуправом на Западу и у нас*, штампану у LV књ. „Гласника“.
 Признаница, оригинал, аутограф Г. Гершића, 1 л.
- 137-17. Београд, 8. фебруар 1884.
 Петар Ј. Живковић, професор реалке – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 162 динара примљена из касе Српског ученог друштва за чланак *Графичко представљање вредности* објављен у „Гласнику“, књ. LIV.
 Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Живковића, 1 л.
- 137-18. Београд, 6. фебруар 1884.
 Моша Меворах, краљ[евски] срп[ски] мењач новца – [Српском ученом друштву]
 „Разменица! 120 динара за банке по д[и]н[ара] 2,15 = f[orin]t[i] 55,81. За Мошу Мевораха Син Јаков Меворах.“
 Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
- 137-19. [без подброја] Београд, 6. фебруар 1884.
 Моша Меворах, краљ[евски] срп[ски] мењач новца – [Српском ученом друштву]
 „Разменица! 200 форинти банке по д[и]н[ара] 2,15 = д[и]н[ара] 430. За Мошу Мевораха Син Јаков Меворах.“
 Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
- 137-20. Брод, 4. фебруар 1884.
 Ђорђе Мушицки, царско-краљевски умировљени директор карантина – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на више од 200 форинти аустријске вредности примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва за две свеске рукописа књижевно-историјске вредности уступљене Друштву.
 Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Мушицког, 1 л.

137-21. Београд, 17. фебруар 1884.

Ј[ована] М. Жујовић, професор – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 600 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланке под насловом *Грађа за геологију Краљевине Србије* објављене у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. М. Жујовића, 1 л.

137-22. Београд, 21. фебруар 1884.

Даворин Јенко – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 360 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као награду за композицију *Српска химна* за мушки и мешовити хор и клавир.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Јенка, 1 л.

137-23. Београд, 11. март 1884.

Јов[ан] Туроман – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 100 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за своју беседу говорену на Св. Саву, а која ће се штампати у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 л.

137-24. Београд, 20. јун 1884.

Јов[ан] Туроман – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 170 динара примљених из касе Српског ученог друштва као остатак хонорара за свој чланак *Класична насџава* штампан у „Гласнику“ LVII.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 л.

137-25. Београд, 20. март 1884.

П[антелија] Срећковић, члан [Српског ученог] друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 120 динара примљених од секретара Српског ученог друштва за чланак *О њобратимству*.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

137-26. Београд, 24. март 1884.

П[антелија] Срећковић, члан Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 150 динара примљених од секретара Српског ученог друштва, господина Бошковића за чланак *Виџослава и Јефимија*.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

137-27. Београд, 26. март 1884.

Ђорђе Поповић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 600 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за *Речник њурских речи у српском језику*.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Поповића, 1 л.

137-28. Београд, 30. март 1884.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као хонорар за расправу *Друшћивена и међународна борба за ојсћанак*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

137-29. Београд, 26. јун 1884.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као хонорар за расправу *Друшћивена и међународна борба за ојсћанак*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

137-30. Београд, 24. април 1884.

С[има] М. Лозанић, професор В[елике] школе – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као хонорар за рад *Хлорни деривати дибром-динићро-мејана* објављен у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

137-31. Београд, 27. април 1884.

Љуб[омир] Клерић, ред[овни] члан С[рпског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 900 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за расправе *О хронографу* и *О Поансоновој централној осовини*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

137-32. Београд, 3. мај 1884.

П[антелија] Срећковић, члан [Српског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара примљених од секретара Српског ученог друштва за чланак *Гљбочица*.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

137-33. Београд, 16. мај 1884.

Г[аврило] Витковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 520 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за историјску грађу *Извешћај екзарха Максима*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

137-34. Београд, 16. мај 1884.

Г[аврило] Витковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 720 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за *Коморанске сѝоменике*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

137-35. Београд, 19. мај 1884.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 динара примљених из касе Српског ученог друштва за дело *Сѝарине хилендарске* објављено у „Гласнику“ LVI.

Признаница, оригинал, аутограф архимандрита Н. Дучића, 1 л.

137-36. Београд, 19. мај 1884.

Радован П. Јовановић, филозоф IV године – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 динара, по одлуци Управе, примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Срѝски буквар од ѝодине 1780*.

Признаница, оригинал, аутограф Р. П. Јовановића, 1 л.

137-37. Београд, 30. јун 1884.

Љубомир Ковачевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 127 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за чланак под насловом *Белешке и наѝѝиси* штампан у „Гласнику“ LVI.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Ковачевића, 1 л.

137-38. Београд, 30. јун 1884.

С[има] М. Лозанић, – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара примљених из касе Српског ученог друштва као одређен хонорар за рад *Анализа новоѝ хромноѝ минерала* који ће се штампати у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

137-39. Београд, 2. јул 1884.

Љуб[омир] Стојановић, суплент Уж[ичке] реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 динара примљених као хонорар за чланак *Један срѝско-словенски зборник ѝрошлоѝ века*, који је примљен за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

137-40. Дрниш, 29. септембар 1884.

Богољуб Петрановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката примљених у јуну од професора Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва, за своје три збирке српских народних песама из Босне.

Признаница, оригинал, аутограф Б. Петрановића, 1 л.

137-41. Београд, 3. септембар 1884.

Андрија Драговић, свештеник – [Српском ученом друштву]

Даје привремену признаницу на 300 динара примљених из касе Српског ученог друштва по овлашћењу његовог брата Марка а за Маркове прилоге *Мајеријали за историју Црне Горе*, прилог 2–3 у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф А. Драговића, 1 л.

137-42. Београд, 14. новембар 1884.

Драгутин Посниковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 384 динара и 30 пара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за *Библиографију 1883. године*.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Посниковића, 1 л.

137-43. Београд, 29. јун 1884.

Петар Ј. Живковић, професор реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 371 динар и 25 пара примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Први прилог алгебарским влацима* објављен у „Гласнику“, књ. LVII.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Живковића, 1 л.

137-44. Београд, 15. новембар 1884.

Петар Ј. Живковић, професор реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 400 динара примљених из касе Српског ученог друштва на рачун чланка *Алгебарски влаци дрући чланак*.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Живковића, 1 л.

137-45. Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Списак издајак[а] за њујовање чланова ученога друштва по научним њословима, у рачун[ској] год[ини] 1884, с именима шест истраживача, њиховим истраживањима и висином издатака, а у укупном износу од 3.240 динара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Издаци за путовања по научним пословима наведени у списку дати су у признаницама број 137 и подбројевима 46–51.

137-46. Анкона, маја 1884.

Ристо Ковачић, професор, члан Срп[ског] уч[еног] друштва
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 480 динара примљених од Јована Бошковића,
секретара Српског ученог друштва, као суму коју је одредила Управа 3/15.
маја 1884. за проучавање српских насебина у јужној Италији.

Признаница, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 1 л.

137-47. Београд, 19. мај 1884.

Јован Бошковић, редовни члан [Српског ученог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 120 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као помоћ за путовање у Беч ради преговора о откупу Вукових
дела и пренос његових костију, а по решењу Управе од 18. маја 1884.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-48. Београд, 30. јун 1884.

Михаило Валтровић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 720 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као помоћ за прецртавање и испитивање старих црквених умет-
ничких старина.

Признаница, оригинал, аутограф М. Валтровића, 1 л.

137-49. Београд, 30. јун 1884.

Драгиша С. Милутиновић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 720 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као помоћ за испитивање и снимање српских споменика.

Признаница, оригинал, аутограф Д. С. Милутиновића, 1 л.

137-50. Београд, 1. јул 1884.

Ђ[орђе] Миловановић, учит[ељ] црт[ања] у Вел[икој] школи
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као попутнину за снимање етнографских радова.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Миловановића, 1 л.

137-51. Београд, 1. јул 1884.

Владисл[ав] Тителбах – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 динара примљених из касе Српског ученог
друштва на путовање ради снимања етнографских слика.

Признаница, оригинал, аутограф В. Тителбаха, 1 л.

137-52. Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
Плаћени списак чиновника и послужитеља Српскога ученог друштва за рачунску годину 1884, где су наведена примања за секретара, помоћника секретара, писара и два послужитеља од новембра 1883. до октобра 1884. у укупном износу од 3.605 динара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.
Примања чиновника и послужитеља из платног списка наведена су у признаницама број 137 и подбројевима 53–106.

137-53. Београд, 1. новембар 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за новембар.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-54. Београд, 31. децембар 1883.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за децембар.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-55. Београд, 21. јануар 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-56. Београд, 1. фебруар 1884.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-57. Београд, 10. март 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за март.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-58. Београд, 4. април 1884.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-59. Београд, 4. мај 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за мај.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-60. Београд, 21. јун 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јун.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-61. Београд, 3. јул 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јул.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-62. Београд, август 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за август.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-63. Београд, 21. септембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за септембар.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-64. Београд, 20. октобар 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за октобар.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-65. Београд, 21. фебруар 1884.

Никола С. Јовановић Американац – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 65 динара примљених из касе Српског ученог друштва за 26 дана припадајуће плате секретарског помоћника за фебруар, а према пуномесечној плати од 75 динара.
Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-66. Београд, 21. март 1884.

Никола С. Јовановић Американац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату секретарског помоћника за март.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-67. Београд, 21. април 1884.

Никола С. Јовановић, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-68. Београд, 25. мај 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-69. Београд, 19. јун 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-70. Београд, 2. јул 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-71. Београд, 4. јул 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за припадајућу му плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Американца, 1 л.

137-72. Београд, 17. август 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог
друштва за припадајућу му плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића Амери-
канца, 1 л.

137-73. Београд, 30. октобар 1883.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-74. Београд, 2. фебруар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1883.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-75. Београд, 2. фебруар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1884.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-76. Београд, 21. фебруар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-77. Београд, 21. март 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за март.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-78. Београд, 2. април 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-79. Београд, 9. мај 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-80. Београд, 9. јун 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва аконто плате за јун.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-81. Београд, 2. јул 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва аконто плате за јул.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-82. Београд, 4. јул 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва аконто плате за август.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-83. Београд, 17. август 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва аконто своје плате за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-84. Београд, 17. септембар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва аконто своје плате за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

137-85. Београд, новембра 1883.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за новембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-86. Београд, 10. јануар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као послужитељску плату за децембар 1883.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-87. Београд, 1. фебруар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као послужитељску плату за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-88. Београд, 21. фебруар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-89. Београд, 21. март 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као послужитељску плату за март.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-90. Београд, 25. април 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-91. Београд, 17. мај 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-92. Београд, 21. јун 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-93. Београд, 2. јул 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-94. Београд, 17. август 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-95. Београд, 21. септембар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-96. Београд, 22. октобар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-97. Београд, 21. новембар 1883.

Тома Милетић, – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-98. Београд, 5. фебруар 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1883. и јануар 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-99. Београд, 23. фебруар 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-100. Београд, 19. март 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за март 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-101. Београд, 25. април 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за април 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-102. Београд, 17. мај 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за мај 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-103. Београд, 21. јун 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јун 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-104. Београд, 2. јул 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул 1884.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-105. Београд, 21. септембар 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за август и септембар 1884.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-106. Београд, 31. октобар 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1884.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-107. Београд, 16. мај 1884.

Лазар Миловановић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 12 динара примљених од Српског ученог друштва за једну књигу на страном језику.

Признаница, оригинал, аутограф Л. Миловановића, 1 л.

137-108. Београд, 6. фебруар 1884.

Моша Меворах, краљ[евски] срп[ски] мењач новца – [Српском ученом друштву]

„Разменица! 4 форинте банке по д[и]н[ара] 2,15 = д[и]н[ара] 8,60. За Мошу Мевораха Син Јаков Меворах.“ Другим рукописом написано: „За часопис ‚Наду‘ у Сплџету 1883.“

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-109. Београд, 17. март 1884.

Краљевска српска државна штампарија, управник С. Раичевић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 102 динара и 61 пару за штампање 500 примерака књиге *Србија и српски њокреји*.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је и белешка да су 20. марта 1884. наплаћена 102 динара и 61 пара с потписима М. Спасојевића и Петра Павића, а потом је другом руком написано: „Од горњих динара 102,61 примих од г. Ј. Ристића као накнаду за његове егземпларе 36 те је по томе пало за рачун друштва само 66, 61“.

137-110. Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Списак издајака на књиџе, часописе, иштамју за [Српско] учено друштво, рачунске 1884, у три ставке од укупно 87 динара и 21 пару.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На списак наведених издатака односе се пртертхона три документа под бројем 137 и подбројевима 107–109.

137-111. Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
Списак издајатака на ошћравку књиџа, подвоз, пренос, поштиу и телеграфу – у рачунској години 1884, учињених Управом Српскога ученог друштва, у којем су наведени појединачни износи у укупном збиру од 407 динара и 25 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
 На списак издатака за слање књиџа, подвоз, пренос, пошту и телеграф односе се документа под бројем 137 и подбројевима 112–210.

137-112. Београд, 27. август 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 1 динар и 20 пара плаћених за подвоз канабета.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-113. Београд, септембар 1884.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу о наплаћеној такси од 11 гроша и 15 пара за депешу послату у Загреб.
 Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-114. Београд, 10. септембар 1884.

М. Ј. Бреслауер, књиџар и литограф – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 40 динара и 30 пара примљених у накнаду за подвоз књиџа од разних академија, завода, лица преко његовог заступништва у Лајпцигу на Српско учено друштво.
 Признаница, оригинал, 1 л.
 У горњем левом углу штампан је полукружно део меморандума: „Књиџара Литографија и писаћи прибор“, а водоравно „М. Ј. Бреслауера пређе [раније] А. Фридмана у Београду“.

137-115. Београд, 17. октобар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
 Издаје потврду за примљен аманет у књиџама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Аделини Павлији Ирби у Сарајево и наплаћен аманет 1 динар и 25 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-116. Београд, 16. октобар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
 Издаје потврду за примљено и послато писмо Ивану Павловићу у Лондон и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 75 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-117. Београд, 7. октобар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљене и послате две књиге у Лондон и наплаћену таксу за књиге и препоруку од 80 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-118. без места и датума

Део омота од пакета у којем су биле књиге, а на којем је налепљена штампана адреса „An die Gelehrte Gesellschaft Belgrad.“, стављен печат „А. Пурића Краљ. Срп. Дворска Књижарница у Београду“ и руком је написано „плаћена поштарина“.

Омот, оригинал, 1 л.

137-119. Београд, 11. октобар 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Ђермекову и Магићу у Земун 1 пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај рецепис таксена марка, фракт и мерење 40 пара дина[рских] Ст. Јовановић“.

137-120. Београд, 11. октобар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљене и послате две књиге у иностранство и наплаћену таксу за књиге и препоруку од 1 динара и 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-121. Београд, 10. октобар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљених и послатих седам књига у иностранство и наплаћену таксу за књиге и препоруку од 6 динар и 65 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-122. Београд, 9. октобар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 5 динара да га пошаље Јастребову у Призрен и наплатила је аманет 3 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет марка таксена 30 пар[а] ди[нарских] на декларацију Ст. Јовановић“.

137-123. Београд, 8. октобар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 6 динара да га пошаље Марку Драговићу у Цетиње.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је белешка: „На овај аманет залепљене су таксе-
не марке 20 па[ра] динар[ских] С. Јовановић“.

137-124. Београд, 25. септембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у платно
вредности 15 динара да их пошаље Милану Лукићу у Крагујевац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је белешка: „На овај аманет мет[н]ута је марка
таксена од 10 па[ра] Стеван“.

137-125. Београд, 6. октобар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Ристи Ковачићу у
Рим и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-126. Београд, 19. септембар 1884.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом
друштву]
Даје признаницу на 24 гроша и 90 пара за наплаћене таксе за теле-
грам из Београда у Кијев, предат 19. септембра 1884.
Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-127. Београд, 28. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Даје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат бра-
ћи Јовановић у Панчево један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.
На потврди је белешка: „За отправљање овога пакета утро-
шено је на марке, фракт и мерење 50 пар[а] динар[ских] Сте-
ван Јовано[вић]“

137-128. Београд, 27. јул 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет
вредности 60 динара да их пошаље Милану Лукићу у Крагујевац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-129. Београд, 16. септембар 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај пакет књига потрошено за марку таксену, мерење, фракт и ношење 1 динар и 20 пар[а] динар[ских] 4. септ[ембра] Ст. Јовановић послужитељ“.

137-130. Москва, 15. јун 1884.

А. Попов Новинскиј ? – Српском ученом друштву

Спроводни лист за послати пакет књига.

Спроводни лист, оригинал, штампан формулар, француски, немачки и руски језик, 1 л.

На листу су два различита, оштећена и слабо отиснута, округла, црвена воштана печата, а на полеђини је белешка: „Плаћена такса за поштарину 1 ди[нар и] 60 па[ра] примијо поштонош[а] А. Станић“.

137-131. Београд, 3. септембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у платно вредности 60 динара да га пошаље Николи Тодоровићу у Свилајнац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет прилепљена таксена марка од 10 пара Стеван.“

137-132. Београд, 3. септембар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у платно вредности 120 динара да га пошаље Миши Илићу у Алексинац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет залепљена марка таксена од 20 [пара] динар[ских] С. Јовановић“.

137-133. Београд, 17. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Comité du Monument national de Jean-Jacques-Rousseau у Париз и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-134. Београд, 9. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Читаоници српској у
Кореници и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 05 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-135. Београд, 20. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљених и послатих девет диплома у разна
места и наплаћену таксу за дипломе и препоруку од 26 динара и 85 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-136. Београд, 26. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена и послата писма „Сарајевском листу“,
„Народним новинама“, „Застави“, „Јавору“, „Српском листу“, „Словин-
цу“, у Сарајево, Загреб, Нови Сад, Нови Сад, Задар, Рагузу (Дубровник)
и наплаћену таксу за писма и препоруку од 6 динара и 90 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-137. Београд, 24. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена и послата писма Ђ. Мушицком, В.
Јагићу, С. Поповићу, М. Драговићу, у Брод, Петроград, Товарник, Цетиње
и наплаћену таксу за писма и препоруку од 4 динара и 20 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-138. Београд, 25. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена и послата писма Константину Гроту,
Тимотију Флоринском у Варшаву, Кијев и наплаћену таксу за писма и
препоруку од 5 динара и 50 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-139. Београд, 25. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Јоакиму Баранду у
Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динар и 60 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-140. [Београд], без датума

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 7 динара и 30 пара за пет
пакета: марке, фрахтове, подвозе и враћање пакета два пута и мерење.
Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-141. Београд, 26. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Илариону Руварцу у
Гргетег и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динар и 15 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-142. Београд, 27. март 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Даје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Б.
Попивићу у Панчево један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.

137-143. Београд, 7. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Петру Стејићу у Бу-
димпешту и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-144. Београд, 6. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљених и послатих осам прекрштених зави-
јутака у Пешту (пет), Беч (три) и наплаћену таксу за завијутке и препору-
ку од 8 динара и 40 пара.
Потврда, оригин, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-145. Београд, 6. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена и послата писма Николи Вукићевићу,
Српској препарандији, Библиотеци, Академији, Илариону Руварцу у Сом-
бор, Сомбор, Букурешт, Букурешт, Гргетег и наплаћену таксу за писма и
препорукe од 4 динара и 75 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-146. Београд, 5. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена и послата писма Павићу, Библиотеци
српској, Библиотеци православној, Јовану Живановићу, Ђорђу Николаје-
вићу, Гимназији, у Загреб, Карловац, Сарајево, Карловце, Сарајево, Сара-
јево и таксу од 6 динара и 30 пара наплаћену за писмо и препоруку.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-147. Београд, 13. април 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини је белешка послужитеља С. Јовановића да је за подвоз, марке и мерење пакета дато 80 пара.

137-148. Београд, 3. април 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Агенцији у Сисак један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини је белешка послужитеља С. Јовановића да је за подвоз, марке и мерење пакета дато 60 пара.

137-149. Београд, 8. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљених и послатих 14 завијутака (књига) у Беч, Зара (Задар, четири), Љубљану, Колошвар (Клуж) Вашингтон, Баутцен (Будишин), Берлин, Котор, Крижевац, Ђаково, Краков и наплаћену таксу за завијутке и препоруке од 14 динара и 70 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-150. Београд, 27. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата два завијутка Књижевном друштву и Народној просвети у Софију и наплаћену таксу за завијутке и препоруке од 2 динара и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-151. Београд, без датума

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Владимиру Ракићу у Коморан и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-152. Београд, 9. април 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Агенцији у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини је белешка послужитеља С. Јовановића да је за фракта, марке, мерење и ношење пакета дато 90 пара.

137-153. Београд, 9. мај 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Бермекову у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини је белешка послужитеља С. Јовановића да је за фракта, марке, мерење и ношење пакета дато 90 пара.

137-154. Београд, 9. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата 22 завијутка (књиге) у Панчево, Темишвар, Земун, Минхен, Шербур, Париз, Вуковар, Праг, Карловац, Фојницу, Каstell Ново (Херцег Нови), Лемберг (Јавов) (два), Хри[с]ти[ј]ан[иј]у (Осло), Атину, Венецију, Рим (два), Цетиње, Сенту, Краков, Коморан и наплаћену таксу за завијутке и препоруке од 23 динара и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-155. Београд, 4. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је за рецепис платио 40 пара.

137-156. Београд, 4. јул 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у банкнотама спакованим у писмо вредности 240 динара да га пошаље Богољубу Петрановићу у Дрниш и наплаћен аманет 1 динар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-157. Београд, 3. јул 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 26 динара да га пошаље Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је за рецепис плаћено 20 пара.

137-158. Београд, 11. јул 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљених и послатих шест прекрштених завијутка у Москву, Петроград, Цетиње, Лондон, Кисељак, Загреб и наплаћену таксу за завијутке и препоруку од 6 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-159. Београд, 1. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је за рецепис плаћено 40 пара за кантар, фрак и мерку.

137-160. Дубровник, 20. јун 1884.

Лука Зоре – Српском ученом друштву

Поштанска пројрајница за послату диплому.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди су правоугаон, бордо воштани печат, делом оштећен, у којем су писани иницијали „3 Л“ и налепница: Ragusa 18.

137-161. Београд, 30. јун 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљених и послатих 10 прекрштених завијутка у Гретег, Задар, Сплит, Дубровник, Сарајево (два), Загреб, Нови Сад (три) и наплаћену таксу за завијутке и препоруку од 10 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-162. Београд, 21. јун 1884.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 динар и 55 пара о наплаћеним таксама за телеграм из Београда у Нови Сад, предат 21. јуна 1884.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-163. Београд, 7. јун 1884.

Вукашин Сјенички за књижару А. Пурића – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 пара динарских примљених од Српског ученог друштва за поштарину за књиге из Беча од Географског друштва.

Признаница, оригинал, аутограф В. Сјеничког, 1 л.

137-164. Београд, 3. јун 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Ј. Бошковића и послат агенцији у Брод један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да су на рецепис за фракту, марку, мерење, ношење и сандук потрошена 2 динара.

137-165. Београд, 29. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у злату спакован у груп вредности 500 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Анкону и наплаћену таксу за аманет и препоруку од 3 динара и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-166. Београд, 19. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 32 динара да га пошаље др Стевану Павловићу у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-167. Загреб, датум нечитак [датум пријема 5. мај 1884]

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Поштански теретни лист за послат пакет књига у вредности 20 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски, француски и немачки језик, 1 л.

На листу су штампана поштанска марка од 5 крајцара, оштећен округао, бордо воштани печат Југославенске академије, а на полеђини је белешка да је за поштарину плаћена такса 3 динара и 15 пара.

137-168. Београд, 17. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Богољубу Петрановићу у Дрниш и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-169. Београд, 19. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ристи Ковачићу у Анкону и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-170. Београд, 19. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо баћи Поповић, књижевима у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-171. Београд, 19. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Јовану М. Жујовићу у Париз и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динар и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-172. Београд, 18. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у злату спакован у писмо вредности 52 динара да га пошаље Петру Стејићу у Будимпешту и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 95 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-173. Београд, без датума

А. Пурић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из Краљ[евске] срп[ске] дворске књижаве А. Пурића* на 60 пара за плаћену поштарину пристиглих пакета књига.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-174. Београд, 14. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Comité du Monument National у Париз и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-175. Београд, 15. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата два писма у Цетиње и Дубровник и наплаћену таксу за писма и препоруке од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-176. Београд, 8. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо професору Августу Лескину у Лајпциг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

1376-177. Београд, 6. мај 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо вредности 8 динара и 60 пара А. Занонију у Сплит и таксу од 60 пара наплаћену за писмо, обезбеђење и препоруку.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-178. Лемберг (Лавов), 2. мај 1884.

Zakład narodowy imienia Ossolinskich (Народни завод Осолињских) – Српском научном друштву

Поштански теретни лист за послат пакет књига у вредности 10 фринти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и пољски језик, 1 л.

На листу су штампана поштанска марка од 5 крајцара, оштећен, округао, бордо воштани печат коме недостаје део, а ту је и налепница: Lemberg Stadt 364.

137-179. Београд, 5. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Сави Димитријевићу у Софију и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-180. Београд, 17. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата писма Сави Косановићу, Јакову Тудини, Ј. Маринковићу, Луки Зимми, у Сарајево, Сплит, Велику Кикинду, Вара[ж]дин и наплаћену таксу за писма и препоруке од 2 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-181. Београд, 17. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата писма В. Буковцу, И. Рендићу, Л. Зореу, Н. Машићу, М. Ваљавцу у Париз, Трст, Дубровник, Минхен, Загреб и наплаћену таксу за писма и препоруке од 10 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-182. Београд, 15. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Артуру Евансу у Оксфорд и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-183. Београд, 15. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Едуарду Фрешару у Сомерсет и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-184. Београд, 12. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо маркизу Џону Бату у Лондон и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-185. Београд, 12. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљена и послата два завијутка у Одесу и Москву и наплаћену таксу за завијутке и препоруке од 2 динара и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-186. Београд, 12. април 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Платону Кулаковском у Москву и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-187. Београд, 31. март 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 30 пара динарских које је платио као поштарину за „Гласник“ послат Љуби Стојановићу у Ужице.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

137-188. Београд, 12. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је на пакет књига потрошено за ношење до ђумрука, фракта, марку, кантарију (мерење) и сандук 1 динар и 80 пара.

137-189. Београд, 14. јул 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Петру Мандићу у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-190. Београд, 15. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Јовану Јовановићу у Беч један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је за њу потрошено за фракта, марку и мерење 40 пара.

137-191. Београд, 16. јул 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Стевану В. Врчевићу у Котор и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-192. Београд, 16. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Агенцији у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је на аманет плаћено за ношење, фракт, марку и мерење 4. јула 1884. 70 пара динарских.

137-193. Београд, 16. јул 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Бермекову и Матићу у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је на аманет плаћено за ношење, фракт, марку и мерење 4. јула 1884. 70 пара динарских.

137-194. Будимпешта, 25. април 1884.

Краљ[евски] срп[ски] генерални конзулат – [Српском ученом друштву]

Издаје рачун од 23 форинте и 51 крајцаре или 51 динара за издатке око слања четири пакета књига Српског ученог друштва разним ученим друштвима у Русију.

Рачун, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа је штампан меморандум конзулата.

137-195. Београд, 24. март 1884.

Андреја Дада – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трговине Андреје Даде за Српско учено друштво из мести* од 4 динара за два празна сандука.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на којој је руком написан датум: „27/3. 1884.“ и белешка да је наплаћен рачун.

137-196. Љубљана, 5. фебруар 1884.

Матица словенска – Српском ученом друштву

Поштанска оштремница за две књиге послате Библиотеци Српског ученог друштва.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и словеначки језик, 1 л.

На листу су поштанска марка, налепница: Laibach 119 и на полеђини белешка да је порто поштански плаћен 1 динар и 90 пара.

137-197. Београд, 14. фебруар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 1 динара и 80 пара за подвоз књига „Гласника“ у Министарство просвете и за 2 кг гвожђа за окивање сандука.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-198. Београд, 13. фебруар 1884.

Андреја Дада – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на један и по динар примљен од Српског ученог друштва за продати сандук за паковање књига.

Признаница, оригинал, 1 л.

На њој је таксена марка од 10 пара.

137-199. [Београд], 17. фебруар 1884.

В. Петровић за А. Пурића – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 80 динарских пара примљених од Српског ученог друштва за поштарину за књиге које су у пакетима књижаре А. Пурића дошле за Друштво.

Признаница, оригинал, аутограф В. Петровића, 1 л.

137-200. Београд, 23. фебруар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљена и послата три прекрштена завијутка Јастребову, руском конзулу у Призрену, и наплаћену таксу за завијутке и препоруке од 2 динара и 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-201. Београд, 25. фебруар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Огњану Брилићу у Брод и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137—202. Београд, 28. фебруар 1884.

Ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено аустријско државно железничко друштво (К. к. priv. Österr. Staats-Eisenbahn-Gesellschaft) – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Британском музеју у Лондон један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини је белешка да је за пренос, фракта, марку и мерење дато 1 динар.

137-203. Београд, 11. март 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат друштву „Зора“ у Беч један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини је белешка од 28. фебруара 1884. да је за подвоз, фрахтове, марке и мерење дато седам динара.

137-204. Београд, 11. март 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Ђорђу Мушицком у Брод један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

137-205. Београд, 11. март 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат агенцији у Сисак један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

137-206. Београд, 1. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Едварду Јелинеку у Праг и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-207. Београд, 13. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ђорђу Мушицком у Брод вредности 430 динара и наплаћену таксу за писмо, обезбеђење и препоруку од 70 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-208. Београд, 2. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен аманет у банкнотама спакован у писмо вредности 120 динара да га пошаље Едварду Јелинеку у Праг и наплаћен аманет 1 динар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-209. Београд, 1. септембар ? 1884.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 40 гроша [!] и 65 пара за наплаћене таксе за телеграм из Београда у Лондон, предат 1. септембра 1884.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-210. Београд, 11. март 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Антонију Хаџићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-211. Београд, 29. јануар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 динара примљених из касе Српског ученог друштва на дописне карте и поштанске марке из штедње да се ситне ствари не би морале давати на поштански рецепис који дође скупле.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-212. [136-218] Београд, 18. новембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Едварду Јелинеку у Праг.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је за аманет и марку таксену дато 20 пара динарских.

137-213. [136-219] Београд, 19. новембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 4 динара да га пошаље Ђорђу Мушицком у Брод.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка послужитеља С. Јовановића да је за аманет потрошено за таксену марку 20 пара динарских.

137-214. [136-220] Београд, 19. фебруар 1884.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Луки Јоџићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је отцепљен доњи десни угао и има белешка послужитеља С. Јовановића да је на аманет за фрахт, мерење и марку потрошено 50 пара динарских.

137-215. [136-221] Београд, 6. новембар [1884]

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Божида-ру Савићу у Шабац један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је отцепљен доњи десни угао и има белешка послужитеља С. Јовановића да је на аманет за мерење и ношење, марке таксене и фракта потрошено 90 пара.

137-216. [136-222] Београд, 6. новембар [1884]

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Агенцији у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је отцепљен доњи десни угао и има белешка послужитеља С. Јовановића да је на аманет за марке таксене, мерење, ношење потрошено 90 пара.

137-217. [136-223] Београд, 5. новембар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено и послато писмо Милану А. Вукомановићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-218. [136-224] Нови Сад, 30. октобар 1884.

Матица српска – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Шаље пакет рукописа поштанским пропратним писмом.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је слабо отиснут бордо воштани печат Матице српске и налепница: Ujvidék 115, а на полеђини је белешка да је плаћено 5 пара.

137-219. [136-225] Београд, 23. октобар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет ствари спакованих у пакет вредности 86 динара да га пошаље Милану Лукићу у Крагујевац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-220. [136-226] Београд, 22. октобар 1884.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљено и послато писмо Сави Грујићу у Атини и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 90 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-221. [136-227] Београд, 27. октобар 1884.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 14 динара да га пошаље Сави Грујићу у Атину.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-222. [136-228] Београд, 11. децембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 4 динара да га пошаље Ђермекову и Матићу у Земун.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

137-223. [136-229] Београд, 25. октобар [1884]

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Ђермекову у Земун један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.
На потврди су отцепљена оба угла с десне стране и има белешка послужитеља С. Јовановића да је на аманет плаћено за ношење, кантарију (мерење), фрак, марку таксену, а износ је отцепљен.

137-224. [136-230] Београд, 15. новембар 1884.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 130 динара примљених из касе Српског ученог друштва за пет хвата дрва.
Признаница, оригинал, аутограф архимандрита Н. Дучића, 1 л.

137-225. [136-231] Београд, 1. фебруар 1884.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Јевте М. Павловића* на 223 динара и 20 пара за 30 табака пергамент хартије, три метра чоје зелене фине и мушему.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На рачуну је таксена марка од 10 пара и белешка: „Наплаћено у сребру за Јевту М. Павловића Д. Ј. Живадиновић“.

137-226. [136-232] Београд, 4. фебруар 1884.

Марко М. Марковић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун из трговине Марка М. Марковића за Српско учено друштво* на 88 динара и 80 пара за различит канцеларијски материјал.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На рачуну је таксена марка од 10 пара и белешка: „4/2. 84 Наплаћен за Марка М. Марковића Мих. И. Ђурић“.

137-227. [136-233] Београд, без дана и месеца 1884.

Марко М. Марковић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун из трговине Марка М. Марковића за Српско учено друштво* на 91 динар за различит канцеларијски материјал.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На рачуну је таксена марка од 10 пара и белешка: „монета у сребру динара 91 – примио: Марко М. Марковић“.

137-228. [136-234] Београд, 28. новембар 1884.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Јевте М. Павловића* на 148 динара и 40 пара за 10 метара американа за паковање, 20 табака пергамент хартије и 4 табака картонске хартије.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На рачуну је таксена марка од 10 пара и белешка: „Наплаћено у сребру 148,40 динара за Јевту М. Павловића Д. Ј. Живадиновић.“

137-229. [136-235] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
Списак издајака за дипломе и писаћи прибор за [Српско] учено друштво, у рачунској години 1884, наведен за четири лица у укупном износу од 551 динара и 40 пара.
Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.
Издаци означени у списку наведени су у документима под бројем 137 и подбројевима 225–228 [231–234].

137-230. [136-236] Београд, 7. фебруар 1884.

Браћа Карапешаћи – Српском ученом друштву
Издају *Рачун за Српско учено друштво* на 38 динара и 20 пара за велику и малу стону лампу, канту за гас, флашу за воду и две чаше.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

137-231. [136-237] Београд, [2. фебруар] 1884.

Из радње Јањаћа Ђорђевића – Српском ученом друштву
Издају *Рачун за Српско учено друштво од 2/7. 1883. до 1/2. 1884. године* на 28 динара и 70 пара за 8 фунти свећа „Миликерц“ 10½ ока гаса, два туцета машина и седам сандука разних величина.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну је белешка: „Наплаћено 3/2. фебруара“ и таксена марка од 10 пара, преко које је написано: „2/2 1884 [у] Београду“.

137-232. [136-238] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
Списак издајака на осветљење и прибор за њо [Српско] учено друштво 1884. наведен у две ставке у укупном износу од 66 динара и 90 пара.

Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Издаци за осветљење наведени су у документима под бројем 137 и подбројевима 230–231 [236–237]

137-233. [136-239] Београд, 28. март 1884.

Панајот Вујанич, стаклорезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 6 динара и 40 пара за оправку три прозора.

Рачун, оригинал с белешком: „Благодарношћом Наплаћено“, 1 л.

137-234. [136-240] Београд, 31. март 1884.

Коста Петровић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун из фарбарске бакалске и материјалне радње Косије Пејровића код две звезде за [Српско] учено друштво Београд* на 13 динара и 50 пара за 3 флаше лака и једну фину четку за лак.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

137-235. [136-241] Београд, 31. март 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 8 динара и 50 пара за метар финог фланела за патос, прање собе и мазање патоса.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-236. [136-242] Београд, 1. април 1884.

Никола Јелачић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 4 динара за једну четку за чишћење и једну четку за ручно чишћење.

Рачун, оригинал с белешком: „Наплаћено 1/4. 884“ и таксном марком од 10 пара, 1 л.

137-237. [136-243] Београд, 4. април 1884.

Драга Радовановићева – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 12 гроша и 80 пара за порубљивање и прање
крпа и пешкира за осам месеци, од 1. септембра 1883. до 1. маја 1884. год.
Признаница, оригинал с потписом Стевана Јовановића уместо
Драге, 1 л.

137-238. [136-244] Београд, 25. август 1884.

Коста Петровић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун из фарбарске бакалске и материјалне радње Костије
Петровића код две звезде за [Српско] учено друштво Београд* на 7 динара
и 20 пара за 2 флаше лака за патос.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком
„Наплаћено“ и таксеном марком од 10 пара, 1 л.

137-239. [136-245] Београд, 10. април 1884.

М. Алексић, мајстор оцачар – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за чишћење оцака у здању [Српског] ученог друштва*
на 14 динара и 40 пара за један оцак два пута месечно од 1. априла до
краја септембра 1883. и два оцака два пута месечно од 1 октобра 1883. до
31. марта 1884.
Рачун, оригинал, аутограф М. Алексића, 1 л.

137-240. [136-246] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
*Списак ситних трошкова [Српскога] ученога друштва у рачунској
годици 1884*, у којем је наведено седам ставки у укупном износу од 66
динара и 80 пара.
Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.
Ситни трошкови из списка наведени су у документима број
137 и подбројевима 233–239 [239–245].

137-241. [136-247] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
*Укупан преглед канцеларијских трошкова [Српскога] ученога
друштва 1884*, наведен у пет ставки у укупном износу од 1.307 динара и
95 пара.
Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-242. [136-248] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
*Списак издајача књижевности за помет „Гласника“ и других издања
и књига [Српског] учен[ог] друштва, 1884. рач[унске] год[ине]*, наведен
у седам ставки у укупном износу од 1.267 динара и 13 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.
Издаци књиговесцу дати су у документима број 137 и под-
бројевима 243–249 [249–255]

137-243. [136-249] Београд, 3. фебруар 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Српском ученом друштву за књиговезачки рад* на 266 динара и 65 пара за 635 примерака „Гласника“, књ. LIII; 700 примерака „Гласника“, књ. LIV; у тврдом повезу 16 примерака „Гласника“; 2 примерка *Monumenta Historico – Juridica* тврд повез; 13 примерака *Сѣпарих ѿсаца хрвајских*, тврд повез; 11 примерака *Monumenta spectancia historiam Slavorum*, тврд повез; 53 „Rada“ Југославенске академије, тврд повез.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 + (1) л.

На рачуну су таксена марка од 10 пара и Енгелхартова белешка с потписом да је примио новац.

137-244. [136-250] Београд, 1. март 1884.

Стеван П. Поповић, књиговезац – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун из књиговезнице Стивана П. Поповића за Српско учено друштво* на 13 динара и 65 пара за 150 примерака *О Свештом Луки*, 60 примерака Љ. Стојановића *Љејојиси* и 16 кутија за дипломе.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

Рачун је с датирањем *1. марта 1884.* пре потписа, а у заглављу датирање је *децембра 1883.* Има и белешку „Наплаћено“.

137-245. [136-251] Београд, 16. март 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву за повез књиџа* на 81 динар и 90 пара за 700 примерака „Гласника“, књ. LV.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.

На рачуну су таксена марка од 10 пара и белешка „Наплаћено“.

137-246. [136-252] Београд, 22. март 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Српском ученом друштву за повез књиџа* на 10 динара и 50 пара за 500 примерака књиге *Спољашни одношај Србије* Ј. Ристића, св. I.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.

На рачуну су таксена марка од 10 пара и белешка „Наплаћено“, а на крају је другом руком написана белешка: „Од горњих динара 10,50 примих од г. Ј[ована] Ристића као накнаду за његове егзем[пларе] 8 те је по томе пало на рачун друштва само 2,50 дин[ара]“.

137-247. [136-253] Београд, 15. јун 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву за повез књиџа* на 78 динара
и 75 пара за 700 примерака „Гласника“, књ. LVI.
Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.
На рачуну су залепљена таксена марка од 10 пара и белешка:
„Овај рачун наплатио сам Франц Енгелхарт“.

137-248. [136-254] Београд, 16. август 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву за повез књиџа* на 735 динара
и 48 пара за повез 2.700 примерака *Историја српскога народа*, св. I,
Панте Срећковића и 300 примерака у тврдом повезу.
Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.
На рачуну су залепљена таксена марка од 10 пара и белешка:
„Горњу суму новаца примио сам Франц Енгелхарт“.

137-249. [136-255] Београд, 4. октобар 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву за повез књиџа* на 88 динара
и 20 пара за повез 700 примерака „Гласника“, књ. LVII.
Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.
На рачуну су залепљена таксена марка од 10 пара и белешка:
„Горњу суму новаца примио сам Франц Енгелхарт“.

137-250. [136-256] Београд, 23. новембар 1884.

Јован Фројденрајх, столарски мајстор – Српском ученом
друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 43 динара за: један нов
направљен сто са фиокама; оправку два стара стола, фарбање, флдровање
и лакирање; оправку, фарбање, флдровање и лакирање старог шранп-
пулта; оправку старог ормана на ком су намештене две нове браве и четири
даске и оправљање 12 столица.
Рачун, оригинал с таксеном марком од 10 пара, 1 л.

137-251. [136-257] Београд, 21. септембар 1884.

Јован Бошковић, секретар Друштва – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва за једно ново, црно, кожно канабе купљено испод руке за канцеларију
Друштва, због преке потребе.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

137-252. [136-258] Београд, 2. април 1884.

Фердинанд Бајмел, Љубисав Ивановић – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво* на 6 динара за две пљуваонице.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну су залепљена таксена марка од 10 пара и белешка „наплаћено“.

137-253. [136-259] Београд, 25. март 1884.

Љубисав Ивановић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из радње Ф. Бајмела и Љ. Ивановића за Српско учено друштво* на 22,50 динара за три „ролетне нове у заседању“.²⁰

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну су залепљена таксена марка од 10 пара и белешка „Примили смо новац по овом рачуну. Марта 1884. год. Београд. Фердинанд Бајмел, Љубисав Ивановић“ и таксеном марком од 10 пара

137-254. [136-260] Београд, 10. новембар 1884.

Јелена Маринковићка – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 60 динара за надгробни венац с тракама.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено Београд 12/11. 884“, 1 л.

137-255. [136-261] Београд, 12. новембар 1884.

Штампарија напредне странке – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Штампарије Најредне странке за Српско учено друштво* на 12 динара за штампање трака на свили за почившег Димитрија Матића.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су залепљена таксена марка од 10 пара и белешка: „Наплатио Димитрије М. Никић“.

137-256. [136-262] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Списак ванредних трошкова [Српскога] ученога друштва у рачунској години 1884, у којем је наведено шест ставки у укупном избосу од 191 динар и 50 пара.

Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Ванредни трошкови из списка наведени су у документима број 137 и подбројевима 250–255 [256–261].

²⁰ Израз „ролетне нове у заседању“ односи се на стављање ролетни у просторију где се одржавају седнице.

137-257. [1883-84-173-143] Београд, 1. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
*Списак издајџака на огрев за Срп[ско] учено друштво, рач[унске]
 љог[ине] 1884*, наведен у две ставке у укупном износу од 215 динара и 60
 пара.

Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.
 Списак-рачун канапом је повезан с два документа који се
 односе на огрев и то под број 137 и подбројеви 258–259 [173-
 141–142]

137-258. [1883-84/173-141] Београд, 3. децембар 1883.

Стеван Јовановић, служитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 55 динара и 90 пара примљених из касе Срп-
 ског ученог друштва за два хвата јасенових дрва с подвозом и сечењем.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

137-259. [1883-84/173-142] Београд, 3. фебруар 1884.

Петар Ј. Петровић – [Српском ученом друштву]
*Издаје Рачун из браварске радионице Пејџера Ј. Пејџровића. За
 [Српско] учено друштво у Београду* на 159 динара и 70 пара за подвоз
 угља по 800 кг два пута, кофу за угаљ, прибор за фуруну, плех испод фу-
 руне, кашику за угаљ, шерпену, браву од сале отворио и браву од банка
 оправдио, два кључа, два брисача за ноге од сламе и један од каучука с
 рупама.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну су белешка „Са благодарношћу наплаћен“ и зале-
 пљена таксена марка од 10 пара.

1885. ГОДИНА

1. [1884-102] Београд, 4. јануар 1885.

Љуб[омир] Клерић – Српском ученом друштву
 Предлаже за дописног члана Српског ученог друштва Константина
 Вујића, генералштабног капетана и професора балистике на бечкој вишој
 војеној школи, ценећи његове научне радове из теоријске и примењене
 балистике, као и рачуна вероватноће, о којима је написао неколико дела
 и послао их на поклон Друштву. Неки наши официри били су његови
 ученици.

Предлог, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 + (1) л.
 Предлог је истог дана једногласно усвојен на седници Природ-
 но математичког одбора.

2. [1884-103] Београд, 4. јануар 1885.

Ј[ован] М. Жујовић, др Ј[осиф] Панчић, Љуб[омир] Клерић,
редовни чланови – Српском ученом друштву

Предлажу за почасног члана Српског ученог друштва Фердинанда
Фукеа (F. Fouqué), професора у париском Collè de France, а с обзиром на
заслуге које је стекао ревизијом неког матријала у Геолошком кабинету
Велике школе и синтезом српског сокобањског метеорита.

Предлог, оригинал, аутографи Ј. М. Жујовића и Љ. Клерића, 1 л.
Предлог је истог дана једногласно усвојен на седници Природно-математичког одсека.

3. [1884-104] Београд, 4. јануар 1885.

Ј[ован] М. Жујовић, Љуб[омир] Клерић, чланови Српског уче-
ног друштва – Српском ученом друштву

Предлажу за дописног члана Српског ученог друштва потпуковни-
ка Косту Миловановића, српског војног посланика у Бечу, а узимајући у
обзир његове војно-техничке проналаске и књижевне радове.

Предлог, оригинал, аутографи Ј. М. Жујовића и Љ. Клерића, 1 л.
Предлог је истог дана једногласно усвојен на седници природно-математичког одсека.

4. [1884-105] Београд, 4. јануар 1885.

Ј[ован] М. Жујовић, др Ј[осиф] Панчић, Љуб[омир] Клерић,
чланови Друштва – Српском ученом друштву

Предлажу за дописног члана Српског ученог друштва Емила Тицеа
(E. Tietze), шефа геолога у Бечу, а узимајући у обзир његове радове који
се тичу геологије Црне Горе, Босне и североисточне Србије.

Предлог, оригинал, аутографи Ј. М. Жујовића и Љ. Клерића, 1 л.
Предлог је истог дана једногласно усвојен на седници Природно-математичког одсека.

5. [1884-106] Београд, 4. јануар 1884.

Ј[ован] М. Жујовић, др Ј[осиф] Панчић, Љуб[омир] Клерић
– Српском ученом друштву

Предлажу за дописног члана Српског ученог друштва Спиру Бру-
сину, професора зоологије на Загребачком свеучилишту, а на основу ра-
дова на рецентној и терцијерној фауни југословенских земаља.

Предлог, оригинал, аутографи Ј. М. Жујовића и Љ. Клерића,
1 л.

Предлог је истог дана једногласно усвојен на седници При-
родно-математичког одсека.

6. [1884-107] Праг, 4. јануар 1885.

Чешко учено друштво, председник Јозеф Лиречек, секретар
Карл Користка – Српском ученом друштву

Извештава о смрти Фридриха Штајна, свога члана и некадашњег потпредседника.

Обавештење, оригинал, латински језик, штампано, 1 + (1) л.

7. [1884-108] Београд, 5. јануар 1884.

Г[аврило] Витковић – Управи Српског ученог друштва

Наводи да је Управи познат његов петнаестогодишњи рад на прикупљању историјске, књижевне и уметничке грађе. Да би им дао детаљнија обавештења наводи шта је прикупио од 1870. до 1882. године. Вољан је да настави свој рад уз помоћ Друштва. Зато моли Управу да му за ту сврху одреди новчану помоћ од 1.200 динара да би могао тим новцем да набави важније споменике и дуже борави на путу.

Молба, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л. и препис, 1 + (1) л.

8. [1884-109] Терни, на Јовањдан [7/19. јануар] 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Изражава му захвалност за оно што је за њега радио да настави преважан задатак у јужној Италији. Примео је 300 лира као хонорар за свој извештај о српским колонијама у Молизу (*Српске насеобине у јужној Италији. Први извештај*). Наставиће даља путовања по Абруцу, Тери ди Лаворо, Пуљи, Базиликати и Калабрији, а пре свега отићи ће у Бари и радити „како ме упућујете“. Моли га да му, ако може, пошаље нешто потпоре до латинског карневала да би обавио један део истраживања, јер има осам слободних дана. Радује се што ће „два наша брата, српски родољуби и књижевници у српским колонијама у Молизу“, бити чланови Друштва. Моли да га о томе избору телеграфски обавести, а он ће исто телеграфски обавестити њих и то ће имати јаког ефекта. Када му буде слао новац за ново путовање, моли да му пошаље „барем једно 10 новаца златних по 20 динара, нових, лијепих, јер браћа у Молизу моле да им добавим да држе.“ Наводи да је писао и Срећковићу да с њим (Бошковићем) захвале Друштву које је уважило његову (Ковачићеву) молбу за помоћ.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

9. [1884-110] Београд, 16. јануар 1885.

Љуб[омир] Ковачевић, члан [Српског] ученог друштва – Управи [Српског] ученог друштва

Наводи да је као млађи члан Друштва почео да прима „Гласник“ од књ. XLIX, а „Гласник“ II одељка од књ. XII. Од ранијих књига сам је неке набавио, али није могао наћи књ. II, IX, X, XIII, XIV, XV, XVIII, XXX, XXXI, XXXVI, XLV, XLVII и XLVIII, а од II одељка књ. I, IV, V, VI, VIII, X и XI. Моли Управу да му да све наведене књиге или оне које има, као што је дала још неким члановима.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Ковачевића, 1 + (1) л.

10. [1884-111] [Београд], без датума

[Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – Српском ученом друштву]

Наводи да *Српском ученом друштву пошребне су неке шптамјане сѣвари сваке године, а неке сваке 3–8*, као: дневни ред за годишњи скуп, дипломе, покоји проглас преко године, позивнице за састанке Друштва, деловодни протокол, подвозни листови, спроводна писма, адресе за отпавку књига, Уређење и Пословник Друштва, по једна књига научне сдржине, прештампавање „Гласника“ којих нема, књига за завођење књига, прештампавање неких чланака из „Гласника“ и каталог библиотеке.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

11. [1884-112] Карловци, 15. јануар 1885.

Српска читаоница, Коста Павловић, председник, Шајковић, перовођа – председнику Српског ученог друштва [Владимиру Јовановићу]

Обавештавају га да је Српска читаоница у Карловцима вољна да осује народну књижницу према својим скромним средствима. Да би лакше остварила замисао, обраћају се молбом Друштву да им уступи бесплатно своја издања. Надају се да ће оно, „не скидајући с ума добротворан просветан утицај оваких књижница“, одазвати се њиховој молби.

Писмо, оригинал, аутограф П. Шајковића, као и Павловићев потпис, 1 + (1) л.

12. [1884-113] Београд, 16. јануар 1885.

М[ихаило] Петковић, С[има] М. Лозанић, Љуб[омир] Клерић, прегледачи рачуна за 1884. рач[унску] годину – Главном скупу Српског ученог друштва

Извештавају Главни скуп да су прегледали рачуне Друштва за годину 1884. и нашли су да су у свему исправни.

Извештај, оригинал, аутограф С. Лозанића с аутографом потписа М. Петковића и Љ. Клерића, 2 л. с прилогом:

[Београд], без датума

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – Надзорном одбору за прегледање рачуна Друштва 1884.

Моли чланове Надзорног одбора (М. Петковић, Љ. Клерић С. Лозанић) да дођу на састанак 16. јануара 1885. у четири часа по подне у канцеларију Андоновића.

Позив, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с Петковићевом и Лозанићевом поруком „доћи ћу“ и Клерићевим потписом, 1 л.

13. [1884-114] Париз, 19/30. јануар 1885.

Ј[ован] Мариновић, члан [Српског] ученог друштва – Српском ученом друштву

Обавештава да је од новина „Gil Blas“ добио приложени позив. Мисли да ће се најбоље одазвати ласкавом позиву ако га достави Српском

ученом друштву, па тако да прилику нашим научницима да се придруже онима из осталог света у честитању 84. рођендана прослављеног француског песника Виктора Игоа.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Мариновића, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум Посланства Србије у Француској.

Писмо је с прилогом:

Париз, 25. јануар 1885.

„*Gil Blas*“ – Јовану Мариновићу,

Шаље позив за прославу рођендана Виктора Игоа 26. фебруара 1885.

Позив, оригинал, штампан, француски језик, 2 л.

14. [1884-115] Београд, 19. јануар 1885.

Др Никола Крстић – Одбору за науке историјске и друштвене Српског ученог друштва

Наводи да је прочитао састав Гиге Гершића *Природа државине и основ њене правне заштите* и изражава своје задовољство што је аутор обратио пажњу на обрађивање позитивног законодавства. Рад треба да уђе у „Гласник“, јер у њему нема такве врсте састава. Биће од користи само ако се њиме отпочне серија те врсте састава о нашем законодавству. Изложио је своје мишљење о позитивном законодавству. На крају истиче да аутор напомиње да се у нашем Грађанском законнику није обрађала довољна пажња на погледе које народ има о правним односима „и тврди да се данас један законик не може оцењивати само са искључиво националнога гледишта“.

Извештај, оригинал, аутограф Н. Крстића, 2 л.

15. [1884-116] Лондон, 23. јануар 1885.

Иван Павловић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Истиче да још нема одговор на последње писмо, па поново моли да му пошаље, ако икако може, један чек од 24 фунте стерлинга на рачун накнадних прилога од Сроског ученог друштва. Ако сума пређе права примања, он ће послати још који чланак. У најозбиљнијим је тешкоћама, па се нада да га неће дуго оставити без одговора. Ако не може да пошаље колико му је потребно, да му пошаље што више може. Пита да ли ће му послати „Гласник“ у којем су оцене његових чланака.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 1 + (1) л.

16. [1884-117] Београд, 23. јануар 1885.

Д[рагутин] С. Милутиновић, Стеван Тодоровић, Јован Бошковић, Јосиф Маринковић – Уметничком одбору Срп[ског] уч[еног] друштва

Предлажу за дописне чланове Српског ученог друштва др Јована Пачуа и Димитрија Топаловића, музичаре.

Предлог, оригинал, аутограф Д. С. Милутиновића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

17. [1884-118] Београд, 23. јануар 1885.

Јосиф Маринковић, М[ихаило] Валтровић, Д[рагутин] С. Милутиновић, др М[илан] Јовановић [Морски] – Уметничком одсеку Срп[ског] ученог друштва

Подносе *Предлоз Уметничкоме одсеку Срп[скоз] ученоз друштва* да за свога редовног члана изабере Владислава Тителбаха, професора цртања у учитељској школи и гимназији, а ценећи његов рад и заслуге, нарочито у етнографској струци. Он с успехом ради на многим немачким и словенским илустрованим листовима: „Њива“, „Славјанскій мирь“, „Свемирная иллюстрація“, „Газета Гатцука“, „Svetozar“, „Křety“, „Über land und Meer“, „Leipzig. illustriert. Zeitung“, „Српске илустроване новине“ итд.

Предлог, оригинал, аутограф Ј. Маринковића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

18. [1884-119] Београд, 24. јануар 1885.

Јов[ан] Туроман – [Одсеку за филозофске и филолошке науке]

Предлаже Одсеку за дописног члана Српског ученог друштва др Фрању Мајкснера, професора латинског језика и књижевности на Загребачком универзитету и члана Југославенске академије и наводи његових 19 радова.

Предлог, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 + (1) л.

19. [1884-120] Београд, 24. јануар 1885.

Јов[ан] Бошковић, Г[аврило] Витковић, Ј[ован] Туроман – Српском ученом друштву

Истичу да је хиљадугодишњи додир два суседна народа, Срба и Мађара, створио везу између њих да се многи моменти у њиховој прошлости „тичу њихове заједничке судбе“. Од великог је интереса за нас што се пише у мађарској историји, а тичу нас се и писци те историје. Из тих разлога предлажу за чланове Српског ученог друштва мађарске академичаре: Фрању Пулскога, председника Мађарске академије наука, Мавра Јокаи и Јевђенија Сентклараја, па су имена последње двојице прецртана.

Предлог, оригинал, аутограф Г. Витковића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 л.

20. [1884-121] Београд, 25. јануар 1885.

Г[аврило] Витковић, Јован Бошковић, П[антелија] Срећковић, др Н[икола] Крстић, [Гига] Гершић – Српском ученом друштву

Наводе да су до тада бирани за почасне и дописне чланове научници из готово свих европских културних народа, а ниједан члан из реда мађарских академика. Из тих разлога предлажу за почасне и дописне чла-

нове Српског ученог друштва мађарске академичаре: 1. др Густава Венцела, професора Пештанског универзитета, члана Југославенске академије, као и Ученог друштва лужичких Срба, који је пронашао у рукопису *Историју* попа Ђорђа Сремца, штампао је и држи предавање о Душановом законнику; 2. Јевђенија Сентклараја, професора новије историје на Пештанском универзитету, који је написао дело о старим српским шајкашима за време угарских краљева од Арпадове лозе и расправе о српским фрушкогорским старим споменицима. Од српских научника за члана Мађарске академије наука изабран је Јосиф Панчић.

Предлог, оригинал, аутограф Г. Витковића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

21. [1884-122] Београд, 25. јануар 1885.

Љ[убомир] Ковачевић, архиман[дрит] Н[ићифор] Дучић, Г[аврило] Витковић, предлагачи – Одбору [Српског] ученог друштва за науке историјске и државне

Предлажу за дописног члана Српског ученог друштва Јохана Х. Швикера, професора из Пеште, који је написао више ствари које се тичу Срба.

Предлог, оригинал, аутограф Љ. Ковачевића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

22. [1884-123] Београд, 25. јануар 1885.

Др Мих[аило] Вујић, Јов[ан] Бошковић, Љ[убомир] Ковачевић, Ст[ојан] Бошковић, В[ладимир] Јовановић, архиман[дрит] Н[ићифор] Дучић – Одбору за науке историјске и државне

Предлажу за дописног члана Српског ученог друштва Емила де Лавелеја, професора Универзитета у Лијежу. Разлози за то су што је, поред признатог научног гласа на пољу политичке економије, стекао посебне заслуге за Србију јер је у својој књизи *De la propriété et de les formes primitives* нарочиту пажњу обратио на установу задруге и њен економско-политички значај. Посетио је Србију и своја опажања износи у расправи у „Revue de deux mondes“.

Предлог, оригинал, аутограф М. Вујића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 л.

23. [1884-124] Београд, 25. јануар 1885.

Ст[ојан] Бошковић, П[антелија] Срећковић, Гл[иша] Гершић, Јов[ан] Ристић, В[ладимир] Јовановић, архиман[дрит] Н[ићифор] Дучић, А[лиimpiје] Васиљевић, Г[аврило] Витковић, М[илош] Зечевић, Јов[ан] Бошковић, предлагачи – Одбору за науке историјске и државне

Предлажу за дописног члана Српског ученог друштва Емила Борграфа, члана Краљевске академије у Бриселу и дотадашњег белгијског

посланика у Београду. Познат је по више историјских и научних радова, међу којима има оних који одлично представљају европском свету Србију и српски народ по културном и политичком значају из старијег и данашњег времена. Наводе и његове значајније радове.

Предлог, оригинал, аутограф С. Бошковића с аутографима потписа осталих предлагача, 1 + (1) л.

24. [1884-125] [Београд, 26. јануар 1885]

Предлагачи, непотписани – Одбору за науке филозофске и филолошке

предлажу нове чланове

за редовне:

1. Ђорђа Поповића, дописни за редовног.

Касније је графитном оловком дописано: Љ. Ковачевић, Св. Вуловић, М. Бан, М. Ђ. Милићевић, Вл. Карић, Јов. Илић, протосинђел Фирмилијан, па су три последња прецртана.

за дописне:

1. Гр. Асколи, највећег лингвисту италијанског и писца о Србима у јужној Италији,
2. Мавро Јокаја, романијера мађарског,
3. Сенткларај, универз. проф. и академик,
4. Армин Павић, универз. проф., академик, *Историја дубровачке драме* и друго,
5. др Фрањо Мајкснер, универз. проф. у Загребу, писао историју римске књижевности, показао да су Срби и више и боље преводили с латинског од Хрвата и друго, иначе пријатељ Срба,
6. Стеван Лазић, директор гимн. карловачке, превео целокупно Хорацијево дело,
7. А. Сандић, проф. гимн. новосадске, превао Бартенштајнево дело, општу историју Пичеву, писац разних монографија и чланака, оснивач је занатлијске задруге.

за почасног члана:

1. Виктор Иго (акламацијом), Фрања Пулски, предс. Мађ. академије;

Предлог, непотписан, 1 + (1) л.

Личности предложене за дописне чланове под бр. 2, 3, 6 и 7 прецртане су и графитном је оловком под бр. 2 написано *Сјасовић*, а под бр. 3 *Фрањо Пулски*.

25. [1884-137] [Београд], без датума

Чедомиљ Мијатовић, Јован Бошковић, П[антелија] Срећковић, др Н[икола] Крстић и архимандрит Н[ићифор] Дучић – Одбору историјском

предлажу за чланове Српског ученог друштва:

за почасне:

1. Емила Борхграва (за дописног),

2. Вилијама А. Вајта, претходног британског дипломатског агента у Србији, а сада посланика у Букурешту, ради његових заузимања за српске интересе;
 В[ладимир] Јовановић, др Н[икола] Крстић, Јован Бошковић, и архимандрит Н[ићифор] Дучић
 за дописне:
3. А[делину] Павлија Ирби, која је писала: *Путовање по словенским земљама у Турској* и друго. Основала је српску женску школу у Сарајеву. П[антелија] Срећковић, Јован Бошковић, архимандрит Н[ићифор] Дучић и др Н[икола] Крстић
4. Марка Драговића – аутора књижевних радова у „Гласнику“ и иначе, па и на руском језику
 архим[андрит Нићифор] Дучић, [Пантелија] Срећковић
5. Ивана Павловића – чији радови су објављени у „Гласнику“
 Јован Бошковић
6. Армина Павића, универзитетског професора и академика – који је написао *Историју дубровачке драме* и друго у „Раду“, и који брани српску ствар на Хрватском сабору.
 В[ладимир] Јовановић, Јован Бошковић и [Пантелија] Срећковић
7. Ј. Пулског, председника Мађ[арске] академије,
 8. секретара Мађ[арске] академије,
 9. А. Венц[е]ла, универзитетски професор, одличан зналац и многогодишњи Душанова законика српским и мађарским слушаоцима,
 10. Јована де Рубертиса, најбољег познаваоца и писца о Србима у јужној Италији,
 11. Анђела Вету (Вјетана), писца живота Николе Нере (Црнојевића), славног борца за ослобођење Италије и других списа.
 Предлог, 2 л.
 У самом предлогу предлагачи и кандидати под бр. 5 и 6 су прецртани, а преко броја 7 написан је број 6, а бр. 8, 9 и 10 су прецртани и испред њих су написани бројеви 7, 8 и 9, док је преко бр. 11 написан бр. 10.
 За два последња наведена кандидата речено је: „пријатељи Срба италијанских и српства уопште.“
26. [1884-126] Београд, 25. јануар 1885.
 Ј[ован] Ђ. Авакумовић – Српском ученом друштву
 Наводи да је као одређен референт проучио расправу Г. Гершића *О државини* и да у њој има појединих питања с којима се не би сложио с писцем. О расправи се изражава похвално и њен предмет је врло важан у грађанском праву о ком је било нужно проговорити теоријски и критички због великих нејасноћа и нетачности у нашем грађанском закону. Расправа је важна и корисна принова у правној литератури о грађанском праву и зато мисли да је треба штампати у „Гласнику“.
 Реферат, оригинал, аутограф Ј. Авакумовића, 1 + (1) л.

27. [1884-127] Београд, 27. јануар 1885.

Тодор Р. Ђирковић, радник – Српском ученом друштву

Уверен је да је могуће вештачко око привезати за оптички нерв изгубљеног ока животињског организма и покренути га да врши његову праву функцију „које одредба истиче из састава истог организма“. Докази којима поткрепљује своје уверење, због недостатка знања, изгледају као у магли увијени. Зато моли да Друштво потражи неки начин да га доведе „међ“ околности у којима би ослобођен од неизвесности могао мислити“.

Писмо, оригинал, 2 л.

28. [1884-128] Терни, 28. јануар 1885. (по р[имском])

Ристо Ковачић, проф[есор] – господину и брату Србину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава га да у Терни у гимназији има један ваљан и честит професор који је нешто учио руски, а сада код њега учи српски језик и диви се српском народном духу. Видео је код Ковачића примерак *Историје српске* Панте Срећковића, па је одлучио да је преради и да Италија види шта је заиста српско. Замолио је да му набави један примерак, па Ковачић моли да му на рачун његових примања пошаље један примерак, а писао је и Срећковићу. Наводи да су га више пута у српским колонијама у Молизу питали за добру српску историју, па је препоручио Срећковићеву и замолили су га да им је набави колико год она да кошта. Моли да му пошаље 10 примерака. Опет моли да му телеграфски јави „именовање врлих оних двају наших Срба у Молизу“, проф. Ивана де Рубертиса и адвоката Анђела Вета за чланове Српског ученог друштва. „Да само знате, господине мој, какву драгоцену збирку писама о Српству има наш онај старац госп. проф. Иван де Рубертис, која су му писали те који људи учени о Српству кад се у нас није ни снијевало о егзистирању – и онако славном – оне наше браће! Уздам се успјети да он збирку поклони нашем славном друштву; помозите!“

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

29. [1884-129] Београд, 21. јануар 1885.

Владимир Јовановић, председник Друштва, Јован Бошковић, секретар – господину [за све чланове Српског ученог друштва]

Позив за *Годишњи скуп Српскога ученог друштва у среду 30. јануара 1885. године. У сали велике школе. Почетак тачно у 10 часова. Дневни ред са 14 тачака*

Позив, штампано, 2 x 2 л, а један примерак је оштећен.

Један део документа под сигнатуром број 25 [1884-137] године односи се директно на тачку 12 дневног реда, а то је *Бирање нових чланова:*

Бр. 12. Секретар чийа имена њредложеника њојединих одбора за чланове Срп. учен. друштва

I. Одбор њриродњачки, с пет кандидата у списку, 1 л.

II. Одбор филозофски, са седам кандидата у списку, 1 л.

III. Историјски одбор, с 11 кандидата у списку

IV. Одбор за уметносћ, с три кандидата у списку, 2 л.

30. [1884-130] [Београд, 30. јануар 1885]

(†Миша Анастасијевић)

Биографија, поводом Анастасијевићеве смрти.

„Српске новине“, ЛП, 1885, бр. 34. (30. I), 112, штампано, 3 л.

31. [1884-131] без места и датума

Фр[анц] Орешец – [Српском ученом друштву]

Потврђује потписом да је примио: „Гласник“, књ. LI–LIV, II одељак књ. XIV–XV, Уређење и Пословник Српског ученог друштва.

Потврда, попуњен штампан формулар, француски језик, рукопис, латиница, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

32. [1884-132] [Београд], без датума

[Јован Бошковић – Српском ученом друштву]

„Гласник“ 56. *Послан или њримљен из руке*, где су наведене институције, личности, новине и часописи којима је упућен.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

33. [1884-133] [Београд], без датума

[Јован Бошковић – Српском ученом друштву]

„Гласник“ 57. *(Бесћлајни еђземћлари)*, где су наведене институције, личности, новине и часописи којима је послат и већина је прецртана.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

34. [1884-134] [Београд], без датума

Разне белешке: Госпођа Мина Вукомановићева: *Очини сћиси, шћамћани и рукојиси ...*, *Јубилеј Субојићев, Арх. Николајевић* и све то прецртано, осим белешке: *Жефаровић, Седмица 1858, сћпр. 110. О њлочама у Илоку.*

Белешке, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

35. [1884-135] [Београд], без датума

Кромвел; Расћиње, Расћење - њо расћен; Живојиње – њо; лијеђањ = Waldschnerf; 8° Вийковић, речи написане плавом оловком једна испод друге, 1 л.

36. [1] Београд, 1. фебруар 1885.

Заменик председника Српског ученог друштва [Алимпије Василевић], секретар [Јован Бошковић] – министру [просвете и црквених послова Стевану Д. Поповићу]

Истичу да је и њему познато да претходни секретар Српског ученог друштва Милан Кујунџић није оставио у архиви Друштва нека званична акта из 1881, нарочито новчане документе и као благајник није водио уредно књиге о примању и издавању Друштва. На тај начин остао је један рачун о хонорару писца *Сѣитѣисѣитичкоѳ ѿреѳлеѳа* незавршен. Кујунџић не показује пишчеве признанице и позива се на разрешницу за ту годину, која не може да вреди за текући рачун и не може се завршити отворен рачун без признаница. Званична акта и документи треба да стоје у архиви Друштва, а не код куће његових чиновника. Управа је покушала да ту ствар расправи приватним путем „имајући на уму солидарност друштвених чланова, част и достојанство научног средишњег органа у земљи, високи положај у друштву обеју спорних страна, њихов чист карактер и сигурност за случај наплате дуга“, али се Кујунџић, када је позван да пошаље свој одговор, потужио министру и не сачекавши решење отишао је у јавност. Дужност је да се та ствар изведе на чисто свим законским средствима. Зато моли министра да нареди Кујунџићу да врати Друштву званична акта из године 1881, нарочито новчане документе као својину Друштва.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

37. [2] Београд, 6. фебруар 1885.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Поводом дописа Управе Српског ученог друштва од 1. фебруара 1885. обавештава да је претходне године једна комисија прегледала рачуне и нашла неке признанице исправне, а неких из 1881. није било. Пошто Владимир Јовановић пориче да је примио све суме, министар позива Српско учено друштво да од свог председника написмено узме реч и да писмено достави признаје ли да је исправно примио све суме обележене у секретарском протоколу и, ако не признаје, нека прецизно означи које је примио, а које није. Када Јовановић то обележи, од Кујунџића ће се потражити да докаже да је заиста издао суме Јовановићу. Нека Друштво с одговором пожури да би се спор што пре окончао.

Писмо, оригинал, аутограф С. Д. Поповић, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

38. [3] Београд, 8. фебруар 1885.

Извршни одељак, за члана П. Ј. Мостић – Владимиру Јовановићу, председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је пресудом Крушевачког окружног суда од 20. октобра 1882. Српско учено друштво осуђено да плати Марку и Маринку Стошићу 135 динара и моли да ту суму пошаље Извршном одељку, за шта ће му се издати признаница.

Писмо, оригинал, 2 л.

На другом листу, коверти, је округла као печат налепница: „Краљ. српска управа вароши Београда“, којом је писмо било запечаћено.

39. [4] Београд, 8. фебруар 1885.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић, Љ[убомир] Ковачевић, редовни чланови – Одбору за државне и историјске науке Српског ученог друштва

Дају мишљење о списима Вука Врчевића, које им је Одбор предао на оцену, а то су: *Крајке биографије славних Бокелја; Оџранци за истиорију Црне Горе; Живојојис владике црногорског Пејтра II; Крајка њовијесџ бокелјског усџанка 1848. ѓодине; Кроника II од 1. јануара до јуна 1876. ѓодине; Кроника III од јуна до краја децембра 1876. ѓодине; Кроника IV од 1 јануара 1877.* У њима је смеса књижевног и народног језика уз много провинцијализама. Историјска грађа у тим списима требала би да се сачува и зато „би најбоље било, да се пребере и наштампа“. Не могу препоручити да се сви списи откупе и штампају зато што су неки најинтересантнији делови већ објављени. Наводе који су то делови и где су штампан, као и састави који нису оригинални. Истичу да, по њима, није ништа штампано из три „кронике“ и из повести о бокелјском устанку 1848. године. У њима нема онаквих података какве би желели, али нису без вредности. Зато су „мишљења, да се ове кронике и повијест бокелј. устанка 1848. г. одкупе умјереном цијеном и чувају у друштвеној књијници. А остали списи, да се врате њихову власнику.“

Извештај, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића с аутографом потписа Љ. Ковачевића, 2 л.

40. [5] Велеград (Моравска), новембар 1884.

Одбор свечаности велеградске, Јосип Викидал, декан, Адам гроф Потулицки, препосит – П. Н. велештовани [Српском ученом друштву]

Обавештавају да ће се у 1885. години обележавати хиљадугодишњица смрти Св. Методија, а одбор за то основан бринуће се за достојну прославу. Он ће приредити особиту јубиларну читаоницу у којој ће бити разних новина чешких и словенских уопште. Моле да пошаљу бесплатно по један примерак „свога листа кроз цијелу годину 1885.“ и да у свом листу прате прославу 1885. године.

Позив, оригинал, штампано, ћирилица, српски језик, 1 + (1) л.

41. [6] Брно (Моравска), на Божић [25. децембар] 1884.

За Средишњи свечани одбор Еиберт гроф Белкреди, председник, А. Киовски, потпредседник, А. Хрудичка, тајник, И. витез Лахнит, благајник – П. Н. читатељу, здраво! [Српском ученом друштву]

Обавештавају да ће се шестог априла 1885. навршити хиљаду година од смрти Св. Методија. Позивају да се скупе сви „спадајући баштинству Метходову, сакупите се и ви, браћо Срби, на Велеграду знамените године 1885.“ да би се поклонили његовој успомени, али и да би „прибавили чврсту наду, да ће нам идеја Ћирило-Методова доказати привлачну снагу, којом би могло што скорије доћи доба, што но га Св. О. Лав XIII. жуди толи вруће и одлучно, гђе би покушај, учињен јурве више већ пута, спојити обједвије цркве, западну наиме и источну опет у једно тијело.“

Позив, оригинал, штампано, ћирилица, српски језик, 1 + (1) л.

42. [7] Задар, 18. фебруар 1885.

Библиотека Православно-богословског завода, Митрофан Шевић, професор и библиотекар – Председништву Српског ученог друштва

У име Православно-богословског завода Шевић моли Српско учено друштво да њиховој библиотеци поклони „Гласник“ од 36 књиге до најновије као и остала своја издања. Државна годишња дотација којом располаже библиотека врло је мала, а ни с једне друге стране не може добити новчану помоћ, јер су народ и Црква у Далмацији „посве сиромашан“.

Писмо, оригинал, аутограф М. Шевића, 1 л. с ковертом.

На коверти је у бордо воштаној маси елипсаст печат с утиснутим писаним иницијалима М Ш и одсечена је поштанска марка.

43. [8] Загреб, 28. фебруар 1885.

„Напредак“, образовно друштво учитељских приправника, Фердо Зоричић, председник, Ј. Ф. Бунек, тајник – Председништву Српског ученог друштва

Обавештавају да је пре две године у Загребу основано образовно друштво учитељских приправника. Сврха му је и циљ образовање и усавршавање чланова за звање ком су се посветили и томе највише допринио њихова књижница. Њу су основали учитељски приправници 1878. године. Обраћају се Друштву молбом да им поклони нека од својих издања и надају се да ће њиховој молби бити удовољено.

Писмо, оригинал, латиница, 2 л. с ковертом с које је отцепљена поштанска марка.

44. [9] Београд, [16. фебруар 1885]

[Природно-математички одсек Српског ученог друштва – Управи Српског ученог друштва]

На I седници Природно математичког одсека од 16. фебруара 1885. Јован Жујовић је предложио да: Српско учено друштво издаје један (орган) часопис у којем ће се на енглеском, француском, немачком или италијанском језику саопштавати српски радови који заслужују да се пред светску критику изнесу; часопис излази периодично, да би се осигурала веза и размена књижевних издања с већином страних стручних друштава; се из свих одсека Друштва изабере редакциони одбор који ће с Управом и секретаром бринути о свему што се буде тицало часописа. Одбор је после дужег већања једногласно усвојио предлог у начелу и моли Управу да позове остале одсеке да о предлогу дају своје мишљење.

Предлог (3. тачка записника I седнице од 16. фебруара 1885), 1 л.

45. [11] Загреб, 5. март 1885.

Југославенска академија знаности и умјетности, др Фр[ањо] Рачки, председник, др Б[огослав] Шулек, тајник – Српском ученом друштву

Обавештавају Српско учено друштво „да је бан Краљевине Далмације, Хрватске и Славоније одписом својим од 3. т. м. бр. 18/res. ускратио дозволу за одржавање састанка југославенских књижевника у Загребу и да према тому није одобрио нити правила, која су овдашњом представком од 7. травња 1884. бр. 69 (в. 'Rad' LXX 3, 206) подастрпа била.“ Зато се у Загребу не може држати састанак југославенских књижевника.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографима потписа Ф. Рачког и Б. Шулека, 2 л. с преписом писма, ћирилица, 1 л.

На листовима писма у горњем левом углу утиснут је сувим жигом меморандум: „РЕЧАТ ЈУГОСЛАВЕНСКЕ АКАДЕМИЈЕ ЗНАНОСТИ И УМЈЕТНОСТИ“.

46. [12] Терни, 5. март 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио двеста франака у злату српском, како је и молио. И поред тога није могао да иде у Бари и Молиз за време карневала, јер је време било неугодно, снег и хладно. Васкрс ће провести међу браћом Србима у Молизу, пошто прво обиђе Бари за слику Св. Николе, како му је писао. Примио је телеграм о избору Де Рубертиса и Вете за чланове Српског ученог друштва и то је изазвало одушевљење код тамошњих Срба у Молизу. Моли да му се пошаљу што хитније њихове дипломе, да би имао прилику да их за празник уручи градоначелник у општинској дворани и о важности Друштва проговори. Празника има 18 дана, па ће из Молиза ићи у Калабрију, јер му пишу да и тамо има егзистирајућих Срба. Моли да му за те Србе пошаље још који комад златних српских новаца, јер траже. Писаће и Срећковићу. *Историја* се преводи на италијански.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

47. [13] Београд, 9. март 1885.

М[илањ] Ђ. Милићевић, редовни члан – Одбору за науке историјске и државничке

Обавештава да је по одлуци Одбора прочитао рукопис митрополи-та дабробосанског Саве Косановића под називом *Црће из Босне* и о њима даје мишљење. Оне су скупљене у две групе: I *О српским сјахијама под њурском владом*, за коју мисли да би више одговарао наслов *О сјахијама Србима под њурском владом*, и II *О њурчењу у Босни; о обичајима српским у Турака, с њричама и догађајима у свези њога*. Истиче да је и сам писац рекао да то није никакав научни рад у целини, него су само пабирци, али су „драгоцени прилози за познавање народа нашега у Босни и Херцеговини“ и зато треба да се штампају у „Гласнику“. „Како, по несрећи, ми најтеже можемо да имамо непосредних извештаја из тих двеју српских земаља: то и овде морамо молити високопреосвећенога писца да нам што више таких црта шаље.“

Извештај, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 + (1) л.

48. [14] Пирот, 10. март 1885.

Д. Цветковић, окр[ужни] протејереј – Бошковићу [Јовану, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио послатих 30 комада књига *Историје српске* Панте Срећковића и раздао их је окружном свештенству. За те књиге пошта му је наплатила 10 динара и 90 пара, па му зато од 90 шаље 79 динара и 10 пара. Напомиње да није „тражио ове књиге, за неку моју личну добит, но просто да преко мог свештенства у овоме крају ширим мисао српску, и ако се ово ма и најмање постигне, то ће ми бити награда српској души, за труд.“ Моли одговор о пријему новца.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Цветковића, 1 л. с ковертом.

На коверти су Цветковићеве белешке: „Са 79,10 дин[ара] у особеном пакету у сребру“ и „окр[ужни] протојереј пиротски, шаље“. На другој страни је округао, бордо воштани печат у којем је написано: „Димитрије Цветковић Пирот“ и утиснути су симболи. Изнад печата написана је белешка „Наплатио сам поштанску таксу по овом аманету у 55 пара динар[ских] 14/3. 85. Ђ. Грбић разносач“.

Коверта је била одвојена од писма и налазила се у рачунским документима под бр. 122-170.

49. [15] Београд, 10. март 1885.

Јов[ан] Мишковић, члан Јестаственичког одбора – Јестаственичком одбору Српског ученог друштва

По решењу Одбора од 4. јануара 1885, прегледао је спис Анте Алексића под насловом *Мачва с нарочитим њогледом на њојлавне њрилике* и о њему изјављује да је највише разрађена хидрографска и техничка

страна, а укратко су додате црте о облику и саставу земљишта, насеобинама и саобраћају а изостао је историјски део вероватно због постављене теме; резултат је дуговременог рада и биће од великог интереса за свакога, а од користи у погледу решења питања како да се Мачва сачува од поплава, јер је Антић стручњак на том пољу; да картографске скице и цртежи јасно представљају што је у опису речено. Мишљења је да спис заслужује штампање у „Гласнику“ са свима прилозима и картом.

Испод Мишковићевог потписа Јован Драгашевић је написао: „Слажући се са мишљењем Г. Мишковића, имам да додам, да спис оваке врсте, а овако потанко схваћен, и оволико темељно израђен, заслужује нарочитих обзира.“ Потом је то датирао „30. 3. 85.“ и потписао се *Драгашевић*.

Реферати, оригинали, аутограф Ј Мишковића и Ј. Драгашевића, 2 л.

50. [16] Београд, 13. март 1885.

[Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – Извршном одељку Управе вароши Београда

Обавештава да на позив Извршног одељка Управе вароши Београда од 8. фебруара 1885, а по решењу Управе Српског ученог друштва од 2. марта 1885, у прилогу шаље 135 динара у сребру на име судске таксе по пресуди Крушевачког окружног суда од 20. октобра 1882. која је постала извршна.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На писму је белешка писара Извршног одељка да је примио акт у препису са 135 динара, а да ће касније бити послата признаница са званичним актом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 19. март 1885.

Управа вароши Београда – Српском ученом друштву

Обавештава да је с актом од 13. марта 1885. Управа вароши Београда примила 135 динара и на ту суму шаље приложену признаницу, која се не налази уз акт. Она је заведена у рачунским документима за 1885. годину под бр. 146-108 [109].

Писмо, оригинал, 1 л.

51. [17] Терни, 17. март 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио послате дипломе, као и пропратна писма. Писао је пријатељу у Рим да му саопшти адресу Грацијадиа Аскола, па ће му онда послати. Пита када је изабран и да ли је почасни или дописни члан Српског ученог друштва, да му може и он честитати. Драго му је што ће на време примити новце, али га моли „немојте све у саме полузлатнице – ако већ нијесте отпразили – него и цијелих, јер имућнији воле велике“. Наводи да је професор Манћини писао Срећковићу, па пита да

ли му је показао он то писмо. Шаље као исечак једну српску песму коју је на италијански превео професор Манђини под насловом *La figlia di Vladan Canto popolare serbo sulla caduta dell' Erzegovina nel secolo XV – (Traduzione di Diocleziano Mancini)*. Пита да ли би му могао послати препоручено под крстом *Извјешћа о Молизу* да он уради прву коректуру.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л. с прилогом:
песма: *La figlia di Vladan*, новински исечак, 1 л.

52. [18] Нови Сад, 31/19. март 1885.

Књижара „Луке Јоцића и друга“ – Јов[ану] Бошковићу, секретару Срп[ског] учен[ог] друштва

Обавештава да на послати допис прошле недеље није добила никакав одговор, па поново моли да неодложно лађом пошаље LVIII свеску „Гласника“ и Срећковићеву *Историју српског народа*. Прошле недеље добили су од једне књижаре књигу *Србија и кримска војна*, II и, ако је она изашла у издању Друштва, моли да пошаље 20 примерака. Одштампана је из LX књ. „Гласника“ и ако је LX свеска штампана моле да и њу пошаље.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем делу штампан је меморандум књижаре с податком да је она: *На тријесџанској изложби 1882. Одликоване сребрном медаљом.*

53. [19] Београд, 19. март 1885.

[Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – Књижарници „Браће Поповића“

Обавештава је и позива, према одлуци Управе Српског ученог друштва од 1. фебруара 1885, да пречисти своје трогодишње рачуне с Друштвом. Обичај је да се рачуни полагају сваке године у јануару месецу. Од свих књижара комисионара једини су који то нису урадили и Управа жели „да се тој аномалији учини крај.“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

54. [20] Цетиње, 25. март 1885.

Марко Драговић – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва.

Прво честита Ускрс и обавештава да је пре 20 дана примио диплому и писмо. Разлог што одмах није одговорио је што је ишао у Боку Которску да истражује старине које се односе на нашу историју. Остао је 18 дана и за то време обишао је сву Боку Которску. Нашао је „велико благо старина како пергамената, рукописа старинских, тако и штампанх књига“. Има штампана по једна књига из 1481, 1500, 1551. и других штампанх у XV, XVI и XVII веку. Написаће опширан каталог и послати Друштву на преглед. Пита да ли је препоручен Саво и моли да га припази као своје дете и, ако је могуће, да му пошаље „Гласник“.

Писмо, оригинал, аутограф М. Драговића, 1 + (1) л.

55. [21] Будимпешта, 25. март 1885.

Фрањо Пулски, главни надзорник свих музеја и библиотека у Краљевини – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Истиче да су Мађарска и Србија вековима суседи и пријатељице и да Мађарска ужива дуже времена независност, коју је Србија извојевала „тек у наше дане“ и „ви ваљано показујете како сте достојни да се ухватите у коло јевропских народа, учествујући у научним радовима Запада.“ Указану му почаст сматра као залогу пријатељства које треба увек да веже Србе и Мађаре. Моли га да буде тумач његових осећања захвалности према Српском ученом друштву и поноси се што је један од његових чланова.

Писмо, превод, ћирилица, српски језик.

56. [22] Турски Бечеј (Нови Бечеј), 25. март 1885.

Јевђеније Сентклараји – [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Радује се што приликом одликовања којим је почаствован избором за члана Српског ученог друштва своју благодарност може да изрази на језику на којем Српско учено друштво „и милозвучне песме пева, и истину науке, која све нас спаја, обелодањује, али који и ја разумем и говорим“. С пуним уважавањем уверава га и чланове Друштва „да мене она мисао не само усхићује, него и блаженим чини, што ћу у непосредном братском додиру бити, с најодабранијим душевним чиниоцима, племени-тог, изображеног и јуначког народа, суседне нам Краљевине, и што ће ми прилика дана бити, да им моје поштовање одавати могу.“ Истиче да је од његовог умног рада општу пажњу привукло оно што је причао о угарским Србима. Циљ му је да прошлост Срба у Угарској свестрано представи на литерарном пољу и да Мађарској академији пружи прилику „како би у непосредни додир са изображенима српским круговима доћи могла.“

Писмо, превод, ћирилица, српски језик.

По подацима на препису писма, оригинал је писан на српском језику и ћирилицом.

57. [23] Будимпешта, 17. март 1885.

Др Јохан Х. Швикер, мађ[арски] краљевски професор – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио писмо од 1/13. марта 1885. којим му је јављено да је изабран за дописног члана Српског краљевског ученог друштва „што ми је на дику“, као и диплому о избору. Моли да Друштву изјави искрену захвалност на одликовању које за њега много вреди. Њему је „подстакљива задовољница“ што су његови радови из српске политичке и народно-црквене историје привукли „пажњу, интерес и признање тако врских људи од науке у Краљевини Србији.“ Трудиће се да настави студије о српској историји и да их употреби како ваља.

Писмо, превод, ћирилица, српски језик.
 Писма под бројевима 55. [21], 56. [22] и 57. [23] написана су на два листа и означена су редним бројевима 1, 2 и 3.

58. [24] Христијанија (Осло), 26. март 1885.

Bibliothèque de l' Université royale de Norvège à Christiania (Универзитетска библиотека Краљевине Норвешке у Христијанији) А. Ц. Дролсум, библиотекар – секретару Српског ученог друштва

Обавештава да су примили „Гласник“, књ. LV.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, француски језик, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти је округла налепница: BIBLIOTHECA UNIVERSITATIS REGIAE FREDERICIANAE и одесчена је поштанска марка.

Писмо је с прилогом:

преко библиотекара Дролсума Универзитетска библиотека Краљевине Норвешке обавештава да убудуће све пакете у размени књига треба слати непосредно Библиотеци.

Обавештење, штампано, француски језик, 1 л.

59. [25] Ваљево, 27. март 1885.

Тасо Стојановић, бив[ши] суплент а сада књижар – Јов[ану] Бошковићу, професору

Наводи да је добротом Љубе Ковачевића Бошковић сазнао шта је било с његовим биолошким речником у Просветном савету. По Ковачевићевом упутству обраћа му се молбом да одговори под којим би условима могао поднети речник Српском ученом друштву. Он је само прикупио грађу за *речник*. Сматрао је за дужност да изнесе свој план за његову израду на одобрење или преиначење, па га у писму наводи. Просветни савет је решио да прикупи и стави још и називе из математике, физике и хемије. Мисли да биологију с менералогиијом треба издвојити. Када заврши биолошки речник, вољан је да изради и математичко-физички. Моли за одговор да ли би могао под изнетим условима да поднесе речник Друштву, а ако не би могао да каже под каквим условима би то могао изнети и да што пре да дефинитиван одговор, да би могао да почне да прави речник.

Писмо, оригинал, аутограф Т. Стојановића, 2 л.

60. [26] Беч, март 1885.

„Allgemeinen Oesterreichischen Literaturzeitung“ (Опште аустријске књижевне новине), редакција – [Српском ученом друштву]

Моли да јој се редовно шаљу публикације Друштва да би се чланци могли приказивати у тим новинама.

Писмо, оригинал, немачки језик, штампано, 2 л.

61. [27] Лијеж, 27. март 1885.

Емило де Лавлеј – секретару [Српског ученог друштва Јовану Бошковићу]

Обавештава да је примио диплому која му је послата и моли га да Српском ученом друштву саопшти његову дубоку захвалност на почаст која му је указана избором за дописног члана. Стекао је убеђење да су народи Балканског полуострва достојни у сваком погледу симпатија целе Европе. Истиче да спомен на братоубилачке борбе треба да послужи као опомена и покретач младим државама, од отоманске власти ослобођеним, „да иду као браћа руку под руку путем слоге која их једино може одвести остварењу законитих нада њихових.“

Писмо, превод, ћирилица, српски језик.

62. [28] Аквавива, 25. април 1885.

Иван де Рубертис – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Истиче да у његовим годинама нема амбиција, а с истинитим задовољством примио је вест о увршћењу међу дописне чланове Српског ученог друштва. „За мене је то најлепша награда за муке које сам целога живота трпео ради одржања у овој колонији српској језика отаца наших. Ја ћу истој сврси посветити и ово неколико дана живота који још остају, а тако исто чинићу све могуће да утврдим између Италије и Србије везе пријатељства и братства.“ Захваљује на избору за члана Српског ученог друштва. Истиче своје српско порекло.

Писмо, превод, ћирилица, српски језик.

63. [29] Ларино, 29. април 1885.

Анђело Вета, адвокат – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да га је много обрадовала велика почаст којом га је Српска краљевска академија (Српско учено друштво) одликовало избором за свог дописног члана. Не може да каже да је то право стекао, али је срећан што га може примити „као нову копчу која ваља да утврди везу ове малене колоније српске у Молизу са мојом постојбином.“ Моли га да увери академију (Друштво) о његовом најискренијем признању, а исто тако да изволи „и најтоплијег израза дати жељама, које ме греју за величину племенитог народа српског, као и за одржање најчистијег пријатељства између Србије и Италије. Као син Италије ја њу љубим свим силама својим, али ја вазда осећам и српску крв, која у мојим жилама тече, па ми је, ево, исто тако драга и земља, која је пре толико векова претке моје родила.“

Писмо, превод, ћирилица, српски језик, 1 л.

Писма под бројевима 61. [27], 62. [28] и 63. [29] написана су на два листа и означена су редним бројевима 4, 5 и 6.

64. [30] Ларино, 6. април 1885.

[Ристо] Ковачић, [Анђело] Вета, [Ђовани, Иван, Јован] де Рубертис – професору Јовану Бошковићу, секретару Академије наука [Српског ученог друштва]

О свечаном предавању диплома Ивану де Рубертису и Анђелу Вети, кад се искупило цело становништво из Аквививе и клицало се пријатељству између Италије и Србије.

Телеграм, оригинал, попуњен штампан формулар, италијански језик, 1 л.

На телеграму је налепница: КРАЉ. СРПСКА ТЕЛЕГРАФСКА СТАНИЦА, која је као печат округла, поцепана је и на два места залепљена.

65. [31] Панчево, пре 6/18. априла 1885.

[Панчевачко српско црквено певачко друштво – Српском ученом друштву]

Улазница за духовни концерат коѡ ѡриређује Панчевачко српско црквено певачко друштво у Панчеву на дан 6. (18) априла 1885. у дворани „Код Трубача” у сйомен хиљадугодишњице словенскоѡ айосйола Свейоѡ Мейоѡдија.

Улазница, оригинал, штампана, 1 л.

66. [32] Београд, [11. април 1885]

Српско учено друштво – Словенском добротворном друштву у Петрограду

У телеграму послатом поводом прославе хиљадугодишњице смрти Св. Методија истакнуто је да је Рагислав, кнез моравски, своју народност бранио словенском књигом и језиком, а кнежевић Рагислав Немањић, Свети Сава, утврдио је Српство, а и да „словенска вера, књига и солидарност и сада су, после тисућу годину, наши идеали, заштита народности, спас будућности. Ревност светих словенских апостола од 863 до 885 нека је на углед свима нама, који их данас славимо!“

Телеграм, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

67. [33] Петровац, 6. април 1885.

Милорад Поповић, намесник млавски – Српском ученом друштву

Честита са свештеницима, учитељима, кметовима и грађанима, њих 25 потписника, Српском ученом друштву као литерарном представнику у Србији хиљадугодишњу прославу словенских учитеља са жељом да њихов књижевни и религиозни рад и даље буду чиниоци словенских идеја.

Телеграм, оригинал, 4 л.

На првом листу је оштећена налепница: КРАЉ. СРПСКА ТЕЛЕГРАФСКА СТАНИЦА чији део недостаје.

68. [34] Чирпан (Schirpan-Бугарска), 18. април 1885.

Garvanoff, (Гарванов) – [Српском ученом друштву]

Честита прославу хиљадугодишњице Светог Методија, словенског учитеља

Телеграм, оригинал, 1 л.

На телеграму је налепница: КРАЉ. СРПСКА ТЕЛЕГРАФСКА СТАНИЦА која је као печат округла, поцепана је и на два места залепљена.

69. [35] Кијев, 18. април 1885.

Kiewskoje slawianskoe obcestvo (Кијевско словенско друштво) – Српском књижевном друштву [Српском ученом друштву]

Срдачан дочек и честитка једноверној, једнокрвној браћи Србима да учврсте памћење с првосветитељем јединство духа међу Словенима дарује им сједињење у вери.

Телеграм, оригинал, пољски језик, 1 л.

На телеграму је плава налепница: KR. BRZOJAVNA POSTAJA која је поцепница и на два места залепљена.

70. [36] Софија, 18. април 1885.

Централна комисија за јубилеј Тирила и Методија, председник митрополит Климент – председнику [Српског] ученог друштва [Владимиру Јовановићу]

Бугарски народ, који прославља јубилеј словенских првоучитеља светих Тирила и Методија, преко Централне комисије за јубилеј жели братском српском народу његов напредак и јачање на словенском јединству које су тако ватрено проповедала света солунска браћа.

Телеграм, оригинал, бугарски језик, 1 л.

На телеграму је налепница: КРАЉ. СРПСКА ТЕЛЕГРАФСКА СТАНИЦА која је као печат округла, поцепана је и на два места залепљена.

71. [37] Терни, 13. април 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештава да је ишао у Бари, Тера ди Лаворо, Молиз и Абруц, а није могао да оде у Базилику и Калабрију због ружног времена и то ће урадити у августу. У Барију је нашао „величанствени сребрни олтар краља Милутина, и велику икону Уроша Великог (Овако онђешњи документи). На икони је слика Урошева и краљице Елене. Икона је врло велика: висока 188 центим., широка 116. Краљ Урош добро се разабире, обучен у дугој хаљини како се оно види на новцима цар Константин; много се поквариле боје слике краљице Елене.“ Рекли су му свештеници – чувари да је слику копирао неки Рус, „као крипту ђе је Милутинов завет“. Нашао је

копију крипте Руса Ухтомског, урезану у бакар, код издавача „Гизек и Дрифент“ („Gieseck et Drievent“) у Лајпцигу. Не зна да ли је Ухтомски копирао и икону Уроша који је обучен „по прилици овако“ и нацртао је изглед. Брада му је раздјељена и виде се хаљине царске источне. Послаће извештај и слику завета Милутиновог, „то јест крипту и у њој олтар копирану од Ухтомског“. Писаће шта је побележио у Тера ди Лаворо и у Абруци. У Молизу су најтронуте примили дипломе два изабрана члана Друштва. Била су и два „пресјајна“ банкета, а клицало се Србији, њиховим величанствима, Српству. Пита да ли је на Ускрс примио телеграм из Молиза који су потписали он, Ђовани де Рубертис и Анђело Вета. Друштво је велико добро учинило што је де Рубертису и Вети признало заслуге. „И када би Његово Величанство наш Краљ од своје стране признао својим цвијетком, у велике ли би ваљало? Има ли изгледа е би радо дочекао препоруку? Уважио је препоруке за Далмацију, и врло је добро; још ће боље, још боље бити, уважи ли за Молиз. Овамо је интелигенција и богатство које могу много допринјети у одношајима Српства и Италије. Мучите се како се мучим, да нам буде добро и амо: мислимо на будућност која ће судити што смо могли и колико смо учинили.“ Добро би било да може добити коректуру свога *Извјешћа* и моли да одговори, као и да препоручи Срећковићу да одговори проф. Манђинију.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л. с додатком:

о икони коју је краљ Урош I поклонио цркви Св. Николе у Барију.

72. [38] Цариград, 14. април 1885.

Јеврем Грујић, изванредни посланик и пуномоћни министар Србије – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му је Иван Јастребов, руски конзул у Призрену путујући прошле године преко Цариграда на одсуство у Петроград, са спроводним писмом упутио изванредан аманет с молбом да га сигурним путем преда Српском ученом друштву и Народном музеју. О томе је известио Министарство просвете 22. марта 1884. Из неког разлога аманет није послат прошле године. Част му је сада „по сигурној прилици“ да пошаље Српском ученом друштву „Јастребовљев дар, а то је оријинал Хрисовуље Краља Стевана Дечанскога о призренској Епископији“. Копија њена штампана је у „Гласнику“. Друга три дара (антимис патријарха Чарнојевића, дрвени крст из старих времена, описан у ЛП св. „Гласника“ и 16 комада старог српског новца) одвојено шаље Народном музеју. Моли Друштво да га извести о пријему да би могао да јави Јастребову.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. Грујића, 1 + (1) л. с ковертом.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум Посланства: LÉGATION ROYALE DE SERBIE CONSTANTINOPLE, као и у горњем делу коверте.

73. [39] [Београд, после Ускрса 1885]

Јован Бошковић, благајник, *Посланице из Рима*.

Одговара на Кујунџићеве две посланице из Рима: једна пред скуп Друштва 30. јануара, а друга за Ускрс 1885. Тичу се ствари, њега лично и много којечега другог. Неће на све одговарати. Намерава само да констатује истину и да је одвоји од фикције и тежње. Кујунџић је у посланицама превише дуг и високопаран. Њему је најважнији доказ тобожњи протокол који су саставила три секретара и потписала. „Али, то није никакав ‚протокол‘. То је прост исказ секретара, који одступају прејамнику њихове дотадашње дужности, о једноме незавршеном рачуну, како је текао из године у годину, на привремене признанице, које све ваљаше заменити једном, коначном, пошто се укупни рачун пречисти и заврши. Ево тога страшног документа:“ и наводе се примања Владимира Јовановића од 26. маја 1881. до 5. маја 1883, где је за прва три назначено да има писмо с укупном сумом од 5.870 динара. Чланак износи 38½ табака, штампан табак 117,50 динара, што је 4.470,88 динара и примио је више 1.369,12 динара, а датирано је 13. октобра 1883. у Београду.

Одговор, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

74. [40] Рим, 10. април 1885.

Reale accademia dei Lincei Biblioteca (Краљевска академија Линчеи, Библиотека) – Српском ученом друштву

Обавештава да је примила „Гласник“, књ. LX.

Дописна карта, оригинал, италијански језик, 1 л.

75. [41] Бањалука, 26. април 1885.

Одбор Српске читаонице, Лазар Милић, председник, Никола Кондић, тајник – Председништву Српског ученог друштва

Обавештавају Српско учено друштво да бањалучко српско грађанство има „на уму да само свјестан и изображен народ може опстанак и сигурност своју осигурати, па радећи и оно на том преко осталијех својих народних школа које својим трошком издржава заснова јошт и српску читаоницу, да би прочитањем ваљаних часописа и књига одрасилији и млађи нараштај користијо се.“ Још од 1868. почели су да скупљају добровољно за фонд српске читаонице и сада имају 100 дуката цесарских. Отворили су пре две године читаоницу коју је одобрила Земаљска влада у Сарајеву и потврдила је њена правила. Користе се само читањем новина и часописа, док „за књижницу врло мали и незнатан број књига сад имадемо, а средства и материјала зато нејмамо да бисмо могли књига за новац набавити, и књижницу установити која је за народ од потребе.“ Зато се обраћају Друштву молбом „да нам и ви придарите бесплатно који вам је могуће број књига.“

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

После потписа стављен је елипсаст печат: СРПСКА ЧИТАОНИЦА У БАЊАЛУЦИ.

76. [42] Цетиње, 29. април 1885.

Марко Драговић, секр[етар] Мин[истарства] просв[ете] и цркв[ених] дела – Јовану Бошковићу, секретару Српског уч[еног] друштва

Обавештава га да му шаље списак књига које је купио из библиотеке Кателани у Котору, па ће из списка видети каквог су садржаја и цену је назначио. Моли га да не задржава одговор. Ако Друштво неће да их купи, предложиће их библиотеци у Петрограду, а о томе му је говорио Рус Павле Ровински, али није хтео пре него што понуди Друштву. Препоручује му брата Саву да му се не чине тешкоће у његовој науци и да му, ако је могуће, на рачун његових рукописа да од 15 до 20 дуката. Нада се да ће брзо доћи време када ће јавно моћи да каже о узроку зашто су његова браћа дошла у Београд. За месец-два послаће Друштву један повећи рукопис. Није примио ниједну књигу „Гласника“ после LVI књиге.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с ковертом

На коверти је у бордо воштаној маси правоугаони печат у којем су отиснути писани иницијали М. М. и отцепљена је поштанска марка с делом адресе, а има и белешка Ј. Бошковића: „Списак књига послао Нар. библиотеци 1. јула 1885. ЈБ.“

Писмо је с прилогом:

Из чувене библиотеке Кателани у Котору купио сам једну збирку старих књига и рукописа између којих сљедеће предлагем Ученом друштву на откуп, у којем је наведено 20 књига и три рукописа.

Списак, оригинал, аутограф М. Драговића, 4 л.

На полеђини четвртог листа су две белешке: „Управи нар. библиотеке, да види, би ли она могла што откупити. VII састанак управе ученог друштва, 3. јуна, бр. 4 секретар Ј. Бошковић“ и „Забележене књиге модрим плајвазом Управа би Краљевско-српске народне библиотеке била вољна да их откупи умјереном цијеном библиотекар Н. Дучић архим.“ Само су две књиге забележене „модрим плајвазом“.

77. [43] Н. Сад, 2. мај 1885.

А[рса] Пајевић – Јовану Бошковићу, професору Велике школе

Обавештава га да му у крстоплету шаље *Русију на истоку* ради прегледа слова која би узео за „Гласник“ кад би га њему за штампу дали. Слова су нова и има их много да би могао више табака сложити и, док једни иду на ревизију, други се слажу. И хартије има много и, ако се она учини неподесном, моли да му пошаље унапред један табак на каквој се штампа „Гласник“ и да благовремено исту поручи. Моли га да поради где треба да он добије у штампу „Гласник“, који ће радити не само угледно и лепо него и с најнижом ценом и чекаће за наплату. Послао му је пре неки дан на ревизију *Српски буквар* да га прегледа с Натошевићем.

Писмо, оригинал, аутограф А. Пајевића, 1 л. с ковертом.

На коверти је округла налепница с текстом: Штампарија А. Пајевића у Новоме Саду и отцепљена је поштанска марка.

78. [44] Београд, 3/16. мај 1885.

Бела Дојч, власник Првог српског погребног завода – Српском ученом друштву

Подноси понуду за пренос Вукових костију из Беча за укупну суму од 3257,50 динара.

Понуда, оригинал, немачки језик, 2 л.²¹

79. [45] Беч, 5. мај 1885.

Карл Гребер – председнику [Српског ученог друштва, Владимиру Јовановићу]

Шаље на поклон своје преводе са српског *Der Konigssohn Marko* (*Краљевић Марко*) и *Die Schlacht am Amselfelde* (*Бој на Косову*) у раскошном повезу.

Писмо, оригинал, аутограф К. Гребера, немачки језик, 2 л.

80. [46] Сомбор, 9. мај 1885.

Др Ј[ован] Пачу – Српском ученом друштву

Обавештава да за књижницу Друштва шаље у прилогу своје композиције у издању браће М. Поповића.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пачуа, 1 + (1) л.

81. [47] Вашингтон, 11. мај 1885.

The Smithsonian Institution (Смитсонов институт), Ј. А. Јурнер, библиотекар – Српском ученом друштву

Обавештава да су примили „Гласник“, књ. LV.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, енглески језик, 1 л. с ковертом на којој је отцепљена поштанска марка и део адресе.

82. [48] Лондон, 11. мај 1885.

Ив[ан] Павловић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да се жали на Бошковића што на његова писма и запомагања није хтео ни словца да одговори. Ако није могао ништа да чини по молбама, могао је то да каже и пита зашто му не шаље чланчић о Јањи Кантакузину. То не говори да би се свађао, него јер је предуго остао без одговора на писма. Пита да ли је нешто чинио у вези с повраћајем његог чланка о поновном крштењу Немањиним и мисли ли Одбор историјски да му да сатисфакцију коју је тражио. Моли га да исплати Кујунџићу остаток дуга од 330 динара и да му јави има ли још шта да прими. Чуо је да је одбијен његов чланак о *Женама Бурђа Бранковића*, па ако је то истина, да му га врати.

Писмо, оригинал, аутограф И. Павловића, 2 л.

²¹ Иако је уписан у Инвентар овај документ не налази се у Архиву Српског ученог друштва.

83. [49] Београд, 14. мај 1885.

Г[аврило] Витковић, Јован Бошковић – Српском ученом друштву

Обавештавају да је удовица пок. војводе Стевана Книћанина понудила Друштву на откуп његов архив. Одсек за историјске и државне науке Српског ученог друштва њима је поверио прегледање и оцену архива. Прегледали су га и уверили се да је од велике важности за новију српску историју од 1839. до 1855. године. Има више од 1.500 писама и мишљења су да цео архив треба да се откупи и у своје време важнија писма штампају. Вредност архива „мучно је одредити“, јер му је важност велика. „Ако Друштво наше да за откуп ових писама 200 дуката, то је оно у великом добиту, јер је ова цена малена према важности ових писама.“

Реферат, оригинал, аутограф Г. Витковића с аутографом потписа Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

84. [50] Београд, [16. мај 1885]

Српско учено друштво, председник [Владимир Јовановић – породици Виктора Игоа]

Изјава саучешћа у општој жалости за погреб Виктора Игоа.

Телеграм, концепт, француски језик, 1 л.

85. [51] Београд, 17. мај 1885.

Здравко Рајковић, писац – Српском ученом друштву

Наводи да последњих 10 година прати драгоцене радове у „Гласнику“ и у њима није нашао чланка о телуричним струјама. Зна да Друштво с истом бригом прати развитак природних, као и друштвених наука. Он се по својој струци бави природним наукама, па мисли да за „Гласник“ неће бити „залишна једна расправица“ која говори о једној врло интересантној природној појави – телуричним струјама. Њих је испитивао и Српском ученом друштву подноси свој чланак од 11 табака уз молбу да га штампа. При писању чланка није ни тренутка губио из вида савремено стање нових сазнања.

Писмо, оригинал, аутограф З. Рајковића, 2 л.

86. [52] Москва, 19. мај 1885.

Société Imperiale des Naturalistes (Царско природњачко друштво), др [Чарлс] Ренард, председник, др К[арл] Линдеман, секретар – Српском ученом друштву

Шаље свој *Билџен бр. 3* и моли за ступање у везу ради размене публикација.

Писмо, оригинал, француски језик, 1 + (1) л. с ковертом.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум друштва: *Société Imperiale des Naturalistes de Moscou*.

На коверти је отцепљена поштанска марка, а у горњем делу је одштампано: Отъ ИМПЕРАТОРСКАГО Московскаго

Общества Испытателей Природы, док је на другој страни залепљена округла налепница с текстом: ИМПЕР. МОСКОВ. ОБЩ ИСПЫТАТЕЛЕЙ ПРИРОДЫ.

87. [53] Београд, 20. мај 1885.

Видак Отовић, свршавајући богослов, кандидат учитељски – Српском ученом друштву

Обавештава да о Петровдану завршава школовање у којем се спремио за народног учитеља, а дужност учитељску намерава да обавља у месту рођења, Пиперима где је подигнута основна школа 1872. Подноси молбу Српском ученом друштву да му подари своје књиге, које ће му послужити при оснивању школске књижнице.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

На првом листу је залепљена таксена марка.

88. [54] Терни, 23. мај 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – Председништву Српског ученог друштва

Мисли да секретар Јован Бошковић није у Београду пошто дуго од њега нема писма. Требао му је одговор за господина Асколија, великог лингвисту италијанског, који је одавно члан царских академија у Бечу и Петрограду, а не може наше у Србији. Замолио је да му се пошаље коректура штампаног његовог *Извјешћа о српским колонијама у Молизу* да га поправи. Зато моли Председништво да му одговори ко Бошковића замењује. Одавно је примио писма Ивана де Рубертиса и Анђела Вете у којима захваљују на избору за чланове Друштва и задржао их је очекујући Бошковићев одговор. Даје Асколијеву адресу. На јесен ће наставити истраживање. За извештаје на италијанском језику добио је почасно грађанство и златну медаљу.

Писмо, оригинал, 2 л. с једном страном коверте.

На тој страни коверте је у бордо воштаној маси пет елипсастих печата у којима је ћириличним писаним словима написано: *Ристо Ковачић*.

Писмо је с прилогом:

Ковачићева посетница, латиница, с ковертом.

89. [55] Лондон, 30. мај 1885.

British Museum (Британски музеј), Едвард Бонд, први библиотекар – секретару Српске академије наука [Српског ученог друштва, Јовану Бошковићу]

Потврђује пријем и захваљује за послати „Гласник“, књ. LX.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 2 л. с ковертом на којој је налепница са знаком музеја и с ње је отцепљена поштанска марка.

90. [56] Беч, 31. мај 1885.

Љуб[омир] Стојановић – Јовану Бошковићу, проф[есору] Вел[ике] школе

Наводи да би радо приложио признанице, али још ни од претходних није све добио. Шаље два зборника лекарија из прошлог века и мисли да су интересантни да се штампају као прилог за нашу народну медицину. За 5-6 дана послаће записе с рукописа, отприлике нешто као што је Љ. Ковачевић штампао у „Гласнику“, књ. LVI.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с ковертом.

На коверти је налепница: R Wien Eathhaus No 211, а одсечена је поштанска марка.

91. [10] без места [пре 1. јуна 1885.]

Д[имитрије] Ђурић – Српском ученом друштву

Подноси *Предлоḡ Српском ученом друшћиву* да оно „покрене питање о научном испитивању и одређивању границе између три природна главна сопственика Балканског ½острва: Срба, Грка и Бугара“, као и да на рад позове призната учена друштва грчка и бугарска, па да рад буде заједнички, а тиме правичан и свима користан. „Да ово научно испитивање буде што свестраније а нарочито са гледишта: Етнографског, статистичког, филолошког, историјског, географског и археолошког.“ Наводи које су му биле побуде да поднесе предлог и опширно их образлаже.

Предлог, оригинал, аутограф Д. Ђурића, 4 л.

92. [57] Вашингтон, 1. јун 1885.

Department of state. Library of congress (Америчка влада. Библиотека америчког конгреса – [Српском ученом друштву])

Џорџ Бемер као службеник Библиотеке америчког конгреса задужен је за састављање листе свих научних и књижевних друштава на свету с којима ће се вршити размена публикација и научних докумената. Моли да му се пружи слободно кретање, помоћ и заштита исте врсте какву уживају званичници страних држава који бораве у САД.

Допис, оригинал, енглески језик, штампан, 2 л. с ковертом.

93. [58] [Париз, јун 1885]

Породица Виктора Игоа – Српском ученом друштву

Захвалност за изјаву саучешћа (телеграм) поводом смрти Виктора Игоа.

Подсетница, оригинал, француски језик, штампано, 1 л. с ковертом на којој је отцепљена поштанска марка.

94. [59] Београд, [најраније 3. јун 1885]

[Управа Српског ученог друштва], председник [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – министру просвете [Стевану Д. Поповићу]

Обавештавају да је скуп Српског ученог друштва од 30. јануара 1885. одлучио да Управа врши припреме за пренос Вукових костију и подизање спомен-плоча на гробовима код Саборне цркве. Кад све буде спремно, да се сазове скуп ради доношења дефинитивне одлуке о преносу Вукових костију и подизања споменика Доситеју и Вуку. Управа је од више црквене власти „изискала“ допуштење да може код Саборне цркве Вукове кости сахранити и „уместити у црквени зид“ спомен-плоче Доситеју и Вуку. Управа се „известила“ да би пренос Вукових костију коштао 4.000 динара. По нацрту Друштва спомен-плочу Доситеју ставиће родољуб Ђ. Аћимовић, трговац на Сави, а Вуку ће се подићи од народних прилога. Пре сазивања скупа ради дефинитивне одлуке о преносу Вукових костију и подизању споменика Доситеју и Вуку Управа се обраћа министру просвете питањем: „Је ли вољна и држава српска да дâ какав прилог на свечано одавање поште заслугама и спомену Вука Караџића?“ Напомињу да је Даничићев погреб био о државном трошку и да је држава на то издала око 8.000 динара. Моле министра да поради код Владе да Српском ученом друштву у том правцу учини, не само моралну него и материјалну помоћ.

Писмо, концепт, аутографи Ј. Бошковића и В. Јовановића, 1 л.

95. [60] Корчула, 3/15. јун 1885.

Вид Вулетић Вукасовић, уч[итељ] повј[ести] и јез[икосло-
вља], члан Беч[ког] ан[трополошког] др[уштва] и д[руго] –
Јовану Бошковићу, секр[етару] Срп[ског] уч[еног] друштва

Обраћа се Друштву скромним радом *Нешито иоједина о култури Југослављана*. Путовао је по Херцеговини и усудио се да каже „слово о нашој ствари, а то добром сврхом, да сузбијем охолост бахата иностранца, који нас вријеђа преко мјере.“ Написао је чланак латиницом и моли да га штампари пребаце на ћирилицу. Има доста старосрпских натписа, па мисли да би се једном могао штампати и *Corpus inscriptionum Slavorum Meridionalium*. Зато га моли да његову идеју „подупре збором и твором“ код Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф В. В. Вукасовића, 2 л.

96. [61] Корчула, 3/15. јун 1885.

Вид Вулетић Вукасовић, учитељ повјести и језикосл[овља],
доп[исни] чл[ан] цент[ралног] бечкога одбора, члан Ант[ро-
полошког] бечк[ог] др[уштва], Хрв[атског] пед[агошко] књи-
ж[евног] збора – Српском ученом друштву

Наводи да је др Мориц Хернес на брзину пропутовао кроз Босну и Херцеговину, па је као богат и утицајан човек добио да „нариса старобосанскијех гробова, па по њима је брже изрекао пријеки суд, да су југослављани и као индипенденти били на најнижем степену културе т. ј. полуdivљи. Занијекао је југослављанима и писмо.“ Вукасовић је путовао више пута кроз Херцеговину, осведочио се да то није истина, али никада није

хтео да му одговори. Зато је нашао материјал за нашу културу, натписе и описе „дотичнијех споменика“. Замолиле су га „одличне особе“ да се тиме бави, па се и усудио. Чланак ће укратко штампати Антрополошко бечко друштво. Потом је примио неколико мотива за орнаментику, преуредио је чланак и доставља га и препоручује Друштву. Истовремено доставља и приповетку *Ђуро харамбаша*, па моли да буде подвргнута критици.

Писмо, оригинал, аутограф В. В. Вукасовића, 1 + (1) л.

97. [62] Београд, 3. јун 1885.

Здравко Рајковић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је пре кратког времена поднео чланак о *Телуричним струјама* и молио је да га прими за „Гласник“ и хонорише. Сада то исто чини за чланке о *Природи електрицитетна* и *Јединству физичких сила*. Предмете, које износи, расправља и расветљује, нису ни у једном српском гласилу третирани.

Писмо, оригинал, аутограф З. Рајковића, 2 л.

98. [63] Београд, 4. јун 1885.

Здравко Рајковић – [Јовану] Бошковићу, [секретару Српског ученог друштва]

Наводи да му је мило што његова два чланка прво Бошковићу долазе у руке. Постарао се да они и по садржини и по форми добију висину достојну српске интелигенције. Приметио је да његов положај и рђаво мишљење о струци којој припада имају утицаја на оцењивање његовог дела. Чланци, које је слао без потписа, примани су и награђивани пре и боље од оних потписаних. Ратно време омело је многе жељне науке, па су и њега пребацили „у телеграфију у којој одиста закон нити тражи какве више, сувремене опште и стручне способности, нити видљиво разликује интелигентног и раденог од српско-телеграфски способног!“ Моли да се ме мисли да се нада пристрасној оцени и да му се јави ако Друштво прими његове чланке.

Писмо, оригинал, аутограф З. Рајковића, 2 л.

99. [64] Београд, 4. јун 1885.

Алб[ерт] Стефани, аустроугарски конзул – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Шаље на поклон две своје последње књиге и тиме скромно изражава своје симпатије према Српском ученом друштву

Писмо, оригинал, аутограф А. Стефанија, немачки језик, 1 + (1) л. с ковертом.

100. [65] Беч, 6/18. јун 1885.

Љубомир Стојановић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да му нимало не замера што уз рукопис шаље и једну „признаницицу“, јер је ствар важна да и већу заслужије. „То је Теодосијев из-

вод из Доментијановог живота Св. Сименуна, о коме се до сада, сем Шафарикове напомене, није у нашој литератури ништа писало. Тим је оправданија моја ‚признаничица‘, што је овај рукопис био у рукама Даничићевим, а такав исти из Карловачке библиотеке у рукама Новаковићевим, па ни један ни други о том ништа не говоре!“ Постао је „безобразан“ са признаницама, али су му новци потребни зато што за месец дана иде у Петроград, па треба да плати „не ћу да вам кажем шта.“ Зна да је Бошковићу непријатно да шаље новце унапред, јер их ни у каси Друштва нема изобилља, а њему је још непријатније што му досађује. „Теже ми је било написати ову признаницу него све рукописе.“ Знао је за пословицу да је дуг зао друг, али је сам тек на страни то искусио.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 2 л.

101. [66] Београд, 6. јун 1885.

Г[аврило] Витковић – Управи Српског ученог друштва

Истиче да га је Друштво изаслало у Аустроугарску ради изучавања и прикупљања српских историјских и уметничких споменика у тим крајевима. Он се одазвао позиву и задатак је извршио. Потом је пажњу обратио на српске драгоцености фрушкогорских манастира које су на Мађарској земаљској изложби изложене под насловом *Сџвари из ѓрчко неуједињених манасџира*. Те драгоцености су изложене у павиљону за вештине и најдрагоценији су украс павиљона. Он је успео, познајући се с потпредседником те земаљске изложбе, да добије дозволу да те српске старине проучи и опише. Стекао је и поверење главне изложбене управе, која га је умолила да напише монографију тих старина. Одазвао се позиву и отпочео је рад колико су му дозволила материјална средства па, кад их је нестало, био је принуђен да прекине рад. Моли Српско учено друштво да промисли како би се тај важан задатак извео и предлаже да оно пошаље њега, М. Валтровића и Д. Милутиновића да предузети посао доврше.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1+(½) л.

102. [67] Београд, 11. јун 1885.

Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава да су за књижице средњих школа Министарству просвете потребни „Гласници“ Српског ученог друштва, и то од LV до LXI књиге и моли Друштво да пошаље по 26 примерака од свих књига по цени за коју је и раније уступало своја издања и да поднесе рачун на исплату.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

103. [68] Вршац, 12. јун 1885.

Управа Српске раденичке читаонице, Тоша Стајић, председник, Ђорђе Антоновић, перовођа – Управи Српског ученог друштва

Обавештавају да је 1884. у Вршцу основана Српска раденичка читаоница са циљем да раднике (занатлијски подмладак) читањем корисних листова и књига, поучним предавањима, одгаја и да међу њима шири дух дружења. Читаоница је за годину дана успела у свом племенитом циљу, а то сведоче радници који се сваким даном све више интересују за књигу и читање. То је сигуран знак да ће у будућности радници бити образовани. Читаоница нема доста књига, а материјална средства једва покривају трошкове за осветљење, огрев, кирију и послужитеља. Бесплатно добијају 10 различитих листова. На последњој скупштини Читаонице закључено је да се молбом треба обратити Матици српској, Српском ученом друштву, Чупићевој задужбини, Југославенској академији, српским књижарама и вршачким српским родољубима да књижници по могућству приложе књиге. Надају се да ће им Друштво по један примерак од својих издања, а нарочито „Гласник“ приложити.

Писмо, оригинал, 2 л.

104. [69] Београд, 18. јун 1885.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – министру [просвете и црквених послова Стевану Д. Поповићу]

Одговара на писмо од 11. јуна 1885. и шаље тражене „Гласнике“, књ. LV, LVI, LVII, LIX, LX, LXI по 26 примерака што је 156 примерака у вредности 312 динара с 50% рабата, па је тај износ од 156 динара. „Гласник“ LVIII у ком ће бити музички списи није изашао због незгода у Државној штампарији.

Писмо, оригинал, 1 л.

105. [70] Задар, 22. јун 1885.

Ц[арско] к[раљевско] гимназијско равнатељство – Председништву Српског ученог друштва

Обавештава да покрајинска књижница Велике гимназије има све „Гласнике“ до књ. XXXV и књиге LV, LX и LXI, које јој је Друштво послало на поклон. Обраћају се Друштву да би мањак допунили и питају да ли је могуће да их добију на дар, а Управа би их радо примила и уз погодну цену и на примљеном дару најлепше захвањује.

Писмо, оригинал, латиница 2 л.

106. [71] Беч, 26. јун 1885.

Љуб[омир] Стојановић – Јовану Бошковићу, проф[есору] Вел[ике] школе

Обавештава да је примио 206 динара које му је послао и у писму је рекао да ће гледати да му пошаље и другу признаницу од 100 динара.

Напомиње му да је сметнуо с ума да је за Ускрс већ му послао 100 динара. Примео је à conto бечких рукописа свега 306 динара, а послао је признаницу на 300, па дугује још шест динара. Ако хоће да пошаље 100 динара што мисли да дугује, он ће му дати признаницу, а новац ће употребити да при поласку у Петроград сврати у Праг, испише „све Шафарикове летописе (који док се посебице не издаду никаква кодификација не може добро испасти)“ и прегледа остале тамошње рукописе.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 2 л. с ковертом. На коверти је отцепљена поштанска марка, а адреса је оштећена.

107. [72] Београд, 26. јун 1885.

[Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – господину, [вероватно Стевану Здравковићу, привременом управитељу Војне академије]

Обавештава да према одлуци Управе Српског ученог друштва од трећег јуна 1885. шаље привремени програм за светковину педесетогодишњице књижевног рада Ђорђа Малетића и Матије Бана, која ће се одржати 7, 8. и 9. септембра 1885. Моли га да што пре извести Друштво да ли је Војна академија, у којој је Матија Бан био професор француског језика и књижевности, вољна да учествује у тој светковини да би оно према одговору могло да утврди коначан програм

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

108. [73] Београд, 28. јун 1885.

М[илорад] П[оповић] Шапчанин, управитељ Краљ[евског] срп[ског] народног позоришта – Јовану Бошковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Обавештава да је примио писмо с привременим програмом за светковину педесетогодишњице књижевног рада редовних чланова Српског ученог друштва Ђорђа Малетића и Матије Бана. Истиче да ће сазвати чланове Позоришног одбора и изнети им на оцену програм светковине и шта буде одлучено, саопштиће најкраћим путем.

Писмо, оригинал, аутограф М. П. Шапчанина, 1 + (1) л. с ковертом.

109. [74] Београд, 30. јун 1885.

Ђ[уро] Козарац, директор Београдске гимназије – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва.

Одговара на писмо од 26. јуна и извештава да је Велика гимназија вољна да учествује у светковини педесетогодишњице књижевног рада редовних чланова Српског ученог друштва Ђорђа Малетића и Матије Бана. Професорски колегиј је изабрао њега за изасланика гимназије, који према привременом програму светковине има да поздраве Ђорђа Малетића као некадашњег професора и директора гимназије.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Козарца, 1 + (1) л. с ковертом.

110. [75] Беч, 30. јун 1885.

Љуб[омир] Стојановић – господину [Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да му је Бошковић обећао да ће му послати једну „лекарницу“ на преглед и да је упореди с две у Бечу. Истиче да у библиотеци Друштва имају још две, наводи њихове сигнатуре и мисли да би било интересно да се свих пет изда, па би с Јагићевим издањем у „Старинама“ Х имали шест издања. Били би заступљени и старији, који воде порекло из грчких и млађи, који су бележени из народних уста. Тиме би се то питање у нашој старијој књижевности прилично расветлило и послужило би као основ за даље испитивање. Могла би се правити поређења с Јагићевим издањем и с издањем осталих рукописа које би урадили ако би се негде нашли. Моли га, ако буде слао, да пошаље и његов (Стојановићев) препис, јер ће се ускоро затворити Дворска библиотека, па неће моћи да врши поређења с оригиналима. Биће још месец дана у Бечу и иде у Петроград. На крају, „ако није касно“, предлаже редослед којим би требало да се штампају рукописи.

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 2 л.

111. [76] Беч, јун 1885.

Verein der Slavisten an der Wiener Universität (Друштво слависта на Бечком универзитету), председник М[атија] Мурко, за секретара благајник Љуб[омир] Стојановић – Српском ученом друштву

Наводе да је доста труда и напора било док се успело да се оснује Друштво слависта на Бечком универзитету. Задатак му је да потпомаже студенте у изучавању словенске филологије. Да би одговорило циљу, најпрече му је да састави добру библиотеку у којој би била дела свих словенских филолога. Оно располаже ограниченим средствима и зато се потписани обраћају молбом свим пријатељима наше науке да помогну друштво било књигама из целокупне словенске филологије, било ступањем у ред чланова помагача.

Писмо, оригинал, српски језик, ћирилица, аутограф Љ. Стојановића, као и аутограф потписа М. Мурка, 1 + (1) л.

У врху првог листа на средишњем делу је на немачком језику штампан меморандум друштва.

112. [77] Београд, 5. јул 1885.

Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава да је с писмом Српског ученог друштва од 18. јуна Министарство просвете и црквених послова примило „Гласник“ Српског ученог друштва и то књ. LV, LVI, LVII, LIX, LX и LXI у 156 примерака за књижнице средњих школа. За исплату тих књига шаље Друштву 156 динара, на које ће послати Министарству своју признаницу.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић,
2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Ми-
нистарства просвете и црквених послова с државним грбом.

113. [78] [Београд, 6. јул 1885]

Правила за први састајанак јужнословенских књижевника у Београду. Правила је усвојило Српско учено друштво с малим изменама онако како их је израдила Југославенска академија наука и умјетности за први састанак у Загребу који се није могао одржати.

Правила, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, рукопис, 4 л;
штампано и рукопис, 3 x 3 + (1) л.

114. [79] Београд, 10. јул 1885.

Јован М. Гргуревић, свр[шен] ђак уч[итељске] шк[оле] –
Управи Српског ученог друштва

Истиче да у Босни и Херцеговини две народне светиње стоје у врло неповољним приликама и трпе неприродне притиске, а то су Српска православна црква и школа. Црква се бори против западне пропаганде, а школа против хрватства. Због тога „Босна и Херцеговина, као озебао сунца, сузно изгледа српског свештеника и учитеља, који ће српском књигом у босанско-херцеговачкој омладини поткрепљавати идеју српства и српског ујединења.“ Зато је на позив Управе српске православне школе решио да иде у Мостар за учитеља и моли Друштво да школи помогне својим књижевним делима.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. М. Гргуревића, 1 + (1) л. с
прилогом:

посетница Ј. Симића, који Ј. Бошковићу препоручује Гргуревића.

115. [80] Београд, 12. јул 1885.

Радован Николић, новопазарски учитељ, и Раваило Вукади-
новић, учитељ у Сјеници – Српском ученом друштву

Моле Друштво да за књижаре српских основних школа у Новом Пазару и Сјеници по могућности да своје књиге из којих би се они као учитељи и вођи народа усавршавали и школске књижнице умножили, а и тамошња омладина њима се користила.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Николића с аутографом потпи-
са Р. Вукадиновића, 1 л. с прилогом:

Београд, 12. јул 1885.

П[антелија] Срећковић – Јовану Бошковићу, секретару [Срп-
ског] учен[ог] друштва

Истиче да по наредби председника Српског ученог друштва Влади-
мира Јовановића изда све што може од књига Друштва за учитеље, тј.
школске библиотеке у Новом Пазару и Сјеници.

Писмо, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л. с ковертом.

116. [81] Београд, 25. август 1885.

Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова – председнику [Српског] ученог друштва [Владимиру Јовановићу]

Извештава да је на основу предлога Српског ученог друштва од 3. јуна 1885. да се пренесу кости Вука Караџића и подигне споменик породио код Владе и на министарској седници је решено „да сав трошак око преноса Вукових костију падне на терет државни.“ Захваљује Друштву што је предузело тај корак и позива га да му изложи свој дотадашњи рад о том предмету и шта је мислило даље да предузима. Посебно му је потребно да зна је ли добијен пристанак Вукове породице за пренос костију и има ли дозвола аустријских власти. Пошто га Друштво о томе извести, даљи рад и брига око покренутог питања остаће у рукама Владе.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

117. [82] Београд. 30. јул 1885.

[Владимир Јовановић], председник Српског ученог друштва – министру просвете и црквених послова [Стевану Д. Поповићу]

Одговара на питања која су му постављена у писму од 25. јула 1885. и наводи да је Управа Друштва предузела припреме за пренос Вукових костију по одлуци главног скупа од 30. јануара 1885. Вукова кћи Мина Вукомановић у име породице дала је пристанак на то и на себе је преузела обавезу да од аустријских власти тражи дозволу за пренос Вукових костију. Управа је тражила дозволу од црквене власти да се Вукове кости сместе у гробницу која ће се зидати са западне стране Саборне цркве. Предлоге за пренос Вукових костију од покрета из Беча до смештаја у гробницу у Београду поднеле су две куће за погребне услуге и по једној то би коштало 4.000, а по другој 8.000 динара. За приређивање свечаности поводом тога Управа је одредила одбор од чланова Друштва и мисли да се пренос изврши у другој половини септембра. Када све буде спремно, по одлуци скупа Управа ће сазвати ванрдни скуп Друштва и поднети свој извештај.

Писмо, концепт, аутограф В. Јовановића, 1 л.

118. [83] Оси[ј]ек, 7. август 1885.

Уредништво „Приручнога рјечника“, др [Иван Бранислав] Зох – Председништву Српског ученог друштва

Обавештавају да су почели да издају *Приручни рјечник*, али да сличних дела код нас нема, па је тешко прикупљати материјал за њега, а намеравају што потпуније и верније да обраде наше крајеве. Зато моле

Председништво Српског ученог друштва да им уступи дела Друштва, јер би без њих речник био непотпун. Спремни су да пристану на сваки услов под којим би им се дела уступила. Уверени су да им се молба неће одбити и моле да им одреди сарадника који би их потпомагао у њиховом „подузећу“, чиме би дело, које треба да буде својина целог народа, што је могуће више усавршили.

Писмо, оригинал, рукопис, латиница, 2 л.

119. [84] Београд, 30. август 1885.

Јосиф Мајзнер – Јовану Бошковићу, професору Вел[ике] школе

Наводи да је с њим јуче разговарао о размени књижевних производа за Смитсонов институт у Америци. Истиче да Институт жели да ступи у везу са свим народима ради размене књижевних производа. У том циљу дају му се спискови имена и адресе свих државних завода, научних и књижевних друштава, виших школских завода заједно с адресама астрономских, физичких, магнетних и метеоролошких завода који би могли да ступе с њим у везу. Из Србије би могли да успоставе контакт: Српско учено друштво, Чупићева задужбина, „Просветног гласника“, Лекарско друштво, „Старинар“, Матица српска, а могли би се споменути и загребачки заводи.

Писмо, оригинал, 1 л. с ковертом.

Уз писмо је и друга коверта Смитсоновог института. Према поштанском печату датирана је 3. августа 1885. На њој је Мајзнерова белешка да је писмо примио 11. августа 1885, а отцепљена је поштанска марка и већи део белешке Ј. Бошковића.

120. [85] Београд, 31. август 1885.

В[ладимир] Јовановић, [председник Српског ученог друштва] – Управи Српског ученог друштва

Моли Управу да му изда документа: 1. оверену копију бележака које су Стеван Д. Поповић, Јован Бошковић и Милан Кујунџић извели о издацима хонорара за *Службенички преглед* који је штампан у I, LI и LII свесци „Гласника“; 2. уверење из којег би се видело: а) које су белешке и каквим рачунским документима оверене, а које нису, б) јесу ли сви издаци у њима верно и истинито означени или неки јесу, а неки нису и у чему су последњи неистинити, в) могу ли се оне такве као што су у оригиналу сматрати као званични секретарски записник или остају личне белешке; 3. уверење којим би било одговорено на питања: а) како се практикује издавање хонорара за веће књижевне радове, где се чувају привремене признанице, докле је рачун издатака, који се „почесно“ (у деловима) чине отворен и када се он и како дефинитивно склапа, подносе ли сами писци рачун за исплату хонорара или га сачињавају секретари по признаницама,

б) је ли хонорар издаван по општој пракси или друкчије, је ли писац подносио какав рачун за исплату свог хонорара или су га секретари рачунали и на привремене признанице издавали, в) у каквом је стању Кујунџић оставио рачуне хонорара за *Сѣаѣисѣиѣички ѡређлед* својим наследницима – да ли као свршене и закључене или отворене; г) је ли Кујунџић уредно предао рачуне Друштва и документе, д) је ли Кујунџић својим наследницима оставио уредан дневник примања и давања Друштва; 4. оверену копију привремене признанице где је уписано да ће се рачун његовог хонорара дефинитивно регулисати када се добију документи и рачуни из 1881; 5. уверење о значају и вредности признанице у отвореном рачуну који се без докумената и рачуна из 1881. не може склопити и закључити.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 + (1) л.

121. [86] Варшава, 31. август 1885.

П[латон] Кулаковски – председнику Српског ученог друштва
Владимиру Јовановићу

Наводи да је пре две године од Друштва добио диплому као знак избора за члана. Тада је писмом одговорио и захвалио на почастима којом га је Друштво одликовало. Недавно је сазнао да је његово писмо или изгубљено или није дошло на назначено место. Зато понавља своју захвалност Српском ученом друштву за ту високу и угледну част коју му је указало изабравши га за свога члана.

Писмо, оригинал, аутограф П. Кулаковског, руски језик, 1 + (1) л.

122. [87] Београд, 2. септембар 1885.

М[илорад] П[оповић] Шапчанин, управитељ Кр[аљевског]
срп[ског] Народног позоришта – Јовану Бошковићу, секретару
Српског ученог друштва

Одговара на писмо послато му поводом светковине педесетогодишњице књижевног рада Ђорђа Малетића и Матије Бана. Наводи да је питање о суделовању Народног позоришта у наведеној светковини страни претресано на позоришном одбору, на којем је донета одлука: „Да кр. срп. народно позориште не може официјелно суделовати у горе поменутој светковини нити се може ангажовати да извршује један програм више приватне природе, утолико мање што сама Управа позоришна, која је у месту, није била претходно запитана ни позвана (као што је свуда узус у свима сличним случајевима) да суделује при одређивању тачака програмских, које би тек у том случају имале за њу официјелни карактер.“ Чланови позоришне управе и представљачко особље јубиларима могу чинити своје лично честитање.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. П. Шапчанина, 2 л. На првом листу у горњем левом углу је меморандум: ИНТЕНДАНТ КРАЉ. СРП. НАР. ПОЗОРИШТА с државним грбом.

123. [88] Београд, 8. септембар 1885.

О живоју и сјисима М. Бана,

Говор Јована Бошковића на свечаности у част Матије Бана.

Говор, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 14 + (2) л.

124. [89] Косенца (Калабрија), 13. септембар 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – Управи Српског ученог друштва

Подноси рачун о утрошку послатих му 480 динара током путовања у марту и априлу и у августу и септембру, па наводи где је и зашто трошио новац. Истиче да је у минусу и то је разлог што се обратио хитно за помоћ молбом да му се телеграфски јави да ли ће је добити. У том случају задржао би се на истраживањима и даље колико треба, а ако неће, да се врати и не уваљује у даље трошкове.

Писмо, оригинал, 2 л. с ковертом.

На коверти су у бордо воштаној маси три елипсаста печата у којима је ћириличним писаним словима напосано: *Ристио Ковачић*, а отцепљена је поштанска марка и већи део адресе.

125. [90] Београд, 16, 18. септембар 1885.

[Алимпие Васиљевић], потпредседник Српског ученог друштва, члан Државног савета, Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – Владимиру Јовановићу, председнику Српског ученог друштва

Издају уверења која је Јовановић тражио писмом од 31. августа 1885.

Уверења, концепти, аутограф Ј. Бошковића, 5 л.

Види број 120 [85].

126. [91] Београд, 23. септембар 1885.

В[ладимир] Јовановић – Јов[ану] Бошковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Тражи још по један препис уверења и препис своје привремене признанице од 17. фебруара 1883.

Писмо, оригинал, 1 л. с ковертом.

127. [92] Београд, 27. септембар 1885.

Управа Српског ученог друштва, [Владимир Јовановић], председник, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова, Стевану Д. Поповићу]

Обавештавају да је Управа на састанку 6. јула 1885. одлучила да откупи архиву покојног војводе и генерала српског Стевана Книћанина као грађу за новију српску историју. Архиву је најпре прегледао Историјски одбор преко својих изасланика по цени од 2.400 динара коју је власни-

ца тражила, а Одбор усвојио. Државна помоћ од 15.284 динара није довољна за текуће редовне издатке према разгранатом раду Друштва. Зато се Управа обраћа министру с молбом да јој он, у овој ванредној прилици, притекне у помоћ из средстава за књижевно просветне смерове која му стоје на расположењу. Моле да им одреди 2.400 динара на ту намену као ванредну помоћ за наведену годину. Ако то не би могло да се да, моле да им ту суму позајми, а Друштво би је вратило одмах на почетку нове рачунске године.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

128. [93] Наполи (Напуљ), 26. септембар 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор], члан – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да се вратио из Базиликате и Калабрије, где је сабрао доста грађе, „што ће дивно окитити живот нашега српства“ и треба је уредити. Истиче да је писао шта је и како потрошио, а индиректни трошак није наводио да му се не приговори „Друштво те помаже за само проучавање.“ Избегава приговоре „из оданости друштву које сматрам и проповиједам цвијетом нашег Српства.“ Наводи који су били индиректни трошкови повезани с повереном му мисијом, а за ту мисију Друштво му је дало 480 динара. Када би дали још толико, покрили би му трошкове, „а ја ћу Вам доклати да другима не би било доста ни 3.000“, па тражи да му Друштво пошаље „бар штогод, бар пола, да могу весело предузети разбирање и слагање сабраног. Док не добијем одговор, не могу почети; уморан сам, измучен, не чудите се; мученик сам!“

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л.

129. [94] Београд, 29. септембар 1885.

[Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – књи-
жарницама: Божидара Савића у Шапцу,
Михаила Ј. Илића у Алексинцу,
Ђермекова и Матића у Земуну,
Милана Лукића у Крагујевцу

Истиче да сви књижари, комисионари Српског ученог друштва полагају рачуне и редовно од продатих књига шаљу новац почетком јануара сваке године да би Управа до краја јануара могла за годишњи скуп да склопи своје годишње рачуне. Наведени књижари нису подсећани на то правило, јер су прошле године после јануара постали комисионари. Управа је одлучила да се обрати свима прошлогодишњим комисионарима молбом да закључе рачуне с Друштвом „од дана ступања у свезу до данас“ и пошаљу што му припада, а по одбитку свога рабата. Убудуће да рачуне сваки пут шаљу почетком јануара.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

130. [95] Београд, 30. септембар 1885.

[Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – књи-
жарници „Браће Поповића“

Истиче да сви књижари, комисионари Српског ученог друштва по-
лажу рачуне и шаљу новац од продатих књига редовно почетком јануара
сваке године да би Управа до краја јануара могла за годишњи скуп да
склопи своје годишње рачуне. Они за 4–5 година нису положили никакве
рачуне, иако су на то више пута опомињани. Зато је Управа одлучила да
их последњи пут позове да закључе рачуне. У прилогу им је послат спи-
сак књига које су примили од Друштва по њиховим реверсима. По томе
дугују 627,60 динара и по одбитку 25% рабата 470,70 динара. Ако не пре-
чисте рачуне с Друштвом, Управа је закључила да преда ствар суду. „За-
кључак тај штампаће се онда у новинама и у друштвеноме органу, а то
вашој фирми јамачно неће бити на пробитак.“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

131. [96] Београд, 30. септембар 1885.

Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова
– [Српском] ученом друштву

Наводи да је време да се прикупи грађа за државни шематизам за
1886. годину и моли Друштво да му пошаље списак својих чланова саста-
вљен у форми у којој је штампан у шематизму за 1885. годину.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић, 2 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Ми-
нистарства просвете и црквених послова с државним грбом.

132. [97] Београд, 1. октобар 1885.

Стев[ан] Д. Поповић, министар просвете и црквених послова
– Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу да му је, према њеном писму од 27. септембра
1885, којим тражи помоћ од 2.400 динара за откуп архиве Стевана Книћан-
нина, потребно да она пошаље на увиђај неколико важнијих докумената
„како бих се и сâм лично уверио о вредности ове архиве, те по томе могао
чинити даље што за потребно нашао будем.“

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповић, 2 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Ми-
нистарства просвете и црквених послова с државним грбом.

133. [98] Терни, 1. октобар 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – Јовану Бошковићу, секретару
Српског ученог друштва

Обавештава га да се после дугог и мучног пута вратио кући да за-
седне и обрађује извештаје. Први извештај га је задовољио и вечно је
захвалан, па ће се по том извештају владати „у развијању другог и трећег“

за које зна да их Бошковић жели. Писао је из Потенце и Косенце како је уложио помоћ коју му је послало Друштво. Ако му оно не притекне у помоћ, биће „принуђен примити се приватних лекција, и тад ће извештаји придоцнити и бити сакатији.“ Писао је Друштву, а пише и председнику, као и њему, јер су њихове препоруке важне и, ако их „не одречете“, Друштво ће га помоћи. Истиче да је „Јавор“ писао о његовом првом извештају и да ће му одговорити захвално, „али и увјерити га да, што се тиче оне пјесме, све сам оно знао; и кад прочита друго Извјешће, виђеће да сам ја добро разликовао народно од додатка учењачког мудријаштва. Пошто изнесем право, чисто народно, додаћу и што су Де Рубертис, Пуцић, Веђеци-Рускала поправљали тобоже као боље. Ја слиједим лијепи примјер Вуков; је ли добро?“

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л. с ковертом.

На коверти су два елипсаста, бордо воштана печата у којима су утиснути писани ћирилични иницијали Р. К., налепница: R Italia 3,893 Terni и с ње је отцепљена поштанска марка.

134. [99] Београд, 11. октобар 1885.

Милан Кујунџић, пуномоћни министар на расположењу – потпредседнику Српског ученог друштва [Алимпвију Васиљевићу]

Обавештава га да је добио његово писмо у име Српског ученог друштва, „а по послу г. председника истог Друштва, који је двогубо наплаћивао један део дуга.“ Истиче да је последњу реч казао у записник пред секретарима који су после њега примили послове. Званичне документе је „већ једном званично предао овлашћеној комисији.“ И у „Гласнику“ LVII наћи ће да су документи признати као тачни и уредни. „Ни тунку разлога ни доказа ви не изнесосте, по којима би сте имали права да у ово свечано признање посумњате и мени ову безразложну увреду у очи баците.“ Дужност им је била да још пре две године врате наплаћену суму од свог председника и, ако председник сумња у исправност његових благајничких исказа, он ту сумњу њему треба да доказује. „Као интересованоме ја му не могу то ни примити толико за зло, као вама који прекорачујете границе свога позива. Ја не верујем да је вама заповеђено да баш нарочито и прво мене оптужите у име Друштва, кад вам је много ближи ваш председник, на коме је јавна сумња двогубе наплате и који ваља ту сумњу да са себе скине. С тога ми је част сматрати вашу претњу: да ћете ме, без икаква повода и доказа, тужити суду, за просту ароганцију.“

Писмо, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 2 л.

135. [100] Београд, 12. октобар 1885.

[Управа Српског ученог друштва], потпредседник [Алимпвије Васиљевић], секретар [Јован Бошковић] – Живку Недићу, адвокату

Дају *пуномоћство* и овлашћују адвоката Живку Недића да у свим грађанским споровима код судова и административних власти заступа

пуноважно Српско учено друштво. У име Друштва може подносити тужбе, осигуравати тражења друштвена свима правним средствима, равнати се, на изабрани суд пристајати и судије бирати. Ту власт по потреби може и на другога пренети с ограничењем или потпуно.

Пуномоћ, концепт, 1 л.

136. [101] Котор, 14/26. октобар 1885.

Стево В. Врчевић – господину [вероватно Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Наводи да је за мало и пуне две године како је на његово име послао све рукописе свога оца Вука Врчевића да их Српско учено друштво прегледа, процени и откупи. Чину му се да је време да му Друштво свој предлог представи или рукописе поврати. Не може даље чекати из више разлога, а најглавнији је што кости његовог оца леже још у Дубровнику и „гроб му је као најпростијем створу.“ Три су године како је Вук умро и кости му нису пренете у Котор по његовој жељи, а на гробу нема споменика. Да није одлучено да се то изведе његовим трудом, његовим књигама и из дана у дан очекивао одговор, наследници би то извршили. Разне књижаре желе с њим да се погоде да штампају рукописе у случају да се Друштво не одазове. Пошто се оно још није одазвало, моли њега да га обавести да ли је Друштво то решило и како. У случају да није, моли да му рукописе одмах поврати.

Писмо, оригинал, аутограф С. В. Врчевића, 2 л.

137. [102] Београд, (15. октобар 1885.).

[Управа Српског ученог друштва, Алимпије Васиљевић, потпредседник] – министру [просвете и црквених послова, Стевану Д. Поповићу]

Управа обавештава министра да је она извршила оно што је писмом од 5. октобра 1885. тражио ради регулисања рачуна друштвене благајне док је њоме руковао бивши секретар Милан Кујунџић. Најпре је тражено од аутора чланка *Стајинсџички њреџлег* Владимира Јовановића да врати вишак хонорара ако га је примио. Он то није урадио уз образложење да напамет, без докумената, не може да зна да ли је примио више или мање него што му припада. Рачуни нису још закључени јер бивши секретар неће да поднесе све новчане документе. Потом је Управа тражила од бившег секретара или да он поднесе документа којима се издатак од 1.600 динара правда као и остали, што је обећао при предаји дужности, или да положи ту суму новца, па нека после тражи коме је дао, ако је дао. Јавио је да неће урадити ни једно, ни друго, па је Управа, по министровој поруци, то потражила судским путем. Не шаље реверс о предатој тужби зато што суд не даје реверс на примљене тужбе. Наводи „да су рачуни под садашњом управом исправни“, а неисправност о којој је реч она је наследила и настојала је да се ствар доведе у ред.

Писмо, концепт, аутограф А. Васиљевића, 2 л. с прилозима: [Управа Српског ученог друштва, Алимпије Васиљевић, потпредседник] – В. Јовановићу, М. Кујунџићу

Тражи одговоре да би Управа пречистила рачун о издацима хонорара за чланак *Сѣаѣисѣички ѡреѣлег* Владимира Јовановића.

Писма, концепти, аутографи А. Васиљевића и Ј. Бошковића, 2 л.

138. [103] Терни, 26. октобар 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор] – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Захваљује му на писму којим јавља да је Управа Друштва према њему лепо расположена. Тиме је јако умирен и весело обрађује извештаје које ће послати, а који ће бити на задовољство Друштва. Трпеће и чека ти новац који неће добити пре половине новембра месеца. Истиче да му је писао како је краљица Наталија вољна да финансира једног сликара који би дошао у Бари да „сними“ слику краља Милутина и краљице Јелене. Каже да слике нису портрети, него у стилу византијских икона: у средини Св. Никола, здесна краљ, а слева краљица. Зна да оне имају историјску, а за уметничку вредност, пошто није уметник, не сме да суди. Предлаже да прво он пође у Бари, нађе неког професора уметника који ће му за неколико дана дати мали нацрт слика и суд о уметничкој вредности. Ако се по томе види да је вредно, онда да дође уметник. Говорио му је вајар Убавкић у Риму, па би њему предложио да дође с њим да претходни нацрт уради, али не зна шта би било боље. Зна да су попови „мучни“ и да треба имати препоруку њихових знанаца. Ако би одредили да дође Убавкић, он би тражио пријатеље попова да би они допустили да ради. Моли га да одмах јави шта су одлучили да на време уради допуштење школске власти. Франасовић му је у Риму предао Орден Св. Саве.

Писмо, оригинал, 3 + (1) л. с ковертом.

На коверти су у бордо воштаној маси три елипсаста печата у којима је ћириличним писаним словима напосано и веома слабо отиснуто: *Рисѣо Ковачић*, а отцепљена је поштанска марка с делом адресе и налепнице.

139. [104] Будимпешта, 20. октобар 1885.

„Коло младих Срба“, Лаза Секулић, потпредседник, Паја Мандровић, перовођа – Српском ученом друштву

Моле Српско учено друштво у име „Кола младих Срба“ у Будимпешти да њиховој књижници, ако је могуће поклони своје „Гласнике“.

Писмо, оригинал, аутограф Л. Секулића с аутографом потписа П. Мандровића, 1 + (1) л.

На првом листу у заглављу на средини штампано је: КОЛО МЛАДИХ СРБА У БУДИМ-ПЕШТИ.

140. [105] Земун, 30. октобар 1885.

„Књижарница Ђермекова и Матића“ – Јовану Бошковићу,
секретару Српског ученог друштва

На Бошковићево писмо од 29. септембра одговарају да ће обрачун
обавити 1. јануара 1886. када то чине са свим књижарима.

Писмо, оригинал, 1 л. с ковертом.

На коверти је отцепљена поштанска марка.

141. [106] Сивац (Бачка жупанија), 2. новембар 1885.

Милош Рајић, капелан и управитељ школски – Управи Српског
ученог друштва

Обавештава да је „пре подруге године“ основао у Сивцу народну
књижницу која је слабо напредовала и на његов предлог спојена је са
школском. Средства су јој слаба да би постигла циљ који се од такве уста-
нове очекивати може. Да би постигли циљ, моли Управу да народно школ-
ској књижници поклони сва своја дотадашња издања, а и „Гласник“ да
бесплатно шаље. Нада се да ће Управа, ако не потпуно, а оно макар дели-
мично испунити његову молбу.

Писмо, оригинал, аутограф М. Рајића, 1 + (1) л.

142. [107] Јичин, 6. новембар 1885.

Ј[озеф] С[илвестер] Ванечек – господину [вероватно пред-
седнику Српског ученог друштва, Владимиру Јовановићи
или секретару Јовану Бошковићу]

Обавештава да шаље примерке својих научних радова у знак по-
штовања Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, француски језик, 1 + (1) л.

143. [108] С[анкт] Петербург, 2. децембар 1885.

Редакција „Извѣстій“ С[анкт] Петербуршкога славјанскога
благотворителнаго общества (Уредништво „Вести“ Санкт-
петербуршког словенског добротворног друштва – Уредни-
штву „Гласника“ Српског ученог друштва

Предлаже узајамну размену за наступајућу 1886. годину и моли да
приложени оглас штампа у идућем броју „Гласника“.

Писмо, оригинал, руски језик, штампано, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморан-
дум Друштва, а на другом – адреси отцепљена је поштанска
марка

Писмо је с прилогом:

*Объявление о подѣискѣ на извѣстїя С[анкт] Петербурѣскаго сла-
вјанскаго благойтворительнаго общесѣтва въ 1886 году. Годъ шрестїйї.*

Оглас, оригинал, руски језик, штампано, 1 л.

144. [109] Сплѣт [Сплит] (Далмација), 8. децембар 1885.

Равнатељство Археологичког музеја, Ф[рано] Булић, равнатељ – Уредништву Српског ученог друштва

Предлаже размену часописа „Buletino di Archeologiu e Storia Dalmata“, органа Археолошког музеја, за орган Српског ученог друштва, часопис „Гласник“ од 1886. године. У име тога шаље свој часопис бр. 12 за 1885.

Писмо, оригинал, попуњен рукописно штампан формулар, латиница, 1 + (1) л.

145. [110] Кијев, 12. децембар 1885.

Редакција „Кијевскихъ университетскихъ извѣстій“ (Уредништво „Кијевскихъ университетскихъ вѣсти“) – Уредништву часописа „Гласник“ Српског ученог друштва

Предлаже да се и у 1886. години продужи размена часописа и моли, ако се с тим слажу, да штампају приложени оглас.

Писмо, оригинал, руски језик, попуњен штампан формулар, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу штампан је меморандум часописа

Писмо је с прилогом:

Объ изданіи университетскихъ извѣстій въ 1886 году.

Оглас, оригинал, руски језик, штампано, 1 л.

146-1 [122-1] [Београд], 1885.

[Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву]

Прорачун Српскога ученог друштва за 1885, са ставкама примања од 18.000 и давања од 18.000 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-2. Београд, 23. фебруар 1885.

Председник [Српског ученог] друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – Министарству финансија

Дају признаницу на 4.000 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1885. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-3. Београд, 17. мај 1885.

Председник [Српског ученог] друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – Министарству финансија

Дају признаницу на 3.683 динара и 80 пара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1885. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-4. Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Списак примања од продајних књиџа 1885*, с исказаним ставкама и износима примања од књиџара, других купаца и непосредне продаје у укупном износу од 1.905 динара и 6 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-5. Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Преглед целокупног примања и давања Српскога ученог друштва рачунске године 1885*, с наведеним ставкама примања од 17.268 динара и 95 пара, као и издавања у истом износу.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

На рачуну је запис Комисије за преглед рачуна и гласи: „Горе изложене рачуне прегледали и нашли да су исправни 2. фебруар 1886. г. у Београду. М. Петковић С. Лозанић.“

146-6. Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Плаћени списак чиновника и послужитеља [Српскога] ученога друштва за рачунску годину 1885*, с подацима коме је и колико новаца дато и у укупном износу од 3.912 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Документа за плате чиновника и послужитеља из списка су под бројем 146 и подбројевима 7–55.

146-7. Београд, 21. новембар 1884.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1884.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-8. Београд, 16. децембар 1884.

Јован Бошковић, секретар друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за децембар 1884.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-9. Београд, 16. јануар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за јануар 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-10. Београд, 15. фебруар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за фебруар 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-11. Београд, 1. март 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за март 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-12. Београд, 1. април 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за април 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-13. Београд, 1. мај 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-14. Београд, 1. јун 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-15. Београд, 1. јул 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-16. Београд, 1. август 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-17. Београд, 21. октобар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог друштва као двомесечну секретарску плату за септембар и октобар 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-18. Београд, 12. новембар 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва за новембар и децембар 1884. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-19. Београд, 5. децембар 1884.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за јануар 1885. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-20. Београд, 31. јануар 1885.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за фебруар 1885. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-21. Београд, 26. фебруар 1885.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва за март и април 1885. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-22. Београд, 11. јун 1885.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва за мај и јун 1885. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-23. Београд, 26. август 1885.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва за јул и август 1885. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-24. Београд, 26. октобар 1885.

Никола С. Јовановић Американац, помоћник секретара –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог
друштва за септембар и октобар 1885. као своју плату.

Признаница, оригинал, аутограф Н. С. Јовановића, 1 л.

146-25. Београд, 14. новембар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених као плату за новембар

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

146-26. Београд, 3. децембар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју плату за децембар.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

146-27. Београд, 22. децембар 1884.

Мих[аило] Ј. Шљивић, писар Друштва – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју плату за јануар 1885.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Шљивића, 1 л.

146-28. Београд, 4. март 1885.

Петар Ј. Петровић, филозоф III год[ине], писар Друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића,
секретара Српског ученог друштва као награду за фебруар 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-29. [Београд], без датума

Петар Петровић, писар Друштва – [Српском ученом дру-
штву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића,
секретара и благајника Српског ученог друштва као месечну плату за
март 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Петровића, 1 л.

146-30. [Београд], без датума

Петар Петровић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара и благајника Српског ученог друштва као месечну плату за април 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-31. Београд, 30. мај 1885.

Петар Петровић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као месечну награду за писарску дужност за мај 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-32. Београд, јуни 1885.

Петар Петровић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за јун 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-33. Београд, јули 1885.

Петар Петровић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за јул 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-34. Београд, 13. јул 1885.

Петар Петровић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва, као награду за август 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-35. Београд, 15. септембар 1885.

Петар Петровић, писар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за септембар 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

146-36. Београд, 24. октобар 1885.

Стеван Писаревић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

146-37. Београд, 22. новембар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-38. Београд, 22. децембар 1884.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као послужитељску плату за децембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-39. Београд, 12. јануар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-40. Београд, 1. фебруар 1884 [1885]

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-41. Београд, 24. јануар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара узета из касе Српског ученог друштва као плата за март.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-42. Београд, 21. март 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као послужитељску плату за април.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-43. Београд, 15. мај 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за мај.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-44. Београд, 31. мај 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-45. Београд, 21. јун 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-46. Београд, 19. јул 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-47. Београд, 19. септембар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-48. Београд, 13. октобар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као послужитељску плату за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-49. Београд, 17. децембар 1884.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар и децембар 1884. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-50. Београд, 31. јануар 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-51. Београд, 18. март 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар и март 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-52. Београд, 18. март 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за април 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-53. Београд, 8. јун 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за мај и јун 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-54. Београд, 19. јул 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-55. Београд, 14. новембар 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август, септембар и октобар 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-56. Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Подноси *Списак хонорара за чланке у „Гласницима”, рачунске бо-*
гине 1885. у којем су наведена имена 28 аутора, наслови радова и износи
хонорара у укупној суми од 10.551 динар и 75 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Хонорари за чланке у „Гласницима“ наведени су у докумен-
тима број 146 и подбројевима 57–88.

146-57. Београд, 11. новембар 1884.

А[лимпије] Васиљевић, члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва као награду досуђену за чланак под насловом *О ѓраницама знања спремљен за „Гласник“*.

Признаница, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 л.

146-58. Београд, 12. новембар 1884.

П[антелија] Срећковић, члан Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 700 динара које је узео од секретара Српског ученог друштва за чланак *Расправа о цару Урошу*.

Признаница, оригинал, аутограф, 1 л.

146-59. Београд, 14. новембар 1884.

Драг[утин] Посниковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за *Библиографију* за 1884. годину.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Посниковића, 1 л.

146-60. Београд, 30. април 1885.

Д[рагутин] Посниковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 300 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за *Библиографију* за 1884. годину.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Посниковића, 1 л.

146-61. Београд, 15. новембар 1884.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 247 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Јейскојије зейска и дабарска у LVII „Гласнику“*.

Признаница, оригинал, аутограф арх. Н. Дучића, 1 л.

146-62. Београд, 17. новембар 1884.

Јов[ан] М. Жујовић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 234 динара примљена из касе Српског ученог друштва као остатак хонорара одређеног за чланке *Грађа за геолођију Краљевине Србије*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. М. Жујовића, 1 л.

146-63. Београд, 22. новембар 1884.

Ђорђе Поповић, члан коресп[ондент] С[рпског] у[ченог] д[руштва] – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 431 динар и 25 пара примљених из касе Српског ученог друштва као остатак хонорара за чланак *Турске и друге источанске речи у нашем језику* у LIX књизи „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Поповића, 1 л.

146-64. Београд, 12. јануар 1880.

Анђелија Павловићева – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 480 динара примљених из касе Српског ученог друштва за брата Ивана Павловића, ђака у Паризу, а што је његов хонорар за радове у I и II одељку „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф, 1 л.

На признаници су написане наредба и признаница М. Кујунџића:

„Ово да се исплаћује из касе Српског ученог друштва М. Кујунџићу по мери радова који буду од г. Павловића примани и одобрени.

12. јануар 1880. благајник С[рпског] у[ченог] друштва Милан Кујунџић.“;

„Примио сам аконто овога рачуна 300 динара од С[рпског] у[ченог] друштва и тиме измирујем моје примање од г. И. Павловића.

23. новембар 1884. Кујунџић“.

На полеђини је Кујунџићево објашњење Српском ученом друштву, датирано 1. фебруара 1883. и потписано, а које гласи: „Пошто сам ја према овој признаници исплатио за г. Павловића 480 динара то молим да ми се ова сума накнади из касе Српског ученог друштва потпуно према радовима г. Павловића који буду од друштва награђени. Примљено 22. нов. 1884. Кујунџић“, па је прецртано.

146-65. [Београд], без датума

Пошта Београд – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено писмо од Српског ученог друштва у вредности 480 динара и послато Богољубу Петрановићу у Дерниш (Др-ниш) и наплаћену таксу за писмо, обезбеђење и препоруку од 80 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, залепљена за лист, 1 л.

146-66. Београд, 29. новембар 1884.

Г[аврило] Витковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 540 динара примљених из касе Српског ученог друштва за штампано дело *Књижевни сјомени коморански* као део хонорара којим је Друштво наградило рад са 60 динара по штампаном табакју.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

146-67. Београд, 2. децембар 1884.

С[има] М. Лозанић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за рад *О нејосредном засиујању NH₂ зруја аромаиичних амина халогенаја* који ће се штампати у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

146-68. Терни, јануара 1885.

Ристо Ковачић, професор на Краљевском институту – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 300 динара или франака примљених од професора Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као хонорар одређен му за први извештај о нашим српским колонијама у јужној Италији.

Признаница, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 1 л.

146-69. Београд, 31. јануар 1885.

Богољуб Јовановић, статистичар министарства – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 300 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Манасиирско нејокрејино имаје у Краљевини Србији*.

Признаница, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 1 л.

146-70. Београд, 26. фебруар 1885.

Гига Гершић – [Српском ученом друштву]

Даје привремену признаницу на 200 динара примљених из касе Српског ученог друштва као награду за расправу *Природа државине и основ њене йравне заишййе* примљену да се штампа у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Гершића, 1 л.

146-71. Београд, 5. јун 1885.

Гига Гершић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара примљених из касе Српског ученог друштва као награду за расправу *Природа државине и основ њене йравне заишййе* примљену да се штампа у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Гершића, 1 л.

146-72. Београд, 22. новембар 1885.

Ј. Вељковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 65 динара примљених од Српског ученог друштва, а наплаћених од Гершића.

Признаница, оригинал, аутограф 1 л.

146-73. Београд, 28. фебруар 1885.

Љубомир Живковић, правник IV год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва за рачун Љубе Стојановића као хонорар за његов спис *Библиографски опис једнога зборника*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Живковића, 1 л.

146-74. Београд, 12. март 1885.

Јов[ан] Мишковић, пуковник – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 765 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Топографски речник Јаџодинског округа* који је објављени у LXI „Гласнику“, а рачунајући табак 60 динара.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Мишковића, 1 л.

146-75. Беч, марта 1885.

Љуб[омир] Стојановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланке *Неколика рукописа из бечке дворске библиотеке*, I, II и III.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

На признаници Ј. Бошковић је записао: „8. јун 85. послано 206 дин.“

146-76. Београд, 6/18. јун 1885.

Љуб[омир] Стојановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара примљених из касе Српског ученог друштва за чланке *Неколико рукописа из бечке дворске библиотеке*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

146-77. Београд, 19. јун 1885.

Драгутин Посниковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 420 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за *Библиографију српске и хрватске књижевности* за 1877, 1878, 1879. и 1880. годину.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Посниковића, 1 л.

146-78. [79] Београд, 7. јун 1885.

Јов[ан] Туроман – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 300 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Ко је наследник њеке њајријарије?*, а да их преда писцу В. С. Д. по његовом пуномоћству од 25. новембра 1884.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 л.

146-79. [80] Београд, 10. јун 1885.

Архимандрит Н[ићифор] Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 120 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Оцјена и прикази књиџа* који је штампан у LX „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

146-80. [81] Београд, 11. јун 1885.

Ј[ован] Ђ. Авакумовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 900 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар који му је одређен за расправу *Енглеска, француска и српска њороџа*.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Ђ. Авакумовића, 1 л.

146-81. [82] Београд, 2. јул 1885.

Саво Х. Драговић – [Српском ученом друштву]

Даје привремену признаницу на 220 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за списе његовог брата Марка под насловом *Маџеријали за историју Црне Горе*, прилог IV и V. Признаница ће се заменити коначном кад се списи наштампају и види се колико ће бити штампанх табака.

Признаница, оригинал, аутограф С. Х. Драговића, 1 л.

146-82. [83] Београд, 8. јул 1885.

П[антелија] Срећковић, редовни члан Срп[ског] у[ченог] д[руштва] – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 150 динара узетих из касе Српског ученог друштва као награду за његову беседу говорену 6. априла 1885. у Београду.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

146-83. [84] Београд, 9. јул 1885.

Љуб[омир] Ковачевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за други део његовог чланка *Неколико љрилоџа* штампан у „Гласнику“ LXIII.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Ковачевића, 1 л.

146-84. [85] Београд, 24. октобар 1885.

Анта Алексић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 1.200 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као одређену награду за расправу *Мачва* која ће се штампати о трошку Друштва и као његова својина.

Признаница, оригинал, аутограф А. Алексића, 1 л.

146-85. [86] Београд, 13. новембар 1885.

Јован Бошковић, професор – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 200 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за беседу приликом 50-годишњице књижевног рада слављеника Матије Бана.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-86. [87] Београд, 14. новембар 1885.

А[лимпије] Васиљевић, члан Срп[ског] учен[ог] друштву – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 500 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар који му припада за чланак под насловом *Психолошке особине српског народа* који ће се штампати у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 л.

146-87. [88] Београд, 14. новембар 1885.

Владимир Јовановић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 225 динара примљених из благајне Српског ученог друштва за расправу *Друшћивена и међународна борба за ојсџанак* штампану у „Гласнику“ LX.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

146-88. [89] Лондон, 24. октобар 1885.

Чед[омиљ] Мијатовић – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] ученог друштва
Моли га да, по признаници на другој страни, изда Стеви Тодоровићу, професору и живописцу, њиховом заједничком пријатељу, суму која је у признаници наведена, а од припадајућег му хонорара.

Писмо, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 2 л.

На првом листу у горњем делу с десне стране утиснутим црвеним словима написано је: Royal Servian Legation, 7 Gloucester Place, Hyde Park, London, W., а на другом:

Чед[омиљ] Мијатовић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 20 дуката цесарских или 144 динара примљена из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Балшићи*.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића.

146-89. [90] Београд, 12. април 1885.

Г[аврило] Витковић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 800 динара примљених из касе Српског ученог друштва као припомоћ коју је дала Управа ради истраживања српских историјских података у Аустроугарској.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

146-90. [91] Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Списак издаштака за путовања чланова [Српског] ученог друштва по научним пословима рачунске године 1885.* са ставкама коме је, за шта и колико дато, а у укупном износу од 1.280 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Издаци за путовања чланова Друштва по научним пословима наведени су у документима број 146-89 из 1885. и 50-49 из 1886. године.

146-91. [92] Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Канцеларијски трошкови [Српског] ученог друштва, рачунске године 1885, где је наведено за шта је и колико новаца дато с укупним износом од 1.152 динара и 30 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Канцеларијски трошкови Друштва у 1885. дати су у документима број 146 и подбројевима 92–108.

146-92. [93] Београд, 16. април 1885.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Јевте М. Павловића* на 155 динара за 20 табака пергамент хартије и један рис хартије бр. 65, плаве линије.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка: „Наплатио у сребру динара 155. за Јевту М. Павловића Д. Ј. Живадиновић“ и у горњем левом углу, изнад штампаног меморандума, таксена марка с државним грбом од 10 пара где је на њеном горњем делу округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

146-93. [94] Београд, 16. новемба 1884.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун [Српском] ученом друштву у Великој школи* на 21 динар и 60 пара за гас, петролеј, свеће, шпиритус, машине (шибице) и сандук за паковање за период од 6. фебруара до 14. новембра 1884.

Рачун, оригинал с таксеном марком од 10 пара, 1 л.

146-94. [95] Београд, 16. новембар 1885.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића, бакалина – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Српско учено друштво у Великој школи* на 6 динара и 40 пара за 9,5 литара петролеума и две фунте свећа „Аполо“.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено“, 1 л.

146-95. [96] [Београд], без датума

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 31 динар и 50 пара за купљена троја кола дрва за канцелерију Српског ученог друштва.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-96. [97] [Београд], без датума

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динар и 50 пара за сечење троја кола дрва.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-97. [98] Београд, 1. децембар 1884.

Петар Ј. Петровић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из браварске радионице Пејтра Ј. Пејтровића за Српско учено друштво у Београду* на 169 динара.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка: „1. децембра. Наплаћен за Петра Петровића М. Костић“ и у горњем делу код штампаног меморандума таксена марка с државним грбом од 10 пара.

146-98. [99] Београд, 5. јануар 1885.

Архимандрит Нић[ифор] Дучић, библиотекар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 65 динара примљених из касе Српског ученог друштва за два и по фата (хвата) дрва које је Друштво изгорело од дрва Народне библиотеке.

Рачун, оригинал, аутограф послужитеља Томе Милетића, као и Дучићев потпис, 1 л.

146-99. [100] Београд, децембра 1884.

Катарина Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 14 динара и 40 пара примљених за прање канцеларијских пешкира и крпа у Српском ученом друштву од 1. маја 1884. до 1. фебруара 1885.

Рачун, оригинал, аутограф и потписао је Стеван Јовановић, 1 л.

146-100. [101] Београд, јуна 1885.

Перса Живановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 8 динара примљених за прање канцеларијских пешкира и крпа у Српском ученом друштву за фебруар, март, април, мај и јун 1885. године.

Рачун, оригинал, аутограф и потписао је Стеван Јовановић, 1 л.

146-101. [102] Београд, априла 1885.

М[илан] Алексић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за чишћење оцака у здању [Српско̄] учено̄ друшћива* на 14 динара и 40 пара за чишћење једног оцака два пута месечно од 1. априла до 30. септембра 1884. и два оцака два пута месечно од 1. октобра 1884. до 31. марта 1885.

Рачун, оригинал, аутограф М. Алексића, 1 л.

146-102. [103] Београд, 11. децембар 1884.

Браварска радионица Петра Ј. Петровића – [Српском ученом друштву]

Издаје рачун – потврду да је примила 1 динар и 60 пара за оправку означену под бр. 46.

Рачун – потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-103. [104] Београд, 12. новембар 1884.

Ђока Прокић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара примљена из касе Српског ученог друштва „за кола (довоз новца из финансије)“.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Прокића, 1 л.

146-104. [105] Београд, 25. фебруар 1885.

Јован Бошковић, секретар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара примљена из касе Српског ученог друштва и то 2,5 динара на кола „до финансије и натраг, ради преношења сребра и икона, а остало: за дописне карте, марке и гуму“.

Признаница, оригинал, аутограф, 1 л.

146-105. [106] Београд, 27. децембар 1884.

Јелена Маринковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за славно [Српско] учено друшћиво у Београду* на 68 динара за надгробни венац с траком и златна слова.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Маринковић с таксеном марком од 10 пара, 1 + (1) л.

146-106. [107] Београд, 29. јануар 1885.

Стеван Илић, словослагач „Гласника“ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 15 динара примљених од Српског ученог друштва као награду за труд око издавања „Гласника“ и срдечно захваљује на дару.

Признаница, оригинал, аутограф С. Илића, 1 л.

146-107. [108] Београд, 31. јануар 1885.

Ђорђе Вучетић, слагач Краљевско срп[ске] држ[авне] штампарије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као награду за *Историју српског народа* Панте Срећковића.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Вучетића с таксеном марком од 10 пара, 1 л.

146-108. [109] Београд, 19. март 1885.

Управа Вароши Београда – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 135 динара примљених од Српског ученог друштва на име досуђених трошкова браћи Марку и Маринку Стошићу из Селевца по пресуди Суда Округа крушевачког.

Признаница, оригинал, 1 л.

146-109. [110] Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Списак издањака за књиге и слике рачунске године 1885*, где је наведено коме је, за које сврхе и колико дато, а у укупном износу од 12 динара и 15 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Издаци дати за књиге и слике наведени су у документима број 146 и подбројевима 110. [111] и [111. [112]

146-110. [111] Београд, 3. јануар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2 динара и 15 пара примљених из касе Српског ученог друштва за књигу *Беседе г-ра Михаила Полића [Десанчића]*, купљену за библиотеку Друштва упола цене.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-111. [112] Београд, 6. фебруар 1885.

Панта Христић, фот[ограф] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 динара примљених из касе Српског ученог друштва „за један примерак Даничићевог погребца (фот[ографска] слика)“.

Признаница, оригинал, аутограф П. Христића, 1 л.

146-112. [113] Београд, 1. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Списак издањака књиговесцу за њовез „Гласника“, рачунске године 1885*, где је наведено да је Францу Енгелхарту дато укупно 360 динара и 75 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Издаци књиговесцу исказани су у документима број 146 и подбројевима 113. [114]–115. [116]

146-113. [114] Београд, 1. децембар 1884.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Српском ученом друштву за повез „Гласника“* на 85 динар и 5 пара за 700 примерака „Гласника“, књ. LIX.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.

На рачуну су таксена марка с државним грбом од 10 пара и белешка: „Горњу суму новаца примио сам Франц Енгелхарт“.

146-114. [115] Београд, 19. април 1885.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Франца Енгелхарта краљ[евско] срп[ско] двор[ско] књиговезца* на 184 динар и 35 пара за 30 кутија за дипломе, по 700 примерака „Гласника“, књ. LX и LXI и 500 примерака књиге *Свољашњи одношаји Србије*.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су у горњем левом углу код меморандума таксена марка с државним грбом од 10 пара где је на њеном доњем делу округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и белешка: „Горњу суму новаца примио сам Франц Енгелхарт“.

146-115. [116] Београд, 11. јул 1885.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Франца Енгелхарта краљ[евско] срп[ско] двор[ско] књиговезца* на 91 динар и 35 пара за 679 примерака „Гласника“, књ. LXII, примерак *Dictionnaire de la Lanque Francaise*, 8 „Гласника“ у тврдом повезу, и то књ. LIII, LIV, LV, LVI, LVII, LIX, LX и LXI.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.

На рачуну су белешка „Наплаћено Ф. Енгелхарт“ и у горњем левом углу таксена марка с државним грбом од 10 пара где је на њеном средишњем делу преко грба округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

146-116. [117] Београд, 18. фебруар 1885.

Краљ[евско]-српске државне железнице – Српском ученом друштву
Дају *Признаницу о предајој роби на возидбу* за примљен пакет књига од Светковића и отпремљен из Београда Кучери у Загреб.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини је белешка Т. Милетића: „За пренос 1 [динар] и фрахт и експедицију 80 [пара] свега 1,80 [динара] 6/2. 85. у Београду“.

146-117. [118] Београд, 7. фебруар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 30 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Терни.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-118. [119] Загреб, 30. XII 1884.

[22. јануар 1885. поштански датум пријема у Београду]
Југославенска академија знаности и умјетности – Српском
ученом друштву
Књиге послате Друштву у омоту (пакету) вредности 20 форинти.
Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан фор-
мулар, 1 л.
На листу је бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: 637
Zágráb Zagreb и на полеђини белешка: „Плаћено поштарине
1,50, 22/1. 1885“

146-119. [120] Београд, 4. фебруар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у злату спакован у груп вредно-
сти 200 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Терни и наплаћен аманет
3 динара и 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар“, 1 л.
На потврди је белешка: „На овај Аманет платио сам марку
таксену 10 дина[ра] Стеван“.

146-120. [121] Београд, 23. јануар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет
вредности 90 динара да га пошаље Димитрију Цветковићу у Пирот.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-121. [122] без места и датума

Архив за старе рукописне књиге у Кијеву (судећи по печату
на упутници) – Српском ученом друштву
Послата пошиљка Српском ученом друштву у вредности 20 рубаља.
Спроводна упутница, оригинал, француски, немачки и руски
језик, попуњен штампан формулар, 1 л.
На упутници су оштећен, округлао, бордо воштани печат с
кружним натписом у два реда који гласи: Ц(ЕН)ГРАЉЪ:А(Р)
ХИВЪ ДЛЈА ДРЕВН:АК(ТОВ)ЫХЪ КНИГ, а у другом реду:
ГУБ:КІЕВ:Н..., налепница: De la Russie via Volotchisk 25, и
на полеђини белешка: „Плаћено поштарине 1/12. 84, 1,50.
п[ара] дин[арских]“, као и поштански печат: Podwolozyska
5. 12. 84.

146-122. [123] Београд, 31. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 4 динара да га пошаље Платону Кулаковском у Варшаву.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „марка таксена 20 па[ра] ди[нарских]“.

146-123. [124] Београд, 31. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 33 динара да га пошаље Д. Претнеру у Дубровник.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „марка таксена 20 па[ра] динар[ских]“.

146-124. [125] Београд, 31. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 4 динара да га пошаље Ђорђу Мушицком у Брод.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „марка таксена 20 па[ра] динар[ских]“.

146-125. [126] Београд, 31. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље уреднику (Redattore de „Nobab“) у Рим и наплаћен аманет 4 динара и 20 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „марка таксена 20 па[ра] динар[ских]“.

146-126. [127] Београд, 31. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Царском универзитету у Одесу и наплаћен аманет 3 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „марка таксена 20 па[ра] динар[ских]“.

146-127. [128] Београд, 30. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву
Издаје потврду за примљена од Српског ученог друштва и послата писма и књиге у Загреб и Лондон и наплаћену таксу за писма и препоруку од 1 динар и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-128. [129] Београд, 27. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Илији Огњановићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 55 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-129. [130] Београд, 24. јануар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Лују Лежеу у Париз и наплаћен аманет 3 динара и 95 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „и марка таксена 20 па[ра] динарски за спроводне листе“.

146-130. [131] Панчево, 18. јануар 1885.

Књижара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву
Послат новац у писму с износом од 83 форинте и 50 крајцара.

Коверат (од вредносног писма – аманета)

На коверти је пет елипсастих, бордо воштаних печата у којима је готово без отиска слова, осим на једном, ћириличним словима у три реда текст: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА ПАНЧЕВО. Поред тога је на српском и немачком језиком штампано: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА У ПАНЧЕВУ. Ту је и белешка: „Наплатио сам таксу по овом аманету 85 пара 6/1 85 Ђ. Грбић“, а с друге стране је наведен износ од 83 форинте и 50 крајцара.

146-131. [132] Беч, 17. јануар 1885.

„Gerold & Co.“ in Wien Buchhandlung (Књижара „Геролд и Комп.“ у Бечу) – Српском ученом друштву за професора Јов[ана] Бошковића

Послата три пакета књига.

Поштанска пропратница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На пропратници су оштећен, елипсаст, бордо воштани печат књижаре, налепница: 16- 17- 18-1 Wien Stadt USt. и на полеђини белешка: „На ови 3 пакета за ношиво 40 пара“

146-132. [133] Беч, 17. јануар 1885.

Књижара „Геролд и Комп.“ у Бечу – Српском ученом друштву за професора Јов[ана] Бошковића

Послата три пакета књига.

Поштанска пропратница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На пропратници су оштећен, елипсаст, бордо воштани печат књижаре, налепница: 19- 20- 21-1 Wien Stadt USt. и на полеђини белешка: „На ови 3 пакета за ношиво 40 пара“.

146-133. [134] Београд, 20. јануар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Милану Кујунџићу у Рим и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-134. [135] [Београд], без датума

Стеван Јовановић, служитељ – Срп[ском] ученом друштву

Даје признаницу на 1 динар за поштанске саобраћајне карте.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-135. [136] Беч, 12. јануар 1885.

Књижара „Геролд и Комп.“ у Бечу – Српском ученом друштву

Послат пакет књига.

Поштанска пропратница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На пропратници су елипсаст, бордо воштани печат с различитим симболима и нејасним иницијалима, као и налепница: 72-1 Wien Stadt USt. и на полеђини је белешка: „за фрахт плаћ[но] 2 ди[нара]“ и то уоквирено црвеном оловком.

146-136. [137] Београд, 2. јануар 1885.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Ивану Јастребову у Призрен и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-137. [138] Београд, 10. јануар 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у злату спакован у груп вредности 300 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Терни и наплаћен аманет и ажија²² 5 динара и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-138. [139] Београд, 10. јануар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо и књиге Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 60 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-139. [140] Беч, 27. децембар 1884.

Књижара „Геролд и Комп.“ у Бечу – Српском ученом друштву за професора Јов[ана] Бошковића

Послат пакет књига.

Поштанска пропратница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и француски језик, 1 л.

На пропратници су веома оштећен, елипсаст, бордо воштани печат књижаре и две налепнице: 67-2 Wien Stadt USt. и Colis postal, а на полеђини је белешка: „Плаћено поштарине 1,35. 20/12. 84.“

146-140. [141] Беч, 23. децембар 1884.

Бечка академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет књига преко Морица Зокла, царско-краљевског државног шпедитера Српском ученом друштву

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су аустријска таксена марка од 5 крајцара и српска од 10 пара, као и белешка: „Плаћено за фрахт 45 пара“.

146-141. [142] [Београд], без датума

„Поштарина 0,80 пара види Б. Петрановића хонорар од 480 динара.“

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Види број 146-65.

146-142. [143] Београд, 13. децембар 1884.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Геролду и компанији у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

²² Разлика продајне и номиналне вредности новца.

146-143. [144] Сарајево, 16. децембар 1884.

Митрополит Сава Косановић – Српском ученом друштву
Шаље пакет рукописа вредности 5 форинти.

Поштанска пропратница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На пропратници је веома оштећен, округао, бордо воштани печат митрополита Саве Косановића, залепљена таксена марка од 4 новчића, налепница: Сарајево 91 и на полеђини белешка: „за фрахт. плаћено 1 динар.“ Има и један картончић на којем је покушано реконструисање текста у печату.

146-144. [145] Београд, 10. децембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Матици српској у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-145. [146] Београд, 19. децембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Одбору Матице српске у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 85 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-146. [147] Београд, 17. децембар 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-147. [148] [Београд], без датума

За „29 комада“ наведени су новчани издаци појединачно и у укупном износу од 42, 20 динара на полеђини листа с којим су документа била повезана.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Издаци за „29 комада“ наведени су у документима број 146 и подбројевима 117. [118] – 146 [147].

146-148. [149] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писма Марку Драговићу у Цетиње и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 динара и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-149. [150] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Мити Топаловићу у Панчево и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-150. [151] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Алојзију Ваничеку у Essek (Осијек) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-151. [152] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо др Еугену Сенткларајиу у Нови Бечеј и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-152. [153] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Армину Павићу у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-153. [154] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо др Фрањи Мајкснеру у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-154. [155] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Спири Брусини у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-155. [156] Београд, 8. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо др Јовану Пачуу у Сомбор и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-156. [157] Београд, 3. март 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Стевану Дескашеву у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-157. [158] Београд, 4. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљено писмо од Јована Бошковића и послато др Јиречеку и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-158. [159] Београд, 11. март 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини листа је белешка С. Јовановића од 27. фебруара 1885. да је за таксене марке, ношење, кантарију и фракт потрошен један динар.

146-159. [160] Београд, 11. март 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Ђермекову и Матићу у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини је белешка С. Јовановића од 27. фебруара 1885. да је за таксене марке и кантарију плаћено 40 пара динарских.

146-160. [161] Београд, 11. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 динара и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-161. [162] Београд, 11. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 3 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-162. [163] Београд, 13. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљене од Српског ученог друштва и послате три дипломе у Будимпешту и Букурешт и наплаћену таксу за дипломе и препоруку од 6 динара и 15 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-163. [164] Београд, 13. март 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини је белешка С. Јовановића од 1. марта 1885. да је за таксену марку, мерење и фрахт плаћено 40 пара динарских.

146-164. [165] Београд, 7. март 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Милану М. Лукићу у Крагујевац и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-165. [166] Београд, 13. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Љубомиру Стојановићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-166. [167] Београд, 14. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо и диплому у Терни и Будимпешту и наплаћену таксу за писмо, диплому и препоруку од 2 динара и 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-167. [168] Београд, 20. март 1885.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у новцу спакован у груп вредности 300 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Терни и наплаћен аманет 4 динара и 70 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај Аманет марка таксена пара 20“.

146-168. [169] Осијек, 1885. [7. март 1885. поштански датум пријема у Београду.]

Фрањо Ваничек, равнатељ Гимназије у Осиј[е]ку – Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва

Послао је диплому.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је белешка: „поштарина плаћено 5 пара 9/3. 85“.

146-169. [171] Београд, 25. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Емилу де Лавлеју у Лијеж и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-170. [172] Београд, 13. март 1885.

Српска државна железница – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљене од Д. Н. Вуличевића и послате Милану М. Лукићу у Лапово један сандук и један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет плаћено је товариње, ношење и скидање 3 ди[нара и] 60 па[ра] динарск[их] Стеван Јовановић“.

146-171. [без подброја] Београд, 25. март 1885.

Краљ[евско]-српске државне железнице – [Српском ученом друштву]
Дају *Признаницу о њредатој роби на возидбу* за примљен пакет књига од Вуличевића и отпремљен из Београда Константину Јиречеку у Праг.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-172. [без подброја] Београд, 25. март 1885.

Краљ[евско]-српске државне железнице – [Српском ученом друштву]

Дају *Признаницу о њредатој роби на возидбу* за примљен пакет књига од Вуличевиха и отпремљен из Београда преко Будимпеште Рашети у Задар.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-173. Загреб, 23. март 1885.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Књиге послате Друштву у омоту (пакету) вредности 10 форинти.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су оштећен бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: 988 *Zágráb Zagreb* и на полеђини белешка: „порто поштански 1 дин[ар и] 60 пар[а]“.

146-174. Београд, 30. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Николи Вујићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-175. Београд, 28. март 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Миши Димитријевићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-176. Београд, 28. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Аделини Павлија Ирби у Лондон и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 2 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-177. Београд, 2. април 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини потврде је белешка С. Јовановића да је за таксену марку и мерење потрошио 40 пара.

146-178. Београд, 2. април 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Матици српској у Нови Сад и наплаћен аманет 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-179. Београд, 2. април 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 24 динара да га пошаље Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-180. Београд, 2. април 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 4 динара да га пошаље Великој гимназији у Карловце и наплаћен аманет 1 динар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-181. Београд, 3. април 1885.

Београдска пошта – Српс[ком] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у новцу спакован у писмо вредности 100 динара да га пошаље Љубомиру Стојановићу у Беч и наплаћен аманет 95 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-182. Београд, 2. април 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Фрањи Брозовићу у Трст и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-183. Београд, 1. април 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљена од Српског ученог друштва и послата два писма у Нови Сад и наплаћену таксу за писма и препоруку од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-184. Београд, 31. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Јанку Иблеру у Загреб и наплаћен аманет 1 динар и 7 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-185. без места и датума

An die Gelehrte Gesellschaft. Belgrad, текст, вероватно адреса, залепљен на картон у којем је можда послата пошиљка. На картону је белешка: „поштарина 0,50 пар[а]“.

Адреса, оригинал, штампано, 1 л.

146-186. Београд, 14. април 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Нилу Попову у Москву један пакет књига и наплаћену таксу за пакет и препоруку од 1 динара и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је написано: „Дупликаат.“

146-187. Београд, 17. април 1885.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 27 динара и 95 пара за наплаћене таксе за телеграм из Београда у Петроград, предат 17. априла 1885.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-188. Београд, 8. април 1885.

Л. Бреслауер – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 9 динара примљених као подвозни трошак за књиге упућене на Велику школу поштанским аманетом који добија из Лајпцига.

Признаница, оригинал, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум: Књижара Литографија и писаћи прибор М. Л. Бреслауера пређе А. Фридмана у Београду.

146-189. Београд, 8. април 1885.

Петар Ђорђевић, носач – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 80 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва за пренос два сандука књига за Русију.

Признаница, оригинал, аутограф послужитеља Т. Милетића, 1 л.

146-190. Београд, 27. април 1885.

Београдска пошта – Српск[ом] учен[ом] друштву
Издаје потврду за примљене од Српског ученог друштва и послате четири дипломе у Беч и Париз и наплаћену таксу за дипломе и препоруку од 8 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-191. Београд, 30. април 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљене од Српског ученог друштва и послате три књиге у Рагузу (Дубровник) и Гргетег и наплаћену таксу за књиге и препоруку од 3 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-192. Београд, 30. април 1885.

Београдска пошта – Српск[ом] учен[ом] друштву
Издаје потврду за примљене од Српског ученог друштва и послате три дипломе у Загреб, Зару (Задар) и Петроград и наплаћену таксу за дипломе и препоруку од 6 динар и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-193. Београд, 22. април 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 36 динара и 40 пара плаћене поштарине за експедицију „Гласника“, књ. LX разним друштвима.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-194. Београд, 7. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Ивану Поповићу у Сарајево и наплаћен аманет 1 динар и 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-195. Београд, 7. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 24 динара да га пошаље Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-196. Београд, 7. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Духовној академији у Москву.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-197. Београд, 7. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 10 динара да га пошаље редакцији „Српског листа“ у Задар.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-198. Београд, 7. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 8 динара да га пошаље Царској академији наука у Петроград.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-199. Београд, 25. мај 1885.

Стеван Јовановић, служитељ – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 5 динара плаћених за
кола која су возила пакете до Ђумрука, мерење, ношење у лађу и осам
комада фрактова.
Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-200. Београд, 18. мај 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] ученом друштву
Издаје потврду за примљене од Српског ученог друштва и послате
две дипломе у Париз и Рим и наплаћену таксу за дипломе и препоруку од
6 динара и 75 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-201. Београд, 6. мај 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 35 динара и 70 пара динарских за купљене по-
штанске марке поводом слања у иностранство LXI књиге „Гласника“.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-202. Београд, 24. април 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет
вредности 10 динара да га пошаље Милану М. Лукићу у Крагујевац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-203. Београд, 24. април 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет
вредности 10 динара да га пошаље Божидару Савићу у Шабац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-204. Београд, 24. април 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет
вредности 10 динара да га пошаље Миши Илићу у Алексинац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-205. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат
Миливоју Каракашевићу у Сомбор један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

146-206. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат
браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

146-207. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат
Великој гимназији у Карловце један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

146-208. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат
Стевану Б. Поповићу у Будимпешту један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

146-209. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат
Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и
немачки језик, 1 л.

146-210. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Матици српској у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-211. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Ђермекову у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-212. Београд, 7. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-213. Београд, 21. март 1885.

Моша Меворах, краљ[евски] срп[ски] двор[ски] мењач новца, за Мошу Мевораха, син Јаков – [Српском ученом друштву]

Даје податак о промени новца који гласи: „фор[инти] 46,52 а[устријске] в[редности] за динаре по дин[ара] 2,15 = дин[ара] 100.“

Белешка на визиткарти.

146-214. Београд, 10. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље редакцији „Српског листа“ у Задар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-215. Београд, 10. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 12 динара да га пошаље Академији наука у Петроград.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-216. Београд, 10. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у два пакета вредности 48 динара да их пошаље Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-217. Београд, 10. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 12 динара да га пошаље Библиотеци Универзитета у Москви.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-218. Београд, 7. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет вредности 24,40 динара да га пошаље Милану М. Лукићу у Крагујевац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-219. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Агенцији паробродског друштва у Гомбошу (Богојеву) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-220. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-221. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Ђермекову у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-222. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Божидару Савићу у Шабац један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-223. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-224. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Царско-краљевском геолошком заводу у Беч један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-225. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Стевану Б. Поповићу у Пешту један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-226. Београд, 19. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Агенцији дунавског паробродског друштва у Сиковац један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-227. [Београд], без датума

За „48 комада“ наведени су новчани издаци појединачно и у укупном износу од 204,25 динара на полеђини листа с којим су документа била повезана.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Новчани издаци за „48 комада“ наведени су међу документи-
ма број 146 и подбројевима 148–226.

146-228. Београд, 11. фебруар 1885.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 12 динара и 95 пара о наплаћеним таксама за
телеграм послат из Београда у Париз, предат 11. фебруара 1885.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-229. Београд, 11. фебруар 1885.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 5 динара и 75 пара о наплаћеним таксама за
телеграм послат из Београда у Терни, предат 11. фебруара 1885.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-230. Београд, 21. децембар 1884.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом
друштву]

Даје признаницу на 19 динара и 40 пара о наплаћеним таксама за
телеграм послат из Београда у Берлин, предат 21. децембра 1884.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-231. [Београд], без датума

За „3 комада“ наведени су новчани издаци појединачно и у укупном
износу од 38,15 динара на полеђини листа с којим су документи били
повезани.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Новчани издаци за „3 комада“ дати су у документима број
146 и подбројевима 228–230.

146-232. Београд, 31. март 1885.

Београдска пошта – Срп[ском] уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо Љубомиру Стојановићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препору-
ку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-233. Београд, 31. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку
од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-234. Београд, 24. јул 1884.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Милану М. Лукићу у Крагујевац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-235. Загреб, 10. август 1885.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Књиге послате Друштву у омоту (пакету) вредности 8 форинти.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су оштећен, бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: 133 Zágráb Zagreb и белешка: „за овај аманет плаћено је пошти 1 динар и 45 па[ра] Стеван Јовано[вић] 1/8. 85 го[дине]“.

146-236. Београд, 13. август 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Петра Петровића и послато писмо Љубомиру Стојановићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-237. Берлин, 15. јануар 1885.

Ferd. Dümmlers (Ферд. Димлер), књиџар – А. Пурићу.

Шаље књиге Академије наука у Берлину за Српско учено друштво.

Поштанска пропратница, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л. оштећен

146-238. Београд, 8. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Антонију Хацићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-239. Београд, 11. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-240. Београд, 13. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено и послато писмо Ђермекову и Матићу
у Земун и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-241. Београд, 1. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо Милану Лукићу у Крагујевац и наплаћену таксу за писмо и препо-
руку од 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-242. Београд, 1. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо Михаилу Ј. Илићу у Алексинац и наплаћену таксу за писмо и пре-
поруку од 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-243. Београд, 1. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо Божидару Савићу у Шабац и наплаћену таксу за писмо и препору-
ку од 30 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-244. Београд, 13. октобар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо браћи М. Поповић у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и пре-
поруку од 45 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-245. Будимпешта, 13. октобар 1885.

Неутврђени – Српском ученом друштву
Шаље научне књиге Српском ученом друштву преко фирме за
транспорт, слање и комисиону продају „Хет и друг“ (Hett és társa).
Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, мађарски и немачки
језик, попуњен штампан формулар, 1 л.
На листу су аустроугарска таксена марка од 5 крајцара и срп-
ска од 10 пара, налепница: 822 и белешка: „за пренос 6 ди-
н[ара] и 40 пар[а].“

146-246. Београд, 15. октобар 1885.

Тома Милетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 динар и 20 пара плаћених Управи вароши Београда за потврђење једног пуномоћја.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-247. Минхен, 4. јул 1885.

Академија наука – Српском ученом друштву

На делу омота пакета у којем су послате књиге је адреса –картон на којој је штампано: *Von der k. Akademie der Wissenschaften in München.* и руком дописано: *Gelehrte Gesellschaft. Belgrad,* а потом *g. 1.20.* За исти омот залепљена је датирана упутница Г. Францове издавачке књижаре преко које су књиге послате књижару А. К. Пурићу у Београд да их испоручи Српском ученом друштву

Адреса, оригинал, штампано и рукопис, немачки језик, 2 л.

146-248. Београд, 4. новембар 1885.

Мита Савић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 21 динар и 60 пара примљених из касе Српског ученог друштва за исечених шест хвати дрва.

Признаница, оригинал, аутограф М. Савића, 1 л.

146-249. Беч, 18. јул 1885.

Царско-краљевски геолошки завод – Српском ученом друштву

Шаље пакет књига преко Морица Зокла, царско-краљевског државног шпедитера Српском ученом друштву

Товарни лист (*Frachtbrief*), оригинал, немачки језик, попуњен штампан формулар, 2 л.

На листу је поништена српска таксена марка од 10 пара и штампана аустроугарска од 5 крајцара, као и налепница: 1957.

146-250. Београд, 5. јун 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за кола до Министарства финансија и натраг ради преноса новца од сребра и никла.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-251. Београд, 5. јун 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 динара примљених из касе Српског ученог друштва „на поштанске марке приликом педесетогодишњице и иначе за Пешту, Беч и Италију да се не би све давало на поштански рецепис, што много скупле дође.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

146-252. [Београд], без датума

[Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву]

Канцеларијски трошкови: 19 комада, наведени појединачни и укупан износ од 49 динара и 75 пара.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

19 комада канцеларијских трошкова наведено је у документима број 146 и подбројевима 232–251.

146-253. Београд, 15. фебруар 1885.

Димитрије Тодоровић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун Друшћиву српске словесности* [Српском ученом друштву] од 64 гроша на Ђумрук београдски за 440 књига, подвоз и момцима, два аманета и рабацијама, путни трошак, подвоз из Земуна у Београд и објављење.

Рачун, оригинал, аутограф Д. Тодоровића, 1 л.

146-254. Београд, 27. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 6 динара да га пошаље Јулијусу Дасеу у Спалато (Сплит).

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-255. Београд, 23. јул 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-256. Београд, 23. јул 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Божида-ру Савићу у Шабац један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-257. Београд, 23. јул 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Агенцији у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-258. Београд, 23. јул 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-259. Београд, 23. јул 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Ђермекову и Матићу у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-260. Београд, 23. јул 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Матици српској у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-261. Београд, 11. јул 1885.

Београдска пошта – Српском уч[еном] друштву

Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Милану М. Лукићу у Крагујевац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-262. Београд, 11. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у стварима спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Миши Илићу у Алексинац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-263. Београд, 23. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Уредништву „Српског листа“ у Задар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-264. Београд, 23. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Уредништву „Народних новина“ у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 60 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-265. Београд, 12. јул 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара и 30 пара динарских примљених за исплату подвоза књига до ђумрука, на фрактове, мерење и уношење.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-266. Београд, 24. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Ивану Б. Поповићу у Сарајево и наплаћен аманет 1 динар и 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-267. Београд, 24. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Стевану Б. Поповићу у Будимпешту.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-268. Београд, 24. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у три пакета вредности 24 динара да их пошаље Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-269. Београд, 24. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 34 динара да га пошаље Народној просвети и култури у Петроград.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-270. Београд, 24. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Универзитетској библиотеци у Москви.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-271. Београд, 10. јул 1885.

Тома Милетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 37 динара и 30 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књ. LXII разним друштвима у иностранству.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

146-272. Београд, 26. јун 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини потврде је белешка: „На овај пакет утрошено подвоз, мерење и ношиво до ђумрука 70 пар[а]“.

146-273. Београд, 26. јун 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у два пакета вредности 78 динара да их пошаље Српској православној богословији у Задар.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На ова два пакета подвоз до поште 30 пара Стеван“.

146-274. Београд, 4. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Арси Пајевићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 85 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-275. Београд, 19. јун 1885.

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 80 пара за ношење књига у Министарство просвете.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-276. Београд, 2. јул 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Јовану Живковићу у Карловце и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 55 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-277. Београд, 10. јун 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Агенцији у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На полеђини потврде је белешка: „На овај рецелипис плаћено је фракта и мерење 30 дина[ра] Стеван“.

146-278. Београд, 6. јун 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Арси Пајевићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-279. Београд, 30. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено писмо од Јована Бошковића и послато Миши Димитријевићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На полеђини потврде је белешка: „поштарина за посланика у Париз један завој књига 80 пара дина[рских] Стеван“.

146-280. Београд, 21. мај 1885.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Матици српској у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

146-281. Београд, 22. јун 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Љубомиру Стојановићу у Беч и наплаћену таксу за писмо, обезбеђење и препоруку од 70 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-282. Београд, 22. јун 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Арси Пајевићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-283. Београд, 8. мај 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у пакет
вредности 10 динара да га пошаље Миши Илићу у Алексинац.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-284. Београд, 9. мај 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 4 динара и 90 пара за подвоз пакета, мерење и
фрактове.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

146-285. Београд, 29. мај 1885.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом
друштву]
Даје признаницу на 20 динара и 25 пара о наплаћеним таксама за
телеграм из Београда у Париз, предат 29. маја 1885.
Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

146-286. [Београд], без датума

За „ком[ада] 15“ наведени су новчани износи појединачно и у укуп-
ном збиру од 74 динара и 75 пара на полеђини листа с којим су докумен-
ти били повезани.
Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.
Новчани износи за „комада 15“ наведени су међу документи-
ма број 146 и подбројевима 253–285.

1886. ГОДИНА

1. [1885-111] Кучево, 6. јануар 1886.

Михаило Ст. Ризнић, учитељ III и IVтог раз[реда] шк[оле]
кучевске – Српском ученом друштву
Обавештава да жељно прати сваки корак у српској књижевности и
да му се више пута побудила жеља да сва издања Српског ученог друштва
прибави „и да се из њих као на врелу каквом поуке наслађавам.“ Ту жељу
није могао да испуни јер је као сиромашан српски учитељ материјално
ограничен, те на куповину књига не сме ни да помишља. Да би жељу
остварио, моли Друштво да му подари „Гласнике“ које има до XXXV
књиге, а сам је купио до LXII. Биће вечно захвалан и трудиће се да нечим
Друштву врати дар.

Писмо, оригинал, аутограф М. Ст. Ризнића, 1 + (1) л.

2. [1885-112] Доња Тузла (Босна), јануара 1886.

Српско-православна црквено-школска општина – [Српском ученом друштву]

Позив на Свештосавску беседу у Доњој Тузли на дан Св. Саве 14. јануара 1886. с програмом.

Позив, оригинал, штампано, 2 л.

3. [1885-113] Брчко, јануара 1886.

Одбор за светосавску беседу у Брчком – [Српском ученом друштву]

Позив на беседу с иџранком у Брчком на дан Св. Саве 14. јануара 1886 године.

Позив, оригинал, штампано, 1 л.

4. [1885-114] Београд, 14. јануар 1886.

Др Ј[ован] Валента – Јов[ану] Бошковићу, професору В[елике] школе, секретару [Српског] ученог друштва

Наводи да је Бошковићу познато, а и обнародовао је да је приликом бугарске окупације намештај, књиге, хаљине и друго изгубио јер му је стан опљачкан. Као дугогодишњи члан Друштва апелује на његово Председништво и моли да му поново подари „Гласнике“ које је изгубио и то од 1881. до 1885.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Валенте, 2 л.

5. [1885-115] Петроград, 18/30. јануар 1886.

П. Н. Батјушков – [Српском] ученом друштву

Јадан примерак зборника чланака о *Холмској Русији* који је наставак издања Министарства унутрашњих дела под називом *Памятники русской старины въ западныхъ губерніяхъ Имперіи (Споменици руских старины у западнимъ губерніјама царсѣва)*, шаље Библиотеци Српског ученог друштва на поклон и моли да га о пријему обавести.

Писмо, оригинал, руски језик, 1 + (1) л.

6. [1885-116] Земун, 16/28. јануар 1886.

Српска црквена општина – Српском ученом друштву

Обавештава да је „Др Јована Суботић ноћас умро, погреб 29. јануара после подне.“

Телеграм, оригинал, латиница, попуњен штампан формулар, 1 л.

На телеграму је као печат округла налепница: КРАЉ. СРПСКА ТЕЛЕГРАФСКА СТАНИЦА, поцепана је и на два места залепљена.

7. [1885-117] Будимпешта, јануара 1886.

Др Павле Улман, краљ[евски] српски вицеkonzул, као бивши краљ[евски] срп[ски] владин комесар на Будимпеш[танској] земаљ[ској] изложби – Српском ученом друштву, председнику [Владимиру Јовановићу]

Обавештава да по приложеном списку, којег нема, шаље Српском ученом друштву разна издања о Будимпештанској земаљској изложби с молбом да их уврсти у Библиотеку Друштва.

Писмо, оригинал, аутограф П. Улмана, 1 + (1) л. с ковертом
На коверти је у горњем делу штампано: Vice-Consulat de Serbie á Budapest.

8. [1885-118] без места и датума

Љуб[омир] Стојановић – п[оштованом] г[осподину] вероватно Јовану Бошковићу

Порука: „Хитам да не одоцним на пошту са рукописом. Писаћу вам довече или сутра Ваш поштовалац Љуб. Стојановић“.

Порука, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 1 л.

9. [1885-119] Београд, 2. фебруар 1886.

М[ихаило] Петковић, С[има] М. Лозанић, Љуб[омир] Кле-рић, прегледачи рачуна за 1885. рачун[ску] год[ину] – Главном скупу Српског ученог друштва

Извештавају Главни скуп Српског ученог друштва да су прегледали рачуне за 1885. годину и нашли да су у свему исправни.

Извештај, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, као и аутогра-фи потписа друга два члана, 2 л.

10. [1885-120] Београд, без датума

Управа Српског ученог друштва, Владимир Јовановић, Јован Бошковић, С[има] Лозанић, [Алимпије] Васиљевић, архи-мандрит [Нићифор] Дучић, [Александар] Бугарски – [Ани Фјодоровној] госпођи Ивана Сергејевича Аксакова

Изјављују јој да Српско учено друштво учествује живо у дубокој жалости која потреса словенски свет због смрти њеног доброг мужа Ивана Сергејевича Аксакова, „великога руског патриоте и непоређеног поборника словенске идеје.“ Успомена на њега вечно ће живети у духу словенском, као и сама идеја чији је он најбољи представник. „И српски народ неће никад заборавити братске услуге покојникове у својој најновијој борби за ослобођење.“ Аксаков је умро 27. I/8. II 1886.

Телеграм, концепти, српски и руски језик, ћирилица, руски језик, латиница, 3 л.

11. [1885-121] [Београд], без датума

Документа која се односе на главно заседање од 9. фебруара 1886:

1. чланови који су били *присутни* *Годишњем скупу Срп. учен. друштва*, списак, 1 л.

2. бр. 2. [*Избор председника првог и четвртог одбора - Симе М. Лозанића и Александра Буџарског*], 1 л.
3. бр. 5. *Нацрт буџета Друштва за 1886*, с примањима и издавањима, укупно 18.000 динара, 1 л.
4. бр. 6. *Студије у свезу*, 1 л.
5. бр. 7. *Поштинници*, 1 л.
6. бр. 8. *Нови чланови*, по одборима, 1 л.
7. различите писане и бројчане белешке, 3 л.

12. [1] Стари Бечеј, 8. фебруар 1886.

Исидор Дебељачки, председник, Јован Михајловић, перовођа Српске православне црквене општине – Српском ученом друштву

Обавештавају да је Српска православна црквена општина у Старом Бечеју намерна да своју велику цркву, „која је дивотне грађевине, сликати даде“. Жеља им је да посао што лепше изведу и зато моле Друштво да им „по одлуци свога Уметничког одсека“ одговори на питање „које Србе сликаре сматрате као најбоље уметнике, те по том најзаслужније за препоруку?“ Очекујући одговор, унапред захваљују на препоруци, јер ће она бити залог и путоказ у послу.

Писмо, оригинал, 2 л.

13. [2] Рама, 20. фебруар 1886.

О. Бонавентура Милишић, предстојник манастира – Српском ученом друштву

Обавештава да је подигнут нови фрањевачки манастир Св. Богородице и да су основали књижницу која је прилично снабдевена дарезљивошћу појединих добротвора. Осећа се „празнина, услед посвемашњег помањкања драгоцених дела, које је на свет издало Велеславно то Српско учено друштво, које верно своме дичноме имену и племенитој задаћи, открило је посве нови видик, те на далеко разнело славу српског имена.“ Доста су сиромашни да све набаве, па моли Друштво да им поклони по један примерак свих својих дела и да их и убудуће имају на уму.

Писмо, оригинал, ћирилица, аутограф о. Б. Милишића, 1 + (1) л.

14. [3] Београд, 22. фебруар 1886.

Управа Српског ученог друштва – [члановима Друштва и јавности]

Давање парастоса 8. марта 1886. члану Српског ученог друштва, великом патриоти руском и словенском Ивану Сергејевичу Аксакову.

Парта, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

15. [4] Београд, 4. март 1886.

М[илањ] Ђ. Милићевић, редовни члан – Одбору за науке историјске и државне Српског ученог друштва

Обавештава да је по одлуци Одбора други пут прочитао рукопис Драгољуба К. Јовановића под називом: *Горња њимочка Крајина. Прилоз за историју и етнографију Србије* и опширно износи своје мишљење. Наводи да аутор „узео је да опише Књажевачки округ. Ништа друго, и ништа више“ и на крају закључује да чланак, такав какав је, није за „Гласник“.

Реферат, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 8 л.

16. [5] Београд, 9. март 1886.

Ђорђе Крстић, акад[емски] живописац – Александру Бугарском, председнику Уметн[ичког] одсека [Српског] учен[ог] друштва

Обавештава да је био у Старом Бечеју као конкурент за сликање икона на иконостасу православне цркве. Разговарао је с Општином о изради живописа на иконостасу и жели Уметничком одсеку да саопшти резултат тога разговора, „који је од важног интереса и користи за српске уметнике а и за сам одсек“, па моли председника да најскорије сазове седницу Одбора.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Крстића, 1 + (1) л.

17. [6] Београд, 13. март 1886.

Управа Српског ученог друштва, [Владимир Јовановић], председник, [Јован Бошковић], секретар – Српској православно-црквеној општини у Старом Бечеју

Обавештава да се радо одазвала писму Општине од 8. фебруара 1886. да јој помогне. Послали су потраживање Уметничком одбору и он је донео одлуку коју саопштавају Српској православно-црквеној општини у Старом Бечеју, као и предлог Светозара Ивачковића, који није усвојен. Уметнички одбор је између 17–20 српских сликара препоручио: Стевана Тодоровића, Николу Марковића, Ђорђа Крстића, Ђорђа Миловановића, Новака Радоњића и Уроша Предића. Управа усваја одлуку Уметничког одбора и препоручује С. Тодоровића, Н. Марковића, Н. Радоњића и У. Предића, који су се огледали и извежбали на пољу црквеног сликарства.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

18. [7] Београд, 17. март 1886.

[Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва, професор – господину [вероватно Исидору Дебељачком, председнику Српске православно-црквене општине у Старом Бечеју]

Обавештава га да је приватним путем дознао како су они вољни да у цркву унесу неколико слика из црквене историје и да им за расправу око тога питања треба основица. Зато он подноси нацрт који је израдио и

приватног је обележја. Показивао га је Управи Друштва и Уметничком одбору и по примедбама нешто поправљао. Нацрт је за препоруку да послужи као основа при већању и приватно га доставља. Наводи које би иконе могле да буду у певницама десно и лево, а испод престолних икона које композиције из српске црквене историје исто десно и лево, као и која би била слика на зиду. Напомиње да у Београду има специјалиста за прање и обнову старих иконостаса и слика на зиду и то је стари наш сликар Димитрије Посниковић, који је рестаурирао Саборну цркву.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 3 л.

19. [8] Беч, 19. март 1886.

Др Лајош Талоци, секретар Придворне архиве – Српском ученом друштву

Јавља да Српско учено друштво може да набави књигу: *Oesterreich-Ungarn in Wort und Bild (Аусџроуџарска у слици и речи)* ако напише захтев и пошаље на наведену адресу. Талоци је разговарао с неким, а он ће је послати радо.

Писмо, оригинал, мађарски језик, аутограф Л. Талоција, 1 + (1) л.

20. [9] Земун 3/15. април 1886.

Јован Пециковић, јувелир у Земуну, пуномоћник и власник свих дела покојног Јоксима Новића Оточанина – Одбору Српског ученог друштва

Истиче да је децембра 1883. понудио Друштву да оно откупи дела Јоксима Новића Оточанина и да је оно било вољно да откупи нека од њих. Околности га гоне да се из Земуна сели код сина у Доњу Тузлу. Рукописе не може да носи са собом и послао је поштом списе пок. Јоксима Новића Оточанина ради откупа на руке Јове (Јована) Бошковића. Наводи како је поступано с рукописима, говорио о крађи неких од њих и њиховом штампању. Оставља Друштву пет година, а може и краћи рок да отплаћује и, ако је вољно, спустиће цену од 20.000 динара (10.000 форинти) без камате на четири обавезнице. „За све укупно на себе одговорно узимам, да сва ту предата дјела пок. Јоксима Новића Оточанина постају неограничена својина Славног Ученог Друштва Српског у Београду за навек и како хоће располагати и праву пуном остаје.“

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 2 л.

На првом листу у горњем левом углу, као меморандум, сувим словима утиснуто је полукружно: JOHANN PECIKOVICS, а водоравно JUWELIER SEMLIN. На првој страни другог листа је залепљена елипсаста налепница у којој је водоравно написано Ј. PECIKOVICS, изнад тога полукружно JUWELIER, а испод SEMLIN.

Писмо је с прилогом:

Списак Јоксима Новића Оточанина њеданих дјела у два њакетића, Славном Српском ученом друштву у Београду, 1 л.

21. [10] Земун, 3/15. април 1886.

Јован Пециковић – Јови [Јовану] Бошковићу

Извињава се и обавештава га да је на њега послао сва дела Јоксима Новића Оточанина за Српско учено друштво, као и писмо за седницу, па га моли да га поднесе када буде седница. Њему шаље још и три Новићева писма. Истиче да му буде пријатељ, „ни по бабу ни по стричевима, већ да се тако славна дјела приликом откупа од погибли сачувају“. Моли га да преда аманет да Друштво његову молбу, жалбу и просбу усвоји и да га, ако је могуће, до Васкрса одлуком обрадује.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа, као меморандум, сувим словима утиснуто је полукружно: JOHANN PECIKOVICS, а водоравно: JUWELIER SEMLIN.

Писмо је с прилогом:

Нови Сад, без датума

Антоније Хаџић, секретар Матице српске – Јовану Пециковићу

Шаље му *Извод из записника осме седнице Књижевног одбора Матице српске држане у Новоме Саду 15/27. октобра 1866*, у којем је одлука да Матица српска прими и изда рукопис Јоксима Новића Оточанина под насловом *Сјџарине од Сјџарине Новака или ѿолковање народног ѿјевања и ѿрјивѿједања*.

Извод, оригинал, аутограф А. Хаџића, 1 л.

На другој страни извода – адреси су на два дела преломљен и слабо отиснут воштани печат Матице српске, елипсаст, суви печат са симболима и словима: ПЕЧАТ МАТИЦЕ СРПСКЕ, као и на два места бордо воштана маса којом је извод био затворен.

22. [11] Београд, 7. април 1886.

Г[аврило] Витковић – Српском ученом друштву

Наводи да је Беч постао важан за оне који проучавају и истражују српске старе и позније историјске и књижевне споменике откако су у њега пренети архиви из Дубровника и Венеције. Колико су они важни, истовремено су и неприступачни и без пријатељске услуге тешко се долази до важних споменика. Прошле године постао је члан Мађарске академије наука, стекао је права а и познанства и може много постићи што му је пре било готово немогуће. Дворски саветник и чувар Дворског камерилног архива тражио је од њега неке податке и позвао га да прегледа и проучи тај архив, а помоћи ће му да прегледа и друге архиве. Талоци му је као стручњак који зна српски рекао да у архиву има важних српских споменика. Зато моли Друштво да реши да одреди помоћ да би могао да привреди науци и расветљењу наше прошлости.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 + (1) л.

23. [12] Терни, 8. април 1886.

Ристо Ковачић, проф[есор] – многопоштованом родољубу
[Јовану Бошковићу]

Захваљује за све што је за њега учинио и за фотографију. Примео је прво 100, а потом 380 динара, за које прилаже квиту. Примео је послате књиге и карте и захваљује професору Карићу. Моли Бошковића да му преда приложено писмо и из њега ће видети за које књиге га моли. Ако их он нема, могао би да замоли Библиотеку Друштва да му их пошаље и за петнаестак дана он ће их вратити.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 1 л.

24. [13] Турски Бечеј (Нови Бечеј), 18. април 1886.

Проф[есор] др Еуген (Јено) Сентклараји, члан Мађарске академије и Српског ученог друштва – [Јовану Бошковићу], секретару [Српског ученог друштва]

Обавештава да је примио послате књиге. Шаље потврду и нека своја дела за Библиотеку Друштва.

Писмо, оригинал, француски језик, аутограф Е. Сентклараји, 1 + (1) л.

25. [14] Београд, 19. април 1886.

Петар Ј. Петровић, писар Срп[ског] учен[ог] друштва и сврш[ени] филозоф – Управи Српског ученог друштва

Моли Управу да му се „издаду сви они „Гласници“ које учено друштво за сада има у приличном броју на своме сложишту“. Ако му се не могу дати бесплатно, он је вољан да му се од хонорара који као писар прима месечно задржава извесна сума док се не исплате.

Писмо, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 + (1) л.

26. [15] Београд, 21. април 1886.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

„Одговор г. Вл[адимира] Јовановића из II састанка управе 1885. и одговор из XII састанка дадох адвокату друштвеном, г. Недићу, на употребу код суда“.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

27. [16] Загреб, 25. април 1886.

Хрватско наравословно друштво, С[пиридон] Брусина, председник – Српском ученом друштву

Обавештава да шаље „Гласник хрватског наравословног друштва“ и моли у замену гласило Српског ученог друштва, „Гласник“.

Писмо, оригинал, штампано, латиница, 1 + (1) л.

28. [17] Београд, 2. мај 1886.

Мил[ан] Кујунџић, министар просвете и цркв[ених] послова
– Српском ученом друштву

Обавештава да је министар просвете као надзорна власт наредио 5. октобра прошле године да Управа Српског ученог друштва подигне тужбу против свог председника В. Јовановића, што је „двогубо“ наплаћивао или против претходног секретара ако председник пориче да је примао суме. Истиче да је дужност председника била да касу Друштва ослободи од штете, а Друштво срамног спора. Изнете су у јавност признанице којима се доказује да је председник два пута наплаћивао извесне суме из касе Друштва. Зато позива Управу да се изјасни је ли се осигурала за наплату незаконито изузетог новца и је ли пред судом повела кривичну парницу против председника. Ако то није урадила, да се изјасни како је смела да увлачи Друштво у парничне трошкове и обмањује суд и надлежну власт да В. Јовановић пориче да је примио суме од 700 и 900 динара. Посебно мора да се изјасни секретар Јован Бошковић зашто није одмах предузео мере, после записника којим је обелодањен незаконит издатак В. Јовановићу, да се накнади новац Друштву тражењем од једне или друге стране или парницом. „Ако до 4. маја у шест часова увече Управа Ученога друштва не могне или не хтедне послати довољан одговор Министарству просвете, влада ће бити принуђена да предузме законите мере, које ће заштитити част српским књижевницима и Друштву које држава српска одржава.“

Писмо, оригинал, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

29. [18] Београд, 4. мај 1886.

[Алимпје Васиљевић], председников заменик, [Јован Бошковић], секретар Српског ученог друштва – [Милану Кујунџићу], министру просвете и црквених послова

Наводе да је Управа Српског ученог друштва примила његово писмо од 2. маја и сутрадан имала састанак на којем је закључено да су за одговор који тражи потребна званична документа која су код суда и адвоката Друштва. Потражена су од адвоката као и извештај о току парнице, а он је на путу. Како је ствар хитна, извештавају да је Управа вољна да одговори и одговориће на сва постављена питања надзорне власти, али моли да јој се да дужи рок до којег би могла набавити извештај и документа. Уз то изјављују да у писму министровом стоји „како је смела (Управа) обмањивати суд и надзорну власт“ и то „Управа не може примити, јер то не стоји“. Обавештавају министра у одређеном року и изјављују „да ће Управа чим добије извештај од свога адвоката о исходу парнице и дозна ко је дужан да попуни извесну суму Друштвеној каси, учинити корак да осигура Друштву речену суму, па и повести кривичну парницу, као што г. министар жели, ако то природа ствари буде захтевала.“

Писмо, концепт, аутографи А. Васиљевића и Ј. Бошковића, 2 л.

30. [19] Београд, 7. мај 1886.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Обавештава да је за потребу варошког суда из архиве Српског ученог друштва извадио оригинална документа, и то: четири писма Владимира Јовановића, писмо Ј. Бошковића В. Јовановићу од 1. децембра 1884, одговор В. Јовановића од 2. децембра 1884. и писмо Управе министру просвете од 12. фебруара 1885. За потребу Комисије надзорне власти извадио је „списак Геролдом набављених књига, у оригиналу, да га дам преписати“. По употреби акта ће се вратити.

Реверс, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

31. [20] Београд, 10. мај 1886.

Арон Нинчић, члан касације, Милан Вељковић, рачуновођа Министарства просвете, Миленко Марковић, секретар Министарства просвете – Јовану Бошковићу, секретару [Српског] ученог друштва

Обавештавају га да је министар просвете тога дана образовао комисију, коју они сачињавају, а чији је задатак да „прегледа званичну радњу и манипулацију у Српском ученом друштву“ по датом овлашћењу и упутству. Рад нису могли да почну без њега као администратора и благајника Друштва. Упућени на њега, тражили су га и чекали, али нису могли да га нађу, а ни код куће нису знали где је да му предају писмо. Да посао Комисије не би био осујећен, она је била принуђена да затвори и узме кључ од канцеларије Српског ученог друштва у којој се налазе каса и архива, а о чему га извештавају. Моле га да дође у канцеларију 12. маја у 10 сати пре подне да Комисија заврши посао. Наводе да то ништа не смета свечаном састанку који је Друштво заказало за 11. мај 1886. и Нинчић истиче да је кључ код њега ако нешто треба за тај заказани састанак.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л. с прилогом:

Београд, 10. мај 1886.

Мил[ан] Кујунџић, министар пр[освете] и цр[квених] послова

Како Управа Српског ученог друштва није у свему одговорила на питања надзорне власти од 2. маја 1886, нашао се побуђен да одреди комисију која је овлашћена да прегледа касу, рачуне и акта Српског ученог друштва према постављеним питањима. Комисија је овлашћена да може да одузме кључеве од касе и архиве док посао не заврши. У том циљу позива се секретар Друштва да Комисији стави све на располагање, а и сам да даје објашњења и одговоре на питања. Комисију чине: Арон Нинчић, члан касације, као председник, а чланови су Милан Вељковић, рачуновођа Министарства просвете и Миленко Марковић, секретар Министарства просвете, који ће вршити и дужност деловође.

Објава, препис, аутограф М. Кујунџића, 1 л.

32. [21] Београд, 12. мај 1886.

Мил[ан] Кујунџић, министар просвете и црквених послова
– [Кости Алковићу] ректору Велике школе

Обавештава га да је Управа Српског ученог друштва своје службене изјаве почела да штампа у листу који нема никакве везе ни с науком, ни са службеношћу, а то је „Одјек“. „Пошто овај орган и по својој садржини и по својој тенденцији каља име објективне науке и добар глас савесног чиновника, пошто члан управе г. Јован Бошковић није престао бити чиновник, пошто нигде није подигао протест противу горњег чина Управе Ученога друштва, пошто није хтео да одговара на питања, која му је г. начелник Министарства службено учинио, него се заклањао за Управу, и пошто на поновљено питање преко ректора Велике школе није хтео давати тачна одговора, то је министар просвете, на основу § 43 тачке 6. и 10. Закона о чиновницима грађанског реда, решио, да се професор г. Јован Бошковић за овакво несавесно понашање казни губитком тромесечне плате, у корист државне касе.“ О томе извештава ректора с препоруком да одмах изврши казну и да Бошковићеву плату пошаље Министарству финансија најдаље до 13. августа 1886.

Писмо, препис, 2 л.

Препис је оверио 20. маја 1886. К. Алковића, ректор Велике школе. Две трећине другог листа су отцепљене и недостају.

33. [22] Београд, 15. мај 1886.

В[ладимир] Јовановић – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да је Милан Кујунџић, натеран парницом која је против њега поведена, предао суду тек 1. маја 1886. рачунска документа Друштва из 1881, а која је био дужан да преда Стевану Д. Поповићу када му је предавао дужност секретара и благајника у јануару 1883. Шта је Кујунџића определило да, противно законском реду, остави отворен рачун без докумената и ствара толико неприлика себи, својим појединим дуговима и целом Друштву, нека одговара његова савест. Према Уређењу Српског ученог друштва, дана када је Кујунџић престао да буде секретар, приликом предаје дужности новом секретару био је дужан да преда на руковање и сва документа за рачуне које му отворене и непречишћене оставља, па и за рачун Јовановићевог хонорара. Новчаним документима Друштва за текуће рачуне законито место је само у благајни Друштва. Да их је Кујунџић за 1881. на време и уредно предао Стевану Д. Поповићу, рачун његовог хонорара био би закључен пре три године. Како Кујунџић није предао наведене документе када је требало „него их је дуже од три године држао изван друштвене благајне, на месту за које Друштво и друштвени благајник нису знали, и у времену кад он није био друштвени секретар и благајник; па онда, пошто г. Кујунџић, држећи те документе тако незаконито, није хтео да их ни на поновљене позиве и опомене преда, или пошаље Друштву, чија су својина, или активном секретару Друштва, који једини по закону има право и дужност да њима рукује, то је г. М. Кујунџић по-

стао и остаје прави и једини узрок целом питању и спору око тих документа, па и свима последицама које отуд потичу.“ Што је до Јовановића стајало да се рачун његовог хонорара закључи, он је својевремено урадио, што доказују документа која се налазе у Друштву. Како је 1. маја 1886. Кујунџић предао суду документа, тиме постаје могуће још отворен рачун за хонорар регулисати документима у смислу његове признанице од 17. фебруара 1883. Спреман је за изравнање рачуна његовог хонорара: 1. дати благајни Друштва суму од 100 дуката у злату; 2. ставити на располагање Друштву суму коју од њега има још да прими на име хонорара за чланак *Сїаїїсїїчкїи ѓре҃лед наше҃ финансијско҃ сїања у 1880. ҃. 1881. и 1882.* који је примљен за „Гласник“. Моли Управу да нареди да се наведене суме приме као депозит док суд не пошаље документа од 1881. године, па да се рачун једном пречисти и регулише.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јовановића, 2 л.

34. [23] Стари Бечеј, 26. мај 1886.

Исидор Дебељачкић, председник, Ј[ован] Михајловић, перовођа Српске православне црквеношколске општине – Српском ученом друштву

Молби Српске православне црквене општине за уметничко сликање старобечејске цркве радо се одазвала Управа Српског ученог друштва и доставила је одлуку свога Уметничког одсека с препоруком више одабраних српских сликара. Зато је црквени одбор на седници од 5/17. маја решио да изрази најтоплију захвалност за указану услугу, јер ће „Ваш велецењени одговор вазда служити као путоказ у послу, кога се подухватисмо.“

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Михајловића као и потпис И. Дебељачкића, 2 л.

35. [24] Београд, 27. мај 1886.

Суд вароши Београда, Ст[еван] М. Поповић, иследни судија – Српском ученом друштву

Моли Српско учено друштво да му одмах пошаље сва писма Владимира Јовановића, његовог председника и остала званична акта и оригинална документа која се налазе у Друштву, а односе се на Јовановићев хонорар за рад *Сїаїїсїїчкїи ѓре҃лед наше҃ друшїївено҃ и ѓривредно҃ сїања.* Уз то да пошаље и LXII књигу „Гласника“, што ће се својевремено вратити.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. М. Поповића, 2 л.

36. [25] Београд, 28. мај 1886.

Управа Српског ученог друштва, [Алиmpiје Васиљевић], заменик председника, [Јован Бошковић], секретар – [Милану Кујунџићу], министру просвете и црквених послова

Обавештавају га да Суд вароши Београда од Друштва тражи да му се одмах пошаљу акта која се односе на парницу против Владимира Јовановића. Комисија, која је имала да констатује стање касе и архиве Друштва, завршила је свој посао, а још треба да се унесе новац у касу и персоналу изда плата за мај месец. Зато Управа моли министра да нареди да се Друштву врати кључ од врата његове канцеларије. У исто време извештавају Суд да кључ није код њих и да су га потражили.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

37. [26] Београд, 28. мај 1886.

Управа Српског ученог друштва, [Алиimpiје Васиљевић], потпредседник, [Јован Бошковић], секретар – Суду за варош Београд

Одговарају на акт Суда од 27. маја 1886. и наводе да би Управа одмах послала Суду сва тражена акта, али се кључ од канцеларије Друштва налази код председника Комисије која је имала да констатује стање касе и архиве његове. Зато се Управа обратила министру просвете да нареди да се кључ од канцеларије врати Друштву и, чим се то деси, Управа ће послати све што је потребно, а шаље LXII књигу „Гласника“.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

38. [27] Трстеник, 30. мај 1886.

Милорад Јовановић, ђак Нишке учит[ељске] школе – Српском ученом друштву

Обавештава да је у околини у обали Мораве нашао песак у ком је „приметио нека зрнца (управо листиће)“ и сматра да су златна. Песка у обали нема много, а то је доказ да Морава носи таква зрнца. Шаље у кутији песка и одвојених зрнаца.

Писмо, оригинал, аутограф М. Јовановића, 1 + (1) л.

39. [28] Београд, 9. јун 1886.

Управа Српског ученог друштва, [Алиimpiје Васиљевић], заменик председника, [Јован Бошковић], секретар – [Милану Кујунџићу], министру просвете и црквених послова

Наводе да је Комисија за преглед касе и рачуна Српског ученог друштва завршила посао и Управа моли министра да нареди да Комисија врати кључ од канцеларије Друштва, јер је месец дана како се преглед врши, па је застао редовни рад свих одбора и Управе. Исто тако га моле да отвори кредит у Министарству финансија према државном буџету. Новац треба за редован рад Друштва, а нарочито за плате особља и за канцеларијске трошкове. И да је Друштво обустављено, они би имали право на плате док раде, јер нико није дужан да ради без плате. Комисија, која тражи да јој се састави списак рукописа, величина хонорара и количина издатака на име: шта је примљено, а није дато у штампу од рукописа у

Српском ученом друштву и с колико новца се који од њих награђује, као и која су дела у штампи и с колико се које од њих награђује, не може се на брзу руку изградити, јер изискује више времена. За то, осим рукописа, којих има спремних за 6–7 књига „Гласника“, треба прећи све одлуке разних одбора и управа за више година које су штампане у „Гласнику“ од ЛП до LXVI, књиге и све рачуне Друштва о хонорарима од 1882. до данас, а они за 1882. и 1883. су у суду. Све то као научна радња не може доћи у задатак Комисије да их она оцењује, испитује и о њима тражи одговора. Ако министру требају каква обавештења, Управа му их може непосредно послати

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

40. [29] Београд, 9. јун 1886.

Управа Српског ученог друштва, [Алимпије Васиљевић], заменик председника, [Јован Бошковић], секретар – Суду за варош Београд

Наводе да, према акту Суда од 27. маја 1886, Управа Српског ученог друштва шаље из своје архиве оригинална акта и по списку наводи која су то све акта (признанице и писма). Напомињу и која се акта већ налазе код Суда, као и да, ако треба, могу му послати и оригиналан записник из 1881. у којем „стоји: да је награда за ‚Статистички преглед‘ г. Владимира од штамп. табака 120 динара (а не 10 # [дуката] по 117½ дин[ара]).“ Моле да им се сва акта по употреби врате.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

На полеђини другог листа је белешка: „Писмо примио са документима. 9/6. 1886. пријавник вар[ошког] Суда М. Китановић“.

41. [30] Београд, 28. јун 1886.

Петар Ћурчић, књиџар – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Српског ученог друштва примио у комисиону продају 20 примерка „Гласника“, књ. LXV, уз 25% рабата.

Реверс, оригинал, аутограф П. Ћурчића, 1 л.

У горњем левом углу листа печатом је стављен меморандум:
КЊИЖАРНИЦА ПЕТРА ЋУРЧИЋА БЕОГРАД.

42. [31] Београд, 20. август 1886.

Петар Ћурчић, књиџар – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Српског ученог друштва примио у комисиону продају 20 примерка „Гласника“, књ. LXVI, по 2 динара, уз 25% рабата.

Реверс, оригинал, аутограф П. Ћурчића, 1 л.

У горњем левом углу листа печатом је стављен меморандум:
КЊИЖАРНИЦА ПЕТРА ЋУРЧИЋА БЕОГРАД.

43. [32] Београд, 21. август 1886.

В[ладимир] Валожић – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Српског ученог друштва примио у комисиону продају 30 примерка „Гласника“, књ. LXVI.

Реверс, оригинал, аутограф В. Валожића, 1 + (1) л.

С леве стране првог листа на $\frac{1}{2}$ одозго печатом је стављен меморандум у којем је полукружно с горње стране написано ВЕЛИМИРА, а с доње ВАЛОЖИЋА и између тога 21. АВГ. 86, а изнад имена КЊИЖАРА и испод презимена У БЕОГРАДУ.

44. [33] Београд, 22. август 1886.

Српско учено друштво, за секретара Српског ученог друштва, благајник Министарства просвете Мил[ан] Вељковић – Књижари „М[илана] М. Лукића“

Обавештава да јој уз писмо шаље по пет примерака „Гласника“, и то књиге LXV и LXVI.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је потврда књижара Милана М. Лукића из Крагујевца од 1. септембра 1886. којом сведочи да је примио књиге, као и његово питање – молба да га обавести да ли део с потврђивањем пријема треба одсећи од горњег дела или заједно с рачуном треба вратити.

45. [34] Београд, 22. август 1886.

Српско учено друштво, за секретара Српског ученог друштва, благајник Министарства просвете Мил[ан] Вељковић – Књижари „Браће Јовановића“

Обавештава да јој уз писмо шаље по 30 примерака „Гласника“, и то књиге LXV и LXVI.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је потврда браће Јовановића из Панчева од 29. августа 1886. којом сведоче да су примили књиге.

46. [35] Београд, 22. август 1886.

Српско учено друштво, за секретара Српског ученог друштва, благајник Министарства просвете Мил[ан] Вељковић – Књижари „Луке Јоцића“

Обавештава да јој уз писмо шаље по 30 примерака „Гласника“ и то књиге LXV и LXVI.

Писмо, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На њему је печат: КЊИЖАРА ЛУКЕ ЈОЦИЋА и ДР. У НОВОМ САДУ од 4. септембра 1886. као потврда да су књиге примљене.

47. [36] Загреб, 27. август 1886.

Управљајући одбор Хрв[атског] пед[агогијског] књижевног збора, председник Томислав Ивканец, тајник Милан Кобали и Педаг[огијски] књижевни збор – Српском ученом друштву Обавештавају Друштво да ће тридесетогодишњицу заслужног учитељског и књижевног рада 14. септембра 1886. прославити Иван Филиповић, краљевски жупанијски школски надзорник, оснивач Хрватског педагошко књижевног збора, првак хрватског народног учитељства и дописни члан Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, аутограф М. Кобалиа, латиница, 2 л. с ковертом.

На коверти је у бордо воштаној маси утиснут округао печат Збора, залепљена поштанска марка од 5 крајцара и штампано: *Хрватски педагог. Књижевни збор у Загребу.*

Коверат је био у рачунским документима за 1886. годину под бројем 50 и подбројем 237, па смо га сјединили с писмом.

48. [37] Београд, 30. август 1886.

Ј[ован] Б[ошковић] – [Српском ученом друштву]

Наводи да председник враћа Библиотеци Српског ученог друштва четири енглеске књиге и наводи које.

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

49. [38] без места [крајем августа 1886.]

[Владимир Јовановић – Српском ученом друштву]

Изјављује да је Касациони суд поништио решење Суда вароши Београда о стављању под суд председника Српског ученог друштва Владимира Јовановића због дефракције у Српском ученом друштву и да се тиме показало да је све оно што је, под утицајем бившег секретара Друштва, а сада министра просвете Милана Кујунџића, изношено у штампи против Друштва и њеног председника било лаж или клевета.

Изјава, концепт, француски језик, аутограф В. Јовановића, 1 л.

50. [39] Београд, 2. септембар 1886.

Управа Српског ученог друштва, [Алиmpiје Васиљевић], потпредседник, [Јован Бошковић], секретар – [Милану Кујунџићу], министру [просвете и црквених послова]

Подсећају да је маја месеца он као надзорна власт послао Комисију у Српско учено друштво да прегледа касу и архиву поводом тражења Управе Друштва да некадашњи секретар и благајник Друштва Милан Кујунџић пречисти и дефинитивно закључи рачуне с Владимиром Јовановићем и исправан рачун преда новом секретару и благајнику, о чему је и налог добила од министра просвете. Пошто је та Комисија завршила посао и Управа намирена у ономе што је тражила, престала је потреба да се

кључ канцеларије Друштва и даље налази код Комисије и радња Друштва отежава на штету науке и угледа земаље. Крајње је време да се члановима и страним ученим друштвима пошаљу штампан „Гласници“, а и предани рукописи природе за штампу. Зато га моле да нареди да се кључ од канцеларије Друштва, који је код Комисије, преда Управи Друштва.

Писмо, концепт, аутограф А. Васиљевића, 1 + (1) л.

51. [41] Београд, 4. септембар 1886.

Љуб[омир] Клерић, ред[овни] члан [Српског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Потврђује да је од Српског ученог друштва примио 50 примерака расправе *О уздужном профилу суда сјалног хидрауличког притиска*, која је одштампана из „Гласника“.

Потврда, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 л.

52. [42] Београд, 23. октобар 1886.

П[антелија] Срећковић, члан Срп[ског] уч[еног] друш[тва], проф[есор] Вел[ике] школе – Министарству просвете [и црквених послова]

Наводи да се на признаницу изда књижарима Валожичу и Ђурчићу изда педесет, односно 100 примерака *Историје српског народа*, књ. I и да се од њих узму признанице и предају ономе ко води рачун о књигама – Српском ученом друштву.

Писмо, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 + (1) л.

Испод Срећковићевог потписа другом руком написана је белешка: „Пурић тражи 10 ком.“

53. [43] Београд, 24. октобар 1886.

Комисије Мин[истарства] просвете при Српском ученом друштву, чланови Мил[ан] Вељковић, [благајник Министарства просвете], Мил[енко] Марковић, секретар Мин[истарства просвете] – [Српском ученом друштву]

Као чланови Комисије за преглед и испитивање рада Српског ученог друштва, код којих се и кључеви Друштва налазе и у чијем магацину је велики број примерака дела Панте Срећковића, *Историја српског народа*, књ. I, које је издало Српско учено друштво и које се по књижарима тражи да се купује, а нема га, јер је рад Друштва актом министра просвете суспендован, решили су да се из магацина Српског ученог друштва узме наведена историја и на реверс да у комисиону продају у Београд књижарима: Валожичевој 50 примерака у меком повезу, Ђурчићевој 100 примерака у меком и 10 у тврдом повезу и Пурићевој 10 примерака у меком повезу. Напоменули су да ће се реверси чувати с тим актом.

Записник, оригинал, аутограф М. Марковића с аутографом потписа М. Вељковића, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Београд, 24. октобар 1886.

В[елимира] Валожића синови – [Српском ученом друштву]

Дају реверс да су од Српског ученог друштва у комисиону продају примили 50 примерака Срећковићеве *Историје српског народа*, која кошта три динара, а проценат је 25%.

Реверс, оригинал на штампаном рекламном огласу: Књижара „Велимира Валожића“ у Београду за српску и страну књижевност, 1 л.;

2. Београд, 24. октобар 1886.

Петар Ђурчић, књижар – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Српског ученог друштва у комисиону продају примио 10 примерака Срећковићеве *Историје српског народа*, по 4 динара и 50 пара, уз 25% рабата.

Реверс, оригинал, аутограф П. Ђурчића, 1 л.

3. Београд, 24. октобар 1886.

Петар Ђурчић, књижар – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Српског ученог друштва у комисиону продају примио 100 примерака Срећковићеве *Историје српског народа*, по 3 динара, уз 25% рабата.

Реверс, оригинал, аутограф П. Ђурчића, 1 л.

4. Београд, 24. октобар 1886.

А. Пурић, књижар – [Српском ученом друштву]

Даје реверс да је од Српског ученог друштва у комисиону продају примио 10 примерака Срећковићеве *Историје српског народа*, по 3 динара примерак.

Реверс, оригинал, аутограф А. Пурића, 1 л.

На врху листа у средишњем делу је меморандум Пурићеве књижаре. Део с леве стране штампан је француским, а с десне стране немачким језиком, док је у средишњем делу на српском језику текст: ДВОРСКА КРАЉ. СРП. КЊИЖАРНИЦА А. ПУРИЋА У БЕОГРАДУ ГЛАВНО СЛОЖИШТЕ КЊИГА ИЗДАЊА ВОЈНОГ МИНИСТАРСТВА СТОВАРИШТЕ КЊИГА, СЛИКА, МУЗИКАЛИЈА ПАПИРА ПИСАЋЕГ И ЦРТАЋЕГ МАТЕРИЈАЛА

54. [44] Доња Тузла, 13/27. новембар 1886.

Јован Пециковић – Управи Српског ученог друштва

Наводи да је у априлу из Земуна послао Председништву Друштва све списе Јоксима Новића Оточанина, 1.000 табака, на откуп. Молио је да му се решење о томе пошаље у Д. Тузлу, а прошло је седам месеци и у неизвесности је. Поново моли да га Друштво извести о свом чињењу да би се могао равнати даље са списима.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 1 + (1) л.

55. [45] Београд, 21. април 1886.

[Живко] Недић, [адвокат Српског ученог друштва – Српском ученом друштву]

Даје реверс да је из архиве Српског ученог друштва примио све признанице о хонорарима од 1. новембра 1881. до 1. новембра 1882. (14 комада) под печатом и од 9. новембра 1882. до 28. маја 1883. (13 комада) и повратиће их по употреби.

Реверс, оригинал, аутограф Ж. Недића, 1 л.

1887. ГОДИНА

1. Праг, 15. јануар 1887.

Друштво чешких филолога, др Ј[осеф] Крал, председник, Јозеф Вајгерт, секретар – Српском ученом друштву

Позивају Српско учено друштво на сарадњу и размену гласила која издају оба друштва, али и свих других својих издања.

Писмо, оригинал, чешки језик, 1 + (1) л.

2. Загреб, 20. јануар 1887.

Југославенска академија знаности и умјетности, др Фр[ањо] Рачки, председник, др Б[огослав] Шулек, секретар – [Српском ученом друштву]

Обавештавају да ће Југославенска академија знаности и умјетности 14. фебруара 1886. и наредних месеци прославити стогодишњицу Руђера Бошковића читањем биографије на јавним седницама и посебним расправама оцениће његова научна дела.

Циркуларно писмо, штампано, 1 + (1) л.

3. Јичин, 11. фебруар 1887.

Ј[озеф] С[илвестер] Ваничек – Српском ученом друштву

Подсећа да је пре годину дана послао сепарате неких својих радова а сада доставља још четири. Моли да буде изабран за дописног члана Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, француски језик, 1 + (1) л.

4. Каћ, 27. фебруар 1887.

Ђока Милетић – Српском ученом друштву

Обавештава да је „Српске народне новине“ са „Српским народним листом“, који су излазили у Пешти под уредништвом Теодора Павловића, „од овострани наши књижевника“ много пута био понуђен да на откуп уступи, и то: „од II половине 2. јула 1842. год. па до 1845. год. и I по године 1846. са целом 1847. год.“ и оне су увезане и у добром су стању. Пре

но што их појединцима прода, сматра добрим да Друштво извести и, ако би новине од користи и потребе биле, спреман је у свако доба с оцењеном вредности да их уступити.

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. Милетића, 1 + (1) л.

5. Београд, 4. мај 1887.

Мил[ан] Кујунџић – председнику [Привремене управе Српског ученог друштва, Михаилу Валтровићу]

Наређује му да на одговорност узме Јована Бошковића, бившег секретара Српског ученог друштва који му „као законом постављеној управи мора да одговара: Како је смео причати ма што у име С[рпског] у[ченог] друштва, кад је власт од њега већ одузета била и запечаћена? И како је смео наплаћивати неку плату, кад је она укинута решењем 13. маја прошле године.“

Писмо, оригинал, аутограф М. Кујунџића, 1 + (1) л.

6. Сплит, 5. март 1887.

Равнатељство Ц[арско]-кр[аљевске] велике гимназије, Фр[ано] Булић – Управи Српског ученог друштва

Моли Управу Друштва да на поклон библиотеци гимназије пошаље књиге које је до тада својим трошком издало Српско учено друштво, а од којих они у библиотеци имају само „Гласник“ и то књ. LX–LXVI. Надају се да ће Управа Српског ученог друштва добровољно помоћи, као што је већ другим заводима у Далмацији помогла, и њиховом заводу у којем „се све учи у нашем језику те се и учитељи и ученици живо баве око народне историје и наше филологије, о којим особито у „Гласнику“ толико лијепих и важних чланака излази.“

Писмо, оригинал, рукопис, латиница, аутограф потписа Ф. Булића, 1 + (1) л.

7. Београд, 27. март 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Мил[ан] Кујунџић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава да је размотрио рад министарске комисије у Српском ученом друштву и нашао да је Управа оштетила Друштво, и то прво парницом противном наређењу министарском, где је Друштво осуђено на 300 динара трошка; друго издатком, противно Уређењу, за радове Петог одбора, када је члану А. Васиљевићу издато 300 динара; треће, Управа је оштетила Друштво немарношћу којом је оставила свог благајника да издаје из касе читаве хиљаде динара „аконто“ за радове који никада нису дошли у штампу; четврто, Управа је оштетила Друштво што није ујамчила, него оставила на приватној послуги више од 1.500 динара код свог председника Владимира Јовановића.

Зато наређује као надзорна власт да се у име Српског ученог друштва подигне солидарно грађанска парница против чланова Управе Друштва: председника В. Јовановића, потпредседника А. Васиљевића, секретара Ј. Бошковића, чланова С. Лозанића и архимандрита Н. Дучића.

За некоректно управљање Друштвом разрешава сву дотадашњу Управу Српског ученог друштва и поставља Привремени одбор, „који ће примити кључеве од зграда и од касе, који ће примити рачуне и изложити ми примања и дуговања друштвена, а коме ће [се] одобрити и новчана помоћ да попише библиотеку и архиву, како би се у реду могле предати Краљевско Српској Академији, којој ће припасти по Закону о Академији“.

У Привремени одбор треба да се приме чланови Српског ученог друштва: Михаило Валтровић, Љубомир Ковачевић, Светислав Вуловић, Јован Жујовић и да им се прида благајник Министарства просвете Милан Вељковић. Ако Управа не би хтела да преда кључеве, да их одузме полицијска власт.

Наредба, оригинал, рукопис, с аутографом потписа М. Кујунџића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

8. Београд, 28. март 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, за министра просвете и црквених послова начелник Стев[ан] Д. Поповић – Михаилу Валтровићу, професору Велике школе и председнику Привременог одбора у [Српском] ученом друштву

Обавештава га да је министар донео коначно решење о спору између Управе Српског ученог друштва и надзорне власти. Наводи да у прилогу, којег нема уз писмо, доставља министарско решење и да предузме даљи рад с члановима Привременог одбора у смислу решења. Он као најстарији одређен је за председника Одбора, а чланови су обавештени да се његовом позиву одазову. Одбор ће се конституисати под његовим председништвом и позваће Управу Друштва да Одбору преда целу имовину Друштва, како се наређује. О томе је Управа Друштва обавештена „у лицу“ потпредседника А. Васиљевића, члана Државног савета. Решењем је означено шта је дужност Привременог одбора и по томе ће он радити. Ако буду потребна каква објашњења обратиће се Министарству просвете. Поред ствари побројаних у решењу, Одбор ће примити и све заостале рукописе у Српском ученом друштву и расправити питање награде с писцима рукописа. Моли га да одмах отпочне посао.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Д. Поповића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

9. Београд, 30. март 1887.

А[лимпије] Васиљевић – [Привременом одбору Српског ученог друштва]

Даје реверс којим признаје да је 30. марта 1887. примио писмо Привременог одбора одређеног за примање имовине Српског ученог друштва, којим се позива Управа Друштва на састанак у канцеларији Друштва 1. априла после подне у 4 часа.

Реверс, оригинал, аутограф А. Васиљевића, 1 л.

10. Београд, 30. март 1887.

Богољуб Јовановић, статистичар Минист[арства] просвете – Привременом одбору Српског ученог друштва

Обавештава Одбор да је његов чланак *Манасџирско нејокрејно имање у Краљевини Србији* штампан у „Гласнику“, књ. LXII (стр. 173–272) и књ. LXIV (стр. 1–97). На састанку Управе Друштва 3. маја 1884. одређена је награда за чланак од 80 динара по штампаном табаку. Цео чланак састоји се од 12 штампанх табака и пет страна и у име хонорара припада му 985 динара. Од тога је у јануару 1885. примио 300 динара, а остатак још није исплаћен под изговором да у каси нема новца. Моли Привремени одбор да има на уму његово потраживање при расправљању и исплати рачуна да би једном примио одређену награду.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 1 л.

11. Београд, 1. април 1887.

Мил[ан] Вељковић – Михаилу Валтровићу, професору Вел[ике] школе

Обавештава га да се од јуче код куће лечи „од чирева на врату, који су тако отекали да се не могу обући.“ Због тога не може доћи на поподневну седницу у канцеларију Српског ученог друштва, о чему га извештава. Кључ канцеларије предао је послужитељу Стевану да је очисти, излуфтира и спреми све што треба за састанак.

Писмо, оригинал, аутограф М. Вељковића, 1 + (1) л. с ковертом.

12. Београд, 15. април 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Мил[ан] Кујунџић, министар просвете и црквених послова – Михаилу Валтровићу, професору Вел[ике] школе и председнику Привременог одбора у [Српском] ученом друштву

Скреће му пажњу да при прегледању рачуна Српског ученог друштва обрати пажњу на легате који су „учињени“ од приватних лица или установа. Они ће остати својина Друштва. Зато „би добро било, да се потанко обележи – јесу ли оваки легати утрошени или се гдегод чувају, јер је држава законом одузела од Српског ученог друштва само оно, што је она дала и оно што је по закону старијем о Српском ученом друштву

већ проглашено као својина Народне библиотеке и Музеја.“ Истиче да се он о томе споразуме с осталим члановима и да настоје све да сазнају и побележе.

Писмо, оригинал, рукопис, с аутографом потписа М. Кујунџића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

13-1. Београд, 14. април 1887.

[Управа Српског ученог друштва – Привременом одбору]

Рачуни Српскога ученог друштва 1886. дати у 96 ставки с наведеним примањима у укупном износу од 9.297 динара и 40 пара и издавањима у укупном износу од 9.293 динара и 10 пара и остатком од 4 динара и 30 пара у каси. „Све документе, по којима су горе означена примања и давања учињена, Управа Ученог друштва предала је Привременом одбору, а према наређењу г. министра просвете од 27 марта ов. год. П. бр. 3385, заједно са остатком готовине у четири (4) динара и 30 пара.“ Потписали су и предали чланови Управе Српског ученог друштва Сима М. Лозанић и Јован Бошковић члановима Привременог одбора: Михаилу Валтровићу, Светиславу Вуловићу, Љубомиру Ковачевићу, Милану Вељковићу и Јовану М. Жујовићу, који су их примили и потписали.

Списак рачуна, оригинал, 2 л. с прилогом:

Београд, 14. април 1887.

Јов[ан] Бошковић, секретар.

Обавештава да „признаница и Ристе Ковачића на 480 динара приложена је рачунима за 1886, због 80 динара.“

Обавештење, оригинал, 1 л.

13-2. Београд, 14. април 1887.

[Управа Српског ученог друштва – Привременом одбору]

Поред докумената, по којима су чињена примања и издавања за 1886. годину, и која су документи примљена по дневнику касе, нађено је још у каси и примљено, па је по списку наведено 56 различитих писама, рачуна, реверса, књижица, рукописа, пакета, кеса и „артијица“ с новцима: римским, грчким, византијским, млетачким, дубровачким, аустријским, немачким, турским, српским (сребрни и бакарни), старих сребрних минђуша, медаља, печата (по два од челика Друштва српске словесности и Српског ученог друштва) које су потписали и предали чланови Управе Српског ученог друштва Сима М. Лозанић и Јован Бошковић члановима Привременог одбора: Михаилу Валтровићу, Светиславу Вуловићу, Љубомиру Ковачевићу, Милану Вељковићу и Јовану М. Жујовићу, а који су их примили и потписали.

Списак докумената и предмета, оригинал, 2 x 2 л.

На другом листу је податак да су документа враћена, а гласи: „По наредби г. мин. просвете од 25. јуна о. г. П. бр. 6838 предао је Привремени одбор Срп. уч. друштва све у овом списку наведене ствари Управи Српског ученог друштва. 3. септембра 1887. Београд. Предао за Привр. одбор М. Валтровић. Примио Јован Бошковић, секретар.“

13-3. Београд, 16. април 1887.

Чейврийи сасїанак [Привременої одбора Срїскої ученої друшїва] 16. айрила 1887.

Прво је М. Валтровић, председник Привременог одбора, обавестио присутне да је Милан Вељковић прегледао рачуне и касу Српског ученог друштва и нашао сва документа о примању и давању, изузев документа под бр. 7 о вишку издатка од 6 динара, који ће благајник Ј. Бошковић касније оправдати кад нађе затурену признаницу. Затим је прочитао списак старих писама, рукописа, докумената, новаца, печата и рачуна који су нађени у каси. На то је Привремени одбор решио да сва наведена документа и предмете прими од бивше управе Српског ученог друштва и да се кључ од касе преда Милану Вељковићу. На захтев бивше управе Српског ученог друштва дати су јој преписи с потписима свих чланова Привременог одбора и бивше управе дневника касе за 1886. и списка ствари. Одбор је решио, на предлог председника, да за даљи његов рад треба одредити и писара.

Записник, оригинал, 1 + (1) л.

Иако је наведено да су били присутни сви чланови Привременог одбора, а од бивше управе Сима Лозанић и Јован Бошковић, записник су потписали потпредседник Управе Алимпије Васиљевић и чланови С. Лозанић и Ј. Бошковић, а од Привременог одбора само председник Михаило Валтровић и члан Милан Вељковић.

13-4. Београд, 4. мај 1887.

[Управа Српског ученог друштва – Привременом одбору]

Сїисак рукоїиса срїскоїа ученої друшїва јуна 1886, у којем су наведена имена аутора, наслови радова и висине хонорара за „Гласнике“, књ. LXVI, LXVII, LXVIII, LXIX, LXX, LXXI, LXXII, LXXIII, LXXIV, LXXV, као и радови дати на оцену, они које треба дати на оцену, које треба вратити власницима и започето спремање радова за штампу, а које је Управа Српског ученог друштва (Алимпије Васиљевић, Сима М. Лозанић, Јован Бошковић), по наредби министарској, предала Привременом одбору (Михаилу Валтровићу, Светиславу Вуловићу, Милану Вељковићу, Љубомиру Ковачевићу) у Београду 4. маја 1887. с потписима наведених чланова.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографима потписа наведених чланова Управе који су предали и чланова Привременог одбора који су примили рукописе, 8 л.

Листови су повезани јемствеником преко којег је на последњој страни стављен округло, црвен воштани печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна и на врху је звезда са зрацима. На крају је и запис: „По наредби г. мин. просвете, Привремени одбор Срп. уч. друштва предао је архиву и књижницу Друштвену поново Управи Срп. ученог друштва, све по овом списку. За Привремени одбор М. Валтровић. Примео Јов. Бошковић, секретар 3. септембра 1887. Београд.“

С овим *Списком* спојили смо истоветан примерак који је био заведен под бројем 40 у 1886. години (40-1886), с тим што је код њега и један примерак без датирања и потписника припремаје, 6 л.

13-5. Београд, 14. април – 1. мај 1887.

Спискови докумената и ствари.

Рађено 17. априла 1887.

Од 2. секретара Срп. уч. друштва примљени су:

један завежљај писана владике Лукијана Мушичког и један завежљај рукописа и Песме Калаузова, III и IV свеска, 1 + (1) л.

Рађено 17. априла 1887.

Рукописи које ваља враћити писцу 2. Сп. Врчевићу у Кошор, где су наведени 15 наслова и једна преписана белешка, 1 + (1) л.

Рађено 24. априла 1887.

Примање писаних докумената (повеља и др.), где су без редних бројева на једној страни пописани различити документи, 1 + (1) л.

Рађено 25. априла 1887.

Примљени су следећи списи: и под 22 редна броја су пописани од којих су два прецртана, 1 + (1) л.

Рађено 28. априла 1887.

Примљене су ове књиже и повеље, па је у списку наведено 16 повеља и 30 књига, 1 + (1) л.

Рађено 29. априла 1887.

Примљене су књиже: и по редним бројевима 20 их је наведено, 1 + (1) л.

Рађено 30. априла 1887.

Примљен је намењен Друштву, где су под 29 редних бројева наведени различити предмети и материјали, 1 + (1) л.

Рађено 1. маја 1887.

Примљене су ове ствари: и у списку под 24 редна броја неведене, 1 + (1) л.

На крају је дато објашњење: „Овај списак од осам табака садржи архиву Српског ученог друштва коју је Управа тога друштва по наредби министарској предала Привременом одбору“, датирано 4. маја 1887. у

Београду и с потписима чланова Управе Српског ученог друштва Алимпија Васиљевића, Симе М. Лозанића и Јована Бошковић предано члановима Привременог одбора: Михаилу Валтровићу, Светиславу Вуловићу, Милану Вељковићу и Љубомиру Ковачевићу, који су их примили и потписали. Потом је ту податак да су документа враћена, а гласи овако: „По наредби г. министра просвете Привремени одбор Срп. уч. друштва предао је архиву и књижницу друштвену поново Управи Српског уч. друштва све по овом списку. 3. септембра 1887. у Београду. За Привремени одбор М. Валтровић. Примео секретар Срп. учен. друштва Јован Бошковић.“

Списак, оригинал, 2 x 8 + (8) л.

Листови једног примерка су повезаних јемствеником преко којег је на последњој страни стављен округао, црвен воштањни печат у којем је у четири реда водоравно написано: „СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО 1864“, па уоквирено стилизованим гранчицама са страна, а на врху је звезда са зрацима, док је код другог примерка канап одсечен и листови нису повезани.

13-6. [Београд, после 27. марта 1887]

Инструкције за Привремени одбор шта треба да прими приликом преузимања и шта да ради са извештајима о стању и имању Српског ученог друштва.

Белешке, оригинал, 4 л.

13-7. [Београд, после 27. марта 1887]

Имена аутора, њихових радова и одређених хонорара по табаку и оних који траже хонораре или да им се исплати рачун.

Списак, оригинал, 2 + (1) л.

14. Цетиње, 21. април 1887.

Марко Драговић, члан Српског ученог друштва – господину [вероватно Михаилу Валтровићу, председнику Привременог одбора]

Обавештава га да је у београдским листовима читао да је завршен избор чланова Краљевске српске академије наука и са задовољством је видео и његово име, па га најпријатељскије поздравља. Наводи да су у Управи бившег Ученог друштва остала његова три нештампана рада. Један је прегледан и одобрен за штампање. Моли да га извести хоће ли бити примљени „за нови журнал“ који ће издавати Академија и, ако неће, да му се рукописи врате. Истиче да су у Академију изабрани његови пријатељи Панта Срећковић и Љуба Ковачевић, и то у део Академије у чију сферу интересовања спадају радови какви су и његови. Моли га да и њих замоли да се и они постарају за ствар. Препоручује му свога брата Саву, који завршава гимназију. Ако му је потребно, да га не заборави с једно 50–60 фиорина, а може и мало више. Да их код кога нађе и да сави под његов

рачун. Материјално су пострадали због догађаја који се десио у Бугарској са свештеником Андријом Драговићем, који их је силног новца коштао.

Писмо, оригинал, аутограф М. Драговића, 2 л.

15. Београд, 26. април 1887.

Мил[ан] Вељковић – Михаилу Валтровићу, професору Ве-
л[ике] школе и председнику Привр[еменог] одбора

Обавештава да му је министар (Милан Кујунџић) наредио да пише њему (Валтровићу) да што пре направи рачун колико има да се плати хонорара Чеди Мијатовићу, Јосифу Панчићу, Богољубу Јовановићу и пуковнику Јовану Мишковићу, и да га пошаље министру да нареди исплату.

Писмо, оригинал, аутограф М. Вељковића, 1 + (1) л. с ковертом.

16. Београд, 29. април 1887.

Краљев[ска] срп[ска] академија, др Ј[осиф] Панчић, председ-
ник Краљ[евске] срп[ске] академије, државни саветник –
Михаилу Валтровићу, председнику Привременог одбора
Српског ученог друштва

Обавештава да је актом министра просвете и црквених послова од 15. априла Академија позвана „да ступи у сvezу“ с Привременим одбором Српског ученог друштва и одреди пут како да Академија прими оно што јој по закону припада. На свом првом састанку 28. априла 1887. Академија је решила да замоли М. Валтровића као председника Привременог одбора да је извести о извршењу задатка који је одбору министар поставио, а уколико се то тиче Академије.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ј. Панчића, 2 л.

17. Београд, 30. април 1887.

Мил[ан] Кујунџић, министар просвете и црквених послова
– Михаилу Валтровићу, председнику [Привременог] одбора
Срп[ског] ученог друштва

Обавештава га да је с јучерашњим даном Академија почела „дејствовати“, па ће извештај Комисије о стању и имању Српског ученог друштва предати непосредно Председништву Краљевско-српске академије, која по Закону о Академији даје своје мишљење о таквим друштвима државној власти. Нарочито ће обратити пажњу на то да је 13. маја 1886. актом министарским обустављена државна помоћ Српском ученом друштву и да је благајнику и секретару од тог дана обустављена исплата плате из средстава које држава на расположење даје. За плату момцима наређено је да се исплаћује преко Министарства просвете. Комисији је дато овлашћење да наређује наплаћивање дугова Српског ученог друштва из суме издвојене за тај циљ у Министарству просвете. Све што претекне преко тих издатака вратиће се каси Министарства просвете и употребиће се као део суме одређене министарским актом за трошкове Академије.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа М. Кујунџића, 2 л.

18. Београд, 30. април 1887.

[Михаило Валтровић], председник [Привременог] одбора Српског уч[еног] др[уштва] – [Милану Кујунџићу], министру просвете и црквених послова

Обавештава да је секретар Српског ученог друштва Јован Бошковић од Владимира Јовановића, председника Друштва, примио 1.216 динара и 10 пара као хонорар. Од те суме издао је себи као секретару Друштва плату од 1. маја 1886. до фебруара 1887, а за фебруар узео је само а конто 72 динара и 55 пара. Сам је узео 1.197 динара и 55 пара, а остало је утрошио на плату писару Друштва и на ситније издатке.

Писмо, концепт, 1 л.

19. Београд, 5. мај 1887.

[Михаило Валтровић], председник Привр[ременог] одбора Срп[ског] уч[еног] др[уштва] – [Јосифу Панчићу], председнику Краљ[евске] српске академије

Обавештава председника Краљевске српске академије да је Привремени одбор Српског ученог друштва јуче, 4. маја 1887, примио од бивше управе Српског ученог друштва кључ од собе у којој је оно држало своје седнице и да је „од данас та соба потпуно на расположењу Краљ. српске академије.“ Привремени одбор је примио касу и архиву, те остаје још да прими магацин издања Друштва и Библиотеку Друштва на чему Одбор ради.

Писмо, концепт, 1 л.

20. Београд, 6. мај 1887.

[Михаило Валтровић], председник Пр[ивременог] одб[ора] Српског ученог друштва] – [Милану Кујунџићу], мин[истру] просвете и цркв[ених] послова

Обавештава министра да је, према акту Министарства просвете од 30. априла 1887. и према налогу од 4. маја, тражио од бившег секретара Српског ученог друштва Јована Бошковића изјашњење о томе зашто је трошио новац Друштва и после обустављања државне помоћи Друштву. Одговорио је да је плату себи од маја прошле године до фебруара ове године наплаћивао по наређењу Управе Друштва и држи да је на плату имао право докле год је послове Друштва обављао.

Писмо, концепт, 1 л.

21. [Београд], без датума

Привремени одбор Српског ученог друштва – [свим потражиоцима]

Обавештава их да ће Привремени одбор Српског ученог друштва, формиран актом министра просвете да од Управе Српског ученог друштва прими сву имовину и да је преда Краљевској српској академији наука, према основном уређењу њеном, скоро завршити свој посао. Зато,

према министровом акту, позива свакога ко би од Српског ученог друштва имао ма шта да потражује: хонорар, цео или остатак, за своје већ штампане списе у „Гласнику“, или за друге своје радове, услуге, рукописе послане, оцењене и примљене за „Гласник“ или неоцењене или на откуп послане и понуђене списе, рукописе итд. – да се јави писмено најдаље до 15. јуна 1887. и после тога неће се примати никакве пријаве. У њој да јасно наведе хоће ли, нпр., да му се рукопис врати и каквим га доказима може доказати, ако устреба. Пријаве треба слати М. Валтровићу, председнику Привременог одбора.

Позив, концепт, на крају је потпис Љубомира Ковачевића, па је прецртан, 1 + (1) л.

22. Београд, 18. мај 1887.

Богољуб Јовановић, статистичар Министар[ства] просвете – Привременом одбору Српског ученог друштва

Обавештава да се код Српског ученог друштва налази рукопис његовог чланка *Стање јавне наставе у Краљевини Србији за 1878. и 1879. годину*. Рад је оцењен и примљен за „Гласник“, а одређен је за њега и хонорар. Није штампан, па моли Привремени одбор да с рукописом поступи онако као и с осталим рукописима. Ако се рукописи враћају писцима, моли да му се врати рукопис с две приложене таблице.

Писмо, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 1 л.

23. Београд, 18. мај 1887.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] у пенз[ији] – [Михаилу Валтровићу], председнику Привременог одбора Српског ученог друштва

Обавештава га да у прилогу шаље признаницу на 1.140 динара које треба да прими из касе Српског ученог друштва као остатак хонорара за 12 штампанх табака рада под насловом *Прошлост, усџанова и сџоменици уђарских краљ. Шајкаша* у LXVII књ. „Гласника“. Првобитни наслов је био *Коморански сџоменици*. Моли председника да нареди да му се остатак хонорара исплати.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

24. Лајпциг, 22. мај/3. јун 1887.

Љубомир Стојановић, студ[ент] филол[огије] – М[ихаилу] Валтровићу, председнику Привременог одбора Срп[ског] ученог друштва

Обавештава га да су у Српском ученом друштву његови рукописи: 1) један српско-словенски зборник XVIII века; 2) Теодосијева прерада Доментијанових биографија Св. Симеона и Св. Саве; 3) три српско-словенска јеванђеља; 4) две лекарице; 5) записи са српскословенских рукописа Бечке дворске библиотеке; 6) *Марин Скадранин о Ђурђу Скендербегу* и 7) *Пећки родослов*. „Ја их све повлачим назад и најпокорније молим да ми се врате.“

Писмо, оригинал, аутограф Љ. Стојановића, 2 л.
 На првом листу је Валтровићева белешка: „Писато 8. јула да одбор престаје и да су рукописи у друштв. архиви, којом ће руковати г. Ј. Бошковић, секретар друштвени.“

25. Београд, 11. јун 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, А[лимпције] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – [Јовану Бошковићу], ректору Велике школе

Обавештава га да Комисија која је одређена да руководи штампањем дела Вука Стефановића Караџића није поклонила довољну пажњу послу, нити оправдала очекивања која су у њу полагана. Прва књига је изашла с много крупних и ситних грешака и јавна критика праведно је осудила тај рад. Да се убудуће не би десило да се драгоцен материјал народних умотворина сакати, решио је да се Комисија за издавање дела Вука Караџића разреши дужности и да се на њено место постави нова. За председника нове комисије именује Јована Бошковића, а за чланове Живка Поповића, професора Београдске гимназије, Андру Николића, бившег професора Београдске гимназије и Петра Ђорђевића професора Београдске гимназије. Као председник да позове именоване чланове и с њима да се споразуме о извршењу повереног задатка.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа: А. Васиљевића, 1 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

На полеђини је написано:

„Саопштава се овај акт г. министра просвете:

г[осподи] Живку Поповићу, проф. београд. гимн.

Андри Николићу, бив. проф. ~||~ ~||~

и Петру Ђорђевићу, проф. беогр. гим. да их је г. мин. одредио за чланове комисије која ће да руководи штампањем дела Вука Ст. Караџића.

12. јуна 1887. ректор Велике школе и председник Комисије“ и потписао се Јован Бошковић, а потом је П. Ђорђевић написао: „Саопштено ми је данас. 12. јуна 1887. Београд.“ и потписао се као и друга два члана Комисије.

26. Београд, 14. јун 1887.

Петра Ђорђевић, професор Беогр[адске] гимн[азије] – [Михаилу Валтровићу], председнику Привременог одбора Српског ученог друштва

Обавештава га да је крајем 1885. Српском ученом друштву поднео рукопис *О падежима без предлога* и одлучено је да се рад штампа у „Гласнику“ и одређен је хонорар од 75 динара по штампаном табаклу. Рад је ушао у LXVIII књигу „Гласника“ и за то је примио 600 динара по призна-

ници. Књига није штампана, па моли Привремени одбор да нареди да се његов рукопис било у тој књизи, било у неком другом издању, што пре штампа и да се остатак хонорара исплати.

Писмо, оригинал, аутограф П. Ђорђевића, 1 л.

27. Београд, 18. јун 1887.

Рађено 18. јуна 1887.

Председник је допустио да по примерак „Гласника“, књ. LXVII, послужитељ Стева да редакцијама и књижарама колико треба примерака.

Стева напомиње да би од књижара (Ђурчић, Валозић, Пурић) требало наплатити *Историју* Панте Срећковића, коју су узели на продају.

Треба рашчистити и рачуне с књижарима о продатим „Гласницима“.

Председник је потписао рачун за повез 687 примерака „Гласника“, књ. LXVII, који је поднео књиговезац Енгелхарт и да се исплати код касе Министарства просвете.

У изводима из записника с петог састанка Управе од 3. маја 1884. одређено је Витковићу 60 динара од штампаног табака *Коморанских сѝоменика*.

Белешке, оригинал, 1 л.

28. Ужице, 18. јун 1887.

Доброслав М. Ружић – господину [вероватно Михаилу Валтровићу]

Обавештава га да је 20. маја преко Таушановића писао му да му пошаље 100 динара које треба да прими од Српског ученог друштва за чланак о *Амфиоксусу*. Примио је раније 50 динара преко Панте Срећковића. Моли га да суму од 100 динара пошаље њему директно или преко Таушановића, којем је и признаницу на ту суму дао.

Писмо, оригинал, аутограф Д. М. Ружића, 2 л.

29. Београд, 20. јун 1887.

[Михаило Валтровић], председник Привр[еменог] одбора Ср[пског] уч[еног] друштва – [Алиmpiју Васиљевићу], министру просвете и црквених послова

Обавештава да је Управа на петом састанку 3. маја 1884. одлучила да се Витковићев рад *Коморански сѝоменици* награди са 60 динара од штампаног табака. Рад је штампан у „Гласнику“, књ. LXVII и има 44 и по табака, за које је Витковић примио део новца раније. Остатак од 1.140 тражи да му исплати Привремени одбор, који није на окупу и моћи ће да се састане почетком идућег месеца. Да аутор не би толико чекао своју награду, предлаже министру да нареди да се она исплати из касе Министарства просвете од новаца који би припадали Српском ученом друштву, а којима би имао да располаже Привремени одбор који би расправљао ствар о хонорарима с писцима.

Писмо, концепт, 1 л.

30. Београд, 25. јун 1887.

Краљевско српско Министарство просвете и црквених послова, А[лимпие] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – Михаилу Валтровићу, председнику Привременог одбора

Обавештава га да је наредио да бивша управа Српског ученог друштва као једини законити представник његов поново предузме послове и доврши оно што је недовршено, а нарочито слање „Гласника“ који стоје дуго неразаслани. Ради тога разрешава Привремени одбор постављен 27. марта 1887. који је те послове обављао. Препоручује му да све послове Српског ученог друштва који се пред њим налазе преда Управи Друштва. Ради успешног извршења наредбе споразумеће се са секретаром Друштва Јованом Бошковићем који је о томе обавештен.

Писмо – наредба, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

31. Београд, 25. јун 1887.

Краљевско српско Министарство просвете и црквених послова, А[лимпие] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] учен[ог] друштва

Обавештава га да је, да би се сви послови Српског ученог друштва који су остали недовршени прекидом рада Управе од 27. марта 1887. успешније довршили, а нарочито да би се „Гласници“ разаслали куда треба, нашао за потребно да све поново повери Управи као једином законитом представнику Друштва. Ради тога разрешио је Привремени одбор и препоручио му да све послове Друштва преда Управи. Ради успешног извршења наредбе споразумеће се са председником Привременог одбора. Моли да одмах позове одборе Српског ученог друштва, који треба што пре да изаберу нове председнике и тиме попуне Управу. Новац намењен Друштву, који је био на располагању Привременом одбору, „ставиће се од данас“ Управи, уколико није већ утрошен.

Писмо – наредба, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

32. Београд, 30. јун 1887.

М[ихаило] В[алтровић], председник Привр[еменог] одб[ора] – [Алипију Васиљевићу], м[инист]ру просвете и цркв[ених] послова

Наводи да је наредбом од 25. јуна министар просвете разрешио Привремени одбор Српског ученог друштва и препоручио да све послове

који се пред њим налазе преда Управи Друштва. Том наредбом нису обухваћени послови које је Привремени одбор већ извршио на основу ранијих министарских наређења. Зато Одбор моли за упутство како ће се односити према већ обављеним пословима. На основу акта од 27. марта Привремени одбор је од Управе Српског ученог друштва већ примио друштвену касу и рачуне, архиву Друштва и стан, а остало је било још да прими магацин с издањима Друштва, „Гласницима“ и Библиотеку. Оно што је примио, Одбор је према акту министра просвете од 30. априла предао стан на употребу Краљевској српској академији и чинио је шта је било потребно за исплату неких награда за радове у „Гласницима“. Архива Друштва још је у рукама Привременог одбора. Пошто се у акту – наредби од 25. јуна, којим се Привремени одбор разрешава, спомињу само послови који се пред Одбором налазе, њему је потребно да зна како ће поступити с архивом и новцима Друштва који су му дати на руковање актима од 27. марта и 30. априла 1887.

Писмо, концепт, 1 л.

33. Београд, 2. јун [јул] 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, А[лимпије] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – председнику Привременог одбора Српског ученог друштва М[ихаилу] Валтровићу

Одговара на Валтровићев допис од 30. јуна и препоручује му да поступи по његовој наредби од 25. јуна, „остављајући за сада питање о том шта је привремени одбор већ раније од послова свршио.“ Све друго што није обухваћено наредбом, регулисаће се касније.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића, 1 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

34. Доња Тузла, 5/18. јул 1887.

Јован Пециковић, јувелир из Земуна – Јовану Ристићу, Српском краљевском државном министар-председнику

Обавештава га да је прошле године, када је из Земуна пошао у у Доњу Тузлу, послао преко Јована Бошковића на Председништво бившег Српског ученог друштва рукописе Јоксима Новића Оточанина. У вези с његовом понудом Друштво је 1883. одлучило да две књиге рукописа откупи онако како се таква дела плаћају, а он је за 1.000 табака тражио по 10 форинти аустријске вредности. Јоксим је последње године живота у невољи живео. Он га је помагао и остао је дужан 8.000 форинти у сребру, па му је оставио своја дела. Њему су дошла после годину дана од Јоксимове смрти од непознатог пошиљаоца. Читао је пред Божић 1886. у „Presse“, јер у Босни српских листова нема, да је све руководство

бившег Српског ученог друштва прешло у Краљевску академију. Писао је министру просвете „да би се смиловао и препоручио Кр. академији одлуку“ и никакава одговора није добио. Одважио се да њега (Јована Ристића) као министра председника моли да нареди где треба да се једном одлука донесе.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Пециковића, 2 л.

На полеђини другог листа, по налогу Јована Ристића, је 17. јула 1887. написана белешка Ђорђа С. Симића, дипломатског агента: „Г. министру просвете и цркв. послова, на увиђај и даљи поступак.“

35. Београд, 12. јул 1887.

Јов[ан] Ристић, председник Министарског савета, министар иностраних дела – министру просвете и црквених послова [Алимпију Васиљевићу]

Обавештава га да му је Посланство Аустроугарске у Београду јавило да је Владимир Ракић, свештеник Православне црквене општине у Коморану 1882, професору Гаврилу Витковићу као изасланику и опуномоћенику Српског ученог друштва, предао неке документе, књиге и друге предмете историјске вредности који су својина Православне српске црквене општине коморанске. Свештеник их је предао без надлежног одобрења у научном циљу и под условом да их Витковић о свом трошку врати. Предмети су више пута тражени и Српско учено друштво, које је пре неколико недеља укинута, увек је одговарало да је предмете од Витковића куповином набавило. Коморанска црквена општина, да би своје ствари опет повратила, поверила је ствар адвокату Јакову Игњатовићу из Новог Сада и замолила је интервенцију Патријаршије. На молбу Посланства аустроугарског уз писмо шаље му три писмена прилога, међу којима и списак позајмљених ствари, којег нема у прилогу, и моли га да подејствује да се ствари врате и да њему у своје време, приликом враћања прилога, поднесе извештај о резултату наређења и цези с тим предметом.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. Ристића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства спољних послова с државним грбом.

На полеђини другог листа су три белешке: „У прошлој години, тражио је Јаша Игњатовић, пуномоћник општине Коморанске натраг ове споменике, што их је дао Г. Витковићу и молба му је заведена под П. Бр 4642/86 г. но није фасцикулисана, те није ни спорена 8/VIII ДЛМ.“ Потом је Стеван Д. Поповић записао: „Све ово доставити у изводу Српском ученом друштву и позвати га да ствар објасни и доведе у ред, ако може 28/VIII“; „Српском ученом друштву да изволи, с повратком актова, известити. 6. септембра, 1887. у Београду. По наредби министра просвете начелник Стев. Д. Поповић.“

Писмо је с прилогом:

Сентандреја, 5. март 1887.

Арсеније Стојковић, епископ будимски – српском патријарху
[Герману Анђелићу]

У име конзисторије Епархије будимске подноси извештај како су докумената, књиге и предмети из црквене општине у Коморану однете и моли патријарха да посредује да би се предмети вратили у Коморан.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа владике А. Стојковића, 3 л. (повезани јемствеником)

36. Београд, 14. јул 1887.

М[ихаило] В[алтровић], председник Привр[еменог] одбора
– Краљевско-српској академији

Обавештава је да је министар просвете својим актом од 25. јуна 1887. наредио да бивша управа Српског ученог друштва као једини законити представник његов поново преузме послове и ради тога је разрешио Привремени одбор, основан 27. марта, и препоручио му да све послове који се пред њим налазе преда Управи. До тог акта Привремени одбор је примио од бивше управе Српског ученог друштва касу, архиву и стан. Одбор је правио разлику између послова које је завршио и оних које треба да изврши, па је актом од 30. јуна молио министра за ближе наредбе које се ондосе на примање касе и архиве уз констатацију да је стан већ предао на употребу Краљевској српској академији. На то је министар актом од 2. јула одговорио да поступи по наредби од 25. јуна, а да оставе питање шта је одбор од послова већ урадио. Према таквој наредби Привремени одбор се морао сматрати разрешеним, па је 10. јула предао секретару Српског ученог друштва Јовану Бошковићу касу и архиву као ствари које су у одборским рукама биле. Библиотека и издања Друштва прешли су у власт Друштва. О томе извештава Краљевско-српску академију, којој би, по ранијим наређењима министра просвете, Привремени одбор имао да преда сву имовину Српског ученог друштва. Пошто је Привремени одбор својим писмом од 5. маја предао Академији на употребу собу у којој је Друштво држало седнице, у прилогу јој доставља кључ од те собе.

Писмо, концепт, 2 л.

37. [Београд, јула 1887]

Писма Привременог одбора Срп[ског] уч[еног] друштва, су списак докумената (записници, извештаји, налози, писма, реверси, рачуни), с кратком садржином поред којих је за њих 16 с десне стране написано „предао“, а једном од тих додато је „коме“. Обележени су редним бројевима од 1 – 35.

Списак, оригинал, непотписан, аутограф М. Валтровића, 3 + (1) л.

38. Београд, 28. јул 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, А[лимпције] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да јој спроводи на даљи поступак приложен рачун (којег нема уз писмо као прилога) фотолитографске радионице Главног генералштаба.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

39. Београд, 7. август 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, А[лимпције] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – председнику Срп[ског] ученог друштва

Обавештава га да му је министар иностраних дела писмом од 3. августа 1887. послао два примерка књиге *Smithsonian Institution zu Washington* које је добио од аустроугарског посланства. Један примерак шаље за Српско учено друштво.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

40. Београд, 24. август 1887.

[Стојан Бошковић], председник Одбора за прославу стогодишњице рођења Вука Ст. Карацића, члан Државног савета – Милану М. Богичевићу, српском посланику у Бечу

Обавештава га да му је из новина познато да је српска држава научила да прослави 100 година од рођења Вука Стефановића Карацића, оца новије српске књижевности на Митровдан 1887. С тиме би био у вези и пренос Вукових костију из Беча у Београд. То треба да буде општа, свенародна светковина, па је Влада за то именовала одбор од 15 лица из различитих друштвених редова. За пренос костију потребан је и пристанак Мине Вукомановић, кћери Вукове. Њој се у име Одбора пре месец дана обратио Јован Бошковић и на то још није добијен никакав одговор. Зато се Одбор обраћа посланику да код Мине поради да и она пристане на пренос костију Вукових. „Без тога би наша светковина била локална, а не свенародна, усредсређена у Београду, у дубоко захвалној ужој отаџбини слављениковој, у најугледнијој представници српске мисли, на што већу славу Вукову, а на част и корист свега народа, пошто ће се тиме поново дати импулс и правац духовноме животу нашем, у смислу Вукова рада.“ Истиче да знамо да је Мини тешко се растане од очевог гроба, али Вук

припада, више него било који српски књижевник, не само породици него и целокупном народу српском. Одбор је вољан да откупи једну од најугледнијих костурница на новом гробљу, где би могли да буду прикупљени остаци свих покојних чланова Вукове породице. Мина готово сваке године долази у Београд и тако би уједно походила гробове свих њих. Моли посланика да о томе свему разговара с Мином и што пре их извести о исходу.

Писмо, концепт, 1 + (1) л.

41. Београд, 10. септембар 1887.

Г[аврило] Витковић – Управи Српског ученог друштва

Моли Управу Српског ученог друштва да овласти секретара да му изда писма која је његов стриц Михајло писао владици Мушицком и његов препис рукописа о Родофиникину.

Писмо, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

42. Београд, 10. септембар 1887.

Јов[ан] Ристић, [председник Министарског савета, министар иностраних дела] – Ст[ојану] Бошковићу, председнику Одбора за прославу стогодишњег дана рођења пок[ојног] В[ука] Ст. Караџића

Наводи да по добијању његовог писма није пропустио да саопшти посланику у Бечу жељу Одбора и позове га „да подејствује најживље“ да јој се Мина Вукомановић одазове. Извештава га да је Мина вољна да се одазове жељи Одбора, иако јој је тешко да се растане с гробом свога оца, али би то урадила под условом да Одбор откупи у Бечком новом гробљу једно угледно место и пренесе стару гробницу с остацима у њој осталих чланова њене породице.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. Ристића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства спољних послова – политичко одељење с државним грбом.

43. Београд, 17. септембар 1887.

[Стојан Бошковић], председник Државног одбора за прославу Вукове стогодишњице – [Ивану] Занковићу, секретару, отправнику послова у Српском посланству у Бечу

Моли га да се што пре обавести и њему телеграфски јави, јер је ствар хитна, на ком би месту отприлике госпођа Мина желела да се гробница за осталу њену породицу на Новом бечком гробљу нађе и откупи, а приближно колико би то могло коштати да би према томе Одбор даље могао да нареди и заврши шта буде потребно.

Писмо, концепт, аутограф С. Бошковића, 2 л.

44. Београд, 20. септембар 1887.

Војислав Бакић, ред[овни] члан Срп[ског] учен[ог] друштва
– Управи Српског ученог друштва

Моли Управу да одобри да се њему издају „Гласници“ Српског ученог друштва који су изашли пре него што је он изабран за члана, а да би могао из њих боље да проучи оно што су филозофско-педагошке науке којима се бави.

Писмо, оригинал, аутограф В. Бакића, 1 л.

45. Београд, 24. септембар 1887.

[Стојан Бошковић, председник Државног одбора за прославу Вукове стогодишњице] – [Ивану] Занковићу, секретару Српског посланства у Бечу, отправнику послова

У вези с писмом Одбора од 17. септембра 1887. о тражењу обавештења извештава га да је Одбор, с обзиром на кратко време, одлучио да ће се прослава стогодишњице рођења заједно с преносом Вукових костију одржати маја 1888. у Београду. У октобру 1887. великом покојнику учиниће се свечан спомен по црквама и просветним заводима у Србији. Обавештавајући о томе моли га да даље узме учешћа у вези с преносом Вукових костију и потребна обавештења Одбору шаље обичним путем преко Министарства спољних послова.

Писмо, концепт, аутограф С. Бошковића, 1 л.

46. Београд, 26. септембар 1887.

М[ихаило] Валтровић – колеги ?

Обавештава га да му „у нарочитом завијутку“ шаље сва акта Привременог одбора. С њима су и записничке белешке које је водио на две три седнице, а мисли да су биле последње. „Учинили би роду глас“ ако би их изradio као протокол. Моли га да с његове стране замоли Бана да с Јенком оде да виде слику Крстићеву у скупштинској сали „од 8–12 пре и од 2 до 6 по подне“. Мора да седи код куће због болести и моли да га извини код председника Мијатовића што не може да дође на свечани скуп. Пита да ли је Вулетичев чланак примљен и, ако јесте, издаће се као монографија, у засебној књизи.

Писмо, оригинал, аутограф М. Валтровића, 1 + (1) л. с прилозима:

1. Београд, 29. март 1887.

М[ихаило] Валтровић – Јовану М. Жујовићу, професору Вел[ике] школе и члану Привременог одбора Срп[ског] учен[ог] др[уштва]

Обавештава га да је био слободан да чланове Привременог одбора позове у 9 сати на први састанак у његов кабинет. Није знао за удобније место и моли га да и он као члан Одбора дође да виде шта ће најпре предузети.

Писмо, оригинал, аутограф М. Валтровића, 2 л.

На другом листу су Жујовићеве белешке да: 28. марта 1887, на Лазареву суботу, „Српске новине“ објавиле су решење Министарског савета да се Ј. Бошковић преда дисциплинском, а Управа Друштва грађанском суду и да Привремени одбор прими све ствари да их преда Академији; 29. марта саопштио му је ректор акт министров којим се конституише Привремени одбор; 30. марта одржан је састанак Привременог одбора у Геолошком кабинету и предато писмо А. Васиљевићу; 1. априла одржан је први састанак с бившом управом; 5. априла, на Ускрс, добио је од министра писмо да је постављен за члана Академије; 28. априла одржан је први састанак Академије и одређен он за привременог секретара.

2. Београд, 30. март 1887.

[Привремени одбор] – Алимпију Васиљевићу, члану Држ[авног] савета, потпредседнику Срп[ског] учен[ог] друштва

Позива га да са члановима досадашње управе Српског научног друштва дође 1. априла 1887. у четири сата по подне у стан Српског научног друштва да отпочну посао у смислу министровог наређења од 27. марта 1887.

Писмо, концепт, 1 л.

3. *Записници Привременог одбора Српског научног друштва*, од првог до деветог састанка, без трећег, одржани: 30. марта; 1. и 16. априла; 4. и 7. маја; 27. јуна; 9. и 10. јула 1887, с питањима о којима се расправљало и одлукама које је Одбор доносио. Први и други записник писани су оловком, а остали мастилом.

Записници, концепти, непотписани, 8 + (1) л.

47. Београд, 28. октобар 1887.

Певачко друштво „Даворје“, Т. Богдановић, председник, Ђорђе М. Банковић, деловођа – Ст[ојану] Бошковићу, председнику Одбора за прославу стогодишњице В[ука] Ст. Караџића

Обавештавају га да је Управа певачког друштва „Даворје“ на седници 21. октобра 1887. закључила, на основу писма Одбора за прославу, примљеног 20. октобра, да се и певачко друштво „Даворје“ одазове „прослави неумрлога Вука Ст. Караџића.“

Писмо, оригинал, аутограф Ђ. М. Банковића с аутографом потписа Т. Богдановића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум и амблем друштва.

48. Беч, 3. децембар 1887.

Цесарско-краљевско министарство финансија прописује одредбе о коришћењу своје архиве, којима се регулише поступак при издавању и коришћењу аката регистратура, обичних и од нарочите важности.

Уредба, препис, немачки језик, готица, 2 л.

49. Панчево, 24. децембар 1887.

Панчевачко српско црквено певачко друштво, В[елизар] Бо-
борон, председник – Ст[ојану] Бошковићу, председнику Од-
бора за прославу стогодишњице Вука Ст. Караџића

Одговарајући на допис Одбора од 22. септембра 1887, извештава га
да ће Певачко друштво с радошћу суделовати при прослави стогодишњи-
це Вука Ст. Караџића.

Писмо, оригинал, 2 л.

50-1. Београд, 1. новембар 1887.

*Преглед целокујног ѓримања и давања Српског ученог друштва за
рачунске године 1886. и 1887. с наведеним укупним износима од 17.026,75
динара.*

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

Целокупна примања и давања Друштва прегледала је Коми-
сија у саставу: Михаило Петковић, Љубомир Клерих и Сима
М. Лозанић и својим потписима 19. јануара 1888. потврдила
да су исправни.

50-2. Београд, 1. новембар 1887.

*Преглед ѓримања Српског ученог друштва у рачунским годинама
1886. и 1887. с наведеним укупним износима од 17.949,40 динара и Сји-
сак доходака од ѓроданих књига Српскога ученог друштва у рачунским
годинама 1886. и 1887. с наведених 20 ставки од кога је примљено и по
колико у укупном износу од 1.449,50 динара.*

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

50-3. Београд, 11. новембар 1885.

Председник [Српског ученог] друштва [Владимир Јовано-
вић], секретар [Јован Бошковић] – Министарству финансија

Дају признаницу на 3.800 динара примљених из касе Министарства
финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску
1886. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-4. Београд, 16. децембар 1885.

Председник [Српског ученог] друштва [Владимир Јовано-
вић], секретар [Јован Бошковић] – Министарству финансија

Дају признаницу на 1.200 динара примљених из касе Министарства
финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску
1886. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-5. Београд, 3. март 1886.

Председник [Српског ученог] друштва [Владимир Јовановић], секретар [Јован Бошковић] – Министарству финансија Дају признаницу на 2.600 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1886. годину.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-6. Београд, 31. август 1887.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, А[лимпије] Васиљевић, министар просвете и црквених послова – Јовану Бошковићу, секретару Срп[ског] ученог друштва

Његовом наредбом од 25. јуна 1887. Привремени одбор за примање имовине Српског ученог друштва је укинут и наређено је да све послове преда Управи Друштва. Остатак новца, који припада Српском ученом друштву на име државне помоћи за 1886. рачунску годину, којим је Привремени одбор преко Министарства просвете чинио одређене издатке за рачун Српског ученог друштва, предаје се Управи Друштва на располагање у износу од 7.683,80 динара, и то 1.903,50 динара у готовом новцу, а 5.780,30 у признаницама по којима су издаци учињени. Када новац прими, Управа ће известити Министарство о томе.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића и рачуновође М. Вељковића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 31. август 1887.

Рачун о учињеним издацима за Српско учено друштво, а из оне суме новаца коју је Министарство просвете и црквених послова примило из касе Министарства финансије, и то као остатак помоћи која је истом Друштву буџетом за 1886. рач[унску] годину била одређена, с подацима коме је, за шта и колико издато новца, а у укупном износу од 5.780,30 динара за 34 документа.

Рачун, оригинал, рукопис с аутографом потписа А. Васиљевића и рачуновође М. Вељковића, 1 + (1) л.

Иако је прилог уз писмо, рачун је засебно сигниран под бројем 50-7.

50-8. Панчево, 23. јануар 1886.

Књижара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву
Рачун о књиџама Срп[ског] ученог друштва у Београду од 131,55 динара и Сисак нејродатних књиџа Срп[ског] ученог друштва у вредности 1.322,60 динара.

Рачун, оригинал, 1 л.

50-9. Алексинац, 9. април 1886.

М[иша] Ј. Илијић, књиџар – Српском ученом друштву
Обавештава Друштво шта је продао од послатих му књига и за њих
по одбитку процента шаље Управи 44,10 динара.

Рачун, оригинал, аутограф М. Ј. Илијића, 2 л.

50-10. Панчево, 2. октобар 1887.

Књиџара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву
Обавештава да по захтеву Друштва од 28. септембра 1887. у прилогу
шаље обрачун о књигама и непродате књиге у износу од 1.520,40 динара
да пренесу на нов, а приложеном свотом од 117,15 динара изравнају
дотадашњи рачун.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л. с прилогом:

Панчево, 2. октобар 1887.

Књиџара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву
Рачун о књигама Срп[ског] ученог друштва, где је наведено дуговање
за 1886. и 1887. од 1676,60 динара, непродатих књига 1887. у износу
од 1520,40 и послата готовина од 117,15 динара.

Рачун, оригинал, 1 л.

Иако је рачун прилог уз писмо сигниран је засебно под бројем
50-12.

50-11. Београд, 6. октобар 1887.

Мењачка радња Марка Баруха – [Српском ученом друштву]
Написани подаци да је примио 54 форинте по динара 2,03 што је
укупно динара 109,60; два купона по 3 динара је укупно 6 динара; једна
марка је 1 динар, укупно 116,60 динара.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф
М. Баруха, 1 л.

50-13. Алексинац, 26. октобар 1887.

М[иша] Ј. Илијић, књиџар – Српском ученом друштву.
Обавештава да му је по распису Управином од 28. септембра 1887.
тражено да поднесе извештај и пошаље новац од продатих издања Друштва,
па то и чини и по одбијеном проценту шаље 23,80 динара.

Рачун, оригинал, аутограф М. Ј. Илијића, 1 + (1) л.

50-14. Сомбор, 17/5. октобар 1887.

Мил[ивој] Каракашевић, књиџар – Српском ученом друштву
Обавештава да по захтеву Друштва од 28. септембра 1887. шаље
изложен обрачун по којем код њега и даље остаје непродатих књига у вредности
124,50 динара. Продато је за 39 динара и 75 пара које прилаже и моли да му
„се готовина у добро упише“, а непродате књиге у нов рачун унесу.

Рачун, оригинал, аутограф М. Каракашевића, 1 + (1) л.

50-15. Београд, 9. октобар 1887.

Антоније Николајеви[ћ], ликерџија – [Српском ученом друштву]

Даје разменицу: „у аустри[ј]ск[о]м новцу дато 19 форинти размениено за 39 динара.“

Разменица, оригинал, 1 л.

50-16. Београд, 12. октобар 1887.

За Мошу Мевораха син Јаков Меворах – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу: „Нота фор[инти] 36. ауст[ријске] банке по дин[ара] 2,03 = дин[ара] 73,08.“

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Мевораха, 1 л.

50-18. Нови Сад, 21. октобар 1887.

Књижара „Лука Јоцић и друг“ – [Српском] учен[ом] друштву
Обавештава Друштво да по приложеној диспоници изволи примити у готову 72 динара или 36 форинти у банкама.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем делу штампан је меморандум: КЊИЖАРА ЛУКЕ ЈОЦИЋА И ДРУГА У НОВОМ САДУ с податком да је *Одликвана сребрном медаљом на тирјесџанској изложби 1882.* и штампаном медаљом.

Писмо је с прилозима:

1. Нови Сад, 21/9. октобар 1887.

Књижара „Луке Јоцића и друга“ – [Српском] учен[ом] друштву

Доставља *Обрачуна и Диспоници Ујрави Срп[ског] ученог друштва у Београду* за послате и продате књиге током 1885. и 1886. године у износу од 1.243 динара и диспоници у износу од 1.147 динара и у готовини плаћено 72 динара.

Рачун, оригинал, 2 л.

2. Коверат (од вредносног писма – аманета).

На коверти је у бордо воштаној маси пет округлих печата с утиснутим написом: LUKA JOSIĆ & COMP. на средини водоравно, BUCHHANDLUNG полукружно с горње и NEUSATZ с доње стране, а с друге стране је адреса.

Коверат је засебно сигниран под бројем 50-17.

50-19. Београд, 15. октобар 1887.

Српско учено друштво, Јов[ан] Бошковић, секретар – Ј[осифу] Панчићу

Даје рачун на 14 динара за три књиге: *Орџоуџере, Elenchus* по 6 примерака и два примерка *Аџо џомоћник њеџов.*

Рачун, оригинал, попуњен штампан образац, 1 л.

50-20. без места и датума

Моша Меворах – [Српском ученом друштву]
Белешка: „Фор[инти] 22,50 по дин[ара] 2,03 = дин[ара] 45,65.“
Признаница, оригинал, аутограф М. Мевораха, 1 л.

50-21. Београд, 27. октобар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен аманет у књигама спакованим у два пакета вредности 60 динара да их пошаље Павлу Алексијевићу у (Zablya, Josefsdorf) Жабаљ.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-22. Крагујевац, 14. октобар 1887.

М[илан] М. Лукић – Српском ученом друштву
На тражење Српског ученог друштва да му се поднесе инвентар о продатим и непродатим књигама шаље му инвентар и новац за продате књиге у износу од 44 динара и 64 паре.

Писмо, оригинал, 2 л. с ковертом (од вредносног писма – аманета).

На горњој страни листова у средишњем делу штампан је меморандум: Књижара М. М. Лукића, Крагујевац, трговина канцелариј[с]ког и школског материјала.

На другом листу је рачун: *Инвентар осталих, продатих и непродатих књига Српског ученог друштва* за 1885. и 1886. годину с насловима књига, датиран 12. октобра у Крагујевцу и с наведеним укупним износом за продате књиге од 44 динара 64 паре и за непродате од 358 динара и 34 паре.

На коверти је у бордо воштаној маси девет елипсастих печата с утиснутим писаним иницијалима ММЛ и словима окол: КЊИЖАРА М. М. ЛУКИЋА КРАГУЈЕВАЦ.

50-23. Београд, 19. октобар 1887.

В[елимира] Валожића син – Српском ученом друштву
Наводи да је код њега у комисиону било друштвених књига за 4.537 динара и 58 пара и од њега је Друштво за тај рачун примило 3.200 динара и 90 пара од 14. јуна 1878. до 11. фебруара 1886. Враћа књиге у износу од 537 динара и 5 пара. По приложеном списку остало је у даљој продаји за 383 динара и 25 пара и Друштву за изравнање рачуна шаље 416 динара и 38 пара.

Рачун, оригинал, 1 + (1) л.

У горњем левом углу стављен је печатом меморандум у којем је полукружно с горње стране написано: ВЕЛИМИРА, а с доње ВАЛОЖИЋА и између тога 21. АВГ. 86, а изнад имена КЊИЖАРА и испод презимена У БЕОГРАДУ, док је с доње

леве стране, преко јемственика којим су везани листови, стављен елипсаст, бордо воштани печат: КЊИЖАРА ВЕЛИМИРА ВАЛОЖИЋА у Београду.

Рачун је с прилогом:

Београд, 19. октобар 1887.

В[елимира] Валожиха син – Српском ученом друштву

Списак нейродатних књиџа Српског научног друштва по обрачуна 19/10. тт. њ. осталих у комисиону за даљу продају у књиџари В. Валожиха у Београду у укупном износу од 383,25 дин.

Списак – рачун, оригинал, 1 л.

Иако је списак прилог уз рачун сигниран је засебно под бројем 50-24.

50-25. Београд, 19. октобар 1887.

В[елимира] Валожиха син – Српском ученом друштву

Обавештава да на писмени захтев Српског научног друштва од 28. септембра 1887. подноси извод рачуна о примљеним у комисион књиџама, положеном новцу од продатих књиџа и повраћеним књиџама за које је дат списак с износом од 537 динара и 5 пара. Подаци се односе на период од 1875. до 1887. године, а ту је и списак књиџа и укупан износ новца од 4.537 динара и 58 пара.

Списак – рачун, оригинал, 8 + (1) л.

Листови су повезани јемствеником преко којег је на првом листу с доње леве стране у бордо воштаној маси елипсаст печат с утиснутим текстом: КЊИЖАРА ВЕЛИМИРА ВАЛОЖИЋА У БЕОГРАДУ, док је у горњем левом углу првог листа печатом стављен меморандум у којем је полукружно с горње стране написано: ВЕЛИМИРА, а с доње ВАЛОЖИЋА и између тога 19. ОКТ. 86, а изнад имена КЊИЖАРА и испод презимена У БЕОГРАДУ.

50-26. Београд, 15. мај 1886.

В[ладимир] Јовановић – Управи Српског научног друштва

Наводи да је спреман за изравнавања рачуна свога хонорара и у том смислу нуди да: 1. положи душтвеној благајни 100 дуката у злату; 2. ставити на расположење Друштву суму коју од њега има да прими на име хонорара за *Стајинистични преглед нашег финансијског стања у 1880, 1881. и 1882.* који је примљен за „Гласник“.

На полеђини је белешка о пријему 1.200 дин. с датумом од 2. јула 1886. год.

Изјава, препис, оверен потписом Јована Бошковића, 1 л.

На изјави је Бошковићева белешка: „Новци су примљени 2. јула 1886. 1.200 дин. интерес на те новце 16,10. Свега 1.216,10 дин.“ и лист је оштећен – недостаје горњи део са леве стране.

50-27. Београд, 1. новембар 1887.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Списак хонорара и дружих издајака на: џуџовање, књиџе, шипамју и коричара, у рачунским годинама 1886. и 87. Српскога ученог друштва у 24 ставке с подацима коме је, за шта је и колико појединачно дато и у укупном износу од 9.453 динара и 60 пара.

Списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

На првој страни другог празног листа је у бордо воштаној маси, делимично оштећен, окригао печат Друштва у којем је утиснут државни грб и текст около: КРАЉЕВСКО СРПСКА УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, а стављен је преко јемственика којим су била повезана документа број 50 с подбројевима 28–58 што су правдала издатке наводе у *Списку*. Код текста у печату поткрала се грешка тако што је уместо слова О написано А, па пише СРПСКА уместо СРПСКО.

50-28. Београд, 1. новембар 1887.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Наводи да писмо важи само за издатак од шест динара за годину 1886, јер је издатак од 200 + 100 динара исказан у рачунима за 1885. Објашњава да је Љуба Стојановић у марту 1885. послао признаницу на 200 динара, а он му је у јуну послао 206 динара, колико му припада. После је у писму признао да је већ примио тих шест динара и он то писмо после претреса не може да нађе, али се то види из дневника касе.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-29. Београд, 7. децембар 1886.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] у пенз[ији] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 динара примљених из касе Српског ученог друштва као свој хонорар за штампану научну грађу под именом *Коморански сјоменици*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

50-30. Београд, 16. јун 1887.

Гаврило Витковић, проф[есор] у пензији – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.140 динара примљених из касе Српског ученог друштва као остатак хонорара за рад *Прошлости, усјанова и сјоменици уџарских краљевских Шајкаша*, а који је првобитно имао наслов *Коморански сјоменици*, штампан у „Гласнику“, књ. LXVII.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

На признаници су две белешке: „С мојим знањем, Јован Бошковић, секретар Ученога друштва.“ и Витковићева, датирана 22. јуна 1887, да је новац примио од Привременог одбора

за примање имовине Српског ученог друштва и у горњем левом углу таксена марка с државним грбом од 10 пара на којој је у горњем делу округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-31. Београд, 20. јун 1887.

Михаило Валтровић, председник Привременог одбора Српског ученог друштва – министру просвете и црквених послова [Алимпију Васиљевићу]

Моли министра да нареди да се на каси Министарства просвете од новаца који би припадали Друштву и којима би требао да располаже Привремени одбор, исплати остатак хонорара од 1.140 динара Гаврилу Витковићу за рад *Коморански сјоменици*, објављен у LXVII књ. „Гласника“, јер тражи да му се исплати, а Одбор се неће састајати до почетка идућег месеца, па да не чека дуго.

Писмо, оригинал, аутограф М. Валтровића, 2 л.

50-32. Београд, 16. децембар 1885.

Љубомир Клерих, редовни члан [Српског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.200 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар који му припада за расправу *О уображеној хидрауличкој површини нивоа (Њуџинова кайтаракџа)*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клериха, 1 л.

50-33. Београд, 17. фебруар 1886.

Гига Гершић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 160 динара примљених из касе Српског ученог друштва као последњу рату награде за своју расправу *Природа државине и основа њене њравне заштити*, штампану у „Гласнику“, књ. LXIV.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Гершића, 1 л.

50-34. Београд, 4. март 1886.

Мита Живковић, суспенат Београдске гимн[азије] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 132 динара примљена из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Србуље у Сарајеву*.

Признаница, оригинал, аутограф М. Живковића, 1 л.

50-35. Београд, 4. март 1886.

Владимир Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 300 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као хонорар који му припада за рад *Сјатајиситични њрељед нашег финансијског сјања у 1880, 1881 и 1882. години*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

50-36. Београд, 6. март 1886.

Свет[ислав] Вуловић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 80 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за говор у Друштву о животу и књижевном раду Ђорђа Малетића, одржаном приликом прославе његове књижевне педесетогодишњице.

Признаница, оригинал, аутограф С. Вуловића, 1 л.

50-37. Београд, 21. април 1886.

Г[аврило] Витковић, проф[есор] у пенз[ији] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 240 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за четири табака *Грађе за новију српску историју*.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

50-38. Београд, 30. април 1886.

Пера Ђорђевић, професор Беогр[адске] гимназије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 динара примљених од секретара Српског ученог друштва Јована Бошковића као награду за чланак *Прилози за синтаксу српског језика. I О њадежима без њредложа*, који ће се штампати у LXVIII књ. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ђорђевића, 1 л.

50-39. Београд, 30. април 1886.

Др Мих[аило] В. Вујић, проф[есор] Велике школе – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 600 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за расправу *Теорија и њрактика новчаних банака*.

Признаница, оригинал, аутограф М. В. Вујића, 2 л.

50-40. Београд, 9. септембар 1887.

Др Мих[аило] В. Вујић, министар финансија – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 350 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за расправу *Теорија и њрактика новчаних банака*.

Признаница, оригинал, аутограф М. В. Вујића, 1 + (1) л.

50-41. Београд, 16. април 1887.

Јован Мишковић, пуковник – [Привременом одбору Српског ученог друштва]

Даје признаницу на 170 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за свој чланак *Крајки ојис Јагодинског округа*, који је штампан у „Гласнику“, књ. LXIV.

Признаницу је 1. маја 1887. потписао и Ж. М. Блазнавац, који је навео да је он уместо Мишковића примио од Привременог одбора 170 динара.

Признаница, оригинал, аутографи Ј. Мишковића и Ж. М. Блазнавца, 1 + (1) л.

На првом листу у горњем левом углу је с државним грбом таксена марка од 10 пара на коју је делом с десне стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-42. Београд, 2. мај 1887.

Богољуб Јовановић, статистичар Мин[истарства] просвете – [Привременом одбору Српског ученог друштва]

Даје признаницу на 680 динара примљених од Привременог одбора за примање имовине Српског ученог друштва као остатак хонорара који му припада за чланак *Манасџирско нејокрејно имање у Краљевини Србији*. Уз констатацију да је с примљених 300 динара од бившег секретара у јануару 1886. измирен што се хонорара тиче.

Признаница, оригинал, аутограф Б. Јовановића, 1 л.

На листу у горњем левом углу је с државним грбом таксена марка од 10 пара на коју је делом с десне стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-43. Београд, 18. април 1887.

Др Јосиф Панчић – [Привременом одбору Српског ученог друштва]

Даје признаницу на 322 динара и 50 пара примљених од Привременог одбора за примање имовине Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Нова гџраћа за флору кнежевине Буџарске* штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Панчића, 1 л.

50-44. Београд, 27. април 1887.

Чед[омиљ] Мијатовић – [Привременом одбору Српског ученог друштва]

Даје признаницу на 356 динара примљених од Привременог одбора за примање имовине Српског ученог друштва као остатак од онога што му припада као хонорар за чланак *Балишићи*. Ту је и констатација да је потпуно измирен с оних 144 динара што је још у 1885. примио од бившег секретара.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовић, 1 л.

На листу у горњем левом углу је с државним грбом таксена марка од 10 пара на коју је преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-45. Београд, 18. април 1887.

Драгутин Посниковић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 562 динара примљена из касе Српског ученог друштва као хонорар за свој чланак *Библиографија српске и хрватске књижевности за 1877. и 1878. годину*, који је штампан у „Гласнику“, књ. LXV. Потом је 20. маја 1887. испод написане признанице дописао: „По овој признаници а по решењу госп. министра примио сам горњу суму од 562 дин. од Привременог одбора за примање имовине Срп. уч. друштва.“

Признаница, оригинал, аутограф Д. Посниковића, 1 л.

У горњем левом углу листа је с државним грбом таксена марка од 10 пара на коју је преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

На полеђини министар је написао: „Да се ово исплати из суме одређене у Министарству просвете за ислату дугова Срп. уч. друштва. А г. Посниковић да накнадно поднесе документе. 20. маја 887. министар Мил. Кујунџић.“

50-46. Београд, 10. септембар 1887.

С[има] М. Лозанић, професор – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Анализе минералних вода у Србији – Паланачка кисела вода, Бресјовачка, Шарбановачка и Гамзиџрадска бања*.

Признаница, оригинал, аутограф С. М. Лозанића, 1 л.

50-47. Београд, 23. мај 1887.

Доброслав М. Ружић, суплент Ужичке реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених из касе Српског ученог друштва као награду за свој чланак *О Амфиоксусу*.

Признаница, оригинал, аутограф Д. М. Ружића, 1 л.

50-48. Потенца (Басиликата, Италија), 11. септембар 1885.

Ристо Ковачић, проф[есор], члан – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да је добио помоћ од 480 динара за проучавање српских колонија у јужној Италији. Наводи када је, где и колико био и да за себе није потрошио „ни једне парице, него све да боље успијем у повјерено ми подузеће.“ Да би могао даље да ради, моли Друштво да му одмах пошаље нову помоћ уз констатацију да би било штета прекинути рад када су му све власти на руци, архиви владини и бискупски отворени, па чека телеграфски одговор. Каже да „у Калабрији, близу Косенце, веле ми овђе, једни се наши зову Sauri (Savri, Sarvi, Srbi), а једни Macedoni“ и да жртвујемо да се расветли историја.

Писмо, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 2 л. с ковертом

На другом листу залепљен је лист са белешком: „Ово писмо важи за издатак од 80. дин. за ову годину, јер је издатак од 400 дин. показан у рачуну за 1885. год.“

Коверат је био с писмом којем не припада, а сигниран под бројем 142. [107] у 1885. години. На њему су у бордо вошта-ној маси пет елипсастих печата на којима је ћиричним пи-саним словима написано: *Ристо Ковачић*, налепница: R ITALIA 7,718 POTENZA и отцепљена је поштанска марка с делом адресе.

50-49. Терни (Италија), марта 1886.

Ристо Ковачић, проф[есор], члан – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 480 динара примљених из касе Српског ученог друштва на име допуне путних трошкова за друго путовање по Италији ради етнографског и археолошког посла по наредби Друштва.

Признаница, оригинал, аутограф Р. Ковачића, 1 л.

50-50. Беч, 30. децембар 1885.

Књижара „Геролд и комп.“ у Бечу – Српском ученом друштву

Издаје рачун на 240 форинти и 21 новчић за 29 књига с насловима на енглеском, италијанском и немачком језику за 1884. и 1885. годину.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 2 л. На првом листу је таксена марка од 5 крајцара.

Рачун је с прилогом:

Београд, 14. мај 1886.

Мењачка радња „Марка Баруха“, Марко Барух – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу садржине: „Прими[х] дин[ара] 504. Дадо[х] f[orinti] 240 рачунајући форин[ту по] дин[ара] 2 [и] 10 пар[а] у размени Марко Барух.“

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-51. Беч, 28. мај 1886.

Књижара „Геролд и комп.“ у Бечу – Српском ученом друштву

Потврђује да су по спецификацији рачуна примили од Јована Бошковића послатих 240,21 форинту за испоручене књиге.

Признаница – рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је таксена марка од 5 крајцара.

50-52. Београд, 20. март 1886.

Мирослав Јорговић, литограф – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун Лиџографије и фабрике карџа Мирослава Јорговића
Савамајска улица бр 20*, на 82 динара за 800 мапа *Геолошке карџе*.
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
Рачун је с меморандумом у којем су наведени наслов и панорама Београда – Калемегдан, Сава с бродовима, лира, сликарска палета и др. На њему су још белешка: „Наплатијо Мирослав Јорговић литограф“ и таксена марка од 10 пара с државним грбом на чији је део преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-53. Београд, 24. март 1886.

Ђорђе Кимпановић – Српском ученом друштву
Издаје *Трговачка Шџамџарија и фабрика кауч. шџамџиља Ђорђа
Кимпановића за Српско учено друштво* рачун на 86 динара за штампање 300 примерака *Ђесесе* [!] коју је говорио Нићифор Дучић за парастос Аксакова.
Рачун, оригинал, 2 л.
На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је део преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-54. Београд, 22. април 1887.

Т. Богдановић, руковалац фотолиитограф[ске] радионице – Српском ученом друштву
Издаје *Фоџо-лиџографска радионица Главноџ ђенералиџџаба рачун за Српско учено друштво* на 299 динара и 28 пара за по 750 заглавља Св. јеванђеља (српске и бугарске редакције) у осам боја, типика Св. Саве, Београд – Коморан (бродови из XV века), заставе (велика једна с траком и две мале с катарке).
Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 2 л.
На првом листу штампан је меморандум и у левом углу је *Фоџо - Лиџографска Радионица Главноџ Ђенералиџџаба* с државним грбом где је *Лиџографска Радионица* штампана полукружно, на средини је *Рачун*, а на десној страни *Беоџраџ 18...* и *Н^о* Испод Богдановићевог потписа Јован Бошковић је 14. јула 1887. написао: „Све су горње слике израђене за ‚Гласник‘ LXVII и ушле су у њега, а цена је тој књизи повишена од 2 на 3 динара, те ће се тако поменути већи трошак исплатити.“ После тога је његов потпис, а на полеђини другог листа је забележио „Да се исплати. Одлука управе од 24. септ. 87.“ На првом листу је и Богдановићева белешка с потписом да је рачун наплаћен 28. септембра 1887.

50-55. Београд, 6. фебруар 1886.

Франц Енгелхарт – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Српском ученом друштву од Франца Енгелхарта, краљ[евско]-срп[ско] двор[ско] књиговесца*, на 157 динара и 50 пара за повезивање 700 примерака „Гласника“, књ. LXIII и LXIV.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је део преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-56. Београд, 12. мај 1886.

Ф[ранц] Енгелхарт – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун Српском ученом друштву од Франца Енгелхарта, краљ[евско]-срп[ско] двор[ско] књиговесца*, на 87 динара и 75 пара за повезивање 700 примерака „Гласника“, књ. LXV, броширано и 500 примерака *Свољашњи одношаји Србије*, свеска III, Јована Ристића.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф Ф. Енгелхарта с потписаном његовом белешком да је новац примио, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је део преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-57. Београд, 1. април 1887.

Франц Енгелхарт, књиговецац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 83 динара и 20 пара примљених за повез 685 примерака „Гласника“ Српског ученог друштва, књ. LXVI.

Признаница, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта с потписаном његовом белешком да је новац примио, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је део преко грба с горње стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-58. Београд, 11. јун 1887.

Франц Енгелхарт, књиговецац – [Привременом одбору]

Издаје *Рачун Привременом одбору њимања имања Српског ученог друштва* за повез књига на 154 динара и 55 пара за повезивање 687 примерака „Гласника“ Српског ученог друштва, књ. LXVII.

Рачун, оригинал, аутограф Ф. Енгелхарта, 1 л.

Лист је биолошки оштећен и недостаје део с текстом у средишњем делу. На њему су две белешке. Једна је Валтровићева и гласи: „Да су горње књиге примљене и да се рачун може исплатити, уверава председник Привременог одбора Српског

ученог друштва М[ихаило] Валтровић. 18. јуна 1887. у Београду“, а друга Енгелхартова с потписом да је новац наплаћен. Ту је и с државним грбом таксена марка од 10 пара преко које је у доњем делу стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-59. Београд, 1. новембар 1887.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Плаћени списак чиновника и послужитеља Српскога ученог друштва за две рачунске године, 1886. и 1887. у којем су наведена имена, број признаница, месечна плата, за колико месеци и годишња плата у укупном износу од 5.812 динара и 60 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
Платни списак се односи на 36 признаница за 1885–86. и 36 признаница с 2 уверења, за 1886–87. годину, укупно 74 докумената сигнираних под бројем 50 и подбројевима 60–133.

50-60. Београд, 21. новембар 1885.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог друштва као двомесечну секретарску плату за новембар и децембар 1885.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-61. Београд, 19. фебруар 1886.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јануар и фебруар 1886.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-62. Београд, 1. април 1886.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за март и април 1886.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-63. Београд, 3. септембар 1886.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 500 динара примљених из касе Српског ученог друштва као четворомесечну секретарску плату, по 125 динара месечно за мај, јун, јул и август 1886.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-64. Београд, 29. октобар 1886.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за септембар и октобар 1886.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-65. Београд, 14. новембар 1885.

Стеван Ж. Писаревић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као награду за вршење писарске дужности у Друштву за новембар 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Ж. Писаревића, 1 л.

50-66. Београд, 15. децембар 1885.

Стеван Писаревић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као награду за вршење писарске дужности за децембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-67. Београд, 29. јануар 1886.

Стеван Писаревић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности код Друштва у јануару 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-68. Београд, 13. фебруар 1886.

Стеван Писаревић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности код Друштва у фебруару 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-69. Београд, 5. март 1886.

Стеван Писаревић, правник III године – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности за март.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-70. Београд, 30. јун 1886.

Стеван Писаревић, писар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 90 динара примљених од секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Друштву у априлу, мају и јуну.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-71. Београд, 21. децембар 1885.

Петар Ј. Петровић, писар Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва, као двомесечну плату, и то за првих 20 дана новембра, последњих десет дана децембра 1885. и за цео јануар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

50-72. Београд, фебруара 1886.

Пет[ар] Ј. Петровић, писар Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за фебруар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

50-73. Београд, 13. фебруар 1886.

Пет[ар] Ј. Петровић, писар Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за март 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

50-74. Београд, 24. март 1886.

Пет[ар] Ј. Петровић, писар Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за април 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф П. Ј. Петровића, 1 л.

50-75. Београд, 16. новембар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за новембар 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-76. Београд, 4. децембар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
 друштва као плату послужитељску за децембар 1885. године.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-77. Београд, 24. децембар 1885.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
 друштва као плату послужитељску за јануар 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-78. Београд, 1. фебруар 1886.

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 72 динара примљених из касе Српског ученог
 друштва као послужитељску плату за фебруар.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-79. Београд, 4. фебруар 1886.

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
 друштва као послужитељску плату за март.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-80. Београд, 29. март 1886.

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
 друштва као плату за април.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-81. Београд, 1. мај 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ [Српског] ученог друштва –
 [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 13 динара примљених из касе Српског ученог
 друштва као плату за мај.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-82. Београд, 14. јун 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ [Српског] ученог друштва –
 [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 59 динара примљених из касе Министарства
 просвете као послужитељску плату за мај.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.
 На признаници је недатирана белешка: „Да се изда према
 моме наређењу Мил. Кујунџић.“

50-83. Београд, 27. јун 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ Српског учен[ог] друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства
просвете и црквених дела као послужитељску плату за јун.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-84. Београд, 26. јул 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ Српског ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства
просвете и црквених дела као послужитељску плату за јул.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-85. Београд, 27. август 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ [Српског] ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства
просвете и црквених дела као послужитељску плату за август.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-86. Београд, 27. септембар 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ [Српског] ученог друштва –
[Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства
просвете и црквених дела као послужитељску плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-87. Београд, 30. октобар 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ у Српском ученом друштву
– [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства
просвете и црквених дела као послужитељску плату за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-88. Београд, 14. децембар 1885.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар и децембар 1885. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-89. Београд, 10. јануар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-90. Београд, 4. март 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар и март 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-91. Београд, 23. јун 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за април, мај и јун 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.
 На признаници је недатирана белешка: „Да се изда из буџета Министарства Мил. Кујунџић.“

50-92. Београд, 28. јул 1886.

Тома Милетић, послужитељ Српск[ог] ученог друштва – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за јул 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-93. Београд, 26. август 1886.

Тома Милетић – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за август 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-94. Београд, 30. септембар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за септембар 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-95. Београд, 31. октобар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за октобар 1886. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-96. Београд, 15. новембар 1886.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за новембар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-97. Београд, 10. децембар 1886.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за децембар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-98. Београд, 19. јануар 1887.

Јован Бошковић, секретар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јануар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-99. Београд, 18. фебруар 1887.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара и 55 пара примљених из касе Српског ученог друштва као своју плату за фебруар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-100. Београд, 8. јун 1887.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 427 динара и 45 пара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату, и то: кусур плате за фебруар од 52,45 динара и за март, април и мај 1887. године по 125 динара.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На признаници су две белешке: „Одобравам да се ова плата изда секретару Српског ученог друштва из оних новаца што су Друштву намене, а налазе се при Министарству. А. Васиљевић министар.“ и „Горњу суму од Привременог одбора примио сам данас 22. јуна 1887. Јов. Бошковић.“

50-101. Београд, 21. август 1887.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 375 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јун, јул и август 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
 На признаници је и белешка: „Горњи новац примио сам из касе Министарства просвете, а из новаца који се налазе при поменутој каси за Учено друштво. Ј. Бошковић.“

50-102. Београд, 16. септембар 1887.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за септембар 1887. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-103. Београд, 16. октобар 1887.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за октобар 1887. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-104. Београд, 16. јун 1887.

Стеван Писаревић, правник IV године – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 44 динара и 40 пара примљених од Привременог одбора за примање имовине Српског ученог друштва за рад од 19. априла до 25. маја на завођењу и нумерисању књига у Библиотеци Српског ученог друштва. Награда је одређена према плати коју је имао у Друштву од 36 динара месечно.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-105. Београд, 15. јун 1887.

Михаило Валтровић, професор Вел[ике] школе, председник Привременог одбора Српског ученог друштва – Стевану Писаревићу
 Даје уверење да је Стеван Писаревић, слушалац IV године Правног факултета на Великој школи радио у Библиотеци Српског ученог друштва од 19. априла до 25. маја 1887, а на позив Привременог одбора. Рад се састојао у завођењу и нумерисању књига које је Српско учено друштво примило од страних учених друштава за време док је, по министарској наредби, било затворено. Привремени одбор одредио је Писаревићу за рад награду колику је примао и од Српског ученог друштва, којем је заводио књиге у библиотечке спискове, а била је 36 динара. Уверење се издаје да би помоћу њега могао да прими награду из касе Министарства просвете.
 Уверење, оригинал, аутограф М. Валтровића, 1 + (1) л.

50-106. Београд, 23. септембар 1887.

Стеван Писаревић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва, као плату за вршење писарске дужности у септембру.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-107. Београд, 15. октобар 1887.

Стеван Писаревић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва, као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву у октобру.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

50-108. Београд, 20. јун 1887.

Мих[аило] Живковић, свршени великошколац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 14 динара и 20 пара примљених од Привременог одбора као награду за рад у библиотеци и секретаријату од 25. априла до 6. маја 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф М. Живковића, 1 л.

50-109. Београд, 19. јун 1887.

Михаило Валтровић, председник Привременог одбора Српског ученог друштва – Михаилу Живковићу

Даје уверење да је Михаило Живковић, слушаалац Велике школе, радио на позив Привременог одбора Српског ученог друштва у Библиотеци и у секретаријату преписујући разна писма од 25. априла до 6. маја 1887. године. За то му је одређена награда од 14 динара и 20 пара, а уверење се издаје да би могао да наплати награду из касе Министарства просвете.

Уверење, оригинал, аутограф М. Валтровића, 1 л.

50-110. Београд, 26. новембар 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за новембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-111. Београд, 22. децембар 1886.

Стеван Јовановић, послужитељ [Српског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за децембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-112. Београд, 27. јануар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за јануар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-113. Београд, 27. фебруар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за фебруар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-114. Београд, 27. март 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за март.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-115. Београд, 25. април 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених послова као плату послужитељску за април.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-116. Београд, 27. мај 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених послова као плату послужитељску за мај.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-117. Београд, 26. јун 1887.

Стеван Јовановић, служитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату служитељску за јун.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-118. Београд, 28. јул 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука и уметности – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за јул.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-119. Београд, 28. август 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ Академије наука – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитељску за август.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-120. Београд, 5. септембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за септембар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-121. Београд, 3. октобар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-122. Београд, 28. новембар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за новембар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-123. Београд, 29. децембар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за децембар 1886. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-124. Београд, 28. јануар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за јануар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-125. Београд, 27. фебруар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за фебруар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-126. Београд, 27. март 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српског ученог друштва за март 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-127. Београд, 27. април 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српске академије за април 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-128. Београд, 27. мај 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српске академије наука за мај 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-129. Београд, 26. јун 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српске академије наука и уметности за јун 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-130. Београд, 28. јул 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српске академије наука и уметности за јул 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-131. Београд, 28. август 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Министарства просвете и црквених дела као плату послужитеља Српске академије наука и уметности за август 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-132. Београд, 29. септембар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за септембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-133. Београд, 23. октобар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-134. Београд, 1. новембар 1887.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Канцеларијски трошкови Српског ученог друштва, у рачунским зод[инама] 1886. и 1887, где је наведено пет ставки на које је новац издат, број признаница, појединачни износи и укупан износ од 1.760 динара и 55 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

50-135. Београд, 5. март 1886.

Марко М. Марковић – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трошковине Марка М. Марковића за Српско учено друштво* на 269 динара и 90 пара за различите врсте и количине канцеларијског материјала од 16. октобра 1884. до 4. марта 1886. године.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 2 л.

У горњем левом углу првог листа стављен је печатом меморандум: Фабричко стовариште материјала канцеларијског Марка М. Марковића Београд улица Кнеза Михајла до Делијске чесме.

На истом листу је и с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је део преко грба стављен округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“, док је на полеђини Марковићева датирана и потписана белешка да је у сребру примио 269,50 и у никлу 0,40 пара, а свега 269,90 динара.

50-136. Београд, 11. мај 1886.

Јевта М. Павловић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво од Јевте М. Павловића* на 91 динар с одобрењем рабата 10%, свега 81 динар и 90 пара за 10 табака пергамента париског финог и по пола риса хартије бр. 38, 51 и 65.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар с белешком: „Наплатио у сребру за Јевту М. Павловића Д. Ј. Живадиновић“, 1 л.

50-137. Београд, 11. мај 1886.

[Марко М. Марковић – Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун из трговине Марка М. Марковића за Српско учено друштво* на 12 динара за кутију црвеног воска и 10 метара платна за паковање.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

У горњем левом углу листа стављен је печатом меморандум: Фабричко стовариште материјала канцеларијског Марка М. Марковића Београд улица Кнеза Михајла до Делијске чесме. На листу су с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је доњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и белешка: „Наплатијо за Марка М. Марковића Јов. М. Стефановић“.

50-138. Београд, 28. октобар 1887.

Јевта М. Павловић и компанија – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун из трговине артија и писаћих потреба Јевте М. Павловића и компаније за Српско учено друштво* на 18 динара и 40 пара за пола риса хартије за паковање, воска црвеног, два клупчета канапа и једно дебље клупче канапа.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је доњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и Павловићева потписана а недатирана белешка да је у сребру примио 18 динара и у никлу 40 пара динарских, свега 18 динара и 40 пара.

50-139. Београд, 2. новембар 1885.

А. Ђ. Кумануди и друг – Српском ученом друштву

Издају *Рачун за [Српско] учено друштво* на 150 динара за 24 кубна метра јасенових дрва с подвозом.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је белешка с Куманудијевим потписом да је рачун наплаћен и с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је доњи део, делом преко грба стављен округао печат са

стилизованим иницијалима „С Р К“, а преко ње је још руком написан датум: 2/11. 1885.

50-140. Београд, 11. мај 1886.

[Петар Ј. Петровић] – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун из радионице краљ.-српског дворског бравара и механичара Пејтра Ј. Пејровића* на 207 динара за отварање касе и извршене друге послове.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је горњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и преко које је стављен печатом меморандум: Петар Ј. Петровић краљ.-српски дворски бравар и механичар, као и белешка да је рачун за П. Петровића наплатио М. Костић. Лист је оштећен с десне стране с више зацепљења а недостају му делови.

50-141. Београд, 11. септембар 1887.

Васа Николић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 134 динара и 70 пара за 6 хвати јасенових дрва.

Рачун, оригинал, 1 л.

На њему је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је горњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-142. Београд, 22. септембар 1887.

Стојан Исаковић, тестераш – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 19 динара и 20 пара за сечење 6 хвати дрва на три реза.

Рачун, оригинал, аутограф Стевана Јовановића који је потписао Исаковића и с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

50-143. Београд, 5. март 1886.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – Српском ученом друштву

Издају *Рачун за [Српско] учено друштво у Великој школи* на 54 динара и 50 пара за 87,5 литара петролеума, 12 фунти „Аполо“ свећа и 13 туцета машина.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је горњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и преко ње је руком написано: „У Београду 5/III 886. год.“

50-144. Београд, 12. мај 1886.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – Српском ученом друштву
Издају *Рачун за [Српско] учено друштво у Великој школи* на 4 динара и 50 пара за две фунте „Аполо“ свећа, један литар шпиритуса, једну брезову метлу и туце машина.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 5 пара на чији је доњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и преко ње руком написан датум: 12/5. 886.

50-145. Београд, 28. октобар 1887.

Из Радње Марка М. Рајковића – Српском ученом друштву
Издају *Рачун за за [Српско] учено друштво* на 6 динара и 30 пара за фунту свећа „Аполо“, 0,5 кг штирка, 6 литара гаса, туце машина, пакло канапа и стакло за лампу.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну су белешка „Наплаћено“ и с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је горњи део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и преко ње руком написан датум: 28/10. 1887.

50-146. Београд, маја 1886.

Стеван Јовановић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 19 динара и 20 пара за прање крпа и пешкира од 1. маја 1885. до 1. маја 1886. године.

Рачун, оригинал, аутограф, С. Јовановића, 1 л.

50-147. Београд, 1. априла 1886.

Марија Алексић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за чишћење оцака у здању [Српској] ученој друштва* на 9 динара и 60 пара за један оцак два пута месечно од 1. априла до краја септембра 1885. и два оцака за октобар 1885. и фебруар и март 1886. године.

Рачун, оригинал, аутограф потписа М. Алексић, 1 л.

50-148. Београд, 20. октобар 1886.

Марија Алексић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за чишћење оцака у згради [Српској] ученој друштва* на 5 динара и 20 пара за 13 оцака од 18. априла до 15. октобра 1886. год.
Рачун, оригинал, аутограф потписа М. Алексић, 1 л.

На рачуну је с државним грбом таксена марка од 10 пара на чији је леви део, делом преко грба стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

50-149. Београд, 19. новембар 1885.

Јован Вућика – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 1 динар и 50 пара примљених из касе Српског
ученог друштва за оправку браве и нови кључ на вратима Библиотеке.
Признаница, оригинал, 1 л.

50-150. без места и датума

Саломон Мајер – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 1 динар и 10 пара за оправљено окно на вратима.
Признаница, оригинал с аутографом потписа С. Мајера, 1 л.

50-151. Београд, 16. децембар 1885.

Јован Сремац, лимар – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 24 динара „за један па-
тент винд фонг“²³ узидан заједно с материјалом.
Рачун, оригинал, аутограф Ј. Сремца, 1 л.
Написан је на полеђини штампаног проспекта: „Из лимарске
радње ЈОВАНА СРЕМЦА у Београду на Зеленом венцу“.

50-152. Београд, 17. март 1886.

Саломон Мајер, стаклорезац – Српском ученом друштву
Даје *Рачун за Српско учено друштво* на 6 динара и 40 пара за чети-
ри стакла и две поправке.
Признаница, оригинал, аутограф С. Мајера с белешком „На-
плаћено“, 1 л.

50-153. Београд, 12. новембар 1887.

Стеван Јовановић – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 1 динар плаћен зидару за
скидање решетке с подрумских прозора за убацивање дрва.
Рачун, оригинал, аутограф, С. Јовановића, 1 л.

50-154. без места и датума

[Петар Ј. Петровић – Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за [Српско] учено друштво у Великој школи* на два
динара за оправку браве и направљен нов кључ.
Рачун, оригинал с белешком: „Наплатио за Перу Ј. Петрови-
ћа Тодор Тодоровић“, 1 л.

50-155. Београд, 17. јануар 1886.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 10 динара примљених из касе Српског ученог
друштва за путовање у Земун на парастос др Јовану Суботићу.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

²³ Од немачке речи Windfang у значењу трем.

50-156. Београд, 4. фебруар 1886.

Ђорђе Вучетић, слагач Кр[аљевско]-срп[ске] држ[авне] штампарије – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 12 динара примљених од Српског ученог друштва као награду за „Гласник“.

Признаница, оригинал, аутограф Ђ. Вучетића, 1 л.

50-157. Београд, 3. фебруар 1886.

Стеван Илић, словослагач – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 15 динара примљених из касе Српског ученог друштва као награду за слагање „Гласника“ у 1885. години.

Признаница, оригинал, аутограф С. Илића, 1 л.

50-158. Београд, 27. јануар 1886.

Тома Милетић, Стеван Јовановић, Ђорђе Стојановић – Српском ученом друштву

Дају признаницу на 12 динара примљених од Јована Бошковића за услуге при прослави педесетогодишњице Матије Бана и Ђорђа Малетића.

Признаница, оригинал, 1 л.

50-159. Београд, 3. март 1886.

Јелена Маринковић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун [Српском] ученом друштву* на 1 динар и 24 паре за две ловорике и надгробни венац.

Рачун, оригинал, 1 л.

На рачуну су таксена марка од 10 пара и белешка: „Наплаћено“.

50-160. Београд, 6. март 1886.

„Браћа Андрејевић“, банкарска и мењачка радња – [Српском ученом друштву]

Из радње дају податке за новац послат чеком, а они гласе овако: „Препис. Чек на Рим у злату дин[ара] 373. ажијо 3½% 13,05, провизија 2,50 дин[ара, што је укупно] 388,55 у сребру. У Београду 6. марта 1886.“

Признаница на штампаној визиткарти, 1 л.

50-161. Београд, 12. мај 1886.

Јелена Маринковић – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 12 динара за један венац од ловорике.

Рачун, оригинал с белешком „Наплаћено“, 1 л.

50-162. Београд, 8. март 1886.

Тома Милетић – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 32 динара примљена из касе Српског ученог друштва за учињен издатак за жито, свеће, флор, црквењаку, разносачима и бакшиш о парастосу Аксакову.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-163. Београд, 1. новембар 1887.

Јов[ан] Бошковић, секретар – Српском ученом друштву
*Докуменати од пошти, телеграфа, општина књига, трговарних
 листова итд. за Српско учено друштво, рачунских година 1886. и 1887,*
 где је наведено 37 појединачних цена за признанице, рачуне, рецеписе,
 спроводне листове у укупном износу од 499 динара и 60 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
 Наведене цене за *документи од пошти, телеграфа, општина
 вака књига итд.* су међу документима број 50 и подбројевима
 164 – 241.

50-164. Београд, 26. новембар 1885.

М. Ј. Бреслауер, књижевник – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 48 динара и 70 пара примљених од Српског
 ученог друштва за подвоз два сандука књига упућених Министарству
 просвете у Петроград.

Признаница, оригинал, аутограф М. Ј. Бреслауера, 1 л.
 У горњем левом углу листа штампан је меморандум: Књижа-
 ра, литографија и писаћи прибор М. Ј. Бреслауера пређе А.
 Фридмана у Београду, а на листу је и таксена марка од 10
 пара.

50-165. Загреб, 29. децембар 1885.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском
 ученом друштву
Поштинско пројавно писмо за послате књиге у вредности 6 форинти.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На листу су округао, бордо воштани печат Југославенске ака-
 демије делимично оштећен, штампана поштанска марка од 5
 крајцара, налепница: 329 *Zágráb Zagreb*, а на полеђини је белешка:
 „Наплаћена такса за пошту 1 д[инар и] 20 па[ра]. при-
 миј[о] писмонош[а] А. Станић 18/12. 885“.

50-166. Београд, 27. фебруар 1886.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
 Издаје потврду за примљено и послато писмо Владану Арсенијевићу
 у Карловце и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.
 Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-167. Загреб, 13. фебруар 1886.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском
 ученом друштву
Поштинско пројавно писмо за послате књиге у вредности 6 форинти.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На листу је округло, бордо воштани печат Југославенске академије делимично оштећен, поштанска марка, налепница: 543 Zágráb Zagreb, а на полеђини је Станићева белешка: „Поштанска такса 1 ди[нар и] 35. па[ра]“.

50-168. Београд, 12. фебруар 1886.

[Управа Краљевског српског телеграфа – Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 27 динара и 25 пара о плаћеним таксама за телеграм послат из Београда у Москву, предат 12. фебруара 1886.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-169. Београд, 22. децембар 1885.

Београдска пошта (Сава) – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у мустри спакован у хартију без наведене вредности да га пошаље Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-170. Београд, 19. јануар 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет вредности 100 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Терни и наплаћен аманет 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-171. Београд, 30. децембар 1885.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено и послато писмо Глиши Гершићу у Смедерево и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-172. Београд, 11. јануар 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено и послато писмо Ристи Ковачићу у Терни и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-173. С[анкт] Петербург, 21. јануар 1886.

П. Н. Багјушков, тајни саветник – Српском ученом друштву

Спроводни лист за послат пакет књига вредности 5 рубаља.

Спроводни лист, оригинал, штампан формулар, француски, немачки и руски језик, 1 л.

50-174. С[анкт] Петербург, 21. јануар 1886.

П. Н. Батјушков, тајни саветник – Српском ученом друштву
Спроводни лист за послат пакет књига вредности 10 рубаља
Спроводни лист, оригинал, штампан формулар, француски,
немачки и руски језик, 1 л.
На полеђини листа је белешка: „П фрах[т]брив[т]. Наплаћена
такса за пошту, 3 динара примијо писмоно[ша] А. Станић
31/1. 886.“

50-175. Београд, 17. фебруар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат М. Ка-
ракашевићу у Гомбош (Богојево) један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.

50-176. Београд, 17. фебруар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Ђерме-
кову у Земун један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.

50-177. Београд, 17. фебруар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен и послат у Панчево један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.

50-178. Београд, 17. фебруар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Божида-
ру Савићу у Шабац један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.
На полеђини листа је белешка: „На овај аманет у четири
фракта потрошено је око експедирања 2 – 20 динара 5. фе-
бруара 1886. Стеван.“

50-179. Беч, 6. јануар 1886.

Царска академија наука – Српском ученом друштву
Шаље пакет књига преко Морица Зокла, царско-краљевског државног шпедитера Српском ученом друштву

Путни спроводни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На листу су штампана аустријска таксена марка од 5 крајцара, залепљена српска таксена марка од 10 пара на којој је округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“, налепница бр. 1564 и белешка: „На овај фракт потрошено је 60 пара Стеван“.

50-180. Београд, 20. фебруар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 64 динара и 65 пара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књ. LXIII и отправку Управиног извештаја.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-181. Београд, 29. јануар 1886.

Тома Милетић, послужитељ – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 58 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књ. LXIV.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-182. Београд, 5. април 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат др Јевђенију Сенткларајиу у Нови Бечеј један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-183. Београд, 5. април 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат у Беч један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка: „На ова два фракта потрошено је око експедиције 1 динар 60 пара 24/3. 1886. год. У Београду Стеван Јовановић“.

50-184. Београд, 19. јануар 1886.

[Управа Краљевског српског телеграфа – Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 динар и 10 пара за плаћене таксе за телеграм послат из Београда у Нови Сад, предат 19. јануара 1886.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-185. Београд, 14. септембар 1886.

[Управа Краљевског српског телеграфа – Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 динара и 55 пара за плаћене таксе за телеграм послат из Београда у Загреб, предат 14. септембра 1886.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-186. Београд, 23. октобар 1886.

[Управа Краљевског српског телеграфа – Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 динара и 80 пара за плаћене таксе за телеграм послат из Београда у Котор, предат 23. октобра 1886.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-187. Београд, 21. септембар 1887.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-188. Београд, 21. септембар 1887.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат Матици српској у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка: „На ова три пакета потрошено је на подвоз, кантарија, фрактове и уношење 2 ди[нара и] 20 па[ра] 9. септембра 1887. У Београду Стеван Јовановић“.

50-189. Будимпешта, 23. фебруар 1887.

Краљевска мађарска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет научних књига преко шпедитера М. Хета Српском ученом друштву

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски, српски и немачки језик, 2 л.

На листу су таксене марке од 10 пара у којој је државни грб Србије и од 5 крајцара, налепница бр. 284 и белешка: „На овај фракта потрошено је 60 пара Стеван“.

50-190. Беч, 10. јануар 1887.

Царска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет књига преко Морица Зокла, царско-краљевског државног шпедитера Српском ученом друштву

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 2 л.

На листу су штампана аустријска таксена марка од 5 крајцара и српска од 10 пара у којој је државни грб, налепнице: 1564 и Zollgut zu stellen dem Zollante.

50-191. Београд, 25. август 1886.

Стеван Јовановић – Српском ученом друштву

Наводи *Шта је потрошено око експедирања* и за ½ кг дебелог, јаког канапа, кочијашу за превоз до ђумрука, пет фрактова, кантарију и ношење у лађу да је дао 3 динара и 80 пара.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-192. Београд, 25. август 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет спакован у пакету вредности 20 динара да га пошаље Милану М. Лукићу у Крагујевац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-193. Београд, 25. август 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет спакован у пакету вредности 20 динара да га пошаље Миши Илићу у Алексинац.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-194. Београд, 7. август 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Милана Вељковића и послат Каракашевићу у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-195. Београд, 6. септембар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Милана Вељковића и послат Божи-дару Савићу у Шабац један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-196. Београд, 6. септембар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Милана Вељковића и послат браћи Јовановићима у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-197. Београд, 6. септембар 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Милана Вељковића и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-198. Београд, 22. септембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 52 динара и 25 пара датих на поштанске марке за слање 38 пакета књига „Гласника“ унакрсница у иностранство.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-199. Београд, 23. септембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 41 динара и 25 пара датих на поштанске марке за слање 30 пакета књига унакрсница члановима Српског ученог друштва.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-200. Београд, 23. септембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 55 динара датих на поштарину за слање 40 комада књига унакрсница у иностранство.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-201. Београд, 24. септембар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 25 динара и 10 пара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“ у 18 пакета и за дописнице.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-202. Београд, 6. октобар 1887.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Стевану Б. Поповићу у Будимпешту један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-203. Београд, 6. октобар 1887.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Коњевићу у Беч један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-204. Београд, 6. октобар 1887.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Гимназији у Карловце један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-205. Београд, 6. октобар 1887.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Каракашевићу у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини листа је белешка послужитеља С. Јовановића да је за четири пакета платио подвоз, мерење фрактова и носење укупно 7 динара и 60 пара.

50-206. Београд, 8. октобар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у рукопису спакован у пакет вредности 600 динара да га пошаље Стевану Верковићу у Котор и плаћен аманет за писмо 1 динар и 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-207. Београд, 26. септембар 1887.

Јован Фројденрајх, столар – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* од 6 динара за један сандук за паковање књига.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Фројденрајха с белешком: „Наплаћено“, 1 л.

50-208. Београд, 25. септембар 1887.

М. Л. Бреслауер, књиџар – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво у Београду* на 33 динара и 60 пара за подвоз два пакета књига преко Лајпцига Министарству просвете у Петроград и 11 пакета књига из Лајпцига у Београд.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф М. Л. Бреслауера, 1 л.

На рачуну је таксена марка од 10 пара.

50-209. Београд, 29. септембар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 5 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију четири пакета „Гласника“ у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-210. Будимпешта, 10. октобар 1887.

Краљевска мађарска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет научних књига преко шпедитера М. Хета Српском ученом друштву

Товарни лист (*Frachtbrief*), оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски и немачки језик, 2 л.

На листу су аустријска таксена марка од 5 крајцара и српска од 10 пара у којој је државни грб, налепница бр. 521 и белешка: „За овај пакет књига плаћено је за подвоз 5 динара 5 пара 10. октобра 1887. го[дине]. У Београду Стеван Јовановић служитељ“. Листови су с доње стране оштећени – недостаје део.

50-211. Београд, 16. октобар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву
Даје *Рачун за Српско учено друштво* на 5 динара примљених из
касе Српског ученог друштва за купљена четири сандука за експедиције
и ексере за закивање сандука.

Признаница – рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-212. Београд, 17. октобар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – Српском ученом друштву
Даје признаницу на 4 динара и 20 пара примљених из кесе Српског
ученог друштва за експедицију и пренос четири сандука књига послатих
у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

50-213. Београд, 15. септембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – Српском ученом друштву
Даје *Рачун за Српско учено друштво* на 1 динар и 20 пара за купље-
на три рифа платна за паковање књига.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

50-214. Панчево, 25. јануар 1886.

Књижара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву
Послат новац у износу од 64 форинте и 75 крајцера.

Коверат, (од вредносног писма – аманета)

На коверти је пет елипсастих, бордо воштаних печата, нејед-
нако отиснутих, у којима је ћиричним словима у три реда
текст: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА ПАНЧЕВО. По-
ред тога је на српском и немачком језиком штампано: КЊИ-
ЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА У ПАНЧЕВУ и написана бел-
лешка: „Наплатио сам таксу по овом аманету 85 пара 26. I 86.
Ђ. Грбић разносач“.

50-215. Загреб, 3. мај 1886.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском
ученом друштву

Послат свежањ (пакет) књига Друштву вредности 12 форинти
Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан фор-
мулар, 1 л.

На листу је оштећен бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница:
167 *Zágráb* Zagreb и белешка: „Плаћена такса за поштарину
1 ди[нар и] 40 па[ра] примијо писмонош[а] А. Станић“.

50-216. Турски Бечеј (Нови Бечеј), 17. април 1886.

Др Евгеније Сентклараји – Јовану Бошковићу, секретару
Српског ученог друштва

Шаље један пакет књига вредности 60 форинти.

Поштански товарни лист, оригинал, мађарски, немачки и француски језик, попуњен штампан формулар, 1 л.
На листу је у бордо воштаној маси отиснут правоугаони слабо читљив печат и на полеђини је белешка да је поштарина 15 пара динарских.

50-217. Београд, 2. април 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљена два писма од Српског ученог друштва и послата М. Илићу у Алексинац и Божидару Савићу у Шабац и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 60 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-218. Београд, 30. март 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено писмо од Српског ученог друштва и послато Јохану Бороти и Исидору Дебељачком у Стари Бечјеј и наплаћену таксу за писмо и препоруку од једног динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-219. Београд, 21. април 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено и послато писмо М. Илићу у Алексинац и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 80 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-220. Београд, 14. април 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљена и послата три писма и наплаћену таксу за писма и препоруку од једног динара и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-221. Београд, 5. март 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 24 динара да га пошаље Српском ученом друштву у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-222. Београд, 5. март 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи Јовановићима у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-223. Београд, 5. март 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Ђермекову у Земун један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-224. Београд, 5. март 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Божида-ру Савићу у Шабац један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-225. Београд, 5. март 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат Луки Јоцићу у Нови Сад један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

50-226. Београд, 5. март 1886.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат М. Каракашевићу у Гомбош (Богојево) један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На полеђини листа је белешка: „На овои експедиј потрошено је до ђумрука ф[р]акт, ношење, мерење, 2 дин[ара] и 40 пара Стеван Јовановић“, а испод тога „Свега дин[ара] 8,45“.

50-227. Београд, 21. март 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у банкнотама спакованим у писмо вредности 380 динара да га пошаље Ристи Ковачићу у Терни и плаћен аманет за писмо од 95 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-228. Београд, 26. мај 1886.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у банкну-тама спакованим у писмо вредности 504 динара да га пошаље Геролду и компанији у Беч и плаћен аманет за писмо од 80 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.²⁴

50-229. Београд, 19. септембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 9 динара да га пошаље Владимиру Ивановићу у Петроград и плаћен аманет за писмо од 5 динара и 85 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-230. без места и датума

Неутврђени – Српском ученом друштву

Део омота од пакета или књиге на којем је залепљена адреса: An die Gelehrte Gesellschaft. Belgrad.

Адреса, оригинал, штампано, немачки језик, 1 л.

50-231. Загреб, 24. јул 1886.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Пакет књига послат Друштву, а вредности 12 форинти.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су оштећен бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: 909 *Zágráb Zagreb* и белешка: „Такса поштанс[ка] плаћена 1 ди[нар и] 50 пара“.

50-232. Београд, 30. септембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљена од Српског ученог друштва и послата три писма разним књижарама у разним местима у Србији и наплаћену таксу за писма и препоруку од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-233. Београд, 12. октобар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљена од Српског ученог друштва и послата четири писма разної господи у разна места и наплаћену таксу за писма и препоруку од једног динара и 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

²⁴ Потврде под бројем 50 и подбројевима 227 и 228 залепљене су једна за другу.

50-234. Панчево, 14. октобар 1887.

Књижара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву на
руке секретара Јована Бошковића

Послат новац у износу од 57 форинти и 50 крајцера

Коверат (од вредносног писма – аманета)

На коверти је пет елипсастих, бордо воштаних печата у који-
ма је неједнако отиснут ћириличним словима у три реда
текст: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА ПАНЧЕВО. По-
ред тога је на српском и немачком језиком штампано: КЊИ-
ЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА У ПАНЧЕВУ, а с друге стране
наведен је износ од 57 форинти и 50 крајцера и белешка:
„наплаћено таксе 1 динар“.

50-235. Сомбор, 18. октобар 1887.

[Миливој Каракашевић] – Српском ученом друштву преко
секретара Јована Бошковића

Послат новац у износу од 19 форинти и 0,8 крајцера

Коверат (од вредносног писма – аманета)

На коверти су мањи остаци од пет округлих, бордо воштаних
печата, а с друге стране наведен је износ од 19 форинти и 8
крајцера и белешка: „наплаћено 1 дин[ар и] 20 п[а]р[а]“.

50-236. Београд, 9. октобар 1887.

Јов[ан] Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Даје признаницу на пет пара датих из касе Српског ученог друштва
за једну дописну карту.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

50-237. [238] Београд, 9. новембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо браћи Поповић у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препору-
ку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-238. [239] Београд, 30. октобар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо браћи Поповић у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препору-
ку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-239. [238] Београд, 27. децембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Божидару Савићу у Шабац и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 30 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

50-240. [241] Беч, 26. септембар 1887.

Царска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет књига преко Морица Зокла, царско-краљевског државног шпедитера Српском ученом друштву.

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На листу су таксена марка од 10 пара и белешка: „На овај пакет плаћено је 50 па[ра] 26. септе[м]бра 1887. У Београду Стеван Јовановић“.

Председник Српског ученог друштва 1888–1892. године

1888. ГОДИНА

1. Београд, 18. јануар 1888.

Стево Добривојевић, адвокат – Управи Српског ученог друштва
Тражи да му се у року од 24 часа исплати 300 динара парничног
заступања као пуномоћнику Милана Кујунџића, министра на расположе-
њу. Више од годину дана је чекао и није хтео да тражи наплату. Ако ту
суму не плати, биће принуђен да употреби законски пут и то неће бити
„неосетно ни за друштво ни чланове који га представљају“.

Писмо, оригинал, аутограф С. Добривојевића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум:
СТЕВО ДОБРИВОЈЕВИЋ Адвокат Београд.

2. Београд, 24. март 1888.

Министарство спољних послова, Политичко одељење, [Дра-
гутин] Франасовић, пуковник, министар иностр[аних] дела
– Ст[ојану] Бошковићу, председнику Одбора за прославу Ву-
кове стогодишњице

Обавештава га да у одговору на његово писмо од 11. марта 1888.
шаље писмо Мине Вукомановић, којег као прилога нема, а које је српски
посланик у Бечу добио од ње пре него што јој је саопштена садржина
Бошковићевог писма. Мина се у писму дотиче питања о преносу костију
осталих чланова Вукове породице и поставила је то као услов под којим
одобрава да се пренесу Вукове кости.

Писмо, оригинал, аутограф потписа Д. Франасовића, 2 л.

3. Београд, 7. април 1888.

Суд вароши Београда – За [Српско] учено друштво, Јов[ану]
Бошковићу, секретару

На тражење Стеве Добријевића, адвоката и пуномоћника Милана
Кујунџића, да му суд одобри забрану на имовину Друштва (столове, сто-
лице, клупе, ормане, касу и све књиге) у износу од 300 динара која се

налази у Великој школи. Као доказ за то поднео је извршну судску пресуду од 15. маја 1886. На основу тога суд је решио „да се тражена забрана на означену покретност Ученог друштва одобри и преко полиц[ијске] власти удејствује, о чему се овим извештавају обе стране.“

Решење, оригинал, 2 л. с прилогом:

белешка: „мјеница Др: 300. – Еск. камата Др: 4.05 марка 30 Др: 4.35 Др: 295 65“, 1 л.

4. Београд, 13. април 1888.

С. С. Јовановић, писар Извршног одељења [Управе вароши Београда] – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 300 динара примљених преко Јована Бошковића, професора Велике школе, од Управе Српског ученог друштва за рачун Милана Кујунџића, бившег министра, а по забрани Суда вароши Београда од 7. априла 1888.

Признаница, оригинал, аутограф С. С. Јовановића, 1 л.

5. Београд, 21. април 1888.

Одбор за прославу Вукове стогодишњице, Ст[ојан] Бошковић, председник, Андра Николић, пословођа

На састанку Главног одбора 21. априла 1888, којем су присуствовали: председник Стојан Бошковић и чланови Јован Бошковић, Милан Ђ. Милићевић, Милош Цветић, Светозар Карапеша, Пера Ђорђевић и Андра Николић, прочитано је писмо Мине Вукомановић од 4. марта 1888.²⁵ Она је њиме тражила да Одбор откупи угледну гробницу у Бечком гробљу где би се о трошку Одбора пренела и сахранила још три члана Вукове породице, од којих два сахрањена у Петрограду. Након тога пристаје да да допуштење за пренос Вукових костију у Београд. Одбор је одлучио да прославу Вукове стогодишњице изврши без преноса његових костију, јер није у могућности да се одазове Манином захтеву.

Записник, оригинал, аутограф А. Николића с аутографом потписа С. Бошковића, 1 л.

6. Београд, 13. мај 1888.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да је положај Српског ученог друштва постао неодређен у том „степену да није било потпуне извесности ни у питању самога постојања његова.“ Како по закону има дужност да врши врховни надзор над научним и књижевним друштвима, приступио је решењу тога питања

²⁵ Манино писмо о којем је овде реч налази се у Архиву САНУ у Вуковој заоставштини под бројем 8552/189.

и најпре се обратио Српској краљевској академији и замолио је да му она саопшти своје гледиште у вези с тим питањем. Она је писмом од 11. маја 1888. саопштила да „сматра да, легално, Српско учено друштво није укинуто, и да, осим тога, Академија налази, ’да би то Друштво ваљало одржати и преустројити га према томе што је на Академију прешао главни део научнога посла, којим се оно до сада морало занимати.““ Таква изјава Академије довољна је за закониту основу одржања Српског ученог друштва и зато позива Управу Друштва, односно представнике његове да у што краћем року поднесу образложену представку о потребама Српског ученог друштва, где се могу одвојити питања о привременом и о сталном његовом уређењу. На основу те представке и мишљења Академије, донеће одлуку о Српском ученом друштву.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 2 л. У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

7. Београд, 17. мај 1888.

[Архимандрит Нићифор Дучић], заменик председника Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова др Владану Ђорђевићу]

Одговарају му на допис од 13. маја и захваљују на доброј вољи и одважности којом хоће да питање о Српском ученом друштву једном изведе начисто. „Заиста, част и углед, интерес и потреба отаџбине не ишту, да се једно научно друштво, коме је 47^{ма} година како обрађује српску науку тако, да је стекло лепа гласа у ученом свету и себи и своме народу, (нема академије, нема научника, који пишући о Србима, не наводи друштвена издања; па и данас, све научне академије шаљу овом Друштву своје списе непрестано) и које није нарочно укинуто, било указом као што је и постало било законом, – осуди на нерад с тога што већ две скупштине не дођоше дотле, да гласају за државни буџет, у који беше наново стављена и помоћ Српскоме ученом друштву. А тако ето мисли и Кр[аљевска] научна академија.“ Када су у питању потребе Друштва и Управа, мисли да их треба раздвојити на привремене и сталне. Привремене она може сама да саопшти, а сталне су у вези с будућим уређењем и њих мора да донесе Скуп Друштва. Привремене потребе су: да се у име ванредне помоћи да 3.000 динара за плате и канцеларијске трошкове. Хонорари за списе се неће издавати, јер нема рукописа за 10 књига „Гласника“. Друштво је очекивало од скупштине државну помоћ и није добило субвенције, па не издаје плате од фебруара, не шаље књиге, нити их с поште може примити. Не може да отпусти послугу, јер ко ће држати чистоћу, чувати ствари од квара и крађе и одговарати за њих коме треба, и тиме је укочен рад Управе, која није могла ни скуп да сазове јер нема одговора на питање: како стоји с Друштвом. Моле министра да нареди да се „Гласник“ у Државној штампарији бесплатно штампа, јер рукописи што дуже стоје

губе своју актуелну вредност због застарелости. Те две ствари моле да одобри, а и Управа ће наставити рад и за 14 дана сазвати скуп пред који ће поставити питање о будућем уређењу и сталним потребама Друштва. Исход тога поднеће министру на даљи поступак.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

8. Београд, 30. мај 1888.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу Друштва да је усвојио мишљења Српске краљевске академије поднесено му 11. маја и њено мишљење од 17. маја 1888. да Српско учено друштво није законом укинута, да је користан његов даљи опстанак и да га је потребно преустројити јер је основана Српска краљевска академија. Пре него што приступи преустројству Друштва на сталној законској основи за будућност, сматрао је за потребно да привремено уреди његово стање до краја рачунске године да би могло подмирити најпрече потребе за свој опстанак. Поднео је предлог Министарском савету који је 26. маја 1888. донео одлуку: да се овлашћује министар просвете да може издати на име помоћи Српском ученом друштву 3.000 динара до 1. новембра 1888. из буџетске партије која је одређена за научна друштва и књиге, да се овлашћује министар просвете да може наредити да се Српском ученом друштву штампа „Гласник“ о државном трошку у Државној штампарији. Саопштавајући те одлуке министар је препоручио Управи да одмах приступи проучавању и израђивању свих правила и предлога којима би се могли стално регулисати односи Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 2 л. У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

9. Београд, 1. јун 1888.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – [Јовану Бошковићу], председнику Одбора за издавање Ђукових списа

Обавештава да није могао да усвоји одлуку Одбора за издавање Ђукових списа коју је донео на седници од 20. маја 1888, јер није нашао да је умесно претходно оглед од два табака штампати и разаслати.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

10. Београд, 30. јун 1888.

[Архимандрит Ниђифор Дучић], потпредседник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова др Владану Ђорђевићу]

Истичу да је министар просвете Милан Кујунџић, када је 1886. обуставио бесплатно штампање „Гласника“ Српског ученог друштва, на које Друштво има законито право, не само по Закону о уређењу Друштва српске словесности и Српског ученог друштва од 1841. и 1864, него и по Закону о уређењу Државне штампарије од 1866, „који није укунут никаквим законским наређењем“, у писму Државној штампарији „рекао да то чини: до даље наредбе.“ Пошто је одлуком Државног савета од 26. маја 1888. министар овлашћен да може да нареди да се „Гласник“ Српског ученог друштва штампа о државном трошку у Државној штампарији, моле министра просвете да опозове „обуставу закона *’до даље наредбе’*“, да би се што пре могло почети са штампањем LXVIII књиге „Гласника“.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

11. Београд, 6. јул 1888.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу Друштва да, услед писма Српске краљевске академије од 29. јуна 1888, према члану 31. Основног закона Српске краљевске академије, уступи Академији на располагање Библиотеку и збирке, „што је члан 54. Устројства од 29. јула 1864. год. прогласио за *’саставни део Народне библиотеке и Музеја’*“.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 1 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

12. Београд, 12. јул 1888.

Краљевско српско Министарство просвете и црквених послова, по наредби министра просвете и цркв[ених] послова начелник Ј[ован] Ђаја – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу Друштва да је министар просвете, према њеном писму од 30. јуна 1888, издао наредбу Управи Државне штампарије да опет бесплатно штампа „Гласник“ Српског ученог друштва.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 1 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

13. Пожаревац, 29. септембар 1888.

Дим[итрије] С. Јовановић, директор гимназије – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је оно пре три године усвојило и хонорисало његов рад *Границе Душанове царевине*, за који још није примио награду, а неке колеге су је одмах добиле. Моли да му се што пре пошаље одређени хонорар, а ако то Друштво не може да учини, да му врати рукопис.

Писмо, оригинал, аутограф Д. С. Јовановића, 1 л.

14. Београд, 30. септембар 1888.

Светозар Недељковић, машински инжењер – [Српском ученом друштву]

Предао је чланак под насловом *Испитивање хидрауличних моћора*, у којем је изнео испитивање турбине електротехничке опитне „штације“ у Минхену које је с друговима извршио 9/21. априла 1888. под руководством проф. Шретера.

Рукопис, оригинал, 6 л.

15. Београд, 11. октобар 1888.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу да је Одбор за париску изложбу одлучио да се из просветне струке, између осталог, на светској изложби у Паризу изложи и збирка издања Српског ученог друштва. Моли да се та збирка спреми до краја године и да се обрати сва пажња на то да наша просветна струка, а посебно Српско учено друштво буду што достојније представљени на изложби. Када збирка буде готова, да га обавесте да би јавио где ће се послати.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 1 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

16. Београд, 13. октобар 1888.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу Друштва да услед потребе коју му је представио ректор Велике школе у писму од 7. октобра 1888. што пре уступи Великој школи собе у којима је оно, јер су неопходне за слушаонице.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 1 л.
У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

17. Београд, 1. новембар 1888.

Јован Бошковић, секретар – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун о хонорару г. Вл. Јовановића, из године 1881, '82. и '83. за чланак: Сјатајисјични њрежлед*, I, с податком да је примио више 1.235 динара и да их је В. Јовановић вратио.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

18. Праг, 20. децембар 1888.

Краљевско чешко друштво знаности, Ђорђе Вегнер, књи-
жничар – Управи Српског ученог друштва

Обраћа се Управи Српског ученог друштва молбом да опет ступе у
узајамну књижевну размену својих издања, како је и пре било. Наводи да
од „Гласника“ Српског ученог друштва немају св. I, VIII, XXIV – XXVII
и XXXIV – LXVII. Немају ни посебна издања Друштва, осим Даничићеве
Синџаксе, I део, Доментијанова *Живојџа Св. Саве, Извора за нову српску*
историју, I и преписке далматинског епископа Бенедикта. Моле да им се
пошању наведене свеске „Гласника“ и посебна издања, осим наведених.
Они ће послати своја периодична и посебна издања, само да Управа Дру-
штва назначи која им издања треба послати.

Писмо, оригинал, ћирилица, српски језик, 2 л.

На првом листу у заглављу штампан је на немачком и че-
шком језику меморандум Друштва.

19. Лондон, 2/14. септембар 1888.

Краљевско српско посланство у Лондону – Српском ученом
друштву

Доставља Друштву Уредбу краљице Викторије из 1838. године,
штампану 1870. године, којом се одређује начин чувања и смештања до-
кумената од јавног интереса, старање и одговорност за архив, печат архи-
ва, оверавање преписа, издавање годишњака и друго што се односи на рад
архива.

Уредба, оригинал, штампано, енглески језик, 4 л. с прилогом:

Како се чувају јавни документи у Енглеској, преводи појединих
одредаба из Уредбе о начину чувања докумената у архивама.

Белешке, непотписане и недатиране, 1 л.

20. Лондон, 2/14. септембар 1888.

Краљевско српско посланство у Лондону – Српском ученом
друштву

Доставља Друштву штампане препоруке с нацртима (пројекти про-
сторија архива) како се у Енглеској изграђују зграде за архиве: избор места,
материјали за градњу, постављање грејних и водоводних инсталација, опре-
мање просторија и намештај, потребне мере заштите од пожара и друго.

Препорука, оригинал, штампано, енглески језик, 5 л. с прилогом:

О згради архивској, преводи појединих препорука о изградњи зграде за архив

Белешке, непотписане и недатиране, 2 л.

21. Лондон, 2/14. септембар 1888.

Краљевско српско посланство у Лондону – Српском ученом друштву

Доставља Друштву Правилник о раду архива и начину на који посетиоци могу да се користе документа; начину издавања докумената; вођењу евиденције; руковању документима; поступању с документима од нарочите важности; радном времену архива и његовој затворености за време празника у Енглеској.

Правилник, оригинал, штампано, енглески језик, 2 л. с прилогом:

Правила за посетиоце архива, превод већине одредаба из *Правилника о раду архива у Енглеској* и начину на који посетиоци архива могу да користе документа.

Белешке, непотписане и недатиране, 2 л.

22. Беч, 8. мај 1888.

[Јулијан] Дунајевски, ц[есарско] к[раљевски] министар финансија

Издаје Наредбу о чувању оригиналних закона. Она се односи на сва надлештва и садржи упутства за управнике регистратура који воде специјалну евиденцију, чувају закључана сва документа и о њима се старају. Њоме се регулише начин увођења у збирку закона донетих после 1868. год.

Наредба, препис, готица, немачки језик, 1 + (1) л. с прилогом:

Наредба како да се чувају оригинални закони с поштом владаочевим, где су дата најкраћа упутства за поступање.

Белешка, непотписана и недатирана, 1 л.

23. Праг, 6. март 1887.

Прописи донети 6. марта 1887. којима се одређује начин коришћења докумената у Цесарско-краљевско намесничкој архиви у Прагу. Они садрже више одредаба о начину издавања, коришћења и чувања докумената, а посебно о позајмљивању архивалија изван заграде архива и враћању.

Прописи, препис, готица, немачки језик, 3 + (1) л., повезани концем, с прилогом:

Прописи како се користи ц.-кр. намесничка архива у Прагу с обзиром на приватна лица, где су у изводима наведене неке одредбе из прописа.

Белешке, непотписане и недатиране, 2 л.

24. Беч, 6. децембар 1888.

За министра М. Пазетић – Краљевском српском посланству
У име Цес[арско]-краљ[евског] министарства спољних послова одговара Краљевском српском посланству на захтев да се доставе аустроугарски законски прописи о уређењу Државног архива и ставља на располагање те прописе: 1) о уређењу угарског земаљског архива, у француском преводу; 2) прописе за Ратни архив и 3) инструкције за рад Архива Министарства финансија (наведени прописи недостају у прилогу). На крају дописа износе се основне одредбе о раду Дирекције архива и њених службеника, вођењу тачне евиденције докумената, инвентарисању, обради и чувању, као и упутство за рад и поступак при коришћењу архивске грађе.

Одговор, препис, готица, немачки језик, 2 л. с прилогом:

Краљевско Српско Посланство ишражило је да дозна унутрашње уређење Државне архиве од аустроугарског Министр. унутр. послова, на шта оно одговара, па се укратко наводи шта се све шаље, одлуке о Војном архиву и о правилима која се тичу употребе, опис наредба за архиве и Правила за управу архива и његових чиновника.

Одговор, превод, ћирилица, непотписан и недатиран, 2 л.

1889. ГОДИНА

1. Београд, 3. јануар 1889.

Стев[ан] Д. Поповић, начелник Министарства просвете – председнику Српског ученог друштва [арх. Нићифору Дучићу]

Обавештава га да је Народна скупштина решила и 22. децембра 1888. краљ Милан I је потврдио Устав Краљевине Србије, па у прилогу, којег нема, доставља један примерак за Архив Друштва.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Д. Поповића, 1 + (1) л.

2. Београд, 6. јануар 1889.

Свет[етомир] Николајевић, ректор Велике школе – Нићифору Дучићу, председнику Српског ученог друштва

Истиче да је министар просвете својим актом од 13. октобра 1888. наредио Управи Српског ученог друштва да Великој школи уступи собе у којима се налази. И поред тога, оне нису уступљене, а преко су потребне Великој школи за слушаонице. Зато га моли да нареди што пре, а најдаље за три дана да се иселе све ствари Друштва. Ако није могуће из обе собе одмах, „а оно бар из оне са улице, у којој је канцеларија“ и да је уступи Великој школи.

Писмо, оригинал, аутограф С. Николајевића, 1 + (1) л.

3. Београд, 9. јануар 1889.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва – Светомиру Николајевићу, ректору Велике школе

Одговара на писмо од 6. јануара 1889. којим тражи да се Друштво најдаље за три дана исели. Истиче да су то три празнична дана и у тако кратком року то се не може урадити све и да је оно нашло други стан, да има откуд да га плаћа и да има чиме да се пресели. Обавештава га да ће Друштво, на позив министра просвете, да се преуреди и да потражи сталну државну помоћ, а Управа ће да му нађе стан до краја јануара месеца 1889. Зато га моли да се дотле притрпе, посебно што настају полугодишњи испити, па за то време неће бити потребна нова слушаоница. „Учено друштво заслужило је то мало призрења. Оно је од 1863. гостољубиво примило у свој стан: Чупићеву задужбину, Археолошко друштво, Музеј, професорске испите, Научну академију, Одбор за издавање Вукових дела, различне друге одборе, па и сама предавања Филозофског факултета Велике школе за неко време. Њему је сада 48-ма година, те је по томе једна од најстаријих научних установа у земљи. Оно има и својих заслуга за српску науку и просвету. Стога се тврдо надам да нам у новој уставној ери неће први посао бити тај, да чланови овога Друштва може бити и с помоћу материјалне силе, избацују на улицу: друштвена издања и друге књиге и збирке, касу, архиву и осталу покретну имовину његову; и то баш онда, кад Друштво ради на новом уређењу и даљем опстанку свом.“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

4. Београд, 9. јануар 1889.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др Владан Ђорђевић, министар просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Тражи, у вези са својим писмом од 11. октобра 1888, да га Управа Српског ученог друштва извести шта је до тада урађено у послу спремања за Париску изложбу. За то је „дошао последњи рок“, па је потребно Одбору одмах упутити све што је готово.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа В. Ђорђевића, 1 л. У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

5. Београд, 12. јануар 1889.

Миливоје Н. Јовановић, филозоф III године, благајник и књижничар Друштва „Панчић“ – господину [вероватно председнику Српског ученог друштва Н. Дучићу или секретару Ј. Бошковићу]

Обавештава га да чланови Друштва „Панчић“ увиђају велику корист по себе од „Гласника“ Српског ученог друштва, а немају средстава да их набаве и моли да им Друштво бесплатно даје „Гласнике“.

Писмо, оригинал, аутограф М. Н. Јовановића, 1 + (1) л.

6. Београд, 24. јануар 1889.

Владимир Јакшић, члан – Одбору за историјске и државне науке Српског ученог друштва

Наводи да је на седници Одбора одржаној 21. децембра 1888. нагласио да ће се 11. марта 1889. навршити 50 година његовог књижевног рада и да жели да тај дан Друштво прослави по установљеном обичају. Тада је председник рекао да дело од пре 50 година поднесе и да се о даљим корацима Управе не брине. Дело из 1839. године предао је секретару Јовану Бошковићу 29. децембра 1888. и од тада му Друштво није ништа доставило. Моли да му Одбор поново писмено одговори хоће ли нешто бити од предлога или не, јер се време приближава.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 л.

7. Београд, 25. јануар 1889.

Др Мил[ован] Спасић, члан Државног савета у покоју (пензији) – Српском ученом друштву

Истиче да за време од 44 године, колико је члан Српског ученог друштва, није много могао да ради на преважном и општекорисном задатку Друштва. То нису дозвољавали многи административни званични послови, јер су сва пажња, труд и рад у почетку били посвећени школама и настави школској, а касније на народној привреди. Обавештава да је прикупио податке *О аґрарним односима христџијана у ослобођеним крајевима Тојличкоџ и Врањскоџ округа за време турске владавине* и подноси их Друштву да их оцени и у свом органу „Гласнику“ штампа „ако за добро нађе“.

Писмо, оригинал, аутограф др М. Спасића, 2 л.

8. С[анкт] Петербург, 9. фебруар 1889.

А. Папков, Ор[ест] Милер, В. Беложерски – уреднику [„Гласника“ Српског ученог друштва]

Обавештавају да шаљу једну брошуру у којој је изнета прича о патњама словенских народа. Уверени су да ће он те чињенице искористити у правцу који је најповољнији за словачку децу, мајке и очеве. Наводе и да је руска штампа отпочела поход против ужасног зла. Моле да се брошура прикаже у „Гласнику“ и да им се пошаље часопис где је чланак о брошури.

Писмо, оригинал, руски језик, 2 л.

С другог листа је исечена поштанска марка.

9. Грац, 12/24. фебруар 1889.

Друштво „Славија“, председник Н. Пајић, студ[ент] мед[ицине], тајник Ф. Горуп, студ[ент] фил. – Управи Српског ученог друштва

Обавештавају Управу Друштва да Свесловенско књижевно научно друштво „Славија“ у Грацу оснива своју књижницу. Прилозима

чланова није могуће основати такву књижницу да игра важну улогу у остваривању словенских идеја. Зато је Друштво „Славија“ решило да се за помоћ замоле „сва друштва која су расадници словенске просвете.“ Моли и Српско учено друштво да јој помогне слањем својих издања убудуће, а ако је могуће, да им поклони и нека своја претходна издања.

Писмо, оригинал, аутограф Ф. Горупа, 1 + (1) л.

10. Београд, 11. март 1889.

Владимир Јакшић, редовни члан од 40 година²⁶ – Српском ученом друштву

Обавештава и Друштво о своме предлогу који је навео Одбору за историјске и државне науке Српског ученог друштва у писму од 24. јануара. Како се управо 11. марта навршава 50 година откако је као српски „писатељ“ ступио на свет и одредио је дан за прославу, а од Друштва написмено није добио одговор да ли му молбу усваја, зато се други пут обраћа молбом да га извести да ли може шта бити од његовог предлога.

Писмо, оригинал, аутограф В. Јакшића, 1 + (1) л.

11. Београд, 11. март 1889.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова Светозару Милосављевићу]

Извештавају министра, у одговор на писма од 13. и 30. маја 1888. претходног министра просвете др Владана Ђорђевића, да је Српско учено друштво имало скуп 29. децембра 1888. На њему је, између осталог, решено да сваки одбор изабере по једног члана који ће заједно с Управом израдити нацрт за ново уређење Српског ученог друштва, па га поднети скупу који ће се због тога сазвати. Тако примљен нацрт поднеће се министру на даљи поступак. На томе се ради и док се посао не заврши, Друштву требају материјална средства за издржавање. За прошлу годину оно је привремено добило свега 3.000 динара државне помоћи, а субвенција његова била је 15.283,80. динара. Друштво „је прегло“ да издаје „Гласник“ за „Гласником“ и изашла је LXVIII, а штампа се LXIX књига. Потребна су средства за плате, канцеларијске трошкове, хонораре. „А што по речима Демостеновим: ’без средстава не може ништа да буде од онога, што треба да буде’, то је и српска држава кроз пуних 48 година потпомагала ово наше друштво, а оно је опет са своје стране неговало и гајило српски језик и књижевност, издавало споменике наше политичке и књижевне прошлости, обрађивало нарочито оне гране науке, које се тичу Србије и Српства, ширило у народ корисна знања, науку општу и српску, и било кроз по века достојни представник духовнога живота и рада у Срба пред ученим и образованим светом Јевропе и Северне Америке.“ Зато је Управа на свом састанку одлучила да замоли министра да „из партије на књи-

²⁶ На овај начин се потписао В. Јакшић, а односи се на то да је толико времена члан Друштва српске словесности и Српског ученог друштва.

жевне смерове“ одреди 5.000 динара у име државне помоћи Српском ученом друштву све док се његов статус не реши коначно.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

12. Београд, 11. април 1889.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – Чед[омиљу] Мијатовићу, тит[уларном] редовном члану

Обавештавају га да Владимир Јакшић, редовни члан Српског ученог друштва навршава 50 година свог књижевног рада. Управа Друштва наумила је да то прослави на уобичајен начин, а према одлуци Скупа. За светковину је најпотребнији беседник и Управа је на састанку 11. марта одлучила да замоли Мијатовића као члана истог одбора, сличне струке и одлична беседника. Извршавају одлуку Управе и моле га да се прими почасне дужности. Податке за животопис и књижевни рад даће му сам В. Јакшић. Ако је одговор повољан, моле га да их обавести за које време би био спреман да би Управа према томе могла да одреди дан светковине.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

13. Београд, 19. мај 1889.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова Светозару Милосављевићу]

Обавештавају министра да у прилогу подносе извештај како је Српско учено друштво на скупу држаном 14. маја 1889. године, на предлог Одбора за ревизију Уређења Друштва, једногласно одлучило да се одговори на питања која је поставио др Владан Ђорђевић, министар просвете, писмима од 13. и 30. маја 1888. Моле министра да поради да се „три основне тачке за ово Друштво, законодавним путем, у том смислу реше“. Њих ваља сматрати као одговор Друштва на постављена питања од претходног министра. „А ако бисте Ви, господине министре, имали каквих нових погледа на ову ствар, молимо Вас да их изволите доставити Друштву, које је вољно да их прихвати, а по могућству и да им се одзове.“

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л. с прилогом:

Основа за Закон о Српском ученом друштву, у којој су наведена само три члана, и то: 1. да би Српско учено друштво могло да врши свој задатак, даваће му се и даље годишња државна помоћ у границама Закона о државном буџету, бесплатан стан и враћају му се све његове повластице, а нарочито оне које је имало при штампању својих издања у Државној штампарији и при слању књига поштом; 2. каса, Архива, Библиотека, ствариште књига, збирке и остало покретно имање остају и даље својина Српског ученог друштва; 3. овај закон важиће од дана када га краљевски намесници потпишу. Њиме се унеколико мењају члан 6. и 31. (став други) Основног закона Српске краљевске академије од 1. новембра 1886.

Предлог закона, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

14. Београд, 11. септембар 1889.

Јован М. Жујовић, уредник „Геолошких анала“, редовни члан Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му шаље прву књигу „Геолошких анала Балканског полуострва“ у размену за „Гласник“, који оно шаље Геолошком кабинету Велике школе. Истовремено моли да му из свог албума позајми слику Ами Буа да је репродукује у „Геолошким анализама“, „уз биографију овога првога испитача Балканског полуострва“.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа Ј. М. Жујовића, 1 + (1) л.

15. Београд, 25. октобар 1889.

Министарство народне привреде, Ст[еван] Р. Поповић, министар народне привреде – Управи Српског ученог друштва

Обавештава Управу да је време да се прикупи грађа за државни шематизам за 1890. и моли да Министарству народне привреде пошаље списак својих редовних и дописних чланова најдаље до 10. новембра 1889.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Р. Поповића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства народне привреде с државним грбом.

16. Београд, 2. новембар 1889.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Св[етозар] Милосављевић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му ради знања и управљања у прилогу шаље распис министра финансија о продужењу буџетске године до 1. јануара 1890.

Писмо, оригинал, рукопис, с аутографом потписа С. Милосављевића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 29. октобар 1889.

Министарство финансија, др М[ихаило] В. Вујић, министар финансија – свим окружним начелствима и Управи вароши Београда

Обавештава да је поднео Народној скупштини на решење предлог Закона о изравнању буџетске године с календарском годином. Предлог је једанпут изгласан и изгледа да ће се коначно усвојити, па буџетска година почиње 1. јануара, а завршава се 31. децембра.

Депеша, умножена, неоверена, 1 л.

17. Београд, 11. новембар 1889.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Св[етозар] Милосављевић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да су краљевски намесници потписали Закон о изравнању буџетске године с календарском годином и шаље један примерак Закона, који недостаје, на употребу. Ближа правила за извршење Закона послаће касније.

Писмо, оригинал, рукопис с факсимилом потписа С. Милосављевића 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

18-1. [21-] Београд, 31. јануар 1890.

М[ихаило] Петковић, С[има] М. Лозанић, Љуб[омир] Клерић, прегледачи рачуна – Главном скупу Српског ученог друштва

Извештавају Главни скуп Српског ученог друштва да су прегледали рачуне Друштва за 1888. и 1889. годину и нашли су да су у свему исправни.

Извештај, оригинал с аутографима потписа прегледача, 1 + (1) л.

18-2. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Преглед целокућнога примања и издавања Српскога ученог друштва за 2 године и 2 месеца (од 1. нов[ембра] 1887. до 31. дец[ембра] 1889)* с наведеним примањима и издавањима у 1887–88. од 4.056,85 динара, а у 1889. години од 5.662 динара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

Чланови комисије за преглед рачуна: Михаило Петковић, Сима М. Лозанић и Љубомир Клерић су 31. јануара 1890. на рачуну записали: „Потписани прегледали су ове рачуне и нашли су да су исправни“, па су се потписали. Запис је писан руком М. Петковића.

18-3. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Преглед примања Српскога ученог друштва године 1887/8. и 1889.* с укупном сумом од 4.056,85 динара, као и приход: *Од продајних књига посебице примљено* у укупном износу од 33 динара и 30 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

18-4. Београд, 3. јун 1888.

[Архимандрит Нићифор Дучић], потпредседник [Српског ученог] друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 1.500 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1888. годину из одређене буџетске партије, а по решењу министра просвете од 30. маја 1888.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-5. Београд, 23. август 1888.

[Архимандрит Нићифор Дучић], потпредседник [Српског ученог] друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 1.500 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за рачунску 1888. годину из буџетске партије одређене на научна средства и књиге, а по решењу министра просвете од 30. маја 1888.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-6. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Преглед њримања Српскога ученог друштва за године 1887/8. и 1889*, с укупном сумом од 5.662 динара, као и приход: *Од њрода-них књига њосебице њримљено* у укупном износу од 533 динара и 60 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

18-7. Београд, 1. април 1889.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник [Српског ученог] друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 3.000 динара примљених из касе Министарства финансија као државну помоћ Српском ученом друштву за рачунску 1889. годину из буџетске партије одређене за научна друштва и књиге, а по решењу министра просвете од 27. марта 1889.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-8. Београд, 6. септембар 1889.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник [Српског ученог] друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.000 динара примљених из касе Министарства финансија као државну помоћ Српском ученом друштву за рачунску 1889. годину из буџетске партије одређене за научна друштва и књиге, а по решењу министра просвете од 27. марта 1889.

Признаница, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-9. Панчево, 21. март 1889.

Књижара „Браће Јовановића“ – Срп[ском] учен[ом] друштву Обавештава да у прилогу шаље рачун о књигама Друштва и наводи да је непродатих књига остало још за 1.425 динара, које преносе на нов рачун, а за продате књиге прилажу у готовини износ од 86 динара и 55 пара. На писму је белешка: „,40 f по $47\frac{1}{2} = 84,20$; у маркама 2,35 дин 86, 55“.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

На првом листу у заглављу штампан је меморандум с амблемом у којем су иницијали Б Ј и година 1872, а после тога: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА и у доњем делу је белешка: „,% f[orinti] по $47\frac{1}{2} = 84,20$; у маркама 2,35 дин[ара] 86,55“.

Писмо је с прилозима:

1. Панчево, 21. март 1889.

Списак најпродајних књига Срп[ског] ученог друштва с наведеном појединачном ценом књига и укупним износом од 1.425 динара, датиран 10. јануара 1889. и Закључни рачун по коме се прилаже у готовини 86 динара и 55 пара.

Списак, оригинал, 1 л.

2. Београд, 24. март 1889.

Јанаћ Ђорђевић, трговац

Наводи да је: „,40 форината за сребро по 2,10 [=] 84 дин. Свега динара 84“

Белешка, оригинал, аутограф Ј. Ђорђевића, 1 л.

18-10. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Списак хонорара Српског ученог друштва године 1887/8. с подацима коме је, за шта и колико издато и у укупном износу од 323 динара и 25 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Хонорари из списка наведени су у признаницама број 18 и подбројевима 11 – 12.

18-11. Београд, 30. децембар 1889.

Владимир Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 262 динара и 50 пара примљених као остатак хонорара за чланак *Нови сѣијисѣиички ѡреѣлед* објављен у „Гласнику“, књ. LXVIII.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографом потписа В. Јовановића, 1 л.

18-12. Београд, 23. јануар 1890.

Владимир Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара и 75 пара примљених као хонорар за чланак *Привредни ред и покреј у друшћвеном и међународном живојцу*, који ће изаћи у LXXI књизи „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића с аутографом потписа В. Јовановића, 1 л.

18-13. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Списак хонорара и коричар Српског ученог друшћва за године 1887/8 и 1889. с подацима коме је, за шта и колико издато и у укупном износу од 1.727 динара и 25 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Хонорари из списка наведени су у документима број 18 и подбројевима 14 – 16 и 173 – 175.

18-14. Београд, 22. мај 1889.

Др Марко Т. Леко – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара примљених из касе Српског ученог друшћва за два чланка штампана у LXIV и LXVIII књ. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Т. Лека, 1 л.

Отцепљен је горњи леви угао листа.

18-15. Београд, 10. јул 1889.

Јован Бошковић, редовни члан Друшћва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара примљених из касе Српског ученог друшћва као хонорар који му припада за чланак *Говор на Даничићевом вечеру*, објављен у LXX књ. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Отцепљен је горњи леви угао листа.

18-16. Београд, 17. септембар 1889.

Јов[ован] Туроман – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 480 динара примљених од Друшћва за расправу *Каква је латинска грамаћика поћребна за наше гимназије*, штампан у LXX књизи „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

Отцепљен је горњи леви угао листа.

18-17. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Канцеларијски ћрошкове Српског ученог друшћва године 1887/8. и 1889. с подацима колико је 1887/8. издато за поштарину и слање књига,

као и за телеграме у појединачним износима и у укупном износу од 91 динара и 20 пара

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Канцеларијски трошкови по овом рачуну наведени су у документима број 18 и подбројевима 18 – 37.

18-18. Загреб, 6. новембар 1887.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат Друштву пакет књига вредности 10 форинти

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су округао, бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: 813 ZÁgráb Zagreb, а на полеђини белешка: „Плаћена такса за пошту 1 ди[нар и] 80 пара. Примијо писмонош[а] А. Станић“.

18-19. Београд, 17. децембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо др Јакову Ћудини у Сплит и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-20. Београд, 19. децембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 14 динара да га пошаље Драгутину Претнеру у Рагузу (Дубровнк).

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет прилепљена таксена марка од 20 пара Стеван“.

18-21. Београд, 19. децембар 1887.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 18 динара да га пошаље Јакову Ћудини у Сплит.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет прилепљена таксена марка од 20 пара Стеван“.

18-22. Београд, 10. јануар 1888.

Краљ[евско]-српске државне железнице – [Српском ученом друштву]

Дају *Признаницу о њредајтој роби на возигбу* за примљена два пакета књига од Јована Бошковића и отпремљена из Београда Ватрославу Јагићу у Беч.

Признаниц, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

18-23. Београд, 29. децембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 1 динар и 50 пара за носеће два пакета на железничку станицу, фракт и таксену марку.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-24. Београд, 11. јануар 1888.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо В. Божићу у Мајнц и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 85 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-25. Загреб [без датума] 1889.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат Друштву пакет књига вредности 10 форинти.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су веома мали остаци округлог, бордо воштаног печата ЈАЗУ, налепница: 92 Záháb Zagreb и на полеђини је белешка: „Плаћена такса за пошту 1 ди[нар и] 55 пара. Све 1 ди[нар и] 55 пара. Примијо писмон[оша] А. Станић“.

18-26. Београд, 10. април 1888.

М. Л. Бреслауер – Српском ученом друштву

Издаје рачун на 13 динара и 20 пара за подвоз књига тежине 22 кг из Лајпцига и за достављање.

Рачун, оригинал, аутограф М. Л. Бреслауера с његовом белешком да је примио новац, 1 л.

У горњем делу листа, изнад ликовних представа, штампан је полулучно део меморандума: ЛИТОГРАФИЈА КЊИЖАРА ПИСАЋИ ПРИБОР РАДЊА Л. БРЕСЛАУЕРА, а део у средишњем делу између представа: У НОВОЈ КУЋИ НА УГЛУ ТАКОВСКЕ И ЉУБИЋСКЕ УЛИЦЕ КОД ПРОЛЕЋА ПРЕЂЕ Л ФРИДМАНА У СТАРОМ ЗДАЊУ.

18-27. Београд, 5. јун 1888.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 100 динара да га пошаље Стевану Врчевићу у Котор.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На полеђини је белешка: „На овај аманет плаћено је за таксене марке 30 дин[арских пара] Ст. Јовановић.“

18-28. без места и датума

Написано руком Јована Бошковића: „Вреди за 0, 05 Ј. Б.“.

Белешка, оригинал, 1 л.

18-29. Загреб, 26. јул 1888.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат Друштву пакет књига, вредности 10 форинти

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су оштећен, округло, бордо воштани печат ЈАЗУ, налепница: 469 Záhgráb felső város Zagreb gornji grad и на полеђини белешка: „Плаћена такса за пошту 1 ди[нар и] 55 пара. Све 1 ди[нар и] 55 пара. Примијо писмо[но]ша А. Станић“

18-30. Будимпешта, 3. септембар 1888.

Краљевска мађарска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет научних књига Српском ученом друштву преко шпедитера М. Хета.

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски, српски и немачки језик, 2 л.

На листу су таксене марке од 10 пара и 5 крајцара, налепница: бр. 29 и белешка: „Плаћено је на овај фракт жељезници 4 – 80 па[ра] Стеван Јовановић“

18-31. Београд, 28. септембар 1888.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Јакову Ћудини у Сплит и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 95 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-32. Беч, 8. октобар 1888.

Царска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет књига преко Морица Зокла, царско-краљевског државног шпедитера Српском ученом друштву

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 2 л.

На листу су штампана аустријска таксена марка од 5 крајцара, залепљена српска таксена марка с државним грбом од 10 пара на чији је горњи део стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“, налепница бр. 3464 и белешка: „На овај фракт доплаћено је 15 пара Стеван Јовановић. Свега: 20 пара дин[арских]“.

18-33. Београд, 8. јануар 1888.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 динара и 45 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Рагузу (Дубровник), предат 8. јануара 1888.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-34. Београд, 17. јануар 1888.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 19 динара и 60 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Лондон, предат 17. јануара 1888.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-35. Београд, 27. јул 1888.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара и 10 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Кијев, предат 27. јула 1888.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-36. Београд, 20. септембар 1888.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара и 75 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Карловце, предат 20. септембра 1888.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-37. Београд, 18. септембар 1888.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2 динара и 75 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Смедерево, предат 18. септембра 1888.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-38. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Канцеларијски трошкови Српскога ученог друштва за годину 1889.
с наведене четири ставке на које је 1889. издато укупно 390 динара и 35 пара и посебно по ставкама наведени појединачни износи.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Канцеларијски трошкови по овом рачуну наведени су у документима број 18 и подбројевима 39–79.

18-39. Београд, 4. јануар 1889.

Мита Савић, дрворезац – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 6 динара и 40 пара примљених из касе Српског ученог друштва за сечење два хвата дрва на три реза.

Признаница, оригинал с аутографом потписа М. Савића, 1 л.

На признаници су суви печат Државне штампарије и штампана таксена марка за рачуне од 10 пара.

18-40. Београд, 8. фебруар 1889.

Из радње Марка М. Рајковића – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун за Краљевско српско учено друштво* на 5 динара и 50 пара за 11 литара гаса издаваног од 10. октобра 1888. до 8. фебруара 1889. године

Рачун, оригинал, 1 л.

На признаници су суви печат Државне штампарије и штампана таксена марка за рачуне од 10 пара.

18-41. Београд, 3. фебруар 1889.

Тодор Златановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 10 динара примљених из касе Српског ученог друштва за пренос касе при селидби.

Признаница, оригинал, аутограф Томе Милетића, који је и потписао Златановића, 1 л.

На признаници су суви печат Државне штампарије и штампана таксена марка за рачуне од 10 пара.

18-42. Београд, 20. мај 1889.

Ђорђе Вучетић, словослагач Кр[аљевске] срп[ске] држ[авне] штампарије – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 12 динара примљених из касе Српског ученог друштва.

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници је таксена марка од 20 пара с државним грбом и преко грба стављен је округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

18-43. Београд, 16. септембар 1889.

Јован Фројденрајх, столар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 120 динара за направљен један нов орман од сувог чамовог дрвета на расклапаље с троја врата, висине 3,25, м, ширине 2 м, дубине 0,5 м, с полицама на зупцима.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка „Наплаћено“ и с државним грбом штампана таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

18-44. Београд, 1. децембар 1889.

Ђира Ловичић, стаклорезац – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 5 динара и 60 пара за оправку три окна на прозорима и једног окна на вратима.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка „Наплаћено“ и с државним грбом штампана таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

18-45. Београд, 7. август 1889.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара и 60 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Загреб, предат 7. августа 1889.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-46. Београд, 8. август 1889.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара и 75 пара за наплаћене таксе за телеграм послат из Београда у Загреб, предат 8. августа 1889.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-47. Загреб, 29. август 1889.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат Друштву пакет књига без наведене вредности.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су делови округлог, бордо воштаног печата ЈАЗУ, налепница: 122 *Zágráb Zagreb* и на полеђини белешка: „Плаћена такса за пошту 2 ди[нара и] 35 пара примијо писмон[оша] А. Станић“.

18-48. Београд, 12. јануар 1889.

Зака Ђорђевић, таљигаш – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 пара динарских примљених из касе Српског
ученог друштва за пренос књига, „Гласника“ и издања Друштва за Пари-
ску изложбу.

Признаница, оригинал, 1 л.

18-49. Београд, 1. фебруар 1889.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо
М. Отајићу у Загреб и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-50. Загреб [без датума] 1889.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском
ученом друштву
Послат Друштву пакет књига без наведене вредности.
Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан фор-
мулар, 1 л.
На листу су оштећен, округло, бордо воштани печат ЈАЗУ,
налепница: 833 Záháb Zagreb и на полеђини белешка: „Пла-
ћена такса за пошту 1 ди[нар и] 40 пара прими писмон[оша]
А. Станић“

18-51. Београд, 28. март 1889.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско
друштво – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи
Јовановић у Панчево један пакет књига.
Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и
српски језик, 1 л.
На полеђини листа је белешка: „16/3. 89. год. На овај рецепис
утрошено је око експедирања 40 пара Стева Јовановић“.

18-52. Београд, 3. април 1889.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато
писмо Лују Лежеу у Париз и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1
динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-53. без места и датума

Књижара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву
Послат новац у писму у износу од 42 форинте.

Део коверте (од вредносног писма – аманета)
Једна страна на којој је адресат, штампан текст на немачком језику и белешка: „Наплаћено таксе 80 п[а]р[а] дин[арских]“.

18-54. Београд, 14. април 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 6 динара да га пошаље Ј. Шорку у Фиуму (Ријеку).

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет плаћено је на два фракта марке 20 па[ра] ди[нарских] Стеван.“

18-55. Београд, 22. април 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 62 динара и 25 пара примљених из касе Српског ученог друштва за куповину поштанских марака за експедицију „Гласника“, књ. LXVIII.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-56. Београд, 25. април 1889.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „мерење и фракт 40 п[ара] –15/4. 89. Стеван.“

18-57. Београд, 17. април 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 80 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва и куповину канапа за паковање књига.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-58. Београд, 6. мај 1889.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Стојану Новаковићу у Цариград и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-59. Београд, 26. јун 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 7 динара да га пошаље професору Јиречеку у Праг.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај рецелис плаћено је у таксеним маркама 20 па[ра] Стеван“.

18-60. Београд, 19. јун 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 10 динара да га пошаље Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај пакет плаћено је за таксене марке 20 пар[а] Стева Јовановић“.

18-61. Београд, 19. јун 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у четири пакета вредности 44 динара да га пошаље Одбору Српске читаонице у Кастелново (Херцег Нови).

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На ова четири пакета утрошено је у таксеним маркама на 4 фракта по 10 па[ра] ди[нарских] све[га] 40 пар[а] Стеван Јовановић“.

18-62. Београд, 25. јун 1889.

М. Л. Бреслауер, књиџар – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за [Српско] учено друштво* на 26 динара и 60 пара за експедирање и подвоз два пакета у Москву и „докнаду“ за подвоз из Лајпцига.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф М. Л. Бреслауера, 1 л.

У горњем левом углу листа штампана је таксена марка за рачуне од 10 пара с државним грбом и округлим печатом са стилизованим иницијалима „С Р К“ с доње стране, док је суви печат Државне штампарије у доњем левом углу листа и белешка: „Наплаћено 5/7. 88. [!] год. М. Д. Поповић“.

18-63. Београд, 15. јул 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 динара и 75 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књ. LXIX у иностранство члановима и разним заводима.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-64. Београд, 29. јул 1889.

Прво [арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и немачки језик, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај пакет књига утрошено је за фракта, таксена марка и мерење 40 пар[а] 16. јулија 1889. године Стеван Јовановић послужитељ.“

18-65. Београд, 29. јул 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Армину Павићу у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај рецепис плаћено је у таксеним маркама 16. јулија 1889. го[дине] 20 пара Стеван Јовановић послужитељ.“

18-66. Београд, 29. јул 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Матици хрватској у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „Плаћено за таксене марке на овај рецепис 20 пара 16 јулија 1889. године Стеван Јовановић послужитељ.“

18-67. Београд, 29. јул 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 12 динара да га пошаље Матици српској у Нови Сад.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „Плаћено за марке таксене 20 пар[а] 16. јулија 1889. го[дине] Стеван Јовановић послужитељ.“

18-68. Београд, 29. јул 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет у књигама спакованим у пакет вредности 8 динара да га пошаље Југославенској академији у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На потврди је белешка: „На овај рецепт плаћено је у таксеним маркама 20 пар[a] 16. јулија 1889. год[ине] Стеван Јовановић послужитељ“.

18-69. Загреб, 22. јул 1889.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву,

Послат пакет књига Српском ученом друштву без наведене вредности.
Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су залепљена плаво бела налепница - печат ЈАЗУ, налепница: 312 *Zágráb Zagreb* и на полеђини белешка: „Плаћена такса за пошту 1,75 динар примијо писмонош[a] А. Станић“.

18-70. Београд, 6. август 1889.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Г. Рајнеру у Берлин и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-71. Београд, 6. август 1889.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Огњеславу Утјешеновићу у Беч и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-72. Београд, 26. јул 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет спакован у пакет вредности 4 динара да га пошаље П. Живковићу у Ужице.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет прилепљена је на спроводној листи таксена марка од 10 пар[a] Стева Јовановић“.

18-73. Будимпешта, 19. септембар 1889.

Мађарска академија наука – Српском ученом друштву

Шаље пакет научних књига преко шпедитерског бироа „Улман и Зелигман“ (Ullmann & Seligmann).

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски и немачки језик, 2 л.

На листу су штампана аустријска таксена марка од 5 крајцара, залепљена српска таксена марка с државним грбом од 10 пара на чији је горњи део стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и налепница бр. 463.

18-74. Београд, 24. новембар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 1 динар примљен из касе Српског ученог друштва за товарне листове, таксене марке и дописне карте.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-75. Београд, 9. децембар 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 6 динара да га пошаље Феликсу Каницу у Беч и наплаћену таксу од 1 динар и 5 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-76. Београд, 9. децембар 1889.

Београдска пошта – [Српском ученом друштву]
Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у списима спакованим у пакет вредности 6 динара да га пошаље Николи Кашиковићу у Сарајево и наплаћену таксу од 1 динара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-77. Београд, 9. децембар 1889.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Чедомиљу Мијатовићу у Истбурн и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

18-78. Београд, 27. новембар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 40 пара динарских примљених од Српског ученог друштва за купљене четири таксене марке за послата два аманета.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-79. Београд, 1. децембар 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 58 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за куповину марака поводом експедиције LXX књиге „Гласника“ у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-80. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Плајни сјисак чиновника и послужитеља Српскога ученог друштва године 1887/8. и 1889.* с именима и звањима лица којима су издате, бројем признаница, месечним износима плате и четрнаестомесечним примањима у укупном износу од 3.514 динара за период од 1. новембра 1887. до 31. децембра 1888.

Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Издаци по платном списку наведени су у документима број 18 и подбројевима 81–125.

18-81. Београд, 16. новембар 1887.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за новембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-82. Београд, 21. децембар 1887.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за децембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-83. Београд, 18. јануар 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као секретарску плату за јануар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-84. Београд, 21. фебруар 1888.

Јован Бошковић, секретар [Српског] ученога друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за фебруар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-85. Београд, 3. јун 1888.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 375 динара примљених из касе Српског ученог друштва као тромесечну секретарску плату за март, април и мај 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-86. Београд, 11. јун 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за јун 1888. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-87. Београд, 23. август 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 250 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за два месеца, јул и август 1888.
године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-88. Београд, 18. септембар 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за септембар 1888. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-89. Београд, 21. октобар 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као секретарску плату за октобар 1888. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-90. Београд, 20. новембар 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју плату за новембар 1888. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-91. Београд, 16. децембар 1888.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за децембар 1888. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-92. Београд, 18. новембар 1887.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Срп-
ском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића,
секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужно-
сти при Српском ученом друштву за новембар 1887. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-93. Београд, 20. децембар 1887.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за децембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-94. Београд, 18. јануар 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од Јована Бошковића из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву, и то за јануар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-95. Београд, 21. фебруар 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности за фебруар 1888. год.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-96. Београд, 3. јун 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 90 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за март, април и мај 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-97. Београд, 21. јун 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за јун 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-98. Београд, 24. август 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности при Српском ученом друштву, и то за јул и август 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-99. Београд, 7. септембар 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученога друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва, а од Јована Бошковића, секретара као плату за вршење писарске дужности при Српском ученом друштву за септембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-100. Београд, 17. октобар 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности при Српском ученом друштву за октобар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-101. Београд, 14. новембар 1888.

Стеван Писаревић, писар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за новембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-102. Београд, 31. децембар 1888.

Стеван Писаревић, писар Срп[скога] ученога друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности при Српском ученом друштву за децембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-103. Београд, 2. новембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за новембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-104. Београд, 1. децембар 1887.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату послужитељску за децембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-105. Београд, 4. јануар 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-106. Београд, 5. фебруар 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-107. Београд, 3. јун 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 216 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату послужитељску за март, април и мај 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-108. Београд, 3. јун 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату послужитељску за јун 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-109. Београд, 6. јул 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-110. Београд, 23. август 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-111. Београд, 7. септембар 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за септембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-112. Београд, 5. октобар 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за октобар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-113. Београд, 4. новембар 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-114. Београд, 2. децембар 1888.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-115. Београд, 30. новембар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-116. Београд, 23. децембар 1887.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1887. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-117. Београд, 16. јануар 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-118. Београд, 26. фебруар 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-119. Београд, 3. јун 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март, април и мај 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-120. Београд, 26. јун 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јун 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-121. Београд, 23. август 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за јул и август 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-122. Београд, 30. септембар 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за септембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-123. Београд, 21. октобар 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-124. Београд, 7. новембар 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-125. Београд, 20. децембар 1888.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за децембар 1888. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-126. Београд, 2. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Плајини списак чиновника и послужитеља Српскога научног друштва за године 1887/8. и 1889.* с именима и звањима лица којима су издате, бројем признаница, месечним износима плате и годишњим примањима у укупном износу од 3.012 динара за 1889. годину.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
Издаци по овом платном списку наведени су у документима број 18 и подбројевима 127–172.

18-127. Београд, 21. јануар 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског научног друштва као своју плату за јануар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-128. Београд, 28. фебруар 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског научног друштва као своју секретарску плату за фебруар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-129. Београд, 30. март 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског научног друштва као своју секретарску плату за март 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-130. Београд, 20. април 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског научног друштва као своју секретарску плату за април 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-131. Београд, 20. мај 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског научног друштва као своју секретарску плату за мај 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-132. Београд, 11. јун 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског научног друштва као своју секретарску плату за јун 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-133. Београд, 8. јул 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за јул 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-134. Београд, 21. јул 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за август 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-135. Београд, 16. септембар 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за септембар 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-136. Београд, 21. октобар 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за октобар 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-137. Београд, 21. новембар 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за новембар 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-138. Београд, 20. децембар 1889.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за децембар 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

18-139. Београд, 25. јануар 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Срп-
ском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом дру-
штву за јануар 1889. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-140. Београд, 5. фебруар 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за фебруар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-141. Београд, 5. април 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности за март 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-142. Београд, 12. април 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за април 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-143. Београд, 1. мај 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за мај 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-144. Београд, 3. јун 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности за јун 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-145. Београд, 3. јул 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за јул 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-146. Београд, 17. јул 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за август 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-147. Београд, 16. септембар 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за септембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-148. Београд, 10. октобар 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за октобар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-149. Београд, 31. октобар 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за новембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-150. Београд, 1. децембар 1889.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за децембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

18-151. Београд, 4. јануар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-152. Београд, 7. фебруар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-153. Београд, 24. март 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за март 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-154. Београд, 5. април 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за април 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-155. Београд, 2. мај 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за мај 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-156. Београд, 3. јун 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јун 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-157. Београд, 4. јул 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-158. Београд, 22. јул 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-159. Београд, 16. август 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за септембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-160. Београд, 1. октобар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-161. Београд, 1. новембар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-162. Београд, 1. децембар 1889.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за децембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

18-163. Београд, 13. јануар 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-164. Београд, 11. март 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-165. Београд, 6. април 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-166. Београд, 2. мај 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за април 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-167. Београд, 24. мај 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за мај 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-168. Београд, 5. јун 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плата за јун и јул 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-169. Београд, 22. јул 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-170. Београд, 16. септембар 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плата за септембар и октобар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-171. Београд, 27. новембар 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-172. Београд, 29. децембар 1889.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1889. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

18-173. Београд, 27. март 1889.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 69 динара за повезивање
690 примера „Гласника“, књига LXVIII.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су штампана таксена марка за рачуне од 10 пара
на чији је један део с доње стране стављен округло печат са
стилизованим иницијалима „С Р К“ и Енгелхартова белешка:
„Шесдесет девет динара примио сам Франц Енгелхарт“.

18-174. Београд, 3. јул 1889.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 74 динара и 80 пара за повезивање 700 примерака „Гласника“, свеска LXIX и 300 примерака *Скуи Српског ученог друштва 29. децембра 1888.*

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су штампана таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и Енгелхартова белешка: „74 динара и 80 пара примио сам Франц Енгелхарт“.

18-175. Београд, 20. новембар 1889.

Франц Енгелхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 61 динар и 60 пара за повезивање 700 примерака „Гласника“, књига LXX.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

Лист је с десне и доње стране зацепљен, а мањи део с десне стране и недостаје. На њему су Енгелхартова белешка: „Шесдесет један динар и 60 пара примио сам Франц Енгелхарт“ и штампана таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

18-176. без места и датума

Списак аутора и неки њихови радови и износи хонорара наведени по „Гласницима“, књиге: LXIV, LXXII, LXXIII, LXXV и LVIII, као и суме новца дате за плате (два месеца), канцеларију, отправке књига и сеоба, књиговесцу за четири „Гласника“ и један отисак у укупном износу од 5.000.

Списак – рачун, оригинал, непотписан, 1 л.

1890. ГОДИНА

1. [18-1889] Београд, 7. фебруар 1890.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Св[етозар] Милосављевић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава да је одлучио да се из државне касе на име помоћи за 1890. годину Друштву изда 5.000 динара. Писао је и министру финансија да нареди да се наведена сума изда током године.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Милосављевића 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

2. [19-1889] Београд, 27. фебруар 1890.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, начелник Министарства просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Министарство просвете и црквених послова моли Управу Друштва да му јави има ли на продају свеске свога „Гласника“, и то: I, II, VIII, IX, X, XI, XII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, LVIII, LXII, LXIII и све до краја, као и по којој би цени могла уступити свеску.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Д. Поповића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

3. [20-1889] Београд, 12. март 1890.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, начелник Министарства просвете и црквених послова – Управи Српског ученог друштва

Министарство просвете и црквених послова моли Управу Друштва, у вези с њеним писмом од 1. марта 1890, да му пошаље „Гласнике“, књ. LXII – LXX. Вредност њихова исплатиће се из Министарства просвете.

Писмо, оригинал, рукопис с аутографом потписа С. Д. Поповића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

4. [1] Београд, 23. март 1890.

Краљевско српско Министарство просвете и црквених послова, М[ихаило] Кр. Ђорђевић, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар правде – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да је Аустроугарско посланство у Београду послало Министарству иностраних дела Србије четири примерка *Свeйoсiтeфaнскe хрисовуљe*, која се односи на поправку манастира у Бањској 1318. године, а издала их је босанскохерцеговачка Земаљска влада. Оригинални рукопис налази се у Старом сарају у Цариграду и пронашла га је комисија Краљевске мађарске академије наука и зато је Земаљска влада стављена у положај да тај непознати историјски документ објави. То издање, поред неких факсимила и оригинала, има предговор који је написао Ватрослав Јагић, професор Бечког универзитета и један од најчувенијих слависта. На основу писма Саве Грујића, председника Министарског савета и министра иностраних дела од 20. марта 1890, шаље Управи Друштва један примерак објављене *Свeйoсiтeфaнскe хрисовуљe*.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. Кр. Ђорђевића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

5. [2] Београд, 30. април 1890.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, др М[ихаило] М. Вујић, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар финансија – Српском ученом друштву

Обавештава да је тога дана писано министру финансија да нареди да се Друштву, поред суме одређене за помоћ распоредом буџета за 1890. годину, отвори накнадни кредит још за 2.650 динара.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. М. Вујића, 1 л.
У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

6. [3] Београд, 2. мај 1890.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Саопштава ради знања да је указом од 1. маја 1890. постављен за министра просвете и црквених послова.

Писмо, копија текста, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

7. [4] Београд, 2. мај 1890.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и цркв[ених] послова – [архимандриту Нићифору Дучићу], председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је посланик Србије у Цариграду известио председника Министарског савета и министра иностраних дела да је њему изванредни посланик и пуномоћни министар Шведске и Норвешке у Цариграду Рајтерскјолд упутио нарочито писмо о успостављању научних и књижевних веза између Србије и Шведске. Универзитет у Упсали један је од најстаријих у Европи и има сјајну библиотеку. Њен чувар, др Анерстет, познат научник, видео је празнину у српској научној књижевности и жели да библиотека под његовом управом ступи у везу и са српским научним срединама. Наш посланик је одговорио господину Рајтерскјолду да се др Анерстет може обратити: Министарству просвете и црквених послова, Српској краљевској академији, Српском ученом друштву, Великој школи, Народној библиотеци, Одбору Чупићеве задужбине, Одбору Коларчеве задужбине, Српском археолошком друштву, Друштву Св. Саве. Рајтерскјолд је желео да се службеним путем наведени просветни заводи и друштва обавесте о жељи Универзитетске библиотеке у Упсали да с њима ступи у везу. Саопштава ту жељу на основу писма председника Министарског савета и министра иностраних дела Саве Грујића од 27. априла

1890. године, ради знања и управљања. Када се др Анерстет писмом буде обратио Друштву, моћи ће да се одлучи шта и како да се на његов захтев одговори.

Писмо, оригинал, аутограф потписа А. Николића, 1 + (1) л.
У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

8. [5] Земун, 12. мај 1890.

Равнатељство Краљ[евске] велике реалке и с њом спојене
Трговачке школе, Ј. Јованић, равнатељ – Председништву
Српског ученог друштва

Обавештава да Управа реалке у Земуну жели да попуни учитељску
књижницу делима која су изашла трошком Српског ученог друштва и
моли Председништво да им поклони свеске „Гласника“: V, IX, XXXVI–
LIV, LVI–LIX.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Јованића, 1 л.
На писму је печат: KR. VELIKA REALKA U ZEMUNU.

9. [6] Београд, 23. мај 1890.

Београдски трговачки суд, Ж[ивко] У. Стојади[новић], пред-
седник Суда – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је Београдски трговачки суд тога дана одо-
брио забрану на четвртину плате Стеве Писаревића, писара Српског уче-
ног друштва, коју прима на каси Друштва, од 960 динара годишње. То је
урађено за обезбеђење 170 динара меничног дуга са 6% камате и шест
динара на име трошка што Писаревић дугује Кости Т. Ђорђевићу. Моли
Управу Друштва да забрану „одмах удејствује“ и да се четвртина плате не
издаје никоме до даље наредбе Суда.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа Ж. У. Стојади-
новића, 2 л.

10. Шибеник, 26. мај 1890.

Дамјан Скачић – господину [Јовану Бошковићу, секретару
Српског ученог друштва]

Обавештава да у одговор на његово писмо од 19. маја поштом шаље
књигу, италијански превод Гундулића од Марка Антонија Видовића, да је
преда Српском ученом друштву на чување, а у замену да му се пошаље
„једна књига Вашег садашњег српског превода.“ Књигу шаље затво-
рену ради боље сталности, па је морао да плати поштарину 1,71 форинту
и моли да му буде надокнађена.

Писмо, оригинал, ћирилица, аутограф Д. Скачић, 1 + (1) л.
Ово писмо је било у рачунским документима за 1890–1892.
под бројем 38 и подбројем 81.

11. [7] Београд, 24. јул 1890.

Јов[ан] Аћимовић, дежурни судија Београдског трговачког суда – Управи Српског ученог друштва

Моли Управу Друштва да забрану на $\frac{1}{4}$ плате дужника Стеве Писаревића „одмах удејствује“ и да је никоме не издаје до наредбе Суда да би се обезбедио менични дуг²⁷ од 150 динара с каматом и трошком почев од 10. јула 1890, што Стева Писаревић, поред других, као жирант дугује Београдској задрузи за међусобну помоћ и штедњу.

Писмо, оригинал, 2 л.

12. [8] Београд, 22. децембар 1890.

Ј[ован] М. Жујовић – председнику Српског ученог друштва [архимандриту Нићифору Дучићу]

Обавештава га да је, „у жељи да се педесетогодишњи књижевни рад Српског ученог друштва што достојније, потпуније и корисније представи“, на скупу истог дана учинио неке замерке на списак који је предложио секретар Јован Бошковић. Због тога је био изложен нелојалним и неоправданим његовим речима. Да му се такви лоши напади више не би понављали, изјављује да „принуђен сам, - на моју жалост – да напустим моја места у Филозофском одеку и у Управи С[рпског] у[ченог] друштва.“

Писмо, оригинал, аутограф Ј. М. Жујовића, 1 л.

13. [9] Париз, 29. децембар 1890.

Јеврем Грујић, члан Српског ученог друштва, српски краљевски посланик у Паризу – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је телеграмом замолио министра иностраних дела да обавести Друштво да је 19/31. децембра 1890. у Версају преминуо Огист Дозон. Видео је да је извештено из телеграма. Удовици је изјавио саучешће као посланик и саопштио телеграм Председништва. На покојниковом сандуку био је венац од природног цвећа, а на две траке написано: „Дозону, члану Ученог друштва у Србији“ и „Посланик Србије у Француској“. Присуствовао је опелу 22. децембра у Версају као посланик у име Посланства и као члан у име Друштва и епископ Димитрије. На гробу је говорио *Реч* један од његових другова из школе за источне језике „у којој је с хвалом поменуо његов рад око превода српских народних песама“. Његова госпођа га је молила да Друштву каже њену и њихових синова захвалност на сећању на свог члана Огиста Дозона. Наводи да прилаже без контролисања послату му белешку о Дозону и његову фотографију, којих као прилога уз писмо нема. Спомине њихову међусобну преписку док је Грујић био посланик у Цариграду, а Дозон конзул у Солуну, у циљу помоћи српским учитељима и свештеницима из Старе Ср-

²⁷ Месечни дуг и камата наведени у овом писму нису исти с оним наведеним у писму од 23. мај 1890. под бр. 9. [6], иако се ради о истој ствари.

бије и Македоније који су били у турском затвору у Солуну. Истиче да Дозон заслужује братски спомен међу Србима.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. Грујића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је с државним грбом меморандум: К. СРП. ПОСЛАНСТВО У ФРАНЦУСКОЈ Nr.

1891. ГОДИНА

1. [10] Загреб, 28. фебруар 1891.

Цвјетко Рубетић, професор Кр[аљевске] велике реалке загребачке – [Српској краљевској] академији

Обавештава да је покојни каноник загребачки и писац хрватски Адолфо Вебер у својој опоруци од 21. јула 1888. одредио да се један примерак његових, поново штампаних дела поклони књијници Академије у Београду. Извршавајући опоруку шаље примерак од 9 свезака и моли да га извести о пријему тих дела.

Писмо, оригинал, латиница, аутограф Ц. Рубетића, 2 л.

2. [11] Београд, 9. март 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и црквених послова – [архимандриту Нићифору Дучићу], председнику Српског ученог друштва

Обавештава га да је Влада намерна поднети Народној скупштини сазваној у први сазив прве периоде законски предлог о изменама и допунама у Закону о Српској краљевској академији од 1. новембра 1886. Предлогом се иде на то да се у интересу бољег обрађивања наука и уметности удруже Српска краљевска академија и Српско учено друштво у једно научно друштво под именом Српска краљевска академија. То ће се извршити на начин: 1. Српско учено друштво бира између својих чланова осам за редовне чланове Српске краљевске академије; 2. сви други чланови Српског ученог друштва – редовни, дописни и почасни – постају почасни чланови Српске краљевске академије; 3. број чланова Српске краљевске академије може да буде највише тридесет и четири; 4. законом ће се одредити само то да Српско учено друштво бира осам чланова за редовне академике, а начин избора оставља се самом Српском ученом друштву; 5. овај се закон има извршити током ове 1891. године, али до Српског ученог друштва је да утврди нарочито време кад ће извршити поменути избор; 6. пошто се овако Српско учено друштво и Српска краљевска академија спајају, то ће се и њихове сада посебне имовине спојити, а легати Српском ученом друштву прећи ће као легати Српској краљевској академији; 7. лични додатак академицима укида се. Износећи главне мисли законског предлога које ће поднети Народној скупштини, моли председника Дру-

штва да му јави да ли Друштво или Управа може да да свој добровољни пристанак на такву измену која се пред педесетогодишњицу Друштва уноси у Српско учено друштво. То се не уноси с намером да се оно заустави у свом корисном раду, него с намером да се оно уздигне на виши ниво „и да се са што више користи за српску науку и уметност прикупе све српске научне снаге на слојан рад у славу Отаџбине“.

Писмо, оригинал, аутограф потписа А. Николића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

3. [12] Београд, 10. март 1891.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник [Српског ученог] друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова, Андри Николићу]

Обавештавају министра да је Управа Српског ученог друштва из његовог писма од 9. марта 1891. видела шта је и на који начин намеран да озакони што се тиче спајања двају научних друштава у једно. Управа на свом састанку 10. марта 1890. године, „нашавши да је одлуком лањскога скупа друштвеног овлашћена да може водити и довршити преговоре ради тога са г. министром, хита да вам одговори у име Друштва, да са захвалношћу пристаје на све тачке вашег законског предлога, а напосе и на ону о имовини, јер је право и природно, да кад се два Друштва, старије и млађе, спајају у једно целокупно, ново, треба да им и имање, легати и повластице буду заједничка својина“. Наводе разлоге зашто су захвални министру на предлогу и, између осталог, што ће се учинити велика услуга отаџбини, „лећи ће четворогодишњи раздор и противност између наших научних друштава“ итд.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

4. [13] Београд, 12. март 1891.

Јов[ан] М. Жујовић, редовни члан Српског ученог друштва – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да је примио акт „Из седнице управе Српског ученог друштва, држане 15. фебр. 1891, бр. 2“ и наводи да, по њему, Управа није разумела његову оставку на чланство у Филозофском одсеку и у Управи Друштва. Због тога поново наводи своје писмо од 22. децембра 1890. којим је „јасно и разветно рекао“ зашто је дао оставку. После тога Управа пише како је разумела да „нећете да сте члан Одбора за науке, које се не подударају са вашом спремом“. Истиче да има право да протестује против поступка Управе који садржи акт неделикатности према њему. Дипломама може доказати да је завршио два филозофска факултета, па има и формалне квалификације за Филозофски одсек. Интересовање за филозофске науке одвело га је добровољно у Филозофски одсек. Из њега је иступио не зато што се не подудара с његовом струком, него што је био изложен незаслуженим нападима када је захтевао „да се педесетогодишњи рад

Српског ученог друштва што потпуније и целисходније регистрира“. Управа није имала право да на његову штету изврше побуде због којих је иступио из Филозофског одсека. Излазак из Управе био је мотивисан бригом „да ми се оваки, немили лични нападаји не би више понављали.“ Учешће у Управи условљено је Председништвом у Природно-математичком одсеку и сматрао је да нико не може претпоставити да ће иступити из Управе, а остати председник Одсека. Види да је то Управи потребно нагласити и сматра за „дужност изјавити: да сам 22. децембра прошле године престао бити и председник Природно-математичког одсека Српског ученог друштва“.

Писмо, оригинал, аутограф Ј. М. Жујовића, 2 л.

5. [14] Београд, 17. март 1891.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник [Српског ученог] друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [просвете и црквених послова, Андри Николићу]

Обавештавају да је Управа, иако је била овлашћена да може да води преговоре ради спајања два научна друштва, ради своје одговорности пред Друштвом нашла разлог да на брзу руку сазове ванредни скуп којем би саопштила све што је урађено. Скуп је 17. марта 1891. био добро посећен и са захвалношћу Управи једногласно је одобрио њен поступак. У име Управе извештавају министра ради знања.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

6. [15] Београд, 26. март 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, начелник Министарства просвете – Управи Српског ученог друштва

Обавештава да Министарство просвете и црквених послова шаље Управи за књижицу Српског ученог друштва једну књигу Академског индо-кинеског друштва у Паризу и једни књигу Природно-математичког друштва у Шербуру, које је доставило наше посланство у Паризу. Тражи да Управа пошаље одговор да су књиге примљене.

Писмо, оригинал, аутограф потписа С. Д. Поповић, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

7. [16] Цирих, 3. април 1891.

Друштво „Задруга“, др А[лександар] Зега, председник, Жив. В. Карапешкић, перовођа и правник – господину [Нићифору Дучићу, председнику или Јовану Бошковићу, секретару Српског ученог друштва]

Обавештавају да су Срби, ђаци у Цириху, основали друштво „Задруга“ с циљем да се међусобно потпомажу и обавештавају у разним књижевним и научним питањима. Имају мали број чланова, па и оскудна материјална средства. Од чланарине могу да набаве само по неки књи-

жевни лист и једва да купе неку књигу. Какву важност има књижница за свако друштво, а нарочито за српско на страни, разуме се веома добро. Зато га моле да поради да им Српско учено друштво „поклони своја издања, без којих дела не би требао нико да буде, а најмање српска дружина на страни“.

Писмо, оригинал, аутограф Ж. Карапеша с аутографом потписа А. Зега, 1 л.

8. [17] Београд, 5. април 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и цркв[ених] послова – [архимандриту Нићифору Дучићу], председнику Српског ученог друштва

Истиче да је по саопштењу Аустроугарског посланства у Београду Управа Царске дворске библиотеке у Бечу овлашћена да може своје штампане и рукописне предмете позајмљивати библиотекама у иностранству, државним и јавним и онима које су под државним надзором. Обавештавајући га о томе, доставља у прилогу и погодбе под којима библиотеке једна другој могу да шаљу позајмице. Наводи да су од позајмица искључени: црквене утвари, уникати и „рукописи, украшени минијатурама и пером изведеним цртежима.“

Писмо, оригинал, аутограф потписа А. Николића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом. Писмо је с прилогом:

Београд, 5. април 1891.

Погодбе за библиотечко позајмање су ове: наведене су у шест тачака и потписао их је Стеван Д. Поповић, начелник Министарства просвете.

Погодбе, оригинал, 1 л.

9. [18] Крагујевац, 16. април 1891.

Крагујевачки првостепени суд, Милан Ј. Здравковић, судија, Сима К. Стаменковић, писар – председнику Српског ученог друштва [архимандриту Нићифору Дучићу]

По обустави плаћања Милана М. Лукића, књижара крагујевачког, достављају решење у којем се наводи да књиге дате у комисиону продају дужник има да врати као својину Српског ученог друштва на његово потраживање.

Решење, оригинал, 6 л. (повезани канапом)

10. [19] Београд, 5. мај 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и цркв[ених] послова – Српском ученом друштву

Обавештава да је Јован Гавриловић, бивши државни саветник, завштао Министарству просвете и црквених послова све своје имање за

оснивање пензионог фонда за удовице и сирочад учитеља и учитељица основних школа. Оставио је и Српском ученом друштву „три медаље и тридесет колајни“ које шаље Друштву као легат покојног Гавриловића. Наређује да Друштво извести Министарство о пријему ствари.

Писмо, оригинал, аутограф потписа А. Николића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

11. [20] Београд, 6. мај 1891.

У име Дружине „Даничић“, председник Ј. Старчевић, фил. III године – Српском ученом друштву

Истиче да је Друштву познато да на Великој школи постоји дружина Ђака Историјско-филолошког факултета под именом „Даничић“. Да би дружина што потпуније могла да одговори свом задатку, потребна су јој издања Друштва, и то „Гласници“, којих ниједан примерак она нема, нити их на другом месту може добити. Зато се усуђују да замоле да им Друштво подари, ако не све, а оно ма које издање „Гласника“.

Писмо, оригинал, 2 л.

У горњем левом углу првог листа је елипсаст печат као меморандум с текстом: ИСТ. ФИЛОЛОШКА ДРУЖИНА „ДАНИЧИЋ“ ВЕЛ. ШКОЛА – БЕОГРАД, а на полеђини је на воштаном подлози листић преко којег је стављен округао суви печат дружине са слабо отиснутим словима.

12. [21] Београд, 14. мај 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Стев[ан] Д. Поповић, начелник Министарства просвете – Управи Српског ученог друштва

Тражи да Друштво одговори о пријему књиге Академског индо-кинеског друштва у Паризу и књиге Природно-математичког друштва у Шербуру које су послате 26. марта 1891. године.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Д. Поповића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

13. [22] Београд, 7. јун 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, П[ера] Ђорђевић, начелник Министарства просвете – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му у прилогу шаље два списка која је, преко Министарства иностраних дела, послао Министарству просвете вашингтонски завод Смитсонов институт (Smithsonian Institution).

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа П. Ђорђевића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

14. [23] Београд, 12. септембар 1891.

Иван С. Весић, свештеник, кандидат богословља – [Стојану Бошковићу], председнику за Историјски одсек Српског ученог друштва

Обавештава да је по неким оригиналним штампаним актима, које је нашао у Централном архиву Универзитета Св. Владимира у Кијеву, и по руским изворима написао чланак историјске садржине. Он има наслов *Прилоџ историји њреселења Срба у Русију и њихова заслуга за руску империју* и писан је с намером да да повода другим српским историчарима да опширније и научно опишу тај важан догађај из живота српског народа. Прилаже чланак од 74 писана табака и моли председника да га стави на расположење Друштву да га проучи и ако нађе за сходно, да га у „Гласнику“ или у засебној брошури о свом трошку штампа, а њему одреди пристојну награду.

Писмо, оригинал, аутограф И. С. Весића, 1 + (1) л.

15. [24] Београд, 15. октобар 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и цркв[ених] послова – [архимандриту Нићифору Дучићу], председнику Српског ученог друштва

Наводи да је за штампање државног шематизма за 1892. годину потребан лични састав Српског ученог друштва. Зато га моли да нареди да му се пошаље списак имена свих редовних, почасних и дописних чланова Друштва, а најдаље до краја октобра 1891. године да не би каснило штампање.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа А. Николића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

16. [25] Београд, 20. октобар 1891.

Д[имитрије] Ђурић, пуковник, р[едовни] члан Друш[тва] – господину [вероватно Јовану М. Жујовићу, председнику Природно-математичког одсека до 22. децембра 1890, када је поднео оставку, или неком од чланова Одсека]

Обавештава га да му у прилогу шаље свој спис под насловом *Научно исцртавање и одређење границе народа Балканског Тројоља* за Друштво и друштвени орган с молбом да предузме са своје стране нужне кораке. Жели сам да чита и објашњава рад у одбору када се буде оцењивао. Ако се спис прими и буде штампан, жели да му се 50 примерака изда за личну употребу и за пријатеље.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Ђурића, 1 + (1) л.

17. Ужице, 21. новембар 1891.

Петар Ј. Живковић – господину [вероватно Милану Ђ. Милићевићу, привременом секретару Српске краљевске академије наука]

Обавештава га да је пре неколико година Српско учено друштво у „Гласнику“ штампало две његове расправе *Прилоџ алџебарским влацима вишеџ сџејена*. Рад се по својој природи има сматрати као недовршен без треће расправе под истим именом, коју му шаље с молбом да је преда на оцену Краљевској српској академији наука и, ако заслужује, да се штампа у „Гласу“. Истиче да га је нужда натерала да пређе Академији, јер не зна да ли Српско учено друштво и постоји. Писао је два пута секретару Друштва Јовану Бошковићу да пречисти рачуне и није добио одговор, као ни на питање о штампању једне расправе и исплате награде за њу. То га је највише натерало да се обрати Академији. Обраћа му се јер га познаје као председника Академије, шаље рад за Академију и ако је погрешно, моли га за извињење. Ако се рад прими за штампање у „Гласу“, за награду се ослања на Академијину правичности. Наводи да ће одсудна оцена о његовом раду бити академика Димитрија Нешића, у чију правичност не сумња, па је и њега као свог учитеља замолио да му и том приликом прегледа рад.

Писмо, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа М. Ђ. Милићевић, секретар Академије, је 30. новембра 1891. написао: „Молим г. Д. Нешића академика, да изволи овај састав разгледати и у понедеоник 2. дек., кад је скуп Академије природних наука реферовати.“ Испод тога: „13. јан. 1892. г. Нешић је реферовао о спису и његове примедбе по његовој жељи послане су г. Живковићу да, ако их усвоји, по њима дотури састав. Послано 15. јан. 1892. М. Ђ. Милићевић.“

Писмо је с прилогом:

Рад: *Прилоџ алџебарским влацима вишеџ сџејена* с податком да је објављен и у „Гласнику“, књ. LVII и LXIX. На појединим местима су интервенције графитном оловком, вероватно примедбе Д. Нешића.

Чланак, оригинал, 20 + (1) л. са шест залепљених слика – графикана (неки недостају), а обележено их је 17.

18. [26] Београд, 9. децембар 1891.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, по наредби министра просвете и црквених послова, начелник П[ера] Ђорђевић – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да му у прилогу шаље два списка која је преко Министарства иностраних дела послао Министарству просвете вашингтонски завод Смитсонов институт (Smithsonian Institution).

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа П. Ђорђевића,
1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

19. [27] Загреб, 18. децембар 1891.

Аугуст Посиловић – Српском ученом друштву

Истиче да је био слободан понудити књигу споменицу и на оглед је послао две књиге. Једна је на пергаменту с увезом, а друга на најфинијем картону. Цена сваког листа од пергамента с текстом је 40 форинти аустријске вредности, корице 55 форинти и „ковчег из коже“ 20 форинти. Сваки лист на картону с текстом је 35 форинти, корице су 60 форинти и „ковчег“ 20 форинти. Написе на листовима ће одстранити. У случају да одговарају, моли да наруче појединачно, јер се не могу на време завршити. Ако не одговарају, моли да му се обе на његов рачун врате.

Писмо, оригинал, аутограф А. Посиловића, латиница, 2 л.

1892. ГОДИНА

1. Београд, 15. јануар 1892.

М[илан] Ђ. Милићевић – [Петру Ј.] Живковићу

Обавештава га да му уз његов рукопис прилаже и примедбе академика Димитрија Нешића да према њима дотера рад и да га поново поднесе Академији. Наглашава да му се примедбе шаљу по изричитој жељи Д. Нешића. Академија, када нешто одбије, не даје лично рачун писцу, него само својим скуповима.

Писмо, оригинал, аутограф М. Ђ. Милићевића, 1 л.

2. [28] Београд, 21. јануар 1892.

Краљевско српско Министарство просвете и црквених послова, М[ихаило] Кр. Ђорђевић, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар иностраних дела – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је тога дана писано министру финансија да нареди да му се из државне благајне изда 2.000 динара као помоћ за 1891. рачунску годину, и то поред оних 2.000 динара које су раније у Министарству издате. Више се није могло одобрити, јер је нацртом то сав кредит који је био буџетом одређен.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. Кр. Ђорђевића, 1 л. У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

3. [29] Панчево, 25. јануар 1892.

Српска православна црквена општина, парох Лука Поповић, председник Књижничарског одбора, парох Душан Радуловић, књижничар – Српском ученом друштву

Обраћају се у име Српске православне црквене општине Српском ученом друштву благодарећи на дотадашњим поклонима с молбом да им и даље бесплатно уступа свој „Гласник“.

Писмо, штампано с аутографима потписа Л. Поповића и Д. Радуловића, 1 + (1) л.

4. [30] Београд, 27. јануар 1892.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, М[ихаило] Кр. Ђорђевић, заступник министра просвете и цркв[ених] послова, министар иностраних дела – Српском ученом друштву

У вези с писмом Министарства просвете и црквених послова од 21. јануара 1892. јавља да је Друштву погрешно отворен кредит од 2.000 динара на име помоћи за 1891. рачунску годину. Нема толико пара по тој партији, јер је остало још само 1.880 динара, па је писано министру финансија да ту суму изда.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. Кр. Ђорђевића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

5. [31] Београд, 29. јануар 1892.

Милош Милисављевић – господину [Јовану Бошковићу, секретару]

Обавештава га да му по договору по ђаку пише и да по њему пошаље акта која нису примљена. Зато му упућује Милована Илића, правника I године. Моли га да му јави шта је примљено и колико је решено да му се да новца као накнада.

Писмо, оригинал, 2 л.

На полеђини другог листа Ј. Бошковић је написао: „29. јан. 1892. враћени писцу сви рукописи његови, на број 6: 2 ком. непримљена и 4 ком. штампана у 'Гл[аснику]' LXXV.“

6. [32] Ср[емски] Карловци, 30. јануар/ 11. фебруар 1892.

С. А. Јанковић, председник, Д. Николајевић, тајник – Српском ученом друштву

У име Српске читаонице у Сремским Карловцима моле Српско учено друштво да бесплатно подари сва своја издања књига која има у залихама и пошаље их читаоници о њеном трошку. Побуде за такву молбу су: то што су Карловчани јако посрнули зато што су им виногради, који су

главни доходак, филоксером уништени и број чланова читаонице тако је смањен да нису у стању ни листове да држе, а о набавци књига нема ни говора; што су суграђани католици из читаонице иступили и себи другу читаоницу основали под именом Хрватска читаоница; што је читаоница, док су боље године биле, подупирала просветна друштва као што су Матица српска, „Нада“ и Друштво „Св. Сава“ у Београду.

Писмо, оригинал, аутограф Д. Николајевића с аутографом потписа С. А. Јанковића, 2 л.

7. [33] Београд, 12. фебруар 1892.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, М[ихаило] Кр. Ђорђевић, заступник министра просвете и црквених послова, министар иностраних дела – председнику Српског ученог друштва [архимандриту Нићифору Дучићу]

Обавештава да му доставља приложен препис *Закона о изменама и дојунама у основном закону Краљевско-српске академије* с молбом да се споразуме с Председништвом Академије наука о извршењу закона и о томе обавести министра.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. Кр. Ђорђевића, 2 л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 12. фебруар 1892.

Закон о изменама и дојунама у основном закону Краљевско-српске академије.

Закон, оверен препис, 2 л.

8. [34] Београд, 11. март 1892.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – министру [Михаилу Кр. Ђорђевићу, заступнику министра просвете и црквених послова]

Истичу да је Српско учено друштво лане 20. маја молило да му се на име државне помоћи за 1891. годину да 7.650 динара и за то је привремено одобрено 2.000 динара. Други пут је 16. октобра молило за још 5.000 динара до краја године и добијено је 1.880 динара. На седници Управе 11. марта 1892. констатовано је да Друштву треба свега још 3.500 динара за подмирење свих предвиђених његових трошкова у 1891. и 1892. години. У државном буџету за 1892. нису предвиђена средства за помоћ Друштву због скорог његовог престанка, а оно не може да заврши с дефицитом. Зато моле министра да откупом књига Друштва за потребе Министарства просвете и црквених послова постави Друштво у стање да може да заврши своје рачуне и приступи спајању са Српском краљевском академијом.

Књиге за продају су: Срећковићева *Српска историја*, 636 примерака прошивених – 1.908 динара и 164 примерка везана у платно – 738 динара; „Гласници“ књиге LXVIII–LXXIII и LXXV по седам примерака – 280 динара; Хаџи-Ристићеве *Српске народне њјесме из Босне*, 650 примерака – 325 динара; Врчевићеве *Српске народне њријовијейке*, 900 примерака – 1.080 динара и *Српске народне иџре*, 1.000 примерака – 400 динара. То је укупно 4.731 динар с 25% уобичајеног попуста (рабата) 1.185 динара и 25 пара, а остаје за плаћање 3.545 динара и 75 пара. Моле што скорије решење и одговор.

Писмо, концепт, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

9. [35] Београд, 16. март 1892.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, М[ихаило] Кр. Ђорђевић, заступник министра просвете и црквених послова, министар иностраних дела – Српском ученом друштву

Да би могао да донесе одлуку о откупу књига које је у писму од 11. марта 1892. Друштво понудило, тражи, ради претходне оцене, да му се доставе по два примерка наведених књига.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа М. Кр. Ђорђевића, 1 л.

У горњем левом углу листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

10. [36] Београд, 20. април 1892.

Краљевско српско министарство просвете и црквених послова, Анд[ра] Николић, министар просвете и црквених послова – Српском ученом друштву

Обавештава Друштво да је усвојио његову понуду достављену 11. марта 1892. и одлучио да за рачун државе откупи од Друштва књиге: *Историју српског народа*, књ. I, Панте Срећковића, 1.636 примерака по три динара примерак; 2. *Историју српског народа*, књ. I, Панте Срећковића, 164 тврдо укоричена примерка по четири и по динара примерак; 3. по 31 примерак свезака LXVIII–LXXIII и LXXV „Гласника“, свега 217 свезака, по два динара свезака; 4. Хаџи-Ристићевих *Српских народних њјесама из Босне* 650 примерака по 0,50 динара примерак; 5. Врчевићевих *Српских народних њријовједака* 900 примерака по један динар и 20 пара примерак и 6. Врчевићевих *Српских народних иџара* 1.000 примерака по 0,40 динара примерак. Откупна цена за књиге под 1. по одбитку 30% попуста је 1.335,60 динара и исплатиће се Друштву из благајне Државне штампарије, а за књиге од 2–6 примиће Друштво откупну суму, по одбитку 25% попуста, 2.232,75 динара из благајне Министарства просвете и црквених послова. Саопштавајући одлуку препоручује Друштву да књиге под 1 преда Управи Државне штампарије, а остале Министарству просвете.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа А. Николића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Министарства просвете и црквених послова с државним грбом.

Писмо је с прилогом:

Београд, 20. април 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар Српског ученог друштва – Српском ученом друштву

Даје признаницу на 2.232 динара и 75 пара примљених из касе Министарства просвете и црквених послова као откупну цену за продате књиге Српског ученог друштва по приложеном списку, а по наредби министра просвете од 20. априла 1892.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

11. [37] Београд, 29. октобар 1892.

Управник Државне штампарије [Стеван] Рајичевић – Српском ученом друштву

Наводи да према одлуци министра просвете и црквених послова од 20. априла 1892. Управа Државне штампарије има да плати 1.335 динара и 60 пара за откуп 636 примерака I књ. *Историја српског народа* Панте Срећковића, по три динара примерак, а по одбитку 30% попушта. Управа извештава Друштво да је она 12. јуна 1892. издала 369,40 динара Јовану Бошковићу, секретару Друштва, а 27. октобра исте године 490,60 динара госпођи Анки С. Мачај, што потврђује приложеном признаницим.²⁸ Шаље још у готовом новцу 475,60, што све укупно износи 1.335,60 динара. Моли Друштво да одговори о пријему новца.

Писмо, оригинал, рукопис, аутограф потписа С. Рајичевића, 1 + (1) л.

У горњем левом углу првог листа штампан је меморандум Управе Државне штампарије с државним грбом.

12-1. [38-1-...] ²⁹ Београд, 2. јануар 1891.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Преглед целокујног примања и издавања Српскога ученог друштва године 1890*, где су примања исказана у три ставке (преостатак из 1889, државна помоћ и од продатих књига) у укупном износу од 8.623 динара и 65 пара, а давања (плате, хонорари, канцеларијски трошкови, преостатак из 1891) у укупном износу од 8.623 динара и 65 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

Рачун је оверен речима: „Ове рачуне прегледали су потписати и нашли су да су у свему исправни. 7. новембар 1892.

²⁸ Признаница није прилог уз писмо, иако је то овде речено. Она је посебно сигнирана у рачунским документима под бројем 13-18.

²⁹ Рачунска документа за године 1890–1892. имала су сигнатуре бр. 38. и 39, а дата су на крају документа за ове године. По редоследу припадају 1892. години и сада имају сигнатуре бр. 12. и 13, али исти редослед подбројева.

г. у Београду С. М. Лозанић, Светозар Ивачковић, Ђока Миловановић.“

12-2. Београд, 2. јануар 1891.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Преглед њримања Српског ученог друштва године 1890*, у којем су посебно од продатих књига наведене појединачне суме у укупном износу од 441 динар и 25 пара, а с остатком из 1889. и државном помоћи свега 8.623 динара и 65 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

12-3. Београд, 19. март 1890.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 3.000 динара примљених из касе Министарства финансија као државну помоћ Српском ученом друштву за 1890. рачунску годину из буџетске партије одређене за научна друштва и књиге, а по решењу министра просвете од 7. фебруара 1890.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-4. Београд, 8. јул 1890.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.000 динара примљених из касе Министарства финансија као државну помоћ Српском ученом друштву за 1890. рачунску годину из буџетске партије одређене за научна друштва и књиге, а по решењу министра просвете од 7. фебруара 1890.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-5. Београд, 19. децембар 1890.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.650 динара примљених из касе Министарства финансија као државну помоћ Српском ученом друштву за 1890. рачунску годину из буџетске партије одређене на научна друштва и књиге, а по решењу министра просвете од 30. априла 1890.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-6. Панчево, 19. март 1890.

Књижара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву

Обавештава да у прилогу шаље рачун о књигама за прошлу годину. По њему, књижара по одбитку рабата дугује 74 динара и 25 пара које у

прилогу шаље. Непродате књиге у износу од 1.506 динара, по приложеном списку, пренели су на нов рачун.

Писмо, оригинал, 1 + (1) л.

На писму је белешка: „2 банке по дин[ара] 10 = дин[ара] 20. у маркама 2,70 у аустр[ијским] банкама 54,55 /дин[ар] по 46½ нов[чића]/ дин[ара] 74.25“ и у заглављу је одштампан меморандум с амблемом у којем су иницијали Б Ј и година 1872, а после тога штампано: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА.

Писмо је с прилозима:

1. Панчево, 19. март 1890.

Рачун о књиџама Срп[ског] ученог друштва у износу од 74 динара и 25 пара који се у готовини шаље и *Попис нејродатних књиџа Српског ученог друштва* с наведеном појединачном ценом књига и укупним износом од 1.506 динара.

Рачун-списак, оригинал, 1 л.;

2. Панчево, 3. јануар 1891.

Рачун о књиџама Српског ученог друштва у износу од 7 динара и 50 пара које у прилогу шаљу и *Попис нејродатних књиџа Српског ученог друштва* с наведеном појединачном ценом књига и укупним износом од 1.536 динара који се преноси на нов рачун за текућу годину.

Рачун – списак, оригинал, 1 л.³⁰

- 12-7. Београд, 2. јануар 1891.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Списак хонорара Српског ученог друштва 1890. године*, у којем су наведена имена коме је хонорар издат, за које радове, на колико признаница, појединачне суме и укупан износ од 3.294 динара и 85 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

- 12-8. Истборн у Енглеској, новембра 1889.

Ч[едомиљ] Мијатовић, члан Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара у сребру примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за беседу приликом педесетогодишњице Владимира Јакшића, а која је штампана у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Ч. Мијатовића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом преко које је округао печат с натписом окол: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ.

³⁰ Овај рачун – списак као прилог не припада наведеном писму. По суштини припада наредној години.

12-9. Београд, 29. март 1890.

Ј[ован] Ђ. Авакумовић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 800 динара примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Енглеска, француска и српска њоротиа* у „Гласницима“ LXIX, LXX и LXXI обима 12½ табака, по 90 динара табак, па има да прими још 325 динара.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Ђ. Авакумовића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом преко које је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ.

12-10. Београд, 8. јануар 1891.

Ј[ован] Ђ. Авакумовић – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 325 динара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва као рата за чланак *Енглеска, француска и српска њоротиа* штампан у „Гласницима“ LXIX, LXX и LXXI и тиме је потпуно намирен за чланак.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Ђ. Авакумовића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом преко које је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-11. Београд, 29. март 1890.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара у сербру примљених као хонорар који му припада за чланак *Привредни ред и њокреј на друштвеном и међународном њољу*.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом преко које је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-12. Београд, 24. септембар 1890.

В[ладимир] Јовановић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 196 динара и 75 пара примљених из касе Српског ученог друштва као последњи остатак хонорара за чланак *Привредни ред и њокреј* штампан у „Гласнику“ LXXI.

Признаница, оригинал, аутограф В. Јовановића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом преко које је округао печат с натпи-

сом околo: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-13. Београд, 31. март 1890.

Богољуб Јовановић, начелник Стат[истичког] одељења – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 860 динара примљених из касе Српског ученог друштва за чланак *Стање јавне наставе у Краљевини Србији за 1877–78. и 1878–79. школску годину*, штампан у LXX и LXXI књ. „Гласника“.

Признаница, оригинал, аутограф Б. Јовановић, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 20 пара, преко ње округао печат с натписом околo: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-14. Ниш, 21. децембар 1890.

Д[рагољуб] К. Јовановић, управник вар[оши] Ниша – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 260 динара примљених од Српског ученог друштва за чланак *Горња Тимочка крајина*, штампан у „Гласнику“ LXX.

Признаница, оригинал, аутограф Д. К. Јовановића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара, преко ње округао печат с натписом околo: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-15. Београд, децембра 1890.

Милован Спасић, члан Срп[ског] учен[ог] друштва, члан Држ[авног] савета у пензији – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 246 динара и 85 пара примљених од секретара и благајника Српског ученог друштва Јована Бошковића за чланак *Аџрарни односи хришћјана у ослобођеним крајевима Округа ѿољичкоѿ и врањскоѿ за време ѿурске владавине*, штампан у „Гласнику“ 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф М. Спасића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара, преко ње округао печат с натписом околo: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-16. Београд, 5. јануар 1891.

Матија Бан – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 206 динара и 25 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва као „онорар“ за чланак *Живој М. Мише* у „Гласнику“ LXXI.

Признаница, оригинал, аутограф М. Бана, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара, преко ње округао печат с натписом около: КРАЉЕВ-СКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-17. Београд, 18. фебруар 1891.

Јов[ан] Бошковић, редовни члан Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 100 динара примљених из касе Српског ученог као хонорара за чланак *Пољед на развијак ѓрамајике, у оишће и у нас*, I, који ће изаћи у „Гласнику“ LXXIII.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара, преко ње округао печат с натписом около: КРАЉЕВ-СКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ и мали округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-18. Београд, 2. јануар 1891.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Плајни сјисак чиновника и њослужийеља Срјскога ученог друштва године 1890*, у којем су наведена имена, број признаница, месечна плата, за колико месеци и годишња плата у укупном износу од 3.012 динара.

Списак-рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Издаци по овом платном списку наведени су у документима број 12 и подбројевима 19–66.

12-19. Београд, 12. јануар 1890.

Јован Бошковић, секретар Друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јануар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-20. Београд, 16. фебруар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за фебруар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-21. Београд, 18. март 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за март 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-22. Београд, 19. април 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за април 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-23. Београд, 16. мај 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за мај 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-24. Београд, 16. јун 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јун 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-25. Београд, 8. јул 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јул 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-26. Београд, 8. јул 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за август 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-27. Београд, 21. септембар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за септембар 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-28. Београд, 18. октобар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за октобар 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-29. Београд, 1. новембар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за новембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-30. Београд, 1. децембар 1890.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за децембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-31. Београд, 3. јануар 1891.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за јануар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-32. Београд, 29. јануар 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-33. Београд, 2. март 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за март 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-34. Београд, 3. април 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности за април 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-35. Београд, 4. мај 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за писарску дужност у Српском ученом друштву за мај 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-36. Београд, 6. јун 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за јун 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-37. Београд, 3. јул 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за јул 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-38. Београд, 23. јул 1890.

Стеван Писаревић, писар Срп[ског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за август 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Писаревића, 1 л.

12-39. Београд, 24. септембар 1890.

Светозар Павић, фил. III г[одине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за септембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

12-40. Београд, 27. октобар 1890.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за октобар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

12-41. Београд, 26. новембар 1890.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за новембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

12-42. Београд, 27. децембар 1890.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за вршење писарске дужности у Српском ученом друштву за децембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

12-43. Београд, 2. јануар 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-44. Београд, 3. фебруар 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-45. Београд, 3. март 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-46. Београд, 4. април 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за април 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-47. Београд, 1. мај 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за мај 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-48. Београд, 1. јун 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јун 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-49. Београд, 3. јул 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јул 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-50. Београд, 21. јул 189.

Стеван Јовановић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за август 1890. године.

Признаница, оригинал, за Стеван Јовановића примио Тома Милетић, његов аутограф, 1 л.

12-51. Београд, 2. септембар 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за септембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-52. Београд, 9. октобар 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-53. Београд, 2. новембар 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-54. Београд, децембра 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за децембар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-55. Београд, 25. јануар 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-56. Београд, 23. фебруар 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-57. Београд, 17. март 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-58. Београд, 1. мај 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за април 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-59. Београд, 24. мај 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за мај 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-60. Београд, 26. јун 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јун 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-61. Београд, 3. јул 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јул 1890. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-62. Београд, 21. јул 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за август 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-63. Београд, 24. септембар 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за септембар 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-64. Београд, 27. октобар 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-65. Београд, 27. октобар 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-66. Београд, 2. новембар 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за децембар 1890. године.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-67. Београд, 2. јануар 1890.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Канцеларијски трошкови Српскога ученог друштва у години 1890,
где је под шест ставки наведено за шта су издати, колико признаница, њихове суме с посебно датим појединачним сумама за отпремку књига и пошту и у укупном износу од 383 динара и 20 пара.
Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
Канцеларијски трошкови по овом списку – рачуну наведени су у документима број 12 и подбројевима 68-95.

12-68. Београд, 7. јул 1890.

Франц Енгалхарт, књиговезац – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 72 динара и 80 пара за повезивање 700 примерака „Гласника“, књига LXXI.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну у горњем левом углу штампана је с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део стављен у доњем десном углу округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и има белешка: „Наплаћено Ф. Енгелхарг“.

12-69. Београд, 31. децембар 1890.

Јевта М. Павловић и компанија – Српском ученом друштву
 Издају *Рачун из трговине артија и писаћих пошреба Јевте М. Павловића и Комјаније за Српско учено друштво* на 56 динара и 40 пара за два и по рриса хартије, две флаше мастила, пет клупчади канапа, два паковања воска, 190 већих коверти и пет метара американа, почев од 15. априла 1889.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну у горњем левом углу штампана је с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део у доњем десном углу стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и белешка да је рачун наплаћен.

12-70. Београд, 31. децембар 1890.

Марко М. Марковић – Српском ученом друштву
 Издају *Рачун за Српско учено друштво* на 13 динара и 35 пара за флашу мастила, пет комада и туце плајваза, туце пера, гуму у дрвету, кутију гуме за акта, и пола рриса хартије кариране.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На рачуну су белешка да је рачун наплаћен и потпис М. Марковића, а у горњем левом углу штампана је с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и преко ње, као печат, стављен је меморандум: Фабричко стовариште материјала канцеларијског Марка М. Марковића Београд улица Кнеза Михајла до Делијске чесме.

12-71. Београд, 16. новембар 1890.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 11 динара и 40 пара примљених из касе Српског ученог друштва за које је купио двоја кола дрва за огрев за канцеларију и платио је сечење.
 Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

12-72. Београд, 10. јануар 1891.

Н. Мијатовић и П. С. Прелић – [Српском ученом друштву]
 Издају *Рачун из дашчарско-дрварске радње Н. Мијатовића и П. С. Прелића за Српско учено друштво* на 31 динар и 60 пара за хват дрва јасенових, подвоз и резање тестерашима.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На рачуну су у горњем левом углу листа штампана с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“, а у доњем десном углу је суви печат државне штампарије.

12-73. Београд, 5. јануар 1891.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – [Српском ученом друштву]
Издају *Рачун за [Српско] учено друштво у Великој школи* на 10 динара и 5 пара за осам и по литара гаса, две фунте свећа „Аполо“, два туцета машина и један сандук празан од машина.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
На рачуну су у горњем левом углу штампана с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“ и ту је белешка „Наплаћено“.

12-74. Београд, 8. септембар 1890.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 7 динара и 10 пара за плаћене таксе за телеграм послат из Београда у Ђаково, предат 8. септембра 1890.
Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-75. Београд, 27. јануар (?)1890.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 13 динара о плаћеним таксама за телеграм послат из Београда у Париз, предат 27. јануара 1890.
Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-76. Београд, 17. март 1890.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 75 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, кв. LXX за Ј. Ћудину у Сплит и за писмо браћи Јовановић у Панчево.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-77. Београд, 24. март 1890.

М. Л. Бреслауер, књиџар – Српском ученом друштву
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 25 динара и 50 пара за подвоз и експедицију два пакета књига за Министарство просвете у Петрограду до Лајпцига и за довоз Српском ученом друштву из Лајпцига.

Рачун, оригинал, аутограф М. Л. Бреслауера, 1 л.

На рачуну су Бреслауерова напомена да је примио новац и у горњем левом углу штампана с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-78. Москва, 11. мај 1890.

Москов[скый] архивъ Министерства юстицији (Московски архив Министарства правде) – Српском ученом друштву
Спроводни лист за поштиљку послату Српском ученом друштву
Спроводни лист, попуњен штампан формулар, француски, немачки и руски језик, 1 л.

На листу су округао, бордо воштани печат с утиснутим писаним латиничним иницијалима М У, а на полеђини белешка: „наплаћена такса за пошту, 1.30 динар примијо писмонош[а] А. Станић“.

12-79. Београд, 5. јул 1890.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Дамјану Скачићу у Себеницу (Шибеник) и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 1 динара и 25 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-80. Београд, 3. август 1890.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен аманет од Српског ученог друштва вредности 4 динара да га пошаље Дамјану Скачићу у Себеницу (Шибеник) и наплаћен аманет 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-81. [82] Београд, 21. јул 1890.

Тома Милетић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 9 динара примљених из касе Српског ученог друштва за српско издање Гундулићевог *Османа* пет динара и за накнаду поштарине коју је издао Дамјан Скачић у Шибенику када је Друштву послао редак примерак Гундулићевог *Османа* у италијанском преводу, а у размену за српско издање.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-82. [83] Загреб, 29. јул 1890.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат пакет књига Српском ученом друштву без наведене вредности

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су плаво-бела налепница – печат ЈАЗУ, налепница: 243 *Zágráb Zagreb*, а на полеђини белешка: „и III фрах[т] бр[ивт] наплаћена такса за пошту 3 ди[нара и] 80 пар[а] прими писмоно[ша] А. Станић“.

12-83. [84] Загреб, 29. јул 1890.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат пакет књига Српском ученом друштву без наведене вредности
Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, , 1 л.

На листу су плаво бела налепница – печат ЈАЗУ, налепница: 223 *Zágráb Zagreb* и на полеђини белешке: „I. фрах[т]бривт“ и „708/10 19/7. 90. издано 23/7. 90. Н. Паић [?]“.

12-84. [85] Загреб, 29. јул 1890.

Југославенска академија знаности и умјетности – Српском ученом друштву

Послат пакет књига Српском ученом друштву без наведене вредности
Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су плаво-бела налепница – печат ЈАЗУ, налепница: 248 *Zágráb Zagreb*, а на полеђини белешка: „ II фрах[т] б[ривт]“.

12-85. [86] Београд, 21. јул 1899 [1890]

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 61 динар и 60 пара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књига LXXI у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

12-86. [87] Београд, 6. август 1890.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића и послат агенцији у Сисак један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

На потврди је белешка: „за промену новца динаре за форинте за три форинта и 7 краицара дато је 7 динара за пренос, кочијаша, амала, фрахт, марке таксене 2, сума 9 Стеван Јовановић.“

12-87. [88] Будимпешта, 20. септембар 1890.

Мађарска академија наука – Српском ученом друштву
Шаље Српском ученом друштву пакет књига преко шпедитерског
бироа „Улман и Зелигман“ (Ullmann&Seligmann).

Товарни лист (Frachtbrief), оригинал, попуњен штампан формулар, мађарски и немачки језик, 2 л.

На листу су таксена марка с државним грбом од 10 пара на коју је, делом преко грба, стављен округао печат са стилизовани иницијали „С Р К“ и налепница бр. 5298.

12-88. [89] Београд, 8. август 1890.

Прво ц[арско]-кр[аљевско] овлашћено дунавско паробродско друштво – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва и послат браћи Јовановић у Панчево један пакет књига.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, немачки и српски језик, 1 л.

Лист је оштећен с десне стране и део недостаје. На њему је и белешка: „На овај пакет плаћено је у маркама за фрак и кантар 40 пар[а] динар[ских] Стеван Јовановић 27. јулија 1890. год. У Београду.“

12-89. [90] Београд, 28. октобар 1890.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Словенском добротворном друштву у Петроград и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-90. [91] Београд, 2. новембар 1890.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет у књигама спакованим у пакет вредности 12 динара да га пошаље Николи Кашиковићу у Сарајево и наплаћен аманет 2 динара и 75 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-91. [92] Београд, 7. новембар 1890.

М. Л. Бреслауер, књиџар – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 44 динара и 70 пара за отправку и плаћен подвоз до Лајпцига упућених у Петроград књига и за плаћен подвоз књига из Лајпцига у Београд за Српско учено друштво.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф М. Л. Бреслауера, 1 л.

На рачуну је Бреслауерова напомена да је новац примио и у горњем десном углу штампана је с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с доње стране стављен округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

12-92. [93] Београд, 30. децембар 1890.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Марку Драговићу у Цетиње и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 50 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-93. [94] Београд, 30. децембар 1890.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Јована Бошковића и послато писмо Душану Дабићу у Нови Сад и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

12-94. [95] Београд, 18. децембар 1890.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на три динара примљена из касе Српског ученог друштва за кола идући по међави у Министарство финансија и натраг за државну помоћ.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

12-95. [96] Београд, 11. јануар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на два и по динара примљена из касе Српског ученог друштва и платио је два динара за прање патоса и прозора у канцеларији.

Рачун, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-1. Београд, 1. новембар 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Преглед целокућног примања и издавања Српскога ученог друштва, у годинама 1891. и 1892. (до 1. нов. 1892)*, где су примања исказана у четири ставке (преостатак из 1890, државна помоћ 1891. од продатих књига Министарству просвете и Државној штампарији и од књижара и ситне продаје књига) у укупном износу од 10.245 динара и 95 пара, а давања (плате, хонорари, канцеларијски трошкови, преостатак из 1891.) у укупном износу од 10.245 динара и 95 пара.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 2 л.

Рачун је оверен речима: „Подписати прегледали су овај рачун и нашли су да је у свему исправни. 7. новембра 1892. г. у Београду С. М. Лозанић, Светозар Ивачковић, Ђока Миловановић.“

13-2. Београд, 1. новембар 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Преглед њримања Српскога ученог друштва у годинама 1891. и 1892. (го 1. нов. 1892)*, где су исказана у пет ставки (преостатак из 1890, државна помоћ 1891, од продатих књига Министарству просвете и Државној штампарији, од књижара и ситне продаје књига) у укупном износу од 10.245 динара и 95 пара, с посебно од књижара и ситне продаје књига наведеним појединачним износима.

Рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

13-3. Београд, 11. јул 1891.

[Стојан Бошковић], заменик председника Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 2.000 динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за 1891. рачунску годину из буџетске партије одређене на научна друштва и књиге, а по решењу министра просвете од 2. јула 1891.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-4. Београд, 29. јануар 1892.

[Архимандрит Нићифор Дучић], председник Српског ученог друштва, [Јован Бошковић], секретар – [Српском ученом друштву]

Дају признаницу на 1880. динара примљених из касе Министарства финансија на име државне помоћи Српском ученом друштву за 1891. рачунску годину из буџетске партије одређене за научна друштва и књиге, а по решењима министра просвете од 21. и 27. јануара 1892.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-5. Београд, 27. април 1892.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 2.232 динара и 75 пара примљених из касе Министарства просвете и црквених послова на име откупне цене за издања Српског ученог друштва, и то: 1) 164 тврдо укоричена примерка I књиге *Историја српског народа* Панте Срећковића, по 4,50 динара примерак; 2) по 31 примерак свезака LXVIII–LXXXIII и LXXXV „Гласника“, свега 217 свезака по 2 динара; 3) 650 примерака *Српских народних њјесама из Босне* Хаци-Ристића по 0,50 динара примерак; 4) 900 примерака *Српских*

народних њриповједака Врчевићевих, по 1,20 динара примерак; 5) 1.000 примерака *Српских народних иџара* Врчевићевих, по 0,40 динара примерак. Све оне заједно по одбитку 25% попушта износе наведену суму од 2.232 динара и 75 пара, а по наредби министра просвете од 20. априла 1892.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-6. Београд, 27. април 1892.

Јован Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1.335 динара и 60 пара примљених из касе Српске краљевске државне штампарије на име откупне цене за 636 примерака I књиге *Историја српског народа* Панте Срећковића, по 3 динара примерак, која по одбитку 30% попушта износи 1.335,60 динара, а по наредби министра просвете од 20. априла 1892.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-7. Београд, 18. јун 1892.

Велимир Валожић – Српском ученом друштву

Обавештава да подноси извод рачуна о књигама Друштва које је имао у комисиону. По одбитку књига у износу од 167 динара и 55 пара, које враћа, припада Српском ученом друштву у готовом новцу, а за коначно изравнање рачуна – 269 динара и 47 пара и шаље ту суму.

Писмо, оригинал с штампаним меморандумом: КЊИЖАРА ВЕЛИМИРА ВАЛОЖИЋА Београд 189..., 1 л.

Писмо је с прилозима:

1. Београд, 18. јун 1892.

Велимир Валожић – Српском ученом друштву

Извод рачуна с подацима дуговања и пошраживања Српског ученог друштва, где су дуговања исказана од 1889. с издатим сумама, а потраживања с насловима књига од 1887. године у коначном износу 1.267 динара и 2 паре, 2 л.;

2. Београд, 18. јун 1892.

Велимир Валожић – Српском ученом друштву

Списак враћених књига Српског ученог друштва у Београду у којем су дати наслови књига, количина, попуст од 25%, појединачна и укупна цена у износу од 167 динара и 55 пара, 1 л.

13-8. Панчево, 4. јануар 1892.

Књижара „Браће Јовановића“ – [Српском ученом друштву]

Издају *Рачун о књигама Српског ученог друштва у Београду*, а на другој страни дају *Списак непродајних књига Српског ученог друштва у Београду*. На рачуну је наведено да дугују 190 динара и 50 пара, које прилажу (шаљу) и тиме је рачун „изравнат“. Непродате књиге у износу од 1.406 динара преносе „на нов овогодишњи рачун.“

Рачун – списак, оригинал, 1 л.

13-9. Београд, 1. новембар 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Издаје *Списак хонорара Српскога ученог друштва, у годинама 1891. и 1892. (до 1. нов. 1892)*, где су наведена имена лица којима је издат хонорар, на шта је издат, на колико признаница и висина хонорара исказана у укупном износу од 3.580 динара и 50 пара.

Рачун-списак, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Хонорари по овом списку наведени су у документима број 13 [39] и подбројевима 10–25.

13-10. Београд, 12. октобар 1891.

Јов[ан] Бошковић, писац чланка – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 560 динара примљених из касе Српског ученог друштва на име хонорара за *Преглед садржине 90-орих књига „Гласника“ у LXXV књизи „Гласника“*. Пре примио 350, а сада 210, свега динара 560.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом и преко ње је округао печат с натписом окол: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, као и мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-11. Београд, 7. фебруар 1892.

Марко Иванишевић, фото-лито-цинкограф – [Српском ученом друштву]

Издаје *Рачун за Краљевско српско учено друштво* на 33 динара за израду нота српске химне с текстом и без текста (за клавир мешовити и мушки хор) а за LVIII „Гласник“.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф М. Иванишевића, 1 л.

У горњем десном углу листа штампана је с државним грбом таксена марка за рачуне од 10 пара на чији је један део с њене леве стране на средини стављен мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-12. Београд, 18. фебруар 1892.

Ј[ован] Туроман – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 525 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за чланак под насловом *Каква је гرامајика латинска појребна за наше гимназије (по дрући јути)* у „Гласнику“ LXXV.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Туромана, 1 л.

На признаници су две таксене марке с државним грбом од по 5 пара и преко њих је округао печат с натписом окол: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ.

13-13. Београд, 22. фебруар 1892.

Димитрије Руварац, парох земунски – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 270 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за његова три чланка у „Гласнику“ LXXII.

Признаница, оригинал, аутограф Д. Руварца, 1 + (1) л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом и преко ње је округао печат с натписом околу: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, као и мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-14. Београд, 10. март 1892.

Милош Милисављевић, пенз[ионисани] казн[ачеј] Окр[уга] подрињског – [Српском ученом друштву]

Даје квиту на 63 динара и 75 пара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за списе у LXXV „Гласнику“ од 132. до 148. стране.

Признаница, оригинал, аутограф М. Милисављевића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом и преко ње је округао печат с натписом околу: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, као и мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-15. Улцињ, 12. новембар 1892.

Марко Драговић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 278 динара и 75 пара примљених од Јована Бошковића, секретара Српског ученог друштва, као хонорар за радове штампане у „Гласнику Српског ученог друштва“.

Признаница, оригинал, аутограф М. Драговића, 1 + (1) л.

13-16. Београд, 12. новембар 1892.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет спакван у писмо вредности 280 динара да га пошаље Марку Драговићу у Цетиње и наплаћен аманет 1 динар и 45 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-17. Београд, 11. март 1892.

Архимандрит Нићифор Дучић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 динара примљених из благајне Српског ученог друштва као хонорар за чланак *Три рукописна докуменџа* у „Гласнику“ LXXII.

Признаница, оригинал, аутограф Н. Дучића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом и преко ње је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, као и мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-18. Београд, 27. октобар 1892.

Анка С[тевана] Мачаја, удова – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 860 динара примљених из касе Српског ученог друштва за Мачајев чланак о Црној Реци (*Црноречки округ*) у „Гласнику“ LXXIII „за 10 и 12/16 табака са часоказом по осамдесет динара (80) табак“ из благајне Српског ученог друштва које је примила његова удовица

Признаница, оригинал, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом и преко ње је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, као и мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-19. Београд, 30. октобар 1892.

Др Милован Спасић, члан Срп[ског] учен[ог] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 150 динара примљених од Српског ученог друштва за његов чланак *Неки њодаци о основним школама у Србији*, штампан у LXXIII књизи „Гласника“ од 186. до 227. стране.

Признаница, оригинал, аутограф М. Спасића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу је таксена марка од 10 пара с државним грбом и преко ње је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ, као и мањи округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-20. Ниш, 1. новембар 1892.

Гаврило Витковић, професор у пензији – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог друштва као остатак за чланак *Нови српски историјски њодаци*, штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф Г. Витковића, 1 л.

13-21. Београд, 30. октобар 1892.

Пошта Београд – Српском ученом друштву

Даје потврду да је Српско учено друштво положило 60 динара да се отправи поштанском упутницом Гаврилу Витковићу у Ниш и да је наплаћена такса од 90 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-22. Београд, 31. октобар 1892.

Љуб[омир] Клерић, члан [Српског] ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 500 динара примљених из касе Српског ученог друштва као хонорар за расправу *О механички[м] радовима деформисања еластичких тела*.

Признаница, оригинал, аутограф Љ. Клерића, 1 + (1) л.

13-23. Београд, 30. октобар 1892.

Пошта Београд – [Српском ученом друштву]

Издаје потврду да је Српско учено друштво положило 200 динара да се отпрати поштанском упутницом Петру Живковићу у Ужице и наплаћена такса од 1 динара и 10 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-24. Ужице, 8. новембар 1892.

Петар Живковић, директор и професор Ужич[ке] реалке – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 200 динара примљених од Управе Српског ученог друштва као хонорар за расправу *Инволуторијски сисџем тачака ког сферних огледала*.

Признаница, оригинал, аутограф П. Живковића, 1 л.

13-25. Београд, 30. октобар 1892.

П[антелија] Срећковић, члан [Српског] уч[еног] друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених од секретара Друштва као припадајућу му награду за чланак штампан у „Гласнику“.

Признаница, оригинал, аутограф П. Срећковића, 1 л.

На признаници у горњем левом углу су две таксене марке од по 5 пара с државним грбом преко којих је округао печат с натписом около: КРАЉЕВСКО СРПСКО УЧЕНО ДРУШТВО У БЕОГРАДУ.

13-26. Београд, 1. новембар 1892.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Подноси *Плајини сјисак чиновника и послужитеља Српскога ученог друштва за године 1891. и 1892. (до 1. нов. 1892)*, у којем су наведена имена, број признаница, месечне плате, за колико месеци и годишње плате с укупним износом, посебно по годинама од 3.012 динара за 1891. и 2.510 динара за 1892.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.

Издаци по овом платном списку наведени су у документима број 13 [39] и подбројевима 27–100.

13-27. Београд, 3. јануар 1891.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за јануар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-28. Београд, 21. фебруар 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за фебруар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-29. Београд, 21. март 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за март 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-30. Београд, 16. април 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за април 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-31. Београд, 18. мај 1891.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за мај 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-32. Београд, 16. јун 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за јун 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-33. Београд, 1. јул 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за јул 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-34. Београд, 27. август 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за август 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-35. Београд, 25. септембар 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за септембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-36. Београд, 21. октобар 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за октобар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-37. Београд, 21. новембар 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за новембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-38. Београд, 18. децембар 1891.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за децембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-39. Београд, 25. јануар 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за јануар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-40. Београд, 25. фебруар 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за фебруар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-41. Београд, 21. март 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за март 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-42. Београд, 28. април 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за април 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-43. Београд, 12. јун 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за мај 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-44. Београд, 12. јул 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за јун 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-45. Београд, 13. јул 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за јул 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-46. Београд, 29. септембар 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за август 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-47. Београд, 30. септембар 1891.

Светозар Павић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као писар Друштва на име плате за септембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Павића, 1 л.

13-48. Београд, 22. октобар 1891.

Владимир Т. Спасојевић, фил[озоф] IV год[ине] – [Српском
ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за октобар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-49. Београд, 28. октобар 1891.

Владимир Т. Спасојевић, филоз[оф] IV год[ине] – [Српском
ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-50. Београд, 31. децембар 1891.

Владимир Т. Спасојевић, фил[озоф] IV год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за децембар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-51. Београд, 5. јануар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-52. Београд, 1. фебруар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-53. Београд, 1. март 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-54. Београд, 1. април 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за април 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-55. Београд, 2. мај 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за мај 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-56. Београд, 11. јул 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јун 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-57. Београд, 11. јул 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јул 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-58. Београд, 11. јул 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за август 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-59. Београд, 2. септембар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за септембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-60. Београд, 2. октобра 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за октобар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-61. Београд, новембра 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-62. Београд, 23. децембар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-63. Београд, 25. јануар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1891. године.
Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-64. Београд, 20. фебруар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-65. Београд, 12. март 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-66. Београд, 17. април 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за април 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-67. Београд, 18. мај 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за мај 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-68. Београд, 11. јул 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јун 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-69. Београд, 11. јул 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јул 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-70. Београд, 11. септембар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за август 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-71. Београд, 27. септембар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за септембар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-72. Београд, 22. октобар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за октобар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-73. Београд, 30. новембар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-74. Београд, 23. децембар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за децембар 1891. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-75. Београд, 18. јануар 1892.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за јануар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-76. Београд, 16. фебруар 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за фебруар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-77. Београд, 14. март 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар Српског ученог друштва – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог друштва као своју секретарску плату за март 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-78. Београд, 21. април 1892.

Јован Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за април 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-79. Београд, 21. мај 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за мај 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-80. Београд, 21. јун 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 125 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за јун 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-81. Београд, 29. октобар 1892.

Јов[ан] Бошковић, секретар – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 500 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као своју секретарску плату за четири месеца: јул, август, сеп-
тембар и октобар 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 л.

13-82. Београд, 29. јануар 1892.

Владимир Т. Спасојевић, филозоф IV год[ине] – [Српском
ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-83. Београд, 29. фебруар 1892.

Владимир Т. Спасојевић, фил[озоф] IV год[ине] – [Српском
ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-84. Београд, 27. март 1892.

Владимир Т. Спасојевић, фил[озоф] IV год[ине] – [Српском
ученом друштву]
Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за март 1892. године.
Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-85. Београд, 18. јун 1892.

Владимир Т. Спасојевић, фил[озоф] IV год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за април 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-86. Београд, 18. јун 1892.

Владимир Т. Спасојевић, фил[озоф] IV год[ине] – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за мај 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-87. Београд, 30. јун 1892.

Владимир Т. Спасојевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за јун 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-88. Београд, 29. октобар 1892.

Владимир Т. Спасојевић – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 120 динара примљених из касе Српског ученог друштва као плату за јули, август, септембар и октобар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

13-89. Београд, 9. јануар 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за јануар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-90. Београд, 4. фебруар 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за фебруар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-91. Београд, 3. март 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за март 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-92. Београд, 10. април 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за април 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-93. Београд, 18. јун 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 144 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за мај и јун 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-94. Београд, 29. октобар 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 288 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за јули, август, септембар и октобар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-95. Београд, 29. јануар 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-96. Београд, 18. фебруар 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-97. Београд, 24. март 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за март 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-98. Београд, 25. мај 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 48 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за април и мај 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-99. Београд, 18. јун 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јун 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-100. Београд, 29. октобар 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 96 динара примљених из касе Српског ученог
 друштва као плату за јули, август, септембар и октобар 1892. године.
 Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-101. Београд, 1. новембар 1892.

*Канцеларијски трошкови Српског ученог друштва у годинама
 1891. и 1892. (до 1. нов. 1892),* у којима је под шест ставки наведено на
 шта је издато, колико признаница, по ставкама суме и с посебно датим
 појединачним сумама за отпремку књига и за пошту и у укупном износу
 све суме од 605 динара и 95 пара.

Списак – рачун, оригинал, аутограф Ј. Бошковића, 1 + (1) л.
 Издаци канцеларијских трошкова по овом списку наведени
 су у документима број 13 [39] и подбројевима 102–140.

13-102. Београд, 12. јул 1891.

Франц Енгелхарт, књиговецац – Српском ученом друштву
 Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 66 динара и 15 пара за
 повезивање 700 примерака „Гласника“, књига LXXII.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.
 На листу су Енгелхартова белешка: „Примио сам 66 динара
 и 15 пара Ф. Енгелхарт“ и штампана таксена марка с држав-
 ним грбом за рачуне од 10 парау у горњем десном углу. На
 марку је стављен округло печат са стилизованим иницијали-
 ма „С Р К“, а на доњој страни листа је суви печат Државне
 штампарије.

13-103. Београд, 17. фебруар 1892.

Франц Енгелхарт, књиговецац – Српском ученом друштву
 Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 140 динара за повезива-
 ње по 700 примерака „Гласника“, књига LXXIII и LXXV броширано.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, аутограф Ф.
 Енгелхарта, 1 л.

На листу су Енгелхартова белешка: „Примио сам 140 динара
 Ф. Енгелхарт“, штампана таксена марка с државним грбом за
 рачуне од 10 пара у горњем левом углу и на њој се налази
 округло печат са стилизованим иницијалима „С Р К“, а на
 доњој страни листа је суви печат Државне штампарије.

13-104. Београд, 31. октобар 1892.

„Јевта М. Павловић и компанија“ – Српском ученом друштву
 Издају *Рачун из трговине арџија и писаћих приборџа Јевте М. Па-
 вловића и Компаније за Српско учено друштво* на 74 динара и 20 пара за
 10 метара платна, два метра мункне фине, нож од коске, маказе, дивит, два

стакла мастила, пакло песка, кутију пера, ваљак за купљење мастила, гуму, девет клупчади канапа и пола риса хартије за паковање.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка: „Наплаћено у сребру динара свега 74,20 2/11. [1]892 Београд. Примили 'Ј. М. Павловић и комп'“ и штампана таксена марка с државним грбом за рачуне од 10 пара у горњем левом углу, а на њој је округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-105. Београд, 30. октобар 1892.

Из трговине Јанаћа Ђорђевића – Српском ученом друштву
Издају *Рачун из трговине Јанаћа Ђорђевића, Хаџина за [Српско] учено друштво у Великој школи* на 20 динара и 80 пара за шест фунти свећа „Аполо“, 13 литара гаса, четири туцета машина, фитиљ за лампу и два сандука за паковање.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка: „Наплаћено“, а у доњем десном углу је штампана таксена марка с државним грбом за рачуне од 10 пара и на њој је округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-106. Београд, 6. септембар 1892.

Сима Бркић, димничар – [Српском ученом друштву]
Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 4 динара и 50 пара за цилиндерски паљење и пробијање димњака и претресање фуруна.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну су белешка: „Наплаћено“, штампана таксена марка с државним грбом за рачуне од 10 пара у горњем левом углу и на њој је округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-107. Београд, 9. март 1891.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 5 динара и 60 пара за плаћене таксе за телеграм послат из Београда у Беч, предат 9. марта 1891.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-108. Београд, 8. јул 1891.

Управа Краљ[евског] срп[ског] телеграфа – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 9 динара и 85 пара за плаћене таксе за телеграм послат из Београда у Беч, предат 8. јула 1891.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-109. Београд, 16. фебруар 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара и 20 пара примљених из касе Српског ученог друштва за накнадну експедицију „Гласника“ LXX и LXXI у Лондон и Праг.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-110. Загреб, 11. март 1891.

Југославенска академија – Српском ученом друштву

Послат омот књига Српском ученом друштву без наведене вредности.

Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу је елипсasti печат с текстом у три реда: JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA U ZAGREBU, налепница: 482 Zagráb Zagreb, а на полеђини белешка: „наплаћена такса 1 ди[нар и] 25 пар[а] примијо писмонош[а] А. Станић“.

13-111. Београд, 15. јун 1891.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Чешкој академији у Прагу и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 55 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-112. Београд, 8. јун 1891.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљено од Српског ученог друштва и послато писмо Милошу Давидовићу у Крагујевац и наплаћену таксу за писмо и препоруку од 40 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-113. Београд, 11. јул 1891.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 75 динара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књ. LXXII, у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-114. Београд, 12. август 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 70 пара динарских потрошених на поштанску марку за „Гласник“ LXXII, који је послат Драговићу у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-115. Београд, 16. јул 1891.

Београдска пошта – Српском ученом друштву

Издаје потврду за примљен од Српског ученог друштва аманет спакован у пакет вредности 20 динара да га пошаље Ђ. Рокнићу у Шабац и наплаћен аманет 35 пара.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-116. Београд, 4. октобар 1891.

М. Ј. Бреслауер, књиџар – Српском ученом друштву

Издаје *Рачун за Српско учено друштво* на 11 динара и 40 пара за подвоз књига из Лајпцига.

Рачун, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На рачуну је Бреслауерова белешка „Наплаћено 22/10“. У горњем левом углу је штампана таксена марка с државним грбом за рачуне од 10 пара и на њој је округао печат са стилизованим иницијалима „С Р К“.

13-117. Београд, 25. октобар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 динар и 95 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва за купљене поштанске марке и залепљене на унакрснице на књигу *Прељед садржине 90-сториx књига „Гласника“*.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-118. Београд, 3. децембар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 1 динар и 20 пара динарских примљених из касе Српског ученог друштва и плаћену поштарину за један пакет који је дошао из Загреба Српском ученом друштву

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-119. Панчево, 16. јануар 1892.

Књиџара „Браће Јовановића“ – Српском ученом друштву

Послат новац у износу од 87 форинти

Коверат (од вредносног писма – аманета)

На коверти је пет елипсастих, бордо воштаних печата с утиснутим ћириличним словима у три реда: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА ПАНЧЕВО. На три печата су слаби отисци слова. Поред тога је на српском и немачком језиком штампано: КЊИЖАРА БРАЋЕ ЈОВАНОВИЋА У ПАНЧЕВУ. Ту је и белешка: „Поштанска такса 90/00 8/1 892. Београд С. Ми. Војновић“, док је с друге стране означена сума од 87 форинти.

13-120. Београд, 4. март 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
 Даје признаницу на 152 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за експедицију „Гласника“, књиге LXXIII и LXXV у иностранство.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-121. Беч, 5. март 1892.

Лехнерова царско-краљевска универзитетска књижара, Вилх. Милер, Централни депо царско-краљевског војно географског института (R. Lechner's k. u. k. Hof- u. Univ.-Buchhandlung (Wilh. Müller) General-Depot des k. u. k. milit.-geogr. Institutes) – Српском ученом друштву
 Поштанско пропратно писмо за послат пакет књига.

Потврда (пропратница), оригинал, попуњен штампан формулар, немачки језик, 1 л.

На потврди је штампана аустријска таксена макра од 5 крајцара и три залепљене од по 3, 15 и 30 крајцара, као и српска с државним грбом од 10 пара. Још су ту налепница: 4–6 Wien 2 USt. и белешка да је поштарина 50 пара динарских.

13-122. Београд, 26. март 1892.

Београдска пошта – Српском ученом друштву
 Издаје потврду за примљен од Јована Бошковића аманет вредности 200 динара да га пошаље Аугусту Посиловићу у Загреб.

Потврда, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На потврди је белешка: „На овај аманет плаћено је у таксеним маркама на фрактове 20 па[ра] ди[нарских] Стеван Јовановић“.

13-123. Загреб, 28. април 1892.

Југославенска академија – Српском ученом друштву
 Послат омот књига Српском ученом друштву без наведене вредности.
 Поштански товарни лист, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

На листу су елипсаст печат с текстом у три реда: JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA U ZAGREBU, налепнице: 638 Zágráb Zagreb и Zlmony p.-u. и на полеђини белешка: „наплаћена такса за пошту 1–10 пара примијо писмоноша А. М. Станић“.

13-124. Москва, 27. јун 1892.

Императорское общество истории и древностей российских при Московскомъ университетѣ (Царско друштво за истори-

ју и старине руске Московског универзитета) – Српском ученом друштву

Спроводни лист за пакет послат Српском ученом друштву

Спроводни лист, попуњен штампан формулар, француски, немачки и руски језик, 1 л.

На листу су два округла бордо воштана печата. Један је с утиснутим латиничним писаним иницијалима М U, а други је московске поште, као и зелена налепница с текстом штампаним: Zollgut zu stellen dem k. Zollamte и писаним: Semlin. На полеђини је белешка: „наплаћена такса за поштари[ну] 1–25 пар[а] примијо писмоноша А. М. Станић“.

13-125. Београд, 3. март 1892.

Београдска царинарница – Литерарној дружини [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 30 пара плаћених за један пакет књига.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-126. Београд, 29. фебруар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 50 пара за које је купио 10 поштанских марака по 5 пара за писма.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-127. Београд, 30. септембар 1891.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 3 динара примљена од Српског ученог друштва за накнадно слање „Гласника“, LXXII на страни и у Ниш.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-128. [Београд], без датума

Јов[ан] Бошковић – [Српском ученом друштву]

Упутство: „За 2,00 дин[ара] и 1,45 види поштанске рецеписе међу хонорарима.“

Рачунска белешка, оригинал, 1 л.

13-129. Београд, 16. новембар 1892.

Краљевска српска државна железница – [Српском ученом друштву]

Издаје *признаницу за примљену робу на возидбу* од Јована Бошковића и послате књиге францисканском манастиру у Сарајево (Сутјеску).

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и француски језик, 1 л.

На признаницу је залепљена Привременица Н° 70 Српске државне железнице, попуњен штампан формулар, 1 л.

13-130. Београд, 16. новембар 1892.

Краљевска српска државна железница – [Српском ученом друштву]

Издаје *признаницу за примљену робу на возидбу* од Јована Бошковића и послате књиге Краљевском музеју у Праг.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и француски језик, 1 л.

13-131. Београд, 16. новембар 1892.

Краљевска српска државна железница – [Српском ученом друштву]

Издаје *признаницу примљене робе на возидбу* од Јована Бошковића и послате књиге Краљевском музеју у Праг.

Признаница, оригинал, попуњен штампан формулар, српски и француски језик, 1 л.

13-132. Београд, 4. новембар 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 7 динара и 80 пара динарских примљених од Српског ученог друштва за експедовање два сандука и један пакет књига за иностранство, за фрактове, таксене марке, кочијаша, мењање сребра за злато, кантарију и послугу у магацину.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-133. Београд, 29. октобар 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 4 динара и 50 пара примљених из касе Српског ученог друштва за пренос продатих књига за Министарство просвете и Државну штампарију.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-134. Београд, 5. децембар 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]

Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог друштва као плату за новембар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

Признаница је у омоту од листа, превијеног по дужини напола, на којем је Јован Бошковић написао: „Прилог 1“, а неко касније графитном оловком изнад тога написао: „С. уч. др. Издаци од 1/XI 1892. до 22/III 1893.“ У омоту су документа број 13 с подбројевима 134–140.

13-135. Београд, 22. децембар 1892.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-136. Београд, 28. јануар 1893.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 72 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за јануар 1893. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-137. Београд, 22. март 1893.

Стеван Јовановић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 120 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за фебруар и до 20 марта 1893. године.

Признаница, оригинал, аутограф С. Јовановића, 1 л.

13-138. Београд, 5. децембар 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-139. Београд, 23. децембар 1892.

Тома Милетић, послужитељ – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 24 динара примљена из касе Српског ученог
друштва као плату за децембар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф Т. Милетића, 1 л.

13-140. Београд, 22. децембар 1892.

Владимир Т. Спасојевић – [Српском ученом друштву]
Даје признаницу на 60 динара примљених из касе Српског ученог
друштва као плату за новембар и децембар 1892. године.

Признаница, оригинал, аутограф В. Т. Спасојевића, 1 л.

ИМЕНИК ЛИЧНОСТИ

Абердар, види: Кујунџић, Милан Абердар
Абигаил 140
Авакумовић, Јован 19, 621, 643, 646, 671, 803, 855, 1040
Аврамовић, Димитрије 140, 316
Аврамовић, Евтимије (Јевтимије) 544
Аврил, Адолф д' 377, 380, 392
Агошт, Грегуш 133
Агрикола 643
Адам 456
Аделаида 418
Адрианов, Александар Васиљевич 609
Акимовић, Мита 320
Аксаков, Иван Сергејевич 892, 893, 941, 960
Александар Велики 643
Александар Карађорђевић 251
Алексијевић, Павле 933
Алексић, Антоније (Анта) 136, 149, 443, 444, 749, 810, 855
Алексић, Марија 958
Алексић, Милан 350, 417, 477, 535, 555, 575, 791, 859
Алигијери, Данте 54, 55, 57, 89
Алимпић, Ранко 93
Алкалај 535
Алковић, Коста 380, 401, 444, 467, 512, 590, 591, 594, 598, 634, 900
Алтоман 667
Алтомановић, Иваниш 667
Анастасијевић, Миша 805
Андоновић, Милан 643, 651, 798
Андрејевић, Андреја (Андрија) 444, 606, 713
Андрејевић, Петровић, Тома 412

Андрејевић, Сима Игуманов 9, 569
 Андрејевић, Стеван 83, 88, 113
 Андрејевићи, браћа 960
 Андријевић, А. види: Андрејевић, Андреја (Андрија)
 Анђелковић, Димитрије 543
 Анђелковић, Ђорђе 421, 537
 Анерстет 1023, 1024
 Ансберг 660
 Антић, Велимир 530
 Антоновић, Ђорђе 828
 Антоновић, К. 709
 Антуновић, Иван 443, 446, 485
 Арамбашић, К. 669
 Арањи, Јанош 59, 63, 246, 327
 Аристов, Василиј Иванович 580
 Арнетовић 506
 Арсеније (Стојковић) 390, 505, 594, 924
 Арсеније III Црнојевић (Чарнојевић) 455, 606, 818
 Арсеније IV (Јовановић) 455
 Арсенијевић, Васа 164, 165
 Арсенијевић, Владан 672, 961
 Арсенијевић, Лазар Баталака 378, 379, 611, 617, 734
 Арсенијевић, Пантелија 276
 Арсеновић, Никола 564, 662, 665, 705, 706, 726, 732
 Арсеновић, Светозар 599, 600
 Асколи, Грацијацио Исаија 802, 811, 823
 Атанацковић, Милош 111
 Аћимовић, Ђорђе (Ђока) 825
 Аћимовић, Јован 1025
 Аћимовић, Никола 167
 Аумер, Јос. 389
 Аџемовић, Илија 169

Бабић, Јован Т. 167
 Бадовски 275
 Бајер, О. 396
 Бајић, Љубомир И. 205
 Бајмел, Фердинанд 304, 794
 Бакић, Војислав 643, 927
 Балшић, Јелена 459
 Балшићи 856, 938
 Бан, Матија 39, 152, 254, 255, 332, 386, 730, 802, 829, 834-835, 856, 927, 960,
 1041, 1042
 Банковић, Ђорђе М. 928
 Бановић, Б. 376

- Баранд, Јоаким 620, 621, 633, 773
Барвински 371
Барловац, Михајло 65, 92
Бартенштајн, Јозеф 678, 802
Барух, Марко 931, 940
Бат, Цон 717, 781
Баталака, види: Арсенијевић, Лазар Баталака
Батинић, Мијо 729
Батјушков, П. Н. 891, 962, 963
Бауер, Фердинанд 567
Бацковић, Марко 729
Беговић, Никола 255
Безсонов, Пјотр Алексејевич 148, 194
Белић, Александар 8, 9, 11–14, 16, 17
Белић, 143
Белкреди, Еиберт 808
Беложерски, В. 987
Бемер, Цорц 824
Бенедикт види: Венедикт (Краљевић)
Бенедикт, А. 417, 476
Берар, Василије (Васа) 88, 93, 111, 145, 153, 254, 260, 270, 305, 314, 315, 326, 347, 379, 404, 406, 413, 414, 445, 451, 459, 473
Бергер, Е. 309
Берић, Јован 178
Бесарић, Панта Ђ. 115, 263, 268, 337, 401, 464, 544, 558, 580
Бетен, Шарл 571
Бидерман 705
Билабић, Јован Д. 302
Бимбић, Сима Ј. 525
Бинбић, Јован Д. 167, 168
Бјеловски, Августин 149
Благојевић, Ћирко 168
Блазнавац, Живојин М. 938
Блазнавац, Миливој Петровић 136, 377, 380, 385
Бобић, Јевта 522
Боборон, Велизар 929
Богатинчевић, М. 165
Богдановић, Исак 467
Богдановић, Спирос 333, 384
Богдановић, Стево 153, 248, 297
Богдановић, Т. 928, 941
Богвић, Алимпије В. 105, 215, 546
Богвић, Јован 152
Богвићевић, Милан М. 675, 925

- Богишић, Валтазар 100, 119, 123, 140, 147, 189, 193, 197, 431, 486–488, 490, 517, 541, 578
 Боговић, М. 368
 Бођански, Јосиф (Осип) Максимович 41, 55, 481
 Божић, В. 996
 Бојовић, Тодор 122
 Бољак, Цезар 57
 Бонавентура Милишић 893
 Бонд, Едвард А. 655, 823
 Бонту, Ежен 10, 11
 Борхграв (Борграв, Борграф), Емил 749, 801, 802
 Борели, Манфред Врански 215
 Борога, Јован (Јохан) 467, 971
 Бота, П. 727
 Бошковић, Јован 524, 657
 Бошковић, Јован 7, 13–16, 19, 61, 62, 89, 116, 172, 173, 210, 215, 216, 236, 262, 303, 326, 343, 469, 512, 587, 617, 629, 632–634, 642–644, 647, 649, 651–655, 658, 659, 661–665, 669–689, 691, 694, 698–702, 704–708, 710, 712–724, 726, 727, 729–732, 734, 739–743, 745–749, 751–755, 758–761, 768–770, 772, 778, 786–795, 797–806, 809–817, 819–831, 833–844, 846, 847, 850, 853, 854, 856, 857, 859, 860, 864–867, 869–872, 880, 881, 884–886, 888–903, 905, 909, 910, 912–915, 917, 919, 921, 922, 924, 925, 928–930, 932, 934, 935, 937, 941, 943–945, 949–951, 955, 959–964, 968, 970–974, 977–981, 983, 986–989, 991–997, 999, 1001–1004, 1007–1010, 1014, 1015, 1024, 1025, 1027, 1028, 1032, 1034–1044, 1049, 1053, 1055–1059, 1061–1063, 1068, 1069, 1072, 1076–1078
 Бошковић, Руђер 908
 Бошковић, Стојан 8, 9, 19, 303, 315, 316, 388, 448, 458, 461, 464, 575, 506, 512, 560, 571, 577–579, 583, 588, 590, 597, 600–602, 604, 605, 607–609, 616, 619, 658, 662, 801, 802, 925–929, 977, 978, 1031, 1056
 Бошковић у Дубровнику 58
 Бошковићи, браћа у Дубровнику 541
 Бранковић, Константин (Коста) 39, 43, 61, 73, 102
 Бранковићи, породица 521
 Браумилер, Вилхелм 195, 271, 272
 Бреслауер, М. Леополд 625, 769, 874, 961, 969, 996, 1003, 1051, 1052, 1054, 1055, 1075
 Брзак, Драгомир 629, 680
 Бркић, Сима 1073
 Брлић, Торкват Андрија 194
 Брлић, Огњан 784
 Брозовић, Фрањо 873
 Брусина, Спиридон (Спиро, Шпиро) 796, 868, 897
 Брчић, Иван 315, 361, 380
 Бугарин, Милија И. 658, 679

Бугарски, Александар Ј. 315, 316, 335, 337–339, 713, 718, 893, 894
Будман (Будмани), Петар 407, 444, 492
Буче (Бује), Ами 382, 391, 426, 990
Буковал 276, 350, 351
Булвер, Едвард Литон 643
Булић, Франо 842, 909
Бунек, Јосип Ф. 808
Бурмов, Тодор 315
Буслајев, Фјодор Иванович 315, 362
Бутовски, Виктор Иванович 595

В. С. Д. 748, 854
Вавила 600
Вагнер, Рихард 340
Вајгерт, Јозеф 908
Вајнер, Готлиб 686
Вајт, Вилијам А. 803.
Валента, Јован 39, 56, 321, 333, 395, 891
Валожић, Велимир 41, 67–69, 83, 86, 101–104, 157, 159, 160, 175–177, 263–266,
303, 326, 333, 359, 384, 408, 467, 468, 569, 660, 674, 904, 906, 907, 920, 1057
Валожић, Велимира син 933, 934
Валтровић, Михаило 14, 15, 252, 269, 340, 380, 381, 392, 394, 405, 442, 454, 456,
467, 472, 513, 526, 533, 543, 556, 558, 564, 590, 600, 602, 604, 608, 619, 620,
624, 655, 662, 759, 800, 827, 909–922, 924, 927, 928, 936, 942, 943, 950, 951
Ваљавец, Матија Крачманов 717, 781
Ваничек, Јозеф Силвестер 908
Ваничек, Франьо (Алојзије) 718, 868, 871
Варвара 140
Варничкић, Трифун Ђ. 161
Васа 215
Василије (Петровић, Бркић), патријарх 214
Василијевић, Василије (Васа) 64, 85, 104, 113
Василијевић, Светозар В. 104, 113
Васиљевић, Алимпције 5, 14, 15, 71, 93, 151, 211, 240, 242, 244, 254, 311–313, 315,
316, 325, 344, 471, 514, 515, 520, 529, 584, 595, 607, 634, 643, 717, 733, 801,
806, 835, 838–840, 851, 856, 892, 898, 901–903, 905, 906, 909–911, 913, 915,
919–923, 925, 928, 930, 936, 949
Васиљевић, Стефан (Стеван) М. 93, 110, 112
Васиљевски, Василиј Григорјевич 607
Васојевић, Александар 320
Вебер, Адолфо Ткалчевић 1026
Вегнер, Ђорђе 983
Веђеци, Ђовани (Ђовенале) Рускала 54, 55, 57, 61, 87, 89, 91, 92, 838
Вежић, Игор 594

- Велизарић, Марко 252, 405, 406
Вељковић, Ђорђе 566
Вељковић, Ј. 853
Вељковић, Милан 14, 645, 739, 747, 899, 904, 906, 910–913, 915, 916, 930, 966, 967
Вељковић, Стојан Ј. 45, 90, 315, 316, 318, 516, 523, 584, 713, 718
Венедикт (Краљевић) 153, 246, 250, 256, 347, 983
Венцел, Густав (Венцл, А.) 801, 803
Верешчагин, Василиј Васиљевич 643, 736
Верковић, Стеван 969
Веселиновић, Никола 160
Весић, Иван С. 1031
Весовић, Атанасије Јевт. 211
Вета (Вјета), Анђело 803, 804, 809, 815, 816, 818, 823
Видаковић, Милован 449, 479
Видман, Карл 63, 155
Видовић, Марко Антоније 1024
Визијани Роберто де 99, 135, 137, 140
Викентије (Јовановић) Видак 610
Викидал, Јосип 807
Виктор 643
Викторија 983
Вилда, Карел 375
Вилднер, Карл 179, 263, 277, 278, 302, 352
Висарион 600
Вислиценус, Јован 376, 378
Високи Стефан, види: Стефан Лазаревић
Витигшлагер, Карл 151
Витковић, Гаврило 396, 400, 411, 418, 436, 453, 457, 469, 472, 479, 505–508, 511, 512, 520, 528, 546, 547, 559, 561, 562, 569, 602, 604–606, 609–611, 615, 624, 627, 628, 644, 651, 652, 654, 655, 662, 663, 674, 675, 678, 703, 704, 718, 746, 756, 757, 797, 800, 801, 822, 827, 852, 856, 896, 918, 920, 923, 926, 935–937, 1060
Витомировић, Живко 169
Витослава 755
Вишњић, Ранко 143
Вишњић, Филип 118, 143, 146, 147, 215, 239
Владан 812
Владимирскиј А. 259
Влајић, Дим. 525
Влајковић, Ђока 121
Влагковић, Митар 91
Влагковић, Тодор 261
Војновић, С. Ми. 1075

- Вохник, Рохус 709
Воцел, Јан Ер. 213, 256, 325
Вргатко, Антонин Јарослав 484
Врчевић, Вук 4, 147, 150, 151, 154, 194, 195, 207, 208, 212, 238, 243, 245, 249, 254, 255, 257, 261, 267, 284, 292, 298, 299, 308, 309, 329, 343, 396, 410, 423, 441, 442, 469, 482, 486, 541, 578, 652, 672, 674, 679, 680, 730, 734, 807, 839, 1036, 1057
Врчевић, Илија 147, 151, 208, 261, 267, 343
Врчевић, Стеван (Стево) В. 674, 679, 680, 734, 782, 839, 914, 997
Вуић, Ђорђе 166
Вујанич, Панајот 696, 790
Вујић, Константин 795
Вујић, Михаило В. 621, 643, 651, 718, 719, 801, 937, 990, 1023
Вујић, Никола 872
Вук Бранковић 459
Вукадиновић, Раваило 831
Вукан 144
Вукашин 388, 413, 514, 533, 735
Вукићевић, Никола 632, 774
Вуковић 202
Вуковић, Андрија 65
Вуковић, Божидар 335
Вуковић, Ђорђе 276, 350
Вукомановић, Милан А. 787
Вукомановић, Мина 661, 694, 805, 832, 925, 926, 977, 978
Вукотић, Ђорђе 276, 350
Вуксановић, Стеван 538, 539, 549, 550, 565
Вукчић, Стефан 459
Вулетић, Вид Вукасовић 825, 826, 927
Вулетић, Стеван Ј. Требињац 328, 329
Вуличевић, Д. Н. 871, 872
Вуловић, Светислав 14, 271, 589, 649, 802, 910, 912, 913, 915, 937
Вућика, Јован 959
Вучетић, Ђорђе 473, 474, 538, 860, 960, 999
- Гаврило (Поповић) 315, 318
Гавриловић, Александар 394
Гавриловић, Јован 2, 3, 39, 43, 46, 52, 54–62, 64–66, 79, 83–89, 91–95, 97–101, 105, 111–113, 115–117, 120–122, 124–131, 134, 136, 138, 140–146, 149, 150, 152, 157, 171, 178, 202, 207, 209–211, 215, 216, 238, 240, 241, 244, 246, 247, 249–252, 254, 255, 269, 274, 278, 303, 332, 386, 402, 404, 451, 453, 479, 507, 1029, 1030
Гај, Велимир 365, 428
Гај, Људевит 8

- Гајслер Ф. 490
Галац, Светозар 41, 42, 175–177, 189, 190, 202, 213
Галицин, Сергије Григоревич 240, 247
Гантенбајн, Флоријан 111
Гарванов 817
Гарашанин, Илија 57
Гарин, породица 521
Гарније, Жан 515
Гатковић, Михаил 709
Георгијевић, Михаил 101
Георгијевић, Никола 351, 419
Герасим (Петрановић) 215, 377, 380, 385
Геролд 274, 864–866, 899, 940, 973
Гершић, Глигорије (Гига, Глиша) 312, 315, 316, 334, 388, 398, 464, 510, 511, 578,
601, 621, 662, 668, 718, 754, 799–801, 803, 853, 936, 962
Гизек 818
Гиљфердинг, Александар Федорович 135
Главаш, Станоје 649
Глибоњски, Ђорђе 170
Гликлих 543
Глишић, Милован Ђ. 353, 422, 478, 479, 537, 538, 552, 575
Голијанин, Никола 261
Голијанин, породица 261
Голубовић, Димитрије 39
Гордиј 456
Горски 311
Горуп, Ф. 987, 988
Грабовачки, Милош 566
Гранић, Ранко 202
Грбић, Анђа 143
Грбић, Ђ. 810, 864, 970
Грбић, Мане 382
Гргуревећ, Јован М. 831
Гребенаровић, К. 327
Гребер, Карл 821
Грегр, (Грегор) Ед. 384, 428, 429
Григоревич, Михаил Гнатевич 743
Григорие 328
Григорие (Цамблак) 456
Григоријевић, Виктор види: Григорович, Виктор Иванович
Григоровић, Виктор види: Григорович, Виктор Иванович
Григорович, Виктор Иванович 132, 136, 144, 290, 315, 361, 390
Грил, Карл 302
Грозни, Јован 90
Грот, Константин Јаковлевич (Јаковљевић) 608, 621, 773

Грујић, Јеврем 320, 383, 388, 463, 516–518, 818, 1025, 1026

Грујић, Сава 146, 621, 788, 1022, 1023

Грчић, Јован 129

Губе, Ромуалд Михаилович 247

Гудовић, Јефрем П. 452

Гундулић, Џиво Франо 240, 528, 1024, 1052

Гучетић 140

Дабић, Душан 1055

Давид 456

Давидовић, Милош 257, 1074

Дада, Андреја 783, 784

Дамљановић, Симо 397

Данило 451

Данило II 610, 725

Данић, Димитрије 416, 477

Данић, Јован 486, 487, 499

Даничић, Ђура 5, 7, 8, 40, 46, 61, 62, 67, 87, 101, 129, 135, 147, 149, 152, 155, 157, 184, 192, 202, 250, 251, 256, 264, 265, 315, 318, 330, 332, 362, 386, 387, 398, 458, 478, 493, 554, 613, 618, 620, 634, 696, 709, 723, 825, 827, 860, 983, 994

Дасе, Јулиус 885

Дател (Датлер) Ферд. 384, 428

Дашков, Василиј Андрејевич 86, 129, 527

Дебељачки, Исидор 893, 894, 901, 971

Девих, Ђорђе Н. 117, 126

Дежефи 507

Дејан 753

Дентон, Виљем 102

Дерок (Дероко) Јован 386, 411, 473

Десанчић, Михаило Полит 315, 361, 860

Десимировић, Светозар 526

Дескашев, Стеван 869

Дестунис, Гаврил Спиридонович 607

Деша (Теша) 660

Дивјановић, Илија 91, 238, 261

Дилбер, Јован 562

Димитрије (Хоматински) 446

Димитријадес, Павсанија Н. 82, 83, 140

Димитријевић, Милош (Миша) 684, 872, 889

Димитријевић, Нектарије 160

Димитријевић, Сава 780

Димитријевић, Стеван М. 740

Димић, Манојло 316

Димић, Теофил 54, 55, 118, 143, 146, 147, 188, 193

- Димлерс, Ферд. 882
 Дипи, Бартелеми 733, 746
 Добривојевић, Стево 977
 Добрњаац, Петар 384, 612
 Добровојевић, Арон 151, 177, 435
 Дозон, Огист 40, 41, 1025, 1026
 Докић, Лазар Д. 380, 386, 620
 Дојч, Бела 821
 Доментијан 41, 67, 83, 101, 413, 827, 918, 983
 Доминик 143
 Доминик Гојсиловић 711, 729
 Драгашевић, Јован 5, 314–316, 401–403, 463, 468, 512, 529, 551, 564, 570, 571, 811
 Драговић, Андрија 748, 758, 916
 Драговић, Марко 663, 679, 681, 704, 726, 748, 758, 771, 773, 803, 812, 820, 855, 867, 915, 916, 1055, 1059, 1074
 Драговић, Саво 748, 820, 855
 Драгосављевић, Адам 721
 Дракулић, Стефан 169
 Дрепер, Џон Вилијам (У) 323, 333, 335, 374, 397, 412, 442, 459, 473, 475, 479, 485, 530, 549, 651
 Дринов, Марин 606
 Дрифент 818
 Дролсум, А. Ц. 814
 Друет, Хенрик 620
 Дубровин, Николај Фјодорович 136
 Дуел, Јосиф 395
 Дулински, Фердинанд 615
 Думба 65
 Дунајевски, Јулијан 984
 Дуних, Милојко 619
- Ђаја, Јован 981
 Ђаковић, Илија 117
 Ђедушицки, Маурици Храбиа 137, 149
 Ђерђелез, Алија 652
 Ђермеков, Душан 200, 325
 Ђермеков 723, 770, 776, 783, 788, 836, 841, 869, 878, 879, 883, 886, 963, 972
 Ђорђе (Ђурђе) Бранковић 122, 338, 390, 413
 Ђорђе (Николајевић) 614, 805
 Ђорђевић, Владан 5, 12, 15–17, 19, 94, 128, 315, 319, 331, 333, 345, 360, 374, 395, 426, 432, 470, 514, 603, 713, 716, 717, 978–982, 986, 988, 989.
 Ђорђевић, Владимир А. 592
 Ђорђевић, Димитрије 274

- Ђорђевић, Зака 1001
Ђорђевић, Јанаћ (Јањаћ) 275, 536, 557, 566, 574, 575, 625, 627, 695, 790, 857, 957, 958, 993, 1051, 1073
Ђорђевић, Јован 5, 314–316, 634, 694, 740
Ђорђевић, Јован Ј. 709
Ђорђевић, Коста Т. 1024
Ђорђевић, Милисав 656
Ђорђевић, Михаило 403
Ђорђевић, Михаило Кр. 1022, 1033–1036
Ђорђевић, Павле (Паја) 380, 384, 407, 545, 571, 591, 597, 612
Ђорђевић, Петар (Пера) 919, 920, 937, 978, 1030, 1032, 1033
Ђорђевић, Петар 874
Ђорђевић, Светозар 161
Ђукић, Павле Поповић 745
Ђурађ II Страшимировић (Страцимировић = Ђурађ Балшић) 459
Ђурђе II Бранковић 455
Ђурђе Бранковић 459, 751, 821
Ђурђевић, Гавро 212, 213
Ђурић, Алекса Д. 157
Ђурић, Димитрије 718, 824, 1031
Ђурић, Ђуро (Ђорђе) 273–275, 349, 418, 478, 555
Ђурић, Милош 245, 246, 248
Ђурић, Мих. И. 789
Ђурић, Петар 146
Ђурковић, Јевгеније 521
Ђуровић, Ђуро 524, 657
- Еванс, Артур Џон 714, 731, 781
Евгеније 39
Евтимиије 456
Еггић, Ст. 382
Еиселт, Бохумил 613
Елена (Јелена) 817
Енгелхарт, Франц 709, 792, 793, 860, 861, 920, 942, 943, 1020, 1021, 1049, 1050, 1072
Ербштајн, Јулије Ричард 42
Ерикур Ахмет д' 40, 52, 57, 80
Ескулап, 194, 299
Етвеш, Јожеф 63
Етингер, Јозеф 134, 138
- Ж. Ј. (Живковић, Јован ?) 385
Јавер Кох, Фрањо види: Кухач, Фрањо Ксавер

- Жетић, Пајо 129
 Жефаровић, Христифор 805
 Живадиновић, Јован 359
 Живадиновић, Д. Ј. 627, 695, 789, 857
 Живаљевић, Данило 671
 Живановић, Васа 57, 90
 Живановић, Јован 632, 683, 774
 Живановић, Перса 858
 Живић, Јован 139
 Живковић, Јован 888
 Живковић, Коста 110
 Живковић, Љубомир 854
 Живковић, Мита 614, 936
 Живковић, Михаило 951
 Живковић, Никола 632
 Живковић, Петар Ј. 594, 598, 611, 613, 620, 724, 734, 754, 758, 1005, 1032, 1033, 1060
 Жујовић, Живојин 334, 345, 377, 380, 399
 Жујовић, Јован М. 12, 14, 620, 659, 755, 779, 796, 809, 851, 910, 912, 927, 928, 990, 1025, 1027, 1028, 1031
 Жулцер, види: Шулцер, Мигенбург Стефан фон
 Жупан, Фрањо 212, 297, 301
- Забјелин, Иван 599
 Завацки В. 10, 11
 Заји–Угроци 521
 Закић, Г. 697
 Занковић, Иван 926, 927
 Занони, Антонио 780
 Зах, Фрањо 380, 465, 366, 713
 Зделар, Владимир 724, 750
 Здравковић, Стеван 444, 448, 611–613, 620, 633, 652, 659, 829
 Здравковић, Милан Ј. 1029
 Зега, Александар 1028, 1029
 Зелигман 1005, 1054
 Зечевић, Милош 377, 380, 387, 388, 461, 465, 520, 570, 617, 634, 646, 647, 656, 671, 735, 801
 Зигел 631
 Зима, Лука 718, 781
 Златановић, Тодор 999
 Златарски, Георги (Ђуро, Ђорђе) Николов 620, 633, 702
 Златов, С. 94
 Зокл, Мориц 553, 574, 576, 866, 884, 964, 966, 975, 997
 Зоре, Лука 614, 626, 717, 777, 781

Зоричић, Фердо 808

Зох, Иван Бранислав 832

Зубановић, Исидор 523

Иблер, Јанко (Desiderius) 672, 729, 730, 874

Иван од Св. Ангела 459

Иванишевић, Марко 1058

Ивановић 543

Ивановић, Владимир види: Ламански, Владимир Иванович

Ивановић, Катарина 521, 569, 594, 595, 710

Ивановић, Љубисав 794

Ивановић, Љубомир 380, 388, 463

Ивачковић, Светозар 606, 894, 1038, 1056

Ивелић, Марко 612

Ивић 60

Ивканец, Томислав 905

Игњатовић, Јаков (Јаша) 923

Иго, Виктор 799, 802, 822, 824

Иларион 328

Иларион 342

Иларион Руварац 5, 121–123, 196, 214, 215, 266, 268, 269, 291, 315, 320, 363,
615, 650, 667, 735, 774

Илијћ, Коста 66

Илијћ, Леонти 66

Илић, Ј. 289

Илић, Јован 802

Илић, Коста 79

Илић, Милован 1034

Илић (Илијић), Михаило (Миша) Ј. 772, 836, 877, 883, 886, 890, 931, 966, 971

Илић, Михаило Н. 380, 383, 571, 572, 597

Илић, Стеван 859, 960

Имре, Мико 125

Ирби, Аделина Павлија (Паулина) 102, 317, 769, 803, 872

Исајовић, Ђорђе 120

Исаковић, Стојан 957

Исак Сирианин 214

Исус Христ 140

Јагић, Ватрослав 8, 40, 99, 119, 147, 148, 152, 188, 551, 563, 572, 577, 578, 649,
725, 773, 830, 996, 1022

Јакоб, Јулиус 696

Јаковљевић, Вељко 558

Јакше, Адолф 585, 587

- Јакшић, Владимир 39, 84, 334, 336, 448, 461, 463, 465, 466, 511, 515, 520, 529,
 560, 570, 583, 587, 713, 715, 987–989, 1039
 Јакшић, Ђура 649
 Јанићије (Нешковић) 93, 96, 149
 Јанковић, Георгије 159, 199
 Јанковић, Ђура 251
 Јанковић, Милован Т. 315, 316
 Јанковић, Паун Баћа 251, 252
 Јанковић, Светозар А. 1034, 1035
 Јанковић, Стеван 394, 750
 Јастребов, Иван Степанович 559, 583, 626, 649, 707, 727, 770, 784, 818, 865
 Јевдокија 753
 Јевтић, Алекса 160
 Јевшенак, Јос. (Јозеф) 64, 88
 Јелена, краљица 840
 Јелена, царица 253
 Јелена, царица 753
 Јелинек, Едвард 586, 663, 670, 724, 725, 785, 786
 Јенко, Даворин 314–316, 337–339, 755, 927
 Јеремија 418
 Јеремић, Гаја 734
 Јефимија 755
 Јефтановић, Јефта Ј. 56
 Јешек, Карл 177
 Јили, Густав 661, 711
 Јиречек, Јозеф (Јосиф, Јосип) 80, 86, 99, 112, 119, 138, 189, 542, 796, 1003
 Јиречек, Константин, Јозеф 584, 667, 869, 871
 Јоаким 83
 Јоаникије, види: Јанићије (Нешковић)
 Јоановић, Ђура 166
 Јоасаф 247
 Јованић, Ј. 1024
 Јованов, А. М. 178
 Јовановић, Алекса С. 162, 516, 532, 596
 Јовановић, Богољуб 560, 569, 570, 576, 585, 586, 713, 716, 853, 911, 916, 918,
 938, 1041
 Јовановић, Владимир 5, 8–14, 19, 315, 360, 454, 457, 461, 466, 481, 506, 510, 511,
 515, 520, 529, 551, 559, 564, 569, 579, 621, 633, 634, 646, 647, 652, 654, 664,
 770, 673, 676, 677, 681, 683–685, 710–712, 714–716, 718, 720–722, 729–733,
 736, 737, 740, 741, 746, 749, 751–753, 756, 798, 801, 803, 804, 806, 817, 819,
 821, 822, 824, 825, 831–835, 839–842, 856, 892, 894, 897–902, 905, 909, 910,
 917, 929, 930, 934, 936, 983, 993, 994, 1040
 Јовановић, Г. 212, 213
 Јовановић, Димитрије 305, 498
 Јовановић, Димитрије С. 737, 982

- Јовановић, Драгољуб К. 656, 672, 753, 894, 1041
Јовановић, Ђорђе 119, 185
Јовановић, Јован 206
Јовановић, Јован 567, 572
Јовановић, Јован Змај 661, 704, 782
Јовановић, Каменко Ј. 241, 242, 449, 494, 520
Јовановић, Катарина 858
Јовановић, Коста 39, 398, 399, 448, 466
Јовановић, М. 390
Јовановић, Милан Морски 19, 100, 104, 312, 314–316, 326, 337–339, 464, 800
Јовановић, Миливоје Н. 986
Јовановић, Милорад 902
Јовановић, Никола 648
Јовановић, Никола Американац С. 731, 733, 735, 761–763, 845, 846
Јовановић, Радован П. 757
Јовановић, Сава 535, 566
Јовановић, Сретен С. 978
Јовановић, Стеван 628, 691, 692, 699–702, 707, 708, 765, 766, 769–773, 775–778, 782–784, 786–788, 790, 791, 795, 848, 849, 858, 865, 869–871, 873, 876, 887–890, 920, 945–947, 951–953, 957–960, 964–970, 972, 975, 996–998, 1001–1006, 1010–1012, 1017–1019, 1046, 1047, 1050, 1054, 1055, 1065, 1066, 1070, 1071, 1074–1079
Јовановић, Стојан 330, 331
Јовановићи, браћа (Каменко и Павле) 530, 554, 555, 557, 567, 576, 623, 625, 653, 679, 702, 704, 705, 771, 777, 782, 864, 870, 872, 877, 879, 886, 888, 904, 930, 931, 965, 967, 970, 971, 974, 993, 1001, 1002, 1004, 1038, 1051, 1054, 1057
Јовић, Видојко 633
Јовичић, Живојин 145
Јовичић, Пет. 742
Јовшић, Сава 39, 53, 61
Јокаи, Мавро (Мор) 800, 802
Јоксимовић, Михаило 91, 238, 261
Јорговић, Мирослав 941
Јордан, Бугарин 261
Јосимовић, Емилијан 39, 56, 97, 216, 256, 401, 407, 443, 444, 544, 545, 713
Јосип Ђурађ, види: Јосип Јурај Штросмајер
Јосип Јурај Штросмајер 2, 52, 140, 257, 309, 315, 327, 335, 361, 364, 442, 493, 744
Јосић, Димитрије 170
Јосиф II, цар 609
Јосиф (Рајачић) 385
Јосифовић, Милан М. 711
Јоцић, Лука 674, 772, 775, 776, 786, 812, 869, 877, 878, 880, 885, 904, 932, 967, 972

Јуришић, Гедеон 135

Јурнер, Ј. А. 821

Казинци, Ференц (Фрањо) 610

Калај, Вењјамин 409

Калауз, Алојз 386, 391, 411, 419, 545, 914

Калман, Пал 699

Калојан 660

Каљевић, Љубомир 383, 510

Каниц, Феликс 4, 248, 274, 315, 317, 360, 475, 1006

Кантакузин, Јања 725, 821

Капер, Сигфрид 248, 289, 380, 384

Капетановић, Мехмед бег Љубушак 723

Карабиберовић, Живко 113

Каравелов, Љубен 507

Карађорђе Петровић 57, 118, 129, 132, 135, 149, 206, 264, 265, 313, 330, 332, 384, 385, 521, 555, 612

Каракашевић, Миливој 682, 683, 877, 931, 963, 966, 968, 972, 974

Караман, Доимо Фортунато 684

Карамарковић, Матеја Сав. 90, 313

Карапеша, Жив. В. 1028, 1029

Карапеша, Светозар 978

Карапеша, браћа 480, 535, 695, 789

Кара-Стојановић, Милија 505

Караџић, Ана 45

Караџић, Вук Стефановић 15, 45, 52, 64, 65, 85, 91, 120, 122, 124, 215, 208, 238, 240, 252, 254, 255, 258, 446, 447, 506, 509, 611, 612, 643, 653, 661, 669, 677, 730, 759, 821, 825, 832, 838, 919, 925–929, 977, 978, 980, 986

Караџић, Димитрије 85

Карић, Владимир 802, 897

Карић, Петар 579

Карл Халм, Феликс 446, 447, 482

Кастелан, Огист 685

Катарци, Ђорђе (Жорж) 11

Каћански, Лаза 525

Качановски, Владимир Васиљевић 735

Кашиковић, Никола 1006, 1054

Кемењи, Сигмунд 125

Кимпановић, Ђорђе 941

Киовски, А. 808

Киперт, Хенрих 463

Кирил 135

Кирил (Живковић) 610

Кирило, види: Ћирило, просветитељ

- Китановић, М. 903
Клемпфнер, Мориц 386, 395
Клервал, Масије де 258
Клерић, Љубомир 444, 529, 545, 557, 560, 561, 570, 591, 612, 613, 620, 622–624,
634, 659, 687, 791, 734, 756, 795, 796, 798, 892, 906, 929, 936, 991, 1061
Климент 817
Клир, Јос. Адолф 72
Книћанин, Стеван 822, 835, 837
Кобали, Милан 905
Ковач, Јован 39
Ковачевић, Љубомир (Љуба) 14, 606, 650, 714, 719, 735, 749, 757, 797, 801, 802,
807, 814, 824, 855, 910, 912, 913, 915, 918
Ковачевић, Сретен 625
Ковачић, Ристо 633, 676, 677, 732, 741, 743, 746, 759, 771, 778, 779, 797, 804, 809,
811, 812, 816–818, 823, 835–838, 840, 853, 862, 866, 867, 870, 871, 881, 882,
897, 912, 939, 940, 962, 972
Когиревић 295
Кодриго, види: Кодрика, Ахил
Кодрика, Ахил 660
Козарац, Ђуро 829
Козма 397
Којић, Алексије 610
Коић, (Којић) Паво 444, 452, 495
Којић, Петар 400
Кокотовић, Симеон 165
Кондић, Никола 819
Константин Велики 253, 606
Константин 817
Константин Кир 133
Константин Филозоф 132, 260, 338, 342
Константиновић, Вељко 394
Константиновић, Мијајло 73
Констатинов, Јордан Хаџи 214
Контић, Ђорђе 521
Кончар, Симеон М. 747
Коњевић 968
Копитар, Јернеј 124
Користка, Карл 796
Корте, Ежен 40, 52
Косанић, Сава види: Сава (Косановић)
Коска 241
Коста, Етбин Хенрик 58, 460
Костић 261
Костић, Коста 597, 612, 613

- Костић, Коста Свилајнчанин 97
 Костић, Лаза 643
 Костић, М. 858, 957
 Костић, Милан 518, 527, 528
 Костомаров, Николај Иванович 315, 362
 Костренчић, Ј. 531
 Кох Ксавер, види: Кухач, Фрањо Ксавер
 Кох, Марија 652, 672, 706
 Кочовић, Ј. 713
 Кошарић, Лазар 302
 Крал, Јосеф 908
 Краљевић, Марко 684, 821
 Кремер 194
 Крстић, 674
 Крстић, Василије Ђ. 11, 20
 Крстић, Ђура 167
 Кречаревић, Павао 649, 657, 664, 669
 Крсмановић Јово 89
 Крсмановићи, браћа 105
 Крстић, Ђорђе 894, 927
 Крстић, Михаило 411
 Крстић, Никола 39, 43, 53, 74, 79, 80, 87, 90, 120, 123, 125, 129, 133, 139, 141, 153, 154, 209, 244, 338, 377–379, 517, 518, 521, 583–586, 595–598, 606, 609, 610, 615, 617–619, 734, 799, 800, 802, 803
 Крцалић, Лазар 593
 Ксенофонт 102, 313, 329, 330
 Кубиславић 459
 Кудрјавцев, Алексеј Николајевич 558
 Кујунџић, Милан Абердар 8–10, 13, 14, 100, 118, 119, 145, 168, 173, 216, 243, 248, 268, 269, 303, 326, 382, 470, 526, 533–535, 539, 540, 545, 554–556, 560, 562–566, 568–572, 577, 579, 587–591, 593, 594, 596, 597, 599, 600, 602–604, 607, 608, 613, 614, 616, 618–623, 625, 626, 628, 629, 660, 665, 673, 675–677, 680, 682, 710, 721, 722, 739, 741–743, 746, 753, 754, 806, 819, 821, 833, 834, 838–840, 852, 865, 898–902, 905, 909, 911, 912, 916, 917, 939, 946, 948, 977, 978, 981
 Куковић, Георги Н. 119, 122
 Кукуљевић, Иван Сакцински 8, 52
 Кулаковски, Платон Андрејевич 607, 781, 834, 863
 Кули бег 559
 Кулиш, Пантелејмон Александрович 315, 317, 362
 Кумануди, А. Ђ. 956.
 Кумануди, Стефан А. 608, 740
 Курелац, Фрањо 8
 Курфирст, Максимилијан Баварски 144

Кухач, Фрањо Ксавер 8, 386, 392, 444, 496
Кучера, Отон 861
Кушлан, Драгојло 59

Лав XIII 808

Лавлеј, (Лавелеј) Емило де 718, 719, 801, 815

Лавровски, Петар Алексејевич 45, 46, 462

Лађевац, Је. 737

Лазар Хребелјановић 122, 147, 667

Лазаревић, Ђ. 72

Лазаревић, Јован 506, 509

Лазаревић, К. К. 696

Лазаревић, Коста 60

Лазаревић, Лазар (Лаза) К. 205, 206, 257, 278, 279, 353, 354, 411, 418–421, 473, 474, 479, 643

Лазаревић, Сава 169, 198

Лазаревић, Светолик 60, 62, 82, 100

Лазих, Никола 467

Лазих, Сава П. 722

Лазих, Стеван 683, 802

Лакетић, Јевросима 524, 657

Ламански, Владимир Иванович 580, 973

Ламбл, Драгутин 115

Ланг, А. А. 599

Ландау, Симон 476

Лаомброс, Спиридон 608

Лаубман, Георг 446, 470

Лахнит, И. види: Лахнит, Јан Јиндрих

Лахнит, Јан Јиндрих 808

Лебер, Пајо 166

Лебл, Адолф 276

Легер, Л. види: Леже Луј

Лежар, Луј види: Леже Луј

Леже, Луј 290, 293, 296, 315, 322, 361, 423, 489, 496, 498, 520, 540, 542, 864, 1001

Леко, Марко Т. 994

Леонид 209–211, 240, 246, 250, 310, 311, 328, 329, 379, 380, 410, 447, 456, 570, 576, 593

Леонтовић, Тодор види: Леонтович, Фјодор Иванович

Леонтович, Фјодор Иванович 377, 380, 398

Лесад, Антон 258, 460

Лескин, Август 715, 732, 780

Лехнер, Рудолф 1076

Лешјанин, Милоје 39, 53

- Лешјанин, Рајко 39, 132, 135, 377, 388, 466
 Линдеман, Карл 822
 Ловичић, Ђира 1000
 Лозанић, Сима М. 14, 376, 378, 423, 431, 506, 557, 563, 572, 592, 620, 622, 623, 634, 687, 719, 734, 756, 757, 798, 843, 853, 892, 893, 910, 912, 913, 915, 929, 939, 991, 1038, 1056
 Лудаић, Максим 158, 199
 Лујански, Коста 165
 Лукијан (Мушицки) 64, 111, 118, 533, 607, 610, 611, 914, 926
 Лукић, Арсо 404
 Лукић, Милан М. 771, 787, 836, 870, 871, 876, 879, 882, 883, 886, 904, 933, 966, 1029
- Љотић, Владо Д. 267
 Љубавски, Александар Дмитријевић 580, 581
 Љубић, Кажимир 308, 342, 365
 Љубић, Шиме (Симо) 117, 140, 188, 239, 315, 364, 417, 453, 490, 685
 Љубиша, Стефан Митров 648, 664
- Магазиновић, Коста 90, 507, 509, 713
 Мајер 139
 Мајер, Саломон 959
 Мајзнер, Јосиф 410, 421, 422, 833
 Мајков, Аполон Александровић 266, 579
 Мајков, Леонид 593
 Мајкснер, Фрањо 315, 800, 802, 868
 Мајредер, Карл 578
 Макензи, Мјур Џорџина (Георгина) 102, 317
 Максим 311
 Максим, егзарх види: Ратковић, Максим
 Максимовић, Максим 164
 Максимовић, С. 552, 565, 574
 Макушев, Викентиј (Вићентије) Васиљевић 407, 444, 458, 459, 496, 600, 608, 609, 615, 650
 Малдић, Неш. М. 592
 Малетић, Ђорђе 39, 53, 73, 243, 267, 268, 632–634, 718, 829, 834, 937, 960
 Малецки, Антони 139, 315, 319, 363
 Малешкић, Тодор 330, 458
 Мандић, Петар 782
 Мандрда, Никола 753
 Мандровић, Паја 840
 Мандукић, Ника 159, 197, 298
 Манојловић, Јанко 85

- Манџини, Диоклециано 811, 812, 818
Марија Оливерова 753
Маринковић, Димитрије 722, 726–728, 730, 737–739
Маринковић, Иван В. 94, 186
Маринковић, Јелена 794, 859, 960
Маринковић, Јосиф 781, 799, 800
Маринковић, Макса 335, 336, 351, 375
Мариновић, Јован 39, 65, 66, 307, 338, 339, 383, 685, 798, 799
Марић, Симо 95, 98
Марић, Савка 98
Марко 215
Марковић, Ј. Шапчанин 416
Марковић, Јован М. 177, 348, 349, 415, 419, 476, 478, 554
Марковић, К. С. 165
Марковић, Марко М. 789, 955, 956, 1050
Марковић, Милан С. 619
Марковић, Миленко 899, 906
Марковић, Никола 340, 380, 381, 392, 442, 894
Марковић, Никола Д. 385
Марковић, Павао 649, 653, 657, 664, 669
Марковић, Светозар 146
Марушић, Милован М. 736
Матејко, Јан 315, 359
Матија Корвин 459
Матић 723, 770, 783, 788, 836, 841, 869, 883, 886
Матић, Д. 722
Матић, Димитрије 2, 5–7, 40, 72, 89, 90, 203, 257, 258, 260, 307, 308, 311, 315–317, 322, 324, 325, 331, 333, 335–337, 378, 383, 387, 389, 392, 393, 395, 401, 405–407, 445, 451, 458, 464, 466, 510, 544, 634, 643, 745, 794
Матић, Мате 100
Матковић, Петар 444, 449, 486, 556, 667, 685
Мачај, Анка С. 1037, 1060
Мачај, Стеван 54, 104, 591, 1060
Машин, Јован 39, 713, 715
Меворах, Јаков 754, 768, 878, 932
Меворах, Моша 754, 768, 878, 932, 933
Медаковић, Данило 60
Медаковић, Милорад Георгијев 126, 129, 130, 686
Медић, Мојо 725
Медовић, Аћим 39, 56, 97, 514, 713
Мелхиседек 456
Меодрић, Богдан 302
Метод, види: Методије, просветитељ
Методије, просветитељ 45, 84, 97, 311, 601, 696, 807, 808, 816, 817

- Мијатовић, Аксентије Колубарац 144, 193
 Мијатовић, Н. 1050
 Мијатовић, Стеван 477
 Мијатовић, Чедомиљ (Чеда) 100, 118, 119, 131, 132, 216, 244, 254, 307, 311, 325, 338, 344, 346, 388, 389, 395, 398, 399, 404, 405, 410, 412, 466, 505, 514, 518, 533, 542, 544, 550, 583, 735, 802, 856, 916, 927, 938, 989, 1006, 1039
 Мијић 293, 296
 Микешин, Михаил Осипович 315, 360
 Миклошић (Миклошич), Фрањо (Франц) 52, 144, 315, 362, 620, 666, 667, 703
 Милаковић, Димитрије 678
 Милан Обреновић 276, 307, 308, 378, 406, 466, 523, 542, 584, 588, 658, 985
 Милановић 41
 Милановић, Миленко И. 163
 Милер, Вилхелм 1076
 Милер, Орест 987
 Милетић, Ђока 908, 909
 Милетић, Тома 71, 76–78, 102, 108–111, 129, 178, 203–205, 284, 470, 477, 490, 628, 691–693, 696, 697, 703, 704, 707, 766–768, 782, 849, 850, 858, 861, 874, 875, 884, 888, 947, 948, 953–955, 960, 964, 968–970, 999, 1003, 1006, 1012, 1013, 1019, 1020, 1047–1049, 1051–1053, 1066–1068, 1071, 1072, 1074, 1076, 1078, 1079
 Миливојевић, Марија 671
 Милинковић, Јован 682
 Милисављевић, Милош 337, 602, 1034, 1059
 Милић, И. 426
 Милић, Лазар 819
 Милићевић, Милан Ђ. 39, 44, 66, 70, 73, 83, 87, 98, 114, 116, 117, 120, 122, 128–133, 136, 138, 141–143, 146, 150, 153, 164, 171, 174, 210, 215, 250, 254, 262, 268, 343, 377, 378, 389, 455, 461, 465, 518, 520, 527, 528, 546, 552, 560, 569, 583, 587, 606, 611, 612, 621, 650, 662, 670, 671, 675, 675, 679, 749, 802, 810, 894, 978, 1032, 1033
 Миличевић, Милан види: Милићевић, Милан Ђ.
 Милковски, Зигмунт 315, 327, 369
 Миловановић, Ђорђе (Ђока) 458, 558, 587, 595, 602, 603, 624, 759, 894, 1038, 1056
 Миловановић, Коста 796
 Миловановић, Лазар 768
 Миловановић, Михаило 302
 Миловановић, Мих. 445
 Миловановић, Младен 612
 Миловановић, Никола 535
 Миловановић, Стеван 163
 Миловук, Милан 39, 42, 116, 124, 216, 244, 261, 262, 337, 339, 340, 348, 386, 391–393, 395, 442, 454, 545, 634

- Милојевић, Димитрије Ј. 164, 442
Милојевић, Марија 460
Милојевић, Мијаило 460
Милојевић, Милош Мачванин С. 92, 94, 98, 133, 213–215, 261, 313, 377, 379, 380, 384, 387, 389, 390, 392, 393, 397, 401, 403, 436, 445, 448, 455, 461–463, 470–472, 517, 530, 559, 586, 747
Милојковић, Радивоје 456
Милосављевић, Илија Коларац 90, 1023
Милосављевић, Светозар 988–991, 1021
Милосављевић, Стеван 66
Милош, Обреновић 97, 140, 612
Милошевић, Михаил 241, 260, 316, 317, 331, 387, 403, 404, 443
Милошевић, Раваило Р. 105, 171, 173
Милутин, види: Стефан Урош II (Милутин)
Милутиновић, Драгутин (Драгиша) 340, 380, 399, 442, 454, 456, 472, 513, 514, 526, 544, 556, 558, 564, 579, 590, 600, 602, 608, 619, 620, 624, 662, 759, 799, 800, 827
Милутиновић, Сима Сарајлија 610
Миљковић, Евгеније К. 576
Миовић 276, 350, 351
Миросављевић С. 685
Мисајило 215
Митровић–Бобић, Живко 522
Митрофан (Шевић) 808
Мићић, Јован 650
Михаило Обреновић 1, 2, 18, 23, 25, 26, 43, 61, 92, 94, 95, 115, 123, 207, 247, 255, 276, 404, 405, 710, 955
Михаило, Михаил (Јовановић) 52, 54, 84, 89–91, 93, 97, 117, 123, 134, 135, 138, 141–143, 149, 210, 211, 214, 246, 247, 250, 310, 311, 324, 328, 329, 376, 447, 454, 456, 460, 513, 526, 576, 583, 602
Михаиловић, Сергије Соловев види: Соловјев, Сергије Михаилович
Михајловић, Јован 893, 901
Михић, Вагрослав 120
Мицић, Ј. 286
Мичина 146
Мишковић, Јован 19, 402, 465, 563, 584, 590, 591, 597, 612, 810, 811, 854, 916, 937, 938
Мишковић, Сава 166
Младеновић, Светозар Р. 710
Мојсеј (Вересић) 315
Мојсије 456
Молеровић, Димитрије 162, 163
Монастерлија, Петар 605
Монашевић, Андреј 114
Мостић, Петар Ј. 806

- Мошелес 340
 Мрђен, Стефо 524
 Мунк, Петер Андреас 44
 Мурко, Матија 830
 Муромец, Илија 558
 Мусил, Рихард 269
 Мушицки, Ђорђе 64, 89, 111, 113, 609–611, 644, 658, 661, 674, 705, 754, 773, 785,
 786, 863
- Наранцић, Ђорђе 536, 557
 Наталија Обреновић, 840
 Натошевић, Ђорђе 315, 316, 820
 Наумовић, Наум Г. 535
 Невострујев, Капитон Иванович 84, 97, 122, 123, 143, 174, 247, 267, 310, 311,
 376, 377, 380, 446
 Недељковић, Светозар 982
 Недић, Живко 838, 897, 908
 Нејаки Урош, види: Стефан Урош
 Немања, види: Стефан Немања
 Немањић, Рагислав види: Свети Сава
 Неманићи 686
 Немец, В. 270
 Ненадовић, Матија (Матеја) Алексић 83, 118, 148
 Ненадовић, Љубомир П. 39, 53, 61, 118, 130, 144, 148, 210, 211, 262, 263
 Неро (Црногорац) Никола 803
 Неруда, Јан 391
 Нешић, Димитрије 380, 381, 401, 554, 634, 669, 724, 750, 1032, 1033
 Никанор (Грујић) 643
 Никанор (Ружичић) 621, 643, 729
 Никетић, Светозар Ј. 96, 120, 123, 136, 150, 153, 202, 251, 253, 268, 336, 376, 412,
 464, 471, 507, 508, 527
 Никић, Димитрије М. 794
 Никодим Милаш 633, 644, 746
 Никола Петровић 151
 Николајевић, Антоније 932
 Николајевић, Д. 1034, 1035
 Николајевић, Константин (Коста) 315, 400
 Николајевић, Обрад 478
 Николајевић, Светомир 15, 16, 528, 607, 608, 736, 985, 986
 Николајевићи, браћа 272, 419, 477
 Николић, Андра 1819, 474, 919, 978, 1023, 1024, 1026–1031, 1036
 Николић, Атанасије 660, 662, 722, 723
 Николић, Васа 957
 Николић, Владимир 87, 149, 150

- Николић, Ђ. К. 152
Николић, Марко 713
Николић, Мита 685
Николић, Наум 728
Николић, Никола 159, 200
Николић, Радован 831
Николић, Сергије 39, 467
Николић, Стева 593
Николић, Танас. 78
Нинчић, Арон 899
Нићифор Дучић 5, 8, 9, 13–16, 19, 92, 305, 308, 312, 315, 316, 342, 346, 376, 377, 383, 387, 389, 397, 400, 401, 407, 412, 413, 447, 465, 469, 511, 516–518, 527, 528, 559, 562, 569, 572, 583, 584, 586, 606, 607, 614, 650, 651, 656, 667, 678, 679, 714, 718–720, 725, 735, 742, 757, 788, 801–803, 807, 820, 851, 855, 858, 892, 910, 941, 979, 981, 985, 986, 988, 989, 992, 1023, 1025–1029, 1031, 1035, 1038, 1056, 1059
Новаковић, Алекса 469, 471
Новаковић, Ђорђе С. 169
Новаковић, Илија 671
Новаковић, Јован 152
Новаковић, Стојан 5–10, 61, 62, 65, 66, 89, 91, 98, 99, 104, 115–119, 124, 126, 127, 129, 132–134, 137, 139, 141, 145, 146, 148–152, 154, 155, 157–182, 193–195, 197, 198, 202, 203, 205, 206, 208, 209, 211, 213–215, 239–243, 245–249, 251–255, 258–263, 266–285, 287, 290, 292, 295, 298, 301–304, 307–317, 322, 323, 326–337, 340, 343–348, 351–359, 364–368, 371, 373–376, 378–380, 382, 384–387, 389–391, 393, 394, 396–404, 407–410, 412–418, 420, 422, 423, 425–433, 435–448, 450, 451, 453, 454, 456, 457, 461, 462, 464, 465, 467–470, 472–475, 477, 480–483, 485, 486, 488, 489, 493–496, 498–503, 506, 507, 509, 510, 513, 514, 516, 519, 522, 523, 526, 529–534, 540, 541, 543, 544, 550, 551, 558, 559, 563, 583, 584, 586, 589, 591, 592, 603, 608, 615–617, 621, 623, 633, 634, 645–647, 649, 654, 656, 657, 659, 662–666, 670, 672, 721, 725, 827, 1002
Новић, Јоксим Оточанин 712, 746, 895, 896, 907, 922
Нури, Ронсијер ле 545
Нуша, Ђорђе 82
- Обилић, Милош 610
Обрадовић, Доситеј 65, 140, 148, 173, 214, 251, 269, 449
Обрадовић, Миленко 505
Обрадовић, Стојан 66, 516, 531–533, 650, 658
Обреновић, Милан 612
Огњановић, Илија 632, 644, 674, 864
Одобеско, Александар 400, 441
Ожеговић, Метел 52
Омчикус, Никола 462

- Орбини, Мавро 660
 Орел, Данило 164
 Оршец, Франц 721, 805
 Орлов, Алексеј Григоријевич 215
 Остоић, Коста 168
 Отајић, М. 1001
 Отовић, Видак 823
- Павец, Јосип Ј. 120
 Павић, Армин 774, 802, 803, 868, 1004
 Павић, Петар 768
 Павић, Светозар 1045, 1046, 1063, 1064
 Павле 456
 Павле (Ненадовић) 609, 610
 Павловић 112, 272–275, 304, 350, 351
 Павловић, Анђелија 852
 Павловић, Ђорђе 314–316, 379, 395, 587
 Павловић, Иван Н. 538, 556, 564, 565, 579, 583, 649–651, 655, 659, 660, 665–667, 670, 673, 674, 676, 707, 708, 725, 739, 742, 743, 751, 753, 769, 799, 803, 821, 852
 Павловић, Јаков Ј. 161
 Павловић, Јевта М. 417, 504, 536, 537, 552–554, 626, 695, 788, 789, 857, 956, 1050, 1072, 1073
 Павловић, Јован 449, 494
 Павловић, Коста Табаков 649, 798
 Павловић, Лаза 646, 684
 Павловић, Никола 152, 153
 Павловић, П. 654
 Павловић, Стеван 7, 512, 644, 678, 683, 778
 Павловић, Стефан 567
 Павловић, Теодор 908
 Пазетић, М. 985
 Паић Н. 1053
 Пајевић, Арса 618, 820, 888, 889
 Пајић, Н. 987
 Пајсеј, 610
 Палацки, Франтишек 315, 360, 592
 Паљмов, Гаврил 580
 Памфил, Јевсевије 382, 399
 Панић 431, 495
 Панић, Михаило (Мијаило) Г. 39, 256, 401, 512, 519
 Панчић, Јосиф 8, 9, 39, 43, 53, 54, 56, 73, 88, 95, 104, 121, 137, 152, 210, 262, 321, 332, 343–345, 386, 403, 466, 467, 469, 471, 508, 519, 559, 588, 590, 594, 599, 602, 603, 611, 616, 618, 620, 621, 633, 659, 753, 796, 801, 916, 917, 932, 938

- Пантелић (Пантелијћ), Ђорђе Р. 10, 673, 677, 682, 712–714, 720–722
Пантелић, Јован 127
Пантелић (Пантелијћ), Стеван Р. 100, 118–120, 713
Папаригопулос, Константин 608, 727
Папков, А. 987
Паплонскиј, Иван Иванович 240, 247, 294, 300
Паплоњски, Јохан (Иван) види: Паплонскиј, Иван Иванович
Пачариз, Јован 649
Пачић, Алекса 125
Пачу, Јован 799, 821, 869
Паулер, Ђула 740
Паулини, Тот Вилијам 315, 510
Пеко 208
Пелагић, Васо 290
Перишић, Димитрије Б. 449
Перишић, Милан 259
Персијани, Александар Иванович 10/11
Пет. Ј. 431
Петар, апостол 140
Петар, патријарх 143
Петар II Петровић Његош 308, 441
Петар Коришки 413
Петковић, Бр. Х. 94
Петковић, Михаило 444, 622, 623, 687, 713, 716, 719, 798, 843, 892, 929, 991
Петковић, Стеван Т. 462
Петрановић, Богољуб (Теофил) 4, 89, 91, 93–96, 99, 105, 106, 150, 152, 170, 172, 173, 193, 194, 238, 242, 249, 250, 257, 261, 285, 299, 303, 309, 330, 333, 339, 340, 342, 346, 375, 401, 599, 614, 615, 627, 677, 742, 758, 776, 779, 852, 866
Петрановић, Божидар 95, 126, 127, 137, 139, 189, 255, 301, 517
Петрановић, Петар 737
Петровић, В. 784
Петровић, Јован 272
Петровић, Јован 483
Петровић, Коста 244
Петровић, Коста 790, 791
Петровић, Миливоје 45
Петровић, Милоје 612
Петровић, Мита 620, 632, 681
Петровић, Михаило 450
Петровић, Настас 559, 647, 671
Петровић П. види: Петар II Петровић Његош
Петровић, Петар Ј. трговац, 696, 795, 858, 859, 957, 959
Петровић, Петар Ј. писар 846, 847, 882, 897, 945
Петровић, Сава 312, 315, 316, 321, 395, 713

- Петровић, Спира 626
Петровић, Филарет 253
Петровић, Хајдук–Вељко 612, 656
Петронијевић, Милан А. 39, 53, 114, 125, 132, 142, 243, 244, 377
Пех 195, 284, 349, 365–367, 371, 373, 374, 416, 417, 422, 423, 428–434, 436, 477, 480, 482, 486–489, 495, 496, 498, 524, 542
Пециковић, Јован 712, 746, 895, 896, 907, 922, 923
Пецић, Јосиф 643, 685, 686, 728, 738, 739, 741
Пецић, Х. 211
Пешика, Димитрије 733
Пико, Емил 615, 678
Пилар, Ђуро 620, 633, 683–685, 702
Пишин, Александар Николајевић 315, 362, 593
Пироћанац, Милан 125
Писаревић, Стеван Ж. 848, 944, 945, 950, 951, 1008–1010, 1015–1017, 1024, 1025, 1044, 1045
Плавец, М. 110
Платон 145
Платон (Атанацковић) 52
Плохл, Фердинанд 170, 171
Поансон (Поисон) Симоне Денис 756
Побједоносцев, Константин Петрович 607
Погодин, Михаил Петрович 487
Подгурски, Фјодор Александрович 396
Полачек 70, 191
Пољаков, Иван Семјонович 609
Попов, Нил Александрович 86, 310, 321, 364, 376, 382, 402, 404, 425, 433, 450–452, 507, 508, 543, 874
Попов, А. Новинскиј 772
Поповић, Аксентије 66
Поповић, Васа 94, 97
Поповић, Димитрије 199
Поповић, Ђорђе Даничар 648, 659, 755, 802, 852
Поповић, Ђура види: Даничић, Ђура
Поповић, Живко 919
Поповић, Зафир 215
Поповић, Иван Б. 875, 887
Поповић, Ј. 700
Поповић, Јеврем 215
Поповић, Јован А. 416
Поповић, Лука 1034
Поповић, М. Д. 1003
Поповић, Милојко В. 478
Поповић, Милорад 816

- Поповић, Милорад Шапчанин 104, 124, 127, 154, 172, 207, 212, 239, 242, 257, 258, 266, 267, 270, 271, 305, 307, 332, 342, 346, 386, 395, 510, 519, 713, 714, 718
- Поповић, Милош 39, 152
- Поповић, Мита 43
- Поповић, Павел 158, 197, 198
- Поповић, Павле 310
- Поповић, С. 773
- Поповић, С. Н. 700
- Поповић, Сима 173
- Поповић, Срета 526
- Поповић, Стеван Б. 877, 880, 887, 968
- Поповић, Стеван В. 618, 632, 644, 668
- Поповић, Стеван (Стева) Д. 377, 380, 385, 395, 531, 532, 616, 618, 629, 632, 633, 643, 645, 687, 721, 744, 745, 747, 750, 751, 754, 806, 824, 827, 828, 830–833, 835, 837, 839, 900, 910, 923, 985, 1022, 1028–1030
- Поповић, Стеван М. 901
- Поповић, Стеван П. 474, 475, 624, 694, 792
- Поповић, Стеван Р. 196, 206, 278, 505, 507, 509, 515, 516, 544, 713, 715, 990
- Поповић, Теофан 168
- Поповић, Томо К. 657
- Поповићи, браћа М. 779, 812, 821, 837, 883, 974
- Посиловић, Аугуст 1033, 1076
- Посниковић, Димитрије 895
- Посниковић, Драгутин 758, 851, 854, 939
- Потулицки, Адам 807
- Поштић, Милорад Ј. 405
- Прелић, П. С. 1050
- Претнер, Драгутин 705, 707, 863, 995
- Продановић, Сава 609
- Прокић, Божа 655
- Прокић, Ђока 859
- Протић, Анте 150, 267, 279
- Протић, Димитрије 151, 319
- Протић, Крста 163
- Протић, Михаило 348
- Пулски, Фрањо (Ференц, Ј.) 800, 802, 803, 813
- Пурић, А. К. 705, 770, 778, 779, 784, 882, 884, 906, 907, 920
- Пуркиње, Јан Евангелист 259, 260
- Пуцић, Медо 41, 42, 101, 103, 264, 329, 340, 380, 386, 651, 838
- Пфајпфер, Јулије 605
- Пфаф, Јован Г. 415, 565
- Пфул, Крешћан Бохувер 315, 330

- Радивојевић, Милан 168
 Радић, Ђорђе 380
 Радичевић, Бранко 140, 649, 653, 657, 664, 666, 669, 694, 706
 Радишић 143
 Радовановић, Драга 791
 Радовановић, Коста А. 595
 Радовановић, С. 151
 Радојевић, Милан 161, 162
 Радојчић, Коста 727
 Радојчић, Милан 750
 Радонић, Живојин 150, 152
 Радонић, М. 669
 Радоњић, Новак 894
 Радуловић, Душан 1034
 Радуловић, М. М. 654
 Радуловић, П. 707
 Раић, Божидар 666
 Раић, Љуба 320
 Раичевић (Рајичевић), Стеван 178, 245, 251, 271, 277, 448, 519, 525, 664, 648, 739, 768, 1037
 Рајевски, Михаил Фјодорович 86, 99, 116, 119, 126, 128–132, 142, 147, 188, 194, 249, 368, 371, 396, 434, 541
 Рајић, Бранко 64, 87, 88, 151
 Рајић (Раић), Јован 64, 610
 Рајић, Милош 841
 Рајковић, Здравко 822, 826
 Рајковић, Марко М. 958, 999
 Рајнер, Г. 1005
 Рајнл, Јозеф 78
 Рајтерскјолд 1023
 Ракић, Владимир 615, 675, 731, 775, 923
 Ракић, Мита 323, 333–335, 369, 374, 397, 412, 430, 432, 459, 479, 485, 505, 507, 515, 530, 569, 589, 607, 608, 714, 749
 Ракић, Ника 3, 393
 Ранке, Леополд фон 120, 124, 182, 189, 577, 578, 749, 750
 Растислав 816
 Растко, види: Св. Сава
 Ратковић, Максим 675, 678, 756
 Рафаслу Ник. 447
 Рафајл 135
 Рачки, Фрањо 7, 8, 99, 119, 137, 140, 152, 324, 458, 517, 618, 631, 744, 809, 908
 Рашета 872
 Рашић, Давид 156
 Рашковић, Михаило (Мијајло) 39, 97, 99

- Рашковић, Стеван 98
Рашковићи, кнежеви 95, 98
Ренард, Чарлс 822
Рендић, Иван 738, 781
Рерих, Петар 80
Ризванбеговић, Али паша Сточевић 147, 238
Ризнић, Михаило Ст. 890
Рилец, Пантелејмон 392
Ристић, Јова 674
Ристић, Јован 41, 506, 729, 768, 792, 801, 922, 923, 926, 942
Ристић, Коста (Константин) Хаџи Сарајлија 153, 208, 209, 247, 248, 333, 421, 447, 522, 1036, 1056
Ристић, Ристо Хаџи 447, 451, 479, 488, 490
Рихтер 191, 202
Ричардо 515
Ровински, Павле 820
Роглић, Тоша 605
Рожа, Димитрије Хаџи 348
Розен, Михаел 86, 255
Рокнић, Ђорђе 750, 1075
Рокницер, Јохан 706
Рубертис, Иван (Јован) де 803, 804, 809, 815, 816, 818, 823, 838
Рубетић, Цвјетко 1026
Рубчић, Станислав (Станко) 215
Руварац, Димитрије 1059
Рудолф, Хабзбург 728
Ружић, Доброслав М. 920, 939
Русо, Жан Жак 685, 731, 772
- С. Миниате, Јоханес де 459
Сабина, Карел 380, 424
Сабљица, Глиша 750
Сава 145
Сава (Косановић) 40, 41, 469, 517, 719, 723, 746, 748, 749, 781, 810, 867
Савић, Божидар 787, 836, 876, 880, 883, 885, 963, 967, 971, 972, 975
Савић, Вуле 435
Савић, Јован 320
Савић, Мита 884, 999
Савојски, Евгеније (Еуген) 509
Сали ага 251
Самуило (Маширевић) 52, 338, 390
Сандаљ, види: Хранић, Сандаљ
Сандић, Александар 678, 802
Сарић, Лука М. 165

- Св. Богородица 250, 893
 Св. Владимир 401, 727, 733, 740, 1031
 Св. Ђурађ Краговац 172, 551, 556
 Св. Кирило, види: Тирило, просветитељ
 Св. Лука 660, 666, 673, 754
 Св. Марко 459
 Св. Матеја 135
 Св. Методије, види: Методије, просветитељ
 Св. Наум 214
 Св. Никола 135, 250, 809, 818, 840
 Св. Павле 380, 570
 Св. Параскева 250
 Св. Петка 470
 Св. Сава 41, 57, 67, 68, 83, 101, 147, 149, 157, 210, 211, 240, 324, 413, 459, 460, 550, 556, 601, 610, 643, 660, 712, 733, 746, 755, 816, 840, 891, 918, 941, 983, 1023, 1035
 Св. Симеун, види: Стефан Немања
 Св. Стефан Дечански, види: Стефан Дечански
 Светковић 861
 Слобода, Адалберт 686
 Себишановић, Ђуро 725
 Сегединац, Пера 643
 Секулић, Лаза 840
 Села, Квинтин 725
 Семенов (Семјонов) Петар Петровић - Тјаншански 609
 Сентклараји, Евгеније (Јевђеније, Еуген, Јено) 800–802, 813, 868, 897, 964, 970
 Сечањац, Илија 696
 Сидов, Коста А. 214
 Симеон 144
 Симић, Ђорђе С. 923
 Симић, Ј. 831
 Симић, Милан А. 116
 Симић, Петар М. 352, 414, 415
 Симић, Риста 56
 Сина (Синин) Симон 65
 Синан паша 559
 Синиша Палеолог Немањић 388, 413
 Сјенички, Вукашин 778
 Скадранин, Марин 918
 Скачић, Дамјан 1024, 1052
 Скендербег, Ђурађ Кастриот 918
 Скочић, Григориј 96
 Сладковски, Карел 380, 391
 Смитсон, Џемс 100, 821, 833, 925, 1030, 1032

- Смолер, Јан Арношт 195, 262, 284, 287, 315, 349, 365–367, 371, 373, 374, 416, 417, 422, 423, 428–434, 436, 477, 480, 482, 486–489, 495, 496, 498, 524, 542
- Смољар, Јован Ернест види: Смолер, Јан Арношт
- Сњетиви, Богољуб Ј. 386
- Сњетиви, Јован 351, 415, 416, 418, 419, 504
- Соколов, Сима 655
- Соларић, Павле 140
- Соловјев, Сергеје Михаилович 407, 444, 450, 491/492
- Сопрон, Игњат К. 60, 84, 85, 91, 112, 241
- Софрић, Павле 628, 703
- Спаић 140
- Спасић, Алекса Н. 312, 315, 316, 329, 377, 385, 388, 389, 395, 398, 402, 406, 442, 443, 448, 465, 469, 471, 515, 516, 528
- Спасић, Милован 39, 66, 114, 209, 210, 215, 243, 249, 254, 326, 334, 338, 377, 634, 987, 1041, 1060
- Спасовић, Ивана 22
- Спасојевић, А. 132
- Спасојевић, Владимир Т. 1064, 1065, 1069, 1070, 1079
- Спасојевић, Михаило 403, 768
- Спасојевић, Теофило 162
- Спирић, Ср. Ђ. 320
- Срезњевски, Владимир Измаилович 609
- Срезњевски, Измаил (Исмаил) Иванович 80, 144, 434, 435, 481, 483, 484
- Сремац, Ђорђе 801
- Сремац, Јован 959
- Сретеновић, Сава 39, 326, 333, 345, 521, 522, 544, 580, 589, 651, 661
- Срећковић, Пантелија (Панта) 9, 39, 72, 120, 125, 127, 129, 133, 138, 146, 150, 153/154, 171, 174, 209, 252, 266, 269, 338, 344, 377, 383, 385, 388–390, 396, 409, 413, 455, 456, 515, 517, 518, 520, 559, 562, 569, 570, 576, 586, 606, 607, 621, 643, 650, 655, 658, 660, 662, 667, 717, 719, 724, 725, 735, 739, 740, 742, 753, 755, 756, 793, 797, 801–804, 809–812, 818, 831, 851, 855, 860, 906, 907, 915, 920, 1036, 1037, 1056, 1057, 1061
- Стајић, Тоша 828
- Стаменковић, Сима К. 1029
- Станимировић, Јован 573
- Станић, А. М. 487, 519, 697, 772, 961–963, 970, 995–997, 1000, 1001, 1005, 1052, 1053, 1074, 1076, 1077
- Станишић, Ђорђе П. 72, 113, 422, 428–432, 482–484, 539
- Станишић, Сима 143
- Станковић, Андрија 85, 382, 399
- Станковић, Ђура 159, 200
- Станковић, Корнелије 526
- Станковић, Милан 275

- Станковић, Стојан П. 158
 Станојевић, Ђока 117
 Старе, Јосип 620
 Стари 419, 429
 Старчевић, Ј. 1030
 Стеван, Стефан (Стратимировић) 610, 660
 Стевановић, Велимир 249
 Стевановић, Гаврило Венцловић 508
 Стевановић (Стефановић) Лазар 94, 128, 315, 606
 Стевановић, Коста 556, 557
 Стевановић, Марија 577
 Стевановић, Михаило Поп 249
 Стевановић, Стојан 418
 Стевовић, Јован 169
 Стевчић, Коста 536
 Стеић (Стејић) Петар 731, 774, 779
 Стејић, Јован 85, 332
 Степан, херцог Св. Саве види: Вукчић, Стефан
 Степановић, Иван види: Јастребов, Иван Степанович
 Стефан 666
 Стефан Дечански 342, 728, 818
 Стефан Душан 122, 172, 632, 749, 801, 803, 982
 Стефан (Кнежевић) 339
 Стефан Лазаревић, деспот 132, 342, 563
 Стефан (Стеван) Немања 144, 377, 409, 455, 470, 583, 601, 610, 650, 655, 660, 667, 670, 739, 821, 827, 918
 Стефан Првовенчани (Првовјенчани) 446, 447, 584, 660
 Стефан Томашевић 459
 Стефан Урош, цар 122, 266, 388, 413, 459, 514, 533, 735, 851
 Стефан Урош, види: Стефан Урош II (Милутин)
 Стефан Урош I, краљ 817, 818
 Стефан Урош II (Милутин) 459, 601, 754, 817, 840
 Стефани, Алберт 826
 Стефанија, Хабзбург 720
 Стефановић, Б. 552, 565, 574
 Стефановић, Богић Н. 476
 Стефановић, Данило 385
 Стефановић, Ђорђе 352
 Стефановић, Јова 384/385
 Стефановић, Јов. М. 956
 Стефановић, Коста 199
 Стефановић, Коста (Константин) Терезијанац 159
 Стефановић, Марија 568
 Стефановић, Милан 254, 272, 273, 275, 282, 283, 303, 329–332, 356–358, 368, 372, 406, 418, 433, 435, 439–441, 502, 503

- Стефановић, Никола 112, 270, 272–275, 304, 350, 351
Стефановић, Стеван Тенка 385
Стефановић, Стојан 503, 504, 530, 534, 535, 542, 547–549, 552–556, 565, 568, 571, 573, 577
Стијаковић, Анка 170
Стјепан Мали, види: Шћепан Мали
Стјуарт, Џон Мил 406, 442, 443
Стојадиновић, Живко У. 1024
Стојан 215
Стојанов, В. Д. 398
Стојанов, Ј. 297
Стојановић, Анастас Н. 523
Стојановић, Влада 731
Стојановић, Димитрије 210, 256, 315, 318, 345, 411, 413, 575, 590, 591, 613, 634
Стојановић, Ђорђе 960
Стојановић, Љубомир (Љуба) 629, 680, 689, 690, 720, 747, 757, 782, 792, 824, 826–830, 854, 870, 873, 881, 882, 889, 892, 918, 919, 935
Стојановић, Милан 66
Стојановић, Петар 564
Стојановић, Спасоје 574
Стојановић, Тасо 814
Стојковић, Миленко 384, 621
Стојшић, Душан 239
Стокић, Милутин 579
Стошић, Живко 595–597, 600, 619
Стошић, Маринко 596, 597, 600, 616, 619, 807, 860
Стошић, Марко 596, 597, 600, 616, 619, 807, 860
Странски, види: Златарски, Георги (Ђуро, Ђорђе) Николов
Суботић, Војислав 528
Суботић, Јован 52, 511, 891, 805, 959
Сулејман I Величанствени 250
Сулцер, Стеван види: Шулцер, Мигенбург Стефан фон
Сундечић, Јован (Јово) 215, 315, 363
Сфатојански 553
Сфорца, Франческо 459
- Тајнер, Аугустин 140, 175
Талоци, Лајош 895, 896
Тајандие (Таљандје) Рене Сен 377, 380, 397
Таталовић, Манојло 467
Татић, Јован 669
Татић, Милутин 528
Таушановић, Коста 920
Текелија, Сава 644, 668, 684

- Телечки, Лаза 267
 Тенка, види: Стефановић, Стеван Тенка
 Тенковић, Милош 603, 604
 Теодоровић, Арсеније 140, 146
 Теодоровић, Милоје 591
 Теодорович, Драгутин Чех 592
 Теодосије 610, 826, 918
 Теофан (Живковић) 605
 Тепић, С. 722
 Терлаић (Трлајић) Глигорије 611
 Тетеј, Нандор 540, 565
 Тешић, Константин 660
 Тимотије 610
 Тинторето, право име Јакопо Комин (Робусти) 140
 Тирол, Димитрије 147
 Тителбах, Владислав 598, 623, 657, 726, 734, 759, 800
 Тихонравов, Николај Савић (Савич) 589
 Тице, Емил 796
 Тјер, Анри 587
 Ткалац, Имбро Игњатијевић 8, 651
 Тодо, Стеван 273
 Тодоровић, Аца 591
 Тодоровић, Димитрије 46, 303, 313, 319, 320, 332
 Тодоровић, Димитрије 885
 Тодоровић, Никола 772
 Тодоровић, Стеван (Стева) 116, 117, 120, 122, 128–132, 140–143, 145, 210, 212, 214, 267, 315–317, 337–340, 394, 442, 558, 799, 856, 894
 Тодоровић, Тодор 959
 Толстој, Лав Николајевич 456
 Тома 388
 Томазео, Никола 238
 Томандл, Миховил 14, 20
 Томановић, Лазар А. 96, 447
 Томановић, Лазар 657
 Томановић, Јерко 447
 Томсон, Александар 94
 Топаловић, Димитрије (Мита) 799, 868
 Торбар, Јосип 315, 363
 Тоћи 660
 Трбосвић, Јован 467
 Тривунац, Лука Д. 325
 Трифковић (Трипковић) Лазар 447, 451
 Трифуновић, Сава 169, 301, 302
 Тројанскиј, Александар Степанович 101, 251, 253, 377, 380, 381

Трстењак, Антон 620
Тула, Франц (Фрањо) 620, 621
Турјак, Јохан 698
Туроман, Јован 19, 632–634, 651, 653, 718, 719, 748, 755, 800, 854, 994, 1058

Ћирило, просветитељ 45, 84, 97, 601, 696, 808, 817
Ћирић, Ђорђе 53–55
Ћирић, Тоша 160
Ћирковић, Тодор Р. 804
Ћудина, Јаков 720, 781, 995, 997, 1051
Ћурчић, Петар 903, 906, 907, 920
Ћурчић, Стеван 492, 493

У. К. 548
Убавкић, Петар 684, 840
Убичини, Абдолоним Жан Анри 99, 118, 119, 121
Угринић, Коста 160, 199, 487
Угричић, Захарије Ј. 598
Улман, Павле 892
Улман 1005, 1054
Уминскиј, Павел 580
Урош 377
Урош Велики, види: Стефан Урош I
Урош I, види: Стефан Урош I
Усо 208
Успенски, Теодор Иванович 607
Утјешеновић Острожински, Огњеслав 6, 7, 52, 64, 65, 112, 322–324, 327, 382, 506, 507, 509, 1005
Ухтомски, Константин Андрејевич 818

Фаркаш 70
Феодоровић, Николај Дубровчанин 120
Филиповић, Иван 315, 321, 363, 905
Филиповић, Милан Гр. 555
Финали, Хенрик 125, 139
Фирмилијан (Дражић) 802
Фјодоровна, Ана 892
Флорински, Тимофеј (Тимотеј) Дмитриевич 607, 621, 632, 773
Франасовић, Драгутин 840, 977
Франклин 515
Франц, Г. 884
Фрешар, Едуард 781
Фридлендер, Р. 698

Фридман, А. 769, 874, 961

Фридрих Барбароса 660

Фриман, Едуард 717

Фројденрајх, Јохан (Јован) 174–176, 274, 793, 969, 1000

Фроман, Георг Карл 42

Фуке, Фердинанд 796

Хавер Кох, Франо види: Кухач, Фрањо Ксавер

Хаждеу, Богдан Петричејка 90

Хајдук Вељко, види: Петровић, Хајдук Вељко

Ханзен, Теофил 340

Хартман, Леополд 349, 365, 366, 373, 416, 417, 422, 423, 428

Хасен, Јосеф 535

Хаци Ристо, види: Ристић, Ристо Хаци

Хаци Стефан 456

Хацић, Антоније 60, 62, 82, 184, 187, 192, 315, 361, 669, 786, 882, 896

Хедервари, Куен 8

Хенри, Џозеф 100

Хернес, Мориц 825

Хет, М. 883, 965, 969, 997

Хиршл, Хајнрих 276, 419

Хлава, Драгутин 115

Холст, Х. 44

Хомер 643, 749

Хонијат, Никита 660

Хорват, Михајло 521

Хорник, Михал 243

Хофман, Феликс 599

Хранић, Сандаљ 459

Хрис. Мар 459

Хрисант 135

Христић, Панта 860

Христић, Филип 39, 58, 59, 65, 66, 87, 102, 515, 723, 724

Хрудичка, А. 808

Хус, Јан 332, 333, 345

Цветић, Милош 978

Цветковић, Димитрије 810, 862

Цимар 191

Цицерон 102, 129, 149, 313, 329, 330

Црнобарац, Димитрије 4, 39, 207, 209, 214, 239, 240, 242, 245, 248

Црногорац, Коста 643, 713, 715

Црнојевић, Иван 600

Црнојевић, Максим 643

Цукић, Коста (Константин) 2, 39, 41, 43–45, 53, 54, 57, 60, 61, 85, 87, 94–100, 114–116, 118, 123, 124, 134, 145, 153, 154, 572

Чворовић, Илија 516

Чајкановић 93

Чајкановић, Симо 169

Чемерлић 143

Чермак, Јарослав 315, 364

Чижек, Ант. 241

Чобић, Димитрије 158, 159

Чоенић, Матија 606

Чолак Антић, Лазар 407, 444, 446

Чумић, Аћим 380, 387, 454, 463, 464

Чупић, Никола (Задужбина) 15, 17, 670, 677, 833, 986, 1023

Џимић, Алекса Д. 45, 70, 71

Шајковић 798

Шарић, Јован 614

Шафарик, Иван види: Шафарик, Јанко

Шафарик, Јанко 5–8, 39–42, 44–46, 53, 55–59, 61–67, 69, 71–102, 104–108, 112–114, 121–123, 125, 129, 131–133, 136, 142, 144, 148, 152, 153, 155, 180, 209, 210, 216, 239, 258, 259, 307–312, 314–319, 322–333, 335, 337, 338, 345, 347, 349, 350, 376–378, 380–384, 386, 388, 391, 392, 396–398, 400, 402–407, 411, 440, 441, 443, 444, 446, 447, 450, 453–456, 458, 460, 466, 467, 507, 509, 510, 515–518, 521–524, 526, 557, 559, 563, 611, 651, 686

Шафарик, Павле Јосиф 86, 129, 827, 829

Швикер, Јохан Хајнрих 801, 813

Шеатовић, Андрија 168

Шејман 451

Шекспир, Виљем 634

Шит, Готлиб 696

Шишкин, Николај Павлович 129

Шишков, види: Шишкин, Николај Павлович

Шкорпил, Херменгилд Вацлав (Шкорпил, Херман) 632

Шлајхер, Август 154, 207, 212, 238

Шљивић, Михаило 690, 763–765, 846

Шмалер, види: Смолер, Јан Арношт

Шмит, Ђорђе 71

Шокорац, Живко А. 722, 723

Шорак, Јован 1002

Шоштарић, Сигмунд пл. Летованић 505

Шпец, Филип 72, 80, 103, 111, 179, 277
Шпец, Розалија 277, 278
Шпифељ 451
Шретер, Антон Кристели фон 55, 63, 88, 982
Штајн, Самуел Фридрих Натаниел Ритер фон 797
Штиљановић, Стеван 521, 610
Штитовац, Јустин 545
Штурм, Жак Шарл Франсоа 210, 256
Шћепан Мали 117, 239, 245, 445, 453, 473, 474
Шулек, Богослав 8, 631, 744, 809, 908
Шуц, Мигендорф фон види: Шуццер, Мигенбург Стефан фон
Шуццер, Мигенбург Стефан фон 444, 448, 449, 495
Шухај, Мирко 59

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

001.32(497.11)“1876/1892”(093.2)

ВОДИЧ кроз Архив Српског ученог друштва : 1864–1892 / [приредили]
Василије Ђ. Крестић, Драгослав Опсеница, Миле Станић ; уредник Василије Ђ.
Крестић. – Београд : САНУ, 2017 (Београд : Планета принт). – Стр. 569–1120 :
илустр. ; 24 см. – (Издања Архива / Српска академија наука и уметности ; 3/II)

На спор. насл. стр.: Guide Through the Archive of the Serbian Learned Society. –
Тираж 600. – Регистар.

ISBN 978-86-7025-736-8

1. Опсеница, Драгослав [приређивач, сакупљач] [аутор додатног текста]
 2. Станић, Миле [приређивач, сакупљач] [аутор додатног текста]
- а) Српско учено друштво – 1876–1892 – Историјска грађа
COBISS.SR-ID 241979148